॥ णमोऽत्थु णं समणस्स भगवओं महावीरस्स ॥

श्रेष्ठि—देवचन्द्रलालभाई—जैनपुस्तकोद्वारे ग्रन्थाङ्कः १२५ ॥

आगमोद्धारक–आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलित: -

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः ।

चतुर्थो विभागः

['फ्र'तः 'व'पर्यन्तः]

सम्मादको-आगमोद्धारकोपसम्पदाव्राप्त-शिशुः पं. कंचनसागरः पं. व्रबोधसागरशिष्य-मुनिव्रमोदसागरश्च ।

प्रकाशकः-सुरतवास्तव्य-श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारकोशस्य कार्यवाहकः-चोकसी मोतीचन्द मगनभाई ।

वीराव्दः २५००। बैकमाऽब्दः २०३०। शाकाब्दः १८९६। खिस्ताब्दः १९७४।

निष्क्रयः-रूप्यनवकम् ।

प्रथमं संस्करणम्]

[प्रतयः ५००

CHERTRE CONTRACTION CONTRACTION CONTRACTION

।। णमोऽत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।।

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालमाई-जैनपुस्तकोद्धारे ग्रन्थाङ्कः १२५

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरस्ररिसङ्कलितः--

ग्रल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोष: ।

चतुर्थो विभागः ('फ'तः 'व'पर्यन्तः)

सम्पादको---आगमोद्धारकोपसम्पदाप्राप्त-झिशुः पं॰ कंचनसागरः पं॰ प्रबोधसागरशिष्य-मुनिप्रमोदसागरश्च ।

प्रकाशकः—सुरतवास्तव्य-श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारकोशस्य कार्यवाहकः—चोकसी मोतीचन्द मगनभाई ।

5

वोराब्दः २४००। वैक्रमाऽब्दः २०३०। ज्ञाकाब्दः १८९६। खिस्ताब्दः १९७४ प्रथमं संस्करणम्] निष्क्रयः-रूप्यनवकम् । [प्रतयः ५०० इदं पुस्तकं सूर्यपुरे श्रेष्ठि--देवचन्द्रलालभाई जैनपुस्तकोद्धारसंस्थाया कार्यवाहक– मोतीचन्द मगनभाई चोकसी इत्यनेन जैनेन्द्रमुद्रणालये ललितपुरे पं० परमेष्ठिदास जैन न्यायतीर्थ द्वारा मुद्रापितम् ।

अस्य पुनर्मुद्रणाद्याः सर्वेऽधिकारा एतद्भाण्डागारकार्यवाहकैरायत्तीकृताः ।

The Board of Trustees:

Shri Nemchnd Gulabchand Devchand Javeri Talakchand Motichand ., .. Ratanchand Sakerachand Amichand Zaverchand Keshrichand Hirechand .. Motichand Maganbhai Choksi 99 Hon. Managing Trustee.

5

- ,, तलकचंद मोतीचंद ,, ,, रतनचंद साकेरचंद ,, ,, अमीचंद झवेरचंद ,, ,, केशरीचंद हीराचंद ,, ... मोतीचंद मगनभाई चोकसी
- " मोतीचंद मगनभाई मेनेजिंग ट्रस्टी

	Sheth De	evchan	d Lalbl	hai Pusta	koddha	r Fi	and Series No 125
Shr	e e Al	papa	arich	nit Sa	idha	nti	k Shabd <mark>a-Kos</mark> l
			ł	FORTH	PARI	Г	
				-: Auth	: 101		
ে	Agmoddf	larak	Ach	arya Si	hree c	And	indsagarsurishwarji
				: Edit	of :		
	Agmo	ddhar	ak Shr		•	uris	hwar ji's Sisho
					-		ramodsagar
			SHR	- Collect		AR TI	ſ
SHREE GUNSAGARJI Shree Anandsagarsurishvarji's Antewasi							
			Motich	- Publish and Mag		Cho	oksi
					-		
				naging Tr			
	знетн I	JEVCH	IAND I	ALBHAI SUR		UST	'AKODDAR FUND
Fires	Edition				~~ ! *		Wilson Francis 2020
		{	Price	: R s. 9 -	00	Ş	Vikram Samvat 2030
Cobl	es 500	3				L	Christation Bra 1974

🏶 प्रकाशकीय 🏶

जणावतां अमोने आनन्द थाय छे के अमारो आ श्री सेठ दे० ला॰ जैन संस्थाना स्थापक आगमोद्धारक श्री छे. ते आ अमारी संस्था जैन धर्मना अनेक ग्रन्थोनुं प्रकाशन करे छे. तेमां श्री-अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोस के जे तेओश्रीनी संकलना छे. तेना प्रथम भागने अमारी संस्थाना क्रमांक १०१ मां, बीजा भागने नं० ११५ अने भाग त्रोजा ने नं० १९६ तरीके प्रगट करि चुकी छे. अने अत्यारे आ तेना चौथा भागने नं० १२५ मा तरीके प्रगट करे छे ते आनंदनी बात छे.

जो के चार भागमां कोष पूर्ण करवो हतो पण हवे पांचमा भागमां पूर्ण करी शकशुं. आ भागमां 'फ' थी 'व' सुधिना शब्दोनो समावेश कर्यों छे. अमारा निवेदननो केटलोक वातो पूर्वेना भागोमां आपी छे. ने हवे पांचमा भागमां विशेष बात आपशुं.

संपादकनुं वक्तव्य पण आमां आपवामां आव्युं नथी, ते पण पांचमा अन्त्य भागमां आवशे. प्रस्तावना पण पाँचमां भागमां आवशे.

आगमोद्धारकना तो ऋणथी मुक्ति थवाय तेम नथोज. संपादक आगमोद्धारक उपसंपदा प्राप्त शिशु पं कंचनसागरजी म० तेमज तेमना सहसंपादक मुनि प्रमोदसागरजी छे. तेमना पण संपादन करवा बदल ऋणि छीए. आनुं शुद्धिपत्रक पं० श्रीप्रबोधसागरजी म. करी आप्युं ते बदल तेओ श्रीनो अमे आभार मानीए छीए. जैनेन्द्रप्रेसना मालीक पंडित परमेष्ठिदासे प्रीन्टीग करी आपवा बदल तेमनो पण आभार मानीए छीए. शुद्धिपत्रक आपेलुं छे तेनो उपयोग करवा वाचकवृन्दने विनंती करीए छीए.

ग्रन्थमां जाणे अजाणे थयेली भुलने वाचकवृंदादि दरगुजर करशे एज अम्यर्थना अमारा प्रयासने सफल करशो एवि आशा अस्थाने नथी.

वि• सं० २०३० अक्षयतृतीया ता० २५-४-७४

शे॰ दे॰ ला॰ जै॰ ना ट्रष्टीमंडल वती मोतीचन्द मगनभाई चोकसी

फड्डय-फड्डकं लघुतरो गच्छदेश एव गणावच्छेदकाधिष्ठितः । फंदिआ-स्पन्दिता-व्यापारिता । जं० प्र० १०१ । औप० ४४ । स्पर्धक:-समूदविशेष: । चि० चू० प्र० फंदिय-स्फन्दितः-व्यापारितः । जीवा० २६६ । **२**६६ । । नि० चू० प्र० १२= आ । फंदुतिता– फड्डयफड्ड-फडुकफडुकः । ओघ० ९३ । फंदेति-स्पन्दते । ज्ञाता० ६७ । फड्डा-अवधिज्ञाननिर्गेमद्वाराणि, गवाक्षजालादिव्यवहितप्र-फंसेज्ज-उत्पादयिष्यति । पिण्ड० १४५ । दोपप्रभाफड्डकानीव वा फड्डकानि । आव० ४३ । अप-फग्गू-अजितनाथजिनस्य प्रथमा साध्वी । सम० १५२ । वरकादिजालकाग्तरस्यप्रदीपप्रभानिर्गमस्थानानीवाऽवधि-फागुण-फाल्गुनः-मासविशेषः । ज्ञाता० १२४ । ज्ञानावरणक्षयोपशमजन्यान्यवधिज्ञाननिर्गमस्थानानिह फ-फग्गूणो-गाथापतेर्भार्या । उपा० ५३ । फाल्गुनी-उत्तर-डुकान्युच्यन्ते । विशे० ३६३ । फाल्गुनी । जं० प्र० ५०८ । सूर्य० ११४ । **দেणग**-फणकः-कङ्कतकः । उत्त० ४९३ । फरगुणोओ-फाल्गुन्यः-उत्तरफाल्गुनीपर्यन्तानि । सूर्यं० फणस-पनसः । प्रज्ञा० ३६४ । पनसः-फलविशेषः । ११४ । ठाणा० ७७ । प्रज्ञः० ३२,५ । वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । फग्ररविखअ-फल्गुरक्षितः-आर्यरक्षितानुजः । अाव > फणा–दर्बी । जीवा० ३९ । 785 1 **फगिज्ञुए-**हरितविशेष: । प्रज्ञा० ३३ । फग्गुरविखत-फल्गुरक्षितः-गच्छप्रधानः अव० t फणिस-पनसः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । ३०८ । फल्गुरक्षितः । उत्त० १७३ । फणिह-कङ्कृतकः 'कांसकी'ति लोके । अनु० २४ । केग्र-**फग्गुरविखय-**फल्गुरक्षित:-आर्यरक्षितभ्राता । उत्त० ९६। संयमनार्थं कङ्कृतकम् । सूत्र० ११७ । फट्रा--मइला । नि० चू० प्र० २१० अ । फणेज्जा– । भग० ५०२ । फडा–फणा। दे० । फरल-दीपकाण: । प्रक्ष० २४ । फडाडोव-स्फटाटोपः-फणासंरम्भः । ज्ञाता० १६२ । फरित्तुं-अफरिध्यत् (?) । उ० मा० गा० १०९ । स्फटाटोप:-फणाडम्बर: । उपा० २१ । फरिहोदए-परिखायाः-खातवलयस्योदकं परिखोदकम् । फड्डगपईए-मुलान्यपछीपतय: स्पदंकपतयः । बृ० द्वि० (अल्प० ९५) (७५३)

चतुर्थो-विभागः

१२१ व ।

फड्डुगफड्डुगं-स्पर्धकस्पर्धंकम् । आव० २९३ ।

फकारः

फंदइ-स्पन्दते-किन्धिबलति । भग० १८३ ।

अल्पपरिचितसद्धान्तिकशब्दकोषः

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरस्र्रिसङ्कलितः-

अष्टि–देवचन्द्रलालमाई**–**जैन–पुस्तकोद्धारे−ग्रन्याङ्कः–१२६

णमोऽत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

🗱 ॐ अर्हम् 🗱

হারা০ १७७।	फलकसंपुट-दिफत्रके-एकत्रकृते । व्य० दि० २१३ व ।	
फरुस-कर्म सं श्लेषाभावान्निर्गमत्वादल्पसत्त्वेदुं रनुष्ठेयस्वाद्वा	फलकसंस्तारक-शय्यासंस्तारके प्रथमो भेदः । व्य० दि०	
कर्कशमन्तप्रान्ताहारोपभोगाढा परुषः-संयमः । सूत्र०	२८४ व्य ।	
२ ४० । परुषः- क्रोधनः । उत्त० ४० । कुम्मकारो ।	फलग-फलकं-चम्पकपट्टादि । उत्त० ४३४ । फलकं-	
नि॰ चू॰ प्र॰ ३१६ का । जंपुण हिंसगं मम्मघट्टणं	चंपकपट्टः । व्य॰ प्र॰ १९४ । फलकं-आसनविशेषः ।	
च तं फरुसं। नि० चू० प्र० २९९ झ०। नि० चू०	झाव० ६ ४४ । प्रज्ञा० ६०६ । फलकं–सम्पुटकफलक	
प्र• २७७ अ । नेह रहियं णिप्पिवासं । नि• चू•	खेटकं वा अवष्टम्भ वा द्यूतोपकरणं वा । जं० प्र०२६४ ।	
प्र॰ २७७ आ । परुष-मर्मोद्घाटनपरम् । आचा॰	फलकं-अवष्टम्भनफलकम् । भग० १३६ । अवष्टम्भार्थम् ।	
३ = = । परुषं – कठोरम् । भग० २३१ । परुषं – रे मुण्ड ?	ज्ञाता० १०९ । फलकम् । आचा० ३४४ । आव०	
इत्यादिकम् । प्रश्न० १६० । परुषं-स्नेहाननुगतम् ।	४४१ । अवष्टम्भफलकम् । ठाणा० ३१२ । प्रतलमाय-	
अोप० ४२ । परुष-अश्राव्यभाषम् । प्रक्ष० ११६ ।	तम् । ठाणा० ४६६ । फलहकः । आचा० ३७२ ।	
कुम्भकार: । बृ० द्वि० १७४ आ । परुष:-कुम्भकार: ।	महरुलं । दश० चू॰ ५० ।	
बृ० प्र० १६१ अ ।	फलगसरिया- फलकवीनित: । आव० २३९ ।	
फरुसग–कुम्मकार: । विशे० १४० । कुंभकारो । नि०	फलगसेज्ञा -फलकशय्या प्रतलायतविष्कम्भवत् काष्ठरूपा	
चू० प्र० ३६ अ।	शय्या । भग० १०१ ।	
फरुसय -परुषतां-कर्कशतां पीडाकारिताम् । आचा०१५५ ।	फ लगा– फलकानि–पद्मवरवेदिकाङ्गभूतानि । जं ० प्र ०	
फरुसवयण-परुषं-दुष्टशैक्षेत्यादिवचनम् । ठाणा० ३७० ।	२३ । चंपगपट्टादी । नि० चू० प्र० ६२ आ ।	
फरुससाला-कुम्भकारशाला । बृ० द्वि० २७१ आ ।	फलगावयट्टी-हन्यमानोऽपि स बाह्याभ्यन्तरतया तपः	
फरुसा–परुषा–निष्ठुरा भावस्नेहरहिता । दश० २१४ ।	परीषहोपसग्री: फलकवदवतिष्ठते न कातरी भवति ।	
णेहवज्जिया । दश० चू० १०८ ।	अाचा० २१८ । तक्ष्यमाणोऽपि दुर्वचनवास्यादिभिः	
फरुसासी-परुषाशिनः-रूक्षाशिनः रूक्षाशितयां च प्रकृति-	कषायाभावतया फलकवदवतिष्ठते तच्छीलश्चेति फलका-	
क्रोधनाः । आचा० ३११ ।	वस्थायी, वासीचन्दनकल्प: । आचा० २५४ ।	
फलअर्थक्रि यावाप्ति: । आचा० १९७ । कर्मब न् धः ।	फलगुण-सिद्धिः । अग्वा० ५६ ।	
सूत्र० १७४ । महिमा । उत्त० १४७ । क्षुरम् ।	फलत –फलकादिः । निरय० १८ ।	
धाव० ७८३ । आम्रफलादि । ज्ञाता० ५२ । मुष्टि-	फलपत्त-फलप्राप्त-फलं दातुमभिमुखीभूतः । प्रज्ञा०	
प्रहारः। उत्त० ३६४ । योगभावितेन मातुलिङ्गादिना ।	876 I	
सम॰ ३२ । बिल्वादि । उत्त॰ ३६४ । फलं-क्रिया-	फल र्बेटिया -त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।	
ऽनन्तरमादि स्वर्गा दिकम् । आव० ३७७ । फलं-बाणा-	फलभोयण- फलं-त्रपुष्यादि तस्य भोजनम् । ठाणा०	
ग्रभागः । भग० २२९ ।	४६० । भग० ४६७ ।	
फललक-शयनभेदः । आवरणविशेषः । आचा० ६० ।	फलमंथू-फलमग्थुः बदरचूर्णम् । दश० १८६ ।	
अष्टापदद्यूतभेदः । ज० प्र० १३७ । आव० ८८ ।	फलय- फलकं-त्रिसोपानाङ्गभूतम् । जीवा० १९८ । फलकं	
दारुमयम् । जं० प्र० २०५ । स्फुरकम् । ज्ञाता०	अवष्टम्भनद्यूत।दिनिमित्तम् । प्रश्न० = । फलकं–सम्पुट-	
२३६८। फनकं यत्र लिखिल्वा पठनम् । पडिका ।	फलक, खेटकं, अवष्टम्भनं द्यूतोपकरणं वा । औप० ६९ ।	
बु॰ द्वि॰ २४३ था।	फलकं-खेटकम् । जं॰ प्र० २०५ ।	
फलकपीठोपादानं- । उत्त० ४० ।	फलवासा-फलवर्षः-फलवर्षणम् । भग० १९९ ।	
(७५४)		

फलवित्तिविसेस]

फलवित्तिविसेस-फलवृत्तिविशेषः-उदयवत्तंनभेदः । ज्ञाता०	स्फटिकमिव स्फाटिकं-अन्तःकरणम् । राज० १२३ ।
	परिषा-अर्गला गृहद्वारे । राज० १२३ । नगरदुवारादिसु
फलविवाग-फलमिव वृक्षसाध्यमिव विपाकः-कर्मणामुदयः	दारं। दश० चू० ८४ । अग्गला । नि० चू० दि०
फलविपाकः । प्रश्न० १५ ।	२४ अ । परिघः-अगैला । ठाणा० २१७ ।
फलवुट्टी-फलवृष्टिः । भग०ू १९९ ।	फलिहकूडे-स्फटिककूटं स्फटिकरत्नमयत्वात् । गन्धमादन-
फलहंतर-फलकान्तरः-सङ्घटितफलकविवरः । ज्ञाता०	वक्षस्कारपर्वते पञ्चमं कूटम् । जं० प्र० ३१३ ।
1 348	फलिहग्गह-पार्ष्णिग्राहः । उत्त० १९३ ।
फलह-फलकम् । झाव० ६७७ ।	फलिहमल्ल-कार्पासमल्लः । भृगुकच्छहरण्यां दूरीयकूपिका-
फलहरिय–फलहरितं–हरितफलम् । जीवा० २१३ ।	ग्रामे मह्नविशेषः । आव० ६६४।
फलहलक-साही-पाटकांशः । वृ० प्र० २६४ वा ।	फलिहरयण-स्फटिकरत्नम् । मग० १७२ ।
फलहिका- । क्षोघ० १७ ।	फलिहर्वाडसए- । भग० २०३ ।
फलहिग्गाह-फलहिग्राहः । ओघ॰ ६६६ ।	फलिहा-परिखा-अध उपरि च समखातरूपा । राज०
फलही-फलहिः-कर्पासः । उत्त० १९२ । पार्ढिणः ।	३ । परिखा । आचा० ३३७ । परिखा-अर्गला । प्रश्न०
उत्त॰ १९३ । कर्पासं-मझयुक्तिविशेषः । आव॰ ६६६ ।	५ । परिखा उपरि विशाला अधः संकुचिता । प्रज्ञा०
फलहीमल्ल-मल्लविशेषः । व्य० द्वि० ३१७ अ ।	५६। अध उपरि च समखातरूपा । ज्ञाता० २।
फलहो- । व्य दि० ११५ अ ।	फलिहिय- । बृ० प्र० १६४ व्य ।
फलासव-फलासवः । प्रज्ञा० ३६४ । फलासवः-फल-	फलिहिया- फलिहिका । आव० ६३६ ।
रससारः । जीवा० ३४१ ।	फलिहो–वमनी । अनु० ३५ ।
फलाहारा- । निरय० २४ ।	फल्गूदेश्या- । आचा० १२३ ।
फलिअ–फलिकं–प्रहेणकादि । ठाणा० १४६ ।	फल्गुरक्षित-आर्यरक्षितभ्राता । विशे० १००३ ।
फलिए-स्फटिक: । विपा० १९ ।	फलू-फलाज्जातः फालः-सौत्रिकः । बृ० तृ० २०१ वा ।
फलिओ-पाटित:-क्षुरिकाभिरूव्वं द्विधाकृतः । उत्त०	फुटवणं-यथेच्छ भक्तपानलाभः (देशी०) । बृ० द्वि०
860 1	१० अ।
फलिओवहडे-फलिकोपद्धतं अवग्रहीताभिघानपञ्चमपिण्डे-	फुब्वाम-लप्स्यामहे । आव० ४०४ ।
षणाविषयभूतम् । ठाणा० १४८ ।	फाडिगा-अच्छा इत्यर्थः । नि० चू० प्र० २१५ अ ।
फलितं-यत् व्यंजने भिक्षोर्वा नानाप्रकारैविरचितम् ।	फाणय-घर्षय । पिण्ड० १३४ ।
व्य० द्वि० ३१४ झ ।	फाणिअ-फाणितं-द्रवगुडः । दश० १७६ ।
फलितोपहूतं-पहूते द्वितीयो भेदः । व्य० द्वि० ३५३ आ ।	फाणिए-कक्कवादि फाणितं द्रवगुडविशेषः । पिण्ड० ≈१ ।
फलिह-स्फटिकं-अन्तःकरणम् । सूत्र० ३३६ । ज्ञाता०	फाणिय-उदकेन द्रवीकृतो गुडः, क्वथितोऽक्वथितो वा ।
१०६ । परिघं-नगरद्वारादिसम्बन्धिः । दश० १८४ ।	श्राचा॰ ३३६। फाणितविषयम् । प्रज्ञा॰ २९३। फाणित-
अर्गला ग्रहढारे । ज्ञाता० १०६ । स्फटिकम् । भग०	विषयं–गुडपानकम् । पिण्ड० १६८ । फाणितविषयं
१३४ । ज्ञाता॰ ३५ । पृथिवीभेदः । गोमेदकविशेषः ।	कक्कबः−द्रवगुडविशेषः । पिण्ड० ५१ । घोविउ मेलिनुं ।
आचा० २६। स्फटिकः-मणिभेदः । प्रज्ञा० २७। उत्त०	नि॰ चू॰ प्र॰ २२४ आ । आद्रो गुडो द्रावितगुडो
६८९ । स्फटिककाण्डं-पञ्चदशं स्फटिकानां विशिष्ठो	वा। बृ० द्वि० १७५ अ ।
भूभागः । जीवा० ८१ । अर्गलादण्डः । अौप० १८ ।	पताणियंगुल-द्रवगुडः । भग० ७४८ ।
A state i state af 1 statetes 1 state (st. 1	

(७५५)

फाल]

फाल-स्फाल:-पाटनम् । बृ० दि० २३५ अ । दिपञ्चा-	फासाइंति-स्पर्धं कुर्वन्ति-स्पर्धयन्ति-स्पर्धनेन्द्रियेणाहार-
शरपलप्रमाणो लोहमयो दिव्यविशेषः । ज्ञाता० १३८ ।	पुद्गलानां कतिभागं स्पर्शन्तीत्यर्थंः, अथवा स्पर्शेना
फालणं-स्फाटनंसक्रद्दारणम् । प्रश्न ० १७ ।	स्वादयन्ति प्राकृतशैल्या 'फासायंति', स्पर्शेन वाऽऽददति
फाला–कुशो । आव० ३९७ । लोहमयकुशाः । उपा०	गृहणन्ति उग्लभन्त इति । भग० २९।
२१ ।	फासिंदिए-स्पर्वोन्द्रियम् । प्रज्ञा० २९३ ।
फालावितं-पाटितम् । आव० ५२६ ।	फासिदियवेमायत्ता । प्रज्ञा० ५०६ ।
फालिओ-फाटितो जीर्णवस्त्रवत् । उत्त० ४६० ।	फासित्ता–तदनुष्ठानतः स्पृष्ट्वा । उत्त० ५७२ ।
फालिज्जुइपाट्यते । आव० ६३४ ।	फासिय-स्पृष्टं-प्रत्याख्यानग्रहणकाले विधिना प्राप्तम् ।
फालिती-पाटयती विदारयती । दश० ३६ ।	आव० ५११ । स्पृष्टं-उचिते काले विधिना प्रतिपन्नम् ।
फालियं-पाटितम् । पिण्ड १०० । स्फाटितम् । उत्त०	प्रश्न॰ ११३ ।
१८० । आव० ३२३ । आचा० ३९३ ।	फासिया-स्पृष्टा-प्रतिपत्तिकाले विधिना प्राप्ता । ठाणा०
फालियवर्डिसए-स्फटिकावतंसकःदक्षिणस्यामवतंसक: ।	३८८ । विशुद्धपरिणामप्रतिपत्त्या । ठाणा॰ ५१९ ।
जीवा० ३६१ ।	फासुअ–विढत्थं । नि० च्र० प्र० १६ आ । प्रासुकं–
फाले-लाले घोले थूरे-स्फाटय लोलय घोलय स्थूरय ।	बोबादिरहितम् । दश० १७८ ।
मर॰ ।	फासुग -प्रासुकदानादिविषयः षष्ठ उद्देशकः । भग० ३२८ ।
फालेऊण-स्फाटयित्वा । आव० ३९९ ।	प्रासुक-आधाकमदिरहितम् । दश० ७२ । ववगयं
फालेइ–विदारयति । आव० २१७ ।	जीवियं । नि० चूर्णि प्र० १५ आ । प्रासुकं-अचित्तं ।
फास-स्पृक्यत इति स्पर्श: । प्रज्ञा० ४७३ । स्पर्शग्राह-	स्राव० ५२५ ।
केण स्पर्धनेन्द्रियेण स्पृध्यते कर्कशादिरूप: परिच्छेद्यवस्तु-	फासुगचारी-प्रासुकचारिः । आव० १९८ ।
गतः स्पर्शोऽनेनेति स्पर्शः कर्कशादिरूपो वा । प्रज्ञा०	फासुगमुदगं-अधितं जं तर्धेहि रहियंति फासुगमुदगं ।
५९९ । स्पर्शः-शीतोध्णादिः । अीप० ३६ । स्पर्शः-	नि॰ चू॰ प्र॰ ४७ आ ।
विषयः । आचा० ३० । स्पर्शः-दुःखोपनिपातः । आचा०	फासुय-प्रासुकं-निर्जीवम् । प्रश्न० १२७। प्रगता असवः-
२४। अस्प्राक्षीद्-आसेवितवान् । उत्त० ४९६ ।अष्टाशीतौ	असुमन्तः सहजसंसक्तिजन्मानो यस्मात् तत् प्रासुकम् ।
महाग्रहे अष्टचत्त्वारिंशत्तमः । ठाणा० ७९ । स्पृशति–	उत्त० ६० । ज्ञाता० १०६ । प्रासुक:-आधाकमोदि-
सेवते । दश० २६५ । स्पर्झ:-सम्पर्कः । सूत्र० १२४ ।	रहिन: । आचा० ३६८ । प्रगता ग्रसवः-उच्छ्वासा-
फासइ-स्पृशति-सेवते । उत्त० २४१ ।	दय: प्राणा यस्मात् स प्रासुक:-निर्जीव: । ठाणा० २१३ ।
फासइत्ता-स्पृष्ट्वा अनुष्ठानतः । उत्त० ९७२ । मनोवा-	प्रासुकः-स्वामाविकाग न्तु कसत्वरहितः । उत्त० ४६८ ।
क्कायलक्षणेन योगत्रिकेन स्पृष्ट्वा । उत्त० ५७२ ।	एषणीयम् । बू॰ प्र॰ २६१ अ । प्रासुकं-निर्जीवम् ।
फासणा-स्पर्शना-ईषद्ग्यास्यादिरूपा । दश० २७८ ।	प्रश्न० ११५ । असवः-प्राणाः प्रगता-असवः-प्राणाः
फासपरियारगा-स्पर्धादिपरिचारका: स्पर्धादेरेवोपशान्त-	यस्मादिति प्रासुकं निर्जीवम् । दश० ६४ । प्रासुकं प्रगतासु
वेदोपतापा भवम्तीस्यभिप्रायः । ठाणा० १०० ।	निर्जीवम् । दश० १८१ ।
फासा-स्पर्धाः परीषहोपसर्गरूपाः । सूत्र० २०७ । स्पर्धाः-	फासुयविहार-प्रासुकविहारः । आव० २१९ । ज्ञाता०
स्प्रधन्ति-स्वानि स्वानीन्द्रियाणि गृह्यमाणतयेति स्पर्शाः	१०६ ।
बाब्दादयः । उत्त० २२६ । स्पर्वप्रधानस्वात् स्पर्शाः ।	फासेइ-प्रतिपत्तिकाले विधिना प्रतिपत्तेः स्पृशति ।
उत्त॰ २२७ ।	उपा० १५ । उचितकाले विधिना ग्रहणातु । भग०
	4 Ę)

फासेतव्वा]

१२४ । ज्ञाता० ७३ । स्पृशति । आव० २२२ । फासेतव्वा-स्पर्शनीया–अनुसराणीया । ठाणा० ९२ ।	फुट्टइ-स्फुटति । नंदी० ६४ । फुट्टति-स्फुटति । ओघ० २०६ ।
फासेमि-आसेवनाद्वारेण स्पृशामि । आव० ७६१ ।	फुट्टमाण-अविरभसाऽऽरफालनारस्फुटं:, विदलम् । भग•
फिट्टंति– । ओघ० १३१ ।	४६२ ।
फिट्ट-स्फिटितः । आव० २१४ ।	फुट्टसिरा–विकीर्णसरोजाः । भग० ३०६ ।
फिडिअ-स्फिटितः-मार्गाद् भ्रष्टः । ओघ० १४ ।	ुद्ध फुट्टा–स्फुटिता । आव० २०१ । पलायिताः । नि० चु०
फिडिए-अतिकान्तः । ओघ ११७ । फिडितः-अष्टः ।	म॰ ३२९ छा।
ओघ० ५१ ।	फुड-स्पृष्टं-प्रतिदेवापूरणेन व्याप्तम् । प्रज्ञा० ५९१ ।
फिडिओ-फिडितः–प्रभ्रष्टः । ओष० २० । स्फिटितः ।	व्यक्तम, स्पष्टम् । व्याप्तिः । भग० १४३ । स्पृष्टो-
जाव॰ २०१ ।	व्याप्तः । विद्ये० २१८ । स्पृष्टम् । ठाणा० ३०५ ।
फिडित-प्रभ्रष्टः । बोघ० २० । भ्रष्टो मार्गात् । बोघ०	स्फुटः-व्यक्तः प्रयस्नविहितत्वात् । ज्ञाता० १६२ ।
8× 1	स्पृष्टटः-व्याप्तः । भग० ३०० । स्पृष्टः-परिभुक्तः ।
फिडिया-छुटिता । आव० ४४८ ।	भग० ३७ । स्फुटः-प्रकाश: भग० ३७ ।
फिप्फिस-उदरमध्यावयवविशेषः। प्रश्न०८। अन्त्रान्तर्वत्ति-	फुडकरणं-दंडगोवरि ओलवणं। नि० चू० प्र० २३२
मांसविशेषस्पम् । सूत्र० १२५ ।	अ।
फिल्लसिया-स्वलितः । प्रस्वलनम् । बृ० द्वि० १५= आ ।	फुडणं-स्फुटनं स्वत एव दिधा भावगमनम् । प्रश्न० २५ ।
फिसगा-फिसको-पुत्तो । उपार्थ २२ ।	फुडा-महोरगेन्द्रातिकायस्य चतुर्थाक्षग्रमहिषी । भग०
फीट्ट-स्फिटितः । आव० ३८९ ।	४०४। ठाणा० २०४। स्पृष्टवती। स्पृष्टता-सम्बन्ध-
फीया-स्फिता । उत्त० ११९ ।	मात्रम् । भग० ८८ ।
फुंफया –स्फुलिंगा: । तं० ।	फुडिओ-स्फुटितः-ईश्वरान्तराण्यतिक्रान्तः, ईश्वरेम्यः सर्वं•
पुर्जुन्फुन्फुन्फुनं–करोषम् । जीवा० ६१ ।	सङ्गस्यागेन दूरीभूतो वा । औप∙ २७ ।
फुंफुअग्गिसमाणे–फुम्फुकाग्निसमाणः–करीषाग्निसमानः ।	फुडित्ता-स्फोटयित्वा-विशोणँ कृत्वा । ठाणा० ९० ।
र्णेतमलनमदनदाहरूपः । जीवा॰ ६५ ।	स्फुटं क्रत्वा । ठाणा॰ ९० ।
फुफुगा–फुफुका कुकुला । दश० ११५ ।	फुडियच्छवि- ग्फुटितच्छवि:-विपादिकाविचचिकादिभिवि-
फूंफुम-मुमुरेः भस्ममिश्रिताग्निकणरूपः । प्रज्ञा० २९ ।	कृतत्वक् । प्रश्न ४१ ।
पूर्णूका—करोषाग्ति: । बृ० प्र० ३१४ आ ।	फुडिया-स्फुटिता–राजिशतसङ्कुला । जोवा० ११४ ।
फुक्किय-वृथा । आव० ६१७ ।	स्फुटिता-जजंरा, रा'जरहितः । जीवा० २७२ ।
फुग्गफुग्गाओ-परस्परासम्बद्धरोमिक: विकीर्णविकीर्णरो-	फुण्णाए– । नि॰ चू० प्र०७ अ ।
मिकः । उपा॰ २१ ।	फुप्फु यायंत –कूश्तुर्वन्नः । ज्ञाता० १३३ ।
फुट्टॅल-स्फुटन्तः−विघटमानाः । ज्ञाता० १४६।	फुर्फुस-उदरान्तवर्यन्त्रविशेषह्पम् । सूत्र० १२५ । आव०
फुट्ट-स्फुटितकेशसञ्चयत्वेन विकोर्णकेशम् । विषा० ३६ ।	528 1
ज्ञाता० २०० । स्फुटितं-अबन्धत्वेन विकीर्णम् । ज्ञाता०	फुमिउजंताण - । राज० ५२ ।
१३७ । स्फुटितः । आव० २२४ । स्फिटितम् । आव०	फुमित-फूल्कृतः । आव० ३४४ ।
३९४ । ख्यातम् । वित्तम् । आव० ७१२ । विदीर्णम् ।	फुमेज्जा−मुखवायुना कीतीकुर्थात् । आचा० ३४५ ।
ज्या० २१ ।	फुरइ-स्फुरति-स्पन्दते । शाता॰ २३४ ।
(۷	4.9)

फ़ु**र**फुरॅंत]

फुरफुर्रेत-स्फूरनु । आव० १७४ । प्रथमो भेदः । यत्र परमाण्वादिकं यदन्येन परमाण्वादिकेन फुराविति-अपहारयंति । व्य० प्र० २४१ अ । परस्परं संस्पृश्य संस्पृश्य सम्बन्धमनुभूयानुभूयागच्छति फुरित्ता-स्फोरयित्वा सस्पन्दं कृत्वा । ठाणा० ६० । सा। प्रज्ञा० ३२७। फुरियदेहो-जराजीर्णकाय: । उ० मा० गा० ३८३ । फुसिओ-स्पृष्टः । आव० ७२३ । फुरुफुरुते-पोस्फूर्यमाणानु पीडयोद्वेझते । पिण्ड० १६१ । फ़ुसितं-। नि० चू० प्र० ३४७ अ । फुसित्ता-स्पृष्ट्वा-अवगाह्य। प्रज्ञा० ३०६। स्पृष्ट्वा-प्रारम्य। फुरुफुरेइ-स्फुरति । आव० ४३८ । ठाणा० ३५४ । श्लिष्ट्रा-स्पृष्ट्रा । ठाणा० ८९ । फुलिया-। नि॰ चू॰ प्र॰ १९९ अ। फ़ुसियं-बिन्दुः । दश० ४८ । स्वल्पबिष्दुः । आव० फुछ पुष्पं कुसुभम् । दश० २२६ । पुष्पितः । आव० ५५७ । जलपुष्पम् । ज्ञाता० ९८ । फुल्ल-विकसितम् । २०४ । स्पृष्टं- स्पर्शनम् । जीवा० २४५ । फुसियमिव-कुशाग्र उदकबिन्दुमिव बालस्य जोवितमिति । जीवा० १२३। भग० १२७। ज्ञाता० १२६। फुल्लं-पुष्वं, प्रसवं, सुमनः, कुसुमं वा । दश० १७ । **बाचा० १९९** । फुसियवरिस-बिन्दुवषं: । आव० ७३३ । सुद्रुमफुसारेहि फुन्नूक-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६९ । फ़्**लू किसुयसमाण-**फुल्लकिशुकसमानं-प्रफुल्लपलाशकुसुम-पडमाणेहिं फुसियवरिसं । नि० चू० तृ० ६९ आ । फूत्करण-मुखेन धमनम् । दश० १५४ । कल्पम् । जीवा० १२४ । फुछुगं फुल्लकं-पुष्पाकृतिलल्लाटाभरणम् । औप० ५५ । **फूमण**—मुहेण फुमति । नि० चू० प्र० ५४ अ । फूमितो-फूत्कृतः । उत्त० १५० । पुष्पकं-पुष्पकृतिललाटाभरणम् । जं० प्रo २०६ । फेडण-अपनयनम् । क्षोघ० ६९ । अपनयनं चतुःस्थानि-। नि० चू० प्र०७ अ। फुलूयं -फुसंतु-स्पृशन्तु छुपन्तु, भवन्विस्यर्थः । भग० १२२ । कादीनां अशुभप्रकृतीनां रसस्त्र्यादिस्थानापादनम् । फुसंतो-स्पृशत्- आगच्छत् । उत्त० १२७ । **आचा**० २६८ । फुसइ-स्पृशति-अभिद्रवति । उत्त० ८८ । स्पृशति । दश० फेडिआ-अपनीता-विनाशिता । ओघ० ४६ । फेडिओ-स्फेटितः-हापितः । बृ० तृ० १४ वा । ४४ । फुसणा-स्पर्धना यत्त्ववगाहनातो बहिरप्यतिरिक्तं क्षेत्रं **फेडिता**–स्फेटिता परिहृता । बृ० प्र० २२४ वा । स्पृशति सा स्पर्शना । विशे० २४५ । मर्दना । बृ० फेडेज्ज-अपनयेत् । ओघ॰ ४१ । प्र• २८२ आ । स्पर्शना-खेतंच देहमेत्तं संचरको होइ फेडेमि-स्फेटयामि । आव० ८०० । फेण-फेन:-डिण्डोर:-प्रचुरो धवलः । प्रश्न० ५० । से फुसणा । विशे० २४५ । फुसति-स्पृशति-घातयति छिनत्ति वा। परितापं करोति **फेणपुद्धो**-फेनपु**खः-**डिण्डीरोत्करः । जीवा० २१० । वा। सूत्र० ३०९। स्पृशति । आव० २१३ । फेणमालिणी-फेनमालिनीनदीविशेषः । ७० प्र० ३५७ । स्पृशति-बध्नाति । प्रश्न॰ ३१ । फेणमालिणीओ-। ठाणा० ८० । फेफयं -फुसमाण-स्पृशन् सूर्यः । भग∘ ७८ । । भाव० ६५१ । फुसमाणकालसमय-स्पृश्यमानकालसमय:-स्पृश्यमाने-**फेफसं-**फिप्फिसम् । तं० । क्षणः । भग० ७८ । स्पृशतः-सूर्यस्य स्पर्शनायाः काल-दु फेल्लू-दरिद्दो । नि० चू० दि० ४५ अ । क्षीणविभवः । समय: स्पृशत्कालस**मय: । भग**० ७८ । बृ० तृ० ५१ अ । फुसमाणगातपरिणाम-वस्त्वन्तरं स्पृशतो यो गतिपरि-फोक्का–(देशीपदम्) अग्रे स्थूलोन्नता । उत्त० ३५८ । फोडणं-नित्थरहल्लेज णहादिणा वा खयं करेज्ज । नि० णामः सः स्पृशद्गतिपरिणामः । प्रज्ञा०ृ२८९ । 🖗 चू० तू० ४७ अ । स्फोटनं-आधाकर्मणा राजिकादिना कुसमाणगती-स्पृशद्गतिः-स्पृशतो गतिरिति, विहायोगतेः (142)

•फोडा]

संस्कारकरणम् । पिण्ड० ८४ । फोडा-स्फोटाः-स्फोटकाः । ठाणा० १२१ । फोडिअ-वाइंगणाणि । अोघ० ९८ । फोडिआ-स्फोटिका-व्रणविशेषः । ओघ० १३० । फोडिसा-विदायं । आव० २१४ । फोडिस-धयं ताविज्जति तस्थ जीरागादि छुब्भति तेण जंधुवियं तं फोडियं । नि० चू० प्र० २०२ आ । फोटितम् । बृ० प्र० २११ आ । फोडितम् । ब्य० द्वि० १४२ आ । फोडितम् । ब्य० द्वि० १४२ आ । स्फुटः-स्फुटिकृतः शोधितः इत्यर्थः स्पृष्टः वा । ज्ञाता० ११९ । फोडोकम्म-स्फोटनाकर्म । आव० ८२९ । प्रोडेंतो-पाटयन् । आव० ३६९ । फोफल-पूगीफलम् । भक्त० ।

ब

बंदिग्गह-बन्दिग्राहः । आव० २१२ । ः बंध-सामान्यतो बन्धः । भग० ९३८ । सम्बन्धमात्रम् । भग० ७९१ । मयूरबन्धादिः । उत्त० ४५६ । प्रलेपः । पिण्ड० ९ । विशिष्टरचनयाऽऽरमनि स्थापनम् । स्व-स्वरूपतिरस्करणलक्षणो वा । आव० ५९१ । बन्ध:-ग्रन्धिः । भग० ८२ । बन्धः-संयमनम् । प्रश्न० ३७ । प्रयोगबन्धाद्यभिष्ठानार्थो भगवत्यां अष्टमशतके नवम उद्देशकः । भग० ३२८ । पक्षरबन्धनं प्राप्तः । ज्ञाता० २३३ । वन्धः- स कषायत्वात् जीवः कर्मणो योग्यान् पुद्गलाच् आदत्ते स बन्धः । ठाणा० १५ । वन्धः– रज्जुदामनकादिभिः संयमनम् । आव० ८१८ । बन्धः-प्रकृतिस्थित्यनुभावप्रदेशात्मकतया कर्मपुद्गलानां जीवेन स्वव्यापारतः स्वीकरणम् । सूत्र० ३७८ । स्थितिबन्ध: । उत्त० ५८०। सकषायत्वात् जीवस्य कर्म्मणो योग्यानां शुद्गलानां बन्धनं-आदानं बन्धः । निर्वर्त्तनम्, सम्बन्धनम्। ठाणा० २२० । बन्ध:-जीवकर्मयोगदुःखलक्षण: । दश० १४९ । बंधति-निगडादिनियन्त्रणस्वभावः । विशे० ः ३६ ।

बंधइ-बब्नाति प्रकृतिबन्धमाश्रित्य स्पृष्टावस्थ।पेक्षया वा । भग० १०२ ।

बंधको-पुंश्चली । झाव० ३५२ ।

बंधटिइउद्देसो-भगवस्थाः त्रयोदशमशतके अष्टम उद्दे-शकः । भग० ६२६ । बन्धस्य-कर्म्मबन्धस्य स्थितिर्बन्ध-स्थितिः कर्मस्थितिरित्यर्थः, तदर्थं उद्देशको बन्धस्थित्यु-द्देशकः । भग० ६२६ ।

बंधण-बन्धनं-ज्ञानावरणोयादिकर्मपुद्रगलानां ययोक्तप्रका-रेण स्वस्वबाधाकालोत्तरकालं निषिक्तानां यद्भूयः कषायपरिणतिविशेषाभिकाचनम् । प्रज्ञा० २९२ । बंधनं-निबन्धनरूपं कर्म्म । प्रज्ञा० २१३ । बन्धनं-संयमनं रज्जुनिगडादिभिः । आव० ४८८ । बध्यतेऽनेनेति बन्धनं यदौदारिकपुद्गलानां ग्रहीतानां ग्रह्ममाणानां च परस्परं तंजसादिपुद्गर्ल्ध्वां सह सम्वन्धजनकं तदूबन्धननाम । प्रज्ञा० ४७० । बन्धनं कषात्मकम् । सूत्र० १७० । बन्धनः--प्रदेशः । प्रज्ञा० ६०३ । बन्धनः--बघ्यते मवचारकाद् विनिर्गच्छन् प्रतिबद्धघते येन सः, बध्यते--आत्मप्रदेशैः सह लोल्जीभावेन संश्चिष्टाः क्रियते योगवशाद् यः सो वा कर्मपरमाणुरिति । प्रज्ञा० ६०२ । बन्धनः--कमंद्रव्यः । विशे० ११६७ । बन्धनं-आलम्बनम् । विशे० ७१५ । पलिपासगो । नि० चू० द्वि० ५६ आ ।

बंधणकसिणं–बहुबन्धनबढम् । बृ० द्वि० २२२ अ । **बंधणछेदनगती**-बन्घनच्छेदनगतिः-यत्रजीवो वा <mark>करोरात्</mark> कारोरं वा जीवात्० । प्रज्ञा० ३२६ ।

बंधण छेयणगई- बन्धनस्य कर्मण: सम्बन्धस्य वा छेदने-अभावे गतिर्जीवस्य शरीरातु शरीरस्य वा जीवादु बन्धन-छेदनगति: । भग० ३८१ । बन्धस्य छेदनं बन्धनच्छेदनं तस्मात् गति: बन्धनच्छेदनगति: । प्रज्ञा० ३२८ । बंधणप्यओगो-बन्धनप्रयोगः-बन्धोपाय: । प्रश्न० १३ । बंधणविमोयणगतो-बन्धनाद्विमोचनं बन्धनबिमोचनं तेन गति: बन्धनविमोचनगति: यदाम्रादिकफलानामतिपरि-पाकगतानामत एव बन्धनाद्विच्युतानां यदधो विश्वसया निर्ब्याघातेन गमनं सा । विहायोगते: सप्तदशमो भेद: । प्रज्ञा० ३२७ ।

बंधणोवनकम-बन्धनोपक्रम:-बन्धनकरणम् । ठाणा०

(649)

२२१ । वासुदेवपिता । आव० १६३ । सम० १४२ । ब्रह्मः-षंधति-वध्नति । आव० ६५० । कुशलानुष्ठानम् । ठाणा० ४४४ । ब्रह्मः-ब्रह्मसम्बन्धित्वाद् बंधवा-बान्धवाः-निकटवर्तिनः स्वजनाः । उत्त० ३८१ । ब्रह्म:-स्थावरकायः पृथिवीकायः । ठाणा० २९२ । ब्रह्मः-**बंधाबध**-प्रज्ञापनायां चतुर्विंशतितमं पदम् । भग० ईषस्प्राग्भारापृथिवीनाम-सिद्धिशीलानाम । सम० २२ । ब्रह्मा-दशममुहूर्त्तनाम । जं० प्र०४९१ । सूर्य०१४६ । 602 1 बंधावेद-प्रज्ञापनायां पञ्चविंशतितमं पदम् । बंभइज्ज-ब्राह्मणानामिज्या--यजनं यस्मिन् सोऽपं ब्रह्मेज्यः। भग० 1 500 उत्त० ३५८ । बंभकतं-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १९। बंधिसु - श्लथबन्धनबद्धान् गाढबन्धनबद्धान् कृतवन्त: बंभकूडं लोकान्तकल्पे देवविमानविशेष: । सम० १९ । ठाणा० २८९ । बंयु-मायाभगिणिमाइओ । नि॰ चू० द्वि० ६६ अ । वंभचेरंसि-ब्रह्मचयं-संयमस्तत्रोषित्वा आचारो वा ब्रह्म-**सं** थुजीवग-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । जं० प्र० ९८ । चर्यम् । आचा० २१० । बंभचेर-ब्रह्म वर्यं-सत्यतपोभूतदयेन्द्रियनिरोधलक्षणं तच्च-भग० ८०३ । बंधुजीवगगुम्मा-बन्धुजीवकगुल्माः, यत्पुष्पाणि मध्यान्हे र्यते-अनुष्ठीयते यस्मिनु तत्, मौनीन्द्रं प्रवचनम् । सुत्र० विकसन्ति । जं० प्र० ९८ । ३७१ । ब्रह्मवयँ-आमण्यम् । सूत्र० २९६ । ब्रह्मवर्या-बंधुजीवगवण-वन्धुजीवकवनम् । भग० ३६ । भिधानं चतुर्धं संवरदारम् । प्रक्ष० १३२ । संयमः । बंधुद्सो -बन्धोद्देशकः-प्रज्ञापनायां चतुर्विंशतितमं पदाम् । आचा० २५० । मैथुनविरतिवाचकः । आव० ५१६ । भग० २८३ । ब्रह्म:-कुशलानुष्ठानं तच्च तच्चयं चासेव्यमिति ब्रह्मचय-खंधुमति-मल्लिजिनस्य प्रथमा साध्वी । ज्ञाता० १९४ । संयमः । ठाणा० ४४४ । कुशलानुष्ठानं ब्रह्मचर्यं तत्प्रति-बंधुमतो-बंधुमती-आधायाः परावत्तितद्वारे तिलकश्रेष्ठि-पादकान्यध्ययनानि ब्रह्मचर्याणि तानि चाचाराञ्जप्रथम-दुहिता। पिण्ड० १००। गोबरग्रामे आभीराधिपति श्रुतस्कन्धप्रतिबद्धानीति । सम० १६ । सम० ७१ । गोदाञ्चीनामकोटम्बकपत्नी । आव० २१२ । राजगुहे-बंभचेरगुती-ब्रह्मचर्यगुप्तिः । आव० ७७८ । ऽर्जुनमालाकारस्प भाषी। अन्द० १८। बंभचेरपोसह-चरणीयं चय्यं ब्रह्म-कुशलानुष्ठानं, ब्रह्म बंधुया-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । च तत् चय्यं चेति ब्रह्मचय्यं तन्निमित्तं पौषधो ब्रह्मचर्य-बंधूर-मनोहरम् । चउ० । पौषधः । आब० ८३४ । खंखुवतो-अरनाथजिनस्य प्रथमा शिष्या । सम० १९२ । वंभचेरविग्ध-ब्रह्म वर्यविघ्नः-मैथुनविरमणव्याघातः, अब्र-बं युविष्यहीणोः बन्धुविप्रहोण-विद्यमानबन्धवविप्रमुक्तः । ह्मणः षड्विंगतितमं नाम । प्रश्न० ६६ । बंभडभय-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेष: । सम० १९। प्रक्ष १६। **सं**धुसिरो बन्धुश्रीः−मधुरायां श्रीदामराज्ञी । विपा० ७० । बंभण-ब्राह्मणः-विशुद्धब्रह्मचारी साघुः । दश०⁻ २६२ । र्षं म-ब्रह्मः-जान्तककरुपे देवविमानविशेषः । सम० १९। बंभणगाम-ब्राह्मणग्रामः । आव० २०१ । व्रह्यः-पाञ्चालजनपदे काम्पिल्यनगरनुपति:। उत्त० ३७७। वंभणिज्ज-त्राह्मणानामिज्या-पूजा यस्मिन् स ब्राह्मगेज्यः। कुशलानुष्ठानम् । आव० ८३६ । ब्रह्य:-मैथुनविस्ति-उत्त० ५३२ । करम् । ज॰ प्र॰ १४८ । ब्रह्मः-शुद्धं तपः । दश० बंभण्णए-ब्राह्मणाः ब्राह्मणसम्बन्धिन उपनिषदर्था वेद-२६१ । ब्रह्मः-मोक्षः । सूत्र० ३९१ । ब्रह्मा-ब्रह्म-ग्रन्थाः । भग० ११२ । दत्तस्य पश्चमः प्रासादः । उत्त० ३५५ । ब्रह्मा-ब्रह्म-वंभण्णय-ब्राह्मणकः-वेदव्याख्यानरूगः । औष० ६३ । दत्तपिता । सम० १४२ । जाव० १६२ । ब्रह्मा-द्रिपृषठ-बंभदत्त-ब्रह्मःतः-चुलनीसुतः । जीवा० १२१ । ब्रह्मदत्तः (460)

बंभदीवग]

[बकुशदेशज

मुनिसुव्रतस्वामिनः प्रथमो भिक्षादाता । झाव० १७४ । ब्रह्मदत्तःअज्तिजिनस्य प्रथमो भिक्षादाता । आव० १४७ । ति० चू० प्र० ३०४ छ । द्वादशमचक्रवर्त्ती सम० १५ । ब्रह्मदत्त:काम्पील्याधिपतेर्व्रह्मराजस्य चुलन्याः	बंभसिट्ठ-देवविमानविशेषः । सम० १९ । बंभसुत्तग-ब्रह्मसूत्रं-यज्ञोपत्रीतम् । उत्त० ९७ । बंभा-ब्रह्म-पुरुषपुण्डरीकवासुदेवागमन स्थानम् । आव० १६३ ।
सुतः । उत्त० ३७७ । ब्रह्मदत्तः-द्वादशमचक्रवर्ती । आव० १४९, २७४ । व्रह्मदत्तः । दश ॰ १०७ । बंभदोवग-ब्रह्मदीपकः-ब्रह्मद्वीपवास्तव्यः । आव० ४१३ ।	बंभावत्तं- देवविमानविशेष: । सम० १९ । बंभो- ब्र [ः] ह्यी-लिपिविशेष: । श्रीमन्नाभेयजिनेन स्वसुताया ब्राह्यीनामिकाया दर्शितस्वेन लिपिविशेषस्य ब्राह्यीस्य भि -
बंभद्दीव-आभारविसए कण्हवेलाणामणदी तस्स कूले दीवो । नि० चू० दि० १ २ अ । बंभथलयं-ब्रह्मस्थलक-विआमविषयः । उत्त० ३७२ । ब्रह्मस्थलं पद्मप्रभस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । बंभएपम-लोकान्तकस्पे देवविमानविशेषः । सम० १८ । बंभएपहाण-ब्रह्मवर्यं-बस्तिनिरोधः सर्वमेव वा कुशलानु- ष्ठानम् । राग० ११८ । बंभवंधु ब्रह्मबन्धुः-जातिमात्रेण ब्रःह्मणः । पिण्ड० १३१ । बंभवंधु ब्रह्मबन्धुः-जातिमात्रेण ब्रःह्मणः । पिण्ड० १३१ । बंभवंधु ज्रह्मबन्धुः-जातिमात्रेण ब्रःह्मणः । पिण्ड० १३१ । बंभवंधु ज्रह्मबन्धुः-जातिमात्रेण ब्रःह्मणः । धिण्ड० १३१ । बंभवंधु -जन्ममात्रेण ब्रह्मबान्धवो निर्गुण इत्यर्थः । ठाणा० ३४२ । बंभयारी-ब्रह्मचारी-नवविधब्रह्मगुणगुप्तिगुप्तः । आचा० ३५० । उपासकस्य पंचमी प्रतिमा । सम० १९ । बंभलेस-लोकान्तककत्पे देवविमानविशेषः । रम० ११ ।	भासामिकावा पासिस्पा गिर्वापवस्पत्व प्राह्मा धानम् । भग० १ । प्रथमजिनस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । आव० १४९ । ब्राह्मोलिपिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । ब्राह्मी-आदिदेवस्य भगवतो दुहिता ब्राह्मी वा संस्कृतादिभेदा वाणो तामाशित्य तेनैव या दर्शिता अक्षरलेखनप्रक्रिया सा ब्राह्मीलिपिः । सम० ३६ । बंभुत्तरवर्डिसग-देवविमानविशेषः । सम० ३६ । बइट्ठ-उपविष्टः । आव० ४०५, ५३६ । उपविष्टः-आसत- बन्धनेन स्थितः । आव० ४०५ । बइट्ठतो-उपविष्टः । उत्त० १५३ । बइल्ल-बलीवर्द्रः । आव० ४२६, ८२० । ओघ० १४२ । बइल्ल-बलीवर्द्रः । आव० ४२६, ८२० । ओघ० १४२ । बउल्ल-बकुल वृक्षविशेषः । आव० ५२३ । बकुलः-केसरः । वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ । नमिजिनस्य चॅस्यवृक्षनाम । सन० १५२
बंभलोए-पञ्चमो देवलोक: । ज्ञाता० १५० । बंभलोग-पञ्चमो देवलोक: । भग० ६७४ । ब्रह्मलोक:- नन्दन १ पद्म २ राम ३ बलदेवत्रवागमनभूतदेवलोक: । बाव० १६३ टी० । पञ्चमदेवलोक: । प्रश्न० १३४ ।	भडल-भकुरा भडुर-परिपर्गा प्रकार रिखा भकुरा- धबलं कर्बुरम् । बकुशसयमयोगद्वकुशः । भग० ८३० । बकुशः-य: शरीरोपकरणविभूषाऽन्तवंत्ती, ऋद्धियशस्कामः सःतगोरवाश्रितः, अविविक्तपरिवारः, छेदशबलचारित्रयुक्तो
बंभलोगवडिंसए-ब्रह्मलोकावतंसक:-ब्रह्मलोकस्य मध्येऽव-	निग्रंन्थ: । उत्त० २१६ । बकु्राः∽श्वलः कर्बुदः ।
तंसकः । जीवा० ३६१ ।	ठाणा० ३३६। शबलबरित्रः । ज्ञाता० २०६ । बकुशः-
बंभलोगर्वाडिसग-देवविमानविशेष: । सम० १७ ।	चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्नः १४ ।
वंभलोय-ब्रह्मलोक:-कल्पोपन्नवंमानिकभेदविशेष: । प्रज्ञाः	बउसत्तण-वकुशत्त्वं-शरीरोपकरणविभूषाकरणम् । व्य०
	प्रव २४६ अ ।
वंभव-ब्रह्म-अशेषमलकलङ्कविकलं योगिगम्म वेत्तीति ब्रह्म-	बउसि-बकुसिका । ४१ ।
वित्, यदि वा अष्टादशधा ब्रह्मेति। आचा० ११४।	बक-बक:बकोटक: । प्रश्न ० ८ ।
बंभवडिंसए-ईषत्प्राग्भारापृथ्वीनाम, सिद्धशिलानामा ।	बकूल-केसरः । जं० प्र०१९२ ।
समज २२ ।	उ बक्तू ग्न∽निग्रैन्थे द्वितीयो भेदः । व्य० द्वि० ४०२ अ ।
बंभवण्ण-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।	उ डाणा० ३३६ ।
वंभसिंग-देवविमानविशेषः । सम० १६ ।	बकुशदेशज-बकुधिक: । ज० प्र० १९१ ।
(अल्प॰ ९६) (७६	

बकुसत्वं]

बकुसत्व-शरीरोपकरणविभूषाकरणम् । व्य० प्र० ३०४ मानविशेष: । भग० ३१३ । बरिथ-बस्ति:-भस्ता । ठाणा० ३३६ । बस्ति: । जीवा० **67** | बकोड्डायक-भायदिशकर: अन्वर्थः पुरुषविशेषः । पिण्ड० 298 1 बत्थिपुडग-उदरान्तर्वर्ती प्रदेश: । निरया० ११ । 822 1 बत्थोकम्म-बस्तिनमं-अनुवासनारूपम् । सूत्र० १८० । बग-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । बगुडाव-बकोड्डायी। नि० चू० दि० १०१ अ। बदर- । नि० चू० द्वि० १२० छ । भग० १४ (?) । बरुभंति-आसङ्ग्रल्नतः बन्धनतो वा बध्यन्ते । भग० २५३। बदरकर्कटम्--। दश० १७५ । खज्भ बद्धं-बन्धनाकारेण व्यवस्थितं वागुगदिकं वा बदरो-स्फुटितं कर्कंन्घुः । आव० १९४ । बन्धनं बन्धकत्वाद्वन्धम् । सूत्र० ३३ । लौकिकैरप्या-**बद्ध-अा**श्लिष्टं-नवशरावे तोयवदारमप्रदेशौरात्मीकृतमि-मेव्यमानं ज्ञायते इति कृत्वा बाह्यं (तपः) इत्युच्यते । त्यर्थः । आव० १२ । गाढतरबन्धनेन बन्धनात् । विपरीतग्राहेण वा कुती थिकैरपि क्रियते अनशनादि । जीवा० २४९ । बद्धं-सामान्यतो बद्धम् । भग० ६० । निकाचितम् । सम० ६२ । ठाणा० ४ (३ । सूचोकलाप दश० २९ । बङभइ-बध्यते-भवचारकाद् विनिर्गच्छन् प्रतिबद्धचते । इव सूत्रेण प्रथमतो बद्धमात्रम् । प्रज्ञा० ४०२ । बद्धं तु गाढतरमाश्चिष्टमात्मप्रदेशैस्तोयवदात्मीकृतम् । विशे० प्रज्ञा० ६०२ । बज्भकरण बाह्यकरणं पिण्डविशुद्धघादिकम् । आव० १९९ । जीवेन सह संयोगमात्रापन्नम् । विद्ये० १००६ । अचा० २०६ । कर्मतापादनाद् बद्धम् । भग० १८४ । X 19 1 बङभगंथ-बाह्यग्रन्थः क्षेत्रादिदशभेदभिन्नः । उत्त० २६२ । कशाबन्धनतो बद्धः। भग० ३१० । ग्रन्थिदानेन बद्धः। बज्भपट्ठ-वर्धपट्टः-चर्मपट्टिका । प्रश्न० १६ । भग० १९३ । बद्धः-प्रदेशेषु संश्लेषितम् । प्रश्न० ६८ । यच्चिन्ताकाले जीवं: परिग्रहीतं वर्त्तते तत् । प्रज्ञा० वज्भमाण-बाध्यमानं-पीडयमानम् । उत्त० ५१० । बउभग-बाह्या-आभियोगिककर्मकारिणो । जं० प्र०४६३ । २७० । उपसम्पन्नः । खं० प्र० २२२ । बद्ध-रागद्वेष-**बटुक-**सोमिलब्राह्मणः । व्य० प्र० १८८ आ । परिणामवशतः कर्मरूपतया परिणमितः । प्रज्ञा० ४४६ । वडिस-बडिशं-प्रान्तन्यस्तामिषो लोहकोलक: । उत्त० अवस्थितम् । जीवा० २७३ । बद्धः-इह जन्मनि जीवेन सम्बद्धः । उत्त० ४१ । गाढश्लेषः । ठाणा० 638 1 बडिसविभिन्नकाए-बडिशं-प्राग्तन्यस्तामिषो लोहकोल-४७१। बद्ध-गाढतरं सम्बद्धम् । भग० ५३ । कस्तेन विभिन्नकायो-विदारितशरीरो बडिशविभिन्नकायः। बद्धक-तृणविशेषः । राज० ४० । बद्धकवचिय-बद्ध कवचं-सन्नाहविशेषो यस्य स बद्धकवचः उत्त० ६३४। स एव बद्धकवचिक: । ज्ञाता० २२१। बदुअ–बटुकः । आव० ३८९ । ब्रह्मणः । आव० १०३ । बहुग-बटुकः । आव० ६९३ । बद्धचिछल्लनलं-। ৰিহাঁ০ ४३७ । बत्तीसइबद्ध-दात्रिंशद् भक्तिनिबद्धं, दात्रिंशत्पात्रनिपद्धं बद्धपएसिए-प्रदेशबन्धःपेक्षया । ज्ञाता० १८३ । बद्ध पास पुट्टा-पार्श्वण स्पृष्टा देहत्व वा छुप्ता रेणुवत्पार्श्व-वा। विपा० ६० । बत्तीसघडा-दात्रिशत् गोष्ठीपुरुषाः । व्य० द्वि० ४३३ अ । स्पृष्टास्ततो बद्धाः-गाढतरं श्लिष्टाः तनौ तोयवत् पार्श्व-स्पृष्टाश्च ते बढाश्चेति राजदन्तादिखाद् बढपार्श्वस्पृष्टा घटव्यां वातेनोत्क्षिप्ताः । मर० । बत्तीसिआ-दात्रिशिका-अष्टप्लप्रमाणा द्वाभ्यां चतुषष्टिका-ठाणा० ६३ । म्यमेका द्वात्रिशिका । अनु० १५१ । बद्धपुट्न-बद्धश्च स स्पृष्टश्च बद्धस्पृष्टः, बद्धरूपो वा यः बत्तीसिया-घटकस्य- रसमानविशेषस्य दात्रिशद्भागमानो-स्पृष्टः । प्रज्ञा० २६८ । बद्धा कर्मतापादनात् स्पृष्टा-(७६२)

बद्धफला]

जीदप्रदेशैः स्पर्शनात्ततः कर्मधारये तत्पुरुषे च सति बद्धस्पृष्टा । भग० ५४ । बद्धफला-क्षोरस्य फलतया बन्धनातु जातफला इत्यर्थः । ज्ञाता० ११६ । 221 बद्धफासपुट्ट-बद्धस्पर्शस्पृष्टम् । प्रज्ञा० ४४६ । बद्धवन्त-निर्मापणतः । ठाणा० १७६ । बद्धाइं-जीवप्रदेशैरात्मीकरणात् । भग० १६९ । । नि० चू० प्र० १०४ अ । बद्धाउउ-बद्धाउओ-बद्धायुष्कः, नोआगमतः द्रव्यद्रुमस्य द्वितीयः बब्बूलकण्टकः-प्रकार: । दबा० १७ । बद्धागमा अर्थापेक्षया । ध्य० दि० १३५ आ । बद्धाग्रहः-सक्तः । उत्त० २६७ । बद्धायूषः-ये तु पूर्वभवत्रिभागादिसमयेबंद्धबाद रापर्यात-तेज:कायिकायुष्कस्ते बद्धायुषः । प्रज्ञा० ७६ । जंब प्रव १२४ । बद्धायुष्कः-स एवेन्द्रायुर्बन्धानन्तरं बढमायुरनेनेति बढायुः। ठाणा० १०३। बद्धास्थि-पाकखाद्यम् । दश० २१९ । গ্নারা০ २६ । बद्धिया-बद्धा-निवेशिता काये इति । ज्ञाता० २०११ बद्धिष्ठया-बद्धानि । प्रज्ञा० २७० । बद्धी-लब्धि:-ओत्रेन्द्रियादिविषय: सर्वारमप्रदेशानां तदा-वरणक्षयोपशमः । प्रज्ञा० २९४ । बधिर-न सुष्ठु मया श्रुतमिति । व्य० प्र० ३१६ आ । बधिरा-। তালা০ ४४१ । बच्यते-सीव्यते । ओघ० १४६ । । बृ० प्र० १६५ वा। बन्दिग्रहे-बन्ध-सकषायरवाजीवः कर्मणो योगान् पुद्गलानादत्ते । तत्त्वा ५-१२ । बन्धण-बन्धनं-बन्धनहेतुभूतं कर्म्म । लं० प्र० १५८ । बन्धद्वार-बन्धोपलक्षितं द्वारम् । प्रज्ञा० ११५ । बन्धन-तस्यैव ज्ञानावरणीयादितया निषिक्तस्य पुनरपि कषायपरिणतिविशेषान्निकाचनमिति । ठाणा० १०१, १९४ । आदानं-बन्धः । ठाणा॰ २२० । निर्मापणम् । ठाणा० ४१७ । निकाचनम् । ठाणा० ५२७ । बध्यते-ऽनेनात बन्धनं विवक्षितस्निग्धतादिको गुणः । भग० २५८ । जंब प्रब ६२, १३० । सूर्यव २८६, २९२ । 1 X3F

बन्धु-माताभगिन्यादि । बृ० प्र० २५१ वा । ब्राप्य--बप्पः--पिता । प्रश्न॰ १९ । आव० ३५५ । बडबर-बर्बर:-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेष: । प्रश्न० १४ । आचा० ३७७ । म्लेच्छविरोषः । प्रशाक बर्बरः--अनार्यविशेषः । भग० १७० । बब्बरि--बर्बरदेशसम्भवा । ज्ञाता० ४१ । बब्बरिय-चिलातदेशोत्पन्नो म्लेच्छविशेष: । भग० ४६० । । उत्त० ३४० । बयर-बदरं कर्कन्धुफलम् । अनु० १९२ । वयरीवणं-बदरीबनम् । आव० ५१४। बयल्ल-बलोवईं:-गोणः । उत्त० १९२ । बरग-बरट्टः । जं० प्र० २४४ । बरट्टी-घान्यविशेष: । बरड-रूक्षम् । आव० ९० । बरहिण-बहिणः कलापवन्मयूराः । प्रभ० ८ । ममूराः । बरहिणविद-बहिणवृन्दः-विासण्डिसमूहः । ज्ञाता० १६१। बरहिणा-लोमपक्षिविशेष: । प्रज्ञा० ४९ । **बरुड-**शिल्पभेदः । अनु० १४६ । बर्ही मयूरः । जीवा० १८८ । बल-बारीरसामर्थ्यंविशेषः । प्रज्ञा० ४६३ । बारीरो वाचनादिविषयः प्राणः । सूर्यं० २९६ । उवचियमंससो-णिओ बलवं विरियंतरायखयोषसमेण वा बनवं । नि० चू० प्र० २९० छ । शाबीरम् । जीवा० २६८ । जं० प्र० १०५ । ठाणा० ३०४ । तृतीयवर्गे नवममध्ययनम् । निरय०३६। बलं बलवत् कष्टोपक्रमणीयम् । प्रश्न० १४६। बलमदः यद् बलस्य प्राक्रमस्य मानम् । आव० ६४६ । वीतशोकराजधान्यां राजा । ज्ञाता । १२१ । बलं-शारीर: प्राणः। भग० ५७ । शारीरम् । ज्ञाता० १४०। बल:-प्रभासपिता । आव० २४४। बल:-अष्टमः क्षत्रिय-परिव्राजकः । औप० ९१ । सैन्यः । जं० प्र० १६२ । बलं-देहप्रमाणम् । भग० ३११ । शारीर:-प्राण: । भग० ४६९ । प्रज्ञा० ६०० । जीवा० २१७ । सूर्य०

(७६३)

बलएण]

·)
प्रज्ञा० ८८ । प्रश्न० ७३ । नीतिः प्रमाणं च । आव० ४६३ । हस्त्यश्वादिचतुरङ्गम् । उत्त० ३०७ । शारीरः ।	बलभद्द–बरुभद्रः–इक्कडदासाभिघचौरमुख्यः । उत्त० २६ । कमलक्षियः पुत्रः । ज्ञाता० १२१ । राजग्रहनगरे मौर्यवंश-
सम० ११ । प्राणः । प्रश्न ७४ । चतुरङ्गम् । ठाणा०	प्रसुतः श्रमणोपासको राजविशेषः । आव० ३१५ ।
१७३ । उत्त० ४३८ । शरीरसामध्यम् । ठाणा० २३ ।	भुग्रीयनगरनुःतिः । उत्त० ४४१ । नृरतिविद्येषः ।
बल:-अपरनामहरिकेश: । उत्त० ३५७ । बल:-बल-	ठाणा० ४३० । सप्तमवासुदेवनाम । सम० १५४ ।
कोट्टहरिकेशसुतः । उत्त० ३५५ । ढलकथा राज्ञः	अलाभसहः । सर० । बलभद्रः-राजगृहे मौर्यवशसम्भूतो
सैन्यवाहनादिसम्बन्धीविचारः। आव० ५८१। राजकथा-	राजा। विशे० ६४३।
यास्तृतीयो भेदः । आव० ५८१ । हस्तिनागपुरनगरे	बलभाणू~ । नि॰ चू॰ प्र॰ ३३६ आ ।.
राजा । भग० ५३५ । बलः-महापुरनगरनुपतिः । विपा०	बर्लमित्त-उज्जेणीए राया । नि० चू॰ प्र० ३३९ आ।
९५ । संहनतविशेषसमुख्यः प्राणः । निरय० १ । राज०	ज्ञाता० १४२ ।
११८। ज्ञाता० ७। सारीरं। नि० चू० प्र० १८	ब्लब-सहस्रयोधो । नि० चू० प्र॰ १११ जा। बलवान्।
अत् ।	बाव० २७० । बलवाज्-नवममुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ ।
बलएण- । आचा० ३७८ ।	जं० प्रः ४९१ । बलवान्-समर्थ: । आचा० ३९३ ।
बलकुट्ट-बलकोट्टं-हरिकेशस्थानम् । उत्त० ३५४ ।	बल्खग-बलवन्त: । प्रश्न० ७४ ।
बलकूड -बलकूटं नन्दनवने नवमं कूटनाम । ज॰ प्र॰	बलुवति पच्चतरायाणो-बलवत् प्रत्यन्तराजकं यतो बल-
3 <i>६</i> ७	वन्तः प्रत्यन्तराजानः । व्य० प्र० २४४ अ ।
बल कोट्ट–हरिकेशभेद: । उत्त० ३११ । बलकोट्टः- बलकोट्टा-	बल्बती–निवर्त्तयितुमशक्या । प्रश्न० १७ ।
भिघहरिकेशाधिपतिः । उत्त० ३१४ ।	बलवद्विनीतधुर्यः- । उत्त० ६५ ।
बलदेव- वासुरेवज्येष्ठभ्राता । लक्ष्मणज्येष्ठभ्राता । प्रश्न०	बलवाउय-बलव्यापृतः-सेन्यव्यापारपरायणः । औप०
८७ । महावीर मुख्यः । अन्त० २ । ज्ञा ता० ९९ ।	६१ । सैन्यव्यापारवान् । इता० १४९ ।
२०७ । ऋदित्राप्तार्यस्य तृतीयो भेदः । प्रज्ञा०	बलवाहणकहा-बल-हस्त्यादि वाहनं-वेगसरादि तत्कया
५५ । चतुर्दश मतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १ ५४ ।	बलवाहनकथा । ठाणा० २१० ।
बाव० २१०। रेवत्याः पतिः । निरय० ३९ । बलदेवः	बलवीरिय-नृ पतिविशेष: । ठाणा० ४३० ।
द्वारावतीराजा । अन्त० १४ । बलदेवः–गङ्गदत्तजीवः ।	बलवीरियपरिणाम-बलहेतुर्वीर्यपरिणामो यस्य स बल-
ब्राव० ३४८ । बलदेव: । उत्त० ११८ । बलदेव:	वीर्यपरिणामः । जीवा० २५५ ।
याचनापरीषहसोढा पुरुषः । उत्त० ११७ । सूत्र० ११ ।	बलस-बलेन हठात् सकारस्त्वागमिको बाहौ गुहीत्वेति
पुरुषात्तमविशेष: । ज्ञाता० २० ।	चतूर्थः । ठाणा ३१२ ।
बलदे्वघर-बलदेवगृहम् । आव० २०६ ।	बलसा-बलात्कारेण । नि० चू० दि० १४६ आ ।
बलदेवपडिमा- बलदेवप्रतिमा । आव० २०६ ।	बलसिरी-बलश्रीः-वीरकृष्णमित्रराजकन्या । विपा० ६४ ।
बलदेवपुत्त- । बृ० प्र० ३० अ ।	वलश्री:-मृगापुत्रस्य पिता राजा । उत्त० ४१० ।
बलदेवाः- । आव० ४८ । बलदेवताः । ठाणा०	बलश्री:-अन्तरञ्जिकानगरे नृपतिः । उत्त० १६८ ।
३३२ ।	बलश्री:-अन्तरज्जिकापुर्या राजा । आव० ३१⊂ ।
चलद्द -बलीवर्द्दः । आव० १०३, ५२९ । बृ० प्र० २५	बलश्रीः-अन्तरञ्जिकायां राजा । विद्ये० ९८१।
स ।	बलहरग-धारणक्षेस्परिवति तिर्यगायतकाष्ठम् । भग०
बलदृसंघाडगो- बलीवर्दसंघाटकः । आव० ४१३ ।	३७६ । पृष्ठवंशः । खु∍ द्वि० ५४ अ ।
•	EO)

(७६४)

बला]

बला–चउस्थी दसा । नि॰ चू॰ द्वि॰ २५ क्षा । जन्तो-बलिमोडउ-पर्वपरिवेष्टनं चक्राकारम् । प्रशः २७ । अनुर्थीदशा । ठाणा० ५१९ । दश० ८ । बलिय-अत्यर्थम् । बृ० तृ० २ अ । बलिया-उपचितमां सशोणिता । बृ॰ द्वि॰ २१७ अ । बलाका-बलाका-बिसकष्ठिका । प्रश्न० ५ । **बलाकावलि-ब**लाकापङ्क्तिः । जीवा० १९१ । बलिका:–प्राणवन्त: । ठाणा० २४७ । बलिवइसदेव-वैश्वदेवबलिः । आव० १६१ । बलागा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । बलिवइस्सदे्व–बलिना वैश्वानरम् । भग० ५२० । बलाभिओग-बलाशियोग: । आव० ५११ । बलिष्ठ-परग्रामदूतीत्वदोषविवरणे सुन्दरस्य पुत्रः । पिण्ड० बलीमोडीए-हठात् । नि० चू० प्र०१७४ अ। बलामोटिका-प्रसद्य । बृ० प्र० २५१ आ । १२७ । बलिसञ्भ-असुरकुमारराजः । भग० २५ । बलामोडोए- बलात्। आव० ४०१ । बलात्कारः । आ० बलिस्स-औदीच्यस्य असुरकुमारनिकायराजस्य भवनम् । ३९७। प्रसह्य । नि॰ चू॰ द्वि॰ १०७ आ । ब आयालोअ-बलावलोकं, म्लेच्छ जातीय जनाश्रयस्थानम् । सम० ७४ । बली-बलिः-उत्तरदिग्वत्तिनामसुरकुमाराणामिन्द्रः । प्रज्ञा० ज॰ प्र॰ २२॰ । १४। ठाणा० ५४। बलिः-उपहारः । पिण्ड० ७२। बलाहए-बलाहक:-मेघ: । जीवा० १९१ । बलिः--असुरकुमारभवनविशेषः । जीवा० १६६ । बलिः--बलाहका-वापीनाम । जं० प्र० ३७१ । बलाहग-बलाहक:-मेघ: । जोवा० ३२२, ३४४। उपहार: । प्रश्न० ११ । बलाहगा-बलाहका-ऊर्घ्वं लोकवास्तव्या अष्टमी दिक्कुमारी-बलोचझा-। सम० ३२ । महत्तरिका । जं० प्र७ ३६६ । बलीवद्दा-वलीवर्द्दः वदितृगवः । विपा० ४८ । बलेया-तृतीयवर्गे नवममध्ययनम् । निरय० २१। बलाहय-बलाहकः-वृष्टः । दश० २२३ । बल्लूरो-दुर्दरः । आव० ३९९ । बलाहया-बलाहका-उर्ध्वलोकवास्तव्या दिवकुमारी। आव० बल्वज-तृणविशेः । ठाणा० ३३९ । १२२ । जंब प्रव ३४६ । बलाहिक बलाधिक: । आव० १०८ । बय-प्रथम करणम् । ज० प्र० ४९३ । बसहिपायरास-वासिकप्रातर्भोजनम् । विपाञ ६३ । बलि-ःवतानिवेदनम् । बृ० द्वि० १६४ अ । बली-पुरुष-पुण्डरोकवासुदेवशत्रु: । आव० १४९ । बलि:-देवताना-बस्ति-चर्मनयी खल्ली । ओघ० १३४ । बहल-बहु। ओघ॰ ३१। हढः। जं॰ प्र॰ २३६। मुपहार: । ज्ञाता० १६९ । बलवती । आव० २३८ । स्थूलम् । ठाणा० २०६ । शून्यग्रहं वृक्षं वा । आध• बलः-उत्तरनिकाये प्रथम इन्द्र: । भग० १५७ । बलिओः बली । आव० ८१४ । 38 1 बलिकम्म-बलिक्म्मं । औप० २३, ५९ । बलिकर्म-बहलतरी-जडुतरी । नि० चू० दि० १४१ २। स्वगृहदेवतानां नैवेद्यविधिः । भग० १३७ । बहलिदेशजा-बहली । ज० प्र० १९१ । बलिकरण–बलिकमं-उपहारविघानम् । प्रक्ष० १४ । बहली-देशविशेष: । आव० १४८ । चिलातदेशोलत्रो म्लेच्छविशेष: । भग० ४६० । ज्ञाता० ४१ । बलिगयर-बलिष्ठः । आव० ४१६ । बहलीय-बहुल्यः । आव० १४७ । बहलीकः-चिलातदेश-बलिचंचा-। ज्ञाता० २५१ । निवातीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । बलिपाहुडिया-बल्पिप्राभृतिका-चतुर्दिशमचंनिकां कृत्वा बहस्सई-अष्टाशातो महाग्रहे त्रयचत्त्वारिशत्तमः । ठाणा० अग्नो वा सिक्थान् क्षिप्ता ततो या साधवे दीयते भिक्षा सा । आव० ५७५ । 130 बलिगोढम्-बहिःशम्बूका-यस्यां तु क्षेत्रबहिर्भागात्तर्थैव भिक्षामटन्मध्य-। जीवा० २३७ ।

(154)

बहिआ]

भागमायाति । बृ० प्र० १२७ छ ।	षहुउप्पलोवगा- जासि परनदीहिं उप्पीलियाणि उदगाणि ।
बहिआ-बाह्यतः पात्रकप्रक्षालनभूमौ । अोघ० १९० ।	বহাত ভুত ११२ ।
बहिर्धा । आव० १८७ ।	बहुउप्पोलोदगा-जासि अइमरियत्तणेण अण्मत्रो पाणियं
बहिचारिणो- । नि० चू० प्र० १७१ आ ।	বভৰহ। दश॰ चू॰ ११२।
बहिणी-ससा । नि॰ चू॰ द्वि १०४ आ ।	बहुकायरा-ईषदपरिसमाप्ताः कातरः-निसत्त्वाः बहुकायरा ।
बहिद्ध-मैथुनम् । मैथुनपरिग्नहो । सूत्र० १७६ । मैथुन-	রন্ত ४७७।
परिग्रहों । सूत्र० २६४ ।	बहुखज्जा-बहुभक्ष्याः पृथक्करणयोग्या वा । आचा०
बहिद्धा-बहिर्धा-बहिः । संयमगेहाद्वहिः । दश० ९४ ।	३९१ ।
मैथुनं-परिग्रहविशेषः । ठाणा० २०२ ।	बहुगुण-बहुगुणः-प्रभुततरगुणः । आव० ४६२ ।
बहिद्धादाण-बहिर्दा-मेथुनं परिग्रहविशेषः आदानं च	बहुजण-बहवो जना-आलोचनाचार्याः यस्मिन्नालोचने तद्
परिग्रहस्तयोर्द्वन्द्वैकत्वमथवा आदीयत इत्यादानं–परिग्राह्यं	बहुजनम् । ठाणा० ४८४ । बहवो जना-आलोचनागुरवो
वस्तुतच्च घर्मोपकरणमपि । ठाणा० २०२ ।	यत्रालोचने तद्वहुजनं यथा भवत्येवमालोचयति, एकस्या-
बहिफोड- उड्डाहो-अधातः । नि० चू० तृ० ५१ अ ।	व्यपराधस्य बहुम्यो निवेदनमिस्यर्थः । भग० ९१९ ।
बहिय-वधितः-हतः । ज्ञाता० १६९ ।	बहवोजना:-साधवो गच्छवासितया संयमसहाया यस्य स
बहिया-बहिस्तात् । ठाणा० २४३ । बहिः । उत्त०	बहुजनः । सूत्र॰ २३८ ।
२६८ । बहिः-बहिस्तात् । भग० ७ । बहिः-आरमनो	बहुणडा-तालायरबहुला । नि० चू० दि० ७१ ।
व्यतिरिक्तानामपि जन्तूनां सुखप्रियत्वमसुखाप्रियत्वं च ।	बहुतत्ती-बहुव्यापारा। वृ० प्र० ३१६ आ।
आचा० १६५ ।	बहुदेवसियं-आणाहादि कक्केण वा संवासिएण एस्य
बहियापुग्गलपवस्रेवे-बहिःपुद्गलप्रक्षेपः-बहिरुँष्ट्वादिक्षेप: ।	पग।राइ संवासितं तंपि बहुदेवसियं भण्णइ । नि० चू०
आव० ८३४ ।	दि॰ ११६ म ।
बहियावासी-अण्णगच्छवासी । नि॰ चू॰ प्र॰ २९३ छ ।	बहुदेसिए-बहुदेश्यं ईषद्बहुः । आचा० ३६९ ।
चहिर-बधिरः । आव० ९६ । यः कथिते कार्ये बधिर	बहुदोस-बहुष्वपि-सर्वेष्वपि हिसादिषु दोषः-प्रवृत्तिलक्षणः
इव ब्रूतेन सुष्ठुमया श्रुतमिति सबघिर इव बधिरः।	बहुदोषः, बहुर्वा बहुविधो हिंसानुतादिरिति बहुदोष: ।
डय॰ प्र० २१६ झा।	ठाणा० १९० । बहुदोषः-सर्वहिसादिः औप० ४४ ।
अहिलग–गोणातिपट्ठीए लगड्ढादिएसु आणिज्जति । नि०	बहुनट-नटवद्भोगायं बहूनु वेषानु विधत्त इति वहुनटः ।
चू० प्र० १९७ अ । करभोवेसरबलीवर्दादिसार्थः। बृ०	জাৰা৹ ২০২ ।
द्वि० १२५ छ।	बहुनिम्माओ -बहु ^{नि} र्मातः । आव० ४१३ ।
बहिल्लेस–बहिलेंश्या–अन्तःकरणम् । ठाणा० ३३२ ।	बहुनिबट्टिफला वहूनि निर्वतितानि फलानि येषु ते
बहु-वज्रादि । दश० १४७ । विपुल-विस्तीणंम् । उत्त०	बहुनिवतितफला: । आचा॰ ३९१ ।
२९६ ।	बहुनिवेस-बहुः-अनर्थं संपादकत्वेनासदभिनिवेको यस्य स
बहुआगमविन्नाणा-बहु:-अङ्गोपाङ्गादिबहुभेदतया बह्वर्थ-	बहुनिवेशः । सूत्र० २३३ । बह्वायम् । ओघ० १७९ ।
तया वा स चासावगमश्च-श्रुतं बह्वागमस्तस्मिन् विशिष्ट-	बहुनिवेश:-गुणानामस्थानिक:-अनाघारो बहूनां दोषाणां
ज्ञान-त्रवगमः एषामिति बह्वागमविज्ञानाः । उत्त०	च निवेशः-स्थानमाश्रय इति । सूत्र० २३३ ।
७० ६ ।	बहुपस्खिए-बहुपाक्षिकः-बहुस्वजनः । आव० ७३८ ।
बहुउदय-बहूदक:-परिव्राजकविदोष: । औप० ९१ ।	े बहुपडिपुष्ण-बहुप्रतिपूर्णं देशेनाऽपि न न्यूनम् । जं० प्रक

(955)

1

बहुपरं]

[बहुरया

१५८ । बहु-प्रभुतं प्रतिपूर्णः । जं० प्र० ५७ । बहु-	बहुमन्यते-स्तोति, प्रशंसति । आव० ४८७ ।
प्रतिपूर्णः । आव० १२१ ।	बहु मयाणि-ब हूनां खशूडवर्जानां स र्वेषामित्यर्थः मत ानि
बहुपर-बहुत्वेन परं बहुपरं यद्यस्माद् बहु तद् बहुपरम् ।	बहुमतानि । व्य० प्र० २४१ छ ।
वाचा॰ ४१५ ।	बहुमाण-बहुमानः-आन्तरो भावप्रतिबन्धः । दण० १०४ ।
बहुपरिकर्म -यद् बहुघा खण्डित्वा सीवितं तत् । पिण्ड०	आन्तरप्रीतिविशेषः । उत्त० ५७६ । गुणानुरागः ।
१५ ।	ज्ञाता० ३५ । बहुमानः-गुरुणामुपरि अन्तरः प्रतिबन्धः ।
बहुपरियावण्णं -बहुना प्रकारेण परित्यागमावन्नं । नि०	बृ॰ प्र॰ १३३ आ । णाणदंसणचरित्ततवविणयमावणा-
चू॰ प्र॰ १४१ आ।	तिगुणरंजियस्स जो उ रसो पीतिपडिबंधो सो बहुमाणो
बहुपरियावन्न-बहुपर्यापन्न:-परिणतः । आचा० ३५७ ।	भण्णति । नि० चू० प्र० म अ । बहुमानः-मानसोऽत्यन्त-
बहुपसन्नबहुप्रसन्न - अतिस्वच्छम् । अोप० १४ । बहुप्रस-	प्रतिबन्धः । उत्त० १७ । मानसप्रतिबन्धः । उत्त०
न्नम् । ओघ० १३१ ।	३ द । अन्तरभावप्रतिबन्धरूपः । दश० २४२ । बहु-
बहुपाउरणं–उंगोठ्ठि करेति । नि० चू० प्र० १९१ आ ।	मानः-बहूनां मतस्वाद् अब्रह्मणः पञ्चविंशतितमं नाम ।
बहुपुरखलाब हुपुष्कला- बहुसंपूर्णा प्रचुरोदकभृतेति । सूत्र ०	प्रक्ष० ६६ ।
२७२ ।	बहुमाया-कपटप्रधाना । सूत्र० ६७ ।
बहुपुत्तिए-विज्ञाखानगर्यां चैत्यविशेषः । भग० ७३७ ।	बहुमित्तपुत्त-बहुमित्रपुत्र:-श्रीदामामात्यसुबन्धुसुतः ।विषा०
विमानविशेषः । निरय० २९ ।	90
बहुपुत्तिका-तृतीयवर्गे चतुर्थमध्ययनम् । निरय० २९ ।	बहुमिलवखुमह-बहुगा जत्य महे मिलंति सो बहुमिलवखु-
बहुपुत्तिता-पूर्णभदस्य यक्षेन्द्रस्य द्वितीया अग्रमहिषी ।	महो । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।
ठाणा० २०४ ।	बहुपणीए–बहुक्या । बृ० प्र• १२६ अ ।
बहुपुत्तिय-तृतोयवर्गे चतुर्थं मध्ययनम् । निरय॰ २१ ।	बहुपातीय-बहुकातीत - अतिश्येन बहु, अतिशयेन निज-
बहुपुत्तिया-पञ्चमवर्गस्य दसममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२।	प्रमाणाभ्यधिकम् । पिण्ड० १७४ ।
पूर्णभद्रस्य यक्षेग्द्रस्य द्वितीया अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।	बहुरय–पहुकम् । आचा० ३४२ । बहुषु–क्रियानिष्पत्ति-
बहुपुत्रिकादेवी-सौधर्मकल्पे देवीविशेषः । ठाणा० ५१३ ।	विषयसमयेषु रतो बहुरतः । निह्नवविशेषः । उत्त०
बुटु फासुय-बहु प्रासुक-सवंथा शुद्धम् । दश० १८ १ ।	१५२ । बहुषु-एकसमयेन कियाघ्यासितरूपेण वस्तुनो-
बहुफोड-बहुमक्षकः । ओघ० १२७ ।	ऽनुत्वत्तेः प्रभूतसमयश्चोत्पत्तेबंहुषु समयेषु रतः-सन्तः
बहुँबीयगा-प्रायोऽस्थिबन्धमन्तरेणैवमेव फलान्तवर्तीनि	बहुरत: । दीर्घकालद्रव्यप्रसूतिप्ररूपी । आव० ३११ ।
ु बहूनि बोजानि येषां ते बहुबीजकाः । प्रज्ञा० ३१।	ठाणा० ४१० । जस्य महे बहुरया मिलंति जहा
बहुभेगियं- । सम० १२५ ।	सरक्खा सो बहुरयो अण्णति। नि० चू० द्वि ७१ आ।
बहुमए- बहुशो बहुम्यो वाऽन्येम्यः सकशाद्बहुरिति वा	प्रथमनिह्नवमतः । नि० चू० तृ० ३५ अ । बहुरजः-
मतो बहुमतः । भग० १२२ । बहुमतः-पन्थाः । उत्त०	तुषादिक यस्मिस्तद् बहुरजः । आचा० ३२३ । बहुरतः-
३३९ ।	दीर्घकालवस्तुप्रभवप्ररूपकः । विशे० ६३३ ।
बहुमज्फ-बहुमब्य:-मध्यदेशभागः । क्षोघ० १२६ ।	बहुरया-बहुषु समयेषु रता-आसक्ता बहुभिरेव समयेः
बहुनज्भदेसभाग-मध्यश्चासौ देशभागश्च-देशावयवो मध्य-	कार्यं निष्उद्यते नैकसमयेनेस्येवविधवादिनो बहुरताः-
दशभागः, स च नाव्यन्तिक इति बहुमध्यदेशभागः	जमालिमतानुपातिनः । व्योप० १०६ । बहुषु समयेषु
अत्यन्तं मध्यदेशभागो बहुमध्यदेशभागः । ठाणा० २३१ ।	कार्यसिद्धि प्रतीत्य रताः-सक्ताः बहुरताः । एतस्यां दृष्टौ
-	
()	uξu)

बहुरूवा]

1

[बहुसुभ

बहुवो जीवा रतास्तेन बहुरत: । उत्त० १४७ ।	ह ।
बहुरूवा-सुरूपस्य भूतेन्द्रस्य दितीया अग्रमहियो । ठाणा०	बहुवत्तव्वयाए- । भग० ३४७ ।
भग० ५०४ । २०४ । पश्च वगेस्य षष्ठयमध्ययनम् ।	बहुवाहडा-बहुभृताः प्रायशो भृताः । दश० २२०।
ज्ञाता० २५२ ।	बहुविस्थर-बहुविस्तरः प्रभूतम् । नानाविधम् । पिण्ड०
बहुरोगी-जो चिरकालं बहुहि वा रोगेहि अभिभूतो ।	१ ३० ।
नि० चू० तृ० २६ अ ।	बहुविहआगम-बहुविधागमः-नानाविधशास्त्रविशारदः ।
बहुल्-अति प्रभूत: । जीवा० १७३ । व्याप्तः । जीवा०	ज्ञाता॰ २२॰ ।
थठुल-जात प्रयुतः । वानाव (०२१ विस्तित स्तित क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्ष	बहुवीइक्कंत-बहुव्यतिकान्तः । आव० १२१ ।
जिनस्य प्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ । वीरजिनस्य	बहुबोलीण-बहुवोलीन: । आव॰ ११४ ।
	ढहुश्रुत−छेदग्रन्थादिकुगलम् । व्य० प्र०१६८ अ । बहु
प्रथमो भिक्षादाता । सम० १४१ । बहूनु भेदान् लातीति	श्रुतः सूत्रापेक्षया । व्य० द्वि० १३५ अ ।
अतिप्रभूतम् । प्रज्ञा० ६७। स्थूत्रम् । ठाणा० २०६।	बहुश्रुतपूजा-एतदभिधानमध्ययनम् । उत्त० ६८ ।
ब्याप्तः, प्रभूतः । उत्त० ४२ । सम० १२८ । कोल्लाक-	बहुश्रुतता-युगप्रधानागमता । ठाणा० ४२३ ।
सन्निवेशे ब्राह्मणविशेष: । भग० ६६२ ।	बहुसं अत्ते-ईषदूनसंशाप्तो बहुसम्प्राप्तः । भग० ११६ ।
बहुलदोस-स्वब्धि चैवमेव प्रवर्त्तत इति बहुलदोषः ।	बहुसंभारसंभिय-बहुसम्भारसंभृतम् । आव० ७२३
अवि १६० ।	बहुसंभूअ-बहुनंभूता निष्पन्नप्रायाः । दश० २१९ ।
बहुनएक्स् -कृष्णपक्षो यत्र ध्रुवराहुः स्वविमानेन चन्द्र-	बहुसंभोइओ-बहुसंमुदितः । आव० १९३ ।
विमानसावृणोति तेन योऽन्धकारबहुलः पक्षः स बहुलउक्षः ।	बहुसमओ-बहुनम्मतः । आव० ७३६ ।
जंब प्रव ४६१ । कृष्णपक्ष: । सूर्येक २६० । 	बहुस-बहुग:-अनेकधा । आव० ३३० ।
बहुलप्रभाद-बहून्-भेदानु लातीति बहुलो मद्याद्यनेकभेदतः ेप्रमोदः-घर्मं प्रत्यनुद्यमात्मको यस्य सः । उत्तक ३३६ ।	बहुसइ-बहुधण्णकारी । नि० चू० प्र० ६४ आ ।
त्रमादः-धम प्रत्यनुचमात्मका पर्त्य राग उत्ते सरस्म बहुलसंग्रस-बहुलप्रभूतः संयमोऽस्येति बहुलसंयमः ।	बहुसच्च-बहुपरयः-एकादशममृहत्तनाम । सूर्थे॰ १४६ ।
-	जित् प्र॰ ४६१ ।
उत्तः ४२३ ।	सहसटा–अव्वत्तभासिणो । नि∘ चू० ढि० ७२ आ ।
बहुलसंबर-सवर:-आअवद्वारनिरोधः तद् बहुलो बहुलसं-	बहुसम-बहुसमः-प्रभूतसमः । सूर्यं० २९३ । बहुसमः-
बर: । उत्त० ४२३ ।	बहुअत्यन्तं समः । जं॰ प्र० ३१ । बहुसमः-अत्यन्त-
बहुलतमाधि-समाधिः-चित्तस्वास्थ्यं तद् बहुलो बहुल-	सम: । जीवा॰ २२७ । अतिसम:-सुविभक्त: । जाता॰
समाधिः । उत्त० ४२३ । जोन्जिकः । अन्तर्गतः । अनेकरूपा । जंग	४२ । सर्वभव समं प्रभूतसगम् । स्राचा॰ ३३९ ।
बहु ला-गोविशेष: । आव० ८८ । अनेकरूपा । जं०	बहुसमतुल्लाओ-समतुल्यबब्दः सहशार्थः अत्यन्तं समतुल्ये
प्रo ३० । जीवा॰ १८६ । सन्दित्या नन्दित्या गौर यात्र २१२ ।	बहुसमतुत्ये प्रमाणतः । ठाणा० ६५ ।
बहुलिआ-बहुलिका गौ । आव० २१२ ।	बहुसमरमणिज्ज-अत्यन्तसमो बहुसमोऽत एव रमणियो-
बहुलिय-बाहुलिकःदासचेटः । आव॰ ३४३ ।	रम्य: । सम० १६ ।
बहुलिया-बहुलिका-आनन्दगाथापतेर्वासी । आव० २१५ । बहुलो-बहुलिका-तितिक्षोदाहरणे तृतोयो दासचेट: ।	बहुस्यय्य–बहुस्वजनः-बहुपःक्षिकः । आव० ७३९ ।
-	बहुसालए-माहणकुण्डग्रामनगरे चैत्यविशेषः । भग० ४५६।
अस्यरु ७०२ । সক্ষণমা ব্যালা•_বিজ্ঞা: । রালাক ৪३१ ।	बहुसालग-बहुशालकः ग्रामः । आव० २१० ।
बहुवण्या-बभ्रुवर्णाः-पिङ्गाः । ज्ञाता० २३१ ।	बहुसुम-बहुशुमः-प्रभूतसुखम् । आव० ४४७ । बहुशुमः ।
इहुवत्तःवं-बहुवक्तव्यं-प्रज्ञापनायास्तृतीयं पदम् । प्रज्ञा०	

बहुसुयपुज्जं]

[बारसावय

४८४। भग० ९१९। बादरं-प्रभूतप्रदेशोचितम् । জাৰ০ ৩९३। बहुस्यपुज्जं-बहुश्रुतपूज्यं-उत्तराघ्ययने०वेकादशममध्यय-प्रज्ञा० २६३, ५०२ । बादरः-गुरुतरः अतिबहलतरो वा । जीवा० ३४४ । बादर:--असार: पुद्गल: । जीवा० नम् । उत्त० १ । बहुसुयपूजा-उत्तराध्ययनेषु एकादशममध्ययनम् । सम० 288 1 बायालीसं-द्वाचत्त्वारिंशत्-द्वाचत्त्वारिंशत्तमः । सूर्यं ०३३ । ६४ । **बारं-द्वारम् ।** आव० ३२३ । बहुंसुयषूया-वहुसूत्रपूजा बहोः सूत्रस्य पूजा श्रुतस्य वा पूजा **बारजक्खणी-**द्वारपक्षावासः । आव० ६८० । बहुश्रुतपूजा । उत्त० ३४२ । बारत्तत-नामविशेषः । अन्त० २३ । बहसुया-बहुश्रुताः-ये गीतार्थाः श्रुतधराः, गणिवाचकादि-बारबमासो-द्वाराम्यासः । आव० ३११ । बाब्दाभिधेया: । बृ० ह० प्र० २०७ वा । बारवइ-दारिका । आव० ३४८ । दारिका-वैनयिक्यां बहुसुषमा-। ठाणा० ७६ । बुढौ पुरी । आव० ४२४ । द्वारावती-वासुदेवपुरी । बहुस्सुअ-बहुश्रुतः-आकणिताधीतबहुशास्तः । बहुसुतो वा आव० १६२ । द्वारावती-दारिका-क्र**ष्णराजधानी** । दश० बहुपुत्रो बहुशिष्यो वा । प्रश्न० ११६ । बहुश्रुतः-३६। नि० चू० द्वि० १०४ आ । बह्वागमः, महाकल्पादिश्रुतघरः । आव० १३१ । बारवइणयरो-द्वारावतीनगरो-द्वारिकानगरी । दश०३६। बहुस्सुआ-बहुश्रुता-विविधागमश्रवणावदातीकृतमतयः बारवई-दारावती-दारिका । दश० १६ । द्वारावती-उत्त० २४३ । कृतिकर्महष्टान्ते पुरी। आव० ५१३ । द्वारावती-कृष्ण-बहुस्सुए-बहुश्रुताः । ज्ञाता० १२३ । वासुदेवस्य नगरी । अन्त० १८ । ज्ञाता० ९९, २०७ । बहुस्सुया-युगप्रधानागमा: । बृ० द्वि० ८० आ । ढारावती–सुराष्ट्रजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ११ । नि० बाउस-बाकुशिकः-विभूषणशीलः । अोघ० १३१ । चू० प्र० ४४ छ। द्वारवती-नेमिजिनस्य प्रथमपारणक बाउसिअ-बाकुशिकः-विभूषणशीलः । ओघ० १७२ । बाडगरहिअ-वाटकरहितः । आव० ७३९ । स्थानम् । आव० १४६ । द्वारावती-पुरीविशेषः-नेमि-नाथजिनस्य स्थानम् । आव० १३७ । कृष्णस्य राज-बाढं-अत्यर्थं करोमि आदेशं शिरसि स्वाम्यादेशमिति । घानी । निरय० ३९ । द्वादावती पुरीविशेषः । आव• आव० १७६ । बाढक्कार-बाढङ्कारं एवमेतद् नाऽन्यथेति बूयादित्यर्थः । 1 83 बारवतो-द्वारावती-अरिष्टनेमिजिनस्य समवसरणस्थानम्। বিহাত ३०४ । बाणगुम्मा-बाणगुल्माः-गुल्मविशेषः । जं० प्र० १८। अग्त॰ ५ । द्वारावती-वसुदेवराजस्य नगरी । अन्त॰ ४ । द्वारिका-वासुदेवराजधानी । आव॰ २७२ । कण्हस्स बाणारसी-अलक्ष्यभुपतेर्नगरी । अन्त० २४ । बादर-प्रभूतप्रदेशोपचितम् । प्रज्ञा० ४०२ । णयरी । बृ० प्र० ५६ म । द्वारावती-कृष्णवासुदेव-राजधानी । अन्त० १ । बादरक्षेत्रपल्योपम-क्षेत्रपल्योपमे प्रथमो भेदः । ठाणा० बारवाला-। नि० चू० प्र० २७२ छ । 1 83 बारसावत्त-द्वादशावर्त्तः । आव० ५१५ । द्वादशावर्ताश्च **बादरबोन्दिधराणि-**पर्याप्तकत्वेन स्थूराकारघारीणि । इमे वराहोक्ताः- "ये प्रपाणगलकर्णसंस्थिताः, पृष्ठमध्यनय-ठाणा० २९५ । बाधित-जरसोसादिणा । नि० चू० प्र० १९ आ । नोपरिस्थिताः । अोष्ठसक्थिभुजकुक्षिपार्श्वगास्ते ललाट-बायर-बादरनाम यदुदयाज्जीवा बादरा भवन्ति । ठाणा० सहिताः सुशोभनाः ॥१॥ जं० प्र० २३६ । २९५ । बादरत्वं परिणामविशेषः । प्रज्ञा० ४७४ । बारसावय-द्वादशावत्तं:--सूत्राभिधानगर्भः कायव्यापार-विशेषो यस्मिन् सः ! आव० १४२ । बादरमेवातिचारजातमालोचयति न सूक्ष्मम् । ठाणा० (अल्प•९७) (७६९)

बारसाहदिवसे]

बारसाहदिवसे-दादशाहदिवसः-दादशानां पूरणो द्वादशः	बालधोवणं-चमरिबाला धोवंति तक्कादीहि । नि० चू०
स एवाख्या यस्य स द्वादशाख्यः स चासौ दिवसश्चेति	तृ० ६१ व ।
विग्रहः, अथवा द्वादशं च तदहश्च द्वादशाहस्तन्नामको	बालपंडिअ-बालपण्डित:-देशविरत: । सम० ३४ । अनु०
दिवसो द्वादशाहदिवस इति । ठाणा० ४६२ ।	8201
बार्हरूपत्य-मतविशेषः । आचा० ६२ ।	बालपंडितमरण-बालपण्डिताः देशविरतास्तेषां मरणं
बाल-बालः-भगवरयां एतन्नामकः प्रथमशतकाष्ठमोद्देशः ।	बालपण्डितमरणम् । सम० ३३ ।
भग० ६ । बाल:-अज्ञः । दश० १९६ । बाल:-अष्ट-	बालपंडिय-देशविरतः । आउ० । बालपण्डितः-देश-
वर्षादारम्य यावत्पञ्चविंशतिका । ओघ० २५ । अविवेकः ।	विरतः । भग० ६४ । बालपण्डितः-श्रावकः । भग०
उत्त० ३१६ । अज्ञस्तद्वद् यो वत्तंते विद्तिसाधकविवेक	११। बाक्रो- देशे विरस्यभावात् पण्डितो-देश एव विरति-
विकलत्वात् स बलः–असंयतः । ठाणा० १७५ । सम्य-	सद्भावादिति बालपण्डितः-देशविरतः । भग० ६४ ।
गर्थानवबोधात् सद्बोधकार्यविरत्यभावाधा मिथ्याद्वष्टिः ।	बालभावलोभावाए-बालभावलोभावहः । आव० २९० ।
भग० ६४ । रागादिमोहित: । आचा० १२५ । अष्ट-	बालमरण-विरमणं विरतं-हिंसाऽनृतादेरूपरमणं न विद्यते
वर्षादारम्य यावरपर्श्वविंशतिकः । ओघ० २५ । ग्रविरतः ।	तद् येषां तेऽमी अविरताः तेषां-मृतिसमयेऽपि देशविरति-
अनु० १२० । अचिरकालजातम् । जीवा० १९२ ।	मप्रतिपद्यमानानां मिथ्याहशां सम्यग्हशौ वा मरणमवि-
बालमरणं-मरणस्याष्ट्रमो भेदः । उत्त० २३० । बालः-	रतमरणं बाल्मरणमिति । उत्त० २३४ । अविरत-
अभिनवः, प्रस्यग्रः । सूत्र० १३३ । बालः–तत्सर्वमहम•	मरणम् । भग० ६२४ । बाला इव बालाः-अवि-
कार्षमित्येव द्वाम्यामाकलितोऽज्ञो वा । सूत्र० २८९ ।	रतास्तेषां मरणं बाल्मरणम् । सम० ३३ ।
बुभुक्षया तृषा वाऽऽगलितो बाल: । बृ० प्र० ३४ अ ।	बालमारए-बालमारकः प्राणवियोजनेन । ज्ञाता० ५७।
बालः−द्वाम्पां रागद्वेषाम्यामाकुलितः । उत्त० २⊂० ।	बालरुजु- । आव० २२२ ।
बालगवि-अवृढा गो, व्यालगवः-दुष्टबलिवर्दो वा । उत्त०	बालव-द्वितीयं करणम् । जं० प्र० ४९३ ।
પ્ર પ્ ર ા	बालवच्छा-बालवत्सा-स्तन्योपजीविशिजुका । पिण्ड०
बालग्गाह-बालग्राहः । आव॰ ६६, ३७० ।	१५७ । शिशुपालिका । ओघ० १६३ ।
बालघायए-प्रहारदानेन बालघातकः । ज्ञाता० ८७ ।	बालवयणिज्जा -बालानां-प्राक्ततपुरुषाणामपि वचनीयाः-
बालचंद- बालच ग् द्र:-सुक्लपक्षद्वितीयाचन्द्र: । ज्ञाता० २२२।	गर्ह्याः बालवचनीयाः । आचा० २५१ ।
बालचन्द्र: । प्रज्ञा० ४४१ । साकेतनगरे-चन्द्रावतंसक-	बाला-जन्तोः प्रथमा दशा। दश० = । रागढेषाकलिताः।
राज्ञः प्रियदर्शनायाः कनिष्ठपुत्रः । आः व० ३६६ ।	आचा० ३०४ । अभिनवयौवना । उत्त० ४७६ ।
बालण्ण-बलं जानाति इति बलज्ञः, छान्दसत्वाहोर्घत्वं,	जातमात्रस्य जन्तोर्या सा प्रथमा दशा, तत्र सुखटुःखाति
आत्मबलं-सामर्थ्यं जानातीति यथाशक्त्यनुष्ठानविधायी	न बहु जानन्ति इति बाला । ठाणा॰ ५१६ । बाल
अनिगुहितबलवीयँ इत्यर्थः । आव० १३२ ।	इब बालाः-अविरताः । सम० ३४ । रागद्वेषाकुलिताः ।
बालतपः-अग्निप्रवेशमरुक्षपातजलप्रवेशादि । तत्त्वा०	उत्त० २६७। प्राकृतपुरुषाः । आचा० २५१ । प्रथम
६-२० ।	दशा । नि० चू॰ द्वि॰ २५ आ ।
बालतव-बालतपः-अज्ञानितपश्चरणम् । आचा० १७१ ।	बालाभिरामः-वालानां-विवेकरहितानामभिरामः-चित्ता
बालतवस्सी-बालतपस्वी वैश्यायनः । आव० २१२ ।	भिरतिहेतुः । उत्त० ३९६ ।
बालदिवायर-बालदिवाकरः-प्रथममुदुगच्छनु सूर्यः । प्रज्ञा०	बालिंदगोवेइ-बालेन्द्रगोपकः-सद्यो जात इन्द्रगोपकः
३६१ ।	जं॰ प्र॰ ३४ ।

बालिय]

बालिय-बाल्य-बालत:, मिथ्याख: । अविरतिश्च । भग०	आव० १२३, ५०६ । शिरोभागाघोवतीं जानुनोरुपरि-	
800 1	वर्ती प्राक् चरणभागः । जं० प्र० २३४ । बाधा-मल-	
बालियत्तं–बालत्वम् । भग० १०२ ।	बाधा । झाव० ६१८ ।	
खाली –तूलविशेष: । राज० ५० ।	बाहाए-बाहे-उभगपार्श्वौ । जं० प्र० २३० । बाहो-	
बालेंदगोवे-वालेन्द्रगोपकः-सद्यो जात इन्द्रगोपकः, स हि	पार्श्वे । सम० १६ ।	
प्रवृद्धः सन् ईषत्याण्डुरक्तः । प्रचा० ३६१ ।	बाहागयपप्पुअच्छियं-बाब्पागतोपप्लुप्ताक्षिकम्, बाब्पा-	
बावत्तरं-दासप्ततं-दिसप्तत्यधिकम् । सूर्य ११४ ।	स्यागतं-आगमनं तेनोपप्जुते-ब्याप्ते अक्षिणी यत्र तत्तथा ।	
बासट्टी-द्वाषष्टि:-द्वाषष्टिभागीकृतस्य चन्द्रविमानस्य द्वौ	अनु ० १३ ९ ।	
भागावुपरितनावपाक्वस्य शेषस्य पश्चदशभिर्भागे हुते ये	बाहाया-वृक्षविशेषः । अनुत्त० १ ।	
भरवारों भागा लम्यन्ते ते । सूर्य० २७९ ।	बाहिति-बाधेते । आव० ३६७ ।	
बासोति-द्वचशीतं-द्वचशीत्यधिकम् । सूर्यं० ११ ।	बाहिपरिसरो–बहिः परिसरः । आव० ८६३ ।	
बाहणापदाण-वाधना बाधहेतुत्वात् पदानां संयमस्था-	बाहिर-द्रब्टुबंहियोंऽवधिस्तस्यैव एकस्या दिशि अनेकासु	
नानां प्रजानां वा-लोकानां बाधनापदानाम् । अत्रह्मणः	वा विच्छिन्नः स बाह्यः । आव• ४४ । धर्मसाधन-	
सप्तमं नाम । प्रश्न० ६६ ।	व्यतिरेकेण घवधान्यादिरनेकघा परिग्रहः । ठाणा० २६ ।	
बाहत्तरिकलापंडिओ–ढासप्ततिकलापण्डितः । उत्त०	बाह्यं-अन्धनादिः । प्रश्न० १९७ । बाह्यम् । ठाणा०	
2 (३६४ । कोव० २०९ । लोकाचारस्य बाह्यः । अोघ०	
बाहप्पमोक्खण-बाष्पप्रमोक्षणं-आनन्दाश्रुजलप्रमोचनम् ।	831	
ज्ञाता० ५९ ।	बाहिरए-बाह्यस्यैव शरीरस्य तापनान्मिथ्यादृष्टिभिरपि	
बाहलविसओ-बाल्हीकविषयः-देशविशेषः । आव० २६१।	तपस्तया प्रतीयमानत्वाच्च बाह्यः । अीप० ३७ ।	
बाहल्ल-गहल्यं, स्यूलता । प्रज्ञा० ४८ । बाहल्यं-	बाहिरओ-बहिस्तान्-त्वग्भागे। जं० प्र॰ २०१ । बाह्या-	
उच्चेस्त्वम् । आव० ४४३ । बाहुल्यं-पिण्डः । सम०	वधिः । विशे० ३६७ ।	
३६ । आचा० १४ । सूर्यं० ३९ । जंब प्र० ४३ ।	वाहिरकरणालस-बाह्यकरणालसः-प्रस्युपेक्षणादिबाह्यचे-	
बाहुल्यंउरःपृष्ठस्थूलता । प्रज्ञा० ४२७ । वाहुल्यंउद्य-	ष्टारहितः । आव० ४३४ ।	
त्वम् । जं० प्र० ४३४ । बाहुत्यं-स्थूलता । जीवा०	बाहिरगा- । भग० ६३४ ।	
४० । बाहुल्यम् । प्रज्ञा० १०७ । बाहुल्यं-बहलता,	बाहिरगिरिपरिरओ-बहिगिरिपरिरयः-गिरेबंहिः परि-	
पिण्डत्वम् । प्रज्ञा॰ २९३ । बाहुत्यं-पिण्डभाव: ।	च्छेद: । जीवा॰ ३४३ ।	
जीवा॰ ६७. १०१ ।	बाहिरणियंसणी-उवरि कडिंड आरदा जाव अहो	
बाहल्लओ-बाहल्यतः-पिण्डतः । प्रज्ञा० ५९१ ।	खुलुगो । नि॰ चू॰ प्र॰ १८॰ अ ।	
बाहव-मुजाः । आचा॰ २४६ । द्वारशाखाः । ठाणा०	बाहिरपाडओ-बाह्यपाटकम् । आव० ४२० ।	
¥xo	बाहिरपाणं-सचित्तजलम् । ग० ।	
बाहा-दक्षिणोत्तरायता वक्रा आकाग्नप्रदेशपङ्क्तिः । जं०	बाहिरलावणिय-बाह्यलावणिकः-लवणसमुद्रे शिखाया	
प्र॰ ७२ । बाधनं बाधा–आक्रमणम् । जीवा० २२२ ।	बहिश्चादी चन्द्र: । जोवा० ३१८ ।	
जंग् प्र० ६४ । बाधा-परस्परं संश्लेषतः पीडनम् ।	बाहिरसंबुक्ता- । उत्त० ६०५ ।	
जं॰ प्र॰ ६५ । बाधते इति बाधा-कर्मण उदय: । भग॰	बाहिराबाहिर-बाह्याबाह्यं, द्रव्यानुयोगे सप्तमभेद: ।	
२४४ । जं० प्र॰ ७३ । बाघा । सूर्य० ६७ । बाहुः ।	ठाणा॰ ४८१ ।	
•		
(Sev)		

बाहिरावहो]

ि बिखुरा

बाहिरावही-बाह्यार्वाघः । प्रज्ञा० ५३६ ।	बाहुया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । जीवा० ३२।
बाहिराहिया- बाहिरा-बाह्या: स्वाचारपरिभ्रंशाद्विशिष्ट	बाहुयुद्धं-योधप्रतियोधयोः अन्योऽन्यं प्रसारितबाह्वोरेव
जनबहिर्वतिनः, अहिया-अहिता ग्रामादिदाहकत्वात् ।	निनंसया वल्गनम् । जं० प्र० १३९ । ज्ञाता० ३८ :
विपा० ४६ ।	बाहुरक्षिकाः-तुटितानि । प्रज्ञा० ९१ ।
बाहिरिआ–बा हिरिका- नगरबहिर्भाग: । जं० प्र० १८८ ।	बाहुल-इन्द्रव्त्तराज्ञो दासचेड: । उत्त० १४५ ।
बाहिरिका–आम्यन्तरिकापेक्षया बाह्या । जं० प्र० १९७ ।	बाहुलेर-बाहुलेय: । आव० ८८ ।
बाहिरिका-ब हिर्भवा बाहिरिका-प्राकारबहिर्वत्तिनी ग्रह-	बाहुल्य-अनुपरतं-उत्सन्नम् । अ।व० ५९० ।
पद्धतिः । बृ० प्र० १ = १ अस् ।	बाह्यग-बाह्य-नगरबहिवंतिप्रदेशं गच्छतीति बहिनिष्क्रा-
बाहिरिय– । नि० चू० प्र० १४३ झा।	मन्तम् । उत्त० ४८३ ।
बाहिरिया-बाहिरिका-नगरबहिर्भागः । औप० ६१ ।	बाह्यपरिधि पर्यन्तचक्रवालम् । प्रक्ष० ६१ ।
ठाणा० ४४७ । बहिभगि: । भग० ४७६ । आव०	बाह्यम्- । ठाणा० ३६४ ।
२९३, ४१२ । भग० ६६१ ।	बिट–वृन्तं–प्रसवबन्धनम् । प्रज्ञा० ३७ ।
बाहिरे तवो –बाह्यतपः–बाह्यशरीरस्य परिशोषणेन कर्म-	बिटबद्ध-वृन्तबन्धं - वृन्ताकप्रभृतिः । जीवा० १३६ ।
क्षपणहेतुत्वादिति । सम० १२ ।	बिति- ब्रुवते- अवधारयन्ति । सूत्र ०११२ ।
बाहिसंबुक्कावट्टा-गोचरचर्यामभिग्रहविशेषः । नि० चू०	बिद्रसार-चंदगुत्तस्स पुत्तो । बृ० प्र• ४७ अ । चन्द्र-
तृ० १२ छ ।	गुप्तपुत्रो बिन्दुसारः । विद्ये० ४०६ । चंदगुत्तस्स 9ुत्तो ।
बाहिहितो-गृहादेर्बहिस्तात् । ठाणा० ३५३ ।	नि० चू० प्र० २४३ । चन्द्रगुप्तस्य पुत्रः । बू० द्वि०
बाहु:-जदग्धनुः काष्ठादक्षिणं द्योध्यं दोषार्धम् । तत्त्वा०	१५४ ज।
३-१२ । आचा० ३८ । बाहुः−वज्जसेनधारिण्योः पुत्रः ।	बिब-बिम्बं-बिम्बीफलम् । प्रज्ञा० ९१। जीवा० १६३।
आव० ११७ ।	बिम्बं-रूपम् । आव० ४२२ । प्रतिमा । आव० ५२४ ।
बाहुअं-रोसवसेणं वलोवलि जुज्फ्तं लग्गा । नि० चू० प्र०	हस्तपादकर्णनासाक्षिविवर्जितं बिम्बम् । नि० चू० द्वि०
२१६ अग	४५ आ । बिम्बं-गभंप्रतिबिम्बं, गर्भाकृतिरात्तंवपरि-
बाहुए-बाहुकः-यः शीतोदकादिपरिभोगात् सिद्ध: । सूत्र०	णामः । ठाणा० २८७ । बिम्बः-चर्मकाष्ठादि । ओघ•
бХ I	२२३ । बिम्बः-अत्याम्लम् । आव० ४३७ ।
बाहुजोही-बाहुम्यां युध्यत इति बाहुयोधो । ज्ञाता∙	बिबफलं-गोल्हाफलम् । जीवा० २७२ । प्रक्ष० ५१ ।
88 I	बिम्बफलं-पल्वगोल्हाफलम् । जं॰ प्र॰ ११२ ।
बाहुपमाण-बाहुप्रमाणः-स्कन्धप्रमाणः । स्रोघ० २१८ ।	विबभूय-बिम्बभूतः-जलचन्द्रवत्तदर्यशून्यं कूटकार्षापणवद्वा
बाहुपम्मदो–बाहुम्यां प्रमुन्दातीति बाहुप्रमद्दी । ज्ञाता०	लिङ्गमात्रधारी पुरुषाकृतिमात्रो वा । सुत्र० २३४ ।
82 1	बिहणिज्ज-बृहणीयं धातूपचारित्वात् । जं० प्र० ११६ ।
बाहुबलि–बाहुबलिः–सोमप्रभपिता, श्रेयांसपितामह: । आव०	विइज्जयं-दितीयम् । आव० २११, ३४९ ।
१४४ । येन संवत्सरं यावत् कायोत्सर्गं: कृतः सः ।	बिइज्जिय-द्वितीयम् । आव० ३४६ ।
आवि० ७७२ । ऋषभजिनस्य पुत्रः । आचा० १३३ ।	विइयकसाया-दितीयकषायाः-अप्रत्याख्याननामधेयाः क्रो-
बाहुबली-बाहुबलिः तक्षशिलायां राजा। आव० १४७।	धादयः । आव० ७७ ।
नि॰ चू॰ प्र॰ ३०४ अ । वैयावृत्ये दृष्टान्तः । अघि०	बिइयदुय-द्वितीयद्वयं-हेतुस्तच्छुढिश्च । दश० ७६ ।
રહે કે	बिखुरा-दी दी खुरी प्रतिपदं येषां ते दिखुराः-उष्ट्रादयः ।
(UUR)	

মগ্রা০	कूपाः । राज० ७८ । बिलं-विवरम् । भग० २३७ ।
बिगुणं-द्विगुणं-द्विसंख्याङ्कं बिगुणं-प्रधानं गुणरहितम् ।	कूप:। जं० प्र० ४१। रन्ध:। ज्ञाता० १९९।
जंग् प्रव ९१।	बिलकोलीकारग-बिलकोलीकारकः परव्यामोहनाय विस्व-
बिचवखू-देवो द्विचक्षु: चक्षुरिन्द्रियावधिभ्याम् । ठाणा०	रवचनवादी विस्वरवचनकारी वा । प्रश्न० ४७ ।
292 I	बिलधम्भ-गृहस्यैः संवर्त्येकत्र स्थानम् । बृ० द्वि०१३६ आ ।
बिजडो-द्विजटी । जं० प्र० ५३५ ।	बिलपंतिआ-बिलपङ्क्तिः । अनु० १४९ ।
बिडाल-मार्जीरः । जं० प्र० १२४ । उत्त० ६२६ ।	बिलपंतिया-बिलानीव बिलानि-स्वभावनिष्पन्ना जगत्या-
जीवा० २८२ ।	दिषु कूपिकास्तेषां पङ्क्तयो बिलपङ्क्तयः । प्रज्ञा०
बिण्णि-द्वी । भग० १७९ ।	७२ँ। बिलपङ्क्तिका-धानुखनिपढतिः । प्रश्न० १६०।
बितिउग्गह-द्वितीयप्रतिग्रहकः । आघ० २१५ ।	बिलपंती -बिलपङ्किः-विवरश्रेणिः । भग० २३८ ।
बितिज्ज-साहाय्यकः । आव० ७१८ ।	बिलवासिण-बिलवासिनः । निरय॰ २५ ।
बितिज्जिया-दितीयिका । दश० ९७ ।	बिल्ल-बिल्वं-फलविशेषः । प्रज्ञा॰ ३२८, ३६५ ।भग०
वितिसत्त-द्वितीया सप्तरात्रिकी । आव० ६४७ ।	८०३ । बिल्वं−फलविशेषः । अनु० १६२ ।
बिदलकट्रमओ-द्विदलकाष्ठमयः । आव० ७१७ ।	बिल्लगिर-बोजपूरगर्भम् । आव॰ ६९८ ।
बिदलियचदुलयछिन्न-द्विदलवत्तिर्यंक्छिन्नः । आव०६५१।	बिल्ली-हरितविशेषः । प्रज्ञा॰ ३३ । गुच्छाविशेषः ।
बिन्दुःपुलकः । सूर्य०४ । बिन्दवः- छटाः । जं० प्र०	प्रज्ञा॰ ३२ ।
२३६ ।	बिल्व-वेणुकं फलविशेषः । आचा० ३४६ । बिल्वीफलम्-
बिन्दुसार-चतुर्दंशं पूर्वनाम । ठाणा० १९९ । आव०	श्रीफलम् । दश० १०० ।
६९ । बिन्दुसारः-राजविशेषः । दश० ६१ । श्रुतज्ञानम् ।	बिद्या-मृणालिका । जीवा० २७२ ।
विशे॰ ४०१ ।	विशकणिका- । प्रज्ञा० ४७३ ।
बिन्दुसारपुब्व-चतुर्देशं पूर्वम् । सम० २६ ।	विस~कन्दः । जीवा॰ १२३, १९८ । मृणालम् । भग•
विज्ञागयड-बेन्नाकतटं-नगरविशेषः । उत्त० २१८ ।	६२८ । पद्मिनीकन्दः । जीवा० १९१ । नालं मृणालें
विडवोअ-उच्छीर्षकं । ग० ।	च। प्रज्ञाः ३७। पद्मिनीकन्दः । राज० ३३।
बिब्बोयण-उपधानकम् । सूर्यं० २९३ । जीवा० २३१ ।	कन्दा: । राज० ७५ ।
उपधानम् । ज्ञाता० १४ । उपधानकम् । राज० ६३ ।	बिसकंद-बिसकन्दः । जीवा० २७८ ।
बिभीतक-नोकर्म्मद्रव्यकषायास्तु बिभीतकादयः । आचा०	बिह्रपई-बृहस्पति:-अष्टाशीतौ महाग्रहे त्रिचरवार्रिशत्तमः।
९१ । वनस्पतिविशेषः, नोकमंद्रव्यकषाये दृष्टान्तः ।	जं० प्र० ४३४ ।
विशे० ११६९ ।	बिहेलए-बिभीतकः-अक्षः वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१।
बिभेल-समिवेषवेषशः । भग० ५०१ ।	बिहेलग-बिभोतकं बिभीतकफलम् । दश० १९६ ।
बिब्बोट्टी-बिम्बोष्ठी-पक्वगोल्हाभिधानफलविशेषाकारोष्ठी ।	बीअ-बीजं-हरितफलरूपम् ब्रीह्यादि । दशव २६४ ।
बिरालिय-कन्द एव स्थलजः । आचा० ३४८ ।	बोजं-पृथग्भूतम् । दश० २०० ।
बिल-विवरम् । भग० २३७ । नंदी० १४२ । कूपः ।	बीअग-बीजनो-वृक्षविशेषः । जं॰ प्र॰ ३४ ।
र्षं० प्र०४१ । जीवा० १९७ । खनिविशेषोत्पन्नं	बीअगुम्मा-बीअकगुम्माः गुल्मविशेषा । जं० प्र० १८ ।
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
्लवणम् । अचि० ३४३ । बिलानीव बिलानि म्ह्राज्य ।	5
लवणम् । आचा० ३४३ । बिलानीव बिलानि स्वभाव- निष्पन्ना जगस्यादिषु कूपिका । प्रज्ञा० ७२ । बिलानि-	बीअणि-व्यजनं-पदैकदेशे पदममुदायोपचा शद् व्यालभ्यजनं चामरं आर्षत्वातु स्त्रीत्वं तेन व्यजनीति निर्देश: । जं०

(७७३)

बीअपूरक]

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
घ० १५३ ।	नि० चू॰ द्वि० ८३ अ । बीजं नाम शौकाः पुढ़लाः ।
बीअपूरक-मातुलिङ्गम् । वनुत्त० ६ ।	व्य० द्वि० ३५० ला।
बोअबुद्धो-बोजमिव विविधार्थाधिगमरूपमहातरुजननाद्	बीयक-मासासकाभिधानो वृक्षः । राज० ९ ।
बुद्धिर्येषां ते । औप० २५ ।	बोयकाए-बीजमेव कायो यस्य स बीजकायः । सूत्र० ३५० ।
बीअमंथू-बीजमन्थुःयवादिचूर्णम् । दश० १८६ ।	बीयग –बीयकः–वृक्षः प्रतीतः । जीवा० १९१ ।
बीअसंस त्त-बीजसंसक्तं~बीजमिश्रं ओदनादि । दश०	बीयगसउणं- । भग० ६२७ ।
२०० ।	बीयपयं-अपवादपदम् । ग० ।
द्वीअसुहम –बोजसूक्ष्मम्	बीयबुद्धि-बीजबुद्धिः । या पुनरेकमर्थंपदं तथाविधमनुसृत्य
या लोके तुषमुखमिस्युच्यते । दबं० २३० ।	शेषमश्रुत्तमपि यथावस्थितं प्रभूतमर्थंमवगाहते सा बीज-
बीआओ-बीजायः-अपरदक्षिणो वातविशेषः । आव॰	बुद्धिः । प्रज्ञा० ४२४ ।
344 1	बीयबंटिया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
बीए-बीजं प्रसारितशाल्यादि । दश० २२६ । बीषं-	बीयमोयण-बोबं-दाडिमादीनां मोजनम् । ठाणा० ४६० ।
शास्यादि । दश० १५४ ।	बीयभोयणा-बोजभोजना-बोजानि मोजने यस्यां प्राभृति-
क्वोज-बीजमिव, यदेकमप्यनेकार्यप्रतिबोधोत्पादकं वचः ।	कायां सा । आव० ५७६ ।
ठाणा० १०४। मिजा । ठाणा० १२१। दीह्यादि उत्पत्तिः ।	बीयभीयणेइ- । भग० ४६७।
ठाणा० ४४९ । अनकुरितं यावत् । बृ० तृ० २६६ आ ।	त्रीयरुई-वी जं-यदेकमप्यनेकार्थप्रतिबोघोत्पादकं वचस्तेन
बीजबुद्धयः-ये ।वेकं बीजभूतमधंपदमनुसृत्यशेषमवितथ	रुचियंस्य स बीजरुचिः । उत्त॰ ४९३ । ठाणा॰ ५०४ ।
मेव प्रभूततरमर्थपदनिवहमवगाहन्ते ते बोजबुद्धयः ।	बीजमिव बीजं-यदेकमप्यनेकार्यंप्रबोधो वचः तेन रुचियंस्य
बृ० प्र० १६३ आ ।	बीजरुचिः । प्रज्ञा० ५६ ।
बीजबुद्धिता– । ठाणा० १३२ ।	बीयरुह-बीजरुहा:-शालीवीह्यादयः । आचा० ५७ ।
बीजबुद्धित्वम्- । जीवा॰ ३	बीजरुहाः- शाल्यादयः । दश० १३९ । साधारणबादर-
बीजबुद्धी-बीजकल्पा बुद्धिर्येषां ते बीजबुद्धिः-अर्थमात्रम-	वनस्पतिकायविशेष: । प्रज्ञा० ३४ ।
बाप्य नानार्थसमूहाम्युहिका बुद्धिर्यस्य स । प्रज्ञा० १०५ ।	बीयवावए- । नि० चू० प्र० ३३५ आ।
बीजरह- । ठाणा॰ १८७ ।	बीयवासा-बीजवर्षः-बीजवर्षणम् । मग० १९९ ।
वोतरुति-यस्य ह्येकेनापि जीवादिना पदेनावगतेनानेकेषु	बीयवृद्वी-बीजवृष्टिः । भग० १९९ ।
पदार्थेषु रुचिरुपेति स बीजरुचिः । ठाणा० १०३ ।	बीयसुहुन-बीजसूक्ष्मं-ज्ञाल्यादिबीजस्य मुखमूले कणिकाः
धोभच्छ-बोभत्सः–शुक्रशोणिरोच्चारप्रश्रवणाद्यनिष्टमुद्वेज-	लोके या तुषमुखमित्युच्यते । ठाणा० ४३० ।
नीयं वस्तू बीभत्समुच्यते, तद्दर्शंनश्रवणादिप्रभवो जुगुप्सा-	बीया-बोजाति-अभिनवाङ्कुरितानि । आचा० ३७६ ।
प्रवर्षस्वरूपो रसः । अनु० १३५ ।	अौषधिविशेषः । प्रज्ञा० १३ ।
बीभत्था-बीभत्सा-निन्दा । जीवा० १०७ ।	बीयावक- । आचा० ३७६ ।
बीभत्थादरिसणिज्जा-बीभत्सादर्शनीयः-निन्दा र्शनीयः ।	बीयाहारा-बीजाहाराः । निरय० २५ ।
जीवा॰ १०७।	बोहणओ–भाषयति–भयवन्तं करोतीति भाषनकः । प्रश्न०
जावार २०७ । ब्रीयं समोसरणं–ऋतुबढकालः । बृ० दि० २७५ आ ।	
बाय समासरण-ऋषुवधनगरुः । पुरुगारु २७५ जा। बीमं-बीजं-यदेकमध्यनेकार्याप्रबोधोत्पादकं वचः । प्रज्ञा०	बीहावणयं-भापनम् । ओघ० २०३ ।
ध्रदा शाल्यादि । ज्ञाता० ५२ । अणंकुरियं बीयं ।	बोहावेत-भाषयति । आव० १९१ ।
(998	

बीहीयव्वं]

बोहियटवं-भेतव्यम् । आव० १२२ । बुट्टोसि-छुटितः । नि० चू० प्र० ३४७ आ । धुं**दि-डु**न्दिः**-शरीरम् ।** उत्त० ६६८ । बुंदि-शरीरम् । तं० । बुद्धती-बुध्नान्तः-अधोभागः । सूर्यं० २८७ । बुंदुंच्छियं-बिन्दूढारः । मर० । बुद्ध-बुद्धाः--आचार्याः । प्रज्ञा० २० । युद्धः--अवगततत्त्वः बुइआरकं-कपाटयोः पश्चाद्भागे यन्त्रम् । बृ०द्वि०१६४आ। गीतार्थः । दश० १९० । बुद्धः-अवगतवस्तुतत्त्वो गुरुः । बुइए-उक्तं-कथितम् । भग० १५५ । उक्तः । भग० उत्त॰ १४। बुद्धः अवगततत्त्वः सर्वज्ञः । सूत्र० ४०१। बुद्धः- अज्ञाननिद्राप्रसुप्ते २४८ । जगस्यपरोपदेशेन जीवादिरूपं बुइय-उक्तम् । उत्त० ४४४ । उक्तं-प्रतिपादितम् । सूत्र० तत्त्वं बुद्धवानिति । बुद्धः-सर्वज्ञसर्वदर्शिस्वभावबोधरूपः । २७२ । प्रज्ञा० ११२ । बुद्धः--कालत्रयवेदी । सूत्र० २४८ । बुइयाइं-व्यक्तवाचोक्तानि स्वरूपतः । ठाणा० २९७। बुद्धः-अवगतत्त्वः । जीवा० २४६ । आगामिचतुर्विंशति-। विशे० ६०९ । कायां चतुर्विंशतितमजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४। बुक्रः--बुৰণ্ণত্ব-। नि॰ चू॰ प्र॰ १३ अ । बुद्धः-जीवादितत्त्वज्ञाता महावीरः । जीवादितत्त्वं बुद्ध-बुक्कसं-मुद्गमाषादिनखिकानिष्पन्नमन्नमतिनिपीडितरसम् । वानु । भग• ९ । बुद्धः-ज्ञाननानु । भग० १११ । उत्त० २१४ । चिरन्तनधान्यौदनं-पुरातनसक्तुषण्डं, बुद्धाः-तत्त्वं ज्ञानवन्तः बुद्धवन्तः परमार्थमिति । ठाणा० बहुदिवससम्भृतगोरसं गोधूममण्डकं च । आचा० ३१९ । 33 | बुक्कह-मक्षयत । मर० । बुद्धउत्त-बुद्धानी-आचार्यादीनां पुत्र इव पुत्रः बुद्धपुत्रः । बुक्कासकुलाणि-बाक्कशालियाः-तन्तुवायाः । उत्त० ४६ । बुद्धोक्तं-बुद्धैः-अवगततत्त्वेस्तीर्थंकरादिभि-**শ্বাৰ**০ ३२७ । रुक्तं-अभिहितम् । उत्त० ४६ । बुज्भति-बुघ्यन्ते घातिकर्मक्षयेण । उत्त० १७२ । बुध्यन्ते-बुद्धउत्तेनियागट्टी-बुद्धैः-अवगततत्त्वैष्क्तमभिहितं निजकं-केवलिनो भवन्ति । आव० ७६१ । निरावरणत्वारकेव-ज्ञानादि, तदर्थयते-अभिलषतीस्येवंशीलः बुद्धोक्तनिज-लावबोधेन समस्तं वस्तुजातम् बुध्यन्ते । जीवा० ४८ । कार्थी । उत्त० ४६ । बुङभइ-बुध्यते-अवगच्छति । प्रज्ञा० ६०६ । बुध्यते-बुद्धजागरिय-बुद्धानां-व्यपोढाज्ञाननिद्राणां जागरिका-अनुभवति । भग० २८१ । बुध्यते-सम्यक् श्रदधत्ते इति प्रबोधो बुद्धजागरिका । भग० ५५४ । बोधेः सम्यक्श्रद्धानपर्यायत्वात् । भग० २३९ । रूयते । बुद्धबोधितः-साधुभेदविशेषः । भग० ४ । अाव० ४२७ । रूयते-निद्रां जहाति । उत्त० १३७ । बुद्धबोधिताः-आचार्यादिबोधिताः । ठाणा० ३४ । स एव यदा समुस्पन्नकेवलज्ञानतया स्वपरपर्यायोपेतान्नि-बुद्धबोहिय-बुद्धबोधितः-आचार्यबोधितः । नंदी० १३१ । खिलान् जीवादिपदार्थान् जानाति तदा बुध्यत इति बुद्धबोहियसिद्धा-बुद्धाः-आचार्यास्तैर्बोधिताः सन्तो ये व्यपदिश्यते । भग० ३४ । सिद्धाः ते बुद्धबोधितसिद्धाः । नंदी० १३१ । बुज्भति–बुद्धघते-श्रद्धत्ते । ठाणा० ३०६ । केवलज्ञान-बुद्धवुत्त-बुद्धव्युक्तः-बुद्धं अवगततत्त्वेव्युंक्तो-विशेषेणाभि-भावात् समस्तवस्तूनि घातिचतुष्टयघातेन बुद्धघते । ठाणा० हितः स च द्वादशाङ्गरूप आगमः । उत्त० ४६ । १८१ । बुद्धि-ओत्पत्तिक्यादिचतुर्विषेति । सम० ११५ । ईहा-वुज्भिय-बुद्धा-अनुभूय, प्राप्य च । उत्त० १८८ । वग्रहः । अनु० ३६ । स्पष्टतरमवबुध्यमानस्य बोधपरि-बुङभेज्जा-बुढ्येतानुभवेतु । भग० ४३२ । बुढ्येत-लोका-णतिः सा बुढिः । नंदी॰ १७६ । अवगतिः । उत्त॰ लोकस्वरूपमशेषमवगच्छेत् । प्रज्ञा० ४०० । बुद्धयेत– ३९२ । अवग्रहे हेतु बुद्धिः । नंदी० १९४ । भग० जानीयात् । प्रज्ञा० ३९९ । बुद्ध्येत-अनुभवेत्, श्रद्दधोत । ३४५। महापुण्डरीकः । ठाणा० ७३ । बुद्धिः-औत्पत्ति-ठাणा० ४६ । क्यादिरूप: । दश० २४६ । बुद्धिः-पण्डा । बृ० प्र०

बुद्धिगुणा]

३४ अ । रुक्मिवर्षधरे पञ्चमं कूटम् । ठाणा० ७२, २५ । २४३ । बुसीमओ-तीर्थंकृतः सरसंयमवतो वा । सूत्र० १५५ । बुद्धिकूटं-महापुण्डरोकद्रहसूरीकूटम् । ज० प्र० ३८०। ञ्चुह-बुघः−अष्टाशीतौ महाग्रहे एकचत्वारिंशत्तमः । जं० । आव० ९६ । बुद्धिगुणा-प्रे रहेरे । ठाणा० ७६ । बुद्धिमतोपरिसा-स्वसमयपरसमयविशारदा: कुशला: सा **बूर-**बूर:-वनस्पतिविशेष: । जं० प्र० ३६ । जीवा० बुद्धिमतीपर्षद्। बु० प्र० ६० आ । १६२ । प्रज्ञा० २१० । सूर्यं० २९३ । औष० ११ । बुद्धिल-बुद्धि लातीति । ओष० १९ । उत्तः ६४४। प्रज्ञाः ३६७। भगः १४०। वनस्पति-बुद्धिल्ल-बुद्धि लातीति बुद्धिलः । ओघ० १६ । विशेषावयवविशेषः । भग० १३४ । वनस्पतिविशेषः । बुद्धिविज्ञाण-मतिविशेषभूतौत्पत्तिक्यादिबुद्धिरूपपरिच्छेदः। निरय० १। राज० १। ज्ञाता० ६। भग० ५४१ । **हुंहणीय**-घातूपचयकारि । ठाणा० ३७५ । घातूपचय-बुद्धिसागर-जिनेश्वरसूरेर्गुरुभ्राता । सम० १६० । ज्ञाता० कारित्वात् । जीवा० २७५ । २४४ । बृहणीया धातूपचयकारित्वात् । **ब्रंहणीया-**ब्रंहतीति बुद्धिसागराचार्य-जिनेश्वरसूरेर्गुरुभ्राता । ठाणा० ५२७ । बुद्धो-चतुर्यवर्गे पञ्चममध्ययनम् । निरय० ३७ । वृ० जीवा० ३५१ । **ब्रुंहयित्या-**इरमेव प्रघानमिति ख्यापनेनोपवृंह्य । उत्त० प्र० ५९ आ । अप्पणा बुद्धिसामत्थेण अ अत्थे उच्वे-झ्नइ सा। दश० चू_१ ५४ । बुद्धिः बुद्धिसाफल्य-४७८ । बुंहये-मब्यजनप्ररूपणा वृद्धि नये: । उत्त० ३४१ । कारणत्वात् अहिंसायाः सप्तदक्षं नाम । प्रश्न० ६९ । बुद्धिः–परलोकप्रवणा मतिः । अनव० ३४१ । उत्त∙ ठाणा॰ ११२ । बृहत्कुमारिका-बृहत्तपः-तपोविशेष: । उत्त ५१९८ । १४५ । बुद्धिः-उत्पत्तिक्यादिका । प्रश्न० १०७ । बेति-उक्तवन्तः । आव० १२७ । बुद्धीय-बुद्धचा । ओघ० १६४ । बेआहिय-द्वचाह्निक: ज्वरविशेष: भग० १६५ । बुद्धेन जीवादितत्त्वम् । सम० ५ । बेटी-पुत्रः । नि० चू० (?) । पुत्र: । नि० चू० द्वि० बुध्नं-पुष्पकम् । ओघ० ११७ । अधः । ओघ० १६८ । मूलम् । ठाणा० ४८० । ६१ आ । बेट्टा--उपविष्टः । बोघ० ११७ । बाव० १०२ । उपविष्ठः । बुध्यते-ज्ञानदर्शनोपयोगाभ्यां च वस्तुतत्त्वमवगच्छति । बृ० दि० १३ आ । उत्त० १८६ । बेडिया–नौः । बृ∞ तृ० १६● अ । बुढबुय-बुद्बुदः । ओघ० १३१ । बुद्बुधवरिस-यत्र वर्षे पतत्युदके बुद्बुदा भवन्ति स बेण्णातड-बेन्नातटं-नगरम् । आव० ३६० । बुद्बुदवर्षः । आव० ७३३ । जत्य वासे पडमाणे उदग-बेण्णायडं-बेन्नातटं-नगरविशेषः । आव० ६७१ । बुब्बुया मवंति तं बुब्बुयवरिसं । नि० चू० तृ० ६९ बेन्ना-आभीरविषये नदीविशेषः । आव• ४१२ । योग-द्वारविवरणे नदीविशेषः । पिण्ड० १४४ । জা । बुयावइत्ता-संभाष्य या प्रव्रण्या दीयते सा, गौतमेन कर्ष-बेन्नातटं--नगरविशेषः । नंदी० १४०, १४२ । बेन्नायडं-बेन्नायाः समीपे नगरम् । अनु० १४६ । कवत् । ठाणा० १९६ । । नि• चू० प्र० ६ आ । बेन्नातटम् । आव० ४१८ । बुरधरयं-बेमेल-विन्ध्यगिरिपादमूले सन्निवेशविशेषः । भग० १७१, बुस-यवादीनां कडङ्गरः । ठाणा० ४१६ । बुसाग्नि-बुससल्कोऽग्निः । जीवा० १२३ । 28×1 बुसिम-संयमवान् । सूत्र० ३९३ । चारित्रम् । सूत्र० ∣ बोंड-बोण्टं∽फलम् । औप० १७ । जीवा० २७३ । (908)

बोंडज]

बोण्डं-फलम् । ज॰ प्र॰ ११३।	बोद्धा-अर्यधरः । ठाणा० १९७ ।
बोंडज-बोण्डजं-कर्पासीफलप्रभवं वस्त्रम् । अोप० ३७।	बोधक-जीवादितत्त्वमेवापरेषां बोधकः । सम० ४ ।
बोंडसमुभगय-बोडं-कर्पासीफलं तस्य समुद्रकं-सम्पुटम-	वोधगबोधयस्यन्यानिति बोधकः । जीवा० २५६ ।
भिन्नावस्यं कर्पासीफलमिस्यर्थः । ज्ञाता० २३० ।	बोधन-मार्गे अष्टस्य मार्गस्थापनम् । सम० ११८ ।
बोंदि-बोन्दि:-शरीरम् । जीवा० १६२ । प्रज्ञा० ८८ ।	बोधनानुशासन-बोधनं-प्रामन्त्रणं तस्पूर्वकमनुशासनं बोध-
प्रश्न० १२ ।	नानुशासनम् । सम० ११८ ।
बोंदिया –बोन्दिका–झाखा । सूत्र० ३२४ ।	बोघयति-सम्यक्त्वं ग्राहयति-शिब्यीकरोति । ठाणा०
बोंदी-बोन्दिः-तनुः । शरीरम् । प्रज्ञा० १०८ । औप०	४०३ ।
४० । अनु ० ११८ । अव्यक्तावयवं शरीरम् । भगव	बोधि-जिनधरमाः । ठाणा० ३२१ । सम्यखोधः-चारि-
७०२ । बोन्दी-तनु: । प्रज्ञा० १०८ । आव० १८५ ।	त्रम् । ठाणा० १२६ । सम्यग्दर्शनपर्यायत्वम् । भग•
बोक्कस-बुक्कसः-वर्णान्तरभेदः, यो निषादेनाम्बष्ठचां	७२५ । जिनघर्माः । ठाणा० ६० । प्रेत्य जिनघर्मा-
जात: । उत्त० १८२ । अवान्तरजातीय: निषादे-	वाप्तिः । उत्त० २१६, ७०८ । दर्शनं-सम्यक्स्वम् ।
नाम्बर्ध्यां जातः स । बोक्कसः । सूत्र० १७७ ।	ठाणा० ४६ ।
बोट -नष्टः । बृ० प्र० ५४ आ ।	बोधिण्णमंडव-दुजोयणफतरे गामघोसारि नस्यि । नि०
बोटकुटोबृ॰ प्र॰ ५४ आ ।	चू० प्र० १० स ।
बोटो-लाउनालो । नि० चू० प्र० १०६ अ ।	बोधिता- । नि० चू• प्र० १३४ छ ।
बोटिकः-प्रभूतविसंवादिनो दिगम्बरः । आव० ३२३ ।	बोधिद्रोणीम्- । आचा० २४० ।
बोटिकपक्षपाती-यद्युपकरणसहिता अपि निग्रंन्या उच्यन्ते	बोन्दि-शरीरम् । ठाणा० ४२१, २६५ ।
एवं तर्हि ग्रहस्था अपि निग्रंन्थाः, यतस्तेऽव्युपकरण-	बोन्दी-महती । भग० १७४ ।
सहिता वर्तन्ते । कोघ० २१९ ।	बोप्पचोक्षो मूर्षः । बृ० प्र० १६ व ।
बोट्टिओ-भ्रंशितः । नि॰ चू॰ द्वि॰ १०९ था ।	बोर-बदरं-बोरवृक्षफलम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
बोड-बोड:-मुण्ड: । पिण्ड० ७६ ।	बोरी-बदरी-कर्कन्धुः । अनुत्त० ४ ।
बोडकुड–अनोष्ठकुटः । भाव० १०१ ।	बोल-अव्यक्तवर्णो ब्वनिः । भग० ११५, ४६३ । औप०
बोडाविया-मुण्डिता । आव० २२४ ।	१७। विपा० ३६। कोलाहलः । जीवा० २४८।
बोडिए- । नि० चू० प्र० २६० आ।	बोलः-बहुनामात्तीनामव्यक्ताक्षरष्वनिकः । षं० प्र०
बोडिगिणी-बोटिका-ब्राह्मणी देगम्बर: । आव० ६४० ।	१२५ । बोलः-अध्यक्ताक्षरध्वनिसमूहः । भग० १६८ ।
बोडिय-मुण्डक: । झाव० २०३ । बोटिक:-मुण्डमात्र: ।	वृन्दशब्दः । बृ॰ द्वि० १६ आ । वर्णव्यक्तिवजितो
चारित्रविकलतया मुण्डमात्रत्वम् । उत्त० १६१ । बोटिक:	महाध्वनिः । भग० ११४ । वर्णव्यक्तिरहितो ध्वनिः ।
दिगम्बर: । विशे० ४८३ । दिगम्बरमत: । नि० चू०	जं॰ प्र॰ २०० । आर्त्तानां बहूनां कलकलपूर्वंको
तृ० ३५ व ।	मेलापकः । जीवा० २८३ । रावः । ग्राव० ६४० ।
बोण्ड-वमनीफलम् । अनु० ३४ ।	मुखे हस्तं दरवा महता शब्देन पूरकरणम् । सूर्यं० २८१ ।
बोण्डजम्- । उत्त॰ ४७१ ।	जं॰ प्र॰ ४६३ । जीवा० ३४६ । कोलाहल: । राज॰
वोद्द- ग्रोमेयक: । उ० मा० गा० ४२८ ।	२६ । अव्यक्तवर्णों घ्वनिः । राज० १२१ ।
वोद्ध -मतविशेष: । आचा० ५२ ।	बोलकरणं-रोलं कुवंन्ति । ओघ० १०३ ।
बोद्धवं -बोद्धव्यम् । उत्त० १ ।	बोलण-मज्जपानं। नि॰ चू॰ द्वि॰ ७० छ ।
(अल्प ० ९८)	
· \	1

बोलन]

बोलन–निमज्बनम् । प्रश्न० २२ ।	बोधिः-सम्यग्हब्टेः पूर्यायः । विशे० ६४१ ।
बोलावेउं- । नि० चू० प्र० १६४ आ ।	ब्रह्म-योगढारविवरणे कृष्णाबेन्नानद्योरन्तराले द्वीपः ।
बोल्लं-वृत्तान्तोल्लापम् । आव० ९५ ।	पिण्ड० १४४ ।
बोल्लाविया आलापिता । आव० ३९४ ।	ब्रह्मचर्य-व्रतपरिपालनाय ज्ञानाभिवृद्धचे कषायपरिपकाय च
खोल्लितं–उक्तम् । आव० ⊏२१ ।	गुरुकुलवास: । तत्त्वा० ९-६ । अस्वातंत्र्यं गुर्वधीनत्वं
बोल्लेति–नि॰ चू॰ प्र॰ २१० आ ।	गुरुनिर्देशस्थायित्वम् । तत्वा० ६-६ ।
बोह-बोध:-हिताहितप्राप्तिपरिहारलक्षण: । सूत्र० ५४ ।	ब्रह्मदत्त-कम्पिलपुरे राया । नि० चू० प्र० ११३ आ ।
बोहए-बोधकः-परेषां जीवादिनत्त्वस्य बोधयितां महावीरः ।	व्य॰ प्र॰ १९८ झा। आचा॰ ३५। विशिष्टतपश्चरण-
भग० ७।	फलवान् सूत्र० २९९ । जन्मान्तरभोगनिमित्तं तपः
बोहि-बोधिः-सम्यग्दर्शनम् । भग० २८९ । बोधिः	कारकः । दश० २१७ । सति सामर्थ्ये प्रासादादिकार-
सम्यक्त्वकार्यम् । आव० ७६१ । बोधि:-भवान्तरे जिन-	यिता । उत्तः ३१२ । निदानगल्ये यस्य दृष्टान्तः ।
धम्मं प्राप्तिः । राज० ४७ ।	आव० ५७१ । द्वादशमचक्रवर्ती । ठाणा० ११ । उत्त०
बोहिगा-मालवादिम्लेच्छा । नि० चू० तृ० ४३ अ ।	३१७ । बृ० प्र० ११० आ ।
बोहित्थ-पोत: शावको वा । प्रश्न० ३६ । पोतः । आव०	ब्रह्मदत्तकुमार-द्वादशमचकवर्ती । नंदी० १६७ ।
१२९ । स्रोघ॰ १८८ । आचा॰ १२४ ।	ब्रह्मदत्तचक्रवर्त्ती- । सूत्र० ८७ ।
बोहित्थस्थ-पोतस्यः । आचा० १२४ ।	ब्रह्मराक्षसाः-राक्षसभेदविशेष: । प्रज्ञा० ७० ।
बोहिद-बोधिः-जिनप्रणीतघर्मप्राप्ति, तत्त्वार्थअद्धानलक्षण-	ब्रह्मलोक-देवलोकविशेषः । ठाणा० २१७, ४३२ ।
सम्यग्दर्शनरूपां ददातीति बोधिदः । जीवा० २१६ ।	ब्रह्मशाखा-योगदारविवरणे साधुशासाविशेषः । पिण्ड०
बोहिय-बोधितः उन्निद्रीकृतः । जीवा० २७१ । बोधिक:-	888 1
स्तेनकः । आव० ७८४ । म्लेच्छः । व्य० प्र० १८१ ।	व्राह्मणी-गोधकाकारो जीवविशेष: । दश० २३० ।
अग् ।	ब्राह्मचादिलिपी-लिपिविशेषः । आव० २४ ।
बोहिया- बोघिकाः-मालवस्तेनाः । बु० द्वि० १३४ अ ।	
बोहिलाम-बोधिलाभः-जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिः । बाव०	भ
७८७ । प्रेस्य जिनधर्मप्राप्तिः । आव० ५०७ ।	भग-भङ्गः-ब्रह्मद्रतस्य सर्वभङ्गः । प्रश्न० १३८ । प्रति-
बोहिलाभवत्तिया-बो षिलाभप्रत्ययं-बोधिलाभनिमित्तं प्रेत्य	सेवना, विराधना, खलना, उपघातः, अशोधिः । ओष०
जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिनिमित्तम् । आव० ७६६ ।	२२५ । भङ्गः-अन्तः, विनाशः । विश्वे० १३०७ । भङ्गः-
बोही-बोधि:-जिनधर्मं प्राप्ति: । दश० १९० । बोधि:-	वस्तुविकल्पः । अवधिभेदः । भग० ३४४ । क्रमस्यान-
प्रत्रज्या । पिण्ड० १०० । बोधि:-सर्वज्ञधर्मप्राप्तिः	भेदभिश्वाः । आव० ४९६ ।
अहिसारूपस्वाच्च तस्याः अहिसा बोधिष्ठक्ता । अहिसा-	भंगसुहुम-अङ्गा-भङ्गका वस्तुविकल्पाः तानि एव सूक्ष्मम्।
अनुकम्पा सा च बोधिकारणत्वाद्वोधिरेव वा । अहि-	ठाणा० ४७७, ४७८ ।
सायाः षोडशं नाम । प्रश्न० ९९ । बोधिः-जिनधर्मा-	भंगा-अतसी । ठाणा० ३३८ ।
वाप्तिः धौरपत्तिक्यादिबुद्धिर्वा । भग० १०० । बोधि	भंगिए-अतसीमयं वस्त्रं भाङ्गिकम् । बृ० द्वि० २०१ अ ।
जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिलक्षणा । उत्त० १८८ । जीनप्रणीत-	भंगिणहि- । मग० ८०४ ।
धर्मप्राप्तिः । जीवा० २५६ । बोघिः−घर्मावाप्तिः ।	भंगित-अतसी तन्मयं भाङ्गिकम् । ठाणा० ३३८ । अत-
प्रज्ञा॰ ३९९ । बोधिः-सामायिकम् । आव॰ ३४७ ।	। सीमयम् । ठाणा॰ १३= ।
·	

(996)

भंगिय]

भंगिय-नानाभङ्गिकविकलेन्द्रियलालनिष्पन्तः । १०६। भण्डनं-कायिकम् । प्रश्न० १७। भण्डणं-कलहः জাৰা০ ३९३ । भङ्गी-भङ्गबहुलं श्रुतम् । नंदी० ४० । परस्परं हस्तस्पर्धजनितः । ओघ० ९१ । भाण्डनं-क्लेबाः भंगियसुय-भङ्गिकश्रुतं-इष्टिवादान्तगंतमन्यद्वा । आव॰ भण्डयितुम् । आव० ७११ । कलहो । नि० चू० द्वि० १३ आ । कलहो, विवादो । नि० चू० तृ० ३५ अ । 1 700 भंगी-मङ्गी-वनस्पतिविधेषः । प्रज्ञा० ३६४ । भङ्गाः-भंडणसीलो-भण्डनशीलः । उत्त० ३१५ । जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ४४ । साधारणबादरवनस्पति-भंडणामिलासी-भण्डनं पिष्टातकादिभिः । ज्ञाता० २२०। 'কথেবিহাঁথ:। प्रज्ञा० ३४ । भंडत-कल्रहायमानः । आव० ३०५ । कलहयन् । आव• भंगीरए-भङ्गीरजः-वनस्पतिविशेष रजः। प्रज्ञा० ३६४। ३९७ । उत्त० १३६ । भंगुर-मङ्खरा-मुग्ना । जं० प्र० १११ । भंडभारिए-उपकरणेन गुरुः । आचा० ३७९ । भंजगा-मञ्जगा-वृक्षाः । खाचा० २३४ । भेडमत्त-भाण्डमात्रा-उपकरणपरिच्छदः । भग० १२२ । भंजणं-विद्धंसणं । नि० चू० प्र० २३० आ । भजानं-भाण्डमात्रः--उपकरणमात्रः । जं० प्र० १४८ । भाण्ड-आमर्दनम् । (?)। मात्र:-- उपकरणपरिच्छदः । सम० ११ । भाण्डमात्रा-भंजणा-मज्जना-विनाशः । आव० ५४५ । प्रहरणकोशादिरूपा । भग० ३२२। भाजनरूप:परिच्छिद: । भंजित्तए-मङ्क्तुं सर्वतः । ज्ञाता० १३९ । भग० ७५०। पणितपरिच्छदः । भग० ६७३ । गणि-भंड-भाण्डं-मृन्मयभाजनम् । भग० २३८, ३९९ । अनु● मादिद्रव्यरूप: परिच्छद: । भग० ९४ । १४९ । आव० ४१४ । भाजनं मृन्मयम् । वस्त्राभद्य-**भंडमत्तोवगरण-**भाण्डमात्रोपकरणं-हाराद्वंहारकुण्डलादि णादि । ठाणा० १२० । वस्त्रादिकं वस्तुपण्यं हिरण्यादि । । जीवा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । भग० ३६८ । भाण्ड-मृन्मयं पात्रम् । भंडमोल्ल-भाण्डमूल्यम् । आव० ३५४ । प्रश्न० १२४ । माण्डं-भाजनं मृन्मयादि । भग० ९४ । भंडय-भाण्डकं-मुखवस्त्रिकाकल्पादि । उत्त० ५३६ । षाव० ६१ ा अलङ्कारादिः । पिण्ड० १२० । भाण्डं भाण्डकं-प्राग्वर्षांकल्पादि उपधिम् । उत्त० ५४० । आभरणम् । भग० ४६८ । मृन्मयम् । प्रश्न० १५६ । भाण्डकं-उपकरणं रजोहरणदण्डकादि । उत्त० ५१७ । भाण्डं-भाजनम् । प्रश्न० ३६ । भाजनरूपम् । भग० पतद्ग्रहाद्रुपकरणम् । उत्त० १३६ । ६२१ । भाण्डं-उपकरणम् । उत्त० ७११ । यानपात्रम् । **भंडवाल**-भाण्डपाल:-परकीयानि भाण्डानि भाटकादिना आव० ५२४ । ओघ० १८८ । पालयति । उत्त० ४९१ । भंडवेआलिए-भाण्डविचारः कर्मास्येति भाण्डवैचारिकः। भंडइ-कलहयति । आव० ६१५ । भंडओ-भण्डकः । उत्त० १३६ । अनु० १४९ । भंडक-कुप्यभेदः । आव० ८२६ । ओघ० १६९ । भंडवेयालिया-कर्मायंभेदविशेषः । प्रज्ञा० १६ । भंडकरंडग-भाण्डकरण्डकं-आभरणभाजनम् । भंडसाला-पुव्वभायणातो अण्णम्मि भाषणे संकामिजति भग० भडसाला । नि० चू० द्वि० १४१ छ । घटकरकादि-१२२ । भंडग-धर्भोपकरणम् । आचा० ३३३ । भण्डकं-माण्डम् । संगोपनस्थानम् । बृ० द्वि० १७५ व । जहि भायणाणि संगोवियाणि अच्छंति । नि० चू० तृ० २१ आ । आचा० ४७ । उपधिः । ओघ० २०७ । **भडचालणं-भा**ण्डवालनं-भाण्डादीनां-पीठरकादीनां पण्या-भंडा-गुच्छाविशेषः । प्रहा० ३२। लासगा । नि० चू० दीनां वा तत्र गृहस्थस्थापितानां साध्वर्थं चालनं स्था-प्र०२७७ व। नान्तरस्थापनम् । प्रश्न० १२७ । भंडागार-जत्थ सोलसविहाइं रयणाइं। नि० चू० प्र० भंडण-कलहः । ओघ० १४ = । धाव॰ ५१५ । आचा० २७२ आगा

अंडागारवती]

[मंभाभूए

भंडागारवती-भाण्डागारपतिः । आव० ८२६ ।	विधिः । जं० प्र० ४१२ ।	
भंडागारा –हिरण्णसुवण्णभायणं । नि० चू० प्र० २७२	भंते-भदन्त ! वर्द्धमानस्वामिन् ! । प्रज्ञा० ५६२ ।	
आ।	भयान्त ! वर्द्धमानस्वामिनु ! प्रज्ञा० १६२ । भदन्त-	
भंडारा- नुन्नाकविशेष: । प्रज्ञा० ४६ ।	भदन्तः-कल्याणस्य सुखस्य च हेतुत्वात् कल्याणः सुखश्चेति	
भंडालंकार- भाण्डालङ्कारं, अलङ्कारभाण्डं, आभरणकरण्ड-	भजते-सेवते सिद्धानू सिद्धिमार्गं वा अथवा भज्यते-	
कम् । जं० प्र० २१७ ।	सेव्यते शिवार्षिभिरिति भजन्तः, भाति-दीप्यते आजते	
मंडिओ –भण्डकः । उत्त० १३६ ।	वा–दीप्यते वा दीप्यत एव ज्ञानतपोगुणदीप्त्येति भान्तो	
भंडिति-भण्डकः । उत्त० १३६ ।	भ्राजन्तो वेति । भ्रान्तः- अपेतो मिथ्यारवादेः. तत्रान-	
भंडिय-भण्डिका:-स्थाल्यः । ठाणा० ४१९ । भग० ८०२ ।	वस्थित इत्यर्थ:, इति भ्रान्त:, भगवान्-ऐश्वर्ययुक्त:,	
भंडिया-पडिचरगा । नि० चू० द्वि० ११ अ। भण्डिका:-	भवस्य वा संसारस्य भयस्य वा-त्रासस्यान्तहेतुत्वाद्	
रन्धनादिभाजनानि । भग० ६६४ ।	नाशकारणत्वाद् भवान्तो भयान्तो वा । ठाणा० १२३।	
भंडिवर्डेसिए-मथुरानगरर्यामुद्यानम् । ज्ञाता० २१३ ।	भदन्त ! गुरोरामन्त्रण, ततश्च हे भदन्त ! कल्याणरूप !	
भंडी-असतो, कुलटा, गन्त्री । ओघ० १४२ । भण्डी-	सुखरूप इति वा 'भदि कल्याणे सुखे च' इति वचनात्,	
गन्त्री । प्रश्न० ३९ । खाव० १९८, ३५८ । गण्डी ।	प्राकृतर्शस्या वा भवस्य-संसारस्य भयस्य वा-भोत्तेरन्त-	
नि॰ चू॰ तृ॰ ३७ झ । गड्डी । नि॰ चू॰ प्र॰ १८७	हेतुरवाद् भवान्तो भयान्तो वा तस्यामन्त्रणं हे भवान्त !	
अ । गन्त्री प्रथमः सार्थः । बहिलकाः कश्भीवेसरवलीवर्द-	भयान्त ! वा, भातु वा ज्ञानादिभिर्दीप्यमानु ! 'भा	
प्रभृतयः । वृ० द्वि० १२५ स ।	दोप्ताविति' वचनात्, भ्राखमान् ! वा दीप्यमान् !	
भंडोर –भण्डोरं–मथुरायामुद्यानम् । विपा० ७० ।	भ्रातृ दीप्ताविति वचनात् । भग० १४ । भन्ते-भदन्तः-	
भंडीरजत्ताए-नि॰ चू॰ द्वि॰ ७८ अ ।	वामन्त्रणं भजन्तः सेवत इति भान्तो आजन्तः, आन्तोः-	
भंडीरमणजत्ता-भं डोरमणयात्रा । आव० १६८ ।	भगवान्, भवान्तो, भयान्तो । विशे० १३०५, १३०६ ।	
भंढोरवण ∽चक्षुरिन्द्रियोदाहरणे म थुरायां चैस्यवि शेषः ।	भवान्त ! । प्रज्ञा० ४६२ ।	
अवि० ३९८ ।	भंमसार- । ज्ञाता॰ १९२ ।	
भंडीसुण ए-गन्त्रीश्वा ।	भभसारपुत्त-भम्भसारपुत्रः-श्रेणिकराजसूनुः । बौप० १४ ।	
भंड्रु-मुण्डनम् । आव० ६२६ । खुरो । नि० चू० द्वि०	भंभासारसुत-कूणिकः । जं० प्र० १४३ ।	
३५ अ।	भंमा-गुञ्जा । आचा० ७४ । भेरी । भग० ३०६ ।	
संडुग्गा-घणा ज त्थ भिज्जति तं । नि० चू० द्वि० ७०	জাঁ০ ঘ০ १६७। भम्मा-ढक्का। भग० २१७।	
आ ।	ज्ञाता० २३२ । भंमा-ढक्का निःस्वानानीति सम्प्रदायः ।	
भंडोवक्खरं -भाण्डोपस्करम् । आव० ५२६ ।	जं० प्र॰ १०१ ।	
सडोवगरणं- भाण्डोपकरणं-पात्रवस्त्रादिकम् । आव०	भंभाभूए-मां भां इत्यस्य शब्दस्य दुःखार्तगवादिभिः	
<u>४७६</u> ।	करणं भंमोच्यते तद्भूतो यः स भंभाभूतः । भंभा वा–	
भंत-भ्रमणं भ्रान्तं । इतश्चेतश्च गमनम् । दश० १४१ ।	भेरी सा चान्तः शून्या ततो भंभेव यः कालो जनक्ष-	
भ्रान्तः-भग्नः । आचा० २५४ ।	याच्छून्य: स भम्भाभूत उच्यते । भग० ३०६ । भाम्मां	
भंतसंभंत-भ्रान्तो-भ्रमप्राप्तः स इव यत्राद्भुतचरित्रदर्श-	इत्यस्य दुःखार्त्तगवादिभिः करणं भम्भ उच्यते तद्भूतो	
नेन पर्षंज्जनः सम्भ्रान्तः-साश्चर्यो भवति तत् भ्रान्तसं-	यः स भम्भाभूत इत्युच्यते । भम्भा वा-भेरी सा	
आन्तम्। जं० प्र०४१८ । आन्तसं म्रान्तं-दिव्यनाख्य	चान्तःशून्या ततो भम्भेव यः कालो जनक्षयात्तच्छून्यः स	
(७८०)		

[भग्नगुह

भम्भाभूतः । जं० प्र० १६७ । ट्टाणे खतं किमियजालसम्पण्णं भवति । नि० चू० प्र० भंस-भ्रंशः-अन्तदनम् । आव॰ ५२७ । १८६ म । भंसणं-भ्रंशनं-चलनम् । प्रश्न० १४१ । भगंदल-भगन्दर:-पुतसंघो व्रणविशेष: । बृ० द्वि० २५४ भंसला-उद्धतचेष्टा । कछहविशेषः । आव० ७३८ । अ। भंसुरुला-जत्थ महे बहु राया । जस्थ महे बहुराया मिलंति। भग-ऐश्वयं समग्रं रूपं-यशः श्री: धम्मं: प्रयत्न च। नि॰ चू० द्वि० ७१ आ। विसयपसिद्धा । नि० चू० तृ० प्रज्ञा० ४ । नंदी० १९ । समग्रैश्वर्यादिलक्षणः । नंदी० ७१ अग। १५ । समग्रैश्वर्यादिः । प्रज्ञा० ४ । जीवा० २११। भइए-मृतकः-कियस्कालं मुख्येन धृतः । व्य० द्वि० भगन्दल-भगन्दर:-रोगविशेष: । विपा० ४० । ३३७ अगा भगवंत-श्रुतैश्वर्यादियोगाद् भगवन्तः कषायादीनिति भग-भइत्ता-भुक्त्वा-सेवित्वा । उत्त० ४१५ । वग्तः । जीवा० ४ । मइय-मृति करोति भृतिकः-कम्मंकरः राज० २२। भगवं-भगवत्-भट्टारकम् । प्रश्न० ११५ । भगवानु-भइयव्वं-भजनीयं-सेवनीयम् । अोघ० २१० । भक्तथ्यं आचार्यः । व्य॰ प्र॰ २२० अ। भर्त्तव्यं घारणीयम् । भग० ८१६ । भयबतो-ध्याख्याप्रज्ञतिः-विवाहप्रज्ञतिः । भग० २ । भइरथी-मगीदथी-कूटलेखकरणे उदाहरणम् । आव० भगवतीवेत्ता-प्रश्वतिधरः । आव० ५३२ । **६२२** । भगवा-चरगा। नि० चू० तृ० ३१ छ । भई-भृतिः- कम्मंकरादिदेयद्रव्यम् । बृ८ घ० १६४ वा । भगवान्-महात्मनः संज्ञा । म्य० घ० ९७३ छ । मउडा-अग्रभागः । उ० मा० गा० ४५० । भगसंठिए-मगसंस्थितं-भरणीनक्षत्रस्य संस्थानः । सूर्यं० मए-भयं-प्रस्यनीकेम्यो यज्जातम् । आव० ६२६ । १३० । भवल-खरविशदमम्यवहार्यं भक्षम् । पक्वान्नमात्रम् । भग्ग-भग्नः-सर्वथा नाशितः । आव० ७७९ । वात्या-उपा॰ १। मक्ष्यं-खण्डखाद्यम् । सूर्यं० २९३ । भक्यम् । दिना कुब्जखखत्वकरणेनासमर्थीभूतः । ज्ञाता० ११८ । क्षोघ० १४९ । अक्ष्यं-खरविशदमम्यवहार्यम् । सूत्र० भग्नः गोरूपादिमिविद्वंसनात् । व्य० द्वि० ११५ अ। ३४३ । भक्ष्यं-खण्डखाद्यादि । ठाणा॰ ११८ । प्रक्ष० भग्गई-क्षत्रियपरिव्राजकविशेषः । औप० ९१ । १६३ । भग० ३२६ । भक्ष्य-मोदकादि । प्रश्न० ५ । भग्गकूवए-। ज्ञाता० ७८ । भक्खराभा-गोत्रविशेषः । ठाणा० ३१० । भगगरुगग-वाहनात् स्खलनाद्वा पतने भगनः रुग्णश्च-जी-मक्खेया-। ज्ञाता० १०७ । णेतां गतः । ज्ञाता० १९४ । भक्तपरिज्ञ-अभ्युद्युतमरणविशेष: । विशे० १० । भग्गवणिया-व्रणिताः संतो भग्ना भग्नवणिता । व्यक भवतपरिज्ञा-भक्तस्य-भोजनस्य यावज्जीवं प्रत्याख्यानं प्र०१८४ अ। यस्मिस्तत्तथा, इदं च त्रिविधाहारस्य चतुर्विधाहारस्य भग्गवेस-भागवेशं-भरणोगोत्रम् । जं० प्र० ५०० । वा नियमरूपं सप्रतिकर्में च । सम० ३४ । ठाणा० भग्गवेससगोत्ते-भरणोनक्षत्रस्य गोत्रनाम । सूर्यं० १५०। ३६४ । आहारपरित्यागरूपः । उत्त० ५८९ । भग्गसंधिय-भग्नाः--लोपिताः सन्धयः विप्रतिपत्ती संस्था मक्तप्रत्याख्यानम्-। उत्त० ६०२। येन स भग्नसन्धिकः । प्रक्ष० ४६ । भवतयः-विच्छित्तिविशेषाः । सम० १३९ । भग्रुज्जोय-भग्नोद्योगः-अपगतोत्साहः । उत्त० ४९४ । भवतव्य-भत्तंव्यं धारणीयम् । भग० ६१६ । भग्ग्धरं-जस्य खंभतुला कुड्डादि किंचिपडितं तं भग्गघरं। भगंदर-भगन्दरः रोगविशेषः । जीवा० २८४ । भग० नि० चू० तृ० १९ छ । १९७। जं० प्र०१२५। ज्ञाता० १८१। अधि-भग्नगृह-स्तंभतुन्धुकुड्यादिनामन्यत्मत् ेकिमपि पतित

(७८१)

सम्वय]

योजनमात्राद्दूरतः क्षिप्तम् । जं० प्र० ३८१ । भ्रष्टः-तत् । व्य॰ प्र॰ ६१ व्या । अपेतः । आव० ५१६ । भघय-भागिनेय: । बृ० द्वि० २३६ आ । भजना-विकल्पः । विशे० ८८६ । सेवना-परिभोगं । নি০ चু০ স০ १२३ छ।। भजजइ-भज्यते-विदलयति व्यपैति । भग० १०२ । भद्धण-मर्जनं-पाकविशेषकरणम् । प्रश्न० १४ । आष्टम् । आव॰ ६५१। मर्जनम् । ओघ॰ १६४। भज्जणयं-भजंनकं कर्परं, धान्यपाकभाजनम् । विपा• ४९ । भज्जा-भ्रियते-पोष्यते भत्रेति भार्या । उत्त० ३८ । भज्जाणुराग-भार्यानुरागः पुरुषपुण्डरीकवासुदेवनिदान-कारणम् । आव० १६३ टी० । भज्जिं-प्रहेणकम् । बु० दि० १९४ वा । वानु। राज० १२१। मजिजउजमाण-भज्यमानं-पच्यमानम् । आचा० ३५२ । भज्जिम-भर्जनवती-भर्जनयोग्या । दश० २१६ । भज्जिमाओ-पचनयोग्या, भञ्जनयोग्या वा । आचा० १४। प्रज्ञा० ११। ं ३८१ । भज्जिहिह-विनङ्क्ष्यय । उत्त० ५५ । भट्टगा-भद्रकाः कल्याणभागिनः । भद्रगाः-भद्रहस्तिगतयः । জা০ স০ 📢 🖬 । भट्टपुत्र औदारिकः । ओघ० ९५ । भट्टरकथा-परस्परं भक्तादिविकथा करणम् । व्य० प्र० । ३०४ अ । भट्टा-घनस्स धूया । नि० चू० प्र० ३५९ मा । वचन: । प्रश्न० २० । भट्टारग-भट्टारकः पूज्यः । आव० ६७७ (?) । भट्टारकः । आब० १९२ । भट्टि--भत्ती-पोषकः स्वामीत्यर्थः । ठाणा० ११८ । भट्टिणी-स्वामिनी सार्थवाहभार्या । आव० ३९८ । मट्टित्तं-मर्टृत्त्वं-पोषकत्वम् । सम० ८६ । भग० १५४। মহাত ১৪। তাত সত হই। भट्टिदारए-भर्ता-स्वामी तस्य दारकः-पुत्रो मर्तृदारकः । बृ० द्वि० १९१ स । সহাত ২১১ । भट्ट-अष्टः च्युतः । बृ० प्र० १०२ था । म्रब्टं-वातो-द्भूततया राजधान्या, दूरतः पलायितम् । जीवा० २४६ । आब्ट्र-अम्बरीषम् । प्रश्न० १४ । अब्ट-वातोद्भूततया

भट्ठि आष्ठया रजोरहिततया । आध० २९ । भट्टी-आष्ठाः पांस्वादिवर्जिता भूमयः । जं॰ प्र॰ १६६ । भ्रष्ठाः-पांस्वादिवर्जिता भुमयः । भग० ३०७ । भ्राष्टी-रजोरहिता वीषिः । कोघ० २९ । भड-मट:-शूरपुरुष: । अनु० १४३ । मट: । ओघ० ४९ । भटः-चारभटः, बलाःकारप्रवृत्तिः । औप० २ । भटः-सामान्यग्रामाधिपः । आव० ८१९ । मटः--शीर्यंवान् । भग० ११५। शूरः । भग० ४६३ । राजाज्ञादायी पुरुषः । भग० ५४४ । भटः-चारमटः । औष० २७। भटः-राजपुरुषः । बृ० तृ० ४६ आ । भटः-शौर्य-भडखइया-भटः तथाविधबलोपदर्शनलब्धभोजनादेः खादिता आरभटवृत्तिलक्षणहेवाको वा । ठाणा० २७६ । भडगो-भडक:-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेष: । प्रश्न० मडू–क्षुरः । वृ० तु० १०१ आ । भणिएल्लित-भणितपूर्वः । आव० ३४३ । भणित~मणितः । आव० २२३ । भणिती-भणितिः भाषा । ठाणा० ३९७ । अनु० १२३। भणिय-भणितं-मन्मथोहीपिका विचित्रा भणितिः । सूर्यं० २९४ । भाषितः । ज्ञाता० २१९ । भणितः-कृताब्यक्त-भणियाइओ-भणितवान् । आव० १९२, ३१२ । भण्ड-भाण्डं-पण्यं माजनं वा । उपा० ४२ । भण्डन-दण्डादिभियुंद्वम् । भग० ५७९ । भति-भृतिः-कार्षापणादिका । आप० १४ । भती-भयगाणं कम्मकरणं । नि० चू० द्वि० १४३ झ । भक्तिः-विण्छित्तिः । जीवा० १९९ । भतीय-गोपालकः तुर्यांशादिरूपा परिभाषिता वृत्तिर्वा। भतीया-भृतिका कम्मं कथी । व्य० प्र० १९५ अ । भत्त-भक्त:-भज सेवायां' इत्यस्य निष्ठान्तस्य भवति । दश० ७२ । भक्तं- जोदनम् । विशे० ५७४ । भक्तं-

(७८२)

भत्तकरण

ſ

भोजनम् । अनु० १५४ । अशनं-- ओदनादि । आव० वच्छेदः-निरोघोऽदानमित्यर्थः । आव० ८१८ । < १६ । अशनं- अन्नम् । ओष**०** ११ । भत्तपाणसंकिलेस-भक्तपानाश्रितः सङ्क्लेशो भक्तपान-भत्तकरण-भक्तकरणं-ओदनादिरम्धनम् । आचा० ५०। सङ्क्लेश: । ठाणा० ४८६ । भत्तकहा-भक्तकथा-ओदनादीनां प्रशंसनं हेषणं वा । भत्तपाणोयरया-भक्तपानोदरता-आत्मीयाहारादिपरित्या. आव० ४८१ । भक्तस्य-भोजनस्य कथा भक्तकथा । गवतो वेदितन्या । दश० २७ । ठाणा० २०६ । भक्तकथा–सुन्दाः शाल्योदन इत्यादिका । भत्तवेला--मक्तवेला-भोजनसमयः । दश० १०८ । भत्तामासे-বহাত ११४। । नि० चू० प्र० १३५ आ । भत्ति-भावप्रतिबन्धः । ओघ० ६८ । बाह्या परिजुष्टिः । भत्तघरे-। भग० ६८७ । भत्तट्ट-भक्तार्थः-उदरपूरणमात्रम् । क्षोघ० ८६ । भग० ६२५ । भृति–मूल्यम् । व्य० प्र• २२७ छ । भवितः-अठ्जलिप्रग्रहादिका । उत्त० ५७९ । मक्तिः-भत्तद्वणं-भोजनम् । बृ० तृ० १८ अ । भत्तांट्रअ-भुक्त्वा । व्योघ० ८७ । बहिरेव भुक्ताः । विच्छित्तिः । राजं० २८ । भक्तिः-विच्छित्तिः । भग० अोघ० ७६ । 888 1 भत्तद्विया-भक्ताधिका-भुक्ता । अोघ० १९९ । भत्तिगिहं-भक्तिग्रहम् । जीवा० २६९ । भत्तिचेइयं-भक्तिचैत्यं-भक्त्या मनुष्यैः पूजा वन्दनाद्ययं भत्तपचक्खाइया-प्रत्याख्यातभक्ता । आव० ३१३ । भत्तपच्चवखाण-भक्तप्रत्याख्यानम् । आव० ११६ । भक्तं-कृतं कारितं तद्भक्तिचैत्यम् । व्य० प्र० २७६ आ । भत्तिज्जओ-भ्रातृम्यः । आव० ८२४ । भोजनं तस्यैव न चेष्टाया अपि पादपोपगमन इव प्रत्या-ख्यानं वर्जनं यस्मिस्तदभक्तप्रत्याख्यानम् । ठाणा० ९४ । भत्तिमं-भक्तिमन्तं-अन्तरप्रतिबन्धोपेतम् । बु० प्र० २४९ भत्तपञ्चवखाणमरण-भक्तस्य-भोजनस्य यावज्जीवं प्रत्या-अग । ख्यानं यस्मिस्तत्तया, इदं च त्रिविधाहारस्य चतुर्विधा-भत्तिराग-भक्तिरागः-भक्तिपूर्वकोऽनुरागः । दाज० २७। भत्ती-भक्तिः-विच्छित्तिविशेषः । जीवा० १७५ । सूर्यं० हारस्य वा-नियमरूपं सप्रतिकमं च भक्तपरिज्ञया मर-णम् । सम० ३३ । २६३ । प्रज्ञा० ९९ । भक्तिः - अन्तः करणप्रणिधानलक्षणा । आव॰ ५ १। भक्ति:-विच्छित्ति:। जीवा० १११, भत्तपंचक्लाय-प्रत्याख्यातभक्तः । आव० ६३८ । भत्तपरिणा-भवतप्रत्याख्यानम् । आघ० २२७ । भक्त-२०६, ३७९ । जं० प्र० २९२ । भग० ४७७ । ज्ञाता० परिज्ञा प्रत्याख्यानवाची । व्य० प्र० १४३ आ । ४२ । भक्तिः--अम्युस्थानादिरूपा । उत्त० १७ । भक्तिः--उचितोपचाररूपा । दश० २४२ । भक्तिः नाम गुरुणा-भत्तपरिण्णा-भक्तपरिज्ञा । आव० ४६३ । भक्तपरिज्ञा-मरणं-मरणस्य पञ्चदशो भेदः । उत्त० २३० । भक्त-मितिकर्तव्यतायां निषद्यारचनादिकायां बाह्या प्रवृत्तिः । परिज्ञा-अनशनविधिः । भग० १६९ । बृ० प्र० १३३ छा। भत्तपरिन्ना-भक्तपरिज्ञा-त्रिविधचतुर्विध।हारविनिवृत्तिरूपा भत्तीए-भाडएणं । नि० चू० तृ० ६३ अ। । दश० २७। भक्तस्य परिज्ञा-भक्तपरिज्ञा-अनशनम् । भत्तोण-भक्तयो-विच्छित्तयः । विशे० ६९७ । आचा० २६१ । भत्तुव्वायपडिओ-। आचा० ४२४ । भत्तपरिव्वय-मक्तपरिव्ययः । दश० १०७ । भत्था-निपातः कुरसार्थे । बृ० तृ० २६ आ । ष्मान-भत्तपाणपडियाइविखय-प्रत्याख्यातभक्तपानः खल्ला। भग० ६९७। <u>भग</u>० भदंत-भदन्त ! गुरोरामन्त्रणम्, भदन्त ! भवान्त ! १२७ । भत्तपाणवुच्छेए-भक्तपानव्युच्छेद: भयान्त ! । दश० १४४ । अश्वनपाननिरोधः । भक्तं-प्रशनमोदनादि पानं-पेषमुदकादि तस्य च भद्द-माति भदन्ते वा भद्रः-कल्याणावहः । उत्त० ६२ । व्य-(७८३)

भद्र:-जितशत्रुराजकुमारः । उत्त० १२२ । सम० १५४ ।	कारक: । व्य० द्वि० २८ अ । नि० चू० द्वि० १३४ अ। ।
ठाणा० ४५३ । भद्रकः-साधूनां मध्ये भद्रप्रकृतिकः ।	१४८ आ ६६ आ । णिण्जुत्ती कारगा । नि० चू० तृ०
कोघ० ४७ । भद्रः तृ तीयबलदेवः । आव० १५९	१२२ आ । नि० चू० द्वि० ४२ अ । कया णिज्जुत्ती
महाशुक्रकल्पे देवविमानम् । सम० ३२् । भद्रं-अति-	गाहा। नि • चू० तृ० ११४ अ । नि • चू० प्र • ४८ अगे।
प्रशस्यम् । जोवा॰ १६४ । द्वितीयचक्रवर्त्तिनः स्त्रीरस्त-	भद्दबाहुसामी-नि॰ चू॰ दि० ११८ अ।
नाम । सम० १४२ । साधारणबादरवनस्पतिकाय-	भद्दमुच्छर्णं- । भग० ८०४ ।
विशेष: । प्रज्ञा० ३४ । भद्रं-घरासनं मूढक इति ।	भद्दमुत्था-भद्रमुस्ताः-अनन्तकायभेदः । भग० ३०० ।
भग० ५४७ । द्वितीयवर्गे तृतीयमध्ययनम् । निरय०	भद्दय-भद्रकः-संकलतत्क्षेत्रोचितकल्याणभागी । जीवा०
१९ । वाणारसीनगर्यां सार्थवाहः । निरय० २९ । भद्रं-	२७८ । मनोज्ञ: । ज्ञाता० २३४ । मनोज्ञ:-अपरानुप-
अन्त्कटरागद्वेषः । व्य० प्र० १३४ अ । भद्राअचल-	तापहेतुकायवाङ्क्ष्तश्चेष्टा । जीवा० २७७ ।
बलदेवमाता । आव॰ १६२ ।	भद्दवति-भववती-प्रद्योतराज्ञो हस्तिनी । आव० ६७४ ।
भहए-भद्रकः परोपकरणक्षीलः अनुपतापको वा । औप०	भद्दवया-नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ ।
द्द। भद्रकःअनुपतापको गुरुशिक्षागुणात् । भग० द१ ।	भइसाल-भद्राः-सद्भूमिजातत्वेन सरलाः धालाः साला
भाति शोभते स्वगुणैदंदाति च प्रेरयितुश्चित्तनिर्वृत्तिमिति	वा तरुशाखा यस्मिन् तत् भद्रशालं, भद्रसालं, भद्राः
भद्रः, स एव भद्रक: । उत्त० ४९ । मघुरखान्मनोहरः ।	शाला-वृक्षा यत्र तद्वा । जं० प्र० ३६३ । वनविशेषः ।
भग० ३२६ । अनुकूलवृत्तिः । ज्ञाता० ७७ ।	ज्ञाता॰ १९८ ।
भद्दओ-ऋजुः । बृ॰ तृ॰ द व ।	भद्दसालवण-भद्राः सद्भूमिजातत्वेन सरलाः धालाः साला
भट्टकन्नया-भद्रकन्यका-भद्रस्वभावा कन्यका । उत्त० १२९।	वा तरु शाखा यस्मिनु तत् भद्रशालं भद्रसालं वा,
भट्टगडिया-ओपोम्हणट्ठा घट्टं। नि० चू० प्र• ३५६	अयवा भद्राः शाला-वृक्षा यत्र तद् भद्रशालं तच्च वर्न
अ ।	च। जं० प्र० ३५९ । भद्रशालवर्न-मेरुप्रथमवनम् । जं०
भट्टग-भद्रकं घृतपूर्णादि । दश० १८७। भद्रकः-संविग्न-	प्र० ३०५ ।
भावितः । आष० ४६ ।	भइसालवणा- । ठाणा० ५० ।
भद्दगुत्त-भद्रगुप्तः । उत्त० ९६ । भद्रगुप्तः आचार्यः ।	भइसेण-मद्रसेनः संवरोदाहरणे वाराणस्यां जीणंश्रेष्ठी ।
जाव॰ २९२ । भद्रगुप्तः स्थविरः । आव० ३०२ ।	आव० ७१३ । भद्रपेनः-धरणेन्द्र स्य पादत्राणीकाधिपतिः
भहदारु-भद्रदारु:-देवदारु: । उत्त० १४२ ।	देव: । जं० प्र० ४०७ । ठाणा० ३०२ ।
भट्टनंदी-विपाकदशानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे द्वितीयाऽष्टमेऽघ्य-	भद्दा-भद्रा-धिग्जातीयस्त्रीविशेषः । आव० ३६९ । भद्रा-
यने भट्रनन्दिः । विपा० ६९ । भद्रतन्दिः–अर्जुनराज-	पश्चिमरुचकवास्तव्या दिक्कुमारो । आव० १२२ ।
कुमारः । विपा० ९५ । भद्रनन्दिः घनावहराजकुमारः ।	भद्रा-कौग्रलिकराजदुहिता । उत्त० ३१६ । भद्रा-
विपा० १४ ।	मगघाविषये गुर्बरग्रामे पुष्पशालगाथापतेर्भार्या । आवo
भट्टपडिमा- भद्रप्रतिमा-यस्यां पूर्वदक्षिणापरोत्तवाभिमुखः	३४५ । भद्रा–पाश्चाश्यरुचकवास्तव्या सप्तमी दिवकु-
कायोत्सर्गं करोति । औप० ३० ।	मारी महत्तरिका । जं० प्र० ३६१ । मद्रा∽पश्चिमदिग्मा-
भद्दबाहु-णिज्जुत्तिकारगा । नि० चू० दि० ९५ था ।	ठ्यञ्जनस्य पूर्वस्यां पुष्करिणो । जीवा० ३६४ । मद्रा–
भद्रबाहूः-चतुर्दशपूर्वी आचार्यः । आव० ६९७। भद्रबाहूः-	घर्माऽभिमुखी । पिण्ड० १२२ । अनुत्त० ⊏ । भद्रा—
आचार्यंविशेषः । उत्त० ८९ । भद्रबाहुः-निर्शुंक्तिकृदाचार्यः ।	अम्तक्रद्शानां सप्तमवर्गस्य नवममघ्ययनम् । अन्त० २५।
आव० ७४० । भद्रबाहु:-त्रिवर्षप्रमाणास्थापनामर्यादा-	राजगृहे धन्यसार्थवाहस्य भार्या । ज्ञाता० ७९, २३४ ।

भद्दासणं]

मद्रा-काकन्दीनगयाँ सार्यवाही । अनुत्त० ३८। मद्रा-प्रतिमाविशेषः । ठाणा० २९२ । चम्पानगर्यां माकन्दी-सर्थिवाहस्य मार्था । ज्ञाता० १५६ । भद्रा-तगरानगर्याँ दत्तभार्था । उत्त • १ • । भद्रा-मह्वलीभार्या । आव • १९९ । भद्रा-दक्षिणदिग्भाव्यज्जनस्य पूर्वस्यां पुष्करिणी । ठाणा० २३० । भदा-चित्रसेनकसुता । ब्रह्मइत्तराज्ञी । उत्त॰ ३७९ । भद्रा-मचवमाता । आव० १६१ । भद्रा-रिपुप्रतिशत्रुराज्ञी । आद० १७४ । भद्रा-प्रतिमाविशेषः । आव० २१५ । भद्रा-भदन्ते कल्याणीकरोति धेहिनमिति मद्रा । अहि्साया: पञ्चविंशतितमं नाम । प्रभ० ६९ । भद्रा-राजगुहनगरे घनावहप्रधानस्य पटनी । आव० ३१३ । वग्गुरश्रेष्ठिभार्या । जानुकूर्परमाता । आव० २१० । ठाणा० ४४८ । भग० ६८८ । मंखलीभार्या । भग० ६६० । भश-तेतलिपुरे कलादो नाम्ना मूषिका-रदारकस्तस्य भार्या । ज्ञाता० १८४ । चम्पानगर्या सागरदत्तसार्थवाहस्य भार्या । ज्ञाता० २०० । चंपा-नगर्यां जिनदत्तसार्थवाहस्य भार्या। ज्ञाता०२००। भद्रा-श्रोत्रेन्द्रियोदाहरणे सार्थवाहमार्या,या श्रोत्रेस्ट्रियवशान्मृता। भाव० ३९८ । प्रथमबलदेवमाता । तृतीयचक्रवत्तिमाता । सम० १४२ । भद्रा-कामदेवगाधापतेर्भार्या । उपा० १९। घनस्स भारिया । नि० चू॰ प्र० ३५१ आ । अन्तकृह-शानां षष्ठवर्गंस्य नवममध्ययनम् । अन्त० २५ । सुभद्र-सार्यवाहपत्नी। विपा० ६५ । भद्दासणं-भद्रासनं यस्याधो भागे पीठिकाबन्धः, सिंहास-नम् । जीवा० २०० । ज्ञाता० १९ । भद्रासनं-सिहा-सनम् । प्रश्न० ७० । भद्रासनं-अष्टमङ्गलगतः एक-मङ्गलः । जं० प्र० ४१९ । भद्रासनं-येषामधोभागे पीठिकाबन्धः । ज॰ प्र॰ ४५ । भद्दिया-भदिका-नगरीविशेष: । आव० २०९ । भदिका-आव० ३५० । भद्दियायरिय-भद्रिकाचार्यः । दश० ७ । भद्दिलनयरी-भद्रिकानगरी-भगवतः षष्ठवर्षारात्रस्थानं । आव० २०७ । भद्दिलपुर-भद्रिकानगरो-मलयजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० **१५ । जितशत्रुराजधानी श्रीवनोद्याने नगरम् । अन्त**०

(अल्प॰ ९९)

४ । भद्रिकानगर्श-श्वीतलनाथजन्मभूमिः । आव० १६० । भह्ला-भद्रिला-सुधर्ममाता । आव० २४४ । **भद्दुत्तरपडिमा**-प्रतियाविशेषः । ठाणा० २९२ । भद्दुत्तरवडिंसग-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम० 321 मद्दे-भद्रकः । खोघ० ४७ । महोत्तरपडिमा-भद्रोत्तरप्रतिमा-भिक्षुप्रतिमाविशेषः ŧ अन्त ३० । भद्र-मनप्रचारः-धीरस्वादिगुणयुक्तस्वात् । ठाणा० २०१ । निर्वाणलक्षणम् । ठाणा० ४४३ । भद्रक-। आचा० २८१ । भद्रकमहिषः- । (१) । भद्रजातीय प्रधानः । जं० प्र० ११०। जीवा० २७० । भद्रवाहु-आचार्यविशेषः । ग्य० द्वि० १७७ छ । निर्युक्ति-कारकाः । नि० चू० ब० २२२ अ । नियुंक्तिकारकः-चतुर्दशपूर्वघरः । विद्ये० ११ । प्राचीनगोत्रः । (?) । भद्रबाहूस्वामी-युगप्रधानः ।,विशे० ६१४ । भद्रमुस्ता-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ । भद्रवती-वापीनाम । जं० प्र० ३७० । भद्रशाल-मेरुसंबंधीवनविशेषः । प्रश्न० १३५। भद्रशालवत-। ठाणा० ७४ । **भद्रा-**पूर्वादिदिक््चतुष्ट्रये प्रत्येकं प्रहरचतुष्टयकायोत्स**र्गकरण-**रूपा अहोशत्रद्वयमाना प्रतिमा । ठाणा० ६५ । पूर्वादिक्-चतुष्टयाभिमुखस्य प्रत्येकं प्रहरचतुष्टयमानः कायोरसर्गं, अहोरात्रद्वयेन चास्याः समाप्तिः । ठाणा० १९५ । वापी-नाम । जं० प्र० ३७० । जितरात्रुराजपत्नी । आब० 1 003 भद्रावती-वागीनाम । जं० प्र० ३७० । मद्रिल-सङ्कुलग्रामनिकटे ग्रामविशेष: । पिण्ड० ६३ । भद्रोत्तरा-वापीनाम । जं० प्र० ३७० । भमइ-भ्रमति संचरति । (?) । भमर-भ्राम्यति निरन्तरमिति भ्रमर: । बृ० प्र० ४६ आ । भ्रमरः-चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ । भ्रमरः–चञ्चरिकः । प्रज्ञा० ३६० । भ्रमदः–चतुरिन्द्रिय-जन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

(664)

भगरकुल]

भमरकुल-भ्रमरकुलं-मधुकरनिकरः । ज्ञाता० २२२ ।	भयं–इहलोकादिभेदात्सप्तप्रकारम् । प्रज्ञा० ३ । भयात्
भमरा–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । रोमावर्त्ताः ।	यद्दानं तत् भयदानं, भयनिभित्तस्वाद्वा दानमपि भयमुप-
श्वाता० १६।	चारादिति । ठाणा० ४९६ ।
भमरावलीभ्रमरावलिः-भ्रमरपङ्किः । प्रज्ञा० ३६० ।	भयए-भृतकः-कर्मकरः । पिण्ड० ११०, १६२ । भृतकः-
भमलो-भ्रमली-अकस्मिकी शरोरभ्रमिलक्षणा । आव०	वेतनेनोदकाद्यानयनविधायी । सूत्र० ३३१ ।
1 300	भयक-भृतकः-भक्तदानादिना पोषित: । प्रक्ष० ३८ ।
भमाड-भ्रवणम् । परिदय: । ओघ० २० ।	भयकर्म्भ-यदुदयेन भयवजितस्यापि जीवस्येहलोकादिसप्त-
भभाडय-परिरय: । ओव० ५९ ।	प्रकारं भयमुत्पद्यते तत् । ठाणा० ४६९ ।
भमाडिज्जइ-भ्राम्यते । आव० २१७ ।	भयग-मृतकः-कर्म्मकरः । प्रश्न० ९१ । उत्त० २२५ ।
भमाडिज्जासि-भ्रामयेः । आव० ३१९ ।	भ्रियते-पोष्यते स्मेति भृतः स एवानुकम्पितो भृतक:-
भनाडेइ-प्रदक्षिणयति । आर्द्रयति । आव० ६२४।	कम्मकरः । ठाणा० २०३ । भृतको-नियतकालमवधि
भमास-तृणविशेषः । भग० ८०२ ।	कृत्त्वा वेतनेन कर्मकरणाय धृतः दुष्कालादौ निश्रितो
भमुहा-भ्रूः । आव० ३०९ ।	वा। जं० प्र० १२२ ।
भयंकर -भयङ्करः ः प्राणवधस्य त्रयोविंशतितमः पर्यायः ।	भयगत्ता-भृतकता-दुष्कालादौ पोषितता । भग० ५८१ ।
प्रक्ष०६।	भयण-भज्यते सर्वत्रात्मा प्रह्वीक्रियते येन स भजनः
भयंत −यद् भजमानं वन्दते तत् भजमानम्, कृतिकर्मणि	लोभः । सूत्र० १८० ।
द्वादशम दोषः । आव० १४४ । मदन्तः–कल्याणी ।	भयणा-भजना-विकल्पना । ओघ॰ २३, ५१ । भजना-
औप०८१।भदन्तः⊷कल्याणः सुखश्च । आव०४७२।	प्ररूपणाविशेषः । आव० ३ ८२ । भजना–विकल्पना ।
भवस्य-संसारस्यान्तः क्रियते येनाचार्येण स भवान्तः ।	कोघ॰ २३ । आव० ३३५ । पिण्ड० १४९ । भजना
आव० ४७२ । भयं-त्रासः तमाचार्यं प्राप्य भयस्यान्तो	सेवना समर्थंना च । आव० ३३९ ।
भवतीति भयान्तो-गुरु: । आव० ४७२ ।	भयणिस्सिया -भयनिःसृता-यत्तस्करादिभयेनासमञ्जसभाष-
भयंतमित्त-भदन्तमित्रः, तच्चनिकविशेषः । आव० ७१२ ।	णम् । प्रज्ञा० २१६ । भयनिसृता-सृषाभाषाभेदः । दञ०
भयंता- भक्ता-अनुष्ठानविशेषस्य सेवयिता भयत्राता वा ।	२०९ ।
ञौप० १०७ । भक्ता-निग्रंन्थप्रवचनस्य सेवयिता ।	भयन्तारो–भक्तारो–निर्ग्रन्यप्रवचनसेवका भदन्ता वा–
व्यौप० ६१ ।	भट्टारका भयत्रातारो वा । उपा० २९ ।
भयंतार-भवन्तः-पूज्याः । आचा० ३३५ । भयस्य	भयभेरव-भरवभया-अत्यन्तः देमयजनकाः शब्ताः । दश०
त्रातार: । सूत्र० २७१ । भगवन्त:-साधव: । आचा०	२६७ । प्राकृतस्वात्पदठयस्यये भरवभयं-भयङ्करभयम् ।
३४८, ३६६ ।	जं० प्र० १४३ । भयेन भैरवा:-प्रत्यन्तसाघ्वसोत्पादका
भय-मोहनीयप्रकृतिसमुत्य आत्मपरिणामः । ठाणा० ३८९।	भयभैरवा: । उत्त० ४१९ ।
दुःखम् । उत्त० ३१८ । प्रज्ञा० ८१ । परेषां भयोत्पा-	भयमाण-मज्यमानं-सेव्यमानम् । ज्ञाता० २३४ ।
दनम् । प्रश्न० ३० । भेदो । नि० चू० प्र० ७५ अ ।	भयमाणा-भयमानाः रात्रिजागरणात्तदुपासनां विदधानाः ।
अपायोद्वेगित्वं संकत्ति । नि० चू० प्र० ९९ अ । नि०	ठाणा० ३१३ ।
चू॰ प्र॰ २६३ व । भयं–आकस्मिकम् । जं॰ प्र॰	भयमोहणिज्ज-यदुदयवशात् सनिमित्तमनिमित्तं वा
१४३ । भोतिः नृपचौरादिम्यः । ठाणा० ४८४ । भोति-	तथारूपस्वसङ्घल्गतो बिभेति तद् भवमोहनीवम् । प्रज्ञा०
मात्रम् । ज्ञाता० ३६ । सिहादिभयः । भग० ६१९।	े ४६९ ।

भयवं]

भयवं-भगवान् माहात्म्यवान् । उत्त० ४८३ । भगो-बुद्धि-	मात्रान्तरसंबन्धी आता । प्रश्न० ८७) भग० १८६ ।
र्यस्यास्तीति′ भगवानु । उत्त० ३०६ । र्घर्यवान् श्रुतवानु	स्यागनिरूपणे भरतः । दश० १३ । चक्रवर्त्ती । आव०
वा । उत्त॰ ३०७ ।	१८१। चक्रवर्ती । आचा॰ ६ ।
भयसङज्ञा-भ यवेदनीयोदयजनितत्रासपरिणामरूपा ।	भरतचक्रवति-प्रथमश्चक्रवत्ती । बृ० प्र० ११० आ ।
जीवा १५ ।	भरतचक्रवर्त्ती-सामायिकप्रतिपत्ती दृष्टान्तः । विशे०
भयसन्ना- भयवेदनीयोदयाद् भयोद्भान्तस्य दृष्टिवदन-	१०९४ ।
विकाररोमा-चोद्भेदादिक्रिया सा भयसव्ज्ञा । प्रज्ञा०	भरतादयः-पूर्वापरव्यवहारी । नंदी० २१८ ।
२२२ ।	भरद्दाओ-भारद्वाजः ब्राह्मणः, अग्निभूतिजीवः । आव०
भयसायद् भयेन वग्दते तत् । क्रति कर्मणि एकादशो	१७२ ।
दोष: । माभूद् गच्छादिभ्यो निर्द्धाटनमिति । आव०१४४ ।	भरनित्थरणसमत्थो-अतिगुरुकार्यं दुर्निवंहत्वाद्भर इव
भयसूत्रं- । बृ० प्र० २०१ आ ।	भरस्तन्निस्तरणे समर्थः भरनिस्तरणसमर्थः । आव०
भयाणि-राजविड्वरादिजनितानि भयानि । उत्त० ४१६ ।	४२३ ।
भयाणिया-भयमानीतं यया सा भयानीता, अथवा भयं-	भरवह–भारवहा–पोट्टलिकावाहिका । बृ० द्वि० १२५
भयहेतुत्वादनीकं-तत्परिवारभूतमुल्कास्फुलिङ्गादिसैन्यं य-	अ। पोट्टलिकसार्थः । बृ० द्वि० १२५ अ ।
स्याः सा भयनीका । भग० १७४ ।	भरह-भरतः प्रथमचक्रवत्ती । नरवरेन्द्रः । आव० १५९ ।
भयानकः- भयजनकसङ्ग्रामादिवस्तुदर्शनादिप्रभवो भया•	ओघ० १७९ । भरतः त्राम्यन्तरे प्रविष्टस्य बाह्यकरण-
नको रसः । अनु० १३५, ।	रहितस्यापि केवलज्ञानोत्पत्तौ दृष्टान्तः । आव० ५२९ ।
भयाली-जम्बूद्वीपस्य भरतक्षेत्रे आगामिन्यां चतुर्विशिकायां	भारतः-रोहकः । आव० ४१६ । प्रथमश्चक्रवर्त्ती । सम०
अष्टादशमतोर्थंकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १४४ ।	१५२ । भरत:-आराधनाविषये विनीतानगर्यां राजा ।
भयालु-भयबहुला । बृ॰ द्वि॰ २३ झा ।	आव० ७२४ । आत्माभिषिक्तो भरतश्चक्रवर्त्ती । व्य०
भर-भरः-क्षेत्राद्याश्रितराजदेयद्रव्यप्राचुर्यम् । विपा० ३९ ।	द्वि० १२६ आ । बृ० तृ० २४५ अ । नि० चू० तृ०
विनयकरणलक्षणो आचारः । विशे० ६३६ । भरः–	२३ वा। नि॰ चू॰ प्र॰ २७० । भरतः-चक्रवर्त्ति-
वाढम् । नंदी० १५३ । भारा । उत्त० ५८१ ।	विशेष: । उत्त० ४४८ । ठाणा० ४३३ । भरतः-
भरए–भरक: । पिण्ड० १४४ । ओघ० १५९ । भरतः–	वागामिकाले भरतक्षेत्रे प्रथमश्चक्रवर्ती । सम० १५४ ।
प्रज्ञा० ३०८ ।	भरतः-चक्रवर्त्ती राजा । उत्त० ५८२ । कर्मभूमिविशेषः ।
भरगा-रूवगा । नि॰ चू॰ द्वि॰ १६७ अ ।	ठाणा० ६८ । भरतः-अधःस्थानप्रतिपत्तौ सिद्धः । बृ०
भरणी-नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ । ज्ञाता० १५४ ।	तृ० १६ आ । भरतः - कर्मभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
सूर्यं० १३० ।	भरहकूड-भरताधिपदेवकूटम् । जंब प्र॰ २६६ ।
भरत- प्रमाणाङ्गुलैर्द्दंष्टान्तः । विशे० २०२ । बृ० प्र०	भरहजंबु-भरतजम्बुः । दश० २३ ।
२७६ आ । नटविशेष: । बृ० प्र० १०६ आ । कर्म-	भरहवारओ-भरतदारकः-रोहकः । आव० ४१६ ।
भूमिविशेषः । प्रश्न० १६ । वर्षविशेषः । प्रज्ञा० ७३ ।	भरहराय-भरतराजः-साधूनां भक्तेन निमन्त्रणकर्ता चक्रो ।
उत्त० ४०४ । भग० ३०४ । उत्त० ६२४। अधर्म-	बु० तृु० ५'२ अ ।
क।रिनिग्रहक्रुत्राजा । अनमस्पार्थिवनमयिता । उत्त०	भरा–भरा–यवसादिसमूहः । पिण्ड० ३६ ।
११३ । चक्रवत्तीं मूच्छारहितत्वे दृष्टान्तः । प्रज्ञा० २० ।	भरिए-भरितः-हस्तपाशितः । विपा० ५९ । भरितः-
नदी० २१८ । नटविशेषः । नदी० १४५ रामस्य	भृतः । भग० २७५ ।
(969)	

भरिक्जइ]

अरिह्नइ-भ्रियते । आव० २१८ । कर्मसम्पर्कजनितो नैरयिकत्वादिक: पर्याय: । भवन्ति भरिमं--यद् ग्रन्थितं सद् वेष्ट्रघते यथा पुष्पलम्बूसको कर्मवश्यवत्तिनः प्राणिनोऽस्मिन्निति भवः । प्रज्ञा० ३२८ । संसारो मनुष्यभवो वा । आव० ४४४ । भवः-नारकादि गण्डूक इत्यर्थ: । जीवा० २५३ । भरिलो-भरिलिः-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । जन्म । प्रज्ञा० ४३९ । नंदो० ११२ । भवग्रहणं-सर्व-बन्धशाटयोरन्तरकाल: । आव० ४६०। ईशानकल्पे देव-जीवा० ३२ । विमानविशेषः । सम० २ । भवः-मवसिद्धिकः । अल्प-भरुअच्छ∽भृगुकच्छ: । नि० चू० प्र० २६७ छ । अरुकच्छ-जलस्थलनिर्गमप्रवेशपतनम् । व्य० प्र० १६५ बहुस्वपदे विंशतितमं द्वारम् । प्रज्ञा० ११३ । भवन्ति अ । भृगुकच्छं नगरविशेषः । आव० ४११ । अस्मिन् कर्मवशवत्तिनः प्राणिन इति भवः स च नार-भरुकच्छाहरणी-भृगुकच्छहरणी । आव० ६६५ । कादिलक्षणः । आव० २७ । नारकादिजन्म । नंदी० মহযকত্ত-মূगুকত্ত। আৰ০ ४११। ७६, ११२। भवन्ति प्राणिनः कर्मवश्वर्वतिनोऽस्मिन्निति भव- शरीरम् । प्रज्ञा० १०६ । भरुयच्छ-भृगुकच्छः । आव० ८९ । जनपदविश्वेषः । नरवाहणनगरी । बृ॰ प्र॰ २७ आ । नगरीविशेष: । भवइ-भवति-तिष्ठति । पत्ना० ६०१ । बृ० द्वि० २६७ अ । द्रव्यप्रणिधौ नगरम् । आव० भवकाल-भवस्थितिः । ठाणा० ३ । भवकालः-मोक्षगमन-७१२, ७१३ । लवालवोदाहरणे नगरम् । आव० ७२१ । प्रत्यासन्नर्शेलेश्यवस्थान्तर्गतोऽन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणः । आष० भरुयच्छं-भरुकच्छनयरं नरबाहनराजघानि । व्य० प्र० 282 1 २२७ आ । भवक्खए-भवक्षयः । आचा० ४२१ । भरुषत्थ नयरे । व्य० प्र० २८० आ । भववख्य-तःद्भवजीवितभवः तस्य क्षयो भवक्षयः । आव० भरू-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । ४०७ । भरेइ-पूरयति । ज्ञाता० दद । भवचरम-भवचरमः । प्रज्ञा० २४६ । भवचरमः--याव-भरोल-। बृ० प्र० १४२ अ । जोविकम् । आव० ५१३ । भलण-न भेतव्यं भवता अहमेव तद्विषये भलिष्यामी-भवजीव-अवजीवः । दश० १२१ । रयादिवाक्येश्चोर्यविषयं प्रोत्साहनं भलनम् । प्रश्न० ५८ । भवजीविय-नारकादिभदविशिष्टं जीवितं भवजीवितं-भलनोय:-। জীঘ৹ ২৩ । नारकजीवितम् । ठाणा• ७ । भवजीवितं-भवायुः । भलिस्सामि-मेलयिष्यामि-मिलिष्यामि । आव० ३१४, दश० १२२ । 8361 भवद्विती-भवे मवरूपा वा स्थितिः भवस्थितिर्भवकालः । भलेय₅वं-। ओघ० १४० । ঠাগা০ ६६ । भल्ल-भल्ल:-व्याघ्रविशेष: । प्रश्न० ७ । **भवण-भ**वन चतुःशालादि । प्रश्न० ८ । भवनं-भवन-भल्लओ-भल्लः । आव० २०७ । पतिदेवावासः । प्रश्न० ७० । भवनं-भवनपत्यावासादि । भल्लाय-। भग० ८०३ । अनु० १७१ । भवनं-भवनपतिग्रहं गृहमेव वा । प्रश्न० भल्लि-- शस्त्रविश्वेषः । जीवा० १९३ । ९५ । आयामापेक्षया किञ्चिन्न्यूनोच्छ्रायमानं भवति । **भल्लो-- शख्र**विशेषः । नंदी० १५२ | नि० चू० प्रo म जं० प्र० ८८ । चतुर्दशस्वप्ने द्वादशमम् । ज्ञाता० २० । भवनं-भवनपतिनिवासः । भग० २३८ । वा, ११७ वा । भल्लुंको-वनजीवः । मर० । भवणगिह भवनगह-कुटुम्बिवसनगहम् । भग० २०० । भवंति-भवन्ति-भ्रमन्ति वा। दश्व० ७२। भवनग्रहं-यत्र कुटुम्बिनो वास्तव्या भवन्ति । ज्ञान्स्या-भव-स्वभवे स्थितिः भवजीवितम् । आव० ४८० । भवः दिविशेषितानि भवनानि गृहाणि च, तत्र भवनं-चतुः-

(466)

भवणछिद्द]

कालादि ग्रहं तु अपवरकादिमात्रं तत् । ठाणा० २९४ ।	स एव भवप्रत्ययकः । प्रझा॰ ५३९ ।
भवणछिद्द~भवनच्छिद्रं-भवनानामवकाशान्तरम् । प्रज्ञा०	भयपरोत्तयः किस्बिदूनाऽपार्धपुद्गलपरावर्त्तमात्रसंसा-
	रिकः । प्रझा॰ १३९ ।
भवणनिवखुड- भवननिष्कुट:-गवाक्षादिकल्प: केचनभवन-	भवमरण-मनुष्यादावेव बद्धायुषो मरण भवमरणम् ।
प्रदेश: । प्रज्ञा० ७७ ।	भग० १२० ।
भवणपत्थड-नरकप्रस्तटान्तरेः-भवनप्रस्तटः । अनु०	भवमिथ्यात्व-भवहेतुभूतं मिथ्यात्त्वम् । उत्त० १९३ ।
१७१ । भवनप्रस्तटः भवनभूमिकारूपः । प्रज्ञा० ७१ ।	भववीरियं-जतासिकुंभिचककर्वदुदुपयणभट्ठसोल्लणसिंबलि-
भवणपुंडरीअ-भवनपुण्डरोकः-भवनप्रधानः पुण्डरीकशब्द	सूलादीसु भिज्जमाणाणं महंतवेदणोदये विजंण विलि-
स्येह प्रशंसावचनत्वात् । उत्त० ४८४ ।	ज्जंति एवं तेसि भववीरियं । नि० चू० प्र० १९ छ ।
भवणवासी- भवनेषु बसन्तीत्येवंशीला भवनवासिनः ।	भवसण्णा-भवसञ्ज्ञा-भयाभिनिवेशः भयमोहोदयजो जीव-
मज्ञा॰ ६९ ।	परिणामः । आव० ५८० ।
भ वणविही- भवनविधिः-वास्तुप्रकारः । जं ० प्र० १०७ ।	भवसहस्स-भवसहस्र: प्रस्तावाद् अनग्तभव इत्यर्थः ।
मवणागार-वणरायमंडियं भवणं । नि० चू० द्वि० ७०	विशे० ११७६ ।
वर ।	भवसिद्धिए-भवैः सिद्धिर्यस्यासौ भवसिद्धिको भव्यः ।
भवत्याभाव्यं । बोघ० १४५ ।	चाज्ञ ० ४७ । भवे सिद्धिर्यस्यासौ भवसिद्धिकः-भव्यः ।
भवधारणिज्जं-भवधारणीयं नैरयिकशरीरम् । तत् हि	प्रज्ञा० ३९५ । भवैः-संख्यातैरसंख्यातैरनन्तैर्वा सिद्धि-
भवस्वभावत एव निर्मूलविजुप्तपक्षोत्पाटितसकलग्रीवा-	र्यस्यासौ भवसिद्धिको-भव्यः । प्रज्ञा० ५१३ । भव्य-
दिरोमपक्षिशरीरवत् अतिबीभस्ससंस्थानोपेतम् । प्रज्ञा०	सिद्धिको–भव्यो जीवः । विद्ये० १०७⊏ ।
२९७ । भवघारणप्रयोजनं मनुष्यादिभवोपग्राहकं भव•	भवसिद्धिकाः-भवैः सिद्धिर्येषां ते । बृ० १७ वा (?) ।
धारणीयम् । भग० ८८ । भवे धार्यते तदिति तं वा	मवसिद्धिय-भवे सिद्धिर्यस्य स भवसिद्धिकः । जीवा०
भवं धारयतीति भवधारणीयं यज्ञन्मतो मरणावधिः ।	886 1
ठाणा० २८६ । यया भवो धार्यते सा भवधारणीया।	भवसिद्धियसंमए-भवसिद्धिका-भव्यास्तेषां समिति-भृशं
जीवा० ३४ । भवं-जन्मापि यावद्धार्यंग्ते भवं वा देव-	मता−अभिप्रेता: भवसिद्धिसंमताः । उत्त∙ ७१२ ।
गतिलक्षणं घारयन्तीति भवधारणीयानि । ठाणा० १२६ ।	भवसिद्धिया-भवा-भाविनी सा सिद्धिः-निर्वृतिर्येषां ते
भबधारणिऽजा- भवे–नारकादिपर्यायभवने आयु:समाप्ति	भवसिद्धिकाः भव्याः । ठाणा० ३० । भवा-मार्विनीः
यावरसततं ध्रियते या सा भवधारणीया सहजशरीरगता	सिद्धिर्येषां ते भव्यसिद्धिकाः । भग० ५६८ । भवसि-
अनु० १६३ ।	द्धिका:-भवे सिद्धि: येषांते तद्भवसिद्धिका: । विशे७ १४३ ।
भवन -चतुःशालादि । ठाणा० २९४ ।	भवे भव्या वा सिद्धिरेषामिति भवसिद्धिकाः भव्य-
भवनवासिनः-भवनेषु-अघोलोकदेवावासविशेषेषु वस्तुं	सिद्धिका वा। उत्त० ३४१।
शीलमेषां इति भवनवासिनः । ठाणा० ६६ ।	भवसिद्धीयसंबुडे-भवे-तस्मिन्नेव मनुष्यजन्मनि सिद्धिरू
मवन्ति अवगाहन्त इति यावत् । अनु० ६१ ।	स्येति भवसिद्धिकः स चासौ संवृतश्चाश्रवनिरोधेन भव-
मवपच्चइए- क्षयोपशमनिमित्तिस्वेऽप्यस्य क्षयोपशमस्यापि	सिद्धिकसंवृत: । उत्त० ७१२ ।
भवप्रत्ययत्वेन तरप्रधान्येन भव एव प्रत्ययो यस्य तद्	मवसिद्धोया-भविष्यतीति भवा, भवा सिद्धिः-निर्वृतिर्येषो
भवप्रत्ययम् । ठाणा० ५० ।	ते भवसिद्धिकाः-भव्याः । भग० ८१ । भवे सिद्धिर्येषो
भवपच्चइय-भव एव प्रस्ययः-कारणं यस्य स भवप्रत्ययः	ते भवसिद्धिकाः । आव० ७७ । भवा-भाविनी सिद्धिः
()	9CS 1

भवस्थिति]

भाइल्ल]

भाइल्ल-भागिक: यः षष्ठांशादिलाभेन कृष्यादौ व्याप्रि-	भाजनोद्ग्रहण-भाजनाद्भाजने यावत्पतनम् । आव०
यते । सूत्र० ३३१ ।	X05 1
भाइल्लएइ-मागिको-द्वितीयाद्यंशप्राही । जं० प्र० १२२ ।	भाटि-मैथुनार्थं यन्मूल्यम् । आव० ८२५ ।
भाइल्लग-यो भागं लाभस्य लभते स । ज्ञाता० ८९ ।	भाड- । नि० चू० तृ० ४५ आ ।
भागो विद्यते यस्य सो भागवान् । शुद्धचातुर्थिकादि ।	भाडीकम्म–भाटोककर्म्म । आव० ८२९ ।
डाणा॰ ११४ ।	भाण-भाजनम् । आघ॰ ११७ । आव॰ २८९, ४२७,
भाइलगत्ता-क्रण्यादिलाभस्य भागग्राहकत्वम् । भग० ४८१ ।	४३६ । पात्रम् । कोघ० १९५ । भाण्डम् । ठाणा० ३३६ ।
भाउला-भातृजाया । भग० ४५८ ।	भाणक-वाद्यविशेषः । ठाणा० ६३ ।
भाउज्जाइया-आतृजाया-आतृकलत्रम् । आव० ५२४।	भाणगोउढोषकः । नि॰ चू॰ प्र॰ ३४४ आ ।
भाए-भागः-विभागः । ज्ञाता० २३० । भागः-अर्द्धपोषः ।	भाणद्गं-माजनद्वितीयं-पतद्गुहं मात्रकं वा । मोघ०
'आचा० ३२६ । भाग:-अचिन्त्या शक्तिः । आव० ६० ।	<u>الم</u>
भायणं-विभज्य समर्पणम् । बृ० द्वि० २०९ व ।	भाणभूमी– । नि० चू० प्र० १४१ अ ।
भाएति-भाजयति-विश्राणयति । राज० १०३ ।	भाणाइधावणा-भाजनादिधावनं-क्षालनं पात्रादेः। ओघ०
भाओया– । नि॰ चू॰ प्र॰ २७१ अ ।	६९ ।
भाग-भागः अवकाशः । सूर्य० १०४ । भागः । सूर्य०	भाणिऊण-अभिधाय । आव० ३३० ।
१६ । दशा । उत्त॰ १४४ । पूजा। सूत्र० १७४ ।	भाणिय-माणिकं अनन्तजीववनस्पतिभेदः। आचा॰ ५६।
पलिकामात्रम् । उत्त० १४२ । लब्धद्रव्यविभाग: ।	भाणोअ-अभाणीत् । जं० प्र० २०० ।
ज्ञाता० ४१। नि० चू० प्र० १४२ छा । भागः	भाणुमित्त-बलमित्तकणिटुभाया । नि० चू० प्र० ३३8
अवसरः । विशे० १४२ । भागः−अचिन्त्या शक्तिः ।	वा । ज्ञाता० १५२ ।
प्रभावः । विशे० ४८८ ।	भाणुसिरी-भाणुमित्तस्स भगिणी । नि० च्न० प्र० ३३१ ।
भागवए– । नि० चू० प्र० २५७ झा ।	भाणू-धर्मनाथजिनस्य पिता । आव० १६१ । सम०
भागवओ-मागवत:-पौराणिक: । आव० ४१९ ।	828 1
भागवतः-भागवतपाठकः । नंदी० १५२ । आचा०	भाण्डागारं–भोग्रहम् । विशे० ६१५ । कोशः । नंदी ●
१४६ । 	१६७ । श्रीग्रहम् । आव० १६ ।
भागसहस्साइं-बहवोऽसङ्ख्येया भागाः । प्रज्ञा० ५०८ ।	भातिसमाग-आतृसमानः-अल्पतरप्रेमत्त्वात् तत्त्वविचा-
भागावडिओ-भागापतितः-भोग्यः । आव० ७०९ ।	रादो निष्ठुरवचनादप्रीतेः तथाविधप्रयोजने त्वस्यन्तवस्स-
भागिल्लओ-भागिक:-द्वितीयांशस्य चतुर्थांशस्य वा ग्राहक:। जीवा० २००।	लत्वाच्चेति । ठाणा० २४३ ।
• • •	भादुगं-उत्कटस्पर्श्वरसगन्धतयाऽन्यद्रव्यपरिणामकम् । बृ०
भागिणोद्धी– । नि॰ चू॰ प्र॰ ७ क्षा । भागिणेय– । नि॰ चू॰ प्र॰ २६६ क ।	तृ० १६४ ध ।
मागाजय- । । । । । । । । मागा-भाजनम् । उत्त० १९० ।	भामण्डल-जनकराजपुत्रः सीतासहजातः । प्रश्न० ८६ ।
भागोरथी-गङ्गा । उत्त० ३७६ ।	भामरं-म्रागरं-मधुविशेषः । आव० ८५४ । महुणो तईओ भेओ । नि० चू० प्र० १९६ खा ।
भगोणोज्जो– । नि॰ चू॰ प्र॰ ७ वा ।	तइआ मजा। गण्ड पूर्ण प्रय १९६ मा। भामुंडणा-भंशना। बुरु द्विठ १३ म ।
भाङ्कारः-भेरीशब्दः । नंदी० ६२ ।	् भामुङणा-अश्रता । खुण ६० १२ ज । भाष-भागः-लाभस्यांशः । विपा० ७७ । लाभांशः
	es
(•	લ્)

भायण]

भार्रंड-भारण्डपक्षिणोः किलैकं घरीरं पृषग् ग्रीवं त्रिपार्व ধানা০ দই । ष মবনি। তালা০ ४६४। भाषण-भाषनं-योग्यम् । सूर्यं० २९६ । भाजनं-नन्दी-पात्रम् । खोघ० १८४ । मारंडपक्सी-मारण्डपक्षी-चर्मपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । भायणत्था--- भाजनायं विभाणनार्थम् । म्य० प्र० १७१ व । मालिय-मारितं-भृतम् । बृ० द्वि० २६७ व । भावंग-मावाङ्गं-श्रुतनोश्रुतभेदभिन्नम् । उत्त० १४४। भायणवत्थ-माजनवस्त्रं पटलम् । बोघ० १७५ । भाषणवुद्धी-भाजनवृष्टिः-पात्रवर्षेणम् । भग० १९९ । भाव-भाव:-पदार्थ: । आव० ४४१, ६०९ । भाव:-आदर्शपक्षे नयनमुखादिधर्माः साधुपक्षे असठतया मनः-भायल-जारयविशेषः । ज्ञाता० ५८ । भारंडपक्ली-चमंपक्षिविशेषः । ज्ञाता० ४१ । परिणामः । औप० ३६ । भावः--चित्तम् । प्रम० ३० । भार--पुरुषोरक्षेपणीयो भारः । जं० प्र० १६२ । भारः--भाव:-चित्तसंभवः । प्रश्न० १४० । भाव:-अन्तःकरण-विशत्त्या पलशतैः, पुरुषोश्पेक्षणीयो भारो भारक इति । वृत्तिः । प्रश्न॰ १८ । भावः-सत्ता । प्रज्ञा० ३७१ । ठाणा० ४६२ । भारः--क्षीरभृतकुम्भद्वयोपेता कापोती । भाव:-पदार्थ: पर्याय: । प्रज्ञा० ११० । भाव:-जातो आव० ७७० । भारकः-पुरुषोद्वहनीयो विंशतिपलशत-वुंवचनम् । प्रज्ञा० २५१ । वस्तु वस्तुधर्मो वा । प्रमाणो वा। भग० ६९१ । भारः-विंशतितुलाप्रमाणः । ज्ञाता० १७७ । पर्यायः । विशे० ४४ । भावः-स्वभावः । अनु० ११४ । भारः-गुरुताकरणम्, परिग्रिहस्य सप्तदशमं विशे० २५१ । भवनं-विवक्षितरूपेण परिणमनं भावः, खयवा भवति विवक्षितरूपेण संपद्यत इति भावः । नाम । प्रश्न॰ ६२ । विशे० ३५ । भविष्यतीति भावः । विशे० २५ । । भारतः सूर्य० २२ । भारए-भारकाय-भार:-क्षीरभृतकुम्भद्वयोपेता कापोती, स चासौ भवनं भावः-पर्याय: । नि० चू॰ प्र० २३ अ । पर्यायः भेदः । विशे ३९ं। मोक्लो । दश० चू० १४३ आ। कायश्च, कापोती एव वा । आव० ७६७ । कापोती । चित्ताभिप्रायः । आचा० १३२ । परिणामः । भगक বহা০ 🖁 ३५ । ८० । धर्म्म: । भग० ७३७ । अन्तःकरणम् । उत्त० भारगगस-भारग्रशः-अनेकविंशतितुलापरिमाणानि । ज.० ३९९, ४६३ । भाव: । नंदी० २२७ । भावं-इन्दन-प्र० १६२ । भारपरिमाणतः । ज्ञाता० १२६ । क्रियानुभवनलक्षणपरिणाममाश्वित्येन्द्र इन्दनपरिणामेन वा भारती-भरतस्ती । जीवा० ६० । भवतीति मावः । ठाणा० १०३ । मनः । ठाणा• भारदा-गोत्रविशेषः । ठाणा० ३९० । १९६ । आन्तरपरिणामः । उत्तः ७०८ । स्वरूपम् । भारद्दाइस्स-। भग० ६७४ । भारद्दाजं-भारदाजं-मृगशिर्षगोत्रम् । जं० प्र० १००। आव० १८१ । युक्तार्थस्वादिको गुणः । अनु० १४८ **।** भारद्वायसगोत्त-भारद्वाजसगोत्रम् । सूर्यं० ११० । अभिप्रेत: । परकीयाभिप्रायः । अनु० ४९ । भावः-पर्यायः । प्रज्ञा० ५९ । भग० १४८ । चित्तसमुद्भवः । भारवह-गरंभादिः । क्षोघ० २२७ । भारवहा-पोट्टलिया । नि० चू० तु० ३७ म । ज्ञाता० १४४ । भाव:-बह्वर्थः, द्रव्यवाचकः, जुक्लादि-वाचकः, औदयिकादिष्वपि वर्त्तमानः कर्मविपाकलक्षणश्च । भारह-भरतः । ज्ञाता० ११, १२४ । मारहर-मारं धरतीति भारधरः । उत्त० ३६२ । दश० ६९ । सत्तापरिणामः । भग० ७६० । अस्ति-कायः । दश० ७० । जगतीवर्षवर्षधराद्यास्तद्भतपदार्थाः । भारही-भारो अत्थो तं अत्थं घारयतीति । दश० चू० जं० प्र० १८। भावना-स्तम्भादीनामपि तद्बुद्धचाऽऽलि-१ २ झ । ङ्गनादिचेष्टा, असम्बाप्तकामभेदः। दश० १९४ । भाव:-भारिय-महत् । नि० चू० प्र० १५६ व । अभिप्रायः, प्रार्थना । दश० ९७ । भावः-मोक्षः । भारिया-भारिका-दुनिर्वाहः, भार्या । प्रश्न० ३९ । ज्ञाता० दश० २५८ । औदयिकः । प्रज्ञा० २४६ । भावः--222 1 (vgz)

अोघ० ७३। भूयिष्ठञुक्लादिपर्याय: । ठाणा० ४९० ।	अभिमानलोभाम्यामात्मनोऽशुभभावगौरवम् । आव० ५७६ ।
अनुभागलक्षणं कर्मणः पर्यायं चतुःस्थानिकत्रिस्थानिका-	भावगग-भावग्रम् । आचा० ३१८ ।
दिरसम् । उत्त० ६४१ । इति द्रव्यादिको भावः । नि०	भावचंचल-चञ्चलस्य चतुर्थों भेदः । बृ० प्र० १२४ अ ।
चू० प्र० ८ व । पर्यायः क्रमवत्ती । औप० ११७ ।	भावच पल-सूत्रेऽर्थे बाऽसमाप्त एव योऽन्यद् गृत्लाति ।
परमार्थः । उत्त० १११ । जं० प्र० ५ । उत्त० १४९ ।	उत्त॰ ३४७।
भवनं मावः-वन्तुमिष्ठक्रियानुभवलक्षणः । पर्यायः । आव०	भावज्ञाइया-अतुजाया । नि॰ चू॰ प्र॰ ३५० आ ।
५ । प्रतिबन्धः । बृ० प्र० २४१ आ । सत्ता । विशे०	भावट्ट-भावात्तं:-प्रियविप्रयोगादिदु:खसञ्जुटनिमग्नो भा-
९०३। भाव: अभिप्राय: । सूत्र० २३६ । भाव: पर्याय: ।	वार्त्तः । आचा० ३४ ।
उत्तः २०३। भावः-परमार्थः। आवः २६७। भावः-	भावण-भावना-त्राचारप्रकल्पस्य चतुर्विंशतितमो भेदः ।
अत्मपरिणामलक्षणः । आव० ३६६ । भावलिङ्गोपलक्ष-	आव० ६६० । भावनं-आवाराङ्गस्य चतुर्विंशतितम-
णार्थः । आव॰ ४२७ । भावः-अभिप्रायः । अ॰ १२ (१)।	मध्ययनम् । आव॰ ६१७ । सम० ४४ ।
भावपरिहरणा,परिहरणाया अष्टमो भेदः । आव० ४४२ ।	भावणा-भावना-अभ्यासः । आव० ४९२ । भावना-
मावसरहरणा, गरहरणा, गरहरणा संदर्भ संसर स्वर्थ स्वर्थ मावः-सद्भावः । नंदी० ४३ ।	ईर्यासमित्यादयः । प्रश्न० ११० । भावना–अध्यवच्छिन्न-
भावमड-भावकृतं-द्रव्यादिभिभेंदः सूत्रे विहितम् । बृ० प्र॰	पूर्वपूर्वतरसंस्कारस्य पुनःपुनस्तदनुष्ठानरूपा । अनु० ३० ।
	त्र प्रयासहवा । उत्त० ४१२ । भाव्यते–ज्ञारमसाज्ञीयतेऽन-
१३२ अ। भावतम्म- । आवा० १८।	याऽऽःमेति भावना-तद्भावाम्यासरूपा । उत्त० ७१० ।
भावकम्मं– । आचा० ६८ । भावकसाए–मावकषायाः–शरीरोपधिक्षेत्रवास्तुस्वजनप्रेष्या-	नामनिष्पन्ने निक्षेपे भावनेति नाम । आचा० ४१८ ।
	भावना-आचारप्रकल्पे द्वितीयश्रुतस्कन्धस्य पञ्चदशममध्य-
चोदिनिमित्ताविभूंताः शब्दादिकामगुणकादणकार्यभूतकषा-	यतम् । प्रश्न० १४५ । भावना-ज्ञानादिका । आव०
यकर्मोदयास्मपरिणामविशेषाः क्रोधमानमायास्त्रोभाः ।	र्थनम् । अञ्च रुद्धे । सावना-कानाप्यमा । जापण ४९० । भावना-वासना । आव० ४९५ । भावना-
आचा॰ ११।	
भावकसिणं-रागद्वेषाभ्यां वस्त्रघारणम् । बृ० द्वि० २२७	ध्यानाम्यासक्रिया । आव० ५८३ । भगजनान
84T I	भावगाए- । ठाणा० ४५६ ।
भावकायः-भावा अोदयिकादयोऽग्ये वा प्रभूतास्तेषां	भावणाओ–प्राणातिपातादिनिवृत्तिलक्षणमहाव्रतसंरक्षणाय
काय: । आव॰ ७६७ ।	भाव्यन्ते इति भावनाः । सम० ४४ ।
भावकाल-मावकाल:-सादिसपर्यवसानादिभेदभिन्नः । दश•	भावणागम-भावनागमः-श्रीआचाराङ्गद्वितीयश्रुतस्कन्धग-
 श्वकालः-औदयिकादेर्भावस्य सादिसपर्यवसानादिः 	तभावनाख्याध्ययनगतपाठ: । जं० प्र० १५३ ।
भेदभिन्नः कालः । विशे० ९३७ ।	भावतः-परमार्थतः । आचा० १६६ ।
भावकुक्कुटी-उदरानुकूलो धृतिजनकः ज्ञानदर्शनचारित्र-	भावत आम-वर्षशतायुः पुरुषआयुष्कोपक्रमेण वर्षशतम-
वृद्धिकर आहार: । पिण्ड० (?)।	पूरपित्वा झियते स । बृ० प्र० १४३ अ ।
भावकेऊ-भावकेतु:-अष्टाशीतौ महाग्रहे अष्टाशीतितमः ।	भावतितण-कयाकएसु किचि भणितो चोदितो वा दिव-
जं० प्र॰ ४३५ । ठाणा० ७९ ।	संपि तिडितिडेला अच्छति । नि॰ चू॰ तृ० ८० अ।
भावकतन-लोभेच्छा । माचा० १६३ ।	भावतीथ-क्रोधादिनिग्रहसमर्थं प्रवचनम् । बहुभवैः सञ्चितं
भावखंध-भावश्चासौ स्कन्धश्च भावस्कन्धः, भावमाश्रित्य	कर्मरजो यस्मात् तपःसंयमेन घाव्यते शोध्यते तस्मात्तत्
वा स्तन्घो भावस्तन्घः । अनु० ४२ ।	प्रवचनम् । आव० ४९८ । सङ्घः । ठाणा० ३३ ।
भावगौरव-संसारचक्रवालपरिभ्रमणहेतुः कर्मनिदानम् ।	भावतेणभावस्य-श्रतज्ञानादिविशेषस्य स्तेनो भावस्तेनः ।
(अल्प॰ १००) (७९३)	

मावत्थ]

प्रश्न० (रि. ।	भावमंद–भावमन्द:–अनुपचितबुद्धिर्बाल: कुशास्त्रवासित-
भावत्थ-भावश्चासावर्यंश्च भावार्थः । दश० ७० ।	बुद्धिर्वा । आचा० ७० ।
भावदेव देवायुष्काद्यनुभवन् वैमानिकादिः । ठाणा० ३०३।	भावमहत्-प्राधान्यतः क्षायिको भावः । उत्त० २४५ ।
भावेन–देवगत्त्यादिकर्मोदयजातपर्यायेण देवो भावदेवः ।	भा ३मुह-तिन्नि तिसट्ठा पावा दुपसया । नि० चू॰ द्वि०
भग० ५६३ ।	९ आ ।
भावद्वीग-सम्यक्त्वम् । जं० प्र॰ ८ ।	भावयति-निब्बत्तेति । दश० चू० ९४ अ ।
भावनातुलना । विशे० ११ ।	भावयन्-तेनारमानमारमसान्नयन् । उत्त० १९२ ।
भावनासत्यं-शुद्धान्तरात्मा । प्रश्न० १४५ ।	भावर्जुकता-भावः-अभिप्रायस्तस्मिस्तेन वा ऋजुकता ।
भावन्न- चित्ताभिप्रायो दातुः -श्रोतुर्वा तं जानातीति	यदन्यदिचिन्तयनु लोकपङ्क्तघादिनिमित्तं अन्यद्वाचा कायेन
भावज्ञः । आचा० १३२ ।	वा समाचरति तत्परिहाररूपा। उत्त० ५१०।
भावन्नाग∽यदा विवक्षितपर्यायतो न जानाति तदा भावा-	भावलेश्या-तज्जन्यो जीवपरिणामः । ठाणा० ३२।
ज्ञानम् । ठाणा० ११४ ।	भावलेस-भावलेक्या-आन्तरपरिणामः । भगः १७४ ।
भ।वपएस -भावप्रदेश:–एकगुणकालकादिक: । प्र झा०२ ०२ ।	भावबल-पछवगाही । बृ० प्र० १२४ आ ।
भावपक्कं-संजमजोगोवरित्तं व सुद्धं भावपक्कं, अथवा	भावविसोहो-भावविशुद्धिः प्रत्याख्यानशुद्धघाः षष्ठो भेदः ।
उग्गमादिदोसविसुद्धं भावपकर्तं, अथवा जेण जं आउगं	आव॰ ८४७।
णिव्वतियं तं सव्वं पालेता मरमाणस्स भावपक्कं भवति ।	भावशुद्धं-रागेण दोषेण वा परिणामेन इच्छादिना वा
नि० चू० द्वि० १४९ आ ।	न दूषितं यत्तु तत्खलु प्रत्याख्यानं भावशुद्धम् । ठाणा
भावपडिलेहा-भाव प्रतिलेखा-भावप्ररयुपेक्षणा । ओघ०	386 1
१०६ ।	भावश्रुत-शब्दमाकर्णयतः स्वयं वा वदतः पुस्तकादिव्य-
भावपरमाणू -भावपरमाणुः-परमाणुरेव वर्णादिभावानां	स्तानि वा चक्षुरादिभिरक्षबाण्युपलभमानस्य शेषेन्द्रिय-
प्राचान्यविवक्षणात् सर्वजघन्यकालत्वादिर्वा । भग० ७८८ ।	गृहीतं वाऽर्थं विकल्पयतोऽक्षरारूषितं विज्ञानमुपजायते
भावपलंब-भावप्रलम्ब अष्टविधः कर्म्मग्रान्थः । बृ० प्र०	तदिह भावश्रुतं श्रुतशब्देनोक्तम् । उत्त० ५५७ ।
१४३ था।	भावसंकोयणं-भावसङ्कोचनं-विशुद्धमनसो नियोगः ।
भावपव्यज्ञा मावप्रव्रज्या-ग्रारम्भपरिग्रहस्यागः । उत्त०	आव १९७९ । विशुद्धस्य मनसोऽर्हदादिगुणेषु निवेश: ।
1 239	जं॰ प्र• २० ।
भावपुरिस–भा वपुरुषः जोवः । पूः–शरीरं, पुरि शरीरे	भावसंविग-भावसंविग्नाः-य संसारादुत्त्रस्तमानः । हय »
शेत इति निरुक्तिवशाद् भावपुरुष.–पारमर्थिकः पुरुषः,	प्र०६ आ ।
शुद्धो जीवः। विशे० ⊏६३।पूः–शरीरं पुरि शेते इति	भावसच्च-भावसत्त्यं-शुद्धान्तरात्मनारूपं पारमायिकाधित-
निरुक्तवलाद् भावपुरुषः-जीवः । झाव० २७७ ।	थरवम् । भग० ७२७ । उत्त० ५९१ । भावसत्यं-
भावप्राणाः-ज्ञानादीनि । प्रज्ञा० ७ ।	शुद्धान्तरात्मा । सम० ४६ । भावसत्यं-भावलिङ्गं,
भावबंभ- सत्तरसविहो संजमो । नि॰ चू॰ प्र० १ अ ।	अन्तः
भावभिक्खू-इहलोगणिप्पिवासो संवेगे भावितमती संज-	भावसत्त्यं-यथा पञ्चवर्णसम्भवेऽपि शुक्लाबलाका । दश•
मकरणुज्जुत्तो । नि० चू० तृ० ५५ आ ।	२०६ ।
भावमंगल-भावमङ्गलं-चरणकरणक्रियाकलापोऽभिप्रेत: ।	भावसचा-भावसत्या-पर्याप्तिकसत्यभाषाया अष्टमो भेदः ।
विशे० ३४ ।	यो भावो वर्णादिर्यस्मिन्नुरकटो भवति तेन या सत्या सा
(v	988)
•	

भावसःथ]

The second se	
भावसत्या । प्रज्ञा० २५६ ।	भाविअतर-माविततर:-प्रसन्नतर: । दश० २६४ ।
भावसत्थ-भाव शस्त्रं-असंयमः दुष्प्रणिहितमनोवाङ्काय-	माविअप्पा-भावितात्मा। जं० ४१ (?)। भावितारमा
लक्षणः । आचा० ३१ ।	स्वागुणवर्णनापर: । दश० २५४ ।
भावसन्धि:-ज्ञानदर्शनचारित्राणामभिवृद्धि: । आचा०	भाविओ–भावितः । आव० १०१ ।
१३१। ज्ञानदर्शनचारित्राध्यवसायस्य कम्मोदियात् त्रुट्यतः-	भाविताभाविते-भावितं-वासितं द्रव्यान्तरसंसर्गतः अभा-
पूनः सन्धानं–मीलनम् । आचा० १६५ । ज्ञानावरणीयं–	वितमन्यर्थव यत् । ठाणा० ४८१ ।
विशिष्टकायोपशमिकभाव मुपगतमिस्ययं सम्यग्ज्ञानाव। सि-	भाविय-भावितः-परिणतजिनवचनः । बृ० द्वि० ३५ आ ।
लक्षणः सन्धिः । आचा० १६५ ।	भावियकुला-जाणि सड्ढकुलाणि अम्मापिति समाणाणि
भावसम्म-भावसम्यक् दर्शनज्ञानचःरित्रभेदात् । आचा०	वा अविष्वरिणामगाणि अणुड्डाहकराणि ते भावियकूला।
•	नि० चू॰ दि॰ १४९ आ। यानि श्राद्धकुलानि, माता-
	पिनृसमानानि साधूनामपवादपदेऽपागुकादिकं ग् ल्लतामनु-
भावसाहु-भावसाधुः निर्वाणसाधकान् योगान् सम्यग्दर्श-	हु।हकारोणि तानि भावितकुलान्युच्यन्ते । बृ० प्र० १७१
नादिप्रधानब्यापारान् यस्मात् साधयतीति साधुः, विहिता-	
नुष्ठानपरत्वात, समश्च सर्वभूतेषु यः । आव० ४४९ ।	
भावसुप्त:-मिथ्यात्वाज्ञानमयमहानिद्राव्यामोहित:। आचा०	भावियप्पा-भावितात्मा-चतुईंशो मुहूर्त्तनाम । सूर्य०
१५२ ।	१४६ । भावितात्माभावितो-वासित आत्मा ज्ञानदर्शन-
भावागार-अगैः-विपाककालेऽपि जीवविपाकितया शरीर-	चारित्रैस्तपोविशेषैश्च येन स भावितात्मा । प्रज्ञा० ३०३ ।
पुद्गलादिषु बहि:प्रवृत्तिरहितैरनन्तानुबन्ध्यादिभिर्निर्वृत्तं,	भावितात्मा-संयमतपोभ्यां भावितात्मा एवंविधानामन-
कषायमोहनीयमिति । उत्त० १६ ।	गाराणां हि प्रायोऽवधिज्ञानादिलब्धयो भवन्ति । भग•
भावाणुवाय-जहा सप्रभेदा णाणदंसणचरित्ताया स परि-	१९६ । भावितात्मा-स्वसमयानुसारिप्रज्ञमादिभिः भावि-
तावमहादुक्खादिगा एवमादि । नि० चू० तृ० १४६ अ ।	तात्मा । भग० १९३ । भावितात्मा-ज्ञानादिभिवांसि-
भावात्मकर्म-भावेन-परिणामविद्येषेण परकीयस्यारमसम्ब	तात्मा । भग० ७४१ ।
न्धित्वेन कर्म–करणम् । पिण्ड० ४३ ।	भावुक–आम्रवृक्षः । आघ० २२३ ।
भावापाय-भावादपायाः भावापायः, अपायभेदः । दश्व०	भावुग-भाव्यते-प्रतियोगिना स्वगुणे रात्मभावमापद्यत इति
३६ ।	भाव्यम्-कवेल्लुकादिकम् । आव० ५२१ । प्रतियोगिनि
भावाभियोग:-विद्ययामन्त्रेणाभिमस्त्र्य पिण्डं ददाति स ।	सति तद्गुणापेक्षया तथाभवनशीलं भावुकम् । आव०
कोघ०	५२१ ।
भ।वावस्सय- अावश्यकपदार्थंज्ञस्तज्जनितसंवेगविशुद्धधमा-	भावुज्जुयया-भावो-मनः, ऋजुकस्य-अमायिनो भावः
नपरिणामस्तत्र चोपयुक्त: साध्वादिरागमतो भावावइय-	कर्म्मवा ऋजुकता । ठाणा० १९६ ।
कम् । अनु० २८ ।	भावुपहाण-भावस्य उपधानं भावोपधानम् , तत्पुनर्ज्ञान-
भावावीचिमरणं- । उत्त० २३१ ।	दर्शनचारित्राणि तपो वा । आचा० २९७।
भा वासण्ण -अणहियासओ । ओघठ ७७ ।	भावे-भावपुरितः भावपुरुः-शुद्धो जीवः तीर्थकरः । आव०
भावासन्न-असहिब्णुः । ओघ० १५२ । जं अणहिया-	२७७ । भावकालः सादिसपर्यवसानादिभेदभिन्नः । आव०
सओ अतिवेगेण आसण्णे चेव वोसिरइ तं। ओघ०	२५७। भावेन्द्रियम् । जीवा० १६।
१२३ । संझादिवेगधारणासहिष्णुः । ओघ० २८५ ।	भावेन्द्रियाणि-क्षयोपशमोपयोगरूपाणि । प्रज्ञा० २३ ।
भावासन्न –य उच्चारादिना पीडितः स । मोघ० १०७ ।	भावेमाण-भावयत्-वासयनु । सूर्य० ४ । ज्ञाता० ९ ।
1	

(494)

भावोञ्छ]

मावोळ्छ-गृहस्योद्धरितादि । दश० २१३ ।	चतुर्थमध्ययनम् । प्रश्न० १४५ ।
भावोववकम–भावोपक्रमः-परकीयाभिप्रायस्योपक्रमणं यथा- वत्परिज्ञानम् । अनु० ४९ ।	भासज्जयणा-आचाराङ्गे त्रयोदशममध्ययनम् । सम० ४४ ।
भावोवधी- । ति० चू॰ प्र॰ २८६ आ।	भासज्जाधा- त्राचारप्रकल्पस्य त्रयोदशमभेदः । आव०
भावोवाय-भावोपाय: उपायभेद: । दश० ४०।	<i>ξ<i>ξ</i> 0 1</i>
भावौध –अष्टप्रकारं कर्म्म संसारो वा । आचा∘ १२४ ।	भासण-याचने । व्य० प्र० २०४ अ ।
भावौधः-आस्रवद्वाराणि । आचा० ४३१ ।	भासती-पडिभणति । नि॰ चू॰ तृ० ८१ अ ।
भाषकः-अविज्ञातविशेषस्वरूपस्य श्रुतमात्रस्य सव्युत्पत्तिक-	भासमाण-भासमानं-स्निग्धत्वचा देवीप्यमानम् । जीवा०
विशेषनाममात्रकथनेन व्यक्तिमात्रं क्रुत्त्वा चरितार्थ: ।	8== 1
विशे० ६१३ ।	भासरासि–भासानां-प्रकाशानां राशिः भासराशिः-आ-
भाषाचपलः-असदस्रम्यासमीक्ष्यादेशकालप्रलापि । उत्त०	दित्य: । सम० १४० ।
3×6 1	भासरासिवण्णाभ- मस्मराशिवर्णाभ- शुक्लं राहुविमानम्।
भाषानियतं-देशीभाषानियतम् । बृ० प्र० २०१ आ ।	सूर्य ० २८७ ।
भाषार्याः-पंचविधार्यभाषाव्यवहाराः । तत्त० ३-१५ ।	मासरासी-भस्मराशिः-अष्ठाशीतौ महाग्रहे त्रिंशत्तमः ।
भाषावाक्– । नंदी० १८६।	জত সত ধইধ। তাগাত ৩৪।
भाषासमितिः-हितमितासन्दिग्धानवद्यार्थनियतभाषणम् ।	भासवण्णा-भस्मवर्णा भाषा वा-पक्षिविशेषस्तद्वर्णाश्च ।
तत्त्वा० ६-४ ।	ज्ञाता॰ २३१ ।
भाष्यं	भासा-भाषा-आचाराङ्गस्य त्रयोदशममध्ययनम् । उत्त०
भासंत- भास्याच्-विकसिततया मनोहरतया च देदोप्य-	६१६ । भाषा-वड्विधा गद्यपद्यभेथेन भिद्यमाना द्वादशधा ।
मानः । जं० प्र० १०४ । जीवा० २६७ ।	प्रः (?) । भाष्यते इति भाषा-तद्योग्यतया परिणामि-
भासंति - भाषन्ते–विशेषतः कथयन्ति । भग० ९८ ।	तनिसुज्यमानद्रव्यसंहतिः । प्रज्ञा० २४६ । भाषव्यक्तायां
भाषन्ते व्यक्तवाचा । ठाणा० १३६ । भाषन्ते-सामान्यतः	वाचि भाषणं भाषा व्यक्ता वाग् । विशे० ६१३ ।
सदेवमनुजायां परिषदि अर्द्धमागघया सर्वसत्त्वस्वभःषानु-	भाषा । ठाणा० ३७३ । भाष्यते सा तया वा भाषण
गामिन्या भाषया भाषन्ते । आचा० १७९ ।	वा भाषा काययोगग्रुहोतवाग्योगनिसृष्टभाषाद्रव्यसंहतिः ।
भास-भासः-सकुन्तारुयः । बृ० प्र० १३१ स । अष्टा-	ठाणा० १८४ । अर्थमेक भाषते तस्य भाषण भाषा ।
शीतौ महाग्रहे एकोनत्रिंशत्तमः । ठाणा० ७६ । भासः⊸	ब्रु० प्र० ३४ ल । भाषा । विशे० ५९३ । भाष्यत
सकुन्तः । प्रश्न० ८ । भस्म । उत्त० ५२६ । भस्म-	इति भाषा तद्योग्यतया परिणामितनिसृष्टनिसृज्यमानद्रव्य-
अष्टाशीतौ महाग्रहे एकोर्नत्रिशत्तमो महाग्रह: । जं० प्र०	संहतिः । भग० १४२ । भाष्यत इति भाषा, वक्ता
५३५ । खलाः । नि० चू० प्रo ३४४ आ । भस्मेव	शब्दतयोरसुज्यमाना द्रव्यसंहतिरित्यर्थः । विशे० २०७।
भस्मवत् कुर्यात्-विनाद्ययेत् । ठाणा० ४२१ ।	भाषाप्रज्ञापनाया एकादशं पदम् । प्रज्ञा० ६ । भाषा
भासइ-भा षते विशेषवचनकथनत: । जं० प्र० ५४० ।	भाषणात्, व्यक्तीकरणमिति । आव० ६७ । भगवत्त्यां
भासए- माषकः-भाषालब्धिमानु। भग० २५६ । भाषक:-	त्रयोदशमशते सप्तम उद्देशकः । भग० १९६ । भग० १०० ।
भाषालब्धिसम्पन्नः । प्रज्ञा० १३६ ।	भाष्यत इति भाषा वक्त्रात् शब्दतयोत्सृज्यमाना द्रव्य-
भासग-भाषकः-परिस्थूरमर्थमात्रमभिधत्ते । आव० ९६ ।	संहतिः । झाव० १४ ।
भासजाया-भाषात्राता-प्राचारप्रकल्रास्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे	भासाकुक्कुओ-सविकारस्य हास्योत्पादकस्य वा वक्सो
(v	9 (

भासाचआलो]

वक्ता । बृ० तृ० २४७ छ ।	भिगंगओ-भुङ्गाङ्गकःद्रुमगणविशेषः । जीवा० २६६ ।
भासाचआवलो-भाषाचश्वलः । बृ० प्र० १२४ घ।	भिग-भृतं-भरण-पूरणम् । जंब प्रव १०० । ठाणाव
भासाचरम-भाषाचरमः-चरमभाषा । प्रज्ञा० २४६।	५ ७ । भूङ्गो-नीलकीट: । ज॰ प्र॰ ११३ । भाजन~
भासाजड्डो–जड्डस्स पढमो भेओ । नि० चू० द्वि० ३६	दायिनः । सम० १८ । भूङ्गः-कीटविशेषः, अङ्गार-
आ ।	विशेषो वा । भग० १० । औप० ११ । भृङ्गः-कीट-
भासाजाय-भाषाजातं-भाषाप्रकाररूपम् । प्रज्ञा० २६० ।	विशेषोऽङ्गारविशेषो वा । अोप - ११ ।
भासायज्जत्ति-भाषापर्याप्तिः-यया पुनः भाषाप्रायोग्याणि	भिगनिभाभङ्गनिभा- पुष्करिणी नाम । जं० प्र० ३६० ।
दलिकान्यादाय भाषात्वेन परिणमय्यालम्ब्य मुर्ञ्वति ।	भिगपत्त-भुङ्गपत्रं भुङ्गपक्षिणः पक्ष्म । प्रज्ञा० ३६० ।
ৰূ০ সং १ দ ४ জা।	भिगा- भृतं-भरणं-पूरणं, तत्र अङ्गानि-कादणानि भृता-
भासायद भाषापद-प्रज्ञापनाया एकादशं पदम् । भग०	ङ्गानि-भाजनानि प्राकृतत्वात् भिगा । ठाणा० ११७ ।
१४२, ६१७ ।	भृङ्गा–पुब्करिणोनाम । जं० प्र॰ ३६० ।
भासारिया-माषार्याः । प्रज्ञा० १६ ।	भगार-भृङ्गारः । जीवा० २४४ । भृङ्गारः । जं० प्र०
भासाविजता-भाषा सत्त्यादिका तस्या विचयो-निर्णयो	४१०। भृङ्गार:-विशिष्टवर्णकचित्रोपेत: । जं० प्र०
भाषाविचयः, भाषाया वा-वाचो विजयः-समृद्धिर्यस्मिन्	४०३ । भृङ्गारः-मत्तकरिमहामुखाकृतिसमानं भृङ्गारम् ।
स भाषाविजयः । ठाणा० ४९१ ।	जीवा॰ २५४ । भृङ्गारःवाद्यविशेषः । आव० १२२ ।
भासासमिइ-भाषण भाषा तद्विषया समितिः भाषा-	भृङ्गारः-कनकालुका । जं० प्र० २६२ । भृङ्गारः-
समितिः हितमितासन्दिग्धार्थभाषणम् । आव० ६१६ ।	कनकालुषा । जं० प्र० १०१ । भृङ्गारः-जलभाजन-
भासासमिती-कक्कसणिट्ठुरकडुयफरेस-असम्बद्धबहुप्पला-	विशेष: । जं० प्र॰ १८३ । कलशः । आव० ६९४ ।
वदोसवज्बिता हियमणवज्जमितासंदेहणभिदोहधम्मा सा	पक्षिविशेष: । ज्ञाता० ६९ ।
भासासमिती । नि० चू० प्र० १६ अ। ।	भिगारए- भृङ्गारकः-कनकालुकः । जं∘ प्र० ४६।
भासिओ-भाषितः-जनानामुक्तः । प्रभ० ११४ । भासितः-	भिगारओ-भृङ्गारकः । जीवा० २१३ ।
प्रतिभासित: । प्रश्र० ११५ ।	भिगारकलस-भृङ्गारकल्रज्ञः । जीवा० २४८ ।
भासित्तए-भाषितुं-वक्तुम् । भग० ७०७ ।	भिगारग-भुङ्गारकः, पक्षिविशेषः । ज्ञाता० ६७ । पक्षिन
भासियव्वं-भाषितव्यं-हितमितमधुरादिविशेषणतः ।	विशेषः । भृङ्गारिका च, या रसति निशिभूमो द्वघङ्गलः
ज्ञाता० ६२ ।	शरीरेत्येवंलक्षणा । प्रश्न० ८ ।
भासुंडणा-भ्रंशना । बृ० द्वि० १८० ।	भिगिरिडी-भृङ्गिरिटिः-चतुरिन्दियजीवभेदः । उत्तर
भासुज्जुयया- । ठाणा० १९६ ।	६६६ ।
भासुद्देसए-भाषोद्देषकः । प्रज्ञाः ५०२ ।	मिडमओ-भिण्डमय: । आव० ३९७ ।
भासुर–भास्वरं–दीप्तिकालि । भग० १७४ । ब्रह्मलोके	भिडिमाल-भिण्डिमालः-प्रहरणविशेषः । जीवा० १०५।
देवविमानविशेष: । सम० १३ ।	मिण्डिमालः । प्रश्न०२१ । भिण्डिमालम् । अपेष० ७१ 🖡
भासुरवरबोंदिधरो-भासुरवरशरीरघरः । आव० ३४८ ।	भिन्दिपालाः–हस्तक्षेप्याः महाफला दीर्घा आयुधविशेषाः 🖡
भासुरा-भास्वरा-छायायुक्ता । खाव॰ १८५ ।	जं० प्र० २०६।
भास्वन्त-महोरगभेदविशेषः । प्रशा० ७० ।	सिंडिमालग्गं-मिण्डिमालाग्रम् । जीवा० १०७ ।
मिगंग-भृताङ्गः वृक्षः । जं० प्र० १०१ । भृङ्गाङ्गः ।	भिडियालिगं-अग्नेराश्रयविशेषः । जीवा० १२३ ।
आवे० ११० ।	िंसिद-मेदन-द्वैधीभावोत्पादनम् । दश्व० २२८ । भिंद-
(فلاف)	

भिदति]

कुन्तादिना भेदं विधेहि । ज्ञाता० २३८ । भिक्षाभाजनम् । आव० ३७३ । भिक्खायर-भिक्षाचर: । आव० २२२ । भिदति-भिन्दति-व्यभिचरति । प्रश्न० ८६। भिक्खायरिय-भिक्षाचरिक:-वृत्तिसंक्षेपः । अोप० ३७ । सिंदिय-विदायं । भग० ६५४ । भिक्खायरिया-भिक्षाचर्या । उत्त० ६०६ । भग० ९२१ सिम-ढक्का । ठाणा० ४६१ । सिसिसार-भिभि-ढक्का सा सारो यस्य स भिभिसारः । भिक्षानिमित्तं विचरणम् । ज्ञाता० १८८ । भिवलायरियाभग्ग-भिक्षाचयभिग्नः-भिक्षाटनेन নিৰি-ठाणा० ४५८ । भिउडि-भृकुटिः-कोपविकृतभ्रूरूपा । जं० प्र० २०२ । ण्णः । आव० ५३७ । भुकूटि:-दृष्टिरचनावशेषः ऌलाटे । उपा० २३ । भृकुटि:-भिवखू-भिक्षु:-मतविशेषः । आव० ६५६ । भिक्षु:-नयनललाटविकारविशेषः । प्रश्नः ४९ । कोपकृतो भृवि श्रमणः । भग० १२३ । भिक्षुः-भिक्षगतीलः भिनत्ति वाऽष्ट्रप्रकारकमेति भिक्षुः । दश० =४ । भिक्षुकः-मत-कार: । ज्ञाता० १३८ । भिउडी-भृकुटि:-लोचनविकारविशेष: । विपा० ४३ । विशेषः । आव० ६२७ । भिक्षु -- आरम्भपरित्यागाद्धर्मं-कायपालनाय भिक्षणशीलो भिक्षुः, एवं भिक्षुक्यपि । भूकुटी-भृविकार: । ज्ञाता० १४२ । आव० ५१४ । भ्रकुटी-अविगवशकृतभृत्क्षेपरूपा । उत्त० ५४३ । दश० १५२ । भिक्षु:--अष्ट्रप्रकारं कम्मं तां ज्ञानदर्शन-भिऊ-भृगुः-लोकप्रसिद्ध म्हविविशेषः । औप० ९२ । चारित्रतपोभिभिनत्तीति भिक्षुः । व्य० प्र० ३९ आ । भिक्खंतगो-भिक्षमाणः । आव० ४२१ । भिवखणसीलो । दश० चू० ३३ आ । भिकख-भिक्षा। उत्त० ४३० । भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । भिक्खूउत्तमा-भिक्षूत्तम ! हे यतिप्रधान ! । उत्तः १३० । भिक्खुउवासगपुत्त-बोद्वोपासकपुत्र: । आव० ८१२ । STOTIO 822 1 भिकलकरो-जोदणं। नि० चू० प्र० ३२८ अ। भिवखुओ-भिक्षुकः-सौगतः । बृ० द्वि० ९० आ । भिषखा-भिक्षा-तुच्छमविज्ञातं वा । अोप० ३९ । आव० **भिक्खूणी-**संजतीए तईयो भेओ । नि० चू० प्र० १३२ आ । भिक्षुणी-साब्वी । आचा० ३२१, ३५८ । 688 1 भिक्खूपडिमा-भिक्षुप्रतिमा-भिक्षुचितोऽभिग्रहविशेषः मिनखाए-भिक्षामत्ति-अकति वा भिक्षादो भिक्षाक: । भग० १२४ । अभिग्रहविशेषः । ज्ञाता० ७३ । भिक्षु-उत्त० २५१, २६४ । भिवखागकूल-भिक्षाककूलं-भिक्षणवृत्तिः । ठाणा० ४२० । प्रतिमा-सःध्वभिग्रहविशेषः । ठाणा०३८७ । भिक्षुप्रतिमा-भिवलागा-मिक्षाटाः-साधवः । आचा० ३४६। भिक्षण-साधुप्रतिज्ञाविशेषः । भग० ४९८ । **भिक्खुभाव-ज्ञानदर्शनचारित्राणि तृतीयव्रतादिकं वा** । शीला-मिक्षुकाः साधवः । म्राचा० ३३४ । भिक्षणशीला, भिक्षणधर्माणो भिक्षणे साघवो वा भिक्षाकाः । ठाणा० बृ० तृ० ५१ आ । भिक्षुभावः-चारित्रम् । ठय० द्वि। १८६ । भिक्षाकाः-गौरोपुत्राः । जं० प्र० १४२ । भिक्षा-1 10 031 मटन्ति-भिक्षाटाः मिक्षणशीलः साधवः । आचा० ३४४ । भिवखू-भिक्षुः-भिक्षणं शीखं-धर्म्सं: तत्साधुकारिता वा भिवलाणिज्जोग्ग-पडलापत्तगबंधो । नि॰ चू० यस्य स, भिनत्ति वा क्षुधमिति भिक्षुः । ठाणा० १४७। স০ भिक्षणशील: भिक्षुः-पचनपाचनादिसावद्यानुष्ठानरहिततया ्र १७ व । भिक्खाणियं-आहारं । ति० चू० प्र० ३२७ अ । निर्दोषाहारभोजी । सूत्र २७३ । 'भिदुरु विदारणे', शिवखातरित-भिक्षार्थं चर्या-चरणमटनं भिक्षाचर्या-वृत्ति-क्षध इति कर्म्मणः आख्या, तं भिनत्तीति भिक्षः, रंक्षेपह्नमा । ठाणा० ३६४ । भिक्षणशीलो वा, भिक्षभोगी वा। नि॰ चू॰ तू॰ ५४ **रि**श्विखामःयण-भिक्षाभाजनमिव भिक्षाभाजनं तदस्माकं अ। 'भिदिविदारणे' क्षुघ इति कर्मण आख्यानं, शाना-् िक्षोरिव निर्वाहकारणमित्यर्थः । ज्ञाता० वरणादिकर्म्म भिनत्तीति भिक्षुः । नि० चू० प्र० १०३ 169 1

अ। भिक्षु:-भिक्षणबीलः, भिनत्ति वाऽष्ट्रप्रकारं कर्मेति ध्या पिधानादिवदकारलोपाद्भिध्या । भग० ५७३ । दान्तादिगुणोपेतः भिक्षुः-साधुः । सूत्र० २६३ । भिक्षुः-भिज्जति-भिद्यते प्राक्तनसम्बन्धविशेषत्यागात् । भग० निरवद्याहारतया भिक्षणशीलो भिक्षु: । सूत्र० २९८ । २१४। भिद्यते-भेदवान् भवति । भग० २४ । भिक्षत इत्येवंधर्मा तत्साधुकारी चेति भिक्षुः, परदत्तो-भिज्जा-लोभः । बृ० तृ० २४६ अ । लोभः । ठाणा० पजीवी वती । उत्त० २४६ । भिनत्ति-यथाप्रतिज्ञाते-२७४, ३७४ । ग्रद्धिः । ठाणा० २७४ । अभिच्यानम् । नानुष्ठानेन क्षुधम् इविध वा कर्मेति भिक्षुः । उत्त० ३४७ । सम० ७१ । बुद्धदर्शनाश्रितः । अनु० १४६ । भिज्जेज्ज-भिद्येत-अनेकघा विदार्येत । अनु० १६१ । भिवखोंड-ये भिक्षामेव भुझते न तु स्वपरिगृहीतगोदुग्धा-भिज्ञा-भिष्या-लोगः । भग० २१३ । दिकं ते भिक्षोण्डाः, सुगतशासनस्था इत्यन्ये । अनु० भिणासि-भेनाशितः पक्षिविशेषः । प्रश्न० ५ । भिणिभिणंत-गुजजू । तं० । 28 1 भिक्षा-दत्तिरभिप्रेता । सम० ५५ মিণ্ড:-। आचा० १९७ । भिक्षाकुल-भिण्डमाल--शस्त्रजातिविशेषः । जीवा० १२० । । ठाणा॰ ३१२ । भिक्षाचारी-भिण्ण-अदसागं। नि० चू० प्र० १४० अ । सदसं । ठाणा॰ ३४२ । भिक्षुमाः-शौढोदनीयादि । व्य० प्र० १६५ व । सगलं ण भवति । नि० चू० तू० ४६ छ । भिक्षुकी-साध्वी । पिण्ड० ४ । भिण्णविड-मिश्वविडं-घुतादिना मिथितम् । व्य० द्वि० भिक्षूपचरक-आवकविशेषः,यस्य मिथ्यादर्शनशल्ये दृष्टान्तः। ११ छ। षाव० ५७९ । भिण्णरहस्स-रहस्सं णं घारयति । नि० चू० प्र० १०२ अ। । जो अववादपदं अण्णेसि कप्पियाणं साहति । नि० भिगंगा-भृतं-भरणं पूरणमित्यर्थः, तत्राङ्गानि-कारणानि, न हि भरणक्रिया भरणीयं भाजनं वा विना भवतीति चू० तृ० १४९ अ । तत्सम्पादकत्वात् वृक्षा अपि भृताङ्गाः । जं० प्र० १०१ । भिण्णवासं-। नि० चू० तृ० ६९ आ । भिण्णागार-देसे पडियसडियं। नि० चू० प्र० २६% द्रुमगणविशेष: । जं॰ प्र० १०० । भिगु-भृगुः-राजिः । ओघ० १३७ । भृगुः-इषुकारनृपति-अ। पुरोहितः । उत्त० ३९५ । भृगुः-प्रपातस्थानम् । जीवा० भितग-भृतकः-कर्मकरः । अनु० १५४ । भिति-भृतिः-पदात्यादीनां वृत्तिः । अनु० १४४ । २९२ । भित्तं-अदं। नि॰ चू॰ द्वि॰ १२४ आ । भिगुच्च-भृगुः-लोकप्रसिद्ध ऋषिविशेषस्तस्यैते शिष्या इति भित्ति-णदि तडी तो जाव वद्दलिया सा भत्ती । दश• भागंवः । औप० ६१ । भिगूण-दितडी । नि० चू० द्वि० ४२ अ । चू० ११९ आ । पक्वेष्ठकादिरचिता । उत्त० ४२५ । भिग्गय्पभा-भृङ्गप्रभा-पुष्करिणीनाम । जं० प्र० ३३४ । अनु० १५४ । प्रकारवरण्डिकादि भित्ति पर्वतखण्डं । भिङ्गए-भृङ्गः-पक्षिविशेषः पक्ष्मलः । प्रज्ञा० ३६० : भग० ६४३ । भित्ति:-नदीतटी । दश० १४२ । भित्ति:-भिच्च-भृत्यः-पदातिः । उत्त० ४०५ । प्रश्न० ४७ । तटी । दश॰ २२८ । भिज्छुंड-भिक्षाण्डः-भिक्षाभोजी । ज्ञाता० १९४। भित्तिगुलिया-भित्तिगुलिकाः-पीठकसंस्थानीयाः । जीवा० মিच্छंडग-२०४ । पीठकसंस्थानीयाः । जं० प्र० ४६ । भित्तिन । आचा० ४२१ । मिच्छुण्पियं–भिक्षुप्रियं पलाण्डु । बृ० तृ० २१२ छ । गुलिका:-भित्तिसस्का पीठिका । जीवा० ३५६ । भित्ति-भिज्ज-भेदः-तोमरादिना शारीरादिविषयो भेदः । भग• गुलिका-पीठकस्थानीया । राज० ६२ । भित्तिमूल-कुर्ड्यकदेशादि । दश० १७८ । १९ । अभि-व्यासा, विषयाणां घ्यानं तदेकाग्रत्वमभि-

भित्तिल्लं]

भित्तिल्लं-आनतकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३८ । भित्ती-तडो–नदी । दश० चू० ६८ अ ।	भिन्ना–विदारितास्तदभिषातेन लवमात्रीकृता इति । उत्त० ५०७ ।		
सिता-तडा-नदा । देशे० पूरु ६८ जा सिन्देज्जा-भिन्दात् काणताकरणेन । उपा० ४२ ।	अत्तर्ग २०७ । भिडिभतमच्छ-मत्स्यविशेष: । जीवा⇒ ३६ ।		
भिन्दण्जा-गिन्दात् काणताकरणन् । उपाठ कर्ग भिन्न-णूमं । नि० चू० द्वि० ७० आ । प्रकाशितम् ।	भिबिभसमाण-अतिशयेन दीप्यमानम् । जीवा० ३५१ ।		
। सन्न∽णूमा । ग० पूरु । ढ्वरु ७७ जा । त्रकाशितन् । बृ⊳्तू० २६४ आ । छिद्रं राजीयुक्तं वा । बृ० द्वि०	आचा॰ ५२३ । अत्यर्थं देदीप्यमानम् । जंबा० ३१९ । आचा॰ ५२३ । अत्यर्थं देदीप्यमानम् । जंबप्र० २९२ ।		
बृऽतृ० २६४ का । छिद्र राजायुक्त वा विष्ठ छि २४४ आ । भिन्नो नाम तत्कालमरणिनिम्मेथनेनोत्पा∙	भाषाण १९२ । अत्यय ददाप्यमानम् । जण्डव २९२ । भियग-भृतकः-य आबालत्वात्पोषितः । ज्ञाता० ८९ ।		
दत्तोऽग्निः । व्य० प्र० १०१ आ । भिन्नः-खण्डीकृतः ।	भूतकः-नियतकालमधिकृत्य वेतनेन कर्मकरणाय घुत: ।		
उत्त० ४६१ । भिन्नं-राजियुक्तं सछिद्रं वा । ओघ०	भूतकः—ामपतकालमावद्यति पतमम कमकरणाव दृतः । जीवा० २८० ।		
२११ । क्षिन्नं-राजिमान् । विशे० ६३० । भिन्नं-गलत् ।	भालिगसूप-सस्तेहसूपः । व्य० द्वि० १३५ आ ।		
अोघ० १६४ । भेद:कर्मण: मुभागुभस्य वा तीवरस-	मिलिजए-अम्थङ्गाय ढीकयस्त । सूत्र० ११७ ।		
स्यापदर्त्तनाकरणेन मन्दताकरणम् । मन्दस्य चोद्वर्त्तना-	भिलुगा-स्फुटितक्वष्णभूराजिः । आचा० ३३८ । राइ ।		
स्यापवतनाकरणम् । भग० १६ । भिन्नः-काष्ठाद्युपः	दश० चू० १०१ आ । तथाविधभूमिराजिविशेष: ।		
हतशब्दवत् । ठाणा० ४७१ । भिन्नः-खण्डः, अंशसहितः ।	दश० २०४ ।		
सूर्यं ० ११६ । भिन्नः व्युद्गाहितः । व्यं० प्र० २००	भिलुगाणि-श्रक्षणभूमिराजयः । आचा० ४११ ।		
સુવર્ગ દ્વારા હતા કુલ્લા કુલ	भिल्ल- । नि० चू॰ प्र० १३८ वा।		
जा। भिन्नकहा-भिन्नकथा-रहस्यालापः, मैथुनसम्वद्धं वचो वा।	भिल्ला– । अंब्र प्रदेश ।		
सूत्र १०७ । मैथुनसम्बद्धा राभसिला कथा । ओष•	भिल्लाए-भल्लातकः यस्य भक्षातकाभिधानानि फलानि		
	लोकप्रसिद्धानि । प्रज्ञा० ३१ ।		
ित्तकुष्ठी-गल्हहुष्ठः । अोघ० १६४ ।	भिसंत-भासमानम् । जं० प्र० ५२६ । दीष्यमानः ।		
िभिन्नदाढ-भिन्नदंष्ट्राकः । पिण्ड० ६९ ।	ज्ञाता ॰ १८ । औप ॰ १३ । भासमानः स्निग्धरवचा		
भिन्नद्रव्यसम्यक्-दधिभाजनादि भिन्नं सत् काकादि समा-	दीप्यमानः । जं० प्र० २९ । दीप्यमानो विमलः । ज०		
धानोत्पत्तेभिन्नद्रव्यसम्यक् । आचा० १७६ । प्र० २६३ ।			
भिन्नपिडवाइय-भिन्नस्येव-स्फोटितस्येव पिण्डस्य-औदना-	भिस-जलरुहविश्वेषः । प्रज्ञा० ३३ । खाद्यविशेषः । ज०		
दिपिण्डस्य पातः-पात्रक्षेपो यस्य प्राह्यतयाऽस्ति स भिन्न-	प्र० ११८ । विसं-पद्मिनीकन्दः । जः प्र० ३५ ।		
विण्डवातिक: । प्रश्न० १०६ ।	पद्मकन्दमूलम् । आचा० ३४८ । पद्मिनीमूलम् । ज्ञाता०		
भिन्नांपडपातित-भिन्नस्यैव-स्फोटितस्यैव पिण्डस्य स •	१८८ । बिसं-पद्मिनीकन्दः । राज० ३३ । कन्दः ।		
क्तुकादिसम्बन्ध्विनः पातो–लाभो यस्यास्ति स भिन्न-	राज० १८, ७८। बिशं-कन्दः । जं० प्र०४२, २९१।		
पिण्डपातिकः । ठाणा० २६८ ।	भिसकंदए-भिसकन्दः । प्रज्ञा० ३६४ ।		
भिन्नपुण्णचाउद्दस-भिन्ना-परतिथिसङ्गमेन भेदं प्राप्ता	भिसग-गणविशेषः । शता० १५४ । नि० चू० प्र०		
या पुण्यचतुर्दशी तस्यां जातः । जं० प्र० २०२ ।	, ६२ व्या ।		
भिन्नमार्गः । सम० ८४ ।	सिसमाणा-दीप्यमाना । भग० ४७८ । आचा० ४२३ ।		
भिन्नमुहुत्त-खण्डो मुहूत्तों, अन्तमुंहूत्तंम् । जीवा० १० ।	दीप्यमानम् । जीवा० १९९, ३५६ ।		
भिन्नरहस्ता-भिन्नरहस्याः-विश्वस्तजनकथितरहस्यभेदिनः।	भिसमुणाल-पद्मकन्दोपरिवर्त्तिनी लता । आचा० ३४८ ।		
उत्त॰ १४६ ।	जलुरुहविशेष: । प्रज्ञा० ३३ ।		
भिन्नवास-भिन्नवर्षं-बुद्बुदादि । खाव० ७३२ ।	भिसिगा- । नि० चू० प्र० २०८ अ ।		
(200)			

भिसिणी]

[मुज्जो

भिसिणी-बिसिनी-पद्मिनी । आव० १२८ । मिसिमादि-कट्ठमयं । नि० चू० दि० ६२ आ । मिसिय-भृशिका आसनविशेषः । भग० ११३, ११६। भिसियग-। नि० चू० प्र० ३४७ आ । भिसिया-वृषिका काष्ठमयं वा । बृ० दि० २११ अ । वृषिका-उपवेसनपट्टहिका । क्षीप० ९४ । उवेसणयं । दश॰ चू० १११ ख । आसनविशेषः । ज्ञाता० ४४ । भग० ५४८ । आसनम् । ज्ञाता० १४२ । भिसिरा-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ८१। भोअं-उत्त्रस्तं-पत् उत्रस्तेन मनसा गीयते तद्भीतपुरुष-निबन्धनस्वात् तद्धर्मानुवृत्तस्वाद्भीतमुच्यते । (?) । भोअपरिकहण-मोतानां परिकथनं भीतपरिकथनम् । आव० १३२ । भोइपरिकहण-भोत्या परिकथनं भीतिपरिकथनम् । आव० १३२ । भोए-भोतः-उत्पन्नसाध्वसः । उत्त० ४६१ । भोओ-मीतः-त्रस्तः । उत्त० १०९ । भोम-विकरासः । ठाणा० ४६१ । कर्मशञ्चपेक्षया रोद्रम् । दश० १९२ । भीष्मः । ज्ञाता० ५९ । विकरालः-भयानकम् । वाव० ६३४ । भीमः-राक्षसेन्द्रः । जीवा० १७४ । भीमः-भयानकः । भीमत्वादेव उत्त्रासनकः । जीवा० १०६ । प्रतिवासुदेवनाम । सम० ११४ । भीमः-दक्षिणनिकाये चतुर्थो व्यन्तरेन्द्रः । भग० ११८ । राक्षसेन्द्रः । ठाणा ५५ । भीमः-हस्तिनापुरे कूटग्राही । विषा० ४८। कुन्ताग्रभिक्षाभिग्रहः पाण्डवः। मर० । भीमसेण-भरतक्षेत्रेऽतीतायामुरसपिण्यां षष्ठः कुल्लकरः । ठाणा० ५१८ । सम० १४० । पाण्डुनृपस्य पुत्र: । ज्ञाता० २०८ । भीमा-वसन्तपुरप्रत्यासन्ना पछी । पिण्ड० ४८ । भोमा:-राक्षसविशेषाः । प्रज्ञा० ७० । भोय-भोतं-उत्त्रस्तम् । गीतविशेषः यदुरत्रस्तेन गीयते । जीवा ॰ १९४ । भीतं-उत्त्रस्तमानसम् । अनु० १३२ । भोया-मोतं-जातभयाः । भग० १६६ । त्रस्तमानसम् । ठाणा० ३९६ । त्रस्ताः । उद्विग्नाः । ज्ञाता० १७ । भोताः । विपा० ४३ । (अल्प॰ १०१) (201)

भीर-भीरः-अकृतकरणः । सूत्र० ५९ । भोरुदुंदुउ-मारवाहकः । नि० चू० प्र० १४९ आ। भौल-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३९ । भोधमः--कुण्डिनीनगर्यंधिपतिः । प्रश्न० ८८ । भुंजंति-नि॰ चू॰ तृ॰ २३ अ । भुंजति-मुज्बति । आव० ६११ । भुंजमाण-भुञ्जन्-पालनां कुर्वनु । दश० १७१ । भुखानः-अनुभवनु । जं० प्र० २२२ । भुजसु-भुङ्क्ष्व-समुद्दिश । वृ० तृ० गा० ६०७१ । भूंजियब्व-मोक्तव्यं वेदनादिकरणतो । अङ्गारादिदोषः रहितः । ज्ञाता० ६१ । भुंजोआ-भुक्तवन्तः । वाव० १३० । भुंदणघडियं-वर्धकिः । नि० चू० प्र० २४४ आ । भुंभलय-शेखरः । उपा० २२ । भुअपरिसप्पा-भुजाः-शरीरावयवविशेषास्तैः परिसर्वन्तीति भुत्रपरिसर्पा: । उत्त० ६९९ । भुअमोअग-ग्रुजमोकः-रत्नविशेषः । जं० प्र० ११३। भुकुंडेति--उद्धूल्यति । भग० ४७७ । भुकुडति-म्रूकुडति-उद्धूलयति । ज० प्र० २७५ । भूक्से-बुभुक्षावशेन रूक्षीभूतः । ज्ञाता० ७६ । भुक्खा-बुभुक्षाकान्ता । ज्ञात० ३३ । भुविखयतिसिया-बुभुक्षिततृषिता । वाव० २३७ । भूगग-भुग्नः-वकः । उपा० २२ । भग्नः । ज्ञाता० १३७ । भूगगभगो-अतीव वक्रे भूवी यस्य तत् । ज्ञाता० १३७। भूजग-महोरगभेदविशेष: । प्रज्ञा० ७० । भूजगनिमीक-भुजककत्र्वकी । उत्त० ३८१ । भुजङ्गजन-गणिकादृष्टान्ते दृष्टान्तः । विशे० ४३७, भुजपरिसर्प-परिसर्प्पभेदः । सम० १३५ । सुजा-भुजः-हस्ताग्रः । प्रज्ञा० ६१ । सुजौ-प्राक्पादयोर्जानूपरिभागः । जं० प्र० २३७ । सुद्धाई-भुज्यते-भक्तसूपादि । उत्त० ३६० । मुद्धा-भोजिताः । उत्त० ४४० । मुज्जिय--भृष्टम् । आव० ०११ । अग्न्यर्द्धपक्वं गोधूमादेः कीर्धकमन्यदा तिलगोधूमादि । आचा० ३२३ । सुङ्जो-भूयः-प्राच्चर्ये । उत्त० २१२ । भूयः-व्रतिशयेन

[भूणक

 बहुबहुन् वारानित्यर्थः । उत्त० २७७ । भूयोभूयः- पुनःपुनः । भग० २२ । मुत-यत् भुक्तं सत्पोडयति तद् भुक्तमित्युच्यते । ठाणा० ३७४ । मुत्तभोगा-इत्यिभोगा भुंजिउं पठवइयाति ते भुत्तभोगा। नि० चू० प्र० १०७ छा । मुत्तुणं-परिभोक्तुम् । दश० १७६ । मुत्तुणं-परिभोक्तुम् । दश० १७६ । मुत्तुणं-पुत्ति-भुक्तानुभुक्तः-द्वधानेन् वारान् भुक्तवनः । बृ० प्र० २६४ छा । मुत्तुय-अनार्यविशेषः । भग० १७० । मुत्त्यती-अतिकायेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० १०४ । मुर्यगा-अत्तिकायेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० १०४ । मुर्यग-भुजङ्गः, भोगी । औप० ४ । द्याता० ४ । भोजकः । जाता० ४ । मुयगवती-पञ्चमवर्गस्य षड्विशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । ठाणा० २०४ । मुयगावर-भुजगवर:-अपान्तराले द्वीपः । जीवा० ३६८ । मुयगा-मु जैर्गच्छन्तीति भुजगाः-नोधादयः । ठाणा० २०४ । मुत्रगा नागकुपाराः । प्रश्व०६६ । पञ्चमवर्गस्य पञ्चविकः तितममध्ययनम् । ज्ञाता० २४२ । मुयगरित्सरप-भुजगेश्वरः-नावराज्ञः । जीवा० २७२ । मुयगरित्सप्रित्ताति भुजमदित्तीति भुजपरिसर्पः नकु- लादिकः । जीवा० ३६ । 	भूअत्थ-भूतः सद्भूतोऽवितथ इति यावत् तथाविघोऽयों- विषयो यस्य तद्भूतार्थं ज्ञानम् । उत्ता० १६४ । भूअरूव-भूतरूरं-अबद्धास्थि कोमलफलरूपम् । दछ० २८९ । भूइकम्मं-भूतिकम्मं-ज्वरितानामुपद्रवरक्षार्थं भूतिदानं तत् औप० १०६ । भूतिकर्म-ज्वरितादिभूतिदानम् । भग० ५१ । भूत्त्या मस्मरूपया विद्याभिमन्त्रितया मृदा चार्द्र- पांशुलक्षणया सूत्रेण वा तंतुना यरपरिरया वेष्टनं तद्द भूतिकम्मॉच्यते । बृ० प्र० २१५ अ । भूत्या-भस्म- नोपलक्षणत्वान्मृदा सूत्रेण वा कर्म-रक्षार्थं वमस्यादेः परिवेष्टनम् । उत्त० ७१० । मन्त्राभिसंस्कृतभूतिदानम् । ज्ञाता० १८६ । भूइपण्प-भूतिप्रज्ञः-भ्रवृद्धप्रज्ञः अनन्तज्ञानवानु । सूत्र० १४५ । भूइपण्प-भूतिप्रज्ञः-भ्रवृद्धप्रज्ञः अनन्तज्ञानवानु । सूत्र० १४५ । भूइपग्पा-भूतिप्रज्ञः-भूतिः मज्जलं सर्वमज्जलोत्तमत्वेन वृद्धि- वां वृद्धिविधिष्टत्वेन रक्षा वा प्राणिरक्षकस्वेन प्रज्ञा-बुद्धि- रस्येति भूतिप्रज्ञः । उत्त० ३६६ । भूतिर्मज्जन्दे इद्धि रक्षा चेति, प्रज्ञायतेऽनया वस्तुतत्त्वमिति प्रज्ञा । उत्त० ३६८ । भूई-भूतिः-वृद्धि-मज्जलं, रक्षा च । सूत्र० १४६ । भूई-भूतिः-वृद्धि-मज्जलं, रक्षा च । सूत्र० १४६ । भूए-भवन्ति अविष्यस्त्यभूवन्निति च भूतानि असुभृतः । आचा० ११९ । भूए-चतुर्द्ताभूतग्रामाः । आचा० १५६ । भूतसब्दः औपम्यवाची । राज० ९ । भूतः वत्रत्यावचनोऽयं दाब्दः । आचा० १९ । भूतः अवस्थावचनोऽयं दाव्तः । अतः ३०७, ३४६ । उरमार्यः । भग० ०३९ । ज्ञातः । उत्त० ३०७, ३४६ । उरमार्यः ।	
सुयवरिसप्प- भुजाम्यां परिसर्पन्तीति सुजपरिसर्पाः ।	अवस्थावचनोऽयं शब्द: । आचा० १९ । भूतः-सद्भूतः ।	
मोचकः पृथिवीभेदः, रत्नविशेषः । आचा० २६ । भुजन् मोचकः-रत्नविशेषः । भग० १० । भुजमोचकः । प्रज्ञा० २७ । भुजमोचकः रत्नविशेषः । जीवा० २३ । भुज-	भूओवधाइए-भूतानि∽एकेन्द्रियास्ताननर्थत उपहन्तीति सत्त्वोपघातिकः । सप्तममसमाधिस्थानम् । सम० ३७ । झाचा० ४२५ ।	
मोचकः स्तविशेषः । प्रश्न० ६२ । सन-भारतः-अमगढतः । तन्न० ५३ ।	भूओवधाई-भूतोपघातो-जीवोपघातकः । सप्तममसमाधि-	
सुल्ल-भाग्तः-भ्रमयुक्तः । दश० ५९ । भाविम-अभवत । भग० ११९ ।	स्यानम् । आव० ६५३ । भावताच-भावताचम् । आव० ३६६ ।	
सुविसु-अभवत् । भग० ११९ । अमे-बसम् । भग० ११३ ।	भूज्जपत्त-भूजपत्रम् । आव० ३१९ ।	
भुसे-बुसम् । भग० ११३ । (८०२)		

भूणिया]

भूणिया-बालिका । बृ० तृ० ६८ व । अ । अंगुलीए जत्तिया भूति लग्गति । नि० चू० द्वि० भूत-जीवः, सत्त्वः, विज्ञो, वेदयिता च । भग० ११२ । ४१ छ । उपमार्थः । उत्त० ३०७ । उपमावाची । आव० ४४८ । भूतीमोल्ल-भृतिमूल्यम् । आव० ८६१ । गुणैः प्राप्तः । जीवा० १८७ । उपमाने तादर्थ्ये वा । भूतोत्तमाः-भूतभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । सूत्र० ४१२ । उपमानाः प्रकृतिः । ठाणा० ३०५ । भूतोपघातित्व-सप्तममसमाधिस्वानम् । प्रश्न० १४४। भूतगुहा-भूतगृहः यत्र व्यन्तरगुहम् । आव० ३०९ । भूत्या-भस्मनोपलक्षणत्वान्मृदा सूत्रेण वा । उत्त० ७१० । मथुरानगयां व्यन्तरगृहः । विशे० १००३ । भूमय:--महाव्रतारोपणकाललक्षणाः अवस्थापद्रव्यः । ठाणा० भूततण-भूततृणं-अजगो । नि० चू० द्वि० ६८ अ । 850 1 भूतत्थ-संजमसाहिका किरिया । नि० चू० प्र० २९ आ । भूमि कंडुयावेइ-भूमिकण्डूयते-अङ्गुलोधवेशितसूचीकंईंस्तेः-भूतनिन्हव-नास्त्येवात्मेत्यादि । आव०५८५ । नास्त्यात्मा । भूमि कण्डूयते महादुःखमुत्पद्यते इति क्रत्वा भूमिकण्डू-ठाणा० २६ । असत्यविशेषः । उत्त० ५६ । यनं कारयतीति । विपा० ७२ । **भूतपु**टव-भूतपूर्वः । आव० ३५२ । भूमि-कालः । ठाणा० ४३१ । भूतरूप-भूतं रूपमनबद्धास्थो, कोमलफलरूपं । आचा० भूमिगृह-खातं गृहम् । आव० ८२६ । 1 935 भूमिघर-भूमिग्रहम् । प्रक्ष० ८ । भूतवर्डेंसा-भूमिचवेडा-भूमिचपेटा । जीवा० २४७ । । ठाणा० २३१ । भूतवेद्धा-भूतादीनां निग्रहार्थं विद्या तन्त्रं भूतविद्या । भूमिनिसेज्ञा-भूमिनिषद्या-भूम्यासनम् । प्रश्न० १३७। भूमिपट्टादिकम्-তাগাত ४२७। । ठाणा० ३१३ । भूत शब्द-प्रकृत्यर्थः । ठाणा० २९३ । भूमिभाग-भूमिभागः-अधोभागः । जं० प्र० ३२१ । भूताः-तरवो । ठाणा० १३६ । सद्भूताः षदार्थाः । भूमानां भूमिभागाः । राज० ७२ । ठाणा० ४९१ । ठाणा २३१ । मुक्तिगमनयोग्येन भूमी-भूमिः-कालः, कालस्य चाधारत्वेन कारणत्वाद् भव्यत्वेन भूतानां व्यवस्थिताः । आचा० २४६ । केली भूमित्वेन व्यपदेशः । जं० प्र० १५५ । भूमिः-क्षेत्रम्, किलव्यन्तरविशेषाः । उत्त० ५०१ । सेतु केतु सेतुकेत्विति भेदत्रयभिन्नम् । दश० १९३ । भूतानन्दसूत्रं– भूमीकम्मं-भूमीए समविसमाए परिकम्मणं । नि० चू० । ठाणा० २०५ । भूतार्थत्व-सद्भूता अमी अर्था इत्येवंरूपेणाभिगता अधि-प्र० २३० आ । गता वा परिच्छिन्ना तम् । उत्त० १६४ । भूमीपरिकम्मं-सीतकालं । नि० चू० प्र० २३२ आ। भूतिः-छारः । ओष० १४३, ६२ । भूय-भूतः-द्वीपसमुद्रविशेषः । जीवा० ३२१ । भूतं-एके-भूतिकम्म-ज्वरादिरक्षानिमित्तं भूतिदानं भूतिकम्मं । न्द्रियम् । दश० १५६ । भूतानि-प्रत्येकसाधारणसूक्षम-ठाणा० ४४२ । यः तद्धारितादीनामभिमंत्रितेन क्षारेण बादरपर्याप्तकापर्याप्तकतत्तरवः । आचा० ७१ । जीवाः । रक्षाकरणं जरणं ज्वरादि भूतिदाणं भूतीकम्मम् । व्य० आव० ६५० । भूतं-अप्कायादि । दश० २०४ । भूतं प्र॰ १६२ अ । पृथिव्यादि । दश० १५७ । भूतः-प्रेतः । प्रश्न० १२१ । भूतिकम्मणम्-ज्वरितादीनां भूत्यादिभी रक्षादिकरणेन । तरुः । उत्तः ३७० । भूतं-पृथिव्यादिः । आव० ७३०.। ठাणा० २७१ । भूतं-सद्भूतवस्तु । । प्रश्न० ३१ । भूतं-एकेन्द्रियादि । भूतिवादिकाः-गन्धवंभेदविशेषः । प्रज्ञाः ७० । आव० ६५४ । भूतशब्द: भायणतुल्यवाची । ति० चू० दि॰ १८ आ । भूतं-संवृतम् । आचा॰ १२३ । भूती-भूतिरिति यत्प्रमाणमंगुब्ठप्रदेशनीसंदंसकेन भस्म ग्रहयते पानकबिंदुमात्रमपि । नि० चू० प्र० ३१५ भूयगाम-भूता:-प्राणिनस्तेषां ग्राम:-समूहो भूतग्राम: । (/.03)

भूवगामी]

Ĩ

[भूरित

	20	
उत्त० २४५ । भूतग्राम:-जीवसमूहः । आव० ६५०। गयन १४३ -		
प्रश्न० १४३ ।	भूयवाइय-भूतवादिककः-वाणमन्तरविशेषः । प्रज्ञा० ९४ ।	
भूयगामी –भूतं कामयितुं कीलमस्य भूतकामी । अाचा∙	भूयवाए-अशेषविशेषान्वितस्य समग्रवस्तुस्तोमस्य भूतस्य	
2 EX 1	सद्भूतस्य वादो भणनं यत्रासौ भूतवादः, अथवाऽनुगतं-	
भूयगाह-भूतग्रहः-उन्मत्तताहेतुः । भग० १९८ ।	व्यावृत्तापरिशेषधर्मकलापान्वितानां सभेदप्रभेदानां भूतानां	
भूयगिह-भूतग्रहं-अन्तरश्विकानगर्यां चैस्यम् । विशे०	प्राणिनां वादो यत्राऽसौ भूतवादो-हष्टिवाद: । विशे०	
९५१ ।	288 1	
भूयगुह -भूतगुहं-अन्तरश्विकापुर्यां चैस्यम् । आव० ३१८ ।	भूयवात-भूता:-सद्भूताः पदार्थास्तेषां वादो भूतवादः ।	
भूतगुहं-अन्तरञ्चिकानगर्यां चैस्यविशेषः । उत्त० १६८ ।	ठाणा॰ ४६१ ।	
भूयगगह-भूतग्रहः-रोगविशेषः । जीवा० २८४ ।	भूयवादिय–भूतवादिकः-व्यन्तरनिकायानामुपरिवत्तिनो त्य-	
भूयघाय- भूतोपघातं-सत्त्वोपघातं छिन्दि भिन्दि व्यापादय	न्तरजातिविश्रेषः । प्रश्न० ६९ ।	
इत्यादि प्रतिपादनम् । आव० ५८८ ।	भूयविज्ज-भूतानां निग्रहार्था विद्या-शास्त्रं भूतविद्या ।	
भूयणए- हस्तिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।	आयुर्वेदस्य षष्ठांङ्गम् । विपा० ७५ ।	
भूयतलाग-भृगुकच्छे उज्जयिनी ब्यन्तरकृतं द्वादशयोजन-	भूयसिरी-चम्पानगर्यां सोमदत्तस्य भार्या। ज्ञाता० १९६।	
मानं भष्यच्छस्स उत्तरे पासे तलागं । बृ० द्वि●	भूया-भूता-दक्षिणपश्चिमवतिकरपर्वंतस्य पूर्वंस्यां शत्रदेवेन्द्र-	
२६७ झा ।	स्यामलनामिकाया अग्रमहिब्या राजघानी। जीवा॰ ३६५।	
भूयत्थ-भूतार्थ-यथावस्थितम् । म्य० द्वि० २८४ अ ।	राजग्रहे सुदर्शनग्रहपतेः पुत्री । निरय० ३७ । भूताः-	
भूयदत्ता-अन्तकृद्शानां षष्ठस्य वर्गस्य त्रयोदशममध्यय-	तरवः । जं० प्र० १३६ । ज्ञाता० ६२ । भूताकल्पक-	
नम् । अन्त॰ २५ ।	वंग्रप्रसूतशकटालस्य तृतीया पुत्री । आव० ६९३ ।	
भू्यदिण्णा ∽भूतदत्ता कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य तुर्या पुत्री ।	भूताःतरवः। प्रज्ञा• १०७। व्यन्तरभेदविशेषः । प्रज्ञा•	
आव० ६९३ ।		
भू यदित्ता -भूतदीप्ता-अन्तक्रद्दशानां सप्तमवर्गंस्य त्रयोदश-	भूयाइं-भूतानि-स्थावराः । प्रश्न० १४७ ।	
ममध्ययनम् । अन्त० २४ ।	भूयाणंद-भूतानन्द:-उत्तरनिकाये द्वितीय इन्द्र: । भग०	
भूयभद्द-भूतभद्रः-भूते द्वीपे पूर्वदिधििपतिदेवेः । जीवा०	१९७ । ठाणा॰ ५४। जीवा० १७०। झाता॰ २५२।	
३७० ।	भूतानन्दाभिधान: कूणिकराजस्य प्रधानहस्ती । भग०	
भूयभावणा- भूतभावना-भूतं-सत्यं भाव्यतेऽनयेति, भूतस्य	७२० । भूतानन्दःनागकुमाराणामधिपतिः । प्रदा०	
वा भावना अनेकान्तपरिच्छेदारिमका, भूतानां-सत्त्वानां	१४। भूतानन्दः-हस्तिराजः। भग० ३१९। भूतानन्दः-	
भावना वासनेति वा । आव० १९१ ।	वीरविभोः सातापृच्छको देवः । आव० २२१ ।	
भूयमह-भूतमह:-भूतस्य-व्यन्तरविशेषस्य प्रतिनियतदिव-	भूयावडिंसा-भूतावतंसा-दक्षिणपश्चिमरतिकरपर्वतस्य दक्षि-	
सभावी उत्सवः । जीवा॰ २०१ । आचा॰ ३२० ।	णस्यां शक्रदेवेन्द्रस्याप्सरसोऽप्रमहिब्धा राजघानी । जीवा०	
भूयमहाभद्द-भूतमहामद्र:-भूते द्वीपेऽपराद्वधिपतिदेव: ।	रत्या राजव्याप्रत्यान्त रताज्यमातृष्या राजवाता । जायाण इद्ध् ।	
जीवा० ३७० ।		
भ्यमहावर-भूतमहावर:-भूते समुद्रेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव: ।	भूयावाद-भूतवाद:-हष्ट्रिवाद: । बू॰ प्र॰ २४ अ ।	
जीवा॰ ३७० ।	भूयावाय-भूतवादो-हष्टिवादः । विशे० १२९१ । भगगनाना-भनामाराः शरीरिणः । विशे० ७४६ ।	
भूयवर-भूतवर:-भूते समुद्रे पूर्वाद्धीधिपतिदेवः । जीवा०	भू याहारा- भूतावाराः	
(<08)		

भूर्यपत्रम्]

भूर्यपत्रम्-। प्रज्ञा० २६७ । 125 1 भूलए-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४। भेउरधम्मा-भिदुरधर्षाणः-स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं भूषण-मुकुटः । जीवा० १६१ । भिदुरत्वं धर्मों येषां ते भिदुरधर्माणः । अन्तर्भूतभाव-भूसण-भूषणं-मण्डनादिना विभूषाकरणम् । प्रश्न ० १४० । प्रत्त्ययोऽयम् । ठाणा० ६४ । भूषणं-उपाङ्गपरिधेयम् । जं० प्र० २२१ । भेए-भेदः-प्रकाशनं स्वदारमन्त्रभेदः । उपा० ७ । भेदः-भृगु–शुक्ला राजि: । बृ० प्र० ७५ छा । पर्वतकटकम् । क्षयः, भयाध्यवसानोपक्रम इति । अन्त० १३ । प्रश्न∙ १९ । भेओ-भेदः-मण्डलस्यापान्तरालम् । सूर्यं० ४९ । भेदः-भृगुकच्छ-पत्तनविशेषः । प्रज्ञा० ४८ । उत्त० ६०५ । सर्वपरिशाटतः पृथग्भावः । उत्त० २२४ । भेदनं भेदः-मुङ्गारक-भाजनविधिविशेषः : जोवा० २६६। एकैकताः । आघ० १८ । **मेडिग-**भेडिकम् । आव० ५**८१** । भृत-प्लुतम् । ज्ञाता॰ ७२ । आपूरितम् । विशे० भेत्तुं –भेत्तुम्–सूच्यादिना सच्छिद्रं कर्त्तुं म् । भग•्२७६ । 820 1 मृतककर्मजि-भेद-भेदः-विदारणम् । दग्र० १९२ । भेदः पर्यायःभावः । । आचा० ५४ । भूतकाः-मूल्यतः कर्मकराः । ठाणा० ११४ । विशे० ३९। विशेषो व्यक्तिः । ठाणा० ४१३ । उपक्रमः । भूति-मूल्यम् । व्य० प्र० २८० । ठाणा० ४०० । मृत्याः-प्रेष्यः । वाचा० ६१ । **भेदघाए**-भेदघातः-मण्डलस्यापान्तराले गमनम् । सूर्यं• भेंडमक्षो-भिण्डमयः-मृन्मयः । आव० ३१० । भेंडहत्थी-भिण्ड(मृन्म)यहस्ती । दक्ष० १९ । **भेदनं-बा**दरसम्परायावस्थायां संज्वलनलोभस्य खण्डशः र्भेडिया-भिण्डिका-त्राडीः (राडीः) । बृ० तृ० ७१ । नि० विधानम् । आचा० ९९८ । चू० प्र० ११२ छ। भेदवस्तूनि-नानावगृहीतमीह्यते, न चानिहितमवगम्यते, मे–गुष्मम्यम् । आवा० ३३९ । मट्टारकम् । पिण्ड० न चानवगतं घार्यत इति । आव० १० । ७३ । युष्माभिर्युष्मत्तीर्यकरेण वा । आचा० १८६ । भेदसमावन्न-भेदसमापन्न मतेईँ घीभावं गतः, अध्यवसाय-भवताम् । उत्त० ८३ । जं० प्र॰ २४० । ज्ञाता० रूपं वा मतिभङ्गं गतः । भग० ५४ । भेदसमापन्नः-१३६ । आव॰ १९० । श्वाता० ३७ । भवतु । ज्ञाता० मतिभेदं गतः, किंकतेंव्यताव्याकुलतालक्षणमापन्नः । १३६ । भवतीनाम् । ज्ञाता० १८८ । भवता । ब्य० भग० ११२ । दि॰ ६८ अ । भवद्भिः । विशे० ५६९ । युष्मातु । भेदा-पर्यवाः पर्यायाः पर्ययाः धर्माः बाह्यवस्त्वालोचना-बृ॰ प्र॰ २२१ अ । दिप्रकाराः । ठाणा० ३४८ । **मेआययणवज्ञि**-भेदायतनवर्जी भेदः-चारित्रभेदः तदा-भेदायतण-मेहुणं । दश० चू० ९५ अ । यतनं–तत्स्थानं तद्वर्जी, चारित्रातिचारभोरुः । दश० भेय-भेदः-चारित्रभेदः । दश० १९८८ । भेदः-नायक-1 238 सेवकयोश्चित्तभेदकरणम् । विपा० ६५ । भेदः-चारित्र-मेउर-भेदनशीला:-भिदुरा:-शब्दादयः कामगुणाः । आचा० भेदः । प्रश्न० १२१ । भेदः-मण्डलस्यापान्तरालः । सूर्यं० २९४ । स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं-भिदुस्त्वम् । माध्यस्ति आण्छिग्दन्तीति भेदाः । ज्ञाता० २ । ठाणा० ६४ । स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं-प्रतिक्षण-विजिगोषितशत्रुपरिवर्गेस्य स्वाम्यादिस्नेहापनयनादिको विश्वराह । आचा० २८६ । भेदः । ज्ञाता० ११ । भेदः-प्रार्थक्यम् । बृ० प्र० १४श्व मेउरधम्म-भिदुरधम्मं:-स्वत एव भिद्यत इति भिदुरं, आ । आयुक्षय:--भयाध्यवसानोपक्रमः । अम्त० १३ । स एव धर्माः-स्वभावो यस्य स भिदुरधर्माः । आचा० भेयकरे-

(604)

1 आचा० ४२५ ।

भेयणं]

मेयणं –भेदनं-परस्परं प्रेमसम्बद्धयोः प्रेमच्छेदनम् । प्रश्न०	२२ ।
४१ । भेरनं-कुन्तादिना रसघातः । ठाणा० २१ ।	मेसण-भेषणं-भयजनकम् । मग० ३०८ ।
भेयणी -भिनत्ति स्वगुणैरसाधारणत्वाद् भेदेन व्यवस्थापयति	मेसणा-भेषणा-अदित्सतो भयोत्पादनम् । प्रश्न० १०६।
भेदिनी । उत्त० ४७१ ।	भेसबेइ-भाषयति । आव० २०६ ।
भेयविमुत्तकारक-भेद:-चारित्रभेदो विमूर्तिः-विकृतनय-	मेसिओ–भाषितः । आव॰ ५१५ ।
नवदनादिस्वेन विकृतशरीराकृतिः, तयोः कारकं यत्तत्त्	भेरवप्रयातः- । प्रज्ञा० ४३६ ।
भेदविमूत्तिकारकम् । प्रश्न० १२१ ।	भो-भोः इति आमन्त्रणे । आचा० १२७, २४२ । इति
भेयसमावन्न-भेदसमापन्न:-बुद्धिद्वैधीभावापन्न: । ठाणा०	पादपुरणे । बृ० प्र० ३४ आ ।
१७६ । भेदसमापन्नो मतैर्देधाभावं प्राप्तः सद्भावासद्भाव-	भोअण-भुज्यते इति भोजनम् । आव० ४४७ ।
विषयविकल्पग्याकुलितः । ज्ञाता० ९५ ।	
भेरण्डेक्खू-भेरण्डदेशोद्भव इक्षुः भेरण्डेक्षुः । जीवा०	भोअणजाए-भोजनजातं-भोजनविशेषः । जं० प्र० ११९ ।
इर्ष ।	भोइ-भवति आमन्त्रणवचनमेतत्। उत्त० ४०६। भोगिक:- ग्रामस्वामी । द्योघ० ४९।
भेरव∝भैरवं सिंहादिसमुख्यम् । जं∘ प्र० १४३ । भैरवः	भोइअ-मोजिकः-ग्रामस्वामी । बृ० द्वि० १८१ वा ।
भय।वहः, कर्णकटुः । सूत्र० २४४ । मैरव:–भीम: ।	भोइओ-ग्रामस्वामी । बू० प्र० ३१३ आ । भोमिकः-
्रज्ञाता॰ ६९ ।	ग्रामस्वामी । बू० तू० ३३ अ ।
भेरवा–भेरवाः भयानकाः । बीभत्साः । आचा० २४३ ।	भोइकुल-भोजिकुलः राजकुल: । व्य० द्वि० १२ सा ।
भेरिसंठिय-भेर ेसंस्थितः-ढक्कासंस्थितः, आवलिकाबाह्य-	भोइग-भोतिक:ग्रामस्वामी । नि० चू० प्र० १७६ अ।
स्यैकोनर्विद्यतितमं संस्थानम् । जीवा० १०४ ।	भोइणी -भोगिणी-परनी । बृ० द्वि० २०७ आ ।
भेरो-ढक्का । जीवा० १०४, २४४ । महाढक्का ।	भोइय भोजिकः-ग्रामाधिपति: । आव • ३४२ । भोजिक:-
भग० २१७ । दुन्दुभिः । प्रश्न० ४८ । महाकाहला ।	सामान्यग्रामाघिपः । आव० ५१९ । आव० ७३८ ।
औष० ७३ । महतीढक्का, भहाकाहला। भग० ४७६।	भोइयपुरिसो- । नि० चू० प्र० १४१ आ ।
भेरोपालअ-भेरीपालकः । आव० ९८ ।	भोइया-मोजिका-मार्या । बृ० प्र० १४५ आ । बृ०
भेरुंड-भेरुण्ड:निविषसपंविशेषः, दिव्यकः । उत्त० ३१६ ।	दि० ६ अ । भज्जा । नि० चू० दि० १२७ अ ।
भेरुताल-वृक्षविशेषः । जं० प्र० ९७ ।	भोइयाई-भोजिकादिनां नगरप्रघानपुरुषादि: । व्य० द्वि०
भेरुयालवणं- । जीवा० १४५ ।	३०२ अ।
मेसगसुय- । ज्ञाता० २०६ ।	भोई-भोगेन-विशिष्टनेपथ्यादिना चरन्ति भोगिका:-नृपति-
भेसज्ज-भेषज्यं-द्रव्यसंयोगरूपम् । प्रश्न० १८६, १४३ ।	मान्याः प्रधानपुरुषाः । उत्त० ४१८ । भोग्या-भार्या ।
र्भंषजं-पेयादि ओघ० ६८ । द्रव्यसयोगरूपम् । ज्ञाता०	पिण्ड० ११० ।
१३६ , १८१ । भैषजं-ब हिरुपचारः । ओघ० १३४ ।	भोए-भोगः-मनोज्ञशब्दादिः । उत्त० १८८ ।
भैषज्यं-अनेकद्रव्ययोगरूपं पथ्यं च । दिपा॰ ४१ ।	भोगंकरा-भोगङ्करा प्रथमा दिक्कुमारो । जं० प्र० ३८३ ।
भैषजं-केवलहरितक्यादिद्रव्यादीनामेकत्रमीलित्वा चूर्णम् ।	भोगङ्करा–अधोलोकवास्तव्या दिवकुमारी । आव० १२१ ।
विण्ड॰ १९। पथ्यम् । ज्ञाता० १०९, १८१। भैषज्यं-	ज्ञाता० १२७ । भोगङ्करा-दिक्कुमारी । ज० प्र०
पथ्यम् । औप० १०० । आव० ११५ । पथ्यमाहार-	382 1
विशेषः । ज्ञाता० १३६ । भेषजं~पथ्यम् । राज•	भोग-भोगपुरिसे-भोगपुरुषः । सम्प्राप्तसमस्तविषयसुखभोग
१ २३ । उपा॰ १३ । भेषजं~यवागूप्रभृतिः । ५िण्ड०	गोपभोगसमर्थः । आव० २७७ । फतः । ज्ञाता० १३८ ।
	. ()

(८०६)

वर्त्तनम् । ज्ञाता० १८६। भोगः--शब्दादिकः । जीवा० ३४६ । भोगः-गुरुस्थानीयः । खाव० १२८ । भौगः-निघुवनम् । प्रश्न० १७ । भोग:-यस्तेनैव गुरुत्वेन व्य-वहृतस्तद्वंशजश्च । अपि० २७ । भोगः-देह: । औप० १८ । भोगः-सकृद् भुज्यत इति भोगः-आहारमाल्यादि । प्रज्ञा० ४७४ । भोग:-विषय: । दश० ६९ । भोग:-शरीरम् । प्रज्ञा० ४७ । भोगः- शरीरम् । जीवा० ३९ । जं० प्र० १११ । भोग:-कुलविशेष: । आव० १७६ । भोग:-जादिदेवावस्थापितगुरुवंशजातः । भग० ११४ । भोगः--गन्धरसस्पर्धाः । भग० ८९ । सक्रद्भोजनमध-नादीनां भोग: । भग० ३५० । इाब्दादिक: । जीवा० १६३ । अभ्यवहारः । उत्त० ६३४ । भोगप्रधानः-पुरुष: भोगपुरुष: चक्रवत्त्यदि । सूत्र० १०३ । भोगा:-गन्धरसस्पर्शाः । उपा० ५ । भौमः-सप्तविंशतितममुहूतैः । सूर्य ०१४६ । भोगकडं-भोगकटकं-पुरविशेषः । उत्त० ५४ । भोगजीविय-चन्नवत्त्यादीनां जीवितं भोगजीवितम् । ঠাদাত ও । জাৰত ४८০ । भोगण-भोगनं-पालनम् । कोघ० १२ । भोगत्थिआ-भोगाथिनः-मनोज्ञगन्धरसस्पर्धााथिनः । ज० प्र० २६७ । गन्धरसस्पर्शायिनः । ज्ञाता० ५९ । भोगन-पालनम् । ओघ० १२ । भोगपुर-भोगपुरं-भोगकटकपुरम् । उत्त० ८४ । आव० 222 1 भोगपुरिस-भोगपुरुषः-भोगपरः पुरुषः । सूत्र० ३२८ । भोगपुरिसत्ता-अन्यं स्पाजितार्थानां भोगकारिनरता । भग० 268 1 भोगपुरिसा-भोगाः मनोज्ञाः श्रब्दादयस्तत्पराः पूरुषाः भोगपुरुषाः । ठाणा० ११३ । भोगभोग-भोगाही भोगः शब्दादयो भोगभोगः । जीवा० २१७ । भोगाईम् । भग० १५४ । भोगाही भोगा-भोगभोगाः-मनोज्ञस्पर्शादयग् । भग० ६४४ । भोगाहाँ भोगा:-शब्दादयः । प्रजा० ८९ । जीवा० १६३, ३४६ । भोवतुं योग्या भोग्या ये भोगाः भोग्यभोगाः भोगभोगाः वाऽतिशायिनो भोगाः । उत्त० ३९४ । विशिष्टाः शब्दा-

दयः । सम० ५३ । भोगभोगाः-भोगार्हुः शब्दादिभोगः । सूर्यं ० २८२ । भोगभोगाः--उत्कटा भोगाः । सूत्र० ४२२ । अतिशयवद्भोगाः । निरय०४ । भोगार्हाः भोगाः-शब्दादय: । भोगेम्य: औदारिककायभावेम्योऽतिशायिनो भोगा भोगभोगा: । जं० प्र० ६३ । भोगमालिणी-भोगमालिनी दिवकुमारी सुरी, राजधानी । जं० प्र० ३३८। भोगमालिनी-अधोलोकवास्तब्या दिवकु-मारो । आव० १२१ । जं० प्र० ३८३ । भोगराजा-उग्रहेनः । दश० ९७ । भोगराय-भोजराज:- उग्रसेनः । उत्त० ४९५ । भोगवइया-लिपिविशेषः । प्रज्ञा० १६ । भोगवई-भोगवती-दितीयातिथिनाम । जं० प्र० ४९१ । भोगवतिया-राजगृहे धन्यसार्थवाहस्य धनधेवपुत्रस्य भार्या। হারাত ११४। भोगवती-अघोलोकवास्तब्या दिक्कुमारी । आ० १२१। जं० प्र० ३१४, ३८३ । भोगवती-रात्रिद्वितीयातिथिः । सूर्यं ० १४८ । भोगवती-दक्षिणरुचकवास्तव्या दिक्कु-मारी। आव० १२२। भोगविस-भोग- शरीरं तत्र सर्वत्र विषं यस्य स भोग-विषः । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४६ । ज्ञाता० १६२। भोगविषः- उरः परिसर्पविशेषः । जीवा० ३९ । भोगशालिनः-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । भोगा-भोगाः शब्दादय: । सूर्यं० २६७ । आचा० १८२ । जीवा० २१७ । प्रज्ञा० ८९ । धूपनविलेपनादयः । उत्त० २४३ । मनोज्ञाः शब्दादयः । ठाणा० ११४ । उत्त० २६१ । भोगाः-द्रव्यनिचयाः कामा वा । उ० ३८८ । ये तु गुरुखेन ते भोगाः तद्वश्याश्च । ठाणा० ३५,५ । गुरवः । ठाणा० ११४ । रसस्पर्शाः । आव० ५२५ । भुज्यन्त इति भोगाः-स्नक्चन्दनवादित्रादयः । सूत्र० २९५ । गुरुस्थानीयाः । बृ० द्वि० १४२ अ । भुज्यन्त इति भोगाः-स्पर्शादयः । भग० ६४४ । गुरुत्वेन ब्यवद्धताः भोगाः । शुभगन्धादयः । भग० ४८१ कादिदेवेनैवावस्थापितगुरुवंशजाताः । राज० 199 कूलायंभेदविशेषः । प्रशा० ४६ । राज्ञ: पूज्यस्थानीयाः आचा० ३२७ ।

(200)

भोगान्तराय]

विषयम् । आव० ६६० । मौमानि-विशिष्टानि स्था-

नानि । राज० ७२ । भौमं-विधिष्टस्थानं नगराकारम् । भग० १४६। भूमिविकारो भौमं-मूकम्पादि । ठाणा०

भोमा-विशिष्टानि स्थानानि । जं० प्र० ६० ।

भोगान्तराय-यदुदयवक्षात् सत्यपि विशिष्टाहाद्यादिसम्भ- वेऽसति च प्रक्ष्याख्यानपदिणामे वैद्याग्ये वा केवलकार्पंण्या- न्नोक्सहत्ते भोक्तुं तत् । प्रज्ञा० ४७४ ।	भोमालियं-भौमालोकं भूम्यनुतम् । आव० ८२० । भोमिज्ज-मूमौ-पृथिव्यां भवा: भौमेयका:-भवनवासिनः । उत्त० ७०। । भूमिविकारस्वाद् मौमेयकः । सम०
भोगिकः ग्रामस्वामी । वृ० द्वि० ९ आ ।	803 I
भोगिन:–चन्दनागुुुुहकुुङ्कुमकपू रादिसेविनः । आचा० ३६४ ।	भोमि ञ्चा -भूगो-पृथिव्यां रक्ष्तप्रभाभिधानायां भवस्वात् ते भवनवासिनः । सम० २ ।
भोगी-मोगि-शरीरम् । भग० ३११ ।	भोमेज्जणगरगो मेयनगरम् । प्रज्ञा० ९५ ।
भोच्छा-भूक्त्वा । उत्त० ३७७ । भुक्त्वा-आसेव्य । उत्त० ४१० ।	भोमेज्जनगर-भूमेरन्तभंवानि भौमेयकानि तानि च तानि नगराणि चेति । भग० ७७० ।
भोजनभण्डिका- । भग० ९४ ।	सोमेन्ना-व्यंतराः । दे• । मृन्मयानि । भग० ४७६ ।
भोजाभोजिका । व्य॰ प्र॰ १३२ आ । दश० दू०	भीमाः-पाथिवाः । ज्ञाता॰ ४५ । भवनवासिनां भूमो
	पृथिव्यां रत्नप्रभाभिधानायां भवत्वात् । सम॰ ६ ।
भोजिका । व्य॰ प्र॰ १३९ जा।	भोंमेय-भौमेय: । जीवा॰ २४४ ।
भोज्जं-भोज्यं-संबडी । बू० द्वि० १३६ आ । संबहिः ।	भोयए-भोक्ता-मत्ती-माता पिता भगिनी आता एते
बु० दि० १६१ अ। भोज्य-भोजनम् । ओघ० ५५ ।	चत्वारः । बू॰ दि॰ ६० आ ।
खण्डलाद्याद्यासकतः । ज्ञाता० ८१ ।	भोयग-मत्तारो । नि॰ चु॰ दि॰ १७२ व । भोजकः-
भोतितो-भोइबो-ग्रामसामी । नि० चू० दि० १६९ व ।	तदर्चकः । अपि० ४ ।
भोतिया-भार्या । निव चूब प्रब ३२० आ ।	भोयगुगुलिया- । नि॰ चू॰ प्र॰ १२१ व ।
भोत्तव्यं-भोक्तव्यं भोजनम् । बू० दि० ६१ जा ।	भीयडा-जा लाडाणं कच्छा सा मरहट्ठयाणं भोयडा ।
भोत्तुं-भोक्तुं-परिस्यक्तमादातुम् । दक्ष० ९४ । स्वयं	नि॰ चू॰ प्र॰ ३४ अ ।
भोगे । ज्ञाता० ४४ ।	भोयण-भोजनं-जोदनादि । प्रश्न० ८, १६३ । भोजनं-
भोत्स्यन्ते- । सम० ७ ।	उपभोगः । आचा० १०८, १२३ ।
मोदिय-भोजिकः महत्तरः । व्य० द्वि० २६६ अ।	भोयणपडिकूलता-भोजनप्रतिकूलता-प्रकृत्यनुचितभोब-
भोनको-मोजिक: ग्रामस्वासी । व्य० दि। २४३ अ।	नता । ठाणा० ४४७ ।
भोस-भौमं विधिष्टस्थानम् । जीवा० २१५ । भूमो भवं	भोयणपिडय-भोजनस्थालाद्याधारभूतं वंशमयं भाजनं
भोमं-निर्धातभूकम्पादिकम् । सूत्र० ३१८ । पातालभव-	पिटकं तत् । ज्ञाता० ८८ ।
नाति । बाचा० ४१८ । भौम:-अष्टार्वि चतितममुहत्तं-	भोयणपरिणाम-भोजनपरिणामो बुभुझा । ठाणा॰ ३२७।
नाम । जंब प्रव ४९१ । भोमः-भौमः सप्तविंशतितमा	भोयणभंड-भोजनमाण्डम् । आव० ३१७ ।
मुहतेः । सूर्य० १४६ । भौगं≁भूमिविकारफलाभिधान-	भोयणाए-भोजनाय-उपभोगार्थम् । आचा० १०८ ।
प्रधानं निमित्तशास्त्रम् । सम० ४१ । भौमं-भूमिविकार-	मोया-छारो । नि० चू॰ द्वि॰ १०४ व ।
which contractions and a many set of the distribution of the set o	···· · · · · · · · · · · · · · · · · ·

भौत-सरजस्कः । ओघ० ८९ ।

भौतम्-भूतसम्बन्धिः । दश० ११५ ।

भौतलिङ्ग-सरजस्कः । आव० ६२८ ।

भौम-नगराकारं, विशिष्टस्थानम् । सम० १९ । नग-राकारम् । सम० ७८ । नगराणीरयेके विशिष्टस्थाना-

(202)

890 1

भ्रमण-नृत्यविशेषः । प्रज्ञा० २६४ । भ्रमर-सम्पातिमजीवविशेषः । आचा० ४६ । भ्रमरक-उदकाश्रितजीवः । आचा० ४६ । भ्रमि-परिरयः । जोघ० ४९ । नंदी० १४८ । भ्रमिणा ततोऽपान्तरालं परिद्धस्य । जोघ० ४९ । भ्रष्ट्रिजाः-क्वचिरस्वरूपभ्रष्टतेजा-घ्यामतेजाः । भग० ६८४ । भ्रामर-मधुः । नंदी० १६९ । भ्राष्ट्रपाक- । सम० २६ । भ्रू:- । आचा० ३८ ।

म

मंकाती-अन्तकुद्द्यानां षष्ठमवर्गस्य प्रथममघ्ययनम् । अन्त० १८ । राजगुहनगरे गाथापतिः । अन्त० १० । मंकुण-मत्कुणः । आव० ६२५ । मंकुणहत्थी-मत्कुणहस्ती-गण्हीपदश्चतुष्पदविशेषः । जीवा० ३८ । गण्डीपदविशेषः । प्रज्ञा० ४५ । मंख-मङ्खः-चित्रफलकप्रधानो भिक्षुकविशेषः । ठाणा० ४२२। मह्वः । भग० ३६१ । मह्वः-चित्रफलकहस्तः । जं० ४० १४२ । मह्तः-चित्रफलकहस्तो भिक्षुकः । औप० ३ । मङ्खः-चित्रफलकहस्तो भिक्षुकः । प्रश्न० १४१ । मङ्घः-जातिविशेषः । आव० १९९ । मङ्घः-कैदारक: । पिण्ड० ६६ । मह्व:-चित्रफलकहस्तो मिक्षुकः । राज० २ । मंखलि-मङ्खः । भग० ६५९ । मंखली-मह्वली नामविशेषः । आव० १९९ । 🔅 मंग-मङ्ग इति धर्मस्याऽऽख्या मङ्गम् । विशे० २१ । मंगतितह-हस्तपाशितः । निरय० १८ । मंगपालीए-नि॰ चू॰ प्र॰ २२७ आ। मंगलं-मङ्गलं-मान्तिः, विघ्नविद्रायणम् । विशे० २२। मङ्गलं-ललाटादिदेशे जीवाजीवोभयस्यादि तु मङ्गलं इति नाम, रूढं वन्दनमाला । विशे० २४ । मङ्गलं-मंगिजएऽधिगम्मइ जेण हिअं तेण मंगलं होइ अहवा मंगो-धम्भो तं लाइ तयं समादत्ते। मंगिर्गत्यर्थो घातुः अतस्तस्याऽल च् प्रत्ययान्तस्य म ज्जतेऽधिगम्यते साध्यते

यतो हितमनेन तेन कारणेन मङ्गलम् । अधवा भङ्ग इति-धर्मस्याःऽऽख्या, "ला आदाने" धातुः, ततस्र मङ्गं लाति समादत्ते इति मङ्गलं धर्मोपादानहेतुः । विशे० २२ । मङ्गलं-सिद्धार्थंकदूर्वादि । भग० ४५९ । मंगलं दष्यक्षतदूर्वाचन्द्रनादि । उत्त० ४९० । मङ्गलं-भगवदु-वचनानुवादः । अथवा श्रुतज्ञातम् । आचा० १। मङ्गलं मां गलियत्यपनयति भवादिति मङ्गलम् । मा भूद् गलो-विष्नो गालो वा-नाश: शास्त्रस्थेति वा मङ्ग-लम् । आचा० २ । मध्नाति-विनाशयति शास्त्रपारगमन-विष्नान् गमयति-प्रापयति शास्त्रस्यैयं लालयति च-रलेषयति शिष्यप्रशिष्यपरम्परायामिति मङ्गलम् । उत्त० २ । मङ्गलः- दुरितोपश्वमः । ज्ञाता० ७४ । मङ्ग्रहं-सुवर्णचन्दनदध्यक्षतदूर्वासिद्धार्थं कादशर्कस्पर्शंनादि, दुस्वप्ना-दिप्रतिघातकं प्रायश्चित्तम् । सूत्र० ३२५ । विघ्नक्षय-स्तद्योगान्मङ्गलम् । ठाणा० १११ । मङ्गलं-स्वस्तिक-सिद्धार्थकादि । आव० १३० । मङ्गलं-पञ्चनमस्कारः । षोघ० २०४ । मङ्गलं-माङ्गल्यम् । भग० ३१८ । मङ्गळं अनथंप्रतिघात: । भग० १४१ । स्वस्तिकादि । जं॰ प्र॰ ५९ । मंगं लातीति मंगलम् । मङ्गधते हितमनेनेति मङ्गलं, मां गालयति भवादिति मङ्गलम् । दश० ३ मङ्गर्ख-मङ्ग्रचते हितमनेनेति मङ्गलम् । दश० ७८ । दुरितोपशमहेतुः। सूर्यं० २६७ । मङ्गलं-दुरितोपशान्ति-हेतुत्वात् अहिसायास्त्रिशत्तमं नोम । प्रश्न १९। मङ्गचते-अधिगम्यते वाञ्छितम् । ठाणा० २ । मङ्गलं-सिद्धार्थक-दध्यक्षतदुर्वाङ्कुरादिकम् । भग० १३७ । मङ्गलं-सिढार्थकादि । भग० 314 1 मङ्गलं-अनयंप्रतिहतिहेतुः । श्रोप० ५ । मङ्गलं-अनर्थप्रतिघातः । औप० ७३ । मङ्ग इति घर्मस्यास्या तं लाति-बादत्ते इति मङ्गलं, मां गालयति-अपनयति भव।दिति मङ्गलं मा भूद् गलो-विघ्नो गालो वा-नाशः शास्त्रस्यास्मादिति मङ्गलम् । मङ्गचतेऽधिगम्यते हित-मनेनेति मङ्गलम् । जीवा० २ । मङ्गलं-दध्यक्षतचन्द-नादि । उपा० ४४ । मंगलचेइयं-मङ्गलचं स्यं गृहेषु मंगलनिमित्तं याम्नवेश्यते

तत् । बृ० प्र० २७६ आ ।

(209)

 मंगसा-सुमतिकित्सय माता । आव ० १६० । सम० १११ । सुमतिनावजननी । नंदी० १४६ । मंवनया- मंवते-अवर्यप्रतिघाते साव्या: । अं० प्र० १४६ । मंगलावर्द्द-मंवलावती दिखय: । अं० प्र० १४६ । मंगलावर्द्द्द्द्द्द्र-मंवलावती दिखय: । वं० प्र० १४६ । मंगलावर्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द्द	मंगलफलह]	आचार्यश्रीआनन्दसाग	रसूरिसङ्कृलितः- [मंडकप्पुते
मंचा-मालकाः-प्रेक्षणकद्रष्टजनोपवेशननिमित्तम् । जं० प्र० दशमो योगः । सूर्य० २३३ ।	मंगलफलह- । नि मंगलफलह- । नि मंगलयं-वृताग्तं-आस्थानकम् । मंगला-सुमतिजिनस्य माता । १४१ । सुमतिनावजननी । नंग मंगलावई-वन्यंप्रतिघाते साखाः । मंगलावई-मंगलावती विजयः । वतीविजयः । बं० प्र० ३४२ मंगलावईकूड-मंगलावतीक्र्टः, व कूटम् । जं० प्र० ३५३ । मंगलावती-महाविदेहे विजयः । न मंगलावती-महाविदेहे विजयः । न मंगलावती-महाविदेहे विजयः । न मंगलावत्ती-महाविदेहे विजयः । न मंगलावत्तक्रूडे-मङ्गलावत्तंक्रटं-व वंक्रटम् । जं० प्र० ३४६ । मंगलिय-मांगलिकः-गीतगायकः मंगलिय-मांगलिकः-गीतगायकः मंगल्य-मङ्गल्ठं-स्वस्तिकादि । मंगत्वा-माङ्गल्यं-हितार्यपावकम् । दुरितोपशमः साघुः । भग० १ः मंगी-सद्यप्रामस्य प्रथमा मुच्छंणा मंगुली-नोशालकः । उपा० २७ मंगुली-नोशालकः । उपा० २७ मंगुला-अनुन्दरम् । ठाणा० २७ मंगुला-अनुन्दरम् । ठाणा० २७ मंगुला-अनुन्दरम् । ठाणा० २७ मंगुला-भार्यनङ्गः । जीवा० ४० । मंगू-आर्यमङ्गः-ऋदिरससातगोदन् वार्यः । जाव० ५७६ । मंच-स्तम्भन्यस्तफलकमयः । जा ति० चू० द्वि ८४ छ । स्थूण कादिमयः । वृ० द्वि० १६८ व ३६२ । मन्तः-स्थूणानामुपरिवंग ठाणा० १२४ । मन्तः । द्या० मन्तः । भग० २७४ । म सूयं० २३३ । मंचगपाय-मन्वकपादः । जाव०	तिः चू॰ प्र० १८१ म । वाव॰ ४३४ । वाव॰ १६० । संगल्या- चं॰ प्र० १४३ । जं॰ प्र० १४३ । जं॰ प्र० १४३ । जं॰ प्र० १४३ । गं॰ प्र० ३४६ । मंगल्या- सौमनसवक्षस्कारे तृतीयं य: । चं॰ प्र० ३४६ । । दीविद्येष:। ठाणा॰ ६०। । जं॰ प्र० ३४६ । । तविनकूटवक्षक्कारे चतु- १ जं॰ प्र० ३४६ । । जीवा॰ २२७, ३६२ । भग॰ ११६ । माङ्गल्यं- २४ । । ठाणा॰ ३९३ । ७२ । । ठाणा॰ ३९३ । ७२ । । ता॰ ६३ । अन्कुडो । ानामुपरिस्थापितवंधकट- प्रा । मन्द्र: । आन्कुरोतः। १७६ । मन्द्र: वापा॰	१८८ । मंचाइमंच-मखातिमखः-दित्रादिभूमिकाभावतोऽतिशायी मखस्तस्सइशो योगः । सूर्यं० २१३ । मंचुद्धिग्रा-मखिका । आव० ९३ । मंचुद्धिग्रा-मखिका । आव० ९३ । मंचुद्धिग्रा-मखिका । आव० ९३ । मंजरियामच्छ-सस्यविशेषः । जोवा० १६ । मंजरियामच्छ-सस्यविशेषः । जोवा० १६ । मंजिट्टावण्णाभ-मझिष्ठावर्णामं-लोहितं, राहुविद्यानम् । सूर्यं० २६ । मंजुट्टावण्णाभ-मझिष्ठावर्णामं-लोहितं, राहुविद्यानम् । सूर्यं० २६ । मंजुट्टावण्णाभ-मझिष्ठावर्णामं-लोहितं, राहुविद्यानम् । सूर्यं० २६ । मंजुद्दात्त-पञ्जुघेषा-उत्तरत्याग्निकुमाराणां घण्टा । खं० प्र० ४०८ । मञ्जुघोषा-दिवकुमाराणां घण्टा । खं० प्र० ४०८ । मञ्जुघोषा-दिवकुमाराणां घण्टा । खं० प्र० ४०७ । संजुसंजु-अतिकोमलः । भग० ४६३ । मञ्जुलं-मधु- षतिकोमळः । खं० प्र० १४४ । भंजुस्त-प्रञ्जुलं-कोमलम् । भग० ४६९ । मञ्जुलं-मधु- दम् । प्रभ० १४९ । मञ्जुलं-मधुरम् । निरय० ३० । मञ्जुलः-मध्रुरः । प्रभ० ७४ । मंजुसा- । ठाणा० ८० । यजुस्सरा-मञ्जुस्वरा-अग्निकुमाराणां धण्टा । जं० प्र० ४०७ । मञ्जुस्वरा-अग्निकुमाराणां धण्टा । जं० प्र० ४०७ । मञ्जुस्वरा-दाक्षिणात्यानामग्निकुमाराणां घण्टा । जं० प्र० ४०६ । मंजुस्त- । ज्ञाता० ११७ । मञ्जूषा । आव० ४०१, ५१९ । मन्जूषा-राजधानीन् नामा । जं० प्र० १४७ । मंईब-ज्ञधंगध्युततृतीयान्तप्रीमान्तवरहितं मण्डपम् । राज० ११४ । मंडमप्तुते-मण्डूकप्लुत:-माण्डूकप्लुत्या यो जातो योगः

Jain Education International

www.jainelibrary.org

मंडणधाती-धातीविसेसा । ति० चू० दि० ६३ आ । मण्डतघात्री-मण्डलमा, घात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ । मंडवमारी-मण्डपमारी-मारीविशेषः । भग० १९७ । मंडवरूव-मण्डपरूपम् । भग० १९३ । मंडलं चाएसि-वृक्षाद्यपघातेन तत्करोति । ज्ञाता० ६५ । मंडलं घाएसि-वृक्षाद्यपघातेन तत्करोति । ज्ञाता० ६५ । मंडलं दारया-यण्डलान्तरकं-मण्डलान्तरम् । सूर्यं० ४४ । मंडलंतरिया-धान्तरे आन्तर्येव आन्तरिका मण्डलस्य मण्डलस्यान्तरिका मण्डलान्तरिका । सूर्यं० १४ । मंडलंतरिया-धान्तरे आन्तर्येव आन्तरिका मण्डलस्य मण्डलस्यान्तरिका मण्डलान्तरिका । सूर्यं० १४ । मंडलंतरिया-धान्तरे आन्तर्येव आन्तरिका मण्डलं-प्रति विम्बसम्भूतिः । जीवा० २१३ । मण्डलं-प्रतिदिनभ्रमि- सेत्रल्काणम् । जं० प्र० ४३४ । मण्डलं-वृत्तम् । झाता० १७० । मण्डलम् । आव० ४०१ । मण्डलं-प्रति दावपि पादी दक्षिणवावतः अपसार्थं उद्य अपि आकुञ्छति दावपि पादी दक्षिणवावतः अपसार्थं उद्य अपि आकुञ्छति यथा मण्डलं भवति, अन्तरं चत्त्वारः पादाः लोकप्रवाहे बतुर्यं स्थानम् । आव० ४६५ । बिषयमण्डलम् । धाव० ६३६। मण्डलं-आदासंस्थानस्प्रकागुक्तत्वेन विधि- ध्यकारम् । अनु० १०२ । मण्डलं-द्वावपि पादी दक्षिण- यामतोऽवसार्यं ऊरू आकुञ्चति, यथा मण्डलं भवति, अन्तरं चत्त्वारि पादानि तत्स्थानम् । उत्त० २०५ । मण्डलः-चतुरस्तः-संसारः । उत्त० ६१२ । मण्डलं- या मतोऽवसार्यं उह्तात् यथा मण्डलं भवति, अन्तरं चत्त्वाहि पादानि तत्स्थानम् । उत्त० २०५ । मण्डलः-चतुरस्तः-संसारः । उत्त० ६१२ । मण्डलं- यान्ताधने वृत्तरिया । दध० ३७ । जाग्यूद अंवे य मंडले काउं न जुज्याइ तं । नि० घू० तृ० १० ७ वा । यथा मध्ये मध्ये मंडलं मवति बन्तरा चत्त्वारः पादास्तत् मंडल्स् । ध्य० प्र०४६ आ । बृ० १५७ बा (?) । मण्डलं-मार्गम् । ठाणा० १२६ । विषयः । इत् ० १२७	मंडलओ-मण्डलकः-द्वादशकमंमाषकनिष्पन्नः । अनु० ११९ । मंडलखेत्त-मण्डलक्षेत्रं-सूर्यमण्डलैः सर्वाम्यन्तरादिभिः सर्वं- बाह्यपर्यवसानैव्याप्तिमाकारम् । जं० प्र० ४३९ । मण्डलक्षेत्रं-चन्द्रमण्डलैः सर्वाम्यन्तरादिभिः सर्वबाह्यासौ- यंग्याप्तमाकारं तत् । जं० प्र० ४६९ । मंडलग्दा-मण्डलप्रतयः-तरबारिः । जं० प्र० २१२ । मण्डलग्रं-खड्यविधेषः । प्रभ० ४८ । मंडलपति-मण्डलप्रतयः-देशकार्यनियुक्ताः पत्तनपतयः । जं० प्र० २२१ । मंडलपविभक्ती-मण्डलप्रविभक्तिः-मण्डलप्रविभाषो वैवि- नरयेन मण्डलपंड्याप्ररूपणा इत्यर्थः , सूर्य० २४९ । मंडलपविभक्ती-मण्डलप्रविभक्तिः-मण्डलप्रविभाषो वैवि- नरयेन मण्डलपंड्याप्ररूपणा इत्यर्थः , सूर्य० २४९ । मंडलपविसत्ति-दशमो नाट्यभेदः । बं० प्र० ४१९ । मंडलपविसत्ति-दशमो नाट्यभेदः । बं० प्र० ४१९ । मंडलपविसत्ति-दशमो वाट्यभेदः , सूर्य० २८९ । मंडलपविसत्ति-पत्राध्यप्ररूपणा इत्यर्थः , सूर्य० २८९ । मंडलपवेस-यत्राध्यप्ररूपणा इत्यर्थः , सूर्य० २९९ । मंडलपवेसयत्राध्यत्रद्वा यद्याप्तं तत्त्रवल् तत्र वत्तमानस्य प्रतिद्वाद्धन्व वाक्षरवल् (करवाट)के प्रवि- ष्टस्यैरूस्य मह्नस्य यह्यम्यं भूखण्डं तत्मण्डलं तत्र वत्तमानस्य प्रतिद्वन्दिनो मङ्गस्य विधाताय यः प्रवेशः । पिण्ड० १२९ । मंडलब्यंय-मण्डलदेग्दा-मण्डलं-इज्जितं क्षेत्रं तत्र बन्धो नास्मात् प्रदेशात् गन्तव्यमिरियेवं वचनलक्षणं पुरुषमण्डल- परिवारलक्षणो वा । ठाणा० ३८९ । मंडलवया-मण्डलरोगः । भग० १९७ । मंडलवया-मण्डल-मण्डलपरिश्रमणमेषामस्तीति मण्डल- वन्ति । सूर्य० ३६ । मंडल्सरय-मण्डल्हरातं प्रदेश्य गार्गेशतम् । सम० ५९ । मंडल्सरय-मण्डल्यात्-मण्डल्यारिश्रमणमेषामस्तीति मण्डल- वन्ति । सूर्य० ३६ । मंडल्सराय-मण्डल्यात्-सूर्यस्य मार्गेशतम् । सम० ५९ । मंडल्स्या-मण्डल्यात्-सूर्यस्य मार्गेशतम् । सम० ५९ ।
मंडलम् । व्य॰ प्र॰४६ वा । बृ० १९७ वा (?) ।	
	प्रं डलिअराय- माण्डलिकराजा ए कदे शाधिपतिः । यं ० प्र०
	RC0 1
अ । मण्डलःमण्डलो-विष्कम्भः । सूर्य ० १४१ ।	प्रंडलिउवजीवक्षो-मण्डल्युपत्रीवकः । (?) ।
N	
	मंडलिए-माण्डलिकः-सामान्यराजाऽस्पधिकः । जीवा०

((()

मंडलिओ]

मंडलिक्षो-माण्डलिकः । आव० १२०, २३८ । मंडलिगराइणिओ-माण्डलिकरास्निकः । आ०८६० । मंडलिग-कुत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० २९० । मंडलिबंध-मण्डलीबन्धः-नास्मात् प्रदेशादू गन्तव्यमिति । आव ११४ । मंडलिय-माण्डलिकः, सामान्यराजाऽत्पद्विकः । प्रज्ञा० ४७ । माण्डलिकःमहाराजः । प्रश्न० ९६ । मंडलियवाय-मण्डलिकावातःमण्डलिकाभियों वाति स	मंडवी-जोयणऽब्भंतरे जस्स यामादि णत्थि तं मंडवी । नि० चू० द्वि० ७० आ । मंडव्वायण-माण्डव्वायनं-प्रश्लेषागोत्रम्। जं०प्र० १००। मंडव्वायणसगोत्रे- । सूयं० १४० । मंडावगा-मजडादिणा माइंतिति जे ते मंडावगा । नि० चू० प्र० २७७ अ । मंडिक-मण्डिकः-चौरविश्चेषः । उत्त० २४१ । मंडिकुच्छी-मण्डिकुक्षिः-स्रेणिकराजधान्यां चैत्यविशेषः ।	
बातः । भग० १९६ ।	उत्त॰ ४७२ ।	
मंडिलिया−मंडली या पुनः स्वस्थान एव सा मंडली । ब्य∘ द्वि॰ २१ अ । मण्डलिकाः−प्राकारवलयवदव-	मंडित-मण्डिकः-बेन्नाकतटनगरे तन्तुवायस्रोरः । उत्त० २१८ ।	
स्थिताः । ठाणा॰ १६६ ।	मंडितपसाहियं-मण्डितप्रसाधितम् । आव० ३२८ ।	
मंडलियावा ए-मण्डलिकावत:-मण्डलिकाभिर्मूलत आरम्य	मंडियंटिविडिक्कियं-अलङ्कारोद्भटः । उत्त० १३८ ।	
प्रचुरतदाभिः सम्मिभो यो वातः । जीवा॰ २९ ।	मंडियकुच्छि-राजग्रहनगरस्य बाह्यचेत्यः । भग० ६७१ ।	
मंडलियावाय -मण्डलिकावात:-मण्डलिकाभिर्मूलत आ-	मंडियचोर-मण्डिकचौरः । उत्त० २२१ ।	
रम्यः प्रचुरतराभिः समुस्यो यो वातः । प्रज्ञा० ३० ।	मंडिय ग्साहिय-मण्डितप्रसाधितः । आव० ५१५ ।	
मंडलियावाया –माण्डलिकावाता–वातोलीरूप: । क्षाचा०	मंडियपुत्तमण्डितपुत्र:-चनरोरपातक्रियाजन्यकर्मादिविव-	
७४ । माण्डलिकावाता–वातोलीरूप: । उत्त० ६९४ ।	रणे अनागारः । सम० १८२ । मण्डितपुत्रः-चनरोत्पात-	
मंडलिसप्प- । ध्य० द्वि० १३५ वगा	क्रियानिरूपणे राजगुहनगरे अनगारः । भग० १८१ ।	
मंडली-मण्डलो । आव० ८१९ ।	मण्डितपुत्र:-संयतस्य प्रमादपरत्वादिनिरूपेण अनागारः ।	
मंडलोथेर–मण्डलोस्यविरः–गीतार्थ: । क्षोघ० १६५ । मंडव–मण्डपः प्रतीतः । प्रश्न० ८ । मण्डपः । जीवा०	भग० १८५ । मण्डितपुत्रः-षष्ठगणघरः । आव॰ २४०।	
रद्दे । मण्डपः अतातः । अश्रु० ८ । मण्डपः । जावाठ रद्दे । मण्डपः-यज्ञादिमण्डपः । प्रक्ष० १२७ । अर्द्ध-	मंडिया-मंडिका युद्धसंस्कारः (योगसंप्रहः) । महात्र० । मंडीपाहूडिया-आगते साथो अग्रकूरमण्डचे अन्यस्मिन्	
तृतीयगवयूतन्तर्ग्रामान्तवरहितम् । व्य० प्र० १६८ अ ।	भाजने वा क्रुत्त्वा यत्साघवे दीयते सा मण्डीप्राभृतिका	
मण्डपः–छायाद्यर्थं पटादिमय आश्रयविशेषः । प्रश्न० ८ ।	आव० ७११ ।	
वियडं। नि० चू० द्वि० ६९ आ । गिहोवरि मालो	मंडुए-शैलकराजपूत्रः । ज्ञाता० १०४ ।	
दुभूमिगादि । नि० चू० द्वि० ६४ अ । मण्डप:-	मंडु़्रक−ज्ञातायां त्रयोदक्षममध्ययनम् । सम० ३६ ।	
नागवत्यादिसम्बन्धिम् । उत्त० ४३८ । मण्डपः-	ज्ञातायां त्रयोदशममध्ययनम् । आव० ६१३ । मण्हूकः-	
छायाद्ययँ पटादिमय आश्रयविशेषः । जं० प्र० १०६ ।	नन्दमणिकारश्रेष्ठीजीवः । ज्ञाताधमं कथायाः प्रथमश्रुत	
संहवग- मण्डाकः-द्राक्षामण्डपकः । जं० प्र० ३० ।	स्कन्धे त्रयोदशममध्ययनम् । ज्ञाता० ९ । मण्डुक:-	
मण्डपकः-लतामण्डपादिः । औप े ५ ।	षष्ठाङ्गे त्रयोदशं ज्ञातम् । उत्त• ६१४ ।	
मंडवयाणं-अंगणं। ति० चू॰ प्र० १९२ स ।	मंडुवकलिया-मण्डूकी । आव० १९५ । मण्डुकिका-वर्षाभू	
मंडवा-मूलगोत्रे षष्ठो भेदः । ठाणा० ३९० । संजन्म सम्बद्धाः सम्बद्धात्वरः । जीवन् ४८ ।	भेकिकी । दशाः ३७ । संचलिक अध्यान्न २३ स्वान् विक्रमण्डतम् । जनन् २६ ।	
मं डविए–मण्ड पिकःमण्डपाधितः । अोप० ५८ । मंडविय– मण्डपिकः । आव० ८९ ।	मंडुविकआखवओ-मण्डुविककाक्षपकः । दश० ३६।	
(८१२)		

मंडुक्की]

[मंदवासा

	1
मंहुक्को-हरितविशेष: । प्रज्ञा० २३ ।	मंति-मन्त्री भग० ३१८ ।
मंडूक∽पृथिब्याश्रितो जीवविशेषः । आचा० १५ ।	मंतिय-तृणविशेषः । प्रज्ञा ३३ ।
मंडूयगति≁मण्डूकगतिः–यत् मण्डूकस्येवोवोत्प्लुत्यगमनम्–	मंती-मन्त्री । बृ० प्र० ५९ था ।
विहायोगते: षण्ठो भेद: । प्रज्ञा० ३२७ ।	मंतेसि-मन्त्रयसे-विचारयसि । दब्दबर् १०४ ।
मंडूस- मण्डूषः-धान्यम् । प्रज्ञा० २६६ ।	मंथु-मन्धु – अवयवः । मन्थुः-विकृतीनामवयवः । वृ० प्र●
मंडेई-मण्डयति । खाव० ४१८ ।	२६७ आ । मन्छु:-बदरादिचूणम् । उत्तः २१४ ।
मंत- मन्त्र:-चेटिकादिदेवाधिष्ठिताक्षरानुपूर्वी । प्रश्न० १०६ ।	चूर्णः । आचा० ३४८ । मन्युः-बदरचूर्णादि । दश०
मन्त्रः-पर्यालोचनम् । विपा० ४० । मन्त्रः-यत्र देवता-	१८० । मस्तु । पिण्ड० ६० ।
पुरुषः स मन्त्रः, साधनरहितः, पुरुषदेवताप्रधानो–मन्त्रः,	मंथू-चुन्नो। ँदश० चू० ६६ आ।
साधनरहित: ससाधनो वा । आव० ४११ । विद्येव-	मंद-मन्दः-सारुप्यः, धैर्यवेगादिगुणेषु मन्दत्वात् । ठाणा•
पुरुषदेवताधिष्ठिता असाधनो वा मन्त्रः । पिण्ड० १२१।	२८९ । मन्दः-विशिष्टबलवृद्धिकार्योपदर्शनासमर्थः । ठाणा०
मन्त्र:-द्रव्यसम्बन्धः । उत्त० ७१० । मन्त्र:-वृश्चिक-	४१६ । मन्द:-अविशुद्धः । विशे० ३०६ ।
मन्त्रादि । दश० २३६ । असाधनो, पुरुषरूपदेवताधि-	मंदकुमारए-मन्दकुमारक:-उत्तानवयो बालकः । प्रज्ञा०
ष्ठिता वा मन्त्र: । पिण्ड० १४१ । मन्त्र-विधिष्ठवर्णाः	२४२ ।
तुपूर्वलिक्षणम् । आव॰ ६०५ । मन्त्र:-प्रणवप्रभृतिको	मंदकुमारिया-मन्दकुमारिका-उत्तानग्रया बालिका। प्रज्ञा●
ऽक्षरपद्धतिः । पिण्ड० १२९ । मम्त्रः-अभियोगस्य द्वितीयो	242 1
भेदः । ओघ० १९३ । मन्त्रं-ओंकारादिस्वाहापर्यन्तः	मंदक्ख-रूज्जा नि॰ चू० दि● ११४ अ ।
हिंकारादिवर्णविग्यासात्मक: । उत्त० ४१७ । मन्त्र:-	मंदधम्म-मन्दधर्मः-पार्श्वस्थादिः । आव० १३३ ।
हरिणैगमिष्यादिदैवताधिष्ठितः, साधनरहितः । ज्ञाता०	मंदपुन्न-मन्दपुण्यः । आव० ४२२ ।
७ । मन्त्रः-पर्यालोचनः । मग० ७३९ । मन्त्रः-राज्या-	मंदप्परिणाम-मन्दपरिणाम-ईषल्लक्यमाणस्वरूपः शीतः ।
दिचिन्तारूपः । राज० ११६ । मन्त्र:-विश्रम्भजल्प: ।	आचा॰ १५०।
রবাত ও ।	मंदयं-मान्धं-अज्ञत्वम् । सूत्र० ११४ ।
मंतजोए- । ज्ञाता० १८७ ।	मंदर-मन्दर:-मेरः । आव० १२४ । विमलनायजिनस्य
मंतपिड-मन्त्रजापवाप्तः मन्त्रविण्डः, त्रयोदशमोत्पादना-	प्रथमः शिष्यः । सम० १४२ । मेरुः । जीवा० १४४ ।
दोष: । आचा० ३४१ ।	मन्दर:-मेरु: । ठाँणां० ६५ । मन्दरदेवयोगात् मन्दराः
मंतमूलविसारया-मन्त्राणि च उक्तरूपाणि मूलाणि च	मेरो: प्रथमं नाम । जं० प्र० ३७५ । मन्दरो-नाय-
भौषभयस्तेषु विशारदाः-विज्ञाः मन्त्रमूलविशारदाः ।	देवः । सूर्यं० ७६ मन्दरः-मेहार्वतः । आव० ८२७।
उत्त० ४७१ ।	मन्दर:-मेरु । ज्ञाता॰ ६ । मन्दर:-मन्दराभिधान: ।
मंता- मन्त्राः-हरिणैगमेष्यादिकाः । अौप० ३३ । मन्त्राः-	उत्त० ३४२ ।
हरिणैगमेषिम≢त्रादय: । प्रक्ष₀ ११६ ।	मंदरचूलिया-मेरुचूलिका-शिखरविशेषः । ठाणा० ५३ ।
मंताजोग-तथाविधद्रव्यसम्बन्धा मन्त्रयोगम् । उत्त०	भन्दरेचूलिको । आव० १२४ ।
७९० । मन्त्राः-प्रागुक्तरूपास्तेषामायोगो-व्यापरणं मन्त्रा-	मंदलेसा -मन्दलेश्याः सूर्याः न तु मनुष्यलोके निदाघसमये
योगः । उत्तः ७१० । मन्तायोगं-मन्त्राश्च योगश्च	रिव एकान्तोष्णरदमय इत्यर्थः । सूर्य ● २५१ ।
तथाविधद्रव्यसम्बन्धामन्त्रयोगम् । उत्त० ७१० । मन्त्रा-	मंदवाया-मन्दाः-शनैः सञ्चारिणः वाताः । ज्ञाता० १७१ ।
नुयोगश्चेटकाहिमन्त्रसाधनोपायशास्त्रम् । सम० ४९ ।	मंदवासा-मन्दवर्षा-शनैबंधंणम् । भग० १९१ ।
	η το

(८१३)

[मइमं

मंसचक्खु-मांसचक्षुः- छद्मस्थः । दश० १२५ । मंदा-मन्द:-विशिष्टबलबुद्धिकार्योपदर्शनासमर्थो भोगानु-भूतावेव च समर्थो यस्यासवस्थायां सा सन्दा । ठाणा० र्मसपसंगी-। ज्ञाता० ७९ । ११९ । बन्दा:-मन्दायन्तीति, हिताहितविवेकिनमपि जन-मंसरसं-मांसरसः-पावविशेषः । आव० ५२५ । मंसलकच्छभ-मांसलकच्छप:-कच्छपविशेषः । जीवा० मन्यतां नयन्तीतिकृत्वा । उत्त० २२७ं । यदा मन्दबुदि-स्वान्मम्दगमनस्वाद् स्त्रियः । उत्त० १२७ । दशदशायौ ३६ । तृतीया दशा । नि० चू० द्वि० २८ आ । दशदशायां **मंसला-**मांसला-उपचितरसाः । प्रज्ञा० ३६४। मंसवरिसं-मांसवर्षः । आव० ७३४। उत्पातविशेषः । तृतीया । ठाणा• ५१६ । मन्दा-जन्तोस्तृतीया दशा । নি০ चু০ চূ০ ৬০ स । **ৰ**হা০ দ । मंससोल्लय-मांसशुल्यकं-मांसखण्डम् । उपा० ३४ । मंदाणुमाव-मन्दानुभावः=परिपेलवरसः । भग० ३१ । मंसाइयं-मांसादिका-मांसमादी प्रघानं यस्यां सा मांसा--**संद्रायं-**मन्दम् । जीवा० १८१ । मन्दं मन्दम् । जीवा० २४७ । मन्दायमिति-भन्दं मन्दम् । जं० घ० २४ । दिका । आचा० ३३४ । मध्यभागे सकलमूच्छंनादिगुणोपेतं मन्दं मन्दं संचरन्, मंसि-मांसी-गन्धद्रव्यविशेषः । प्रश्न० १६२ । मंसूंडगं-मांसपिण्डभक्षणम् । ओष० १८० । मांसोदुकः-अथवा मन्दमयते-गच्छति अतिपरिषोलनात्मकत्वात् मन्दा-मांसखण्डः, शशकशिशुर्वा । पिण्ड० १६० । यम् । ज० प्र० ३९ । मन्दम् । राज० ३९ । मंदायइयं-मन्दावीयं-गेयविशेषः । जं० प्र० ४१२ । मंसु-रमश्रुः-कुर्चरोमालि । प्रश्न०६० । रमश्रू-कूर्चः केशः । मंदारदाम-कल्पवृक्षपुष्पमाला । उत्त० ३८२ । সঞ্চ০ १০৩ । मंदिए-मन्दो-धर्मकार्यंकरणं प्रत्यनुद्यतः । उत्त० ६९१। मंसुढी-प्रहरणविशेषः । सम० १३८ । मंसुण्डकादिबुद्धि-मांसपिण्डादिबुदिः। बोघ० १६४। मंदिर--शौतिजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । मंदिर:-संनिवेशविशेष: । अग्निभूतिबाह्यणवास्तव्यनग-मझंतं-जं अंतं मअंतं-जूणं-आवरणहरणीयं। नि० चू० रम् । आव० ७२ । प्र० ४० छा। मंदुवको-मन्डूकः-दर्दुरः । प्रभ० ७ । मइंग-मृदक्:-लघुबर्दछः । राज० ४९ । **मंदुय-म**न्दुकः-ग्राहविशेषः । प्रस० ७ । मइ-मति:-अवबोधशक्तिः । विशे० ९३० । माम् । दश० ४१। मननं मतिः-अवबोधः । आचा० १२। मइ-बुद्धिः । मंदुरा-मन्दुरा अश्वशाला । २४८ । सम० ११७ । मतिः--अवायधारणे । भग० ३४५ । मंधाद्य्-मन्धादनः-मेषः । सूत्र० ६८ । मतिः-अपायधारणहेतुः । नंदी० ११४ । मतिः-ज्ञानम् । मंनु-मन्कः-अप्रीतिकम् । बृ० तृ० ६२ व, २२ व । संमणमूगो-। नि० चू० द्वि० ३६ वा। आचा० २० । मतिः- भावतः भद्धा । दश० २७९ । मतिः--ग्रहणबुदिः । विशे० ८५२ । मतिः--प्रातिभवोधा-मंस-मांसं-पुद्रगलविशेषः । आव० ८५४ । मांसं-पलम् । प्रमः ८ । ज्ञाताः २०९ । भुजपरिसपं। तियंग्योनिकः । बध्यादिज्ञानम् । मननं मतिः-ज्ञानम् । आचा० २२८ । मइजड्डसुद्धो-मतिषाड्यशुद्धिः तथावस्थितस्योपयोगविशे-জীৰাত ४০ । मंसइत्त-मांसीय:-मांसपाकी । उत्त० १२ । षतः । आव० ७७३ । संसकच्छभा-ये मांसबहुलास्ते मांसकच्छपाः । प्रशा• । भग० ६४६ । मइदंसण-मह्वोडवलं-मतिदीर्बल्यं-मतेः-बुद्धेः सम्यगर्थानवधारणम् । **XX** 4 मंसललं-जाव वंसाणि सोज्जंति । निक चु० द्वि० २२ নাৰ০ ২৫৬। मइम-मतिमान्-सश्रुतिकः । आचा• ११६ । मतिमान्-म । श्रुतसंस्कृतबुद्धिः । आषा० १३५ । मतिमान्-संदसद्वि-मंसखागा-। नि॰ चू॰ प्र• २७३ वा। (618)

मंबा]

www.jainelibrary.org

	1
वेकज्ञः । आचा० १४३ । मइमय-मतिमाब् केवलीतः । बाचा० २७३ । मतिमान्- वितितेबः । आचा० ३०६ । मतिमान्-ज्ञाचतुःध्या- तितः । आचा० ३११ । मइयं-मतिकं- येन इष्ट्रा क्षेत्रं मृच्चते । प्रस० ६ । मयिकं उप्तबोजाण्छादनम् । दग्न० २१६ । मृतं-पखरबमुपग- तम् । दग्न० ५१ । मइल्लितं-बळिनयति पांसयति । प्रस० ३६ । मइल्लिय-कठिनमस्तयुक्तः । सग० २४४ । पद्यावतीपुत्रः । ज्ञाता० १९६ । मईल्ल्या बुद्धिः । विदे० २२६ । मततं मतिः-कवचि दर्धरात्चितार्वापं सूक्ष्मधर्मालोचनरूपा बुद्धि । नंदी० १९७ । मतनं मतिः-कथचिद्धर्थपरिछितावपि सूक्ष्मधर्माः लोचनरूपा बुद्धिः । वाव० १९ । मतिः-समस्तपदार्थ- परिज्ञानम् । सूत्र० १८८ । मतिः-मनःपर्ययज्ञानविद्येषः । प्रस० १०१ । मति:-छितिमतिविषये पाण्डववंधे पाण्ड- थेणराजस्य ज्येग्ठा पुत्री । आव० ७०८ । मतिः-तद् यहणादिकमंजातः । दश० १७७ । मननं चतिः-मनसो- ध्यापारः । जाचा० २३० । मईकय-मतिकृतम् । सूर्यं० २३ । मउढ-मुकुटं दोखरकः । विपा० ७० । मुकुटः म्रवण- विचिविद्येषः । जीवा० २६६ । मुकुटः-चिकुटः । नि० २० २० २१४ ला । मुकुटं-मस्तकामरणविद्येषः । प्रस० ४८ । मुकुटम् । जीवा० १६६ । मउडढिरासिरा-मुकुटदीप्तियिराः मुकुटेन दीप्तं शिरो यस्य स । जीवा० ३६६ ।	मउद्यरिभियपयसंचारं-पृतु-पृतुना स्वरेण युक्तं न निष्ठु- रेण तया स्वरेष्क्यतरेषु योलमास्वरविशेषेषु संवरव् रोगेऽतीव प्रतिभासते स पदसःखाद्यो रिभितं, मृदुदिभितपद- संखारम् । जीवा० १९५ । मउत्तं-मुकुलं-फणाविरहयोग्या शरीरावयवविशेषाइतः । जीवा० १९ । मउत्ति-मुकुली-मुकुर्स-फणाविरहयोग्यः । शरीरावयव- विशेषाइतिः स विद्यते येषां ते मुकुली-फणाकरणशक्ति- विकेलोः, ग्रहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । मीधिः-मस्त- कस् । मग० १३२ । मउलिका-मुकुली-अहिविशेषः, यः फणां न करोति । प्रभ० ८ । मुकुली-फणारहितः सर्पं: । प्रश्न० ३७ । मउल्लिकड-इतमुकुलः । आव० ६ । मुकुलितम् । जाव० १६ । मउल्लिय-मुकुलो-कुड्मलम् । राज० ६ । मुकुलितम् । जाव० ६८६ । मउल्लियाओ-मुकुलानि नाम कुड्मलानि कलिकाः । र्ब० प्र० २४ । मउल्लियाओ-मुकुलानि नाम कुड्मलानि कलिकाः । र्ब० प्र० २४ । मउल्ली-मुकुलो-स्फटाकरणशक्तिविकळः । जीवा० ३९ । मीलिः-शेखरो यस्य विचित्रमालानां वा मीखियंस्य स तया । ठाणा० ४२१ । मुकुटविशेषः । उपा० २९ । मऊह-शयूत्ताः मर० । मएण-जातिस्मरणादिना ज्ञानेन । सूत्र० २९९ । मकराण्डक-प्रतेतम् । जीवा० १८९ । मकराण्डक-प्रतेतम् । जीवा० १८१ । मकराण्डक-प्रतेतम् । जीवा० १८१ । मकराण्डक-प्रतिरभाग् । सूत्र० २७८ । मकराण्डक-प्रतेतम् । जीवा० १८१ । नाव्यविशेषः ॥ क्रिमूत्त्तेतम् । जीवा० १८१ । नाव्यविशेषः ॥ महरिका-भूवणविधिविशेषः । जीवा० २६८ । मकरिका-भूवणविधिविशेषः । जीवा० २६८ । मक्रित्त-भूवणविधिविशेषः । जीवा० २६८ । मक्रित्न-भूवणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।
मउडविडव-मुकुटविटपः-शेखरकविस्तारः । भग∙ १७१ ।	जीवा० २६६ ।
मउय-मृदु:-अकठिनः । जीवा० २७४ ।	मक्कड्-मर्कटः-प्रद्वेषः दृष्टान्तः । धाव० ४०४ । मर्कटः ।
मउयमम्मण्लाव-मृदुमन्मनोछापः- अव्यक्तवाक् । पिण्ड०	म्राव० ४१७ । कोलिकः । बृ० तृ० १६६ । मर्कटः-
824 I	सूक्ष्मजीबविशेषस्तेषां सन्तानः । आचा० ३२२ ।
(2)	१५)

मक्कडासंताणा]

मक्कडासंताणा-मर्कंटकसन्तानः-कोखियकः । आचा०	385 I	
३२२ । मर्कटसन्तानःकोलिकजालम् । आव० ५७३ ।	मगरंडग-जलचरविशेषाण्डकम् । जं० प्र० ३१ ।	
मर्कटसन्तानक- जूतातन्तुजालम् । आचा० २९५ ।	मगर-मकरो-स्थूलदेहो जलजन्तुविशेषः । आव० ५१९ ।	
मर्कटसन्तानकः । आचा० ३२२ ।	मकरः । प्रज्ञा० ४३ । मकरः-जलचरविशेषः । उत्त●	
मक्कार-मा इत्यस्य-निषेधार्थस्य करणं अभिधानंमाकारः	६९९ । मकरः-मकर इव मकरो जलविहारित्वाद्धिवरः ।	
द्वितीया दण्डनीति: । ठाणा० ३९९ । द्वितीया दण्डनीति: ।	प्रक्ष• ३७ । राहोः षष्ठं नाम । भग० ५७५ । मकरः-	
ठाणा० ३६८ ।	राहुदेवस्य घष्ठं नाम । सूर्यं० २८७ । मकर:-सुण्डा-	
सक्तोड-मर्कोटकः । ओघ० १८४ ।	मकरमस्यमकरभेदभिन्नो जलचग्विशेष: । प्रश्न० ७ ।	
सक्खणं- बहुणा मक्खणं । नि॰ चू॰ प्र॰ १८८ छ ।	मकरः-ग्राहः । ज्ञाता० १६५ ।	
सविखओ-झक्षितः । आव० २१७ ।	मगरपुट्ठ-मकरपुष्टिः । आव० ५१६ ।	
मक्खियं-महुणो बीओ भेओ। नि० चू० प्र० १९६	मगरासणं-मकरासनं-यस्याधोभागे नाना स्वरूपा मकराः ।	
मा । म्नक्षितं-उदकादिना संसृष्टम् । प्रज्ञा० ११४ ।	जीवा० २०० ।	
म्रक्षितं–सचित्तपृथिव्यादिनाऽवगुण्डितम्, द्वितीय एषण-	मगरिआ-मकरिका-मकराकारआभरणविशेषः । जं०	
दोषः । विण्ड० १४७ ।	प्र० १०५ ।	
मक्खेत्ति-बहुणा मक्खणं । नि० चू० प्र० ११६ व्या ।	मगरिमच्छ-मत्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।	
मक्षिका-सम्पातिमजीवविशेषः । आचा० १५ । संमूच्छं-	मगसिर-तृतीयनक्षत्रः । ठागा० ७७ ।	
नजीवविशेषः । दश० १४१ ।	मगसिरा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष: । जीवा० ३२ ।	
मक्षिकापदं-मणिलक्षणभेवः । जं॰ प्र॰ १३८ ।	मगसीसावलिसंठिते-मृगशीर्षावलिसंस्थितः। सूर्य० १३०।	
मखः-अध्वरः, वेपः, वेषः वेदाः, वितथः यागपर्यायः ।	मगह-मगध:-जनपदविशेष: । प्रज्ञा० १५ । जनपदवि-	
उत्त० ५२४ ।	शेष: । भग० ६८० ।	
मगदंतिमोगगरत्ति मगदंति पुष्फा । नि० चू० द्वि०	मगहग~मगधकम् । ओघ० ४५ ।	
६९६ था ।	मगहविसया-उदायनस्स रहुं। नि० चू० द्वि० १४५ व ।	
सगदंतिआ-मगदन्तिका-मेत्तिका, मल्लिका वा । दश०	मगहसिरी-मगधश्रीः-अप्रमादविषये राजगुहे राज्ञो जवा-	
१ ८१ ।	सङ्घस्य सर्वप्रधाना द्वितीया गणिका । आव० ७२१ ।	
मगदंतिय–मुद्गरका पुष्पम् । बृ० प्र० १६२ ला ।	मगहसुंदरी-मगधसुन्दरी-अप्रमादविषये राजगुहे राज्ञो	
सगदंतिया-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।	जरासङ्घस्य सर्वप्रधाना प्रथमा गणिका । आव० ७२१ ।	
मगदंतीआगुम्मा-मगदन्तिकागुल्माः गुल्मविशेषः । जं०	मगहापुरनयरं-मगधपुरनगरं-राजगृहम् । उत्त० ३२१ ।	
म॰ ९८ ।	मगहाविसए-जणपदविसेसो । नि० चू० तृ० ४४ छ ।	
मग घसेणा- लोगुत्तरिया कहा । नि० च्र० प्र० २१७	मग्गंतराय-मार्गान्तरायः-मोक्षाध्वप्रवृत्ततद्विध्नकरणम् ।	
आ । मगघसेना कथाकथको ग्रन्थः । व्य० द्वि० ११३	ठाणा॰ २७४ ।	
भा ।	मग्ग-मार्गः प्रष्ठः । आद० २३२ । पूर्वस्माद्विशुद्धभा	
मगधा-जनपद:यत्र कुचिकर्णे घनपतिः । क्षाव० ३४ ।	विशिष्ठतरो मार्गः-सम्यग्जानावातिरूपः । सूत्र० १९७।	
मगधाविसओ-मगधाविषयः यत्र पुष्पशालगाथापतिः ।	मार्गः-पूर्वपुरुषक्रमागता समाचारी । भग० ६१ । मार्गः-	
आव० ३४५ ।	विशिष्टगुणस्यानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाही क्षयोपश्चम-	
ंसगधाजणवय-भगधाजनपदः यत्र शिवो राजा । आव०	विशेषः । जीवा० २४ ९ । सम० ३१ । प्रष्ठः । आव०	
(८१६)		
· • • • •		

सग्ग

सग्गइ]

१०८ । मार्गः-अर्हतां नमस्कारार्हत्वे, मार्गः-सम्यग्दर्श-नादिलक्षणो हेतुः । आव० ३८३ । मार्गः-सूत्रकृताङ्गाः द्यश्रुतस्कन्धे एकादशममध्ययनम् । आव० ६४१ । मागँ--सूत्रकृताङ्गस्यैकादशममध्ययनम् । उत्त० ६१४ । मागँ-मोक्षमार्गमात्मानुचीणंम् । सूत्र० १९७ । मार्गः-विशिष्ट-गुणस्थानावासिप्रगुणः स्वरसवाहीक्षयोपशमविशेषः । राज० १०९ । ग्रामानुग्रामपरस्परयावसिमं भवति स सग्रामो मार्गः । बृ० द्वि० १२२ अ । मोक्षपुरप्रापकस्वादू मार्ग इव मार्गः । विशे० ४१५ । नि० चू० प्र० २४१ अ । मार्गः--उपायः । प्रश्न० १३६ । मृज्यते - शोध्यतेऽनेनारमेति मार्गेः, मार्गणं वा-अन्वेषणं शिवस्येति । आव० ८६ । मार्गः-क्षयोपशमिको भावः ऊर्घ्वमार्गादुन्मार्गः । आव० ५७१ । मार्गः-सम्यग्दर्शनादिः । आव० ७६२ । मार्गः-मोक्षपुरप्रापकत्वादेव । अनु० ३२ । मार्गः-पृष्ठः । नंदी० ८४ । मार्ग:-मार्गणं मार्गोऽन्वेषणं पन्थाः शिवस्येति, प्रवचनं-मार्गः । विशे० ४९१ । मार्गः-मोक्षपथः । आचा० २०५ । मार्गः-नरकतियंङ्मनुष्यगमनपढतिः । आचा० २०७ । मागॅ-चरित्रप्राप्तिनिबन्धनतया दर्शन-झानाख्याम् । उत्त० १८३ । मागँ-मुक्तिमागँ क्षायो-पश्चमिकदर्शनादि । उत्त० ५८३ । माग-सम्यग्दर्शनज्ञानः चारित्रात्मकं परमपदपणं, पथिच्छेदनम् । सम० ४ । मार्गो-गीतमार्गनृत्यमार्गलक्षणौ । भग० ६४९ । मार्गः--ज्ञानप्राप्तिहेतु सम्यक्त्वम् । उत्त० ५८३ । मगगइ-मार्गयति । आव० १२३ । मग्गओ-मार्गयति-पृष्ठतः । भग० ६३, ३१२, ३२२ । मार्गतः-पृष्ठतः । आघ० ३२ । नंदी० ५४ । मार्गतः-पृष्ठतः । ओघ० ७४ । निष्पच्छिमो-निष्पश्चिमः । भोघ० ३३ । मगगण-मार्गणं-अन्वयधर्मेरन्वेषणम् । औप० ६५ । मार्गणं-अन्वयधर्मालोचनम् । औप० ६९ । मार्गणं-अन्वेषणम् । जोवा० १९ । प्रज्ञा० ५०१ । भग० ६६३ । मार्गणं-इह वछपुरसर्पणादयः स्थाणुधर्मा एव प्रायो घटन्ते इत्याद्यन्वयधर्मालोचानरूपम् । ज्ञाता० ११ । मार्गण-सद्भूतार्थविशेषाभिमुखमेव तदूर्ध्वमन्वयव्यतिरेकधर्मान्वेषणं तद्भावः । नंधी० १७६ । मार्गणं-अन्वयधम्मलीिचनम् ।

भग०	४३३	ł

मगगणा-मार्गणा-अन्वेषणा । ओघ० १७० । मार्गणा-अन्वयधर्मान्वेषणा । नंदी० १८७ । मार्गणमन्वयधर्मान्वे-षणं मार्गणा । विशे० २२६ । मार्गणा-अन्वयधर्मान्वेषणा । आव० २८ ।

मगगत-पृष्ठतः । आव० ३०६ । मार्गतः-पृष्ठतः । ज्ञाता० १६५, १९० । पत्थतो । नि० चू० प्र० ४६ आ । मागत्थो-मार्गस्थः-सद्भिराचीर्णमार्गव्यवस्थितः । सूत्र० २७३ ।

मग्गद-मार्गः-विशिष्टगुणस्थानावासिप्रगुणः स्वरसवाही-क्षयोपशमविशेषस्तं ददातीति मार्गदः । जीवा० २५४ । मगगदए-मार्ग-सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्रात्मकं परमपदपर्थ दयत इति मार्गदयः । सम०४ । मार्ग-सम्यग्दर्शनज्ञान-चारित्रात्मकं परमपदपुरपथं दयत इति मार्गदयः । भग० ६ ।

मग्गदेसिए-मुक्तर्देशितो-जिनैः कथितः मार्गदेशितः । उत्त० ३३९ ।

मग्गफल–मार्गफलं-तमेवप्रकर्षावक्ष्यं क्षायिकदर्शनादि । उत्त० ५८३ । मार्गफलं–चारित्रम् । उत्त० ५८३ । मार्गफलं–ज्ञानम् । उत्त० ५८३ । मार्गफलं–क्षायिक-दर्शनादि । उत्त० ५८३ ।

मग्गमाण-मार्गयनु-बन्वयधम्मंपर्यालोचनत: । ज्ञाता०७९। मग्गर-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।

मगाह-याचध्वम् । आव० १२७ ।

मग्गातिकंत-मार्गातिकान्तः-अर्द्धयोजनमतिकान्त आहारः । भग० २९२ ।

मगिगल्ल-पाश्चात्यः । विशे० १७१ ।

मग्गी-मार्गयन्-गवेशी । प्रश्न० ३७ ।

मरगु-मद्गु-जलकाक: । बृ० प्र० ३२ अ ।

मग्गुगा-मदूगुकाः-जलवायसाः । जं० प्र० १७२।

मगगोवसंपया-मार्गे देशनायोपसंपत् मार्गोपसंपत् । व्यक द्वि० ३७८ जा । नि० चू० प्र० २४१ ज ।

मघमघंत-मघमघायमानं-अतिशयवानु गन्धः । ज्ञाता० १२ ।

मधमधामान-बहुलसोरम्भो यो गन्धः उद्धुतः-उद्भूतः ।

मधमधेत]

सम० ६१ ।	मच्छंडिआ-मत्स्यण्डिका-खण्डशर्करा । जं० प्र० ११८ ।
मधमघेत-अनुकरणशब्दोऽयं मधमघायमानो बहुलगन्धः ।	मच्छंडिका-मरस्यण्डिका खण्डविशेषः । प्रश्न० १५३ ।
सम० १३८ मधमघायमान: । जं० प्र० ५१ ।	मत्स्यण्डीखण्डशर्करा । प्रज्ञा० ३६४ ।
मद्यव-भरतक्षेत्रे तृतीयश्चकवत्ती । सम० १४२ । मधा-	मच्छंडिया-मस्स्याण्डिका-शर्कगविशेषः । अनु० १४४ ।
महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मधवानु-इन्द्रः । जीवा०	मच्छ ही-मत्स्यण्डी-खण्डशर्करा । जीवा० २७८ । खण्ड-
३८८ । मघवा-तृतीयचक्रवत्तीं । आव० १५९ । मघा-	शर्करा । अनु० ४७ ।
महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवानू-इन्द्रः । भग०	मच्छतं-मध्यमानम् । प्रश्न० ५७ ।
१७४ । मधा-महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवानु ।	मच्छंध-मच्छबन्धो-मत्स्यबन्धः । ओघ० २२३ । मत्स्य-
দলাত १०१।	बन्धः कैवर्तः । व्य० प्र० २३१ आ ।
मधा-मधा:-महामेधाः । भग० १७४ । कृष्णराजेद्वितीयं	मच्छंधले-मस्स्यबन्धविशेषः । विपा० ५१ ।
नाम । ठाणा० ४३२ ।	मच्छंधवाडए-मत्स्यबन्धपाटकः । विपा० ७९ ।
मघावतीमघावती-कृष्णराजेः तृतीयं नाम । भग०	मच्छ-मरस्यः । प्रज्ञा० ४३। राहो: सप्तमं नाम । भग०
२७१ ।	४७५ । मच्छः-राहुदेवस्य सप्तमं नाम । सूर्यं० २८७ ।
मङ्ग−धमः- । जीवा० २ । धर्माभिषानम् । आव०४ ।	मरस्यः अष्टमङ्गले पन्धमं । जं० प्र० ४१९ ।
मङ्गलं -मन्यते अना(न) पायसिद्धि गायन्ति-प्रबन्धप्रतिष्ठितं ?	मच्छखल-मत्स्यखलम् । आचा० ३३४ ।
लान्ति वाऽव्यवच्छिन्नसन्तानाः शिष्यप्रशिष्यादयः शास्त्र-	मच्छखागा-समुद्रे जन्तुविशेषः । नि० चू० प्र० २७३ आ ।
मस्मिन्निति वा मङ्गलम् । उत्त॰ २ । मङ्गचते हित-	मच्छपुचछे-मत्स्यपुच्छ:-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ५१ ।
मनेनेति, मङ्गलातीति वा धर्मोपादानहेतुरित्यर्थः, मां गाल-	मच्छबंधा-मस्स्यबम्धः घीवरः । ओघ० १८० । मच्छ-
यति-ससारादपनयतीति । आव० ४ ।	वंधमत्स्यबन्धः कंवत्ताः । ब्यव० ३ उ० २८५ । मच्छ-
मङ्गलपाठिका-प्रातःसन्ध्यायां देवतायाः पुरतो या वाद-	बंध-मत्स्यबन्धः । प्रश्न० १३ ।
नायोपस्थाप्यते सा । जं० प्र० ३८ ।	मच्छर-मत्सरः-परसम्पदसहनं सति वा वित्ते त्यागाभावः ।
मङ्ग्री-वादित्रम् । जं० प्रः १३७ ।	उत्त० ६४६ । कोहो । नि० चू० प्र० ७२ अ ।
मङ्ग-मन्दअद्वाविषये मथुरायामाचार्यः । भाव० ५३९।	मच्छरिज्जइ-मत्सरायते । आव० २२४ ।
मङ्घलि-मङ्घः । भग० ६४९ ।	मच्छरित-मत्सरित्वं-परगुणानमसहनम् । प्रश्न० १२५ ।
मच्चू-मृत्त्यु:-यमराक्षसः । ज्ञाता० १६४ ।	मच्छरिया-मास्सयं-परोन्नतिवंमनस्यम् । आव० ५३८।
मच्चूगंग- । भग॰ ६७४ ।	मच्छा-मत्स्याः-मीनाः । उत्तः ७११ ।
मच्चुमुहं-मृत्युमुखं-मरणगोवरम् । उत्त० २४८ । मृत्यु	मच्छादियं- । नि० चू० दि० २२ अ ।
मरणं-मृत्युस्तस्य मुखमिव मुखं । मृत्युः-आयुःपरिक्षयः	मच्छिडोला- । नि० चू० प्र० १२२ अ ।
स्तस्य मुखमिय मुखं मृत्युमुखं शिषलोभवद्वन्धनाद्यवस्था।	मचिछय–माक्षितं–मधुविशेषः । आव० ८५४ । मस्स्याः
उत्त० ३८८ ।	पण्यं यस्य स माहिसकः । प्रश्न० ३७ । चतुरिन्द्रिय-
मच्छू-मृरयुः-प्राणवधस्य त्रयोदशमपर्यावः । प्रक्ष० ६ ।	जीवभेद: । उत्ता० ६९६ ।
मच्चूसाहिए- । ज्ञाता॰ ४९ ।	मच्छियमञ्च-मास्स्यकमल्लः-सोपारकपत्तने मल्लविशेषः ।
मच्छडक-जलचरविशेषाण्डकम् । जं० प्र• ३१ ।	आव० ६६४ ।
मच्छंडि-मत्स्यण्डी-खण्डशकरा । जं० प्र० १०४ । ज्ञाता०	मच्छिया-चतुरिग्द्रियजन्तुविशेषः । जोकः २२ । चतु-
२२६, २३२ ।	रिन्द्रियभेद: । उत्त॰ ६९६ ।
(८१८)	

मच्छुव्वत्तं]

मच्छुव्यत्त-मत्स्योद्वृत्तं-एकं वन्दित्वा मत्स्यवद् द्रुतं द्वितीयं	मज्जारयाई-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । वनस्पतिवि•
साधुं द्वितीयपार्श्वेन रेचकावर्त्तेन परावर्त्तते तत् । कृति-	शेषः । भग० ८०२ ।
कर्मणि अष्टमदोषः । आव० ५४४ । मत्स्योद्वृत्तम् ।	मङ्जारी-मार्जारी । आव० १०२ ।
आव० १८० ।	मज्जावका-ण्हावेंति जे ते मज्जावका । नि० चू० प्र०
मछखलं - । नि० चू० द्वि २२ अ ।	1 F6 805
मछिक्क-मच्छग्गाहगा। नि॰ चू॰ दि॰ ४३ था।	मज्जियाकूरं- । बृ० तृ० १८५ आ ।
मज्ज-मेयः । आव० १८६ । मद्यं-गुडधातकीभवम् ।	मज्भतेवार- । ज्ञाता० ३१ ।
उपा० ४९ । मज्जं-पानविशेषः । खाव० ६२८ । मद्यं-	मज्फोतिओ–मध्यान्तिक: । जं० प्र० ४५९ ।
सुरादि । ठाणा० ३६१ । मद्यं-काष्ठपिष्टनिष्पन्नम् ।	मज्भतंतग-मध्यः । पिण्ड० ७४ ।
उत्त॰ ६१९ । झाता॰ २०६ ।	मडफं मडफेण-मध्यंमध्येन मध्येनेत्यर्थं: । राज० २० ।
मजुइत्त-मदीय: । उत्त० ४२ ।	मध्यंमध्येन-मध्यभागेन । जं० प्र० १४३ ।
मननमं-माद्यम्-सीध्वादिरूपम् । दश० १८८ ।	मडभ्त-मध्यः-मध्यभागः । जीवा० २७० । मध्यः-ब्रह्म-
मज्जणं-सपरिग्रहस्त्रीणां वसन्तादौ पर्वणि अन्यत्र वा या	दत्तस्य चतुर्थः प्रासादः । उत्त० ३८५ । मध्यं-देहिनो-
जलक्रीडा, यद्वा सामान्यतो मलदाहोपशमनार्थं स्नानं	ऽन्तःकरणम् । प्रज्ञा० १३३ । सब्यः-मध्यमार्गः ।
तत् मण्जनम् । बृ० द्वि० ३२ अ ।	जीवा० १०२ । रयहरणपट्टगो । नि० चू० तृ० ४८ आ ।
मन्नणघरगा-यत्रागस्य स्वेच्छया मजनं कुर्वन्ति मज्जन-	मङ्भगयावही-मध्यगतावधिः । प्रज्ञा० १३७ ।
गुहकाणि । जीवा० २०० ।	मज्फजोहा-मध्यजीह्ना-जीह्वामध्यभागः । अनु० १२६ ।
मन्नणघाती-मन्जनघात्री स्नापिका-घात्रीविशेष: । ज्ञाता०	मज्भत्थ-मध्यस्यः-आसंसारमसुमतां मध्ये अन्तर्भवतीति
३७ । घातीविसेसा । नि॰ चू० द्वि॰ ९३ आ ।	लोभः । सूत्र∘ ५२ । मघ्यस्थः−रागद्वेषयोर्मघ्ये तिष्ठति
मज्जणविही-मञ्जनविधि: । आव० १२३ ।	यः सो मध्यस्यः, जीवितमरणयोनिश्वाकाङ्क्षतया मध्यस्थः ।
मज्जणीयं-ण्हातो जं परिहेति देवघरपवेसं वा करेंतो	आचा॰ २९०। मध्यस्थः-रागद्वेषेनाकलितः । प्रश्न०
तं मज्जणायं । नि० चू० द्वि० १६२ अ ।	१३३ । रागद्वेषयोर्मध्ये तिष्ठतीति मध्यस्यः । जीवा०
मज्जति– । आव॰ ३४७।	५८६। मध्यस्थः-रागद्वेषवजितः । आव० ३३०।
मज्जनोन्मञ्जने- । आचा॰ ३८० ।	माध्यस्थ्यं-अनासेवनया रागद्वेषमध्यवत्तिस्वम् । आव०
मज्जपसंगी- । ज्ञाता० ७१ ।	४७४ । माध्यस्थ्यं-समताम् । ज्ञाता० २१३ ।
मज्जवाणयं- । ज्ञाता• १२२ ।	मजभदेसभाग-मध्यदेशभागः । आव० ४४३ ।
मज्जमंसासी-मद्यमांसात्ती । आव० ४२० ।	मज्भपएसा-ते जीवप्रदेशाः च सर्वास्यामवगाहनायां मध्य-
मज्जमाणी-मज्जन्ती-स्नान्तो । ज्ञाता० ३३ ।	भाग एवं भवन्तीति मध्यप्रदेशाः । भग० ८८७ ।
मज्जांगं-मद्याङ्गं-षोडश भागाः द्राक्षाः, चरवारो भागाः	मडफमिया-मध्यमिका-मेघरथराज्ञघानी । विपा० ६४ ।
घातकोपुष्पविषयाः, आढक इक्षुरसविषयः इत्यात्मक	मङक्तयार-मध्यकार:-मध्ये करणम् । ज॰ प्र॰ ४५३।
मदिराकारणम् । मद्याङ्गं-मद्यकारणम् । उत्त० १४३ ।	मध्यकार:-मध्यभागः । वृ० द्वि० १४८ आ । मध्यकार:-
मज्जाइय-पीतमद्यः । विषा० ८१ ।	मध्यभागः । बृ० प्र० १०८ आ ।
मज्जार –मार्जारो–वायुविशेषः, विशलिकामिघानवनस्पति-	मडिफामं संथरणं-मध्यमं संस्तरणं-मध्याह्नादारम्य भिक्षा-
विशेषः । भग० ६९१ ।	र्थमवतीण्णनिां पर्याप्तं हिंडित्ता वसतावगतानामुक्तानां
मज्जारम्डेमार्जारमृत:-मृतमार्जारदेहः । जोवा० १०६ ।	संज्ञातः संज्ञाभूमीत आगतानां या दिवसस्य चतुर्थीयोरुषो
(८ १ ९)	

~	
11133111	
41244	

अवगाहवो एतत् । ब्य० द्वि० १६३ आ ।	शुद्धा । जं० प्र० ११५ । मृष्टः∽तैलोदकादिना येषा
मडिक्कम-ततः परं यावरसप्ततिरेकेन वर्षेणोन तावन्मध्यमः ।	केशाः शरीरं वा मृष्टम् । अनु० २६ । मृष्टम् । जीवा०
व्य० प्र० २४१ अ । मध्यमं–न बोभनं नाप्यकोभनम् ।	१६१ । मृष्टं-मसृणम् । जीवा० २७३ । मृष्टं-सुकु-
् अोघ० २१२ । सप्तस्वरे चतुर्थः-मघ्ये कायस्स भावो	मारशाणया पाषाणप्रतिमेव। प्रज्ञा० ८७। मृष्टं-मसृणी-
मध्यमः । ठाणा॰ ३१३ । फूलविशेषः । ज्ञाता० १९७ ।	कृतम् । सूर्यं० २९३ । मृष्टः सुधादिखरपिण्डेन । आचा०
मध्यमः	३६१ । मृष्टः-श्रक्षणः गुद्धो वा वर्णः । सूत्र० १४७।
मघ्यमा-ग्रामविशेषः । आव० २२६ ।	मृष्टः सुकारशानया । जोप० १० । मृष्टः सुकुमारशानया
मडिभामक्रंभ-मध्यमकुम्भः-बाढ्काशीति निष्पन्नः । अनु०	पाषाणप्रतिमेव । जोवा० २२९ । मृष्टः-तुष्पोट्ठादि ।
2221	कोघ० ४४ ।
मज्भिमगाम–सप्तस्वरेषु द्वितीयो ग्रामः । ठाणा० ३९३ ।	महकण्णे ज्ञणहि-मृष्टाम्यां-प्रचितवद्भयां कर्णाभरणवि
मडिफ्त नरुअगवत्थठवाओ-मध्यरुच कवास्तध्या-मध्यभाग-	शेष म्याम् । उपा० ३ ।
र्वत्तिरुचकवासिन्य: । ज० प्र० ३९१ ।	मट्टगंड-मृष्टगण्डं-उत्निखितकपोलम् । औप० ५०। मृष्ट-
मज्भिना –मध्यमा । आव० ८११ ।	गण्डं-उल्लिखितकपोलम् । भग० १३२ ।
मडिफल्ले माणले संजूह-गङ्गादिप्ररूपणतः प्रागुक्तस्वरूपे	मट्रगंडतल-मृष्टगण्डतलं-घृष्टगण्डम् । उपा॰ २६ ।
सरसि सरःप्रमाणायुष्कयुक्ते इत्यर्थः 'संजूहे'ति निकाय-	मट्टमगरा-मकरविशेषः । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४४
विशेषे देव: । भग० ६७४ ।	मट्टरोमा- । नि० चू० ढि० ६१ अ ।
मज्भेलोगस्स-लोकस्य मध्यं अस्य सकललोकमध्यवत्ति-	मट्रा-मृष्टा- जुद्धा । प्रश्न० ८४ । मृष्टा-सुकुमारशाणया
त्वात् मेरुनाम । ज० प्र० ३७५ ।	पाषाणप्रतिमावत् । ज० प्र० २० । मृष्टा-मसृणा ।
मज्भोवत्थिए-माध्यस्थ्यं-समतामम्युगतो व्रतग्रह्ल्त इति	ज्ञाता॰ १२ ।
भावः । ज्ञाता० २१३ ।	मडब–अर्ढतृतीयगव्यूतमर्यादायामविद्यमानग्रामादिकमिति
मऋगडा-प्रथमतो गर्ताया मध्ये करोष: प्रक्षिप्यते तस्याश्च	भावः, पार्श्वतोऽर्द्धतृतीययोजनान्तग्रीमादिकं न माप्यते
गर्तायाः पार्श्वेष्वपरा गर्ताः खन्यन्ते तासु च गर्त्तासु तिन्दु-	तन् मडम्बम् । बृ० प्र० १८१ अ । अद्धँतृतीयगव्यूनान्त-
कादीनि फलानि प्रक्षिप्य मध्यमायां करीषगत्तीयामग्ति-	ग्रीमरहित मडम्बम् । अग्व० २८५ । सर्वतोऽर्द्वयोज-
र्दीयते सा । वृ० प्र० १४२ आ ।	नात् परेण स्थितं ग्रामं मडम्बम् । ठाणा॰ २९४ ।
मिकरा- । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४१ अ ।	मडम्ब-सर्वतोऽनासन्नसंनिवेशान्तरम् । प्रश्न० ४२ ।
मञ्जिष्ठा-रागविशेषः । जं० प्र० १०८ ।	दूरस्थितसन्निवेशान्तरम् । प्रश्न० ६९ । दूरस्थवसिमान्त-
मञ्जुल–कोमल: । सम० १४७ ।	रम् । प्रश्न० १२ । मडम्बं-दूरवत्तिसन्निवेशान्तरम् ।
मट्टिमृत्तिका, पृथ्वीकायः । आव० ५७३ ।	ज्ञाता० १४० । अद्धाइज्ज जोयणमज्फतरे जस्स गोउला-
मट्टिंअ-मृद्गतः, कदंमयुक्तः । दश० १७० ।	दीणि णरिथ तं मडंबं। नि० चू० प्र० २२९ अ।
मट्टिआ-मात्तिका- । आव० ३१६ ।	मडम्बं-अविद्यमानासन्ननिवेशान्तरम् । औप० ७४ ।
मट्टिओवलित्त-मृत्तिकोपल्प्तिं-मृत्तिकाजंतु गोमयत्वादिना	मडम्बं-अद्धंतृतीयगब्यूतान्तप्रीमरहितम् । जीवा० ४० ।
उपलिप्तं सत् । प्रश्न० १४४ ।	अर्छतृतीयगठ्यूतान्तग्रीमरहितानि ग्रामपञ्चशत्युपजीव्यानि
महिया- । आचा० ३७९ ।	वा। जं० प्र० १२१। मडम्ब-सर्वतो दूरवत्तिसन्नि
मट्ट-मृष्टानीव-मृब्टानि सुकुनारशाणया पाषाणप्रतिमेव	वेशान्तरम् । भग० ३६ । अद्धंतृतीयगव्यूतान्तग्रीमान्तर-
शोधितानि वा प्रमाईनिकयेव । सम० १३८ । मुष्टा−	! रहितं मडम्बम् । प्रज्ञा॰ ४८ । यस्य सर्वादिक्ष्वद्वंतृती-

(220)

ययोजनान्तर्ग्रामा नास्ति । उत्त० ६०५ । ठाणा० ६६ ।	मणगुत्त-मनोगुप्तः-अकुशलमनोयोगरोधकः । ज० प्र०
सर्वतो दूरवत्तिसन्निवेशान्तरम् । अनु० १४२ । मडम्बः ।	1 289
सूत्र॰ ३०९ ।	म णगुत्तो- क लुसकिलिट्ठमप्पसंतसावज्जमणकिरियसंकष्पण-
मडगगिहं-मेच्छाणं घरब्मंतरे मतयं छोढुं विज्झति न	गोवणं मणगुत्ती । नि० चू० प्र० १७ अ ।
डज्झति तं मडगगिहं। नि॰ चू॰ प्र॰ १९२ अ।	म णजोग- मनोद्रव्यसमूहस्तेन सहकारिकारणभूतेन वस्तु
मडण्फरो-गमनोत्साहः । व्य० द्वि० २० अ ।	चितनाय योऽसौ जीवस्य व्यापारः स मनोयोगो भण्यते,
मडम-तत्कुब्णस्थानम् । प्रश्ना० ४१२ । मडभ:-कुब्ज: ।	मनसा सहकारिकारणभूतेन जीवस्य योगो मनोयोग इति
व्य० प्र० २३१ था । कुब्बः कुष्ठव्याध्युपहतः । व्य०	ब्तुगपत्तेः । विशे० २१२ ।
प्र॰ २९४ छ ।	मणदुक्कडा-मनोदुष्कृता प्रद्वेषनिमित्ताम् । आव० १४८ ।
मडम्ब-अर्ढतृतीयगव्यूतान्तर्ग्रामरहितम् । जीवा० २७९ ।	मणपज्जव-मनःपर्ययः-मनसि मनसो वा पर्ययः सर्व-
उत्त॰ १०७।	तस्तस्परिच्छेदः । प्रज्ञा० ४२७ । मनःपर्यवं 'पज्जवणंति'
मडयपूयणा- मृतकपूजना । भाव० १२६ ।	'अवगत्यादिषु' इति वचनादवन गमनं वेदनमित्यवः,
मडह-स्यूलत्वाल्पदीर्घत्वम् । उपा० २२ ।	परिःसर्वतोभावे , पर्यंव नंसमन्तात् परिच्छेदनं पर्यंवः,
मडहकुट्ठ - मडभकोष्ठं, संस्थोनविशेषः । आव• ३३७।	क्वाऽयम् ? इत्याह-'मणम्मि' बणसो वत्ति' मनसि-मनो-
मडाई-मृतादी-प्रासुकभोजी-एषणीयादी च । भग० १११ ।	द्रव्यसमुदाये ग्राह्ये, मनसो वा ग्राह्यस्य संबन्धि पर्यवो
मडासयं–मडयं जत्थ मुच्चति तं मडासयं । नि० चू०	मनःपर्यंवः । विशे० ४४ । मनसि मनसो वा पर्ययः
म॰ १९२ अ ।	मनःपर्ययः । मनांसि पर्येति-सर्वास्पना परिच्छिनत्ति मनः-
मडे-मरणं-आयुःपुद्गलानां क्षयः । भग० १६ ।	पर्यायं 'कर्मणोऽण्'मनःपर्यायं, मनसः पर्यायाः मनःपर्यायाः ।
महु-बलात्कारः । आव० ९५ । बलः । आव० १७४,	সলা০ খ্ৰও।
२२४ । महुः–बाल: । उत्त० १०१ ।	मणपुड जवनाण- मनःपर्यायेषु ज्ञानम्, तत्संबन्धि वा ज्ञानै
महुका-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।	मनःपर्यायज्ञानम् । आव० १६८ । ज्ञाता० १५२ ।
मण मन:मनस्कार:रूपादिज्ञानलक्षणानामुपादानकारण-	मणप्पओस-मनःप्रद्वेष:- चित्तानुशयलक्षणः। उत्त० ३६८।
भूतः । प्रश्न० ३१ । मनः–अन्तःकरणम् । आव० ५८५ ।	मण्प्यहम-अनारमवशग्रहगुहीतः । नि॰ चू॰ प्र॰ ११७
मनः-चित्तं, सङ्कल्पो वा । उत्त० २२७ । मनः-स्मृत्या-	अ ।
दिशेषमतिभेदरूपम् । भग∝ ६० । मनं-चित्तम् ।	मणप्वहास-मनःप्रहर्षकारी । अनु० १३९ ।
ठाणा० २४७ । मन:-चित्तम् । ठाणा० ४६६ ।	मणभवली-मनसा भक्षयतीत्येवंशीलो मनोभक्षी । प्रज्ञा०
मणआईणं निरोहो-मन आदीनां निरोध:-मनोवाक्काया-	X80 1
नामकुशलानामकरण, कुशलानामनिरोधश्च, त्रय एतेऽन-	मण्योग–औदारिकवैक्रियाहारककारीरव्यापाराहृतमनोद्रव्य-
गारगुणाः । आव० ६६० ।	साचिव्याजनीवठ्यापारः मनोयोगः । आव० ६०६ ।
मणइच्छियचित्तत्थ-मनसः-चित्तस्य, इप्डित-इष्टश्चित्रः	मणवयणकायगुत्ते । आचा० ४२४ ।
अनेकप्रकारोऽर्थः-स्वर्गापवर्गादिस्ते जोलेश्यादिवी यस्यां तत्	मणवलिय-मनोवलिकः-निश्चलमनः । प्रक्ष० १०५।
मनईच्छितचित्तार्थ: । उत्त० ६०१ ।	मणबिष्वरियासिया-मनसाऽध्युपपातो मनोविपर्यासः
मणग-सिज्जंभवपुतो । नि० चू० द्वि० २८ अ । मनाक्-	तस्मिन् भवा मनोवैपर्यासिको । आव० ४७४ ।
ईषत् । दश० ११ ।	मणसंकर्ण्या-मनसंकल्पाः-मनस्काः । जं० प्र० २३२ ।
	मणसंकिलेसे- । ठाणा० ४९४ (?) ।
	२१)
(5	

मणसंखेवो]

ţ

मणसंखेवो-मनःसंक्षोभः-चित्तचलनम्, अब्रह्मणो दशमं	णीनि तान्येवाङ्गानि-अवयवा येषां ते मण्यङ्गाः-भूषण-
नाम । प्रश्न० ६६ ।	सम्पादकाः । जं० प्र० १०५ । मण्यङ्गाः-आभरणदा-
मणसमाहारणा-मनसः समिति-सम्यग् आङिति-मर्या-	यिनः । सम० १८ ।
दयाऽऽगमाभिहितभावाभिव्याप्त्याऽवधारणा-व्यवस्थापनं	मणिकम्म-विचित्रमणिनिष्पादितस्वस्तिकादिः । आचा●
मनःसमाधारणा । उत्त० ५९२ ।	262 I
मणस मिएमनःसमित:-कुशलमनोयोगप्रवर्त्तकः । ज० प्र०	मणिकाआद्भनकूट-नीलवर्षंघरपवंतेऽष्ठमकूट: । ठाणा•
\$۶4 ،	७२ ।
मणसमन्नाहरणया-मनसः समिति-सम्यक् अग्विति-स्वा-	मणिकारमुक्तिमाकाशे प्रक्षेपकः । नंदी० १६४ ।
वस्थानुरूपेण आङिति मर्यादया आगमाभिहितभावाभि-	मणिजाल-मणिसमूहः भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।
ध्याप्रया वा हरणं-सङ्क्षेपणं मनःसमन्वाहरणं तदेव	मणिणाग-मणिनागः-नागविशेषः । आव० ३१८ ।
मनःसमन्वाहरणता । भग० ७२७ ।	मणिनागः-नागविशेषः । उत्त० १६७ ।
मणसा पउट्ट-मनसा प्रदुष्टं वन्द्यो हीनः केनचिद् गुणेन	मणित-मणितं-रतकूजितम् । ज्ञाता० १६८ ।
तमेव च मनसि कृत्त्वा सासूपो बन्दते तत्, कृतकर्मणि	मणिदत्त-मेधवर्णोद्याने यक्षायतनम् । निरय० ४० ।
नवमो दोष: । आव० १४४ ।	मणिनाग-राजगृहे नदविशेषे नागविशेषः । ठाणा.
मणसावेग-मणसा-चेतसा वा शब्दो विकल्पार्थो अवधार-	४१३ । मणिनागनाम्नो नागस्य चैत्यम् । विशे०९२७।
णायों वा । ठाणा० ४३ ।	मणिपीठिका-मणिमया पीठिका । जीवा॰ २२३ ।
मणसिलाइ-मणशिलाका । प्रज्ञा॰ ३६४ ।	मणिपूर-नागदत्तगाथापतीनगरम् । विपा० ९५ ।
मणसिलाग-मनःशिलाकः-चतुर्थो वेलन्धरनागराजः-भुजग	मणिपेढियं - । ज्ञाता॰ १२६ ।
	मणिपोढिया-पोठिकाविशेषः । ठाणा० २३०।
राजः, भुजगेन्द्रः । जीवा० ३११ । जनसम्बद्धाः । जीवा० ३११ ।	मणिप्रथा-मणित्रभःअज्ञातोदाहरणे घारिण्याः साध्व्या
मणसिलासमुग्गय-मनःशिलासमुद्गकः । जीवा० २३४।	जातः पुत्रः, अजितसेनस्य पुत्रखेन प्रसिद्धः । आव॰
मणसोएगत्तीकरण । ज्ञाता० ४६।	-
मणहर-मनांति श्रोतृणां हरति-आत्मवशं नयतीति मनो-	
हरः । ज॰ प्र॰ २४ ।	मणिष्पभोभास-मणिप्रभयाचितः । मर० ।
मणाग-मनाक् । आव० ३५९, ३८४ ।	मगिमेखला-रत्नकाञ्ची । ज्ञाता० २७ ।
मणाम-मनोऽममिति मनसामन्यं मनामम् । आव० ७२६।	मणियंगा-भूषणदायकवृक्षविशेषः, अष्टमकल्पवृक्षः । ठाणा०
मन आपः-सदैव भोज्यतया जंत्तूनां मनांसि आप्नोतीति।	११७। मण्यङ्गाः-मणीनां-आभरणभूतानामङ्गभूताः-कार-
जीवा॰ ४९ ।	णभूता मणयो वा अङ्गानि-अवयवा येषां ते मण्यङ्गाः-
सणि ~मणिः-मरकतादिः । उत्त० २६५ । मणिः-इन्द्र-	भूषणसम्पादकाः । ठाणा० ३९९ ।
नीलादिः । उत्त० ३ १६ । मणिः–चन्द्रकान्तादिः ।	मणियए-मणियुक्तम् । आव० ५६० ।
जीवा० १६४। मणि:-चन्द्रकान्तादिक:। आव० १८४।	मणियाए–मणिकारः–परलोकफलविषये श्रेष्ठी । झाव०
मणिःपारिणामिक्यामुदाहरणम् । नंदी० १६७ । चन्द्र-	553 1
कान्तादि, स्यूलसमुद्भव: । आव० २३० । मणि:–	मणिरयण-चन्नवत्तेः षष्ठमेकेन्द्रियं रत्नम् । ठाणा०
चन्द्रकान्तादिः । भग० १६३ । स्थलजाता मणयः ।	३९८ । मणिरत्नम् । ज० प्र० २२४ ।
जं॰्प्र॰ १२४ ।	मणिरयणकउज्जोय-मणिरत्नकृतोद्योतः । आव० ११९ ।
मजिञ्जगा-मणिमयानि आभरणान्याधेये आधारोपचारान्म-	म णिलवखण-कल।विशेष: । ज्ञाता० ३८ ।
(23	२)

मणिवंशय]

मनुष्यः । जीवा० ३३ । मनोरपस्यं~मनुष्यः । उत्त० मणिवंशय-मणिः-मणिमयो वंशो यस्य तत् मणिवंशकम् । ६४४ । स्त्यानगुद्धि:-स्त्यानद्धिः (?) । उत्त० ३४२ । জীৰা০ ३६০ । मणुरसखेल- मनुष्यक्षेत्र:- मनुष्योत्पत्त्यादि विशिष्टाकाश-मणिवइया-जम्बूभरते नगरी । निरय० ३६ । खण्ड: पञ्चचत्त्वारिंशद्योजनलक्षणप्रमाणः । ठाणा० ९९ । मणिवई-माणिभद्रगाथापतिवास्तव्यं नगरम् । निरय० मणुस्सदेवदुग्गई-मनुष्यदेवदुर्गती-म्ळेच्छकिल्विषिकत्वादि-३६ । मणिवया-मणिपदनगरी, मित्रराजधानी । विपा० ६५ । लक्षणः । उत्त० ५७६ । मणुस्समड-मनुष्यमृत:-मृतमनुष्यदेहः । जीवा० १०६ । मणिसिलागा-मणिशलाका-एकोरुद्वोपे द्रुमगणविशेष: । मणुस्सरुहिर-मनुष्यरुधिरम् । प्रज्ञा० ३६१ । जीवा० १४६ । मणिशिलाका । ज० प्र० १०० । मणुस्ससेणियापरिक्कम्मे-। सम० १२५ । मणिशलाका-मणिशलाकेव सुरा । जीवा० ३५१ । मणोगए-मनोगतं-मनसि गतम् । भग० ११६ । मनो-मणी--मणि:--चन्द्रकान्तादि । प्रश्न० ३८ । मणि:--चन्द्र-गतः । विपा० ३८ । मनोगतं-मनसि गतो-व्यवस्थितः। कान्तादिः । सूर्यं० २६३ । मणिः-चन्द्रकान्तादि । प्रज्ञा० जीवा० २४२ । मनोगतं-मनस्येव यो गतो न बहिर्व-१७। सूर्यमणी । नि० चू० प्र० २५४ आ । मणिः-चन्द्रकान्तादि: उद्योतकृतु । आव० ४१७ । चनेन प्रकाशित: । ज० प्र० २०३ । मणोगत-मनोगत:-अबहिःप्रकाशितः । ज्ञाता० १९। । नि० चू॰ म० १८५ आ । मणोओ-सणोगम-मनोगमः-देवविमानविशेष: । अोप० ४२ । मण्-मनुशब्दो-मनुष्यवाची । प्रज्ञा० ४३ । एकसागरो-मणोगुलिआ–मनोगुलिका पीठिका । ज० प्र० ३२६ । पमस्थितिकं विमानम् । सम० २ । मनुः-निर्देशकवशात् । मनोगुलिका-पीठिकाविशेषरूपा । ज॰ प्र॰ ८१ । ৰিহাত ६४९। मनोगुलिका-पोठिका । जीवा॰ २१३ । मनोगुलिका-मणुअ-मर्खः-मनुजः । ठाणा० ४६६ । पीठिकाविशेषरूपा । जीवा० २३४ । मनोगुलिका-मणुअलोअ-मनुष्यचोकः-अर्ढतृतीयद्वीपसमुद्रपरिमाणः गुलिकापेक्षया प्रमाणतो महतीतरा । जीवा० ३६३ । आव० ३१ । मणोगुलिया–पीठिका । ज॰ प्र॰ ५८ । पीठिका । मणुग्धाय-आचाराङ्गस्य सप्तविंशतितममध्ययनम् । उत्त० राज० ७०, ५५, ९२ । ६१७ । मणोज्ज-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । मणुणसंयओगसंवउत्त~मनोज्ञसंप्रयोगसंप्रयुक्तः । अपि० मणोज्जगुम्मा-मनोऽत्रद्यगुल्माः । ज० प्र• ९८ । 85 1 मणोदव्व-मनसः सम्बन्धि योग्यं था प्रप्य मनोद्रव्यं मणुण्ण- मनसः इष्टं मनोज्ञम् । आव० ७२६ । मनोज्ञः-मनोद्रव्यपरिच्छेदकोऽवधिः । आव० ३६ । मनोऽनुकूल: । ज० प्र० २४ । मणोमाणसिय-मनसि जातं मानसिकं मनस्येत्र यद् मणुण्णा-मनोज्ञता-सामान्येन कमनीयता, अथवा यथा-वत्तंते मानसिकं-दुखं वचनेनाप्रकाशित्वान्मनोमानसिकं भिप्रायमनुकूलता । दश० २११ । रहस्यीकरोषि गोपयसीत्यर्थंः । ज्ञाता० २५ । मणुन्न-मनोज्ञम् । सूर्यं० २९३ । मनोज्ञः-विपाकेऽपि मणोरम-मनोरमः-यानविमाणकारी देवविशेष: । ज० सुखजनकतया मनःप्रस्हादहेतुः । जीवा० ४९ । मणुमइया-मनुमतिका-सर्वविरक्तताविषये देवलाक्षुतराजस्य प्र० ४०१। मनांसि देवानामपि अतिसुरूपतया रमय-तीति मनोरमः, मेरुनाम । सूर्य० ७८ । मनोरमः-दासी । आव० ७१४ । रुवकद्वीपेऽपरार्दाधिपतिर्देवः । जोवा० ३६८ । मनोरमः-मण्यलंभ-मनुष्यलाभः । आव० ३४५ । मिथिलःयां चैत्यविशेषः । उत्त० ३०९ । ब्रह्म नोककल्पे मणुया-मनुर्जाता मनुजा-मनुब्याः । ठाणा० २२ । विमानविशेषः । निरयः ४० । शोबिकाविशेषणम् । मणुस्स-मनोदपत्त्वं-मनुष्यः । प्रज्ञा० ४३ । मनो दपत्यं

मणोरमा]

मणोहरः-मनोहरः-तृतीयदिवसनाम । सूर्य० १४७ । मनो- हरं- आक्षेपकरः । सम० १६ । मणोहरा-मुनिसुवतस्वामिनः शिबिका । सम० १५१ । मणडकादि-वल्लबणकादि । बृ० प्र० २५७ अ । मणडल-देशः । अव० १६८ । मणडल-देशः । उत्तर्व ३७७ । श्वा । दग० १६७ । मणडल-देशः । उत्तर्व ३७७ । श्वा । दग० १६७ । मण्डल-देशः । उत्तर्व ३७७ । श्वा । दग० १६७ । मण्डल-देशः । उत्तर्व ३७७ । श्वा । दग० १६७ । मरकुण-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रजार्व २३ । सरकुण-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रजार्व २३ । सरकुप-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रजार्व २३ । सरकुपि-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रजार्व २३ । सरकोटक-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रजार्व २३ । सरकोटक-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । सत्त्रीत्व स्वयं प्रक्षि १ ठाणा० ३९६ । चतुर्थं योध- स्यानम् । आचार्व ६१ । योषस्थानम् । ठाणा० ३। वत्र प्रतिबिस्वयं प्रतिः । ज० प्र० १७ । बरुदेव- वासुदेवद्वयद्वयवक्षणाः समुदायाः । सम० ११६ । मत्त्रगता-मत्ताङ्काः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्वान्मद्यमित् मत्त्रण्या-मताङ्काः सुत्ताः-कारणभ्रुतास्तदेव वाऽङ्गं अवयवो येषां तेऽङ्गकाः सुखपेयमद्यायिनः । ठाणा० (८२४)	ज्ञाता० १४१ । देवविमानविशेषः । सम० १७ । मनोरमं-वीरपुरनगर ज्ञ्यानम् । विपा० ६५ । मणोरमा-मनांसि देवानामपि, अति सुरूपतया रमयतीति मनोरमः, मेरुनाम । ज० प्र० ३७४ । शकाग्रमहिषीणां चतुर्था राजधानी । ठाणा० २३१ । मछिजिनस्य शिबिका नाम । सम० १४१ । मनोरमा-दक्षिणपूर्वरतिकरपर्वत- स्योत्तरस्यां शकदेवेन्द्रस्याल्जुकाया अग्रमहिष्या राज- धानी । जीवा० ३६४ । मणोरमाइं-रम्यतया मनोरमाणि । सम० १६ । मणोरह-मनोरथः नालन्दायाः समीपे ज्यानविशेषः । सूत्र० ४०७ । तृतीयदिवसनाम । ज० प्र० ४६० । मनोरयः- ब्रह्मणविशेषः । आव० ३४८ । मणोविब्भमो-मनोविभ्रमः-चित्तभ्रान्तिः । ब्रह्मवर्यमनुपा- लयामि नवेत्येवं रूपं श्रङ्जारप्रभवं मनसोऽस्थिरत्वम् । प्र० ५३६ (?) । मणोबिल्य-मनोबलिकः-मानसावष्टम्भवान् । जौप० २८ । मणोसिला-मनःसिला । आचा० ३४२ । मनःशिला । उत्त० ६८६ । मनःशिला-पृथ्वीभेदः । आचा० २९ । जीवा० १४० । मनःशिला-बादरपृथ्वीकायभेदः । प्रज्ञा० २७ । चतुर्थी वेलंधरनागराजः । ठाणा० २२६ ।	मण्णिहिति-मंस्यति । आव० ११५ । मण्णु-श्रोतो निरोध: । उ० मा० गा० ३१९ । मण्णुइत्तो-मग्युयितः । उत्त० १९३ । मण्युङ्गक-द्रमगणविशेषः । जीवा० २६८ । मण्हो-मसुण: । अोप० १० । मतंगय-मताङ्गकाः-मद्यकारणभूताः । सम० १८ । मत-समान एवागमे आचार्याणामभिप्रायः । भग० ६२ । मत-समान एवागमे आचार्याणामभिप्रायः । भग० ६२ । मत: । आव० ३०३ । मत: । आव० ३०३ । मतानुज्ञा-निग्रहस्थानम् । सूत्र० ३८६ । जीवा० २६५ । मतानुज्ञा-निग्रहस्थानम् । सूत्र० ३८६ । मतिन्मतिः-सम्यगोहापोहरूपा । जीवा० १२३ । मति:- संवेदनम् । नंदी० १०८ । स्वसमुख्या मतिः । नि० चू० तृ० ८१ आ । मतिः-अपायधारणम् । अनु० ३६ । अपायो निश्चयः इत्यर्थः । सम० ११५ । मतिः-अव- ग्रहादिका । प्रश्न० १०७ । मतिज्ञान-उत्पन्नार्थग्राहकं साम्प्रतकालविषयम् । प्रज्ञा० १३० । मतिभावोस-मतिभज्जः-विस्नृत्यादिलक्षणो दोषः मति- भज्जदोषः, द्वितीयो दोषः । ठाणा० ४६२ ।
मण्डकः- द्रव्यविशेषः । अोघ० १६८ । मण्डकादि-वल्लचणकादि । बृ० प्र० २५७ अ । मण्डप-द्रक्षामण्डपकः । जीवा० १८८ । मण्डप-द्रक्षामण्डपेकः । उाणा० ३६४ । सम० ७४ । विषयः । प्रश्न० ४६ । देशः । ठाणा० ३४३ । इङ्गितं क्षेत्रम् । ठाणा० ३९८ । चतुर्थं योध- स्यानम् । आवा० ८६ । योधस्थानम् । ठाणा० ३ । एत्र प्रतिविम्बर्धभूतिः । ज० प्र० ४७ । बल्ठदेव- वासुदेवद्वयद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० १४६ । मण्णा-शकुनिका । नि० च्न० तृ० ४४ आ । मण्णा[म-मन्ये-अवबुध्ये । भग० १४२ । अत्त० ३६ । मत्तुण्पा-द्राक्षमशकभेदः । व्य० द्वि० ३६१ अ । मतिः- अभिनिबोनिबोधिकम् । ठाणा० ३६३ । मत्कुण्प-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः । प्रत्नोत्वर्म्वाक्षकभोदः । सम० ४१ । मत्त्रात्त-मत्तं-म्व्रस्तस्याङ्गं-कारणं मदिश तद्दरातीति- मत्त्रगता । ठाणा० ५१७ । मत्त्रांया-मताङ्गकाः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्तान्मद्यमिह मत्त्रादा । ठाणा० ५१७ । मत्त्राव्या येषां तेऽङ्गकाः सुखपेयमद्यदायिनः । ठाणा०	हर-आक्षेपकरः । सम० १६ ।	
मण्डकादि-वल्लचणकादि । बृ० प्र० २५७ अ । मण्डप-द्रक्षामण्डपकः । जीवा० १८८ । मण्डप-द्रक्षामण्डपकः । जीवा० १८८ । मण्डल-देशः । उत्ता० ३७७ । श्वा । दश्र० १६७ । जयोतिष्कमागः । सम० १६ । तथाविधचागप्रुमिः । तपांतिष्कमागः । सम० १६ । तथाविधचागप्रुमिः । सम० ७४ । विषयः । प्रश्न० ४६ । देशः । ठाणा० ३४३ । इज्जितां क्षेत्रम् । ठाणा० ३१९ । चतुर्थं योध- स्यानम् । आचा० ८९ । योधस्थानम् । ठाणा० ३ । स्यानम् । आचा० ८९ । योधस्थानम् । ठाणा० ३ । स्यानम् । आचा० ८९ । योधस्थानम् । ठाणा० ३ । स्यानम् । आचा० ८१ । योधस्थानम् । ठाणा० ३ । त्यानुदेवद्वयद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० ११६ । मत्तांगता-मत्तं-मदस्तस्याङ्गं-कारणं मदिदा तद्दत्ततीति- यत्र प्रतिबिम्बसंभूतिः । ज० प्र० १७ । बल्देव- वामुदेवद्वयद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० ११६ । मत्तांगया-मताङ्गकाः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्वान्मद्यमिह मत्त्रगया-मताङ्गकाः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्वान्मद्यमिह मत्त्रगदो, तस्याङ्गभूताः-कारणभूतास्तदेव वाऽङ्गं अवयवो येषां तेऽङ्गकाः मुखपेयमद्यदायिनः । ठाणा०		· .
मण्डल-देशः । उत्त० ३७७ । श्वा । दश० १६७ । ज्योतिष्कमागः । सम० १६ । तथाविषचारभूसिः । सम० ७४ । विषयः । प्रश्न० ४६ । देशः । ठाणा० ३४३ । इङ्गितं क्षेत्रम् । ठाणा० ३९९ । चतुर्थं योध- स्यानम् । आचा० ८९ । योघस्थानम् । ठाणा० ३। मत्तंग-मत्ताङ्गः-वृक्षविशेषः । आव० ११ । मत्तंग-मत्ताङ्गः-वृक्षविशेषः । आव० ११ । मत्तंग-मत्ताङ्गः-वृक्षविशेषः । आव० ११ । मत्तंगता-मत्तं-मदस्तस्याङ्गं-कारणं मदिरा तद्दातीति- यत्त प्रतिबिम्बसंभूतिः । ज० प्र० १७ । बलदेव- वासुदेवद्वयद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० १९६ । मत्तंगता-मत्तं न मदस्तस्य कारणत्वान्मद्यमिद् मत्त्रणा-धकुनिका । नि० चू० तृ० ४४ आ । मत्रणामि-मन्ये-अवबुध्ये । भग० १४२ ।	मण्डकादि–वल्लचणकादि । बृ० प्र० २५७ अ ।	मतो-मति:-आचारसम्पदः । व्य० द्वि० ३९१ अ । मति:- अभिनिबोनिबोधिकम् । ठाणा० ३६३ ।
	मण्डल-देशः । उत्त० ३७७ । श्वा । दग० १६७ । ज्योतिष्कमार्गः । सम० १६ । तथाविषचारभूमिः । सम० ७५ । विषयः । प्रश्न० ४६ । देशः । ठाणा० ३४३ । इङ्गिरां क्षेत्रम् । ठाणा० ३१९ । चतुर्थं योध- स्थानम् । आचा० ८९ । योषस्थानम् । ठाणा० ३ । यत्र प्रतिबिम्बसंभूतिः । ज० प्र० १७ । बल्डदेव- वासुदेवद्वयद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० १९६ । मण्णा धकुनिका । नि० चू० तृ० ४४ आ ।	प्रज्ञा० २३ । मत्कोटक-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । मत्तंग-मत्ताङ्गः-वृक्षविशेषः । आव० ११० । मत्तंगता-मत्तं-मदस्तस्याङ्गं-कारणं मदिरा तद्दातीति- मत्तगदा । ठाणा० ५१७ । मत्तंगया-मताङ्गकाः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्वान्मद्यमिह मत्तशब्देनोच्यते, तस्याङ्गभूताः-कारणभूतास्तदेव वाऽङ्गं

३९८ ।	३७२ । मात्रा-परिमाणम् । उत्त० ८४ ।
मत्तंगा-मत्तं-मदस्वस्याङ्गं-कारणं मदिराङ्मं येषु ते	मत्ताग्गाही-मात्रग्राहिणी । दृ० प्र० ४८ था ।
मलागानाम द्रुमगणाः । ज० प्र० ११ ।	मत्तियावई-मृत्तिकावती-रक्षार्णजनपदार्यक्षेत्रम्, राज-
मत्त-मत्तः पीतमद्यतया । ज्ञाता० ८१ । मददन्त ।	धानी । प्रज्ञा० ५४ ।
ज्ञाता० २२१ । मदः । ठाणा० ५१७ । मत्तः-मदः ।	मृत्तेन्नुओ–मत्तः । आव० २०३ ।
ज॰ प्र॰ १९ । मात्रा-मात्रया युक्त उपधिः । भग०	मत्य-मस्तकं-उपस्तिनभागः । ज० प्र० २२१ ।
९४ । दतः । उत्त॰ २४६ । मदिरादिना मत्तः । आचा०	मत्थएण वंदामि-मस्तकेन वन्दामि । आव० ७९३ ।
१४२ । मात्रंकस्यिभाजनम् । भग० २३८ । मात्रं	मत्थकड-मस्तककृतम् । भग० ४३६ ।
भाजनविशेष: । भग० ३९९ । मदकलित: । जीवा०	मत्थय-मस्तक-पुटम् । भग० ४६२ । मस्तकम् । आव०
१२२ । मात्रकः–कुण्डलिकादिः । क्षोघ० १६७ । मात्रं–	1 500
मात्रायुक्तं कांस्यादिमाजनं भोजनोपकरमिश्यर्थः । ठाणा०	मत्थयधोया-घोतमस्तका अपनीतदासत्वा । ज्ञाता० ३७।
१२० । मत्तः-मदकलितः । जीवा० १२२ । मात्रकः	मत्थयसूल-मस्तकशूलम् । मग० १९७।
स्थाल्यादि: । अघि० १७० । भायणं । दश० चू० १६	मत्थुलिग-मस्तुलिङ्ग-शेषं भेदः फिप्फिसादि, कपालमध्य-
आ । मात्रं-कुण्डलिकादि । ओघ० १६⊏ । आचा●	वर्त्तिभ्रेज्जकमिस्येके । ठाणा० १७० । भेजनम् । तं० ।
३४२ । मात्रं-माजनं शीतोदकं वा । आचा॰ ३४६ ।	मत्यु लुंग-मस्तकभेज्जकम्, भेदः फिप्फिसादिमस्तुलुङ्गम् ।
मात्रा-परिच्छदः । ठाणा० १२० । मात्रा-प्रमाणम् ।	भग० ८८ । मस्तुलिङ्गं-कपालसेज्जकम् । प्रक्ष० ८ ।
ज॰ प्र॰ २८५ । मात्रा-परिच्छदः । भग॰ ६२१ ।	मस्यज्ञान-अविनष्टार्थप्राहकं साम्प्रतकालविषयम् । प्रज्ञा०
मत्तओ-मात्रकः । आव॰ ४१२ ।	230 1
मत्तग-मात्रकं-समाधिः । आव० २६८ ।	सत्स्य-उदकाश्रितजीवविशेषः । आचा० ४६ । पत्न्चे-
मत्तगतिग-श्लेष्मप्रश्रवणोच्चारमात्रकत्रिकम् । बृ० द्वि०	न्द्रियजीवः । प्रज्ञा॰ २३ ।
२४३ व ।	मत्स्यकाण्डकं- । जीवा० १८९ ।
मत्तजला-नदीविशेषः । ठाणा० ८० । मत्तवला नदो ।	मत्स्यण्डी–खण्डशर्कं रा । जीवा० २६८ ।
जं० प्र० ३४२ ।	मत्स्यबन्धपुत्र-नगरिकदत्तः । ठाणा० ४०८ ।
मत्तभद्भिओ-मृतमाय्यंः । उत्त० ५४ ।	मत्स्याण्डक-नाट्यविशेषः । जं॰ प्र॰ ४१४ ।
मत्तय-मात्रकम् । आव० ५१३ । मात्रकम् । उत्त०	मत्स्याण्डकप्रविभक्ति -मकराण्डकप्रविभक्ति-जारप्रविम-
९७ । भायणं । नि॰ चू॰ प्र॰ ३८ व ।	क्तिमारप्रविभक्त्यभिनयात्मको सत्स्याण्डकमकराण्डकजार-
मत्तयतिगं-खेलकाइयसण्णा । नि० चू० प्र० १८१ अ ।	मारप्रविभक्तिनामा चतुर्देशनाट्यविधिः । जीवा० २४६ ।
मत्तवडुगा- । नि० चू० तृ० ४७ अ ।	मथित-तक्रम् । विशे० ६०४ ।
मत्ता-कण्णस्स अहो महता गलसरणी । नि० चू० प्र०	मथितकारिका–तक्रकारिका । विशे० ६०५ ।
२१६ आ। मात्रा-अर्थाल्पता। आचा॰ १२३। मात्रा-	मथियं-मयित-दधीव बिलोडितम् । प्रश्न० १३४ ।
शब्दलक्षणवाची । नि॰ चूo द्वि० ६२ आ । मत्वा-	मथुरा-ऋदिरससातगौरवद्दष्टान्ते पुरीविश्वेषः । आव०
ज्ञात्वा । आचा० ६२ । थोवे परिणामे य । दश० चू०	४७९। निर्जलभूभागमाबि स्थलपत्तनम् । उत्त० ६७६।
६० अ । मदिरामदभाविताः । वृ० द्वि० १३८ आ ।	स्कदिलाचार्यंप्रमुखश्रमणसङ्घकृतवाचनास्थानम् । नंदी०
मात्राआकारभावातिब्क्तिपरिमाणान्तरप्रतिपत्तिव्युदा-	५१। जउणनीवनगरी । नि० चू० द्वि० ४१ व ।
सार्थे, प्रतिबिम्बातिरिक्तपरिणामान्तरव्युदासार्थः । प्रज्ञा०	क्षपुकातापनस्यानम् । व्य० दि० ११५ वाः । भण्डीगु-
(अल्प॰ १०४) (८२	<u>, ዓ</u>

For Private & Personal Use Only

मथुरानगरी]

यक्षयात्रास्थानम् । नि० चू० द्वि० ७८ अ । दृ० तृ०	प्रेरिता न सम्यगनुष्ठानं प्रति प्रवर्त्तन्ते किन्स्वल्लसा एव ।
१६० आ । अठयक्तबालमुक्त्वा निष्क्रान्तवणिक् वास्तव्या	उत्त० १४९ ।
नगरी । ब्य॰ प्र० १९९ अ । नगरीविशेष: । व्य॰	मद्दुए-म टुक:-श्रमणोपासक: । भग० ७१० ।
प्र०१४६ अ । सूत्र०३४३ । दक्षिणा उत्तराच पुरी-	मद्य-मज्जानम् । व्य० द्वि० ४१६ अ ।
द्वयविशेष: । आव० ३१६ । मन्दश्रद्वाविषये नगरी,	मद्यदयसनं–मद्यपानकेन मूष्टिनम् । बृ० १५७ अ ।
यत्र मङ्गुराचार्या: । आव० ५३९ । यत्र साधुभगिनी-	मधु-मद्यविशेष: । जीवा॰ ३५१ । खण्डं, शर्करा वा।
दासीभूता । बृ० तृ० २४२ आ ।	जीवा० २६६ ।
मथुरानगरीआयंरक्षितसूरिविहारभूमिः । विशे० १००३।	मधुक–महावृक्षम् । जीवा० १३६ ।
नास्तिकवादप्ररूपकवाद्युत्पत्तीस्थानम् । विशे० १००४ ।	मधुकरवृत्ति-भ्रमरवृत्तिः । उत्त० ११७ ।
मथुरापुरी-नगरीविशेषः । बृ० प्र० २७६ आ । अविधिः	मधुकरवृत्त्या अमत इहमेव । उत्त० ६६७ ।
प्रशंसायां दृष्टान्ते नगरी । विशे० ४१३ ।	सधुगुलिया-मधुगुटिका-क्षोद्रवटिका । ठाणा० २०६ ।
मथुरावाणिओ-मथुरावणिक्, रहस्याम्यास्याने वणिग्-	मधुबिन्दूदाहरणम्– । दश० १६९ ।
विशेषः । अव० ५२१ ।	मधुर-सुखावहः । नि॰ चू॰ प्र० १०९ अ । नि॰ चू॰
मद-मदः-सुरापानादिजनितविक्रियारूपः । विश्वे० १३६।	प्र॰ २७८ अ। पञ्चमरसः । प्रज्ञा० ४७३। मधुरस्वरं,
हर्षमात्रम् । भग० ४७२ ।	कोकिलारुवत् । ठाणा० ३९६ । त्रिघा शब्दार्थाभि-
मदणा-बलेन्द्रस्य पञ्चमाऽप्रमहिषी । भग० ५०३ । सोम-	धानतः । ठाणा० ३९७ । श्रवणमनोहरम् । अनु०
महाराज्ञो द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।	२६२ । तृणफलम् । अनु० १७२ ।
मदन –काम: । नंदो० १४५ ।	मधुरकोण्डइला । नि० चू० द्वि० ३१ अ ।
मदनकामा मोहनीयभेदवेदोदयातु प्रादुष्यन्ति । आचा०	मधुरतृण-तृणविशेषः । दश० १८५ ।
१ ३५ ।	मधुररसा-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।
मदनत्रयोदशी- तिथिविशेषः । भग० ४७६ । प्रश्न०	मधुरवचनता-मधुरं रसवत् यदर्थंतो विशिष्टार्थवत्तयाऽर्था-
१४० ।	वगाढत्त्वेन शब्दतश्चापरुषत्वसोस्वर्यगाम्भीर्यादिगुणोपेतत्वेन
मदनफल -वमनकारकं फलम् । आचा० ३१३ ।	श्रोतुराल्हादमुपजनयति तदेवंविघं वचनं यस्य स तथा
मद नञलाका-शारिका, कोकिला वा । जीवा० १८८ ।	तद्भावो मधुरवचनता । उत्त० ३९ ।
मदमूढो– । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४३ अ ।	मधुराकांडइल्ला-भावसुण्णा, परपितिणिमित्तं बाहिरकि-
मदुग्ग-मद्गवो-जलवायस: भग० ३०९ ।	रियासु सुट्ठु उज्जुत्ता । नि॰ चू॰ तृ॰ ८३ अ ।
महू-हठः । बृ० प्र० ३० छा ।	मधुला-पादगण्डम् । बृ० द्वि० २२४ आ ।
मद्दणा पर्दना-ग्रामविशेषः । आव० २१० ।	मधुसितथ-मधुयुतं सिखं । नंदी० १५४ ।
मह्ब-मादव-अनुच्छितता । दश० २३४। मादंवं-अहङ्क-	मधुसित्थु-मदनम् । ठाणा० २७२ ।
ति वयः । भग० ५१ । मृदवः-अलसतया कार्याकरणम् ।	मधूक–वृक्षविशेष: पुष्पविशेषः । सूर्यं० १७३ ।
उत्त० ५४९ । मादैवं-माननिग्रहः । ज्ञाता० ७ ।	मधूर-कलम् । ज्ञाता० २५ ।
मह्वत्त -मादंवत्वं-भावनम्रता । आव० २६४ ।	मध्यजीह्व(-जीव्हाया मध्यभागः । ठाणा० ३९४ ।
मद्दवय-मार्दवः । उत्त॰ ४९१ ।	मध्यदेश-गुर्जरादि । अनु० १३९ ।
मह्वया अणुस्सितया । दश० चू० १२४ आ ।	मध्यप्रदेश-देशः । दश० २५१ ।
मह्िया–मार्दवेन चरन्ति मार्दविका, शतक्रत्त्वोऽपि गुरु	ं मध्यम्-आद्यन्तयोश्चान्तरम् । अनु० ५४ । सप्ततिरेकोन
(८२६)	
٠,	

मध्यमबुद्धि]

प्रज्ञा० ४२५ ।

तीव्रमन्दरूपः । आव० २८ ।

विशेषः । ठाणा० ३३२ ।

ভূ০ স**০ १६४ अ।**।

रिच्छेरः । जाव० ८ ।

न्यः । सम० १२४ ।

मनसिजविकारः-

आव० ४०१ ।

चिन्याज्जीवन्यापारः । ठाणा० २० ।

च वर्षेणोना तावत् । व्य० प्र० ३०२ छ । उभयप्रकृतिः-

मध्यमबुद्धिः--यथोक्तं सामर्थ्यमवबुष्यते, द्वितीयो विनयः ।

मध्यमरुचक-दचकद्वीपस्याम्यन्तर: । ज्ञाता० १२७ । मध्यमा-सोमिलवास्तव्यानगरी । आव० २२९ ।

मध्याश्रवत्व-मधुवन्मधुरवक्ता । आचा॰ ६८ । छब्धि

मन-मनः-ओवारिकादिश रो रच्यापा राहुतमनोद्रव्यसमूह्सा-

मनःपर्याप्तिः-यया पुनर्मनःप्रायोग्याणि दल्लिकान्यादाय मनस्रवेन परिणमय्यालम्ब्य मुखति सा मनःपर्याप्तिः ।

मनःपर्यायज्ञानजित-विशिष्टमनःपर्यायज्ञानधरः जिनः ।

मनःपर्यायाः-मनसः पर्यायाः मनःपर्याया मनोभेदा-मनो-धर्माः, बाह्यपरत्वालोचनप्रकादाः । नदी० ६६ । मनपज्जच-मनसि मनसो वा पर्यवः-मनपर्यवः सर्वतस्तत्प-

मनपडजवनाण-मनःपर्यायं च तत् ज्ञानं मनःपर्यायज्ञानं, यदिवा मनसः पर्यायाः मनःपर्यायाः, पर्यायाः-घर्माः बाह्यवस्त्वाचोचनप्रकारा इत्यनचन्तिरं, तेषु तेषां वा सम्बन्धि ज्ञानं मवःपर्यायज्ञानं, इदं चार्ढतृतीयद्वीपसमु-द्रान्तवंतिसंज्ञिमनोगतद्रव्यालम्बनम् । प्रज्ञा० १२७ । मनपसिणविज्जा-मनःप्रश्नविद्याः-मनःप्रश्नितार्थोत्तरदायि-

मनसिकरणं-चेतसि करणं, अनुजानितां यस्यावग्रह इति

मनस्कार-रूपादिज्ञानलक्षणानामुपादानकारणभूतो यमा-

मनुः-निर्देशकवणात् श्रुतं दृष्टान्तः । विशे० ६४१, ६५० ।

निर्देष्ट्रवशात् मनुना प्रणीतो ग्रन्थः । विशे० ६४८।

श्रित्य परलोकोऽम्युपगम्यते बौघैः । प्रश्न० ३१ ।

मनांसि-मनस्त्वेन परिणमितद्रव्याणि । अनु० २ ।

मनुज-पञ्चेक्ट्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० १ ।

मनस्येवानुज्ञापनम् । बृ० प्र० १११ अ ।

मनुष्यपक्षाःयक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
मनुष्यानुपूर्वी-आनुपूर्व्याः तृतीयो भेदः । प्रज्ञा॰ ४७३ ।
मनुस्सदुग-म्लेच्छदोधिकादीनां मनुष्याणां भयं तन् मनुष्य-
दुगंम् । बृ० तृ० २२६ व ।
मनो-विज्ञानं चित्तश्व । अनु० ३९ ।
मनोगुप्तिः-सावद्यसङ्कल्पनिरोधः कुशलसङ्कल्पः कुग्रला-
कुशलसङ्करूपनिरोधश्च । तत्त्व० १-४ ।
मनोगुलिया–मनोगुलिका । जीवा० २३० ।
मनोज्ञ-कोमलम् । जीवा० १८८ ।
मनोज्ञाः-संविग्नाः । अोघ० १२० ।
मनोदुष्प्रणिधान-प्रणिधानं-प्रयोगः दुष्टं प्रणिधानं दुष्प्र-
णिधानं, मनसो दुष्प्रणिधानं मनोदुष्प्रणिधानं कृतसामा-
यिकस्य ग्रहसत्केतिकत्तं•यता सुक्रुतदुष्क्रुतपदिचिन्तनम्,
सामायिकप्रथमोऽतिचारः । आव० ८३४ ।
मनोमक्षण-आहारविशेषः, ये तथाविधशक्तिवशात् मनसा-
स्वशरीरपुष्टिजनकाः पुदू गकाः अ भ्यवह्विग्ते, यदम्यव-
हरणानन्तरं वृष्तिपूर्वः परम सन्तोष उपजायते । प्रज्ञा०
५१० ।
मनोयोगः-बोदारिकवैक्रियाहारकारी रब्यापाराद्धतमनोद्र-
ध्यसमूहसाचिव्याज्जीवव्यापारः । आव० १८३ ।
मनोरमा-वापीनाम । जं॰ प्र॰ ३७० । किन्नरभेद-
विशेष: । प्रज्ञा० ७० । महोरगभेदविशेष: । प्रज्ञा०
190 I
मन्त्र-एकरवे दृष्टान्तः । ठाणा० २५ । पुरुषदेवताधिष्ठितः
पठितसिद्धो वा मन्त्र: । बृ० प्र० २०३ था ।
मन्त्रगृह-गुह्यापवरकः । देश० १६६ ।
मन्त्रणं-सामर्थ्यम् । प्रश्न० ४३ ।
मन्द-मनाक् । आचा० ३१४ । मन्दः-अतिशुद्धः । आव०
२६ ।

```
मन्दर-मन्दरो नाम पर्वतः । ७० प्र० ३४१ । उध्वं लोके
भागवर्त्तिः । प्रज्ञा० ७१ । झाता० १२० ।
```

```
मन्दरकूड-मन्दरकूटं-नन्दनवने द्वितीयकूटनाम । जं०
प्र₂३६७ ।
```

```
मन्नंति-मन्यमानः । सूत्र० ४२४ ।
```

```
मन्न-मतिः, मननं-मतिः-कथञ्चिदर्थंपरिच्छित्तावपि सूक्ष्म-
```

(८२७)

। आचा० २७६ ।

मं भ

म जनलो]

1

धर्मालोचनरूपा बुद्धिरितियावत्,अधवां 'मन्ता' मंखियव्व	यस्य बाबःस्वलन्ति । आवे० ६२५ । मन्मनं-स्वलत्प्र-
(मनितव्यं) अम्युपैर्गमः । ठाणा० २१ ।	बल्पितम् । ज्ञाता० ८१ । बाजग्रहनिवासीवणिक् ।
मझक्खो-महद्दीमॅनस्यम् । बृ० द्वि० २६० आ ।	विशे० ८६४ । मन्मनं-अग्यक्तमीषछालितम् । निर्वय०
मन्नसी-मन्यसे-प्रतिवानीषे । उत्त० ४१० ।	३० । मन्मनं-यस्य जल्पतः स्त्रलति वाणी । प्रश्नः
मन्नामि-मन्यते । प्रशाब २४७ ।	२५ । मन्मनः-वन्यक्तवाग् । प्रक्ष० ४१ । सम्मणः-
मझे-मन्ये निपातो वितर्कार्थः । ठाणा० २४७ । मन्यसे ।	अर्थसिद्धो मनुष्यविशेष: । आव० ४१३ ।
उत्त० ३२३ । मन्ये-मन्यन्ते । दश० १९८८ । मन्ये-	मम्मणवाणिओ-मम्मणवणिग्-अतिर्वेदेन सञ्चयेन चार्थो
वितक्कंयामि । ज्ञाता० ६३ ।	पार्जनकारकवणिग् । दश० १०७ ।
मन्यु-कोघः । नंदी० १५० । -	मम्मुही-मृन्मुखी-जन्तोर्नवमोदशा । दश० ८ ।
मन्युभर-कोधमरः । उत्त० ६३ ।	मयंगतीर-मृतेव मृता विवक्षितमूदेशे तत्कालाप्रवाहिणो
ममं-ममोपरि । ज्ञाता० १६० । माम् । सूत्र० ३०८ ।	सा चासौ गङ्गा च मृतङ्गगा तस्यास्तीरं मृतगङ्गातीरम् ।
ममच्चं-मामकीनम् । आव० १६४ ।	उत्त० ३१४ । मृतगङ्गातीरम् । उत्त० ३८३ ।
ममजुमाण-ममत्वमाचरन् । उत्त॰ ४२।	मयंगतीरदह-मृतगङ्गातीरहृदः-मृतङ्गा यत्र देशे गङ्गावलं
ममहुत्त-ममायत्तः । आव० ५४८ ।	व्युद्धमासीद् । ज्ञाता० ६१ ।
ममाइ-ममत्ववान् । सूत्र० १९४ ।	मय-मद:-कामोद्रेकः । उत्त० ४२८ । मृत-जीवविमुक्त-
ममाइय-ममत्वम्-बात्मीयाभिषानम् । दश० १९९ ।	मात्रम् । ज्ञाता० १२६ । मतं-समान एवागमे आवार्या-
ममायितं–मामकम् । आव० १४२ । ममायितं–स्वीकृतं	णोममित्रायः । भग० ६२ । मृतः-पदासुतां गतः ।
परिग्रहम् । आव० १४२ । मामकम् । आचा० १४२ ।	शाता० ११, ११४ ।
समाइयमइ-ममायितं-मामकं तत्र मतिमंमायितमतिस्तां	मयग-मृतकं-मृतं-जीवविमुक्तमात्रम् । ज्ञाता० १७३ ।
यः परिग्रहविपाकज्ञः । आचा० १४२ ।	मयगहण-मतग्रहणं-अगिप्रायग्रहणम् । आध० ७१ ।
समायए-ममायते-ममेति प्रतिपद्यते । पिण्ड० ४३ ।	मयद्वाणं-मदस्यानं-मानस्यानम् । आव० ६४६ ।
समायच्चो-ममाधोनः । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४४ अ ।	मयण-मदन-कलविशेषः । आव० ४२४ । मदनः-चित्रो
ममायति-परिगेह्लति । द० चू०	मोहोदय: । दश० ५४ । मदन: । दश० ५६ ।
ममायते-स्वीकुर्वति । प्रश्न० १४ । ममायति परिगु	मयणकान-मदनकामः-मदयतीति मदनः-चित्रो मोहोदयः
ॡ्तन्ति(ति) । दश० २०३ ।	स एव काम:-मदनकाम: । दश० ६४ ।
ममिन्मामकम् । सूत्र० ३०८ ।	मयणगिज्जे-मदनोयं-मदनोदयकाचि । ठाणा ३७१ ।
ममेयंति-ममीकृते । नि॰ चू॰ प्र० २१३ ज ।	मयणफल-मदनफलम् । दश० ९६ ।
मम्म-मर्म-प्रच्छन्नपारदोर्यादिदुश्चेष्टितम् । प्रश्न० १२१।	मयणमिल्ला -मदनबीजम् । आव० ८१३ ।
मर्भ-परापञ्चाजेनाकारि कुत्सितं जात्यादि । उत्त०	मयणसलागा-मदनशलाका-पक्षिविशेषः । साव० ४२६ ।
5×X 1	मदनशलाका-सारिका । जं० प्र० ३० । मरनशलाका-
मम्मण-द्रव्यप्रधानो वणिग्विशेषः । सूत्र० १०२ । आर्त्त-	लोभपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । शारिका । जीवा०
ध्यायी घनवान् वणिग् । सूत्र० १९४ । अर्थाजेनपरो	१८८ । लोमपक्षिविशेष: । प्रज्ञा० ४९ ।
व्यक्तिविश्रेषः । आव० ७७ । साकाङ्क्षो वणिग्विशेषः ।	मयणसाला-पदनशाला-शारिका। प्रश्न॰ ३७ । मदन-
उत्त० ३१६ । मग्मनं-मन्मनमिव मन्मनं चास्फुटरवात्,	सारिका । ज्ञाता० १०० ।
अधर्मद्वारस्यैकविंशतितमं नाम । प्रश्न० २७ । मन्मनः	मयणा-राक्वेन्द्रस्य तृतीयाऽप्रमहीषि । ठाणा० २०४ ।
	RC)

(८२८)

मयणिज्ज]

मयणिज्ज-मदनीयं-सन्मयवर्ढनम् । ज्रीप० ६४ । सदनीयं	मरच्छा-सनखपदविद्येषः । प्रज्ञा० ४४ ।
मन्मयजननात् । जीवा० २७८ । मदनीयं मन्मयजन-	मरणंत-मरणान्तः-मरणरूपोऽग्तो-विताको यस्मारसः ।
कत्वात् । ज० प्र० १ १९ । मदनीया-मन्मयजननी ।	मरणान्तः-दण्डादिघातः । भग० ७०२ । मरणान्तः-
जीवा॰ ३४१।	चरमकाल: । दश० १८८ ।
सयरंव− मकरन्दः-निर्यासः पुष्परसः । दश० ६४ ।	मरण-ज्रियन्ते प्राणिनः पोनःपोन्येन यत्र चतुगंतिसंसारे
मयल-पत्तं। नि० चू० प्र० २५४ आ ।	स मरणः । आव० १२= । मरणं-शोकाद्यतिरेकेण
मयलविसए- । नि० चू० प्र० २१४ आ ।	मरणम्, असंप्राप्तकामस्य दद्यमो भेदः । दत्त० १९४।
मयहर-आभीर: । नि० चू० प्र० १३ अ । महत्तर: ।	मरण-प्रस्यागरूपम् । प्रज्ञा० ३ ।
आव॰ ७३८।	मरणकाल-मरणावसानः कालो यस्य तत् तथा मरणकासः
मयहरग-महत्तर:- अयं च महानयं-महान्, अनयोरतिक-	अवसरो यस्य तत् । उत्त० ६०० । मरणेन विशिष्टः कालः
यने महानु । आव० ५४३ । महत्तदा-प्रयोजनविशेषः ।	मरणकाल्ठ:-अद्धाकालः एव, मरणेन वा कालो मरणस्य
आव० ५४४ ।	कालपर्यायस्वान्सरणकालः । भग० १३३ ।
मयहरगागारो-महत्तराकार:-महत्प्रयोजन: । आव०	सरणभय-सपाभयस्थानेषु षष्ठः । ठाणा० ३८६ । प्राण-
द ४३ ।	परिस्यागमयं, सप्तमभयस्थानम् । आव० ४७२ । घर-
मयहरिका-महत्तरिका-वृद्धाऽऽर्था । उत्त० ३०१ ।	णाद्भयम् । आव० ६४६ ।
मयहरिया-महत्तरिका-आर्या । आव० ७०१ । महत्त-	मरणविभत्ति-मरणानि-प्राणस्यागलक्षणानि तानि च
रिका । आव० २६२ । प्रवर्तिनी । ग०	द्विचा प्रशस्तान्यप्रशस्तानि च तेषां विभजनं-पार्थन्येन
मयहरीया–महत्तरिका । ज्ञाता० १२६ ।	स्वरूपप्रकटनं यस्यां ग्रन्थपद्धतौ सा मरणविभक्तः ।
मयहारिया-महत्तरिका । आव० ७१७ ।	नंदी० २०५ ।
मयालि-अनुत्तरोपपातिकदशानां प्रयमवर्गस्य द्वितीयमध्य-	मरणविभत्ती-नि॰ चू॰ ढि॰ ४७ क्ष ।
यनम् । अनुत्त० १ । मयाल्रिः–जन्तकुद्द्शानां चतुर्थ-	मरणासंसप्पओग-मरणाशंसाप्रयोगः । बाव० ८३९ ।
वर्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । अन्त॰ १४ा	मरहट्ट-महाबाब्ट्रः-चिलातदेखवासोम्लेच्छविश्चेषः । प्रश्न०
मयूरंक-नृपतिविशेषः । नि॰ चू० दि० ८७ अ ।	8 × 1
मयूरमयूरः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । बहीं ।	सराक-चतुरिन्द्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० २३ ।
जीवा० १८८ ।	मराल-मराल:-गलि: । आव० ७१७ ।
मयूरग-मयूरकः-कलापवजितः । प्रक्ष० ६ ।	मराली-मरालिः-च्रियत इव शकटादी योजिते राति च
मयूरबंध-बन्धनविशेषः । उत्त० १३ । बन्धविश्वेषः ।	ददाति लक्षादि लोयते च भुवि पतनेवेति, दुष्टाऽश्वो दुष्ट-
उत्त० ४१६ ।	गोणो वा । उत्त० ४९ ।
मयूरांगचूलिका-मयूरांगमय्यचूलिका आभरणविशेषः ।	मरिच-तिक्तरसवाच् । प्रज्ञा० ४७३ ।
व्य० प्र० २२४ अ ।	मरियमरीचि: । आव० ३६० ।
मयूरा-लोमपक्षिविशेष: । प्रज्ञा० ४९ ।	मरोइ-मरोचिः-इक्ष्वाकुकुलेत्पन्नो भरतपुतः । आव०
मरक-दुरितविशेषः । भग० ८ ।	१०९ । मरीचिः । आव० १४६ ।
मरकत-रानविशेषः । आव॰ २५९ । जीवा॰ २३ ।	मरोईसमोप्पणा-मरीचि समर्पणा-समारचना । जं० प्र०
मरगय-मरकत:-पृथिवीभेद: । आचा० २९ । प्रज्ञा०	२४२ ।
२७ । मरकतः-मणिभेदः । उत्त॰ ६८९ ।	मरोचि-उदात्तवर्णसुकुमारस्वचा युक्ता । जं० प्र० ११७ ।
(2	२९)

मरीची]

मरीची-किरणसङ्घात: । सूर्यं ४४ ।	६०३ । सम्यग्ज्ञानात् मुक्तेहं धान्तः । उत्त० ६० ।
सर्रंडि-घाइविशेषः । ज्ञाता० ३७ । कोष्ठविशेषः । मग•	अत्यन्तस्यावरा सिद्धा । उत्त० २०४ । सर्वसंवरत्रियाया
860 1	अभावे हष्टान्त: । उत्त∙ ७० ।
मरुंमि-मरो मरुवालुकानिवहः । उत्त० ४११ । मरुकः ।	मरुद्वृषभकल्पा-देवराजोपमाः अम्यधिकं शेषराजेम्यः
आव० २६२ । महकः-द्रव्यगहीयामुदाहरणम् । आव०	राजतेजोलक्ष्म्या दीप्यमानाः । सम० १५८ ।
४८६ । मरुकः-ब्राह्मणः । आव० ४६१ । बम्भण्डः ।	महत्पवाय-निर्जलदेशप्रपातम् । ज्ञाता० २०२ ।
मोघ० २०४ ।	मरुबक-गम्घद्रव्यविशेषः । जीवा० १९१ ।
मरुअ-मरुत:-देवाग्यन्तरादय: । ज० प्र० १९६ ।	मरुमरीचिका- । जीवा० १८७ ।
	मरुय-मरुत:-लोकान्तिकदेवविशेष: । ठाणा० ६२ । मरुक:-
मरुअरायवसमक्ष्पे-मरुतो देवा व्यन्तरादयस्तेषां रा-	
जानःसन्निहितादयइन्द्रास्तेषां मध्ये वृषभा-मुख्याः	प्रश्न० १६२ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
सौधर्मेन्द्रादयस्तरकल्प:-तरसहशः । अ० प्र० १९६ ।	मरुयग-वलयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मरुबकः-पत्रजाति-
मरुग-मरुकः-चिलातदेशवासीम्लेच्छः । प्रश्न॰ १४ ।	विशेषः । ज्ञाता० १२५ । महकः-साहचयें गृहीते शुद्धे
ब्राह्मणः । आव० २७३ । महकःधिग्वर्णः । दश०	च काले प्रस्थापनवेलायां इष्टान्तः । आव० ७४१ ।
249 1	मरुयगपुड-पुष्पजातिविशेषः । ज्ञाता० २३२ ।
सरुगिणी-ब्रह्मणी । आव० १५ ।	मरुयपक्क-मरुतपक्वं-वायुपक्वम् । विपा० ६० ।
मरुजणवय- । नि० चू० प्र० ३४९ छ ।	मठयवसभक्षण्य-मरुद्वृषभकल्पः-देवनाथभूतः । मरुतः
मरुत-किंपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । मरुकः-ब्राह्मणः ।	वृषभकल्पा वा-मरुद्देशोत्पन्नगवयभूतः । प्रश्न० ७० ।
उत्त॰ २२५ ।	महया-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ ।
मरुतेल्ल-मर्रदेशीयपर्वतोश्पन्नं तैलं मरुतैलम् । बृ० तृ०	मरू-मरु:-निर्जलदेशावयवविशेषः स्थलः इति । अौप०
६०६ अ।	55
मरुतू-अग्ने: संज्ञान्तरम् । आव० १३५ ।	सर्कटक– वानरः । नंदी० १ ४० ।
मरुदेव-मरुदेवः त्रयोदशम कुलकरनाम । जं० प्र० १३२ ।	मर्कटवर्ण-इषत्कृष्णवर्णः । जीवा० २७१ ।
षष्ठः कुलकरः । आव० १११ । सम० १५३ । षष्ठः	मर्कदस्थानीय-उभयोः पार्श्वयोरस्थिः । सम० १४६ ।
बुलकर: । सम० १५० । ठाणा० ३६८ ।	मज्जिका-रसालू । सूर्यं० २९३ ।
मरुद्देवा-अन्तकृद्वानां सप्तमवर्गस्याष्ठममघ्ययनम् । अन्त०	मईलःउपर्यंधश्च समो मृदङ्गविशेषः । जीवा० १०४ ।
२४ । नाभिकुलकरस्य पत्नी । जब्ब्र १३४ । महदेवा-	मर्यावा-आचारः । ठाणा० ५११ ।
यावत्सिद्धभावं वनस्पतौ हुष्टान्तः । प्रज्ञा० ३७९ । वारा-	मल-उव्वट्टितो फिट्टति । नि॰ चू॰ म॰ १०८ वा ।
	मल:-पूर्वबद्धं, निकाचितं, साम्परायिकं वा कर्म । आव॰
घनाविषये ऋषभदेवमाता, अस्यामवसपिण्यां प्रथम: सिद्ध: ।	४०७। मल:-मलवदरयन्तयात्मनि जीनतया मल:-अष्टप्र
आव० ७२४ । देशविरत्यस्पृष्टो दृष्टान्तः । आव० ३६३ ।	· ·
मरुदेवि-मरुदेवी-ऋषभदेवमाता । आव० १६० ।	कारं कम्में। मलाश्रयस्वात् बौदारिकशरीरं मल:। उत्त०
मर्रेली-सप्तमकुलकरमार्या । ठाणा० ३९८ । ग्रहल्ङ्ग-	२१८ । मल:-बद्धावस्थं रजः । अपि० ५६ । मल:-
सिद्धरवे दृष्टान्तः । उत्त० ६७८ । नामिकुलकरपरनी ।	कक्खडोभूतः । प्रश्न० १३७ । मलः-स्वेदवारिसम्पर्कात्
प्रज्ञा० १०१ । सम० १५० । एकभवसिद्धत्वे दृष्टान्तः ।	कट्रिनोभूत रजः । आव००६५८ । अष्टप्रकारं कम्मं ।
ब्राव० ३६२ । मघ्देवी-सप्तमकुलकरपत्नी । बाव० ११२ ।	उत्त० २१६ । मलः-कठिनीभूतं रजः । भग० ३७ ।
अप्रमादवतामपूर्वधराणामपि शुक्छ्झ्यानोत्पत्तिः । आव∙ ॑	स्वेदवारिसंपर्कास्कठिनीभूतं रजो मलः, अष्टादशमपरी-
	e.)

षहः । आव० ६५७ । निघत्तनिकाचितावस्थम् । स्य० प्र० २५१ । मलइमर्दयति । आव० २१७ । मलए-मलयं-मलयविषयम्, विकलेन्द्रियनिष्पन्नं वस्त्रम् । ठाणा० ३३८ । देशविशेषः तत्र भवम् । बृ० द्वि० २०१ अ । मलयःमलयोद्भवं श्रीखण्डम् । जीवा० २६४ । मलयःचन्दनोत्पत्तिसानिभूतः पर्वतः । ज० प्र०	मलिय-मलितः-कृतवानमङ्गः । औप० १२ । मलितं- परिभुक्तम् । बृ० द्वि० २२१ वा । मलितं-पुरुषाभिः लषणीययोषिदङ्गमर्दनम् । ज्ञाता० १६५ । मलितः- उपद्रवं कुर्वाणः । राज० ११ । मलिया-मदिता । बृ० प्र० ११७ वा । मदिया । व्य० द्वि० १४१ वा । मलेइ-मदंगति । आव० २१७ ।
X12 1	मलेह-विनाधयथा। बृु दि० १२ अ।
मलण-मदंनम् । बृ० द्वि० २९१ वा । मलनं-मदंनम् ।	मल्लू-माल्यं-मालासु साधु, पुष्पमिति । प्रश्न० १६० ।
प्रश्न• १४ । मलनं द्रणस्य । आव० ७४६ (?)।	माल्यं–पुष्पम् ३ जीवा∙ २०७ । माल्यं–प्रथितादिभेद-
मलना बोहावणा । बोघ० ९३ ।	भिन्नम् । जीवा० २४४ । साल्यं-पुष्पदामः । जीवा०
मलय-मलयं-मलयजसूत्रोत्पन्नम् । आव० ३९४ । मलय-	२४५ । माल्यं-ग्रथितपुष्पाणि । भग० २०० । मल्लः-
देशोत्पन्नं (पतङ्गकीटजम्)। अनु० ३५ । विन्ध्यः ।	मस्लयुढकारी । ज० प्र० १२३ । माल्यं-पुष्पदामम् ।
ठाणा० ४६२ । मलय:-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेष: ।	आव॰ १२९ । मालायां साधु माल्यं–पुष्पं तद्रचनापि
प्रश्नः १४ । मलयोद्भवं-श्रीखण्डम् । ज॰ प्र॰ ५९ ।	माल्यम् । ठाणा० ४२१ । माल्यं-प्रवितानि पुष्पाणि ।
मलयःपर्वतविशेषः । ज॰ प्र॰ ७१ । जनपदविशेषः ।	अनु० २४ । माल्यं-पुष्पं तद्वचनापि । ठाणा० २८६ ।
भग० ६८० । मलयदेशोत्पन्नः वस्त्रविशेषः । ज्ञाता०	माल्यंअविकक्षितानि पुष्पाणि । मनु० २४ । माल्यः-
२८९। मलयंश्रीलण्डम् । जीवा० २४४ । भग०	ग्रथितपुष्पः । उत्त० ६६५ । मझः प्रतीतः । प्रश्न० १३७ ।
४७७ । ग्रामविशेषः । आव० २१८ ।	धारक: । अोप० ७० । मल्लः-कठिनीभूतः । अोप०
मलयगिरि-बृहत्कल्पटोकाकारः । बृ० प्र० ९६ अ ।	८६ । मह्यः-प्रतीतः । जीवा० २५१ । मह्यः । अनु०
गिरिविशेषः । ज्ञाता० २२२ः। ब्याकरणकारः । बृठ	४६ । देवविमानविशेषः । सम• ३६ । माल्यं-विक-
प्र॰ २ था।	सितदामः । अपि॰ ५६ ।
मलयज-मलयज:-श्रीखण्ड: । भग० ४७७ ।	मल्लई-मल्लकि:-मल्लकिनामानो राजविशेषः । भग
मलयवद्दनकारे- । अनु० १४९ ।	३१७। राजविशेषः । भग० ४६३ । मल्बकी-राज-
मलयवई-मल्यवती काम्पिल्यसुता ब्रह्यदत्तराज्ञी च। उत्त०	विशेषः । भग• ११५ । मल्लकी । अौप • ५८ ।
309 I	मल्लक-भाजनविधिविशेषः जोवा॰ २६६ ।
मलयवती-कथाकथको ग्रन्थ: । व्य० द्वि० ११३ आ ।	मल्लकच्छा-आधिकानामेकवस्त्रकम् । ओघ- २०१ । मल्छ-
नि॰ चू॰ प्र॰ २१७ आ ।	चलणाकृतिः । नि• चू॰ प्र० १७६ आ ।
मलया-जनपदविशेषः । प्रश्चा० ५५ । म्लेच्छविशेषः ।	मलुकबुध्नाकार- । आशा १५ ।
সন্থাত ২২ ।	मल्लकित-राज्यविशेषः । राज० १२१ ।
मलिए-मर्दितः-मानम्लानिप्रापितः । ज॰ प्र० २७७ ।	मल्लग-मल्खकं-शराव: । नंदी । १७७ । मल्डकं-शरा-
मलिज्जंतु-मल्वन्ताम् । प्रश्न० ३९ ।	वम् । भग॰ २६९ । मल्छः । ज्ञाता॰ ४० । सरावं ।
मलिज्जइ-मृद्यते । आव० ७६४ ।	নি॰ লু॰ স॰ ৬३ আ l
मलिणिज्जति-मलिनीयते । आव० ४९३ ।	मल्लगसंपुड-मल्लकसम्पुटम् । आव• ६२१ ।
मलिना मानभञ्जनात् । ठाणा० ४६३ ।	मह्लचंगेरी-माल्यचङ्गेरी । जोवा० २३४ ।
(८३१)	

सलपल्पाकृति]

	^_ _ (,
	11111	í
-	- T \$ (M # 4	2

मझब तणाकुति-मल्कमच्छा । निम् चू० १७१ वा ।	महिलहाच-माल्यावानं-पुष्प्रबन्धनस्थानं विरः, केशक-
महिदास-माल्यवामा-पुब्पमाला । अग- ४७६ । माल्य-	लापः। सगः ४८०।
वामः-पुष्पमाला । ज्ञाता - ३७ । माल्यहामः-पुष्पमाला ।	मल्ली-ज्ञातायामष्टबमध्ययनम् । सम० ३६ । मल्ली-
भग० ३१८ ।	षष्ठाङ्गेऽष्टमं द्वातम् । उत्त॰ ६१४ । ज्ञाताधर्मकथायाः
मक्कदिन्न-मल्ली लघुन्नाता-। ठाणा० ४०२ ।	प्रमम्श्रुतस्तंधेऽष्टममध्ययनम्, एकोनविंशतितमजिनस्या-
मछदिन्नए-मल्लीलचुआता । ज्ञाता० १४२ ।	नोत्पन्ता तीर्थकरी । ज्ञाता० १ । माठाये हित तत्र
मल्लपडलय-माल्यपटलकम् । जीबा॰ २३४ ।	वा साध्विति माल्यं-कुसुमं तद्वतदोहदपूर्वं कं जन्मत्वे नान्व.
मछमंडिय-तृतोयः परावृत्तपतिहारः । भग० ६७४ ।	र्थतः शब्दतस्तु निपातनात् मल्लीति नाम । ज्ञाता०
मछुग-मल्लकं-सरावम् । अनेव० १४० ।	828 1
मल्लवंता-माल्यवानु-रम्यक्त्वपंस्य वृत्तवेताढ्यः पर्वतः ।	मल्लेण-माछाम्यो हितं माल्यं-कुसुमम् । ज्ञाता० १२५।
जीवा॰ ३२६।	मल्लेस्सामि-मर्वयिष्यामि । आव० ६७६ ।
मल्लवास-माल्यवर्षा । भग० १९९ ।	मशकगृह-इक्तांशुक: । भग० ४४० ।
मल्लसरीरे- । ज्ञाता० १११ ।	मघोमाजन-लिप्यासनम् । जीवा० २३७।
मल्ला- । नि॰ चू॰ प्र॰ २७७ थ ।	मस-मषम् । अनु० २१२ । नि० चू० तृ० ६१ अ ।
भरुलाभियाइ-मल्ला:-कुड्यावष्टम्मनस्याणवः वछहर-	मसक-मच्छर: । नंदी॰ ४८ ।
णाघारणाश्रितानि वा छत्राराधारभूतानि ऊर्ध्वायतानि	मसग-मधकः-चतुरिह्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ ।
काष्टाति । अग० ३७६ ।	चतुद्धिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा॰ ४२ । मशकः । आव०
मल्लीणवण-माल्यानयनम् । आव० २३० ।	१०२। मधक:- कृत्तिमण्डितः वस्त्रविशेषः । ज्ञाता० २३२।
मल्लाराम-द्वितीयः पराहृत्तपरिहारः । भग० ६७४।	मसमसाविज्जई-गोघ्रं दहाते । भय० १८४ ।
महिल-परीषह।दिमल्लजयारप्राक्नेतशैल्या छान्द्रसत्त्वाच्च	मससाबिज्जति- । भग० २५० ।
मल्लिः, एकोनविंधतितमोजिनः, यस्मिन्गर्भगते मातुः सर्व-	मसाण-दमशानं-पितृवनम् । दश॰ २६७ ।
त्तुं कवरसुरभिकुसुममाल्यशयनीये दोहदो जातस्ततः मल्लिः ।	मसाणपाल-मधानपाछः- इमसानरक्षकः । आव० ७१७ ।
आव० ५०५ ।	मसार- मसारः-मसृणीकारकः, पाशाणविशेषः । औष०
मरिलअ-मल्लिका-विचकिलपुब्पं, लोके बेलि इति प्रसि-	१० । मसारः-मसृणीकारकः, पाषाणविशेषः । ज्ञाता०६ ।
द्धम् । ज० प्र० १९२ । मल्लिका-विचकिलः । ज० प्र०	असारगल्ल-मसारगल्लकाण्डं-रस्तप्रभायां पञ्चमं मतार-
२६४ ।	गल्लानां विशिष्टो भूमागः । जीवा॰ < ९ । मसारगल्तः ।
मल्लिआगुम्मा-मल्लिकागुल्माः । ज॰ प्र॰ ९८ ।	प्रज्ञा॰ २७ । मसारगल्लःमणिभेदः । उत्त ॰ ६८१ ।
सल्लिका-गन्धद्रव्यविशेषः । षीवा० १९१ । विचकिल्ल-	ज्ञाता॰ ३१। मणिभेद: । जीवा॰ २३ । मसारगल्ल:-
कुसुमम् । ज० प्र∙ ५२⊏ । ओघ० १३९ ।	पृधिवीभेदः । आचा० २९ ।
मल्लिया- गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२। सक्षिका-जातिः ।	मसि-मधो-कज्जलम् । मय० ६७२ । मधीन्यमक्षर-
२त्त० १४२ । म स्लिका−विचकिऌः । ज्ञाता १२ ५ ।	लिपिविज्ञानम् । प्रश्न० ९७ ।
मल्लियापुड-पुष्पजातिविशेषः । ज्ञाता० २३२ ।	मसिण-मसुणम् । आघ॰ ३० । उत्त० ३०४ । नि०
मल्लिस्यामी–षण्णां राजपुत्राणामुढाहार्थमागतानामवधि-	चू० प्र० १३८ आ ।
ज्ञानेन तत्प्रतिबोधनार्थं यथा जन्मान्तरे सहितैरेव प्रव्रज्या	मसो-मधी-मध्युपलक्षितो लेखनजीवी । जीवा० २७१ ।
क्रता । आचा॰ २१ ।	मसोई-मषो-दीप्रशिखापतितं एव कज्जलं ताम्रभाजना-
(23	R)

मसीगुलियाई]

दिषु सामग्रीविशेषेण घोछितम् । चं० प्र० ३२ । मसोगुलियाईमधोगुलिका-धोछितकुज्जलगुटिका । ज० प्र० ३२ । मसुर-धान्यविशेषः । प्रज्ञा० ४११ । भिलङ्ग, चनकिका । मसूर-धान्यविशेषः । प्रज्ञा० ४११ । भिलङ्ग, चनकिका । भग० २७४ । घान्यविशेषः । भग० ८०२ । औषधि- विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मसूरामाछ्वादिदेषप्रसिद्धधान्य- विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मसूरादिदछविशेषः । पिण्ड० १६८ । मसूरकम् । ज्ञाता० २२६ । भसूर:- धान्यविशेषः । प्रज्ञा० १६३ । मसूरए-पोतमयमसूरकः, अप्रतिलेखितदूध्यपञ्चके पञ्चमो भेदः । ठाणा० २३४ । पोतमयमसूरकःअप्रतिलेखित- दूष्यपञ्चके पञ्चमो भेदः । वाद० ६१२ । मसूरक-आसनविशेषः । भग० १३१ । धान्यविशेषः । जोवा० १९ । मसूरकचन्द्र-धान्यविशेषदलम्, चक्षुदिन्द्रियसंस्थानम् । भग० १३१ । मसूरचंदसंठाणसंठित-धमूरचन्द्रसंस्थानसंस्थितं चक्षुरि- निद्रयम् । प्रज्ञा० २९३ । मसूरचंदसंठाणसंठित-धमूरचन्द्रसंस्थानसंस्थितं चक्षुरि- निद्रयम् । प्रज्ञा० २९३ । मसूरय-ज्ञूयादिपूर्ण्णं वल्कल्यदिकादि । ज्ञ० द्वि० ६१ छा । मसूरय-ज्ञूयादिपूर्ण्णं वल्कल्यदिकादि । ज्ञ० द्वि० २२० ज । मसूरा-मालवविसयादिसु चवलगा रायमासा । दश० च्न० ६२ ला । चणईयात्रो-तिज्यमुग्गामासाः प्रतीताः । ठाणा० ३४४ । लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।	 भूठ तृ० ७१ अ । महंती-महती-सर्वंघर्मानुष्ठानानां बृहती, अहिंसायाः पञ्च- दशं नाम । प्रभ० १०३ अ । महंघकार-तमस्कायस्य चतुर्थं नाम । ठाणा० २१७ । महं-महत्-बहुर्खे बृहर्खे, अत्यर्थे प्राधाम्ये वा । सूत्र० १४२ । भग० ८३ । मम-महद्वा । भग० ६७१ । महत्-प्राधान्य-विस्तीणंम् । नि० चू० द्वि० ७७ अ । मोक्खो । दश० चू० १२३ अ । महत्-विस्तीणं अतिप्रभूतं वा । सूर्यं०२४६ । महान्-ल्डव्वयेक्षया मध्यमः । प्रभ० ३९ । महः-प्रतिनियतदिवसभाव उत्सवः । जं० प्र० १२३ । महानु-चक्रवत्ती । जं० प्र० २४१ । महड्रमहाती-यावच्छक्तितुखिता । जोवा० २४४ । महड्रमहात-महातिमहान् अतिगुरुकः । दश० ५५ । महड्रमहालय-महतिमहालया । आव० १४६ । महाति- महाकयः । वाव० १०६ । महात्तिमहालयः द्रुपविशेषः । दश० ४१ । अतिमहति । ज्ञाता० ४२ । महद्दमहालिय-महतिमहालया । आव० १४६ । महाति- महाकयः । वाव० १०६ । महातिमहालयः द्रुपविशेषः । दश० ४१ । अतिमहति । ज्ञाता० ४१ । महद्दमहातिमहालया । आव० १४६ । महाति- महत्तो । ज्ञाता० ४६ । महात्मिहालयः द्रुपविशेषः । दश० ४१ । अतिमहति । ज्ञाता० ४१ । द्राति- महत्तो । ज्ञाता० ४६ । महात्महालयो- जुरु'अतो'ति वत्तन्ये समयभाषया महद्दमहाल्या । ठाणा० २२८ । महान्ति च तानि विस्तीणीनि च वतिमहालयाआ्य-अत्यन्त- मृत्सवाश्वयभूतानि । सग० ७२। महात्तिमहत्तदी । भग० १३८ । सहग्दिममहात्यां । सग० ४६ । महान्ति-महतीक्षमा । भग० ४६९ । महािति-महाविरि:-सिथिलायां छर्थभीग्रहचत्वये व्याचार्यः ।
स मसूरकचन्द्र: । जीवा० १५ । मसूरचंदसंठाणसंठित–मसूरचन्द्रसंस्थानसंस्थितं चक्षुरि- न्द्रियम् । प्रज्ञा० २९३ । मसूरय–ब्रूयादिपूर्ण्णं वल्कऌगद्दिकादि । बृ० द्वि० २२०	अत्यन्तं महसां-तेजसां महानां वा-उस्सवानामालयो- आश्रयौ महतिमहं आखयौ वा समयमाषया महान्तौ इत्यर्थ: । महतिमहालयौ । ठाणा० ६९ । महामहन्त इति वक्तव्ये समयभाषया महइमहालया । ठाणा० २२८ । महान्ति च तानि विस्तीर्णानि च अतिमहालयाश्च-अत्यन्त-
९२ आ । चणईयाओ-तिचमुग्गमासाः प्रतीताः । ठाणा० ३४४ । लोमपक्षीविश्चेषः । प्रज्ञा० ४९ ।	१३५ । महक्खम-महतीक्षमा । भग० ४६९ ।
महंतर-महान् । मर० । महततरा आयामतः । भग० ६०५ । महंतरत्था-महद्रथ्याराजमार्गः, देवयानरथो वा । आव० ७४० । रायमग्गो । नि० चू० तृ० ७५ आ । दाय- मग्गो-देवजाणरहो वा विविधा संबहणा गच्छति । नि०	भहरगहा-गहामहा गहापामधामारामा गाँग ४२९ । महत्त्व महार्घ-महार्घम् । आव० ४१४ । महात्-अर्घ:-पूजा । ज० प्र० २७३ । भग० १९९ । महार्घन्-अर्घ:-पूजा यत्र स महार्घ:। जीवा० २४३। महार्घन्-परार्ध-उत्त- मार्घम् । दश० २२१ ।
(अल्प॰ १०५) (८३३)	

महचंद]

[महत्थरूवा

महचंद-महाचन्द्र:-दत्तराजस्य युवराजः । विपा० १५ ।	महति-महानु । आव० २८९ । महतीवीणा शततन्त्रिका
महाचन्द्रः–अप्रतिहतराजकुमारः । विपा० ९१ । महाचन्द्रः	वोणा । ज० प्र० १०१ ।
दत्तराजस्य पुत्रः कुमारः । (?)। महःचन्द्र:–साहंजनीनगर्य-	महतित्तकघृत-औषधिविशेषः । गग० ३२६ ।
धिपतिः । विपा० ६४ । महश्चन्द्रः-विपाकदशायां द्वितीय-	महतिमहलय-विस्तीणंम् । सूत्र॰ ३२५ ।
श्रुतस्कन्धे नवममध्ययनम् । विपा० ८९ ।	महतिमहालय-महातिमहालयम् । उत्त० ४१ ।
महत्त्व-महती ऐश्वर्यलक्षणाऽच्ची-ज्वाला पूजा वा यस्य	महती-उच्चा । सूत्र० ३२४ । सर्वतोभद्रप्रतिमाया
अथवा महांश्चासावर्थपतितया अर्च्यश्च पूज्य इति महाच्चों	द्वितीयो भेदः । ठाणा० २१२ । भद्रोत्तरप्रतिमाया द्वितीयो
महाच्यों वा, माहत्थं-महत्त्वं तद्योगात्माहत्यो वा, इश्वर	भेदः । ठाणा० २९३ । अति सूक्ष्मा । भग० ७६७ ।
इत्यर्थः । ठाणा॰ ११७ ।	शततन्त्रिका बीणा । जीवा० २६६ । राज० ४० ।
महत्त्वपरिसा-महत्पर्वत्-महत्त्वोपेतसभा महतां समूहः ।	महत्तमः- । नन्दी० १६० ।
भौषिण दर्ग ।	महत्तर-गणसम्पतः । दश• १०३ । महत्तरः-अन्तःपुर-
महजण-महाजनः-पोरजनपदरूपः । बृ० प्र० १५४ अ ।	रक्षकः । श्रीप० ७७ । अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । भग०
महज्जुइ-महाद्युतिः । भग० ६६ । सूर्यं० २८६ । महती	१४७ । ग्रामप्रधानपुरुषः । बृ० तृ० ३३ अ । सब्वेसु
	+
द्युति:–तपोदीप्तिस्तेेबोऌेश्या वाऽऽस्येति महाद्युति: । उत्त० ६६ ।	उपजमाणेसु गोट्ठिकज्जेसुपुच्छणिज्जो गोट्ठिभत्तभोयणकाले
	जस्स जेट्ठमासणं धुरे ठविज्जति सो महत्तरो । नि० चू०
महज्भयणा-सूत्रकृताङ्गस्य दितीयश्रुतस्कन्धे महान्ति-	प्र॰ १४८ छा, १७६ छा । महत्तरिकः, ग्रामप्रध्यानः,
प्रथमश्रुतस्कन्धाव्ययनेम्यः-सकाशाद् ग्रन्थतो ब्रुहन्ति अध्य-	वाटकोपेत: । व्य० द्वि० २४३ आ । महत्तर:कन्यान्तःपुर-
यनानि महाद्वयनानि । ठाणा० ३८७ ।	पालकः । व्य॰ प्र॰ १३३ सा । गम्मीरः । व्य॰ प्र॰
महज्अुद्दए- महाद्युतिकः वरीरआभरणादिदीप्तियोगात् ।	१६९ आ। महत्तरः-अग्रेसरः । नंदी० ६२ ।
ज्ञाता॰ ३४।	महत्तरक्षेत्रप्राधान्य- । आव• ७८८ ।
महङ्खीए-राजादिबहुमतो विद्यातिशयसंपन्नो वा एते	महत्तरगत-महत्तरकत्त्वम् । जं० प्र० ६३ ।
महद्धिकाः । बृ० द्वि० २१२ था । राजामास्यश्रेष्ठिपुरोग	महत्तरय-महत्तरकः-अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । भग० ४६० ।
हिततरपुत्रग्रामकूटराष्ट्रकूटगणधरान्यतम: । बृ० द्वि०	महत्तरागार-महत्तराकारः । आव॰ ८४३ ।
२१२ आ। महतो-महाप्रमाणा प्रशस्या वा ऋद्धिः-	महत्तरिया–महत्तरिका-दिक्कुमारिका तुल्यविभवाः । जं∙
चकर्वतिनमपि योधयेत् इत्यादिका विकरणशक्तिः, तृणा-	प्रे ३८४ ।
ग्रादपि हिरण्यकोटिरित्यादिरूपा वा समृद्धिरस्येति	महत्थ-माषाभिधेय अर्थः-विभाषावातिकाभिधेयः महार्थः ।
महर्दिकः देवविशेषणं वा। उत्त० ६७। महती ऋद्धिः-	नंदी॰ १३ । महान्-प्रधानार्थो यस्थाः सा महार्थाः,
समृद्धिरेस्येति मर्हांद्धकः−दिव्यानुकारिलक्ष्मीक: । उत्त०	महानु-सम्यग्द्रष्टिः भव्यस्तेषु स्थितः महत्स्यः, महास्यः
320 1	पूजास्थः । आव० ५९६ । महान् अर्थो-मणिकनकरत्ना-
महण्णव- महार्णवः-संसारः । उत्त० ४५३ ।	दिक उपयुज्यमानो यस्मिन् सो महार्थः । जीवा० २४३ ।
महण्णवा -महार्णवा-बहूदकत्त्वात्-महार्णवगामि । ठाणा०	महान् अर्थौ मणिकनकरश्नादिक उपयुज्यमानो यस्मिन्
३०९ । महार्णवकल्पा महासमुद्रगामिन्यो वा महानय: ।	स महार्थः तम् । राज० १०२ । महग्धं-महानु अर्घः-
बु॰ तु॰ १४९ आ ।	पूजा यत्र स महार्घः । राज• १०२ । महानु अर्थो
महताहतं-महदास्यानं, बहवा महता शब्देन बादित्रमा-	मणिकनकरत्नादिक: । जं० प्र० २७३ ।
हतं वा । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।	⁾ महत्थरूवा-महानु-अपरिमितोऽनन्तद्रऽथपर्यायात्म इतया-
(638)	

महथणी]

	1	
ऽपं:-अभिषेयं यस्य-तन्महार्थं रूपं-स्वरूपं न तु चक्षुः ग्रीह्यो गुणः. ततो महार्थं रूां यस्याः सा तथा, महतो वाऽर्थान्-जीवादितत्त्वरूपान् रूपयति दर्शयतीति महार्थं- रूपाः । उत्त . ३८५ । महद्यी-अवरयणो । नि॰ चू० दि० १४ अ । महद्दी-महती-ज्ञानोपष्टम्मादिकारण विकछत्वादपरिमाणा ऋदिऽमहाद्दि याखा, परिग्रहस्य चतुर्देश्वमं नाम । प्रश्न० ९२ । महद्ददुमे-पदानीकाधिपतिः । ठाणा० ३०२ । महप्रदयाणं- । निरय० २७ । महप्रिण्णा-महापरिज्ञा-आचारांगप्रयमश्रुतस्कन्धस्य नव- ममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । आचाराज्जस्य नवममध्यय- नम् । सम० ४४ । उत्त० ६१६ । महप्प-महासावद्या । वृ० प्र० ९३ छ । महट्यनम् । दिपा० ५९ । महाबरू:-बरुराजस्य पुत्रः । विपा- ९५ । महाबरू:-महाविदेहे अधिपतिः । आव० ११५ । महाबरूः शारीरप्राणापेक्षया । अप० ५६ । कुमारः । अग० १७८ । महाबरू:-भगवत्यामतिदिष्टः ! वनुत्त० ३ । महाबद्य:-पुरिमताचनगराधिपतिः । विपा-	महयाब्बसिकछत्तसमाणं-मेहावार्षिकछत्रसमानं महान्ति महाप्रमाणानि वा। (?) १८२ । महया भड-महता-बृहता प्रकारेणेति गम्यते महाभटः । भग॰ ४६४ । महराा- । नि॰ चू॰ प्र॰ २७१ आ । महराा- । नि॰ चू॰ प्र॰ २७१ आ । महरिह-महार्ध-बहुमूल्यं, अथवा महात्-चक्रवर्ती तस्य छहं-योग्यम् । ज॰ प्र॰ २४१ । महात्-चत्सवमहंतीति- महाहं: । जं॰ प्र॰ २४१ । महार्ट्ड-जरसवमहंतीति- महाहं: । जं॰ प्र॰ २४१ । महार्ट्ड-जरसवमहंतीति- महाहं: । जं॰ प्र॰ २४१ । महार्ट्ड-वरसवमहंतीति- महार्ह्ड: । जं॰ प्र॰ २४१ । महार्ट्ड-जरसवमहंतीति- महां उरसवमहंतीति महार्ह्ड: । जीवा॰ २४३ । महार्ह्ड: महार्रसवार्ह्ड: । जीवा॰ २६७ । महं-उरसवमहंतीति महार्ह्ड: । राज॰ १०२ । महतां योगः । ज्ञाता॰ १६ । महत्त्यसीहणिक्कोलियं-महासिहनिक्रीडितं तपोविशेषः । अन्त॰ २८ । महत्त्र-वर्पनीयपट्टम् । जं॰ प्र॰ २११ । महत्त्र-बहात् । आव॰ २०६, ३६८, ६१४ । महान् वृढः । उत्त० १९३ । वृद्धः। आव॰ ६०६ । बृहत्तरम् । बृ॰ तृ॰ ६४ वे । महत्त् । आव॰ ३०१ । महत्त्तमम् । सत्त॰ ।	
	यहं जस्तवयहंतीति महाई: । जीवा० २४३ । महाई:-	
महपारण्णा-महापारज्ञा-आचारागप्रथमश्रुतस्कन्धस्य नव-		
ममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । आचाराङ्गस्य नवममध्यय-	महाहु: । राज० १०२ । महतां योग: । शता • १६ ।	
नम् । सम० ४४ । उत्त० ६१६ ।	महलयसीहणिक्कोलियं-महासिहनिक्रीडितं तपोविशेषः ।	
महत्प-महासावद्या । बृ० प्र० ९३ छ ।	अन्त∙ २८ ।	
महब्बल-महाबङ:-विपाकदशानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे सप्तम-		
मध्ययनम् । विपा० ५९। महाबरु:-बल्टराजस्य पुत्रः ।	सहल्ल-बहान्। आव० २०६, ३४८, ६४४। महानु	
विपा• ९५ । महाबलः-महाविदेहे अधिपतिः । आव०	-	
११५ । महाबङः शारीरप्राणापेक्षया । भग० ५६ ।		
कुमारः । भग० १७८ । महाबलः–भगवत्यामतिदिष्टः ।		
अनुत्त० ३ । महाबलः-पुरिमतालनगराधिपतिः । विपा∙	महल्लए-महति । आव० ५१७ । आर्यरक्षितपिता ।	
५५ । भगवत्त्यामुक्ताे महाबलातिदेश: । अन्त० ४ ।	उत्त॰ ८४ ।	
बछघारण्यो: पुत्रः । ज्ञाता० १२१ । रोहीटकनगरे राजा ।	सहत्नुपयोयण-महत्प्रयोजन:-महत्तराकारः। आव०८४३।	
निरय० ३९ ।	सहल्लूपिड-पितृव्यः । आव० १७३ ।	
महब्भयं-महद्भयं-महतौ भयमस्मादिति महद्भयम् ।	सहल्लया-महता भण्डकेन । बोघ० १६९ । महत्प्रमाणं-	
मग∙ १७६ ।	भाजनम् । स्रोघ० १६९ ।	
महमरुय-महामरुत्-अन्तकुद्शानां सप्तमवर्गस्य सप्तम-	महल्लि-महती । खाव० २०० ।	
मध्ययनम् । अन्त० २४ ।	महल्ली-महतो । माव० ४१६ ।	
महय-महत्-अपरिमितम् । आचा० १०० ; महतू-दिव्य-	महत्वाइ-महावादी । दश० ४३ ।	
भावेन यद् व्यवस्थितम् । आचा० १६६ । महत्-स्फूति-	महसिव-षष्ठबलदेववासुदेवयोः पिता । सम० १४२।	
मानु । जीवा० २४५ ।	महसुक्क-महाशुक्रः-वासुदेवागमनकल्पः । आव० १६३ ।	
महयण-महाजनः-विशिष्टपरिषत् । दश० १४ ।	सह्सेण मुकुटबद्धराजा। भग० ६१८ । मल्लीसहप्रव्राज-	
महयरग-महत्तरकः-अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । ज्ञाता० ३७ ।	कोऽष्ठमकुमारः । ज्ञाता० १४२, २०७ । बलवर्गशाह-	
महया-अन्तकृद्शानां सप्तमवर्गस्य पश्चमाध्ययनम् । अन्त•	स्रोकः । अन्त० २ । चन्द्रप्रभजिनपिता । सम० १५० ।	
२५ । महया–अतिशयेन सहान् । जीवा० २०५ ।	महासेनः-सुप्रतिष्ठनगरनृपति: । विपा॰ ८२ । महासेनः-	
(८३५)		

Constant.

महसेणवणुज्जाण]

[महाकाल

चन्द्रप्रमापता । आव० १६१ ।	
	महाकप्पसुयं-महाग्रन्थं महार्थम् । नंदी॰ २०४ ।
महसेणवणुज्ञाण-महसेनवनोद्यानं-क्षेत्रम्, अनन्तरनिर्गम-	महाकप्पसूया- । ति० चू० तृ० ६७ ।
सामायिकक्षेत्रम् । आव० २७६ ।	महाकम्मतर-विधायमानानलापेक्षयाऽतिशयेन महान्ति
महांधकार-महान्वकारं- महातमोरूपम् । भग० २७० ।	कर्माणि-ज्ञानावरवणादीनि बन्धमाश्रित्य यस्यासौ महा-
महा-अष्टमं नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । मघाः-महामेघाः ।	कर्मतरः । भग० २२९ ।
जीवा॰ ३८७ । मघा–मण्डिकपुत्रजन्मनक्षत्रम् । आव॰	महाकल्प-श्रुतधरविशेषः । आव० १३१ ।
२५५ । महानू-प्रधानः प्रभृतो वा । आव० १९६ ।	महाकहापडिवन्न-महाकथाप्रतिपन्नः-महाकथाप्रबन्धः ।
बृहत् । उत्त॰ ३६६ । महत्-प्रभूतम् । जीवा॰ १२८ ।	भग० ३२४ ।
महत्-भवनपति व्यन्तरेम्योऽतिप्रभूतम् । क्रोघ० २४८ ।	महाकाए-महोरगेःद्र: । ठाणा० ८४ । महाकायः-उत्तर-
महत्-प्रशस्तमास्यन्तिकं वा । ठाणा० १७१ । महानू-	निकाये सप्तमो व्यन्तरेन्द्र: । भग० १५८ ।
अविचिन्त्यशवत्युपेतः । नंदी० २३ । महानू-कषायोप-	महाकाओ-पंचिदिनो । नि० चू० हु० ७२ व । महा-
सगंपरिषहेन्द्रियादिशत्रुगणजयादतिशायी । नंदी० २३ ।	कायःमूषकादि: । आव० ७४१ ।
महत् पूर्वम् । दश० चू० ४० अ । बाहुल्ले । दश०	महाकादम्बा:-गन्धवंभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
चू० १११।	महाकाय-महाकायःमहोरगः । जीवा० १७२ । महा-
सहाओहस्सरा-महोघस्वरा-बलीन्द्रस्य घण्टा । ज० प्र∙	कायः-महोरगेन्द्रः । जीवा० १७४ । महाकायः-सद्धातः
Y04 1	प्रीणितश्च । दश० २१७ ।
महार्कंदिय-महाक्रन्दितः-व्यन्तरनिकायानामुपरिवतिव्यन्त-	महाकाया-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
रजातिविशेषः । प्रज्ञा० ९८ । महाक्रन्दितः-वाणमन्तर-	महाकाल-भौतपरिग्रहीताः ईत्प्रतिमा । आव० ८११ ।
बियेषः । प्रज्ञा० १४ ।	देवविमानविशेषः । सम० ३५ । इमसानविशेषः । अन्त०
महामच्छ-विजयविशेषः । ज॰ प्र॰ ३४६। महाकच्छ:-	११ । महाकालः-पञ्चदशसु परमार्घामिकेषु अष्टमः ।
ऋष्मप्रभोः शिष्य: । आव० १४३ । श्रीऋष्यस्वामिनो	उत्त० ६१४ । महाकालः-अष्टमपरमाधार्मिक: । आव०
महानाम तः । ज० प्र० २१२ ।	६५० । महाकाल:-केयूपाभिधपातालकलशे देवविशेष: ।
महाकच्छकूड- महाकच्छकूट-पद्मकूटवक्षस्कारे तृतीय कूट-	जीवा० ३०६ । अवन्त्यां महाकालश्मशानः । ठय० प्र०
नाम । ज॰ प्र॰ ३४६ ।	१४९ आ । महाकालः-लोकीकैः परिग्रहितं चैत्यम् ।
महाकच्छा- । ठाणा० ८० । अति-	काव० ६७० । निरयावस्यां प्रथमवर्गे तृतीयमध्ययनम् ।
कायमहोरगेम्द्रस्य तृतीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । अति-	निरय० ३ । महाकालः-अष्टमपरमार्घामकः । सूत्र•
कायस्य तृतीयाग्रमहिषो । भग० ४०५ । घर्मकथायाः	१२४ । अष्टाझितीमहाग्रह एकोनषष्ठोतममहाग्रहः । ठाणा०
पञ्चमवगंस्य सप्तविंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २४२ ।	७९ । पिद्याचेन्द्रः । ठाणा० ५४ । वायुकुमारस्य द्वितीयो
महाकण्ह-निरयावच्यां प्रथमवर्गे षष्ठममध्ययनम् । निरय०	लोगपाल: । ठाणा० १९८ । त्रिपलियोपमस्थितिको देव: ।
31	ठाणा० २२६ । चक्रवर्त्तेः सत्तमनिधिः । ठाणा० ४४८ ।
सहाकण्हा-महाकृष्णा-अन्तकृद्धानामष्टमवर्गस्य बध्ठम-	महाकालः-उत्तरनिकाये प्रथमो ब्यन्तरेन्द्रः । भग० १५७।
म्ब्ययनम् । अन्त० २५ । महःकृष्णा-सर्वतोभद्रप्रतिमा-	महाकालः-पिशाचेन्द्रः । जीवा० १७४ । महाकालः-
कारिका । अन्त० २१ ।	तमतमापृथिक्यां द्वितीयो महानिरकः । प्रज्ञा० ६३ ।
महाकप्पसयसहस्सा- । भग० ६७४ महाकल्पचतसहसम् ।	महाकालः-अष्टशीतौ सप्तपञ्चाशत्तमो महाग्रहः । ज॰ प्र॰
भग ६७४।	X3X
(2	३६)

महाकाल]

[महाणंदियावत्त

महाकाल-पिशावभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । महाकालप्पभ-काळवालस्योत्पातपर्वतः । ठाणा० ४८२ । महाकालिदां-घमंकयायाः षण्ठभवर्गे अग्रमहिषी । ज्ञाता० २४२ । महाकालि-महाकालनिधिः । ज० प्र० २४८ । महाकालि-महाकालनिधिः । ज० प्र० २४८ । महाकाली-अन्तक्रद्दशानां अष्टमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । अन्त० २४ । आयविशेषः । अन्त० २८ । महाकुमुब-देवविमानविशेषः । अन्त० २८ । महाकुमुब-देवविमानविशेषः । अन्त० २८ । महाकुम्भीय-महाकुम्भी-महत्युखा । प्रभ० १४ । महाकुष्ठठ-दितीयं क्षुप्रकुष्ठम् । प्रभ० १४ । महात्रारा-यहाकराः-ज्ञानादिभावरत्नापेक्षया बाचार्यः । दश० २४६ । महागिरि-महागिरिः-योगसंग्रहेनिभित्तोपधानहृष्टान्ते आर्य- स्थूलभद्रस्य ज्येब्ठः शिष्यः, उपाध्यायः । आव० ६६९ । तभागवार्यः । विशे० १२७ । एलापरयगोववान्द्र आवार्यः । नदी० ४९ । एलपरयगोववान्तु । (?) । महागिरी-महागिरिः-धियिल्जायामाचार्यः । उत्त० १६३। धणपुप्तगुरुदः । उत्त० १६४ । महागिर्याचार्यां-भियि- लानगर्या लक्ष्मगृहे आचार्यः । आव० ३१६ । महागिर्ह-महपाहन्ने बहत्ते वा, महंतं निहं महागिहं, बहुसु वा उच्चारएसु महागिहं । नि० च्र० प्र० २६४ अ । महागोव-भगवन्तेव षट्कायरक्षणार्थं यतः प्रयरनं चक्र- स्तेन महागोवापोभ्यन्ते । आव० १३६ । महागोव-भगवन्तत्व धट्कायरक्षणार्थं यतः प्रयरनं चक्र- सतेन महागोवापोभ्यन्ते । आव० ३२६ । अधणरय भग- वतो महावीरस्य गोशालकक्रतोपमा, वोपो-आरक्षतः स चेतरगोरक्षकेम्योऽतिविधिष्ठत्वाम्महानिति महागोरा ।	मपरमार्घार्मिकः । आव० ६४० । महाघोषः-पञ्चदधम- परमार्घार्मिकः । उत्त० ६१४ । महाघोषः-उत्तरनिकाये दशम इन्द्रः । जोवा॰ १७१ । महाघोषः-स्तनितकुमारेन्द्रः । ठाणा॰ ६४ । महाघोषः-अतीतीर्सापण्यां सप्तम कुल्करः । ठाणा॰ ३१६ । जम्बूद्वीपे मरतक्षेत्रेऽतीतायामुर्सापण्यां सप्तम कुल्करः । सम॰ १४० । जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे- आर्याण्यामुर्सापण्यां द्वादधमस्तीर्थकरः । सम॰ १४४ । महाघोषः-उत्तरनिकाये दशम इन्द्रः । भग० १४७ । महाघोरं-वन्द्वदयमपरमार्घानिकः । सूत्र॰ १२४ । सम॰ २४ । महाघोरं-पञ्चदयमपरमार्घानिकः । सूत्र॰ १२४ । सम॰ २४ । महाघोर्सा-महाघोषा-इशानेन्द्रस्य घण्टा । ज॰ प्र॰ ४०४ । महाजण-महाजनः । दश॰ १०४ । महाजण्य-महाजनः । दश॰ १०४ । महाजण्ठाण-सिंघाडगठाणं जीतो चउक्कं वा आरा- मास्त ना गार्मणीतो ऐरेषु महाजणट्ठाणेसु । नि॰ चु॰ द्वि॰ १३४ छ । महाजप्रणाओ-महाजनज्ञातः-महानिनादः । आव॰६१६६। महाजप्रयाची-सहाजनज्ञाताः-प्रहानिनादः । आव॰६१६६। महाजाइगुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज॰ प्र॰ १८४ । महाजाइगुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज॰ प्र॰ १८४ । महाजाइन्गुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज॰ प्र॰ १८४ । महाजाइन्गुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज॰ प्र॰ १८४ । महाजाइन्मुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज॰ प्र॰ १८४ । महाजाइन्युम्मविशेषः । प्रज्ञा॰ ३२ । महाजाइन्युम्मविशेषः । प्रज्ञा॰ ३२ । महाजातिगुम्म-जुल्मविशेषः । जावा॰ १४४ । महाजातानुम्म-जुल्मविरोषः । जीवा॰ १४४ । महाजातानुम्म-जुल्मविरोषः । जीवा॰ १४४ । महाजातानुम्म-जुल्मविरोषः । जीवा॰ १४४ ।
चेतरगोरक्षकेम्योऽतिविशिष्टरवान्महानिति महागोपः ।	२६३ ।
उपा॰ ४५ ।	महाजुद्धाई-महायुद्धानि-व्यवस्थाहीनाः महारणाः । ज॰
महाघोष-आदीच्येन्द्रस्य लोकपालः । ठाणा• २०४ ।	प्र॰ १२५ ।
महाघोस-देवविमानविशेषः । सम० १२ । छान्तककल्पे	महाजुम्मा-महान्ति च तानि युग्मानि च महायुंग्मानि ।
देवविमानविशेषः । सम० १७ । महाघोषः-स्तनितकु-	भग० ९६४ ।
माराणामिद्र: । प्रज्ञा० ९४ । महाघोषः-नरके पश्चदध-	¹ महाणंदियावत्त-महाशुक्ते देवविमानविशेषः । सम• ३२ ।
(८३७)	

महाण]

षोषस्य खोकपालः । ठाणा० १९६ । महाण-महावनो-गच्छः । इ० द्वि० २४० था । महा- जनः-समस्तसङ्घः । व्य० प्र० २३४ । महाजनः । मरुण्वि-महानदो-गुरुनिम्नगा । ठाणा० ३०६ । महाणदी-महानदो-गुरुनिम्नगा । ठाणा० ३०६ । महाणस-ववक्खडसाला । नि० चू० प्र० २७२ था । महाणस्ताला-महानसे नियुक्ता महानसिकी । जाता० १५० । महाणसिण-महानसे नियुक्ता महानसिकी । जाता० १५० । महाणसिण-महानसे नियुक्ता महानसिकी । जाता० १६ । महानसिनी । आव० २१५ । महाणणाओ-महानिनादो इति महाजनज्ञातः । जाव० ६३६ । महाणुभाग-महानुभागः-महाप्रभावः । भग० १२४ । महाणुभागा-महानुभागः-महाप्रभावः । भग० १२४ । महाणुभागा-महानुभागः-महाप्रभावः । भग० १२४ । महाणुभाव-महान्-प्रधानः प्रभुतो बाऽनुभावः-सामर्थ्यादि- छक्षणो यस्य स महानुभावः । ज्ञात० ७४ । महानुभावः- विशिष्टवैक्रियादिकरणाचिन्त्यसामर्थ्यः । भग० १६६ । महानु- महातपस्तोरप्रभा-मणिनागवास्तव्यनदविश्वेषः । ठाणा० ४१२ । महातसःप्रभा-महातमसःप्रभा यस्यां सा, अतिकृष्णद्रिव्यो- पलसिता पृथ्वो । वनु० ६९ । महातव-महातपः । भग० १४२ । प्रधल्ततपाः । भग० १२ । महत्-प्रधत्ताधात्वादोर्यहत्त्वात्तपो यस्य स महातया । सूर्य० ४।	महातित्तगं-नि॰ घु० प्र॰ १९५ छ । महातिमहालया-अतिमहान्तञ्च ते बालयाञ्च-बाश्रयाः मतिमहालया महान्तञ्च तेऽतिमहालयाञ्चेति महतिमहान्त इस्ययं: द्विरुण्चारणं च महच्छब्स्य मन्दरादीनां सर्व- गुरुस्वस्थापनार्थम्, अन्युराष्ठो वाऽयमिति महदर्थे वत्तंत इति । ठाणा॰ १६६ । महार्वोरा-महानदीविशेषः । ठाणा॰ ४७७ । महार्योडल-महांस्थाण्डिल्यम्-मृतोज्झनस्थानम् । बाव॰ ६२६ । महादामङ्घो-ऋषभाणिकाधिपती । ठाणा॰ ३०३ । महादिहा:-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा॰ १२६, २७७, २२३ । महादामङ्घो-ऋषभाणिकाधिपती । ठाणा॰ ३०३ । महाद्यह्ताः-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा॰ १०२ । महाद्यहा-पशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा॰ १०२ । महाद्यम्-महाद्रुम:-बलीन्द्रस्य पादत्राणीकाधिपतिः । ज॰ प्र० ४०७ । बानतकस्पे देवविमानविशेषः । सम॰ ३५ । महादुम्-महाद्रुमरे-बलीन्द्रस्य पादत्राणीकाधिपतिः । ज॰ प्र० ४०७ । बानतकस्पे देवविमानविशेषः । सम॰ ३५ । महादुम्-महाद्रुमरे-बलीन्द्रस्य पादत्राणीकाधिपतिः । ज॰ प्र० ४०७ । बानतकस्पे देवविमानविशेषः । सम॰ ३५ । महाद्रम्य्यनम् । अनुत्तः २ । महाद्रेय्या-महाद्रुमसेणः-अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीय- वर्गस्य नवममध्ययनम् । अनुत्तः २ । महाध्राय् नवममध्ययनम् । अनुत्तः २ । महाध्राय् नवममध्ययनम् । अनुत्तः २ । महाद्राद्याः-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा॰ ७० । महाद्याय्त्वाल्यां पत्त्वमवर्गे चवममध्ययनम् । निरय॰ ३९ । महाध्रायर्ह-महाधातकी-उत्तरकुरुषु पश्चिमार्द्वं नीलवद्रिरि- समीपे वृक्षविशेषः । जीवा॰ ३२८ । महाध्रायतीठक्खे-वृक्षविशेषः । ठाणा॰ ७६ । महाध्रायतीठक्खे-वृक्षविशेषः । ठाणा॰ ७६ । महाध्रययनानि-सुत्रकृताङ्गस्य दितीयश्रतस्कन्धे महान्ति प्रथमश्र्तस्कन्धाध्ययनेम्यः – सकाशाद् ग्रन्थतो बृहन्ति बध्ययनानि । ठाणा॰ ३८७ । महान्-अवित्त्यधस्यय्पेतः । (?) ।	
पलक्षिता पृथ्वी । अनु० ५९ । महातव-महातपः । भग० १४२ । प्रशस्ततपाः । भग०	महाध्ययनानि-सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे महान्ति प्रथमश्रुतस्कन्धाध्ययनेम्यः – सकाशाद् ग्रन्थतो बृहन्ति	
	1	
महातवोतीरपभ-महातपस्तीरप्रभं नाम प्रश्नवणम् ।	महानई-महानदी-स्वपरिवारभूतचतुर्देशसहस्रनदीसम्पदुपे	
•		
साव• ३१⊏ । २	💐 तःदेन स्वतःत्रतया समुद्रगासिःदेन च प्रकुष्टा नदी । जंक	
महातवोवतीर-महांश्चासावातपश्चेति महातपः महातपस्यो-	प्र० २६० ।	
पतीरं तीरसमीपे महातपोपतीरम् । भग० १४२।	महानलिण-सहस्रारकत्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।	
(232)		

1

सहानिज्जामए-श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशासक-	यस्य कर्मणः क्षयकरणात् महापर्यवसानः । व्य० द्वि०
कृतोपमा । उपा० ४१ ।	१६५ व्य ।
महानिनाद–शब्दितम् ।	सहायण्ण
महोनिनादकुलं- । ओघ० ४७ ।	ज्ञानात्मिका संवित् अस्येति महाप्रज्ञा । उत्त० २४१ ।
महानिमित्त-निमित्तवास्तविशेषः । ज्ञाता० २० ।	महापण्णवणा-जीवादीनां प्रदार्थानां प्रज्ञापनं प्रज्ञापना
महानिसीह-यद्ग्रन्थार्थाम्यां महत्तरं तन्महानिशीथम् ।	सैव बृहत्तरा महाप्रज्ञापना । नंदी० २०४ ।
नंदी २०६ ।	महापद्म-महाहदविशेषः । प्रश्न० ९६ । भावितीयँकरः ।
महानील-प्रसिद्धं वस्तुजातम् । प्रझा० ६१ । महानीलः-	नंदी० ११४। पद्मं निषधह्रदे पद्मम् । ठाणा० ३२६।
मणिविशेषः । भौप॰ ४६ ।	महापभ-ब्रह्मलोककल्पे देवविमानविशेषः । सम० १३ ।
महानीला-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।	महाप्रभः क्षोदवरे द्वीपे पश्चिमार्द्धाधिपतिर्देव: । जीवा०
महानुभाग वैक्रियादिकरणशक्तियुक्तत्वात् । ज्ञाता० ३४ ।	3 4 4 1
अचिन्त्यशक्तियुक्तत्वात् । ठाणा० २४७ ।	महापम्ह-महापक्ष्म नाम विजयः । जं० प्र० ३४७।
महापद्दरिक्कतरा-महत्प्रसिरिक्तं - विजनमतिशयेन ।	महापरिज्ञा-आचाराङ्गस्य सप्तममष्ययनं, यस्व्यवच्छि
भग० ६०१।	न्नम् । आचा० २४९ ।
महापउम-नवनिधौ पञ्चमः । ठाणा० ४४८ । जम्बू-	महापरिण्णा-महती प्रतिज्ञा-अन्तक्रिया छक्षणा सम्यग्वि-
द्वीपे भरतक्षेत्रे आगमिण्यामुत्सपिण्यां प्रथमः तीर्थंकरः ।	घयेति प्रतिपादनपरं महापरिज्ञा । ठाणा० ४४१ । महा-
सम० १५३ । जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगविण्यामुरसर्पिण्यां	परिज्ञा-अष्ठाविद्यतिविधाचारप्रकल्पे सप्तमः । आव०
नवमश्चक्री । सम० १५४ । सतद्वारनगरे सन्मतिराज्ञो	६६० ।
पुत्रः । भग० ६८८ । मह्यपद्यनिधिविशेषः । ज० प्र०	महापरिन्ना-महापरिज्ञा आकाशगामिवद्यास्थानम् । आव०
२४८ । मदापद्मः-पुण्डरिकीनगर्यां नृपति: । उत्त०	264 1
३२६। ठाणा० ७३। महापद्मः भविष्यदुत्सपिण्यां प्रथम-	महापवेसणतर-अति बयेन मह रप्रवेशनं-गत्यन्तरास्नरक-
तीर्थं करः, श्रेणिकराजजीव इति । ठाणा० ४३३ ।	गती जीवानां प्रवेशः । भग० ६०५ ।
सहस्रारकल्पे देवविमानविद्येष: । सम० ३३ । सुकाल-	महापव्यय-महापर्वतः-हिमवदादि । आघ० १२९ ।
महापद्मायाः पुत्रः । निरय० २०। नवमश्चकी । सम०	महापञ्च–पुरुषः । व्य॰ प्र० १५५ आ ।
११२ । महापदाः-नवमश्चक्रवत्ती । आव० १५९ । उत्त०	महापसिणविज्ञा-महाप्रश्नविद्याः-वाचैव प्रश्ने सत्युत्तरदा-
४४० । महापदाः-महाहिमवति ह्रदः । ठाणा० ७३ ।	यिन्य: । सम० १२४ ।
पोण्डरिकिणीनगर्यां राजा । ज्ञाता० २४३ । निरयावल्यां	महापह-महापयः-राजमार्गः । श्रीप० ४, ५७ । आव०
द्वितीयवर्गे द्वितीयमघ्ययनम् । निरय० १९ ।	१३६ । महापयः-राजपथः । जीवा॰ २५८ । महा॰
महापउमद्दह-महापद्मद्रहः-द्रहविशेषः । ज॰ प्र॰ ३०१ ।	पथः-राजमार्गः । ज्ञाता० २५ महापथ:-राजमार्गः ।
महापउमा–सुकाल्कुमारस्य देवी । निरय० २० ।	भग० १३७ । भग० २००, १३८ । महापथ:-राज-
महापगढभ-महाप्रगल्मः-अतिस्फारः । प्रश्न० २० ।	मार्गः । प्रश्न० ५६ । ठाणा० २६४ ।
महापञ्चवलाण-महत्प्रत्याख्यानम् । नंदी० २०६।	महापाडिवय-महोत्सवानन्तरवृत्तित्वेनोत्सवानुवृत्या शेष.
महापञ्जवसाण-महत्-प्रशस्तमात्यन्तिकं वा पर्यवसाव-	प्रतिपद्धर्मविलक्षणतया महाप्रतिपदः । ठाणा० २१३ ।
्पर्यन्तं समाधिमरणतोऽपुतर्मरणतो वा जीवीतस्य यंस्य	महापाण-महाप्राणः-महाप्राणनामब्रह्मलोकविमानम् ।
स तथा, अस्यन्तं शुभाशयत्वादिति । ठाणा० १७० ।	उत्त० ४४५ । महाप्राण-ध्यानविशेषः । आव० ६९७ ।
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	 <b< td=""></b<>

n and a second	
महापाणवी-महाप्राणदिध्यानः । व्य० दि० १७६ ।	१७६ आ। सर्वकार्यब्वापुच्छनीयः । नि० चू॰ प्र॰
महापान-पीबतीति वा मितोतीति वेति द्वावपि शेम्दावेता-	१९५ वा । पर्वताद्युपाटनसामध्येपितरवान् महावसः ।
वविरुद्धो तत्त्वत एकाथविस्यर्थैः । व्य॰ प्र॰ १७७	शाता॰ ३४ ।
	महावलग-महाबलः । बाव० ७११ ।
महापाली-सागरोपमप्रमाणा । उत्त० ४४५ ।	महाबाहू-चतुर्थी बलदेवः । सम० १४४ ।
महानिउए-महापिता-पितुज्येष्ठभाता । विपा॰ १७।	महावीय-महाबीजम् । ओघ० १७ ।
महापोठ-महापीठ:-वज्यसेनघारिण्यो: पुत्र: 1 आव० ११७।	महाबोहित्थ-महापोतम् । आव० ६०२ ।
महापुंख- लाग्तककत्ये देवविमानविशेषः । सम० २२ ।	महाभद्द-महागुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३२ ।
महापुंड-लान्तककस्पे देवविमानविशेषः । सम० २२ ।	महाभद्दा-तृतीया प्रतिमा । ठाणा० २९२ । अहोरात्रदय-
महापुंडरीए-महापुण्डरीको द्रह: । जं० प्र० ३५० ।	माना महाभद्राप्रतिमा । ओष० ३० । महाभद्दा- प्रतिमा-
জলহুৱৰিহাৰ:। এখা। ২২।	विशेष: । आव० २१५ । महामद्रा-प्रतिमाविशेष: ।
महापुंडरोंय- । झाता० ६७ ।	ठाणा० ६५ । अहोरात्रप्रमाणा कायोरसगंरूपा । ठाणा -
महापुर-नगरं-बलराजघानी । विपा० १५ । वासुपूज्यस्य	898 1
प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।	महाभयंकर-व्यतिभयकारी । ज्ञाता० ६३ ।
महापुरा-महापुरी-राजवूः । ७० प्र० ३५७ । ठाणा०	महाभद्धो- । नंदी॰ १४२ ।
	महाभाए-महाभाग:-महानुभाग: । सूत्र० ३८६ ।
	महाभिसेओ-महंततरो अभिसेमो । नि॰चू०प्र० २७५ म ।
महापुरिस-महापुरुषाः छत्रपत्यादयः । ज॰ प्र० १२५ ।	महाभीपा-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
र्किपुरिसेन्द्र: । ठाणा॰ ८४ । महापुरुष:-उत्तरनिकाये	
षष्ठो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १४८ । महापुरुषः-किपुरुषेन्द्रः ।	महाभोमे-किम्पुरिषस्य द्वितीय इन्द्रः । भग० ५५ ।
जीवा॰ १७४। महापुरुषः-जात्याद्युत्तमः । प्रक्ष० १३३।	ष्ठष्टमः प्रतिवासुदेवः । सम० १५४ । महाभीमःउत्तर-
महापुरुषदत्ता-महाविद्या । आव० ४११ ।	निकाये चतुर्थो व्यग्तरेन्द्रः भग∙ १५६ । महाभीमः–
महापुरुषाः-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।	राक्षसेन्द्र: । जीवा० १७४ ।
महापोंडरीय-महापीण्डरीकः- रुक्मिण्यां हृदः । ठाणा०	महाभीमसेण-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे अतीतायामवसर्पिण्यां
७३ । सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।	सप्तमः कुलकरः । सम० १४० । ठाणा० ४१८ ।
महापोय-महापोतं महाबोहित्थम् । आव० ६०२ ।	महाभैरव-महाभैरवम् । आव० २२७ ।
महाप्पा-महात्मा-उदात्तस्वभावः । ज॰ प्र॰ २१८ ।	महामोगा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।
महाबल-निष्क्रमणे भगवत्यागतं दाहरणम् । अन्त० ११।	महामंडलिए-महामण्डलिकः-अनेकदेशाधिपतिरल्पींढकः ।
गुणसमृद्धनगरे राजा । पिण्ड० ४७ । महाबल:–सम्यग्दृष्टी	जीवा० ४० । महामण्डलिकःअनेकदेशाधिपतिः । प्रज्ञा०
साकेतनरेश: । आव० ७०६ । षष्ठो बलदेव: । सम०	891
१५४ । जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे आगमण्यामुसार्विण्यां त्रयो-	महामंति-महामन्त्री-मन्त्रिमण्डलप्रधानः । भग० ३ १८ ।
विंशतितमतीर्थंकरः । सम० १५४ । महाबलकुमारः-	महामन्त्री:- मन्त्रिमण्डलप्रधानः । जुब प्रव ११०।
भगवतिगतोऽतिदेशः । अन्त० २ । महाबलः-शतबल-	महामट्ट'मकारस्याबाक्षणिकरवात्मद्दानर्थःप्रयोजनं मुक्ति-
राषपुत्रः । आव० ११६ । निरयावलयाः पव्वमवर्गे	रूपमस्येति महार्थः । उत्त॰ ५२७ ।
निषढाध्ययने दृष्टान्तः । निरय० ३१ । भगवस्यामभि-	महामडमे- । ज्ञाता० १९१ ।
हित दृष्टःग्तः । ज्ञाता॰ १२९ । नि॰ चू॰ प्र॰	महामणुस्सत्तण-महामनुष्यत्वम् । आव० ३९९ ।

(280)

महाण्डपवाटादि	-
********	- 1
MR142491616	

महालिज्ञइ

महामण्डपवाटादि- । सम० ५२ ।	सूता: प्रधानाः । ठाणा० २०४ ।
महामण्डलीक-महाराजा । आव० ८४० ।	महारम्भकृत्– । आचा॰ ३९० ।
महामन्त्री-मन्त्रिमण्डलप्रधानः । भग० ४६४ । राज०	महाराजिक-लोकप्रसिद्धम् तृतीयाधर्मंडारस्य चतुर्दंशनाम ।
828 1	प्रश्न० १८ ।
महामह-इंदमहादि । नि० चू, प्र० १९७ आ ।	महाराय–लोकपालः । भग० ५२० । लोकपालः । निरय०
महामाउया-महामाता-पितुज्येष्ठञ्चातृवाया, आतुज्येष्ठाः	२६ ।
सपरनी वा । विपा० १७ ।	महारायत्त-महारावत्वं-लोकपालस्वम् । सम० ६६ ।
महामाठर-रयानिकाधिपतिः । ठाणा० ३०३ ।	महारायवास-महानू-रागो-छोल्यं यत्र स चासौ वासआ
महामाणस-चतुरशिति महाकल्ग्यतसहस्रः । भग० ६७४।	महारागवासः-गृहवासः, यद्वा-महानु-अरागः-अलौल्यं
महामात्र-हस्तिब्यावृतः । अोप॰ ६२ ।	यत्र स चासौ वासश्चेति । जं० प्र० १४१ ।
महामात्रा-हस्त्यारोहा । विपा॰ ४६ ।	महाराया-महाराजः । आव० ११८ ।
महामाहण-मा हन्मि-न हन्मीत्यर्थः, आत्मना वा हनन-	महाराष्ट्रः-अधोऽवनि । पिण्ड० १६७ ।
निवृतः, परं प्रति 'मा हन' इत्येवमाचब्टे यः स माहनः	महारिट्ठ-न्यायाधिपतिः । ठाणा० ४०६ ।
महान्माहनो महामाहनः । उपा० ४० । भमणस्य	महारिह-महम्-उत्सवं क्षणमहंन्तीति महार्हाणि । राजक
भगवतो महावीरस्य गोशालककथितोपमा । उगा० ४१ ।	86 1
महामुणि-महामुनिः-प्रशस्यतपस्वी । उत्त० ३६९ ।	महारवख-महाटृक्ष-मघुकादिकम् । जीवा० १३६।
महामेह-महानु मेघो-दशवर्षंसहस्रावधि एकेन वर्षणेन	महारुधिरनिवडण-पहारुधिरनिपतनम् । भग• १९७।
भूमेर्मावुकत्वात् महामेघः । ज० प्र० १७३ ।	महारुधिराणि-छत्रपत्त्यादिसत्करुधिराणि । ज० प्र●
महामोकप्रतिमा– । औप० ३२ ।	87X I
महामोह-अङ्गनाभिष्वङ्गः-महामोहकारणत्वान्महामोहः ।	महारोरुए-महारोरवः तमापृथिव्यां चतुर्थो महानिरयः ।
मात्रा० १२८ ।	मन्ना॰ ८३ ।
महायसा-महायशाः विख्यातसद्गुणः । दश० २४९ ।	महारोहिणि-महारोहिणी-विद्याविशेषः । आव० ६८६ ।
महायशः-बृहत्प्रस्यातिः । भग० ८६ ।	महार्थ-महार्थरवं-बृहदभिधेयता । सम० ६३ ।
महायुद्ध - महायुद्धं-व्यवस्थाविहीनमहारणः । भग० १९८ ।	महार्थकर्मप्रवादपूर्व-पूर्वविशेषः । उत्त० ६३ ।
महार भा–महारम्भा:-पञ्चेन्द्रियादिव्यपरोपणप्रघानकार्य-	सहार्था-विमाषा वात्तिकाभिषेया: । (?) ।
कारिणः कुटुम्बिनः । ठाणा० १२६ ।	महालओ-महानालयोऽस्येति महालयः सर्वत्रानिवारित-
महारयण-महारत्नं वज्रम् । सम॰ १५७ ।	त्वात् । बाव० १६७ ।
महारयणविहाडगा-महारत्नं-वर्ज्ञं तस्य महाप्राणतया	महालय-महालयः-महाकायः । सूत्र० ३७४ । महालयः-
विधटका-अङ्गुष्ठतजनीभ्यां चूर्णंका महाररनविघटकाः,	महात्यः । उत्त० ४६१ । महाभये-वक्षःस्थलादिप्रमाणः ।
वर्ज्ज हि अधिकरण्यां धुत्वा अयोघनेनाऽऽस्फोट्यते न च	आचा० ३५१ ।
भिद्यते तावेव भिनतीति, दुर्भेदं तदिति, अथवा महती	महालयसव्वतोभद्द-महाखयसर्वतोभद्रं तपोविशेषः। अन्त०
या रचना सागरशकटब्यूहादिना प्रकारेण सिसङ्ग्रामयि	301
षोर्महासैन्यस्य रणरङ्गरसिकतया महाबलतया च विघट-	महालयाई-महाल्याणि-अतिशयमहान्ति, महानु वा लयः
यन्ति वियोजयन्ति ये ते महारचनाविघटकाः। सम०१९७ ।	कमंश्लेषो येषु तानि । उत्त॰ ३१० ।
महारन्नः–-कोकपालः । ठाणा० ४८३ । लोकपालस्याग्र-	महालिञ्जइ-महापिइहम् । जीवा० ३०६ ।

(अल्प॰ १०६)

महालिया]

| महासकख

महालिया-विस्तीर्णा । सूत्र० ३२४ ।	विशेष्यते-महांश्चासौ दुर्जयान्तररिपुतिरस्करणाद्वीरश्चेति
महालोहिअक्लो-महिषानिकाधिपतिः । ठाणा० ३०२ ।	महावीर: । भग० ७ । आवश्यके वर्णीत: । ज्ञाता०
महावच्छ-महावरसो विजयः । ज० प्र० ३५२।	१२६। बृ० प्र० २४७ आ । 'शूरवीर विकान्तो'
महावच्छा- । ठाणा० ५० ।	व षायादि महाशत्रुसैन्यजयाद् महाविकान्तो, महावीर: ।
महावज्जा- महावज्यी। बृब् प्र० ६३ अ ।	विशे० ४-८ । ब्राह्मणचेटकप्रश्नोत्तरदाता । आव० ६६ ।
महावण्या– । ठाणा० ८० ।	नि० चू० द्वि० १४५ अ । भगवानु । बृ० प्र० १६६
महावप्पे-महावप्रो विजयः । ज० प्र० ३५७ ।	ब । श्रेणिकोदाहरणे श्रमणो भगवान् महावीरः । विशे०
महावाऊ- । ठाणा॰ ३०३ ।	६११ । महावीरः-कर्मदारणसहिष्णुः । सूत्र० २५६ ।
महावाय-महावातः-उद्दण्डवातः । ज्ञाता॰ १७१।	श्रीमान् महाराजः। भग० १। द्वितीयोऽमुक्तरूपे दृष्टान्तः।
महावासतरा-अवकाशो-बहुनां विवक्षितद्रव्याणामवस्थान-	ठणा॰ २६४
योग्यं क्षेत्रं महानवकाशो येषु ते महावकाशाः अति-	महावीरथुई- । सम० ३१ ।
शयेन महावकाशा महावकाशतराः । भग० ६०५ ।	महाविहि-महावीथिः-सम्यग्द्र्शनादिरूपः मोक्षमार्गः ।
महाविजय–देवलोकः । आचा० ४२१ ।	आवर ४४ ।
महाविजया-खाद्यविशेषः । जीवा० २७८ । ज॰ प्र॰	महावेगा-भूतभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । महोरगभेदवि-
284 1	र्वेषः । प्रज्ञा० ७० ।
महाविद्धा –महावैद्या:-केवलिचतुर्देशपूर्वविस्प्रभृति: । आव०	महावेज्ज-अष्टांगायुर्वेदरूपं वैद्यशास्त्रं चक्ने तच्च यथा-
५६८ । महाविद्या-महापुरुषदत्तादिरूपा । आव० ४११ ।	म्नायां येनाधीतं स महावैद्यः । वृ• प्र० १६० अ ।
महाविदेह-महाविदेहनामवर्षं चतुर्थं वर्षम् । ज॰ प्र॰	जोगी घणंतरी तेण विभंगणाणेण दट्ठुं रोगसंभवं
३१० । महाविदेहः–कर्मभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।	वेज्जसत्थयं कयं तं अधीयं जेण जहुत्तं सो महाविज्जो ।
महाविदेहः-महाबलराजघानी वैरजङ्गराजधानी च ।	नि० चू॰ द्वि॰ १३९ अ ।
क्षाव॰ ११४ । ज्ञाता॰ २२७ । जम्बूविदेहः । ज्ञाता०	महाशिलाकंटकं-कोणिकपक्षे अमरकृतो प्रथमो संग्रामः ।
१२१ । वर्षक्षेत्रम् । ज्ञाता० ७६, १६६, २५३ ।	ब्य० द्वि० ४२६ झ ।
महाविदेहा-महान्-अतिशयेन विकृष्टो-गरीयान् देह:-	महाशिलाकापत्त्य-जम्बुद्दीपप्रमाणो चतुर्थः पत्त्यः । अनु०
धरीरमाओगः इति यावत् येषां ते महाविदेहाः, अथवा	२३७ ।
महान्-अतिशयेन विकुष्टः-गरीयान् देहः- शरीरं-कलेवरं	महासंगाम-महासंग्रामः -चेटिककोणिकवत् घोरसङ्ग्रामः ।
येषौँ ते महाविदेहा: । जं० प्र० ३१२ ।	जीवा० २८३ । महासङ्ग्रामः-सध्यवस्थचक्रादिव्यूहरच-
महाविमातप्रविभक्तिः- । नंदी० २०६ ।	नोपोतमहारणः, महाशस्त्रनिपातनादयस्तु त्रयो महायुद्धा-
महाविस-महाविष-जम्बूद्वीपप्रमाणस्यापि देहस्य व्यापन-	दिकार्यभूताः । भग० १९८ । महासङ्ग्रामाः-चक्रादि
समर्थम् । भग० ६७२ । महत्-जम्बूद्वीपप्रमाणवारीर	व्यूहरचनोपेततया सव्यवस्था महारणाः । ज॰ प्र॰ १२६।
स्यापि विषतयाऽऽभावनात् । ज्ञाता० १६२ । महाविषः ।	महासंयुग-महासंङ्ग्रामः । भग॰ २२४ ।
उत्तः २१३।	महासउणि - महाशकुनिः-कृष्णपितृवैरिणी विद्याधरयोषितः
महाविसा-महाविषा प्रधानविषयुक्ता । आव० ५६६।	विकुवितगन्त्रीरूपा । प्रश्न० ७४ ।
महाविस्संद-महाविध्यन्दम् । आव० ४११ ।	महासब्ख-आशुगमनादश्वो-मनः अक्षाणि-इन्द्रियाणि
महावीर-वोर 'सूर-वीर-विमान्तावी'तिवचनात् रिपुनि-	अश्वाक्षाणि महास्ति च तानि यस्यासी महाश्वाक्षः ।
राकरणतो विकान्तः, स च चक्रवत्त्यादिरपि स्यादतो	जीवा० १०६ । महाश्राधाः-स्फीतवनाः-स्फूर्तिमच्चसुरा-
(

महासक्खा]

कीन्द्रियश्च । प्रज्ञा० ६०० ।	महासासण-महाबासनः-राजाधिपः । अाव० ७१२ ।
सहासवखा-महाश्वाक्षाः-आशुगमनादश्वो-मनः अक्षाणि-	महाशासनः-महामण्डलिकः । आव० ७१८ । महाशा-
इन्द्रियाणि स्वस्वविषयव्यापकत्वात् अश्वश्च अक्षाणि चेत्य-	सन: । उत्त॰ ३०२ ।
श्वाक्षाणि महात्स्यश्वक्षाणि येषां ते महाश्वाक्षाः । प्रज्ञा०	महासिला-सचेयणाऽसंदा महासिला । नि॰ चू॰ दि॰
55 1	८२ आ ।
महासग्ग-महास्वर्गः । भग० २२० ।	महासिलाकंटए-महाशिलैव कण्टको जीवितभेदकत्वात्
महासड्री-महाअद्धी-महती चाऽसौ अद्धा च महाभदा	महाशिलाकण्टकः । यत्र तृण्शकलादिनाऽप्यभिहतस्या-
सा विद्यते भोगेषु तदुपायेषु वा यस्य स तथा । काचा०	श्वहस्तादेर्महाशिलाकण्टकेनेवाम्याहतस्य वेदना जायते
१३९ ।	सङ्ग्रामः महाशिलाकण्टकः । भग० ३१६ ।
महासत्ता-सर्वत्र सदिरयेवमनुगताकारावबोधहेतुभूता ।	महाशिलाकंटओ-महाशिलाकण्टकः-पङ्ग्रामविशेषः
ठाणा० ३९१ ।	आव० ६५४ ।
सहासत्थ-महाशस्त्रं-नागबाणादि । ज० प्र० १२५ ।	महासिव-महाशिवः-षष्ठपुरुषपुण्डरीकवासुदेवपिता । आव०
महासत्थनिवडण-महाशस्त्रनिपतनं महायुद्धादिकार्यभूतम् ।	१६३ ।
भग० १९८ ।	महासिंहनिक्रीडितम्- । औप० ३०।
महासत्थनिपतण-महाशस्त्रनिपतनं-यन्नागबाणादीनां दि-	महासींहनिक्कीलिय-तपविशेषः । ज्ञाता० १२४ ।
व्यास्त्राणां प्रक्षेपणम् । जीवा० २६३ ।	महासीहसेण-महासिंहसेनः-अनुत्तरोपपातिकदवानां द्विती-
महासत्थवाहे-अमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशालक-	यवर्गस्य द्वादशममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
कृतोपमा । उपा॰ ४४ ।	महासुक्क-महाशुक्र:-सप्तमदेवलोकः । भग० २२०।
महासद्दियं-दुवक्खरियं दाणसंगहियं काउं महाजणमज्भे	सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ । महाशुक्रः-
बोल्लवेति महासद्दियं । नि० चू० तृ० २० व ।	सुप्रभ१सुदर्शना२नन्द३बछदेवत्रयागमनस्थानम् । आव०
महासदिया- । नि• चू॰ प्र॰ २४७ आ ।	१६३ टी० । ज्ञाता० १६१ ।
महासन्नाह-बृहत्पुरुषाणामपि बहूनां यः सन्नाहः । जीवा०	महासुक्का-महागुक्लाः-अतिशयोज्वलतया चन्द्रादित्याः
२५३ ।	दय: । उत्त० १८७ । महाशुक्रः कल्रोपगः वैमानिकभेद-
महासमरसंघाओ-महासमरतंघातः-महायुद्धसमूहः। आव०	विशेषः । प्रज्ञा० ६९ । महाशुकः नारायणवासुदेवागमन-
022 1	विमानम् । आव० १६३ टी० ।
महासय-उपाधकदशायामष्टममध्ययनम् । उपा० १। राज-	महासुविण महाफडस्वात् । भग० १४३ ।
गृहे गायापतिः । उपा० ४८ ।	महासेए-महाश्वेतः-व्यन्तरेसु इन्द्रविशेषः । प्रज्ञा० ९८।
महासागर-महासागर:-स्वयम्भूरमण: । जाव० ४६७।	महासेण-जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे आगमिण्यामुरसपिण्यां तीर्च-
महासामाण-सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम०३३ ।	करनाम । सम० १५४ । महासेनः-अनुत्तरोपपातिक-
महाशुक्रकस्पे विमानम् । मग० ७०६ ।	दशायां द्वितीयवर्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
महासाल-महाशाखः-पृष्टिचम्पानगर्यां युवराजा । उत्त०	कुभेग्द्र: । ठाणा० ६५ ।
३२१ । महाशालः-श्रीवीरशिष्यः केवलीजातश्च । उत्त०	महासेणकण्ह-निदयावल्यां प्रथमवर्गे दशममध्ययनम् ।
३२३ ।	निरय॰ ३।
महासावय-षष्ठशतकस्य तृतीयोद्देशकः-महाश्रावकः । भग०	महासेणकण्हा-महासेनळ्डणा-अन्तकुद्वानामष्टमयगंस्य
ू ३२६ ।	दशममध्ययनम् । अन्त० २५ । महासेनक्रव्णा । अन्त०

महासेते]

३२ ।	महिदज्भया-म्हेन्द्रा-अति महान्तः समयभाषया ते च
महासेते-नाट्याधिपतिः । ठाणा० ४०६ ।	ध्वजाश्चेति अथवा शक्रदेवेन्द्रध्वजा । ठाणा० २३२ ।
महासेन–द्वारामत्यां बलवर्गमुख्यः । ज्ञाता० १०० ।	मणिपेढिकोपरिष्वजा । ठाणा० २३० ।
महासोवख-महासौख्यः । भग० ८६ । महासौख्यः-	महिंदुत्तरवडिंसगं-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम०
महत्मीख्यं यस्य प्रभूतसद्वेदोदयवशा स महासीख्यः ।	२७ ।
जीवा० १०९ । महासौस्य:-महत्शीस्यं-प्रभूतसद्वैद्योदय-	महि-महारावात्क्षिप्ता सचिता पृथिवी । विशे० १०२९ ।
वशात् यस्य स महासोख्यः । जीवा० २१७ । सूर्यं०	महिअ-महित:-पुष्पादिभिः पूजित: । आव० ५०७ ।
२४८ । महासीस्यः विधिष्टसुखयोगाद् । इगता० ३० ।	महिआ-पहिकाः-धूमिकारूपोऽप्कायः । ओघ० ३१ ।
प्रभूतसद्वेद्योदयवंशाद् यः सः महासौख्यः । प्रज्ञा० ८५ ।	महिता-यथावस्थितानन्यसाघारणगुणोत्कोतंनलक्षणेन भाव-
महत् सौख्यं येषां ते महासौख्याः । सूर्यं० २८६ ।	स्तवेनार्चिताः । नंदी० १९२ ।
महत्-मवनपतिव्यन्तरेभ्योऽतिप्रभूतं तदपेक्षया तेषां	महिओ-महितः दुष्टो, तुष्टो, नन्दितो वा । आव० ७५९ ।
प्रकान्तरवात् सौख्यं येषां ते महासौख्याः । सूर्यं० २४८ ।	द्रष्टुगुष्टनन्दितो । नि० चू० तृ० ७८ अ । म्लानि
महासोतामो-पादत्राणाधिपती । ठाणा० ३०२ ।	प्रापितः । बृ० तृ० ११४ अ ।
महास्कन्द- भूतभेदविघेष: । प्रज्ञा ७० ।	महिका-स्निग्धा घना । अनु० १२१ । प्रालेग-स्नेह-
महास्थण्डिल-बबपरिष्ठापनभूमिलक्षणम् । बृ० प्र० २३७	सूक्ष्मविशेषः । दश० २२१ ।
697	महिच्छं-महेच्छं-अविद्यमानद्रव्यविषये महाभिलाषम् ।
महाहरि-महाहरि:-हरिसेनपिता । आव० १६२ ।	प्रक्षि १२४ ।
महाहरी-हरिसेन चकिणः पिता । सम० १४२ ।	महिच्छा-महेच्छा-अपरिमितवाञ्च्छा, परिग्रहस्यैकादशम-
महाहिमवंत-महाहिमवानु-हेमवतक्षेत्रस्योत्तरतः सीमाका-	नाम । प्रश्न॰ १२।महेच्छा-महाभिलाषः। प्रश्न॰ १७।
रीवर्षघरपर्वतः । जीवा० १९४ । बहाहिमवानु । आव०	महिट्ठ-महिंष्ट-तर्कसंसृष्टम् । विपा० ६० ।
1 095	महिड्रिए-महद्धिकः विमानपरिवारापेक्षया । भग० ५६ ।
महाहिमवत्-जम्बूद्वीपे दक्षिणस्यां पर्वतः । ठाणा० ६८,	महिड्रिओ-राया । नि॰ चू० दि० १४३ आ । बृ० प्र•
00, 02 1	१६५ वग
महिंद-माहेन्द्र:-पर्वतविशेषः झक्रो वा । जब्प्रब् ७६।	महिड्वीय-महद्धिकः-ग्रामस्य नगरस्य वा रक्षाकारी । म्य०
माहेन्द्रः-सुपार्श्वजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।	प्र प्र०१९, झा।
माहेन्द्रः-अष्टममुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ । माहेन्द्रः-पर्वत-	महित-महितः-अभिब्टुत:-द्रव्यस्तवेन पूजिलश्च । अनु०
विशेषः शक्रो वा । औप॰ ११ । छान्तककल्पे द्वादशम-	३७ । मथितम् । आव• ८६ (?) ।
सागरोयमस्वितिकदेवविमानविशेष: । सम० २ ९ ।	महिता– । ठाणा॰ ४७६ ।
महिदकतं-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेष: । सम॰ २७ ।	महित्थ–गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
महिंदकुं भसमाण-महेन्द्रकुम्भसमानः-महाकलकाप्रमाणः ।	महिमा-महिमा दैवकृता । आव० २४१ । महिमा-
जीवा० २०५ ।	यात्रा । आव॰ ४३७ । भगवरप्रतिमायाः पुष्पारोपणादि-
महिंदकुंभसमाणाः-महाकलशप्रमाणा यदा धहीन्द्रो राजा	पूजारमक: । बृ० प्र• २७६ छ ।
तदेयँ तस्य सम्बन्धिनो वा कुम्भाः अभिषेककलशा	महिमाकाल-महिमकालः । आव॰ ६६५ ।
तत्समानाः । जब् प्रव १	महिमाण-माहात्म्यम् । मर० ।
महिदज्भय-लान्तककल्पे देवविमानविशेषः । सम• २२ ।	
-	88)
(•	

९५ । गोरसं । आव० ६२४ । तक्रम् । बु० प्र० २८	महीयांस-पूज्याः । नंदी॰ ६१ ।
व्य । मोहितं-जर्जरितम् । ज्ञाता० ८६ । सेव्यतया	महुंडिमा- । नि० चू० द्वि० २३ छ ।
वाञ्छितः । उपा० ४० । मथितः माननिर्मथनतः ।	महु-मधम् । आव० ४०२ । मधु-मद्यविशेषः । जं० प्र०
भग० ३१९ ।	१००। मघु-क्वर्करापरपर्यायम् । ज॰ प्र॰ १०४। मधु-
महिया-महिका-घूमिका । दब्ब० १५३ । महिका-	मद्यविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ । मधु-ब्रह्मदत्तस्य द्वितीय-
धूमिका । आचा० ३३३ । धूमिया-सायं कत्तियमग्ग-	प्रासादः । उत्त० ३८५ । मघु-अतिशातिशायिशकंरादि-
	मघुरद्रव्यम् । विशे० ३८४ । मघु−क्षौद्रम् उपा●
महिका-गर्भमासेषु गर्भसूक्ष्मवर्षा । उत्त- ६९१ ।	४९ । मधु-मद्यविशेषः । उत्त• ६१४ ।
धूमिका । अरोघ० १४ १ । महिकाधूमिका । ठाणा०	महुआसव–मध्वाश्रव: । ओप• २८ ।
२८७ । जो सिसिरे तुसारो पडइ सो । दश० चू० ६८	महुकेढव-मधकैटभः∽पुरुषोत्तमवासुदेवरात्रुः । आव० १५१ ।⊤
क्षा । महिका–धूमिका । विशे० १०२९ । गर्भमासादिषु	महुकोसय-मधुकोशकः-क्षौद्रोत्पत्तिस्थानम् । प्रश्न० ३८ ।
सायं प्रातर्वा धूमिकापाती महिका । आचा० ४० ।	महुघात-मधुघातः-मधुग्राहकः । प्रज्ञा० १३ ।
महिका–धूमिका । सूत्र० ३५८ । महिका–आपाण्डुरा ।	महुत्त-कालविशेष: । मग० ८८८ ।
भग० १९६ । महिका-गर्भमासेषु सूक्ष्मवर्षम् । जीवा०	महुपुग्गल-मघुपुद्गलम् । वाव० ८४७ ।
२५ । स्निग्धा-धना धनत्वादेव भूमौ पतिता सार्द्रतृणादिद-	महुमहण-मघुमयनं-आऋष्टुम् । आव० ४८ ।
र्शनद्वारेणोपलक्ष्यमाणा महिका । जीवा॰ २८३ । महिका-	महुमुह-दुर्जनः । बृ० दि० २४५ वा ।
गर्भमासेषु सूक्ष्मवर्षा । प्रज्ञा० २८ ।	महुमेहणि-मधुमेहो-बस्तिरोगः स विद्यते यस्यासौ मधु-
महिला–मिथिला-अकम्पिकगणघरजन्मभूमिः । आव०	मेही, मधुतुल्यप्रस्नाववानित्यर्थंः । आचा० २३६ ।
२२४ । मिथिला-द्रस्यव्युत्सर्गे विदेहजनपदे नगरी ।	महुर-मघुरं-मघुरस्वरेण गीयमानम् । जीवा० १९४ ।
आव० ७१९ ।	मधुरस्वरं-कोकिलारुत्वत् । ज॰ प्र॰ ४० । मधुरं-
महिलाथूमं महिछास्तूभं-कूपादितटम् । विशे० ५ ५३ ।	अवणमनोहरम्, अष्टमो सूत्रगुणः । आव० ३७६ । मघुरं-
महिष्ठास्तूपं-कूपतटम् । आव० २७४ ।	सूत्रार्थोभर्यः श्राव्यम्, गद्यलक्षणविशेषः । दश० ५८ ।
महिलाभाव-महिलाभवम् । आव० २१३ ।	महुर:-चिलातदेशवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
महिवइपहा-महीपतिपथा-राजमार्गः, महोपतिप्रभा ।	मघुरं–क्षीरमघ्वादि । दश० १८० । म धुरा । आव० १७३ ।
ज्ञाता० ३ । महीपतिपथःराजमार्गः । राज० २ ।	मधुरं-कर्णसुसकरणम् । ज्ञाता० २११ । मधुरः-अवण-
महिषानीक-पञ्चमोऽनीकभेदः । जीवा० २१७ ।	सुखकदः । ज्ञाता० २३२ । षष्ठ दूतप्रेषणस्थानम् ।
महिस-महिषः-दिखुरचतुष्पदः । जीवा० ३८ । महिसः-	ज्ञाता॰ २०८। मधुरः-ह्लादनवृंहणकृत् । ठाणा० २६ ।
सौरमेय: । जीवा० २७२ ।	महुरग-मधुरम् । आव० ६२० ।
महिसपोहो-छगणपोहः-गोमयम् । पिण्ड० ५३ ।	महुरतण-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
महिसमड-महिसमृतः-मृतमहिषदेहः । जीवा० १०६ ।	महुररस-मधुररसः-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः ।
महिसा-दिखुरविशेष: । प्रज्ञा - ४६ ।	प्रज्ञा० ३४।
महिर्सिंदुरुक्स्य-बजूंरीवृक्षः । आव० १९४ ।	महुरसर-मधुरस्वरं मधुमत्तकोकिलाक्तवत् । अनु० १३२ ।
महिसी-कृतामिषेका देवी महिषी । राज॰ १४ ।	महुरस्सरा-मधुरस्वरा-द्वीपकुनादाणां घण्टा । ज० प्र•
महिस्सर-भूतेन्द्रः । ठाणा० ८४ ।	809 I
सहो-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।	महुरा-मथुरा-जोतधनुराजधानी । उत्त० १२० । मथुरा-
-	

चिरप्रतिष्ठितापुरी, इन्द्रदत्तपुरोहितवास्तव्यानयरी । उत्त० १२५ । मथुरा-जितशत्रुराजधानी । उत्त० १४८ । मथुरा-यत्राझियावादीनिन्हव उत्पन्नः । उत्त० १७३,१७९। गङ्खयुवराजराजधानी । उत्त० ३१४ । मथुरा-नगरी-विशेष: । दश० ३६ । मथुरा-जिनदासवास्तव्यानगरी । आव० १९८८ । मथुरा । आव० ३० । मथुरा-पर्वतगज-नगरी । आव० ३४४ । मथुरा-चक्षुरिन्द्रियोदाहरणे जितगत्रुराजधानी । आव० ३९८ । मथुरा-परलोक-नमस्कारफलदृष्टान्ते पुरी । आव० ४५४ । असत्याकारे निव्यांघाते नगरी । आव॰ ६२२ । तितिक्षोदाहरणे जितक्षत्रुराजधानी । आव० ७०२ । नि० चू० प्र० ३४२ वा । मथुरा-श्रमणोप्रभृतीनां मानुष्योपसर्गे नगरम् । व्य० प्र० १९६ अ । श्रमण्युपसर्गकृद्वोधिकनिवारिक: क्षपकस्थानम् । बृ० तृ० २४० अ । चग्द्रप्रभगार्थापति-वास्तव्या नगरी । ज्ञाता० २५३ । तिविहं सुत्तअस्थअभि-हाणमहुरं । दश्न० घू० ३५ अ । मथुरा-योगसंग्रहे भावापरसु हढधर्मत्वहष्टान्ते नगरी, यमुनराजधानी । आव० ६६७ । देवनिर्मितस्तूभस्थानम् । व्य० प्र० १९७ वा। मधूरा-शूरसेनजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । मधुरा-कृष्णपुरी । आव० १६२ । मधुरा--त्रिपृष्ठवासुदेवनिदा-नभूमि: । आव० १६३ टो० । • । नि॰ चू॰प्र॰ ३२३ आ । महरोलूण-महुला-पादे गंडं। नि० चू० प्र० ११७ मा । महुवयण-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ । महूस-नगरीविशेष: । नि० चू॰ प्र० २४१ अ । सहुसिंगिणिरुहा-दृक्षविशेषः । भग० ८०४ । महुसिगो–साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः। प्रज्ञा० ३४ । महुसित्थ-येन प्रदेशेनालक्तकामिन्याः पात्यते तावन्मात्रं यो लिम्पति कर्दमः स मधुसिरयः । ओष० २६ । मधुसिक्यं-अीपपातिक्यां दृष्टान्तः । उत्त० ४२१ । मद-नम् । भग० ३९९ । मधुसिक्थः-तलयोर्यः कर्दमो छगति । बृ● तृ० १६३ अ । महसित्थगी-तीलग्तगमेत्तो । नि० ज्र० द्वि० ८० म.। **अहुसित्थजलं-**मधुसिरथकजलं-यद् ं अलक्तकमार्गावगाहि-बदंगस्योपचि बहति । छोघ० ३२ ।

- महेंदज्भया-महेन्द्रध्वजः । जीवा० २२९ ।
- महेइ-मध्नाति-घर्षयति । भग० ५२० । महति । आव० े१९७ ।
- महेन्द्रसिंह-कुवलमालागतराजपुत्रः । ठाणा० ५१६ । महेयक्षा-महोरगविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
- महेलागुण-महेलागुणः प्रियंवदत्वभर्तृचित्तानुवर्त्तकत्वप्र-भृतिः । जोवा० २७४ ।
- महेसक्ख-महेशाख्यः इति महानु ईशः-ईश्वरः इत्याख्या यस्य महेशाख्यः ईशं-ऐश्वर्यमात्मनः ख्याति-प्रन्तभूंतण्य-र्थंतया ख्यापयति-प्रथयति महांश्चासावीशाख्यश्च । जीवा० १०९ । महान् ईश-ईश्वर इत्याख्या-शब्दप्रथा यस्य लोके स महेशाख्यः, अथवा ईशानमोशो, 'भावे घञ्' प्रत्ययः, ऐश्वर्यमात्मनः ज्यवा ईशानमोशो, 'भावे घञ्' प्रत्ययः, ऐश्वर्यमात्मनः द्याति-अन्तभूं तण्यर्थतया ख्यापयति प्रका-शयति तथा परिवारादिकोर्त्या वर्त्तते इति ईशाख्यः महांश्चासावीशाख्यश्च महेशाख्याः । प्रज्ञा० ६०० ।
- महेसक्खा-महेशः-महेश्वर इत्याख्पा-अभिघानं यस्या असौ महेशाख्यः महेशाभिषा । भग० ८६ । महान् ईशः-ईश्वरः इत्याख्या येषां ते महेशाख्याः । सूर्यं० २८६ । इति-महानु ईश-ईश्वर इत्याख्या-प्रसिद्धिर्येषां ते महेशाख्याः, अथवा ईशानमोशो मावे 'घञ्' प्रत्ययः ऐश्वर्यंमित्यर्थंः-'ईश ऐश्वर्ये' इति वचनात् तमोशं-ऐश्वर्यंमात्मानं-स्थान्ति अन्तर्भूतण्ययंतया ख्यापयन्ति-प्रथयन्ति इति ईशाख्याः महान्तश्च ते ईशाख्यश्च महेशाख्याः । प्रज्ञा० ८८ । महेसरा-महेश्वरः-जिनदासः । आव० ३९६ । महेश्वरः-विद्याचक्रवर्त्ती । आव० ६८६ । महेश्वरः-हिवापरनामा । आव० ६८४, ६८६ । महेश्वरः-श्वाद्वकुलोत्पन्नस्य सत्य-किनाम । दश० १०७ । महेश्वरः-व्यन्तराणामिन्द्र-विद्येषः । प्रज्ञा० ८९ ।
- महेसरदत्ते-महेश्वरदत्तः-जितशत्रुराजपुरोहितः । विपा० ६८ ।

महेसरोए-विन्ध्यविरिपादमूले नगरम् । भग० ६४२ । महेसि-महान्-बृड़नु शेषस्वर्गाखपेक्षया मोक्षस्तमिच्छति-अभिलषति महदेषी महर्षि वा । उत्त० ३६६ । महर्षिः-महंषी वा महांश्र्यासौ ऋषिश्रेति महर्षिः-महान्तं एषितुं

(288)

महेसी]

[माउपय

शीलं यस्येति महैथी । दश० ११६ । महेसी-महर्षिः-महेसी, महः-एकाग्तोत्सवरूपत्वाग्मोखस्त- प्रिच्छतीरेयेवं शीलः महेथी । उत्त० २४१ । महेथी- मोसंथी । दश० २४६ । महर्षिः-महांश्चासी सवंकरव- तीर्थप्रवर्त्तनाद्यतिशयवस्वाद् ऋषोश्च मुनिरिति तीर्थकरः । प्रश्न० २ । महोन्महः-एकाग्तोसवरूपत्त्वाग्मोक्षः । उत्त० २२५ । महोयर-महोदराः महजठरः । उत्त० २७३ । महोरग-जर.परिसपंभेदः । सम० १३४ । जीवा० ३९ । महोरग:-जर.परिसपंभिदेविशेषः । प्रश्न० द । महोरगारुण्ठ-महोरगकण्ठप्रमाणो रत्नविशेषः । जीवा० ३९ । महोरग:-जर.परिसपंभिदेविशेषः । प्रश्न० द । महोरगारुण्ठ-महोरगकण्ठप्रमाणो रत्नविशेषः । ज्ञा० ३२४ । महोरगा-महोरणाः- उदःपरिसपंभिदविशेषः । प्रशा० ४६ । बाणव्यग्तरभेदविशेषः । प्रजा० ४६ । बाणव्यग्तरभेदविश्वेषः । प्रजा० ४६ । महोसही-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महोसही-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महोत्सहो-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महोत्सहो-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महोत्सही-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महोत्सहो-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ । महात्वरार्थ-महोरकरण-द्रव्यनिच्यम् । आचा० १२३ । मांसकच्छप-कच्छपभेदः । सम० १३४ । मांसकच्छप-कच्छपभेदः । सम० १३४ । मांसक्त्त्यत्र सङ्खडिनिभित्तं मांसं छित्वा छित्वा शोष्यते हाल्क वा पुठ्वोक्रतमास्ते ते तत्त्वया । आचा० ३३४ । मांसत्त-गुरुषमंकत्वात् । जीवा० ३३१, ३७० अकठिनः । ज० प्र० ४६ । मांसलः-बहलः । जीवा० ३३१, ३७० अकठिनः । ज० प्र० ४६ । मांसलः-बहलः । जीवा० ३७१ । मांसानुसारि-मांसान्त्वातुक्यापकम् । ठाणा० ३७४ । मांसानुसारि-मांसान्त्वातुक्यापकम् । ठाणा० ३७४ । मांसानुसारि-मांसान्त्यातुक्यापकम् । ठाणा० ३७४ । मांसानुसारि-मांसान्त्यात्व्यापकम् । ठाणा० ३७४ । मांसान्त्यात्वराच्या स्वर्या पत्वात्त्वा विकार्यात्वर्ल्यम् म् ा मांसान्त्यात्वर । संत्र स्वर्लाय्यापकम् । टाण्या० २७४१ । मांसान्त्यात्त्वाक्त्या । चं० प्रव्त्या । मांस्त्रंग-भात्त्वाक्त्रं-आरंवविकाराबहुल्यम् । मांस्त्रंग-भात्त्वाक्त्रं - आरंव्यव्त्या द्रित्त्यमघ्ययनम् । निरय० ३४ ।	माइहाणिय-मातृश्यात्तिकः-मायिकः । दश० १९ । माइमिस्सिगा-मातृप्रभृतिका । आव० ७०३ । माइय-मग्र्रितः-सञ्जातपुष्पविशेषः । भग० ३७ । मयु- रितः । जोग० ७ । मायिनो-वर्खकः । ज्ञाता० १६ । स्क्षादिवालयुक्तस्वात् पक्षमलम् । जाता० २३७ । माइया -मयूरिता । ज्ञाता० ५ । हस्तपासिका । प्रश्न० ४७ । माइल्ला-मायावान् । ठाणा० ११४ । माया-परवश्वनो- पायविन्ता तद्वान् । उत्त० २४१ । मायानुः-मायावान् । जोष० १४०, १८ । मायावी । जोष० १५१ । माइवाहरय-मातृवाहकः-विकलेन्द्रियजोवविशेषः । अनु० १४१ । माइवाहा-द्विन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० १९१ । माइवाहा-द्विन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० १९१ । माइदाहात्तया ये कोद्रवा इति प्रसिद्धा । जीवा० ३१ । माइसपत्ति-मातृसपत्नी । आव० ३६६ । माई-मायो-जनन्तानुबन्धिकषायोदयवान् । प्रज्ञा० ३३६ । माई-पायी-जन्त्तानुबन्धिकषायोदयवान् । प्रज्ञा० ३३६ । माई-पायी-जनन्तानुबन्धिकषायोदयवान् । प्रज्ञा० ३३६ । माईटाण-मायास्थानम् । आव० ३०२ । माया-कौटित्यम् । दश० २१४ । माया-अनन्तानुबन्धिकषायः । भग० ४४ । अभीक्ष्णं मायाप्रतिसेवी । ध्य० प्र० २१४ । माइटोण्-मायास्थानम् । सम० ३९ । माउओय-मातुरोजः-जनन्याऽऽतंनं, घोणितम् । भग० ८७ । माउगातं-वस्त्रस्याखन्तभागौ मूलदशास्पौ वस्त्रं यतो ख्यूयते तदाविभूतत्वःम्मातृका अन्तः-दशान्तः । द्व० द्वि २३५ झ । माउगा-मातृका-कृष्णवासुदेवनिदानकारणम् । झाव० १६३ टी० । माउगाआो-मातरः-प्रवचनमातरोऽष्टो, प्रवचनमूलम् । आ० ४६३ । माउगाय-मातृकापदं-उत्तरभेदापेक्षया व्यवीतिविषम् । नंदी० २१ ।
निरय० ३४ ।	माउगापय-मातुकापदं-उत्तरभेदापेक्षया त्र्यशीतिविधम् ।
माइअ-हस्तपासितम् । जं॰ प्र॰ २०४ ।	माउग्गाम-मातृगामः । बृ॰ प्र॰ १९४ वा ।
माइगाम-स्रोवर्गः । वृ• प्र० ३१४ था ।	माउपय-मातृकापदं, तद्ययाउपन्ने इ वेत्यादि इह प्रवचने
माइट्टाण-मातृस्वान-माया । दश० १९ ।	इष्टिवादे समस्तनयवादबीजभूतानि मातृकापदानि भवन्ति,
1	
(<8	

माउयंगा]

तद्यया उपन्ने इ वा विगमे इ वा धुवे इ वात्ति । ठाणा०	मागंदियदारा- । नि॰ चू॰ तु॰ ६४ व ।
१२३ ।	मागंदियपुत्त-महावोदविभोः शिष्यः । भग० ७३१।
माउयंगा- मात्रङ्गानि-आत्तंवपरिणतिप्रायाणीत्यर्थः । ठाणा०	
200 I	३६ ।
माउयकाय-मातृकापदानि उप्पणेति वेत्त्यादीनि तरसमूहः	मागध-तीर्थविशेष: । ज्ञाता० १२८ । द्रव्यतीर्थ: । आव०
मातृकाकायः । आव० ७६७ ।	862 1
माउयपय-मातृकापदः'उप्पण्णे इ वा विगमेइ वा धुवे इ	मागधगणिका-नानादिधकपटकरणदक्षा गणिका । सूत्र०
वा' इति ऐषां मातृकवत्सकळवाङ्मयमूलता । अकारा	80X 1
द्यक्षरात्मिका । उत्त० १४१।₋प्रवचने−द्रष्टिवादे समस्त-	मागह-मगधंजनपदबातस्वान्मागधः । भग० ११४ ।
नयवादबोजभूतं मातृकापदम् । दश० ७ । मातृकापदं-	मागधः-क्षत्रियवैश्याम्यां जातः । आचा० ६ । मगध-
मातृकाक्षरादि मातृकाभूतं वा पदम् । दश० ८७ ।	देशः । ज्ञाता० ११६ । मागधः-मट्टः । ज्ञाता० ४ ।
मातृकापदं'उप्पन्ने इ वा विगमे इ वा धुवे इ वा, इत्येष	मागघमज्जूलपाठकः । अनु० ४६ । जम्बूद्वीपे तृतीयं
मातृ हावस्सकस्रवाङ्गमयमूलतया अवस्थितानामान्यन्तर-	तीर्यम् । ठाणा० १२२ । मागधः-भट्टः । अपि० ५ ।
द्विवक्षितं अकादाद्यक्षदात्मिकाया वा सातृकाया एकत्तरो-	मागधः-बन्दीभूतः । जीवा० २५० । मगधेषु भवं
ऽकारादि: । ठाणा॰ ६ ।	मागध-मगधदेशव्यपहतम् । ठाणा० ४३५ ।
माउया-मातूका-प्रवचनपुरुषस्योत्पादव्ययध्रोध्यलक्षणा पद-	मागहओ-मागधिकः-मागधतत्कः । जोघ० २१५ ।
त्रयी । ठाणा० ४८१ । वस्त्रादिव्यूसिभाषः । बृ० दि०	मागहतित्यकुमार~मागघतीयंकुमारः मागधनीर्थस्याधि-
२३५ व । सख्यो मातरों वा । ज्ञाता॰ १४६ ।	पतिः कुमादो माग्वधतीर्थंकुमारः, तन्नामकः देवः । जंक
माउयाणुयोग-दशविषद्रग्यानुयोगे दितीयः । मानुका-प्रव-	प्र० २०३ ।
चनपुरुषस्योत्पादव्ययधीम्ययलक्षणा पदत्रयी तस्य अनुयोगः।	मागहपत्थए-प्रमाणेन मगघदेशव्यवह्नतः प्रस्थोः मागध-
ठाणा० ४८१ ।	प्रस्य: । ज्ञाता॰ ११६ ।
माउर-वक्षुरिन्द्रियनष्टः । भक्त० ।	मागहपेच्छा-मागधप्रेक्षा । जीप० ११ ।
माउल-मातुलः-मातृसहोदरः । दश॰ २१४ ।	मागहिआ-मागधिका-छन्दोविशेषः । ज॰ प्र॰ १३८ ।
माउलिग-मातुलिङ्गम् । प्रज्ञा० ३६४ । मातुलिङ्गं-बहु-	मागहिय-कलाविशेषः । ज्ञाता॰ ३८ ।
बीजकम् । प्रज्ञा० ३२ । मातुलिङ्गं-बीजपूदकम् ।	मागहिया-मागधिका । उत्तव १३७ ।
दश० १८५ । वनस्पतिविशेषः । भग० ∽०३ । मातु-	माग्मगिन-पृष्ठतःपृष्ठतः । आव• ३८८ ।
लिङ्गः–बीजपूरकः । बनु० १९२ ।	साधभद्रा-वापी नाम । ज्र प्र ३७० ।
माउलिगपाणगं-पाणकविशेषः । आचा० ३४७ ।	माघवति-इष्णरात्रेः तृतीयं नास । ठाणा० ४३२ ।
माउलिंगी-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञ० ३२ ।	माघवती-माघवती-कृष्णरात्रिः । मग० २७१ ।
माउर्छग–मातुलुङ्गः । प्रज्ञा॰ ३२८ ।	माझिष्ट-रागविशेषः । ज॰ प्र॰ १८८ ।
माउसिया-मातृस्वसा-जनिनीभगिनी । विपा० १८ ।	माडंब-मडम्बं जलदुर्गंम् । उत्त० ३४३ । सर्वतदिछन्न-
माउसियाउत्तो-मातृष्वस्रेयः । बाव० १८८ ।	जनाश्रयविशेषरूपं घडम्बम् । अनु० २३ ।
माओऊयं-मातृरजः । तं ।	मार्डविअ-माडम्बिकः-पूर्वोक्तमडम्बाधिपः । ज० प्र०
माकवी-चंपायां सत्यवाहः । ज्ञाता० १४६ ।	१९२ । माडम्बिकः-चित्रमण्डपाधिपः । राज० १२१ ।
भागंदियदारए- । ज्ञाता॰ २२१ ।	मडम्ब-जल्दुगँ तस्मिन् भवो माडम्बिकः तद्भोक्ता।
	A CAL A CAR ALL ALL ALCOUNTS AND A CALL AND A CALL

(282)

माडंबिआ]

[माणवगण

उत्तः २४३ । प्राइंबियाः मार्डाविकःः-मडम्बाधिपतिः । जीवा० २०० । प्राइंबियाः मार्डाविकः-मडम्बाधिपतिः । जु० दिः १२१ अ । प्राइंबिय-मार्डमिकः-छिम्नसडम्बाधिपतिः । हु० दिः १२१ अ । प्राइंबिय-मार्डमिकः-छिम्नसडम्बाधिपतः । हु० दिः १२१ अ । प्राइंबिय-मार्डमिकः-छिम्नसडम्बाधिपतः । हणा० ४६३ । प्रादं के रिरइओ वा । दषा० पु० ८२ । प्रादं के रिरइओ वा । दषा० पु० ८२ । प्रातः २९२ । प्रातः २९२ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तिकः-छिम्नसडम्बाधिपः । ठाणा० ४६३ । प्रात्तः १९२ । प्रात्तः १९२ । प्रार्वतिकः-प्रयत्ताधिपः-छिम्नसडम्बायकः । प्रात्तः १९२ । प्रार्वत्रकः-छिम्नसडम्बाधिपः । यग० ११८, ४६३ । पार्वन्त्रधित्रविकः-प्रयत्ताधिपः-छिम्नसडम्बायकः । पु० ४० २४१ वा । पार्वत्रध्वायां तति खु० दु० ६१ व । पार्वच्च्याप्राप्तात्तातात्तत्ताखछिम्रसहार्याधिस्तः । पार्वच्च्याप्ताप्त्रात्तात्वत्ताखछिम्रसहार्याधिस्तः । पार्वच्च्याप्ताप्त्रात्तात्त्वराद्वर्य्यय्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य		
साइंबिद्या-माहम्बिकः-छिन्नमडम्बाधिपतिः । वृ० दिः १२१ अ । माइंबित-माडम्बिकः-छिन्नमडम्बाधिपः । ठाणा० ४६२। म्नाः १२७ । माइंबित-माइम्बिकः-प्रत्यत्तराजा । प्रश्न० १६ । माः म्निकः-दिन्नमडम्बाधिपः । मा० १६२ । मानः म्निकः-दिन्नमडम्बाधिपः । मा० १६२ । माण् म्निकः-दिन्नमडम्बाधिपः । मा० १६२ । माण् म्निकः-दिन्नमडम्बाधिपः । मा० १६९ । प्राः म्निकः-दिन्नमडम्बाधिपः । मा० १६९ , ४६३ । माण्वन्-माप्यविधेः । ज॰ प्र० २४४ । माण्वन्-माप्यविधेः । ज॰ प्र० १११ , ४६३ । माण्वन्-माप्यविधेः । ज॰ प्र० १११ , ४६३ । माण्वन्-माप्यविधेः । ज॰ प्र० १११ , ४६२ । माण्वन्-माप्यविधेः । ज॰ प्र० ११ , ४६ । माण्वन्-माप्यविधेः । तिः द्द० द् १ अ । माण्वन्-माप्तने-ज्रम्युत्यानसतन्तनाज्ञछिप्रकृत्वारिकः । उत्त० ४४ । माण्वन्-मान्तनेज्जात्रयुद्धात्वन्याकरः । उत्त० ४४ । माण्वन्-मान्तनेज्जात्रयुद्धात्वन्याकरः । उत्त० ४४ । माण्वन्-मान्तनेज्जा यत्पूर्वमन्युवय्वय्वयायो- प्रित्यायात्त्वा । ठणा० २० १ । मार्व-विस्तित्ता । जागः २८२ । मानं-क्रियाः मानान्मन्य स्वर्ययप्रक्रियाः । कणः २२ २५ । मानं-क्राव्यात्त्रयुत्यव्य्य्वय्वयानिः त्वर्ययप्रक्रियाः । कणः २२६ । मानं-मानाव्व्रियः । सावः १४६२ । माण्यय्-माग्वर्ये त्य्य्तायनुप्वयः । अत्वः २२६ । माण्वय् १०० जा । मार्व-जन्द्रयत्ताम्यान्य्य्य्य्य्वय्य्य्य्व्य्य्य्य्य्य्य्य्य		प्रस्थकादि: । आचा० ४१३ । मान-सेतिकादि तद्विषयम् ।
 १२१ अ । भाइंबित-माइम्बिक:-छिन्नमहम्बाधिप: । ठाणा० ४६३। माइंबित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ६६ । माद- माइंबित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ६६ । माद- मिक:-छिन्नमहम्बविषया: । भग० ११८, ४६३ । माडंबित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ६६ । माद- मिक: संतिवेषविषेषयाक: । भग० ११८, ४६३ । मार्डवित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ११, ४६३ । मार्डवित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ११, ४६३ । मार्डवित-माइम्बिक:-प्रत्यतराजा । प्रभ० ११, ४६३ । मार्डवी-माइम्बिक:-प्रत्यतराचिप:-छिन्नमहम्बरम्वायक: । मार्डवी-माइम्बक:-प्रत्यतराचप:-छिन्नमहम्बरम्वायक: । मार्डवी-नाइम्बक:-प्रत्यत्यादप:-छिन्नमहम्बरम्वायक: । मार्डवी-नाइम्बक:-प्रत्यत्यविप्र: । ज० प्र० ४६ । मार्डवी-नावार्यत्वरद्यतिकायविष्ठेव: । प्रजा० १४ । मार्डवी-नावार्यत्वरद्यतर्पतिकायविष्ठेव: । माठं-मार्यविर्वेव: । जाव ० २०६ । वात्रनं-छल- श्वर्यायतायात्रप्रुत्यस्यमित्यां विर्वेव: । मार्च-मार्यावियेद । जाव ० ८२३ । मातन्-छल- श्वर्यायतायात्रप्रुत्यस्य मित्यां विर्वेव: । मार्ण्यतायात्रप्रयत्वरद्यतिकायविष्ठेव: । मार्ण्यतायात्रप्रयत्वरद्यतिकायां विर्वेव: । मारं-कदोवियेय सेद: । जावा० १२२ । मातनं-जल- हेणप्रमाणता । ठाणा० ४६२ । मातनं-खल्ल- हेणप्रमाणता । ठाणा० ४६२ । मातनं-खल्ल- हेणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मातं-खल्ल- हेणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मातं-खल्ल- हेणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मातं-खल्ल- हेण्य प्राण्यां विरेवं प्रवत्ता केतः । दया० ६३ । माणवक: । दया० ६२ । माणवक: । दया० ६३ । साणवल: स्वर्य २६७ । ब्रष्टातीती मद्दायत्यां महायत्द: । ठाणा० ७६ । माणवक: । दया० ६३ । साणक: । दाण १८६ । ब्रष्टातीती महादायत्ता म्रांयता मेत्र: यां ज २६७ । ब्रष्टातीती सद्यत्तम्यां मातं-कहमितियत्ययवेत्र: । जाचा० १९ । वाता० २७ । ठाणा० ३३१ । मातः-जात्याहियुज्यतन्वत्रेतेते मतरं-व्वरप्रतान्यं, मत्यवे डाठेवेत जानः । ठाणा० १९ २ । 	माडंबिआ माडम्बिकः-मडम्बाधिपतिः । जीवा० २८० ।	ठाणा॰ ४४९ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज्ञाता॰ ११ ।
माइंबित-माइम्बिकः-छिन्नमबम्बाधिपः । ठाणा० ४६३ । प्रज्ञाः ३२७ । माईबिय-माइम्बिकः-प्रत्यन्तराजा । प्रभः ६६ । माइ- मिंबकः-छिन्नमबम्बनः । सगः ११८, ४६३ । माणकर-माण्वविरोषः । जः प्रः २४४ । माणकर-माण्वविरोषः । तः द्रः २४४ । माणकर:-माण्वतिरादा । तिः द्रः ३ १ । माणकर-माण्वविरोषः । तः द्रः २ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादा । तिः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादा । तिः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादाः । तः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादाः । तिः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादाः । तिः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादाः । तः वः ४४४ । माणकर-माण्वतिरादाः । तिः द्रः ३ १ ॥ माणकर-माण्वतिरादाः । त्राणः ३०३ । माणकर-माण्वतिरादाः । त्राणः ३०३ । माणकर-माण्वतिरादाः । त्राणः ३०३ । माणकरः । वाणः दर्दः । त्रागः ३४२ । माणतिरिडा-माणदिते जं व्रत्यतितः माणपिदो । तिः द्रः २ ॥ माणतिरिडाम्यहणं करितिति माणपिदो । तिः द्रः २ । माणवार्य-माणवां अदिष्य । भावः २४६ । माणवार्य-माणवां वरिष्य भेदाः । वाणः १४२ । माणवार्य-माणवां वरिष्य । वाणः १४२ । मानम्-मालयम् विषमप्रतिमानस्वर्णम् । जावः १२२ । मानम्-माल्यम् विर्वायम् वर्वा ३ औरः । आवाः १४६ । माणवार्य-माणवर्यः । वराः १२२ । माणवार्य-माणवर्यः-ददेवर्यसतः मा साः व्रायः । द्र्वः २२९ । साण्वम्-माणवरः-वरेयस्तरमः । वः २४ । साताः २४९ । अष्टाठोती वद्वस्त्वा सिदात्वा मेष्यम्व मार्याः । समः-लइमितियस्ययदेट्रः । जाताः १७ । मानः हण्वक्र्यातियस्ययदेट्रः । वत्वाः १४२ । मानः हण्वक्र्यातियस्य्य मेर्दः । द्र्वा वर्वः २२१ । माण्वय्न-माणवकः-वरेयस्तम्भः । वः ३२२२२ । माण्वय्न-माणवतः -द्र्यस्तम्भः । वः । ताः । अणः २२२ । साण्वय्य-माणवकः-वरेयस्तम्भः । वर्वा २२२२ । माण्वय्य-माणवकः-वरेयस्तम्भः । वः । स्राः । स्रायः भर्वः । स्रायः । माणः भर्वः । स्रायः १२२ ।	माडंबिइया-माडम्बिकः छिन्नमडम्बाधिपतिः । बृ० द्वि -	एतत् । बृ० प्र० १३३ अ । वंदण-अब्भुट्ठाणपव्वइओ
प्रसाः ३२७ । सार्धवय-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजा। प्रमः १९६ । साङ- माइविय-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजा। प्रमः १९६ । साङ- माइविय-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजा। प्रमः १९६ । साङ- माइविय-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजा। प्रमः १९६ । साङ- माइविय-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजा। प्रमः १९६ । साङ- माइवी-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजि: । प्राः ११९ । माङवी-माइम्बिक:-प्रत्यन्तराजि:-छिम्नसङम्बनायक: । हः ४० २७० ख । साङ्य-मावर्ग्ववियेदा । ताः छ्राः १९७ ४६ । साखण-मानं-अन्ध्रुर्धानासनदानाज्जछिप्रप्रदादिरूपम् । माखण-मानं-अन्ध्रुर्धानासनदानाज्जछिप्रप्रदादिरूपम् । माखपा-स्वान्तपत्वो । ठाणाः २०१ । साखण-मानं-अन्ध्रुर्धाति ताः स्वाद्यो भिरः । स्वाः २९६ । साणनिष्ट्रत्यान्तपत्वो । ठाणाः २०१ । साछ नियाया: नब्दा व्यत्य त्रदेधाः । जः ४० २०६ । सानं-ज्वक्तः साण्यक्त-माव्यद्वियेदा नात्यत्वी म्यापित्या सित्या साण्यक्त-मावर्ध्रत्य व्यत्यन्त्रत्वय्वयं स्वयं साणाते पिडम्महणं करेतिति माणपितो । तिः २० १२९ । साणतिप्रत्यानतपत्वा । अषः २० २२६ । सानं-ज्वलः साण्यनित्यन्तर्यत्व व्यत्वे स्वयं सायाः रवः २२६ । याननिम्हता व्यत्य्वं सन्दुत्वयन्वं स्वयं यायो साण्याय्विवेयेदा । जावः २८२३ । मानं-प्रताणम् रवः २९६ । याणवितिः माणपितिः । सारः भ्रः । साण्यस्त्-मावर्भ्रावम् । आराः १९२ । साण्यस्त्-मावर्भ्रावम् । जावः १९२ । साण्यस्त्-मावर्भ्रावम् । क्रातः १९२ । साण्यस्त्-मावर्थ्रा स्वत्यं प्रतात्रो महायद्वः । द्वर्यः २९२ । साण्यस्त्-मावर्थ्रा स्वत्यं प्रतात्रये प्रति चिरायाधिः विष्यायाः रवः २९२ । बाणवर्कः । दशः २६२ । माणवर्कः । दशः २६२ । साण्यस्त्-मावर्यत्यत्रा व्यत्य्रव्यय्वादीतिः यिः दिष्टस्वार् रधः २६२ । साण्यस्त्-मावर्यतः भ्रात्य्यद्व स्वर्यायत्र्वे प्रतिचे महायद्वः । द्वर्यः २६ । बहाक्वोते यट्वस्तारमः । जाः २२२ २२ । धाण्यस्त्ः । दशः २६२ । साण्यस्त-मावर्वकः प्रत्यस्तममः । सः द्र्यः । द्वरं २६४ । बहाक्वीते यट्वस्त्यम्तमः । सः द्र्यः । द्र्यः २६४ । अण्यकः : । द्र्यः २६२ । साण्यकः च्र्य्यस्तममः । जः प्र ३३२२ । । साण्यव्य-प्रणायकः स्वर्यस्तममः । चः प्र ३३२२ । । स्वन्तर्उष्टमो निर्धः महायाः म्यत्वो महायिस्य म्यत्य म्याः । स्वत्तर्उष्टमो निर्धः महणः भिष्यः सित्य्य म्याः अष्ट्रवरिस्य स्वर्ये म्य्र्या स्व्य्याः । । स्वत्वर्यय्य्य्य्य्या पर्यः स्वर्य म्य्य्य्य्य्य्य्य्या	१२१ व ।	जो रागदेसे कीरइओ वा। दश० चू० ८८ आ।
माइंबिय-माइस्किक:-प्रत्यत्तराजा। प्रस्न० १६ । साङ- मिवक:-छिम्नसडम्बाधिप: । मग० ११९, ४६३ । माडविक: संनिवेषविवेषनायक: । मग० ११९, ४६३ । माछवी-माडस्किक:-प्रत्यत्वाधिप:-छिम्नसम्बनायक: । हु॰ प्र० २६१ बा । माडवियोया छिण्णमंडवं भुक्कति सो माइबिजो । ति॰ द्र॰ ति॰ द्र॰ द्र वा । द्रोणं छहूँतो माण्जुतो । ति॰ त्र॰ द्रि॰ ८ द्र वा । द्रोणं छहूँतो मण्जुतो । ति॰ त्र॰ द्रि॰ ८ द्र वा । द्रोणं छहूँतो मण्जुतो । ति॰ त्र॰ द्र॰ ८ द्रा । द्रोणं छहूँतो मण्जुतो । ति॰ त्र॰ द्र॰ ८ वा । हु॰ प्र॰ २६१ द्र वा । माडवियोया छिण्णमंडवं भुक्कति सो माइबिजो । ति॰ द्र॰ प्र॰ २६७ व्र । माइदिस्-सावार्यवद्यक्दर्यद्वादिको । ज्रणं० २०६ । माठन-रवानितापतो । ज्रणा० ३०३ । माठदिस्-सावारववारवत्वद्वार्यक्रमद्वीवेषदा । प्रज्ञा० २६ । माछन्मान-म्वात्त्रज्ञ्वादा व्रावः २६६ । प्राव्ना-ज्ञक्त देष्यप्रमाणता । ज्रणं० २२६ । सान-ज्ञिम् वत्वद्रोपप्रमाणता । ज्रावः २२६ । मानक्रिया-मान्वात्त्रि न्यायत्रित्वतीति सो मार्थारिव्व रक्तरप्रम, कियाबा: तवाघे नेद: । सान-ज्ञिम् वत्वद्रोपप्रमाणता । ज्रावः २६४ । मान- कत्रहोषप्रमाणता । ज्रावः १३८ । मान-माणवत्र्य रेष्य प्रमाणवता । ज्रावः १३८ । मान-ज्ञर्यः देष्य स्वर्यम्यावित्वे प्रदे । मानं-स्वरुव स्वत्यात्व वित्यः । स्वर्व १०० वा । मार्य-स्वर्यियम्या । बादा० १२८ । मानम् व्यव्यय्याणिल्यां वेद्यः । सानं-व्यव्य १०० वा । माण्वद्यित्वावां वैत्यः । अद्र० २२१ । माण्वद्यि-माणवर्यं अत्रीते चोर्वायित्रि सो मार्थारिव्व १०० वा । माण्यद्य-माणवर्य: य्रव्व रेत्रीति चोर्वावितिः विद्यान्नुः । द्र्य० १०० या । माण्यद्य-माणवर्य: अत्रवेत्व येत्र्यत्व येत्र्यत्व येत्र्यत्व प्रित्तत्रयो महायहः । ठाणः १०० ५११ । माण्यद्य-माणवर्य: अत्रवेत्व येत्रयत्व येत्र्यत्व य्र्यत्व प्रदेत्त्व येत्रयत्वाय्त्रः । द्र्य० १९४ । अष्टावोती यट् वत्त्वारियतत्रयो महायहः । डाणः १९ ५१२ । माण्यव्व-च्यंयत्तत्त्रयः । त्रणः २२ २९ । माण्यव्व-च्यंयत्तत्त्रयः । त्रणः ४४ । सोघर्यस्याया १९४ । आण्यक-द्यंत्यत्तत्त्रा महाय्वद्व । द्रिय्त् म्राः । ज्रणः २२ २९ । माण्यव्व -च्यंत्यत्तत्त्रयः । त्राणः ४४ । सोघर्यस्याया १९४ । व्रव्यत्त्यत्त्रय्त्यः म्राः । व॰ प्र० ३२९ । माण्यव्यमाणवकः च्र्व्यत्तत्त्त्रयः म्राः । ज्रणः प्रः ३२२९ । माण्यव्य-व्यव्यत्त्र्यः यत्त्व्यः यत्र्यत्व म्राः । माण्यव्या-प्रयत्यः	माडंखित- माडम्बिक:-छिन्नमहम्बाधिप: । ठाणा० ४६३ ।	मानः । राज० १३३ ।
मिवनःछिन्नमडम्बाधिपः । मग० ३१८, ४६३ । माडम्बिकः तंनिवेशविद्येषनायकः । मग० ११९, ४६३ । माण्ठज्ञते । ति॰ दू॰ दि॰ ८६ वा । द्राणं णणियस्स माडद्यो-माडम्बिकःप्रियत्ताधिपःछिन्नमडम्बनायकः । हु॰ प्र० २६१ वा । माडदिने-माडम्बिकःप्रियत्ताधिपःछिन्नमडम्बनायकः । हु॰ प्र० २६१ वा । माडदिनो जो छिण्णमंटवं मुख्जति तो माडविजो । ति॰ दू॰ प्र० २६१ वा । माछत्प्रवतमय उत्प्रेषः । ज॰ प्र० ४६ । माछत्प्रवतमय उत्प्रेषः । ज॰ प्र० २६ । माछत्प्रवतमय उत्प्रेषं मुख्रव्यवेद्वेद्वे । प्रत्र- १ माछत्प्रवतम्य तत्प्रवत्य्यं त्युज्ञपर्य्यं म्युद्व्याद्विद्वे । जि॰ दू॰ दि॰ भाषात् २६ । माण्वतिमाव्यति भुत्यादेव्ये प्रतित्ति सो माणपिडो, अधि- माणम्रद्वियायत्र तत्युव्यावमनुभ्वन्न् । ५६२ । माणम्रद्वियेत्यात्र व्येत्व व्येत्तादिमिः सिम्याद्वि वद्युवायम्युध्वन्ना प्रद्वः प्रिति सि गाणिडो, अधि- प्रव्ययत्त-प्रवत्य तत्युवातम्याम्विमिः विद्य । ह्यां भाणम्रद्वमावयर्ता ख्रुवार्व्यादव्विदेयं प्रति चोवतािकिः सिम्याद्वि तत्युवाय्व्य्यद्व्यादिविद्ये प्रति चोवतादिमिः सिम्यानु, द्य॰ २६४ । भाणम्यदिमावयर्ता ख्रुवार्व्यादविद्ये प्रति चोवतादिमिः सिच्यानु, द्य॰ २६४ । भाणम्यदिमावयर्ता ख्रिये प्रति चोवतादिमिः सिच्यानु, दय॰ २६४ । भाणवस्पायवत्त्यां ख्रिये प्रति चोवतादिमिः सिद्यानु, दय॰ २६४ । भाणवस्पायवत्त्यार्य्यः । । भाग० ६४ । सानम् २६७ । अष्टावोती प्रदायत्त्यो महाप्रद्वः । द्यिव्यः । द्य॰ ६४ । साचम्य्याय्यः २६७ । अष्टावेती प्रयत्त्यार्यः । व्य्य्यत्त्य्यार्यः । व्य्य्यत्या्य्याः २४१ । ठणा॰ ४२६ । माचजार्यादिय्यात्यः । स्यः प्र० ३२२ । भान्य-क्र्य्यय्यात्यिय्यः । ग्रिः । आचा॰ १२२ । माज्यक्र्य्यय्यात्यिय्य्यये । ग्रिः । आचा॰ १२२ । माण्य्य्य्यय्यार्य्यय्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य्य	प्रज्ञा० ३२७।	माणक~माप्यविशेष: । ज॰ प्र॰ २४४ ।
माडम्बिकः संनिवेशविद्येषनायकः । भग० ११९ ४६३। वित्रमण्डपाषिपः । राज० १२१ । माडद्यी-माडम्बिकः-प्रत्यत्ताघिपः-छिन्नमडम्बनायकः । ह॰ प्र० २६१ वा । माछद्यती-माडम्बिकः-प्रत्यत्ताघिपः-छिन्नमडम्बायकः । ह॰ प्र० २६१ वा । माछद्यती । ति॰ पू० तु० ६१ व । माण्यज्तो । ति॰ पू० तु० ६१ व । माण्यज्ञावात्तनमः वस्युत्त्वार्यकः । उत्त० ४४६ । माण्यज्ञि-सायारणबादरवनस्पत्तिकायविद्येषः । प्रज्ञा० ३४। मार्यति-सायारणबादरवनस्पत्तिकायविद्येषः । प्रज्ञा० ३४। मार्यति-सायारणवा रवका २२३। मानक्तिया । प्रायः २४६ । माण्यति-माण्यति यत्युत्रप्रमित्यां विवतो मार्या । प्रज्ञा० २२६। मानं-प्राया वर्वत्रप्रम, कियायाः नवमो सेदः । बाव० ६४६ । मानं- वर्वाणप्रप्रतिमानत्वात्रमम् स्यत्वात्त्व्यम्यायम् । यार्यन-प्रत्रिम् साण्यति । अव० ४२३। मानं-क्रिया यत्करणम्, कियायाः नवमो सेदः । बाव० ६४६ । मानं- वर्वाणप्रप्रतिमानत्वात्यम् स्वता १४६२ । मार्या प्रत्रिमात्यन्त्र वरनुमावम्त्रिक्षेय मित्यात्रिः विचर्वादितिः दिमाणपिडो, बदि- श्रण्यायति-माणवत्तिः दर्व्यद्त्यादित्रिमे विद्याद्वि वद्ये १९२ । माण्यम्ह-मिण्रां चेन्नद्वं प्रति चोवनावितिः चिष्यायन्नु र०९१ । माण्यत्ति-माण्यत्ति ज्वोपदेयं प्रति चोवनावितिः चिष्यस्तुम्, यार्य-च्यादिविद्येये प्रति चोवनावितिः चिष्यस्तुम् यार्य-द्यादिवद्येवः । बाचा० १९४ । मानं- एष पर्यत्-माण्यर्तः वद्वरत्वारियातेमो महाग्रहः । ठाणा ७६ । माण्यवत्-चात्यत्ति य्वार्यद्त्रात्वामे महाग्रहः । द्वांग ए६९ । वष्ठातीती षट्यद्त्त्तारियां महाग्रहः । द्वांग १४१ । मानः-वर्वरियात्तमो महाग्रहः । क्वं २६ । बष्ठातीती षट्यत्तममं महायहः । द्वां स्वस्तः हाता० १२ । सार्य-कर्यारियम्रय्यदेत्वः मे वर्वे सिम् यार्यास्यम्या स्वन्तर्य्यद्रम्यो वर्वः । त्वाचा० १४ । मातं- स्वत्र्यः प्रयाण्यप्प्य-प्रायस्य मगवतो महावीसस्य बष्टम्य गणः । भाण्यत्पाप-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य बष्टम्य गणः ।	माडंबिय-माडम्बिक:-प्रत्यन्तराजा । प्रश्न० १६ । माड-	माणकर-माणकर:-गच्छार्थकरोऽहमिति माद्यति । ठाणा०
$ \begin{aligned} & $	म्बिक:-छिन्नमडम्बाधिपः । भग० ३१८, ४६३ ।	२४१ ।
माइंबो-माइंम्बकः-प्रत्याखायः-छिन्नमडम्बनायकः । हु॰ प्र० २११ आ । माइंस्वओ-जो खिण्णमंडवं मुख्रति सो माइंविजो।नि॰ द्र॰ प्र० २२०१० छ । माइंस्यो-जो खिण्णमंडवं मुख्रति सो माइंविजो।नि॰ द्र॰ प्र० २२०१० छ । माइंस्या-द्यानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटरवानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटरवानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटसाघारणबादरवनरपतिकायविद्येषः । प्रह्रा० २४८ । माछंनिःस्राइंविद्येषः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवियः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अ॰ प्र० २०६ । तृजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अन् २०२ २०६ । याननिस्तुता यस्पूर्वमनुद्रुत्तमर्प्यवयंत्राविः, वार्या वलन्द्रोणप्रप्रापता । अत्र २०२ । मानंनिस्तान्ममान- वलन्द्रोणप्रप्रापता । अत्र २०२ । मानंनित्रानामानमान्मान्याणिद्री ज एसतिति सो मार्जापंडो, असि- मार्णयत्रे प्रिथगद्वये करेतित्ति सो मार्जापंडो, असि- मार्णयत्रे प्रमार्गाः वर्यायद्वियेषः । मानं-प्रपाणम् । सूर्यं १०९ आ । वलक्रोणप्रमाणता । अभ्य ० ४२ । मानं-प्रमाणम् । सूर्यं १०९ आ । वार्यन्र्यायन्यात्रायुत्यायमज्ञेयम् । काता० १९२ । मार्ग-जलदोषप्रमाणता । जि अ० २०२२। मानं-जलः हेणप्रमाणता । ठाणा० १९१ । मानंवळक्ष छनन्ता- तुवन्ध्यादिवयेषः । बाचा० १९४ । मानं- म्राग्य्य-माणवर्गः-पद्वस्तार्गित्रामे महाग्रहः । ठाणा॰ १४१ । मानः-नार्वरात्रिण्यमो महाग्रहः । जाणा १४१ । मानः-चार्यादिययेष्र्य भावेः । आचा० १४२ । मार्ग्यवर्ग-माणवर्गः-पद्वस्तारिण्यमो महाग्रहः । ठाणा॰ १४१ । मानः-जर्यात्रामाः । जोजा० १८२ । मानन्- ग्रिं ५४। । मानः-कट्रियित्ययहेतुः । उत्त २९१ । मानं- हत्वस्वळादिसमुर्थो गर्वः । आह्य। १७० । मानं- हत्वस्व्यादिस्य यहेतुः । गत्वः १९० । मानं- माण्यत्न-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य बष्टम गणः ।	माडम्बिकः संनिवेशविशेषनायकः । भग० ११५, ४६३।	माणजुत्तो-जलपरियाए दोणीए जलस्स दोणं छहूँतो
माइंबो-माइंम्बकः-प्रत्याखायः-छिन्नमडम्बनायकः । हु॰ प्र० २११ आ । माइंस्वओ-जो खिण्णमंडवं मुख्रति सो माइंविजो।नि॰ द्र॰ प्र० २२०१० छ । माइंस्यो-जो खिण्णमंडवं मुख्रति सो माइंविजो।नि॰ द्र॰ प्र० २२०१० छ । माइंस्या-द्यानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटरवानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटरवानितापतो । ठाणा० २०२ । माइंटसाघारणबादरवनरपतिकायविद्येषः । प्रह्रा० २४८ । माछंनिःस्राइंविद्येषः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवियः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अ॰ प्र० २०६ । तुजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अ॰ प्र० २०६ । तृजुषाचविद्येषः । मारंटसाइंग्रिवयेषः । अन् २०२ २०६ । याननिस्तुता यस्पूर्वमनुद्रुत्तमर्प्यवयंत्राविः, वार्या वलन्द्रोणप्रप्रापता । अत्र २०२ । मानंनिस्तान्ममान- वलन्द्रोणप्रप्रापता । अत्र २०२ । मानंनित्रानामानमान्मान्याणिद्री ज एसतिति सो मार्जापंडो, असि- मार्णयत्रे प्रिथगद्वये करेतित्ति सो मार्जापंडो, असि- मार्णयत्रे प्रमार्गाः वर्यायद्वियेषः । मानं-प्रपाणम् । सूर्यं १०९ आ । वलक्रोणप्रमाणता । अभ्य ० ४२ । मानं-प्रमाणम् । सूर्यं १०९ आ । वार्यन्र्यायन्यात्रायुत्यायमज्ञेयम् । काता० १९२ । मार्ग-जलदोषप्रमाणता । जि अ० २०२२। मानं-जलः हेणप्रमाणता । ठाणा० १९१ । मानंवळक्ष छनन्ता- तुवन्ध्यादिवयेषः । बाचा० १९४ । मानं- म्राग्य्य-माणवर्गः-पद्वस्तार्गित्रामे महाग्रहः । ठाणा॰ १४१ । मानः-नार्वरात्रिण्यमो महाग्रहः । जाणा १४१ । मानः-चार्यादिययेष्र्य भावेः । आचा० १४२ । मार्ग्यवर्ग-माणवर्गः-पद्वस्तारिण्यमो महाग्रहः । ठाणा॰ १४१ । मानः-जर्यात्रामाः । जोजा० १८२ । मानन्- ग्रिं ५४। । मानः-कट्रियित्ययहेतुः । उत्त २९१ । मानं- हत्वस्वळादिसमुर्थो गर्वः । आह्य। १७० । मानं- हत्वस्व्यादिस्य यहेतुः । गत्वः १९० । मानं- माण्यत्न-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य बष्टम गणः ।	चित्रमण्डपाधिपः । राज० १२१ ।	माणजुत्तो । नि० चू० द्वि० ८४ आ । द्रोणं पाणियस्स
माडविओ-जो खिण्णमंडवं गुद्धति सो मार्बविगे। नि० ह्र. प्र. २७० छ । माढर-रथानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढरि-साधारणबादरबनस्पतिकायविधेषः । प्रज्ञा० ३४। माढरि-साधारणबादरबनस्पतिकायविधेषः । प्रज्ञा० ३४। माछनिस्मआन-माननिःमुता यश्त्रेषमुत्रुक्तमप्यंथयंपासो- स्वर्णययातिदारिकायविधेषः । प्रज्ञा० ३२६ । माणनिहित्ती जं एसतित्ति सो माध्वपिडो, अधि- माणनि पिछान्माणदिरो जं एसतित्ति सो माध्यपिडो, अधि- माण्यतिमानलक्षणम् । आव० २२३। माननिःज्ञलः माणदिरो जं एसतित्ति सो माध्यपिडो, अधि- माण्यतिमानलक्षणम् । आव० १२८ । मानं-जलः होणप्रमाणता । अ० ४० २५३। मानं-प्रत्रा होणप्रमाणता । अ० ४० २५३। मानं-जलः होणप्रमाणता । अ० ५० २५३। मानं-जलः होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-प्रत्रा १ सूरं होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-प्रत्रा १ सूरं होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वरुक्षण कनन्ता- जुबन्ध्याविविधेषः । आचा० १६४ । मानं-स्वरुक्षण कनन्ता- तुखन्ध्याविचिधेषः । आचा० १६४ । मानम् १ सूरं होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वरुक्षण कनन्ता- तुखन्ध्याविविधेषः । आचा० १६४ । मानम् १ सूरं २६७ । छष्टाधोती पट्वर्वारियत्तमो महाग्रहः । ठाणा० १४१ । मानः-नायंपरिणमाः । जीवा० १५२ । मानम् । पाण्यक्-चरैयस्तम्भः । सम० ६४ । सीघर्मसमाया २५४ । ठाणा० ३२६ । मानः-जार्यादिगुणवानहमेवेर्यवे मनन-जवपमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १६३ । माण्यव्र-माणवकः-चरैयस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । चक्रवर्उष्टमो निर्धिः । ठाणा० ४४द । माण्यवग्प-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		पडिच्छति । नि॰ चू० तृ॰ ६१ अ ।
ए ० प्र० ८७० अ । माढ भाग-रजतमय उत्हेघ: । ज० प्र० ४६ । माढ भाग-रजतमय उत्हेघ: । ज० प्र० ४६ । माढ र-त्यानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढ रि-सघारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माछ रि-सघारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रजा० २४ । माणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो, अधि- माणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० १०० आ । माणव्यप्-माणवर्या वस्तुभ्व मुगुवद्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभुवय्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभुवय्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाण्यप्-माणवर्यः-पद्वत्त्वारियत्तिमो महाग्रहः । ठाणा० ४६ । माणवर्यः-पद्वत्त्वारियत्तिमो महाग्रहः । ढाण्व १९७ । ठाणा० ३३१ । मानः-जात्याविगुणवानहमेतेत्येव मनन-जवरामनं, मन्यते वाठनेनेति मानः । ठाणा० १६२ । माणवग्-माणवकः-चत्यस्तम्भः । सा० ६४ । सीघर्मसभाया स्तम्भः । जाता० १४। माणवग्-माणवकः-चत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । भाणवग्-भालवकः । ठाणा० ४४६ । माणवग्-भालवकः चत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । भाणवग्-भालवकः । ठाणा० ४४६ । भाणवग्-भालवः भावते सहातेरस्य अष्टम गणः ।	बे॰ य० ४४४ था।	माणग-माननं-अभ्युत्थानासनदानाञ्चलिप्रग्रहादिरूपम् ।
ए ० प्र० ८७० अ । माढ भाग-रजतमय उत्हेघ: । ज० प्र० ४६ । माढ भाग-रजतमय उत्हेघ: । ज० प्र० ४६ । माढ र-त्यानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढ रि-सघारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माछ रि-सघारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रजा० २४ । माणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो, अधि- माणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० भाणाविद्ये-माणठितो ज एसतित्ति माणपिडो । नि० द्र० दि० १०० आ । माणव्यप्-माणवर्या वस्तुभ्व मुगुवद्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभुवय्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभुवय्यु । ४६२ । माणमाणे-मानयत्व तदनुभावमनुभवयु । ४६२ । माणमाण्यप्-माणवर्यः-पद्वत्त्वारियत्तिमो महाग्रहः । ठाणा० ४६ । माणवर्यः-पद्वत्त्वारियत्तिमो महाग्रहः । ढाण्व १९७ । ठाणा० ३३१ । मानः-जात्याविगुणवानहमेतेत्येव मनन-जवरामनं, मन्यते वाठनेनेति मानः । ठाणा० १६२ । माणवग्-माणवकः-चत्यस्तम्भः । सा० ६४ । सीघर्मसभाया स्तम्भः । जाता० १४। माणवग्-माणवकः-चत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । भाणवग्-भालवकः । ठाणा० ४४६ । माणवग्-भालवकः चत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । भाणवग्-भालवकः । ठाणा० ४४६ । भाणवग्-भालवः भावते सहातेरस्य अष्टम गणः ।	माडबिओ-जो छिण्णमंडवं भुझति सो माडबिवो। नि०	आचा॰ २६ ।
माढभाग-रजतमय उरसेघ: । ज० प्र० ४६ । माढस्-रयानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माढरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माढरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माढरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माठरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रज्ञा० ३४ । माठरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रजा० ३४ । माठरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविद्येष: । प्रजा० ३४ । माणां रिडम्महणं करेतित्ति माणांपिडो । विद्य- वलद्रोणप्रमाणता । औष० १३ । मानान्मानावमान- खण्मप्रतिमानलक्षणम् । जाव० १२८ । मानं-ज्ञल् होणप्रमाणता । अ१० १३ । मानान्मानावमान- खण्मप्रतिमानलक्षणम् । जाव० १२८ । मानं-ज्ञल्यः होणप्रमाणता । अ१० ४४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ । मान: बन्दनाम्युरवानण्डमनिमित्तः । दद्य० १८० । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-ज्ञल्यः होणप्रमाणता । उषा० ४६१ । मानं-स्वल्य्य जन्ता- जुवन्ध्यादिविद्येष: । वाचा० १६४ । मानं-ज्ञल्यः होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वल्य्य जन्ता- जुवन्ध्यादिविद्येष: । वाचा० १८९ । मानम् । पुण्ड० १२१ । विमायनिष्यन्ने प्रदे । मान-ज्ञल्यः १९४१ । मानः-मवंपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २६७ । ठाणा० ३३१ । मानः-जात्याविगुणवानहमेनेत्येव मानं-जहमित्तिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-ज्ञाति- हलङपबळादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं- क्रवतॅऽष्टमो निधिः । ठाणा० ४४६ । माणवया-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य लष्टम वणः ।		माणनिसूरण-दतारात्यहङ्कारविनाशकः । उत्त० ४४८ ।
माढर-रथानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढर-रथानितापतो । ठाणा० ३०३ । माढर-सधारणबादरबनस्पतिकायविद्येषः । प्रज्ञा० ३४। माढी-सछाहविद्येषः । ७० प्र० २०६ । तनुत्राणविद्येषः । माठी-सछाहविद्येषः । ७० प्र० २०६ । तनुत्राणविद्येषः । माठी-सछाहविद्येषः । ७० प्र० २०६ । तनुत्राणविद्येषः । माण पर्छो-माणट्ठिनो जं एसतित्ति तो माणपिडो, छमि- माणार् । प्रज्ञा० २२३ । मानक्रिया-मानाय यत्करणम, क्रियाबाः नवमो भेदः । छाव० ६४८ । मानं- जलद्रोणप्रमाणता । औष० १३ । मानान्मानवमान- वणिमप्रतिमानलक्षणम् । छाव० १२८ । मानं-जलरु होणप्रमाणता । अभ० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १०१ । मानः वन्दनाम्युत्वनछामनिमित्तः । दश्व० १२८ । माणमद्द-माणवर्गः-चट्वर्त्वादिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवर्गः-वट्वर्त्तादिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवर्गः-वट्वर्त्तादित्रते महाग्रहः । छाणा० ७६ । माणवर्कः । दश० ६३ । माणवकः : । सुर्य० १४१ । मानः-मावंपरिणामः । जीवा० १५ । मानम् । एण्ड० १२१ । विभागतिष्ठभ्नेति मानः । ठाणा० १८३ । माण्वत-व्ययस्तम्भः । सम० ६४ । सीधमंसभायी २६७ । अष्टाधीती यट्त्त्वारियत्तमो महाग्रहः । छाणा० ५२५ । ठाणा० ३३६ । मानः-जात्यादियुग्यतानहमेतेर्द्यते मनन-जहमितिग्रत्ययहेतुः । जत्त० २६१ । मानः-जाति- कृत्वरुव्वल्वादिसग्रुत्थो गर्वः । आचा० १७० । मानं- कृत्वर्य्यकरित्र ययहेतुः । जत्त० २६१ । मानं-आति- कृत्वर्य्यकरित्यरहेतुः । जत्त० २६१ । मानं-आति- कृत्वर्य्यकरित्यर्य्यहेतुः । जत्त० २६१ । मानं- कृत्वर्य्यकर्तादिसग्रुत्थो गर्वः । आचा० १७० । मानं- भाव्यय्-भाणवर्यः । ठाणा० ४४६ । माण्यत्त-भाग्यत्व मात्त्रति सहायाः । जाणा० १८२ । माण्यत्त-भाग्यत्व मात्त्रति महायाराधिक्र प्रथक्ता न्वर्यसत्तम्भः । जत्र० ३२७ । भाव्यत्तः माण्यत्तः भात्त्ते महावारस्य छष्टम गणः ।	माढभाग-रजतमय उत्सेघः । ज॰ प्र॰ ४६ ।	*1
माढरि-साधारणवादरवतस्पतिकायविद्येषः । प्रज्ञा० ३४ । माढरि-साधारणवादरवतस्पतिकायविद्येषः । प्रज्ञा० ३४ । माढति-सन्नाहबिचयेषः । ज॰ प्र० २०६ । तनुत्राणविद्येषः । माण पिडो-माणहिनो जं एसतित्ति सो माणपिडो, अभि- माणां । प्रज्ञा० २५६ । माणां रिडम्गहणं करेतित्ति सो माणपिडो, अभि- माणां रिडम्गहणं करेतित्ति सो माणपिडो, अभि- माणां रिडम्गहणं करेतित्ति सोणपिडो । नि० दू० दि० भाणां रिडम्गहणं करेतित्ति सोणपिडो । नि० दू० दि० १०० आ । माणन्मद्व-मियीलायां चैस्यः । भाव० १९२ । माणमस्टू-मियीलायां चैस्यः । भाव० १२४ । माणमस्टू-मियीलायां चैस्यः । भाव० १२४ । माणासद्दित्नाययत्व तदनुभावमनुभवय्व । ४६२ । माणसदि-सानयत्व त्वतुभावमनुभवय्व । ४६२ । माणासदि-मानयति श्रुतोपदेखं प्रति चोवनादिभिः शिच्यानुम् दश० २६४ । माणायदए-माणवर्गः-पद्वत्त्वारिवाते महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवकः । दश० ६३ । माणवकः । सुर्य० १४१ । मानः-मावंपरिणामः । जीवा० १४ । मानम् । एण्ड० १२१ । विभावनिष्यन्ने प्रथमो भेरः । जनु० १४१ । मानः-नार्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-अवयमननं, मन्यते वाऽनेवेति मानः । ठाणा० १८२ । माणवया-माणवकः-चैरयस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । साणवया-माणवकः-चैरयस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । माणवया-भाणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । साणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-माणवकः । जात० १४ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । साणवया-माणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-भाणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-भाणवकः । ठाणा० ४४६ । माणवया-भाणवकः । ठाणा० ४४६ ।	माढर-रयानितापतो । ठाणा० ३०३ ।	दग० २०१ । माननिःसृता यत्पूर्वमनुषूतमप्यं धर्यमामो-
माढी-समाहबियेषः । अ॰ प्र० २०६ । तनुत्राणविधेषः । मभ० ४७ । माण-मानं-कुडबादि । आव॰ ८२३ । मानक्रिया-मानाय यत्करण्यम, क्रियायाः नवमो मेदः । जाव० ६४६ । मानं- जलद्रोणप्रमाणता । औप० १३ । मानान्मानवमान- यणिमप्रतिमानलक्षणम् । आव॰ १२८ । मानं-जल्ल- होणप्रमाणता । अभ० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १०० वा । माणसह-मिथोलायां चैत्यः । भाव० १२८ । माणमह-मियोलायां चैत्यः । भाव० १२८ । माणमह-मियोलायां चैत्यः । भाव० १२९ । माणमह-मियोतायां चैत्यः । भव० ४२९ । माणमह-मानयति श्रुतोपदेवं प्रति चोदनादिशिः शिष्टमातुम दध० २६४ । माणयए-माणवर्यः-षट्चरवारियातमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवरुः- । दघ० ६३ । मानवकः । सुर्य० १९४ । मानःगर्वपरिणमः । जीवा० १५ । माता। २६७ । अष्टाधीतौ धट्चर्वरदारियात्तमो महाग्रहः । ठाणा० १४१ । मानःगर्वपरिणमः । जीवा० १५ । माता। २६७ । अष्टाधीतौ धट्चर्वरदारियत्तमो महाग्रहः । ख॰ प्र० ५३१ । माणवर्वचैत्यस्तम्भः । सम० ६४ । सौधर्मसभाया १९४१ । मानःजर्वपरिणमः । जीवा० १५ । झाता० २६७ । अष्टाधीतौ धट्चर्वरदारियत्तमो महाग्रहः । ख॰ प्र० ५३१ । माणवर्वचैत्यस्तम्भः । सम० ६४ । सौधर्मसभाया १९४१ । ठाणा० ३३६ । मानः: । ठाणा० १६३ । माण्यदग-माणवकः-चैत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । माण्यदग्-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		
मभ० ४७ । माण-मानं-कुडवादि । आव० ८२३ । मानक्रिया-मानाय यस्करणम्, क्रियायाः नवमो भेदः । आव० ६४६ । मानं- जलद्रोणप्रमाणता । औष० १३ । मानान्मानाबमान- र्षाणमप्रतिमानलक्षणम् । आव० १२८ । मानं-जल- होणप्रमाणता । प्रभ० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १०० आ । माणसट्-मिर्चोलायां चैस्यः । भव० ४२१ । माणमस्ट-मिर्चोलायां चैस्यः । भव० ४२१ । माणमस्ट-मिर्चोलायां चैस्यः । भव० ४२१ । माणमसट्-मिर्चोलायां चैस्यः । भव० ४२१ । माणमसट्-माणवर्गः-बट्वेत्वर्यायमनुप्रवत्नु । ४६२ । माणमसट्-माणवर्गः-बट्वेत्त्वारिजत्मो महाग्रहः । ठाणा० ७१ । माणवर्गः-बट्वेत्त्वारिजतमो महाग्रहः । ठाणा० ७१ । माणवर्गः-बट्वेत्त्वारिजतमो महाग्रहः । ठाणा० १४१ । मानः-मार्वेरिणामः । जीवा० १५ । मातान २५६ । अष्टाधीती षट्चत्त्वारिजतमो महाग्रहः । ज० १०७२० १२१ । विभागनिष्ठक्षे प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानः-मार्वेरिणामः । जीवा० १५ । मातान २५६ । अष्टाधीती षट्चत्त्वारिजतमो महाग्रहः । अ० १०७२० १२१ । विभागनिष्ठक्षे प्रथमो भेदः । अनु० १५१ । ठाणा० ३२६ । मानः-जात्याविग्रणवानहमेवेत्येव मानं-अवर्गमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः ।ठाणा० १६३ । माण्यदग-प्राणय-प्रमणस्य मगवतो महावीरस्य अष्टम गणः)		भाषा । प्रज्ञा० २४६ ।
यस्करणम्, कियायाः नवमो भेदः । बाव० ६४६ । मानं- बलद्रोणप्रमाणता । बौप० १३ । मानान्मानावमान- यण्मिप्रतिमानलक्षणम् । बाव० १२८ । मानं-जल- दोणप्रमाणता । प्रश्न० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ ! मानः वन्दनाम्युत्वानष्ठामनिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । अ० प्र० २५३ । मानं-जल- दोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वछक्षण बनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मण्णयदि-मानयति श्रुतोपदेशं प्रति चोदनादिभिः शिष्मानुम् दश० २६४ । माण्णवए-माणवर्गः-पट्वत्त्वारिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवकः । दश० ६३ । माण्णवकः । सूर्य० १४१ । मानः-गवंपरिणामः । जोवा० १५ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभावनिष्यन्ने प्रथमो भेदः । बनु० १४१ । मानः-गवंपरिणामः । जोवा० १५ । झाता० २७ । ठाणा० ३२६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-बवगमनं, मन्यते वाऽनेतेति मानः । ठाणा० १६३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानं-जाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं-		माणविडो-माणद्वितो जं एसतित्ति सो माणपिडो, अधि-
यस्करणम्, कियायाः नवमो भेदः । बाव० ६४६ । मानं- बलद्रोणप्रमाणता । बौप० १३ । मानान्मानावमान- यण्मिप्रतिमानलक्षणम् । बाव० १२८ । मानं-जल- दोणप्रमाणता । प्रश्न० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ ! मानः वन्दनाम्युत्वानष्ठामनिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । अ० प्र० २५३ । मानं-जल- दोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वछक्षण बनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मण्णयदि-मानयति श्रुतोपदेशं प्रति चोदनादिभिः शिष्मानुम् दश० २६४ । माण्णवए-माणवर्गः-पट्वत्त्वारिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवकः । दश० ६३ । माण्णवकः । सूर्य० १४१ । मानः-गवंपरिणामः । जोवा० १५ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभावनिष्यन्ने प्रथमो भेदः । बनु० १४१ । मानः-गवंपरिणामः । जोवा० १५ । झाता० २७ । ठाणा० ३२६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-बवगमनं, मन्यते वाऽनेतेति मानः । ठाणा० १६३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानं-जाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं-	माण-मान-कुडवादि। आव० ८२३। मानक्रिया-मानाय	माणतो पिडग्गहणं करेतित्ति माणपिडो । नि० चू॰ दि०
बलद्रोणप्रमाणता । अपि० १३ । मानान्मानाबमान- बणिमप्रतिमानलक्षणम् । आव० १२८ । मानं-जल- होणप्रमाणता । प्रस्र० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० होणप्रमाणता । प्रस्र० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ । मानः बन्दनाम्युत्वानष्ठामनिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-जल- होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वल्रक्षण अनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मण्यायए-माणवर्गः-षट्वत्त्वारिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवर्गः-पट्वत्त्वारिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवर्कः । दश० ६३ । मानजन्तः । सूर्य० १२१ । वभावनिष्यन्ने प्रथमो भेवः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पिण्ड० १२१ । वभावनिष्यन्ने प्रथमो भेवः । अनु० १४१ । मानःगर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्वः । आचा० १७० । मानं-	यत्करणम्, क्रियायाः नवमो भेदः । धाव० ६४८ । मानं-	१०० आ ।
षणिमप्रतिमानलक्षणम् । आव० १२८ । मानं-जलः होणप्रमाणता । प्रम० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्यं० १७१ । मानः बन्दनाम्युरवानष्ठामनिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-जलः होणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वळक्षण छनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । मानं-स्वळक्षण छनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । मानं एषठ १४३ । मणण्यए-माणवर्गः-पट्वत्त्वारिशतमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवर्कः । दश० ६३ । माणवकः । सूर्यं० १५१ । मानः-गर्वपरिणामः । जीवा० १५ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेरः । अनु० १५१ । मानः-मर्वपरिणामः । जीवा० १५ । जाता० २५४ । आण्यवर्त-चेर्यस्तम्भः । सम० ६४ । सौधर्मसभायाः २५४ । ठाणा० ३३६ । मानः-जारयादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १८३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- कृल्कप्यलादिसमुरथो गर्वः । आचा० १७० । मान-	जलद्रोणप्रमाणता । अपि० १३ । मानान्मानावमान-	माणब्भंस-मानभ्रंधम् । ज्ञाता० ११२ ।
दोणप्रमाणता । प्रश्न ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ । मानः बन्दनाम्युरवानछामनिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-जलठ द्रोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वछक्षण बनन्ता- नुबन्ध्यादिविधेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मृषामाणया द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानः-गर्वपरिणामः । जीवा० १५ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानः-गर्वपरिणामः । जीवा० १५ । माता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानः-जारयादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-अवगमन, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १८३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- कुलरूपवलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं-		माणमह-मिथीलायां चैस्यः । भग० ४२५ ।
१७१। मानः बन्दनाम्युत्वानछामनिमित्तः । दश० १८७। मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३। मानं-जलू. द्रोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वलक्षण खनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मृषामाषाया द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानःगवंपरिणामः । जीवा० १५ । झाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननं-अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । मानःलहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं-	द्वोणप्रमाणता । प्रश्न• ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य०	
मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-जल. देश० २६४ । माणवए-माणवर्गः-षट्वत्त्वारिंशतमो महाग्रहः । ठाणा० जुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । मग० १४३ । मृषासाषाया द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पुण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानः-गर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं मननं-अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं-	१७१ । मानः बन्दनाम्युत्वानछामनिमित्तः । दश० १८७ ।	
द्रोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वल्लक्षण छनन्ता- नुबन्ध्यादिविशेषः । बाचा० १६४ । भग० १४३ । मृषाभाषाया द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पिण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । बनु० १५१ । मानःगवंपरिणामः । जीवा० १५ । झाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननंव्ययमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १६३ । मानःव्हमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूप्वलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं-	मान-जलद्रोणप्रमाणता । अ० प्र० २५३ । मान-जल.	
नुबन्ध्यादिविशेषः । आचा० १६४ । भग० १४३ । मृषाभाषाया दितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पिण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानःगवंपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३१ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं मननंअवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० ११३ । मानः अहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं- मान्य गण्यन्-प्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		माणवए-माणवर्गः-षट्वत्त्वारिंशतमो महाग्रहः । ठाणा०
मुषामाषाया दितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पिण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १४१ । मानःगर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येव मननंअवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १६३ । मानः अहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं- मानं अप्रण्यान्यण		७६। माणवकः । दश० ६३ । माणवकः । सूर्य०
पिण्ड० १२१ । विभागनिष्वन्ने प्रथमो भेदः । अनु० प्र० ५३५ । १९१ । मानःगर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं स्तम्भः । ज्ञाता० १९ । मननं अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । मानः लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं- माणवगण-न्नमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		
१४१। मानःगवंपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० माणवकचैस्यस्तम्भः । सम० ६४ । सौधमंसभाया २७ । ठाणा० ३३९ । मानःजात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं स्तम्भः । ज्ञाता० १४। मननंअवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । माणवग-माणवकःचैत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । मानः अहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानःजाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गवं: । आचा० १७० । मानं- माणवगण-न्नमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		
२७ । ठाणा० ३३६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येव स्तम्भः । ज्ञाता० १४ । मननं-ववगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । मानः-वहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं- माणवगण-न्नमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।	१५१। मानःगर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता०	माणवत-चैत्यस्तम्भः । सम० ६४ । सीधमंसभाया
मननं-अवगमनं, मन्यते वाऽनेनेति मानः । ठाणा० १९३ । माणवग-माणवकः-चैश्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । मानः-अहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- चक्रवतेंऽष्ट्रमो निधिः । ठाणा० ४४८ । कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मानं- माणवगण-प्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।	२७ । ठाणा० ३३९ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं	
मानः-लहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति- चक्रवर्तेऽष्टमो निधिः । ठाणा० ४४८ । कुलरूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मान- माणवगण-प्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।		माणवग-माणवकः-चैरयस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ ।
कुल रूपबलादिसमुत्थो गर्व: । आचा० १७० । मान- माणवगण-अमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गण: ।		
	(अल्प॰ १०७)	

माणवगनिही]

ठाणा० ४११ । माणवगान्माणवकनामानः चैरयस्तम्मः । ज० प्र० १६३ । माणस-गान्धवांनिकाधिपतिः । मग० ६७४ । ठाणा० ४०६ । माणसन्ना-मानोदयादहङ्कारारिमका उरसेकादिपरिणति- मागसन्ना । प्रज्ञा० २२२ । मानोदयादहङ्कारारिमकोरसेक- किया, मानसः संज्ञाऽनयेति मानसंज्ञा । भग० ३१४ । मानोदयादहङ्कारारिमकोरसेकक्रियंव सञ्ज्रायतेऽनयेति मान- सञ्ज्ञा । भग० ३१४ । माणसिय-मानसिकः । आव- ७७६ । मनसा निवृंतो मान सः स एव मनःकृतो मानसिकः । आव० १७१ । माणसिय-मानसिकः । आव- ७७६ । मनसा निवृंतो मान सः स एव मनःकृतो मानसिकः । आव० १७१ । माणसिसहस्सं-मानसीसहन्नम् । जोवा० २३३ । माणसीसहस्सं-मानमुगता । आव० १४६ । माणा-माना-मानानुगता । आव० १४६ । माणिको-(देषी०) कोयवः । (?) । माणिक्री-सिधानदेवावासत्त्वास्माणिभद्रकूटम् ।ठःणा० ४५४ । माणिक्री-दिषी०) कोयवः । (?) । माणिक्री-दिषी०) कोयवः । (?) । माणिक्री-(देषी०) कोयवः । (?) । माणिक्री-सिगत्वा ये । उत्त० ८४९ । माणिम्हामिनमानिकः । जोघ० १८ । माणिम्हामित्तवाये । उत्त० ८४९ । माणिम्हामिन्यात्विध्ये । उत्त० ८४९ । माणिम्हान्यात्विध्ये । उत्तर्ग ८४९ । माणिम्हामिन्यात्विध्ये । तत्तर्ग दिञ्यवद्यंमानोद्याने यक्षः । विपा० ६६ । माणिमद्रः वैश्वमणस्य पुत्रस्था- नीयो देवः । मग० २०० । माणिमद्रः-उत्तरनिकाये व्यन्तरेन्दः । भग० १४६ । भग० ६८० । निरयावल्यां तृतीयवर्गे षष्ठमध्ययनम् । निरय० २१ । सुधर्मसभायां माणिमद्रसिहासने देवः । निरय० ३६ । मणिपतिनगर्यां वाया।पतिः । निरय० ३६ । माणिभद्रः-यक्षेन्द्रः । जोवा० १७४ । नि० ङ्ग० द्वि० २२ व । माणिभद्रं-छोत्तर-	माणिभद्र-द्रग्यपूतिनिरूपणे समिल्लपुरे यज्ञः । पिण्ड० ८३ । अतिमुष्ठद्वारविवरणे गुह्स्वविश्चेपः । पिण्ड० ११३ । यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । माणिम माणजोगो-माणणोओ । दश० चू० १४७ आ । मान्यः । दश० २७५ । माणो-माणिका-षट्पत्थाशदधिकशतद्वयपल्ठमाणा । अनु० १४२ । मानी-जात्यादिमदोपेतः । ज्यां० २८६ । माणुम्माणियं हिन चू० द्वि० ७१ अ । माणुम्माणियट्टाणाणि-मानोरमानस्थानानि-मानं-प्रस्य- कादिः उन्मान-नाराचादि, यदि वा मानोन्मानमित्य- आदीनां वेगादिपरोक्षा तस्त्यानि तद्वर्णनस्थानानि वा । आचा० ४१३ । माणुसखेत्त-मानुषदेत्रं नस्ययक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ४२६ । माणुसखेत्त-मानुषदेत्रं नस्ययक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ४२१ । माणुसखेत्त-मानुषदेत्रं -समयक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ४२१ । माणुसत्तर-मानुषदेत्रं -एक्करवरस्य द्वीपस्य बहुमध्यदेल- भागे पर्वतः । जीवा० ३३३, ३४३ । मानुषोत्तरः । आव० १९२ । मण्डल्कात्तरपर्वतः । ठाणा० १६६ । मानुषेम्यो-मानुषक्षेत्राद्वीत्तः यदि वा्रानुषोत्तरः । ठाणा० १६६ । ईशानकल्पे देवविमानविशेषः । सम० २ । माणुस्त-मानुष्यक्रं-मनुक्यसम्बन्धि औदारिकशरीरम् । उत्त० १८४ । मानुष्यम् । आव० ३४१ । माणुस्त-मानुष्यक्रेन्दारोण । जाता० ३३ । माणुस्त-मानुष्यक्तेन्नहारेण्वा विष्यानिवरेषः । सम० २ । माणुस्त-मानुष्यक्तेन्दारेण । जाता० ३३ । माणेमाणी-मानयन्ती स्पर्यनदारेण । जाता० ३३ । सालेक्षणा- । ठाणा० ६० ।
भाषा-माना-मानानुगता । आव० १४८ । साणि-माणिभदभिधानदेवावायनगःमाणिभवन्त्रमः सःस्य	-
माणिकी-(देशी०) कोयव: । (?) ।	•
माणिशामि-मानयिष्ये । उत्त॰ ८४९ ।	
माणिभद्द-माणिभद्र:-वद्धंमानपुरस्य विजयवर्वचानोचाने	
यक्षः । विपा० ६६ । माणिमद्रः वैश्रमणस्य पत्रस्थाः	
नीयो देवः । मग० २०० । माणिमडः-उत्तरतिकाये	· ·
व्यन्तरेन्द्र: । भग० १४८ । भग० ६८० । निरयावल्यां	
तृतीयवर्गे षष्ठमध्ययनम् । निरय० २१ । सघमंसभायां	
माणिभद्रसिंहासने देव: । निरय० ३६ । मणिपतिनगयाँ	
गाय।पतिः । मिरय० ३६ । माणिभद्र:-यक्षेन्द्र: । जोवा।	
थीरत्ये दिग्विभागे चैस्यः । सूर्यं २ । माणिभद्रः-	मातःङ्गविद्या-यदुपदेशादतीतादि कथयन्ती डोण्ड्यः ।
यक्षविशेष । आव० २२५ । मिथिलानगर्यां चैत्यविशेषः ।	ठाणा। ४५१।
ज . प्र• ६, १४० ।	मातमिस्सिया-मातृनिभा । धाव० ५२३ ।
माणिमद्दकूड-मणिभद्रनाम्नो देवस्य निवासभूतं कूटं	मातापितृसमान-अम्मापिइसमाणो-उपचारं विना साधुषु
मणिभद्रकूटम् । ज• प्र० ७७ । मणिमद्रकूटं-वैताव्य-	एकान्तेनेव वस्सलः । ठाणा॰ २४३ ।
कूटनाम । ज० प्र॰ ३४१ ।	मातिघर-मातृग्रहम् । आव० ८६३ ।
माणिभद्दत-महापद्मसेनापति: । ठाणा० ४४९ ।	मातुगाम- । नि॰ चू॰ प्र॰ २४७ ज ।
	دد•)

मातुलिग]

मातुलिग-बोजपूरम् । आव० ३६५ ।	मामए-मामकः-ममेदमहमस्य स्वामीत्येवं परिग्रहाग्रही ।
मातुर्ऌंग–बीजपूरकम् । अनुत्त० ६ ।	सूत्र० ६९ । मामकःपा मम समणा घरमइंतु । अोघ०
मातृचाहकाः-ये काष्ठशकलानि समोभयाग्रतया सम्बन्धिः	१५६। नि० चू० प्र० २९२ अ।
उत्त० ६९४ ।	मामग-मामक-यत्राह गुहपतिः मा कश्चिद् गुहमागच्छेत्
मातृस्थानं-मायागारवम् । दश० २२६ । कपटम् । पिण्ड०	एताहर्श गृहम् । दश० १६६ । य एवं वक्ति-मा मम
१४४ । अनु० १४० । आव० ६३६ ।	समणा घरमइतु। अोघ० ९३।
मातुस्थानतः- । उपा० ११ ।	मामणा ममीकारार्थे (देशीवचनम्) । आव० १२२ ।
मात्रः-कास्यभाजनाद्युपकरणमात्राया आधार विशेषः ।	मामाओ-प्राहारादिएसु चेव सब्वेसु ममत्तं करेति
अनु० १४६ ।	मामात्रो । विविधदेसगुणेहि पडिबद्धो मामात्रो । नि• चू०
मात्रकम्- । आचा० ३४५ ।	द्वि० १२ वा ।
मात्रा-तुल्यवाची । नि० चू० तृ० १०८ वा ।	मामाक-ईष्पलुः । वृ० प्र० २४६ व ।
मात्रापुत्रीय-सङ्ग्रामे परानीकसुभटेन जेत्रा । सूत्र ५०।	मामिया –मामिका–मातुलभार्या । विपा० १८ ।
मास्सिकमल्ल-मल्लविशेष: । ध्य० द्वि॰ ३४७ ज ।	मायंकदु-मायां कृत्वा-मायां पुरस्कृत्य माययोत्येर्थः :
माथुरकोट्टइलू-उदायिनुपमारकः । आव० ५२६ ।	ठाणा० १३७।
माथुरखभार-आक्रोशसहः । मर॰ ।	मायंग मातज्जः-हस्तो । जीवा ० १२२ ।
माथुरी-मथुरापुरिसङ्घटितमत इयं वाचना माथुरी ।	मायंगी-मातज्जी-योगसंग्रहे शिक्षादृष्टान्ते श्रेणिकदीहित्री
नंदी० ४१ । स्कन्दिलाचार्यसङ्घ टिता । (१) । स्कन्दिला-	अभयपत्नी विद्याधरपुत्री । आव० ६७३ ।
चायं-प्रभृतिसङ्घटितवाचना । (?) । मथुरापुर्यां पुनर-	मायंजण- तृतीयो वक्षस्कारः । ठाणा० ३२६ । मातझनो-
नुयोगः प्रवत्तित इति वाचना माथुरी । नंदी० ४१।	वक्षस्कारादिः । ज॰ प्र॰ ३५२ ।
मादिमिस्सगा-मातृमिश्रका । आव० ६७६ ।	मायंदी-माकन्दी-षष्ठाङ्गे नवमं झातम् । उत्त० ६१४ ।
मान-धान्यमानं-सेतिकाकुडवादि । ज० प्र० २१७ ।	ज्ञाताधर्मकथायाः प्रथमश्रुतस्कन्धे नवममध्ययनम्,
मान-जलद्रोणमानता । भग० ११९ ।	माकन्दीनाम वणिक् तत्पुत्रो माकन्दीशव्देनेह ग्रुहीतः ।
मानकर-कथमहमनम्यर्थितः कथयिस्यामीति मानकदः ।	शाता॰ ९ ।
9ागा॰ 588 ।	माय -गुप्तत्वेन मायाप्रधानोऽतिचारः । ठाणा० ४१६ ।
मानक्रिया-यजारयादिमदमत्तस्य परेषां हीलनादिकरणम् ।	मात-बन्तःप्राप्तावस्थिति तुद्दब्यम् । अन्तरवस्थितम् ।
ठाणा• ३१६ ।	उत्त० ११३ । माया-परपञ्चनाध्यवसायः । आचा०
मानमूरण-मानमर्दनः । ज॰ प्र॰ ४२१ ।	१७० । माया-दशविधमुषायां तृतीया मुषाभाषा ।
मानवत्तिए-मानप्रस्ययः-जात्यादिमव्हेतुकः । सम० २४ ।	ठाणा० ४८६ ।
मानसं-एकस्मिन् वस्तुनि चित्तस्यैकाग्रता । बृ० प्र०	मायन्ने-यावद् द्रव्योपयोगिता मात्रा तो जानातीति तज्ज्ञः ।
२५६ अ ।	धाचा॰ १३२ ।
मानससर:-दिव्यसरोवरविशेष: । प्रज्ञा० १४९ ।	साया-मीयते वाऽनयेति माया । ठाणा०११२। माया-सर्वत
मानुष-मनुषः । नंदी॰ १६१ ।	स्ववीयं निगूहनम् । आव० ४३ । माया-वद्धनबुद्धिः । सूर्यं०
मानुषोत्तर-लब्धिमतामेकोत्पातस्यानम् । आव० ४७।	३९९ । मात्रा-आहारमात्रा । भग० १२२ । मात्रा-
माप-मानम् । नंदी० ६२ ।	अलम्बनसमूहांश: । भग० २१४ । माता-व्युत्पत्तिभूबि: ।
माम-भ्रातः । पढ० ३५-४६ ।	प्रश्न॰ १७। मर्यादा-मात्राश्वब्दस्य मर्यादावाचित्वेनापि
(૮५१	

सहत्वात् । उत्त० २६१ । परिमाणार्थोऽयं मात्राशब्द: । उत्त० २६९ । ज्ञाता० ७१। परवञ्चनबुद्धिः । ज्ञाता० २३८ । पवन्धनाभिप्राय: । व्य० द्वि० २९ अ । मात्र-शब्दः आकारभावव्यतिरिक्तप्रतिबिम्बादिधमन्तिरप्रतिषेध-वाचकः, वास्तव्यपरिणामप्रतिषेधवाचकः । आव० ३३८ । स्वपःव्यामोहोत्पादकं शाठ्यम् । उत्त० २६१ । प्रता-रणवुद्धिः । प्रश्न० ५८ । माया । पिण्ड० १२१ । मायाक्रिया, क्रियाया एकादशमो मेद:। आव० ६४८। निकृतिः । आव० ७८९ । मायानुगता । आव० ५४८ । मायातिर्वत्तितं यत्कमं मिथ्यात्वादिकं तदपि माया । प्रज्ञा० ११८ । अनार्जवम् । प्रज्ञा० ३३९ । निकृति-रूपा । जीवा॰ १५ । मायाविषयं गोपनीयं, प्रच्छन्न-मकार्यं क्रुरवा नो आलोचयेत् मायाम् । ठाणा० १३७ । परवञ्चनबुद्धिः । ज्ञाता० ७९ । मात्रा-संयमयात्रार्थं परिमिताहारग्रहणम् । नंदी० २१० । मात्रा-परिमाणम् । उत्त० २८१ । अष्टमं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५। मायाकारः-। ठाणा० ४९० | दश० २०१ । मायाक्रिया-यच्छठतया मनोवाक्कायप्रवर्त्तनम् । ठाणा० ३१६ । मायागारव-मायागारवं मातृस्थानम् । दश० २२६। मायागोलकः-। उत्त० १६३ । मायानियडीपसंग-मार्यव निकृतिमयिानिकृतिस्तस्याः प्रसङ्गः । आव० २६४ । मायानिस्सिया-मायानिःसृता, यत्परवञ्चन द्वभिप्रायेण सत्यमसत्यं वा भाषते । प्रज्ञा० २५६ । मायामोस-मायामृषा-वेषान्तरकरणतो लोकविप्रतारणम्, सप्तदेशम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । वैशान्तरभा षान्तरकरणेन यत्परवञ्चनं तत् मायामृषा । भग॰ ६० । मायामृषावाद: । औप० ७९ । मायामोष:-तृतीयः कषायद्वितीयाश्च वचोः संयोगः । भग• ८० । मायामृष/-मायालक्षणकषायानुगतत्वात्मृषारूपत्वाच्च । अधर्मद्वारस्य चतुर्थं नामः । प्रश्न० २६ं । माया च निष्कृतिर्मृषा च--मृषावादो मायया वा सह मृषा मध्यामृषा, प्राकृत्तान्मा-यामोसं, वेषान्तरकारणेन लोकप्रतारणम् । ठाणा० २७ ।

मायामोसि-मायामूषा-तृतीयकषायद्वितीयाभवयोः सयोगः। ন্তা বত প্ৰ मायावत्तिए-मायाप्रत्ययो मायानिबन्धनः । सम० २५ । मायावत्तिया-मायाप्रत्ययकी-विंशतिकियामध्ये तृतीया । आव० ६१२ । माया प्रत्यया-माया-वनार्जव कोधा-दिरपि स च प्रस्ययः-कारणं यस्याः सा, सम्यग्ह्रुटेस्तु-तीया क्रिया । प्रज्ञा॰ ३३४ । माया-बाठ्यंप्रस्ययो-निमित्तं यस्याः कर्मंबन्धक्रियाया-व्यापारस्य वा सा तथा । ठाणा० ४२ । मायासन्ना-मायासञ्ज्ञा-मायावेदनीयेनाशुभसङ्क्लेशादनु-तसम्भाषणादिकिया । प्रज्ञा० २२२ । मायासञ्ज्ञा-मा-योवयेनाशुभसङ्क्लेशादनृतसम्भाषणादिकियैव सङज्ञायते-ऽनयेति मायामव्ज्ञा । भगः ३१४ । मायासल्लं-मायाशल्यम् । अोघ० २२७ । माया-निकृति: शुल्यते-बाध्यते अनेनेति शल्यं सैव शल्यं माया-शल्यम् । ठाणा० १४६ । मायाशल्यं-माया-निकृतिः सैव शल्यं मायाशल्यम् । सम० १ । मायासूनवोयादिः-। पिण्ड० १०८ । मायी-मायीस्युपलक्षणत्वात् कषायवान् । भग० १९३ । मायेन्द्रजालिक:-। विशे० ४१० । मार-मारः-ग्रायुक्ककमंक्षयलक्षणः । आचा० ३८ । चतु-र्थनके तृतीय अपक्रान्तो नरकेन्द्रः । ठाणा॰ ३६४ । मार:-मदन: मरणं वा । प्रश्न० ६७ । नाट्यविशेषः । ज॰ प्र॰ ४१४ । मारः मणिलक्षणविशेषः । जीवा॰ १८९ । मारं-संसारम् । आचा० १६९ । मारणंतिअसमुग्धाए- मारणान्तिकसमुद्घात:-अन्तर्मुहूर्त-मारणंतिय-मारणान्तिकी-मारणमेव योऽन्तरुवत्र भवा । ठाणा० ९७ । मारणमेवान्तो-निजनिजायुवः पर्यन्तो मरणान्तः तस्मिन् भवः मारणान्तिकः । उत्त॰ २४२ । मारणतिया–मारण–प्राणत्यागलक्षणं सर्वायुब्कक्षयलक्ष-णं च, तमेवान्तस्तत्रमवा मारणान्तिकी । आव० ८३६ । मारणतियहियासणा-मारणान्तिकाभिसहना-कल्याणमि-त्रबुद्धया मारणान्तिकोपसर्गसहनम् । सप्तविंशतितमोऽन-गारगुणः । अन्त्यगुणः । आव० ६६० ः

(८५२)

मायामृषावादः । दश० १८८ ।

मारण]

[मालुय

मारण प्राणवियोजनं असिंशक्तिकुन्तादिभिः । आव०	मालणीयं- । ज्ञात॰ ३८ ।
४४८ । अव्यक्तस्वापादनम् । आचा० ३९ ।	मालणोया-परिवारणीयानि । ज॰ प्र॰ ४३ । जीवा०
मारणसमुग्धाए-मारणे-भवो मारणः स चासौ समुद्धा-	856. 246 1
तश्च मारणसमुद्घातः । जीवा० १७ ।	मालती-जाति: । ज॰ प्र॰ ४५ । कुसुमम् । ४७३ ।
मारणा-मरणहेतुः । विपा॰ ४२ । मारणा-प्रतीता,	मालनीय-परिवारणोयम् । ज्ञाता० ४२ ।
प्राणवधस्य सप्तमः पर्यायः । प्रश्न० ५ ।	मालयं-माल्यम् । बाव० १५१ ।
मारा-गूना । ज्ञाता० २०२ ।	मालयघर-मालकग्रहं-दितीयभूमिकाद्युपरिवत्तिगृहं । जं०
माराए-मारणाय । आचा० १२७ ।	प्र० १०६ ।
मारामारी-डामरम् । आव० ७११ ।	मालवंत-माल्यवद्वक्ष स्कारनिभोत्पलादि योगान्माल्यबद्देव-
भारामुक्के -मारा-झूनी तस्या मुक्तो वा स मारामुक्तो	स्वामिकत्त्वाश्च माल्यवद हु दः । जल् प्र॰ ३ २० । माल्यं-
माराद्वा-मरणान्मारकपुरुषाद्वा मुक्तो-विच्छुटित: । ज्ञाता०	पुष्पं नित्यमस्यास्तीति माल्यवानु देव: । जं• प्र० ३३९ ।
२०२ ।	सीतानद्यां प्रथमवक्षस्कारपर्वत: । ठाणा० ३२६ । माल्य-
मारि-झटिति वर्षविषया प्रतीतिः । नंदी० १९ । मारिः	वन्नाम वृत्तवैताढ्यपर्वतः । ज० प्र० २८० ।
जनमरकः । सम० ६२ । मारिः–वर्षे प्रतीतिः । (?) ।	मालवंतदह-उत्तरकुरौ पञ्चमद्दुदः । ठाणा० ३२६ ।
मारिः–मरकः । ज० प्र० ६६ । मारिः । झाव० ४०१ ।	मालव-मालवा म्लेच्छविशेषाः शरीरापहारिण: । व्य०
मारीइ-मारी-युगपद्रोगविशेषादिना बहूनां कालघमंप्रा-	द्वि॰ १४ छ । मालदक:-स्तेन: । आव॰ ८११ । मालव:-
सिः । ज० प्र० १२५ ।	चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । म्लेच्छ-
मार्ग-पृष्टः । दश० २३४ । छेदनं-मार्गतिक्रमणम् ।	विशेषः । प्रज्ञा० ५४ ।
ठाणा॰ ३४६ ।	मालवग-जनपदविशेषः । भग० ६८० । पर्वतविशेषः ।
मागतः- । नंदी० । ६० । विशे० ५३९ (?) ।	नि॰ चू॰ प्र० १७३ झ ।
मार्गण-निपुणबुद्धधान्वेषणम् । पिण्ड० २९ ।	माला-समूहः । ज्ञाता० १३३ । अनेकसुरकुसुमग्रथिता ।
मार्जार-बिडालः । उत्त॰ ६२६ । बिडालः । प्रज्ञा०	बाव० १८४ । माला:-श्रेणय: । जo प्रo १०४ ।
२५४ । वायु: । ठाणा० ४५७ ।	अरहट्टस्य माला । ओघ० १९ ।
मार्जारपादिका-हरितभेदः । आचा० १७ ।	मालाकारा-श्रेणिविशेषः । ज० प्र० १९३ ।
माजिता-शिखरिणी । आचा॰ ३३६ ।	मालिअं-मालितं-धारितम्, परिहितम् । ज० प्र० १८७ ।
माल-उपरितलब्यवस्थितः । अोघ० १२ । कायोरसगे	मालिण–मुकुली–अहिमेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
पञ्चमदोषः । आव० ७६८ । मालः-गृहोपरि क्रियमाणः ।	मालिणीय-मालनीय-परिवारणीयम् । जीवा० १९९ ।
भग० २७४ । आचा० ३६२ । उपरितलम् । आघ०	मालिय-मालिकम् । जीवा० २६९ ।
५२ । मालो-मालक: -उपरितनभाग: । ज्ञाता० १५७ ।	मालो-सुविधिनाथस्य चैत्यवृक्षः । सम० १५२ । वनस्पति-
द्वितीयभूमिका । बृ० द्वि० १३ आ । श्वापदादिरक्षार्थे	विशेषः । राज० ७९ । वनस्पतिविशेषः । ज० प्र० ४५ ।
मञ्चविशेषः । ज्ञाता० ६३ । मालको–ग्रहस्योपरितन-	मालुआ–एकास्थिकफलवृक्षविशेषः । ज० प्र० ४६ ।
भागः । ठाणा० १२४ ।	मालुगा-मालुका विनयविषये अम्बर्षित्रह्मणभार्या श्राविका ।
सालक-एहोपरितनभागः । बू॰ द्वि॰ १६८ आ ।	आव० ७०८ । त्रीन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९४ ।
मालकार-हरितराजः । ठाणा॰ ३०२ ।	मालुज्जेणि-दृष्टान्तसूचकं वचनम् । अोघ० १९।
मालणा-माल्यते-व्याप्यते इति मालणा । ओष० ६२ ।	मालुग-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ । मालुकः-वृक्ष-
(८५३)	

म़ालुया]

[माहण

विशेष: । प्रज्ञा० ३१ । मालुक:-एकास्थिकफल वृ क्षवि-	मासरासिवण्णाभ-मांसराशिवर्णाभः । जीवा० ३७० ।
दीषः । राज॰ ५० ।	माससिंगा-माषफलिका । प्रज्ञा॰ २६६ ।
मालुया- मालुका-वक्षी । सूत्र० ८५ । मालुका-एका-	मासा-पुरिवत्ताजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ११ । माषाः ।
स्थिकफला । जीवा० २०१ त्रीन्द्रियजन्तुविशेष: ।	पिण्ड० १६८ । समयविशेषः । ठाणा० ८६ ।
जीवा० ३२ । वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।	मासावच्ची-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
मालुयाकच्छ-मालुकानाम एकास्थिकवृक्षविशेषः तस्य	मासिआ-प्रथमभिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।
यत्नक्षं तत्तथा । भग० ६८४ । मालुकाकच्छः-एका-	मासिए-तपविशेष: । आव० ३२७ ।
स्थिफलवृक्षः । ज्ञाता० ७८ ।	मासिएणंमत्तेणं-मासिकेन भक्तेन-मासोपवासैः । जं०
मालुयामडंवर-मालुकामण्डपक:-वृक्षविशेषयुक्तो मण्ड-	प्र॰ २८० ।
पकः । जीधा० २०१ ।	मासियं-प्रथमाभिक्षुप्रतिमा । ज्ञाता० ७२ ।
मालोहड– मालात्–मञ्चादेरपहृतं–साध्वर्थमानीतं यद्भक्ता-	माहण-मा वधीरिति प्रवृत्तिर्येषां ते माहनाःउत्तरगुण-
दि तन्मालापहृतम् । त्रयीदश्चम उद्गमदोष: । पिण्ड० ३५ ।	मूलगुणवन्तः संयतः इत्यर्थः । ठाणा० ३१२ । माहनः-
माल्यवत-रम्यग्वर्षे पर्वतः । ठाणा० ६८ ।	ब्राह्मणः । ठाणा॰ ३१२ । माहनःब्राह्मणः । ठाणा०
माल्ययान्-पर्वतविशेषः । प्रज्ञा० १५६ ।	३४२ । माहनः-ब्रह्मणः । उत्त० ३०७ । मा हनेस्येवं
माइवग्गो-स्तोजनः । बृ० तृ० १११ व ।	योऽग्यं प्रति वक्रि स्वयं हनननिवृत्तः सन्नसौ माहनः,
माषतुष-घोसंतस्स वि जस्स गंथो न ट्वायति स दुमेहो ।	ब्रह्म वा ब्रह्मचर्यं कुबाळानुष्ठानं वाऽस्यास्तीति ब्राह्मणः ।
निः मू० दि० ३६ वा । अपूर्वधराणामप्रमादवती	भग० २२६ । मा प्राणिनो जहि-व्यापादयेत्येवं प्रवृत्तिः
शुक्लब्यानोरपत्तिः । आव० ६०३ । अरुपश्रुतस्वे हष्टान्तः ।	उपदेशो यस्य माहनः सब्रह्मचारी वा ब्राह्मणः । सूत्र०
उत्त॰ ६८० ।	२९८ । मा हन इत्येवमादिशति स्वयं स्थूलप्राणातिपाता-
माषतुषादि-श्रमणविशेषः । भग० ८९५ ।	दिनिवृत्तत्वाद्यः स माहनः, अथवा ब्राह्मणो-ब्रह्मवर्यस्य
मास-माष:-पश्वरक्तिकामान: । उत्त० २९७ । औषधि-	देशतः सद्भावाद् ब्राह्मणो-देशविस्तः । भग० ६९ । साधुः
विशेषः । प्रज्ञा॰ ३३ । घान्यविशेषः । भग० ८०२ ।	माचा॰ २१४ । मुनिः । आचा॰ १६३ । ब्राह्मणः ।
माषः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० १४ ।	षाव० १८८ । माहनः-श्रावकः । भग० १४१ । मा हुनं
अन्यानि नामानि समयावलिकादीनि असतीति मासः ।	इस्याचब्टे यः परं पति स्वयं हनननिवृत्तः सन्तिति स
मानानि वा द्रव्यक्षेत्राग्यसतीतिमासः मानासनात् मासः ।	माहनो-मूचगुणघर: । ठाणा० १०५ । माहनं-मा हन-मा
ति० द्भ० तृ० १४० अ । पर्वगवनस्पतित्रिशेष: । प्रज्ञा०	विनाशय इस्येवंपदपणाकारिणः । ठाणा० ५२१ ।
३३। कालमानविशेषः । भग० ८८८ । माषः । प्रज्ञा०	ब्राह्मणः-संयतासंयतः । सूत्र० १२० । ब्राह्मणः-
२१७ । माषो–दशार्षगुद्धामानः सुवर्णादिमयः । निरय०	ब्राह्मणविशेषः । सूत्र० ३४ । मा वधीइत्येवं रूपं
२४ । माषा । मग० २९० । धान्यविशेषः । दश०	मनोवाक्झिया च यस्यासौ माहनः । उत्त० ४४२ ।
863 I	माहनः-ब्राह्मणः । उत्त• ४१० । मा हणति प्रवृत्ति
मासकरप-मासकल्पम् । आव० ६३० ।	यस्यासी माहनः-नवब्रह्म बयंगुप्तिगुप्तो ब्रह्म वर्यधारणादा
मासग्ग-मासाग्र: । आव० १७३ ।	ब्राह्मणः । सूत्र० २६३ । ब्राह्मणः । ठाणा० ४०८ ।
मासपन्नी-मासपन्नी:-वनस्पतिविद्येष: । मन० ८०४।	भगवान् । आचा० २६९ । मा वधीरिति प्रवृत्तिर्यस्य
मासपाण्णि-साधारणबादरवनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।	स माहणः । सूत्र० १८ । ब्राह्मणः-बाहंस्परयमतानुसारी
मासयं-जत्य गिहपती मणति । दश० चू० ७६ आ।	परिदाजकादिवीं अमणोपासकः । सूत्र० १४ । माहणो-
(64	

बाह्मण:-द्विजाति: । सूत्र० ३९३ । माहणो-माहन: स	व्यः ।
ब्रह्मचयोपितः । सूत्र० ४२१ । ब्रह्मणःब्रह्मचर्याद्यनुष्ठान-	निज-मजा-अस्थिमध्यावयवविशेषः । प्रश्न० ८ । बोजम् ।
निरतः । सूत्र० १४३ । माहनः-परमगीतार्थः श्रावकः ।	ठाणा० ५२१। मिञ्जा-कीकसमध्यवर्त्ती घातुः । भग०
राज० १२८ ।	१३५ । कीकसमध्यवत्तीं धातुविशेषः । औप० १००।
माहणकुंडग्गाम-सोमिलबम्मणग्गामं । नि॰ दि० २९	मध्यावयवः । भग० ८८ । मयूरपिच्छमध्यवत्तिनी ।
आ । ऋषभदत्तव्राह्यणवास्तव्यं नगरम् । भग० ४५६ ।	ज॰ प्र॰ ३५ । मिञ्ज-बीजम् । मिग्ज-फलम् । प्रजा॰
ब्रह्मणकुण्डग्रामः-ऋषभदत्तबाह्मणवास्तग्यं नगरम् ।	301
आचा० १७८ ।	मिठ-गजपरिवर्त्तुकः । ब् ० प्र० ३ ११ अ ।
माहणवणीमत-पत्त्वमो वनीमगः । ठाणा० ३४१ ।	मिढियागाममिण्ठिकाग्रामम् । आव॰ २२६ ।
माहप्य-माहारम्य-महानुभावताम् । ज्ञाता॰ २११ ।	मि-इति वाक्यालक्क्कारे । विशे॰ ६८७ । मेराति ।
माहप्पता-महतो अप्पा माहप्पता । प्रभावः । नि॰ चू०	आव∙ ७ ५२ । मृहुमार्दवत्त्वम् । आव ० ७५२ । माम् ।⊬
तृ० १ व्या।	उत्त• ३६४ ।
	मिअंक-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
माहिद-माहेन्द्र:-सप्तमो मुहूर्त्तनाम । ज॰ प्र० ४६१ ।	मिअ-अतिवचनविस्तवरहितं । सङ्क्षिक्षाक्षरं मितम् ।
माहिदः-सप्तमतीर्थकृत्प्रथमभिक्षादाता । सम० १४१ ।	अनु० १३३ ।
माहेन्द्रः-भोगपुरे क्षत्रियः । आव० २२२ । माहेन्द्रः-	मिलगंध-मृगगन्धः-जातिवाचकः शब्दः । जं० प्र० १२८ ।
पुरुषसिंहवासुदेवागमस्थानम् । (?) । माहेन्द्र:-इन्द्रवि-	्रजं प्र• ३१३ ।
होषः । आव० २२५। द्वादशमसागरोपमस्थितिको देवः ।	मियलोमिय-ये मृगेम्यो ह्रस्वका मृगाकृतयो बृहत्पुच्छा
सम० २२ । माहेन्द्र:-चतुर्थदेवलोकवास्तव्यदेव: ।	ष्राटविकजीवविशेषास्तल्लोमनिष्पन्नं मृगखोमिकम् । अनुरु
प्रज्ञा० ६१ । सप्तममुहूत्तेनाम । जं० प्र० ४१ ।	34 1
माहिवफल-माहेन्द्रफर्स-इन्द्रयवः । उत्त० १४२ ।	मिआ-मिता-ग्रहस्पैरनुज्ञाता भूमिः । दश० १६८ ।
माहिदरे-अनन्तनाथजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।	सिआवई-मृगावती-मावप्रतिक्रमणोदाहरणे आर्या-उदयन-
माहितवडिसग-माहेन्द्रावतंत्रकः-माहेन्द्रलोकस्य मध्येऽवतं-	माता । बाब० ४८५ । मृगावती-वार्योदयनमाता, यस्या
सकः । जीवा० ३९१ ।	आर्यचन्दनासकाही केवलमुरपन्नम् । आव० ४८५ ।
माहिल- । विघे॰ ६३४ (?) ।	मिइंग-मृदङ्गो-मार्दलः । ठाणा० ३९१ । मृदङ्गो-मह्नाः ।
माहु-यस्मादर्थे । नि० चू० प्र॰ ६२ आ ।	भग० ४७६।
माहुरयं- ा ओष० १६० ।	मिई-मृगी-मृगीरूपेणोर्पघातकारिणी विद्या। आव• ३१८।
माहेन्द्र-रोहिणीज्येष्ठादिनक्षत्रसम्भवम् । अनु• २१६ ।	मिउ-मृदुः-कोयलम् । नंदी० ५२ । मृदुः-अकोपनः,
माहेसर-माहेश्वर:-मायाश्राद्धः । धाव॰ ३९६ । माहे-	कोमलाकापी वा । उत्त० ४९ । मृदु:-कोमलः । जीवा०
श्वरः । साव० ३१९ ।	२०७ । मृदुः-मनोन्नम्-परिणामसुसावहम् । जीवार्क
माहेस्सरी-लिपिविशेषः । प्रशा० ४६ । माहेश्वरी-नगरी-	२७८ । मृदु:-मनोज्ञः । जीवा• २२६ ।
विशेषः । बाव. २९४ । महत्या ईश्वर्या कारितेति	्रमिउग्गहनृतीयमहावते प्रथमा भावना । बाबा० ४२६ ।
माहेश्वरी-दक्षिणापये पुरी । आव० १७४ ।	सिउणियाणि-मृदुकानि । रणि॰ ।
माहोज्ज-माधुर्य-मादंवम् । हु० ह० २१६ व ।	मिउत्तं-मृदुत्वं-कायनज्ञता । आव॰ २६४ ।
माहोज्जहोत्ता-माध्यंहार्या-मार्दवग्राह्या । वृ. तृ. २१६	सिउमदब-मृदु च तम्मार्दवं च मृदुमादंबं-अचिम्यमादं-
	44)

मिउमद्दवसंपन्न]

वम् । ज्ञाता० ७७ ।	प्र॰ ४६७ ।
मिउमद्दवसंपन्न-मृदुः यन्मार्दव-अत्यर्थमहङ्कृतिजयस्तरसं-	मिगा-अज्ञाः । व्य० प्र० २५० ।
पन्न:-प्राप्तः । भग० ८१ । मृदु:-द्रव्यतो भावतश्चावन	मिगावई- मृगावती-प्रजापतिपरनी । आव० १७४ । मृगा-
मनशीखस्तस्य भावः कर्मं वा-मार्दवं यत्सदा मार्दवोपेतस्यैव	वती–त्रिपृष्ठवासुदेवमाता । अाव० १६२ । मृगावतिः–
भवति तेन सम्पन्नः-तदम्यासारसदा मृदुस्वभावो मृदु-	भावप्रतिक्रमणोदाहरणे तदुपयुक्तो व्यक्तिविशेष: । आव०
मार्दवसपन्नः । उत्त० ४९१ ।	४८५ । क्षामणे ज्ञातम् । भक्त ॰ ।
मिउ मह्वसंवण-मृदुमादंवसम्पन्नः-मृदुः-मनोज्ञं परिणाम	सिगावती-उदायनमाता । भग० ११६ । मृगावती-
सुखावह यन्मार्दव तेन सम्पन्नः, न कपटमार्दवोपेतः ।	शतानीकराजपत्नी । आचा० ६३ ।
जीवा॰ २७६ ।	मित्नई-मीयते-तोल्यते स्वीक्रियते । आचा॰ ४३० ।
मिए-मृग:-अज्ञः । दश० २४७ ।	मिच्छं पडिवञ्चनाणा-तं गुरूहि कयं मेरं अभिक्कमतित्ति,
मिगंडक- । नि॰ चू॰ प्र॰ २७६ वा ।	सूयाए जहा जइ वयंडहरया न होता। दश० चू०
मिग-मृग:-अरण्यप्राणी । उत्त० ३४९ । मृग:-आटब्य-	१३२ म ।
पशुविशेषः । प्रश्न० १३५ । मृगः-श्वापदः । सूत्र०	मिच्छ-वैपरोत्यम् । ठाणा० ४७३ । मिच्याभावं-
१५० । मृगः-अज्ञः बाल्शौक्ष्यकादि । व्य० प्र० २५० ले ।	विनयभ्रंशमिस्यर्थः । ठाणाः ३९९ । मिध्यास्वं म्लैच्छ्यं
मिगकोट्रक-मृगकोष्ठकं-नगरं, यत्र जितवनुराजा । आव०	वा अनार्यस्वम् । भग० ६७१ । मिथ्यास्वम् । दश०
1 938	
मिगचरिय- मृगाणां चर्या इतश्चेतश्चारप्लवनात्मकं चरणं	मिच्छकोट्र' । नि॰ चू॰ द्वि॰ १८ आ ।
ं मूगचर्या । उत्त० ४६२ ।	मिच्छगहूम-म्लेच्छगर्दमः । आव० ५४ ।
सिगचरिया-मितचारिता-पर्दिमितभक्षणरिमका । उत्त	मिच्छन्थ-मिथ्यात्व-विपर्यासः । प्रभ० ६२ । मिथ्यात्वं
४६२ ।	तत्त्वार्थाश्रद्धानरूपम् । आव० द११ । मिध्यास्वमोह-
सिगदेव्री-मृगादेवी-वलश्रीमाता, राज्ञी । उत्त० ४१० ।	नीयकर्मपुद्गलसाचिव्यविशेषादात्मपरिणामो मिथ्यात्वम् ।
ंगिमपरिसा-अधित्तमुत्ता अगीतत्या । ति• चू० दि०	वाव० ५६४। मिथ्यात्वं-क्रियादिनामसम्यग्रूपता, मि-
१९ अ। अधीतिनः प्रमगीतार्थाः । बृ० द्वि० १०२ अ।।	ध्यादर्शनानामागादिजनितो विपर्यासो दुष्टरवमशोभनस्वं
म्गपर्षद् । नि॰ चू॰ तृ॰ ३८ आँ।	इति भावः । ठाणा० १४३ । मिथ्याख-तत्त्वार्थाभद्धानम् ।
सगलुद्धगा- । नि॰ चू॰ दि० ४३ वा ।	उत्त० २६१ । तत्त्वार्धाश्रद्धानरूपं मिध्यास्वम् । विशे०
सिगवण-सावस्त्यामुधानम् । राज० ११४ ।	50X I
सिगवालंकी-मूगवालुंगी छोके प्रसिद्धा । प्रशाब ३६४ ।	मिच्छत्तकिरिया-मिथ्यास्वक्रिया-सर्वा:-प्रकृतिविंशत्त्युत्त-
मिगवितीए-मृगैः-हरिणैर्वृत्तिः-जीविका यस्य स मृग	रशतसङ्ख्यास्तीयं कराहा बकबारी रतद झोपा झुत्रिक बहिता
वृत्तिकः । भग० ६३ ।	यया बच्नानि सा । सूत्र० ३०४ । मिथ्यास्वक्रिया-
सिंगट्यं-मृगव्यं-मृगया । उत्त० ४३६, ४३९ । आहेडगो ।	असुन्दराघ्यवसायारिमका किया । जीवा० १४३ ।
नि० चू० दि • १३६ आ । मृगया व्यसनं- अनेकेषां मृगा-	मिच्छतवेयणिल्ल-जिनप्रणीततत्त्वाश्र दानारमकेन मिथ्या-
े दिजन्तूनां वर्धं करोति तत् । बुरु प्र॰ १५७ अः ।	त्वरूपेण वेस्रते तन्मिथ्यात्ववेदनीयम् । प्रज्ञा • ४६८ ।
मिगसिंग-मृगश्रङ्गं-समासतो द्रव्यवास्तम् । आचाक ३३ ।	मिच्छताभिणिवेस-मिथ्यात्वाभिनिवेषः । उत्त ० १५७।
ईमग् सिर-मृगंशरः-अचलजन्मनक्षत्रम् । आव०े२५५।	मिथ्यात्वाभिनिवेशः-बोधनविषयसिः । ठाणा० २८५ ।
. मृगशिरः । सूर्य० १३० । मृगशिरः-संस्थानम् । जं०	मिचछबिट्ठी-मिथ्या-विपरीता दृष्टिर्यस्याऽसी मिध्यादृष्टिः,
(८५	
	ωφ. μ

मिच्छदिट्ठिया]

उदितमिय्यास्त्रमोहनीयः । सम० २८ । मिथ्यादृष्टिः ।	मिच्छादुवकड-मिथ्याकुव्कृतम् । दश० १०४ ।
पिण्ड ६९ ।	मिच्छापच्छाकड-मिथ्येतिकृत्वा पश्चात्कृतं-न्यायवादिमि-
मिच्छदिट्ठिया-मिथ्यादृष्टिकाः-मिथ्या-विपर्ययासवती जि-	यंत्तत् निथ्यापश्चात्कृतम्, अधमंद्वारस्य द्वादशमं नाम ।
नाभिहितार्थसार्याश्रद्धानवती दृष्टिः-दर्श्वनं-श्रद्धानं येषां ते	प्रश्न० २६ ।
मिथ्यादृष्टिकाः-मिथ्यास्वमोहनीयकम्मोरियादद्यचितजिनव-	मिच्छापावतण-मिथ्गाप्रवचन-शक्यादितीर्थिकशासनमि-
चनाः । ठाणाः ३० । सिच्छा-मिथ्या । ठणाः ४६९ । मिथ्या-अनुतः । दशः १२६ । मिथ्याकारः-मिथ्याकिया । आवः २५८ । विस्थ्या-विपरीतम् । आः (?) । म्लेच्छा-पारसी कादयः। बृ॰ द्वि० १३४ अ । द्वितीया सामाचारी । भगः ६२० । दशधासामाचार्यी द्वितीया । ठाणाः १०० । मिथ्येति प्रतिक्रमामि । आवः १७२ ।	ति । ठाणा० ४५१ । मिच्छामि-मिथ्या-विपयंस्तोऽस्मि-भवानि मिथ्याकरोमि वा, मिथ्यामीति, म्लेच्छवदाचरामि वा म्लेच्छामिति मिच्छामि । ठाणा० २१५ । मिच्छावाद-मिथ्यावादः-नास्तिक्यम् । दश० १११ । मिच्छोवयार-मिथ्योपचारः-मातृस्थानगर्भा । क्रियावि-
मिच्छाउदगड-मिथ्यादुब्कृतम् । आव० २६४ ।	होषः । आव० ५४६ ।
मिच्छाउदकडपयवखरत्यो-मिथ्यादुब्कृतपदाक्षरार्थः ।	मिद्ध-मरणं-प्राणत्यागः । भग० १६ ।
आव० ७६२ ।	मिषाल-मृणालं-पद्यनालम् । प्रश्न० १६३ । मृणालं-
मिच्छाकार-कर्षाचत् स्खलितस्य मिथ्या मदीयं दुब्कृत-	पद्यनालः । जीवा० १९८ । मृणालं-पद्मतन्तुः । जीवा०
मिति भणनं मिथ्याकारः । वृ० प्र० २२२ अ । मिथ्या-	१९ । मृणालः-एकत्रीवकः । प्रज्ञा० २७ ।
असदेतद् यन्मयाऽऽचरितमित्येवं करणं मिथ्याकरः । अनु०	मिषालिया-मृणालिका-विद्यम् । जीवा० २७२ ।
१०३ ।	मिणिमिणंतं – । ओष० १७७।
मिच्छादंसण-मिथ्या-विपशेतं दर्शनं मिथ्यादर्शनम् ।	मितःपूरितः । अनु० २२४ ।
ठाणा० १४९ । मिथ्यादर्शनं-अतत्त्वे तत्त्वाभिनिवेशरू-	मितबोही-मृगवीथी । ठाणा० ४६६ ।
पम् । उत्त० ७०७ । मिथ्यादर्शनं-अतत्त्वार्थश्रद्धान-	मित्त-मित्रःमणिपदानगरनुपतिः । विपा० ९४ । मित्रं -
मिति । सम० ९	पश्चास्स्नेहवत् । ठाणा० २४४ । मित्रं-स्नेहास्पदम् ।
मिच्छादंसणवत्तिया-मिथ्यादर्शनप्रस्ययिकी, विंशतिकि	ज० प्र० १२३ । मित्रं-सुद्धत् । भग० १६३ । मित्रं-
यामध्ये चतुर्थी । आव० ६१२ । मिथ्यादर्शन-मिथ्यारवं	सहवर्षितम् । उत्त० २६१ ा मित्रं-सहपांशुक्तिडितादि ।
प्रस्ययो यस्या: सा तथा । ठाणा० ४२ ।	उत्त० १८८ । मित्रं-सुद्धत् । विपा० १८ । मित्रं-
मिच्छादंसणसङ्घ-मिथ्यादर्शनशत्यम् । ओघ० २२७ ।	स्तेहविषयः । जीवा० २८१ । मित्रः-वणिग्ग्रामे राजा ।
बष्टादश्वम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।	विपा० ४१ । मित्रः-तृतीयमुहूत्तांः । ज० प्र० ४६१ ।
मिच्छादण्ड-मिथ्यैव-अनपराधिष्ठवेव दोषमारोप्य दण्डो	मित्रः-तृतीयो मुहूत्तांः । सूर्यं० १४६ । मित्रः-नन्दपुरा-
मिण्यादण्डः । सूत्र० ३३० । मिण्छादिट्टी-मिथ्यादृष्टिः-अन्यतीर्थंकः । भग० १९१ । मिण्छादिट्टी-मिथ्यादृष्टिः-अन्यतीर्थंकः । भग० १९१ । मिण्यादृष्टिः- भूतग्रामे प्रथमं गुणस्थानम् । आव० ६४०। यदा पुनरेकस्मिन्नपि वस्तुनि पर्याये वा एकान्ततो विप्र- तिपद्यते तदा मिथ्यादृष्टिरेव । प्रज्ञा० ३८८ । मिथ्या दृष्टिः-विपयंस्तदृष्टिः । जीवा० १८ ।	धिपतिः । विपा॰ ७९ । मित्तगा-बलुव्यन्तरेन्द्रस्य प्रथमाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । मित्तजण-मित्रजनः सुद्दल्लोकः । सम० १२८ । मित्तदाम-जम्बूद्रोपे भरतवर्षेऽतीतायामुस्रपिण्यां प्रथमः कुल्करः । सम० १५० । ठाणा० ३९८ । मित्तदोसवत्तिए-मित्रदोषप्रस्यय:-मातापित्रादिन।मल्पेऽप्य-

(अल्प० १०५)

षित्तनंदो] आचार्यओआनन्दसागरसूरिसङ्कलितः- [मिय	
पराधे महादण्डनिर्वत्तंनम् । सम० २६ ।	मिथुन-युग्मम् । प्रश्न ६६ ।
मित्तनंदी-मित्रनन्दिः-साकेतनगरनृपतिः । विपा० ६५ ।	मिथ्यादृष्टिः-बालः । भग० ६४ । त्राचा॰ २८१ ।
सिद्धपगत-मित्रप्रकृत: जेमनादिप्रकरण: । आव० ६५ ।	मिथ्यालोचनम्- । दश॰ १११ ।
मित्तप्पमे-मित्रप्रभः-संवेगोदाहरणे चम्पानरेश: । आव० ७०६ ।	मिथ्योपदेशः-प्रमत्तवचनमयथार्थवचनोपदेशो विवादेष्वति संघानोपदेशश्च । तत्त्वा० ७-२० ।
मित्तवग्ग-मित्रवर्गःसुहृत् समूहः । उत्त ० ३८६ ।	मियंक-मृगःद्धं-मृगचिन्हं विमानम् । सूर्यं० २९२ ।
मित्तवती-मित्रवती-कायोरसगंदृष्टान्ते चम्पायां श्रेष्ठि पुत्रसुदर्शनपरनी श्राविका । आव० ६०० ।	मिय-मृगः-हरिणश्रुगालादिकः । सूत्र० ३१९। मितम् । विशे० ४४५ । मृगः-आटम्यः । सम० ६२ । मितं-
मित्तवादी-तृतीयोऽकीरियावादी । ठाणा० ४२५ ।	वणीदिनियतपरिमाणम्, शसमसूत्रगुणः । आव० ३७६ ।
सित्तवाहण-जम्बूद्विपे आगामिन्यामवसपिण्यां प्रथमकुल-	मितं-परिमिताक्षरम् । प्रक्ष० १२० । मितं-पदपदाक्षरैः
करः । ठाणा० ३९८ ।	नापरिमितमित्यर्थः । ठाणा॰ ३१७ । मिरां-वर्णीदिनि-
मित्तसमाण-मित्रसमानः-सोपचारवचनादिना प्रतीक्षतेः।	यतपरिमाणम् । अनु० २६२ ।
ठाणा॰ २४३ ।	मियउत्त-मृगपुत्र:-राजपुत्रविशेषः, दुःखविपाके प्रथममब्य-
मित्तसिरि-मित्रभीभावकः-निम्हवज्ञायकः । विशे० ९१० ।	यनम् । विपा० ३५ ।
मित्तसिरी-मित्रश्री:-आग्रशालवने श्रमणोपासिकाः ।	मियगंध-मृगमदगम्ध:-भारतवर्षे मनुष्यभेदः । भग० २७६।
उत्त० ११६ । मित्रश्री:-अम्बद्यालवने श्रमणोपासकः ।	मियगगाम-मृाग्रामः-नगरविशेषः । विपा० ३५ ।
अाव० ३१४ । मित्र श्रीः₋आम्लकम्पायाँ निन्हवप्र <mark>तिव</mark> ो	मियचकत-मृगा हरिणश्रुगालादयः आरण्यास्तेषां दर्शन-
धकश्रावकविशेष: । आव० ३१४ ।	क्तं ग्रामनगरप्रवेशादी सति शुभाशुभ यत्र चिल्स्यते तत्
सित्ता-मित्राणि- सहजातकादीनि । बृ० ्तृ० १३५ अ ।	मृगचक्रम् । सूत्र॰ ३१९ ।
मित्ति ज्ञमाण- मित्रियमाणः मित्रं ममायमस्स्वितीष्यमाणः। उत्त० ३४६ ।	मियचारिया-मृग्चारिका-उत्तराब्ययनेषु एकोनविंशतित- ममध्ययनम् । उत्त० १ ।
मित्तिया-वत्सगोत्र मेदः । ठाणा० ३६० ।	नियलद्धुय-तापसविशेषः । भग० ४१९ ।
मित्ती-मंत्री-यत् मंत्रीविभित्त प्रतिमिच्छनु वन्दते तत्,	मियलुद्धूया-तापत्तविशेषः । तिरय० २५ ।
क्रुतिकर्मणि त्रयोदेशम दोषः । आव० ५४४ ।	मियलोम-मृगरोमज-शशलोमजम् । ठाणा० ३३६ ।
मित्तीभावं-मित्रीभावं–पराहितचिन्तालक्षणम् । उत्त०	मियलोमिय- । नि॰ चू० प्र० १२६ अ ।
X = X = 1	मियवणे -वीतभयनगरे उद्यानम् । भग० ६८८ ।
मित्रहेषदण्ड-मात्रादीनामल्पापराधेऽपि महादण्डनिवर्त्तन- लक्षणः । ःश्व॰ १४३ ।	मि यवालुकी साधारणबादरवनस्पतिकायविशेगः । प्रज्ञा० ३४ ।
मित्रवाचक-क्षमाश्रमणविशेषः । य्य० प्र० १०० अ ।	मियवा ुंकीफल-मृगवालुङ्कीफनम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
मित्रा-रुधिरराजराज्ञी। प्रश्न० ९० ।	मि यवाहण- जम्बूद्रीपे भरतक्षेत्रे आगमिन्यामुरसर्रिण्यां
मिथिला–मिथिला-सूर्यवक्तव्यापुरी । सूर्य० १ । मिथिला–	प्रथमः कुलकरः । सम० १४३ ।
जनकराजधानो । प्रश्न० ५६ । नगरीविशेषः । जं० प्र०	मियसंकरप-मृगेषु सङ्कलपो-वधाध्यवसायः छेःनं वा
280 1	यस्यासौ मृगसङ्कल्पः व्याघः । भग० ९३ ।
मिथुज़ूहिया-गावीणं णिव्वेढणा परिभाविणा विणिज्झि	मिया मृण विजयक्षत्रियराजस्य देवी । विपा० ३५ ।
हिगा वभुवरारियारति मिहुजूहिया । (?) ७१ अ ।	द्विखुदविशेषः । प्रज्ञा० ४४।
(646)	

www.jainelibrary.org

मियावई]

मियावई-मृगावती-बिक्षायोगदृष्टान्ते हैहयकुलसंभूतवेत्रा	. मिसिमिस्तिन्दीष्वमानम् । जिन्द्रप्र० १९०० । मिसिमि-
लिकचेटकतृतीयापुत्री । आव० ६७६ । त्रिपृष्ठवासुदेवस्य	्सायुमानं-विकचिकायमानम् । प्रक्ष ः ७६ । दीष्य न ुः
माता । सम० १४२ ।	आव० १०१ । आचा० ४२३ ।
मियावती-मृगावती-शतानीकराजपत्नी । आव० २२२।	मिसिमिसीमाग-क्रोधज्वलया ज्वलन् । विपा० ५३ ।
मृगवते'- शतानीकराज्ञी । विपाट ६८ । उवालद्वे दिट्ठतो ।	त्रोधाग्निना देदीप्रमानः कोपत्रकषंत्रतिपादनार्थः । भग०
नि॰ चूऽ तृ० १३४ आ ।	377 1
मिरिय-मरिचः । आवा ३४५ । मिरियं । प्रज्ञा०	मिसिमिसेमाण-देदीव्यमानः-क्रोधज्वलनेतः । भग० १६७
35% 1	क्रोधाग्तिना देदीःयमानः । ज्ञाता० ६४ ।
मिरियचूण्ण- मरिवचूण्णंम् । मज्ञा० ३६५ ।	मिस्स-विचिकित्सासमापन्नः । बृ० तृ० १०३ आ।
मलमख् दब्भमिडादी। नि॰ चू० दि० ७१ आ।	मिस्सकाले-निश्वकालः-नारकभयानुगसंसारावस्थानकाल-
म्लेच्छग्रुइम् । ओघ० १४७ । बर्बरशबरपुलिन्द्रादि	स्य तृतीयो भेदः, नारकाणां मध्यादेकादय उद्वृत्ताः याव-
म्लेच्छाप्रधानम् । आव० ३७७ ।	देकोऽपि दोषस्तावन्मिश्रकालः । भगः ४७ ।
मिलाइ-म्लायति-शुष्यति । आचा० ६६ ।	मिस्सकेसी-मिश्रकेशी-उत्तररुवकवास्तव्या द्वितीया दिक्कु-
मिलाणं-पर्याणम् । औप० ७० । पर्याणम् । भग०	मारीमहत्तरिका । ज० प्र० ३९१ । मित्रकेशी-उत्तर-
860 1	रुचकवास्तब्या दिक्कुमारी । अव के १२२ ।
मिलिवखू-म्लेच्छा:-अव्यक्तभाषासमाचारः । प्रज्ञा० ५५ ।	मिस्सजाए-आहारदोषः । भग० ४६६ ।
मिलितं-हष्टम् । आव० ६५६ ।	मिस्सवेयणिज्ज-यत्तुं मिश्ररूपेण जिनप्रणीततत्त्वेषु न
मिलिमिलिमिलत-विकिविकायमानः । प्रश्न० ४८।	अद्धानं नापि निन्देरयेवलक्षणेत वेद्यते तन्मिभवेदनीयम् ।
मिलिय-मिलितं-प्रनेकशास्त्रसम्बन्धिनि सूत्राण्येकत्रमोळ-	সরা০ ४६८ ।
यित्वा यत्र प्ऽति तत् मिलितमसहशघान्यमेलकवत् ।	मिहत्थू-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
अनु• १५ । मिलित:-मिलितवानु । आव० ५७६ ।	मिहिला-मिथिला-सामुच्छेःतिन्हवोत्पत्तिस्थानम् । आव०
मिलेवखू-म्लेच्छ - अव्यक्तवाक् । उत्त० ३३६ ।	३ २ । मिथिला नगरी यत्र पद्मरथो राजा । आव०
मि ह्हिअ-मुक्तः । चउ० ।	३९१। मिथिला-ब्रह्मदत्ताधिकारे नगरी । उत्त० ३८० ।
मिश्रः-मिश्रस्कन्धः सुक्ष्म एवेषद् गदरपरिणामाभिमुखः	मिथिला-मल्लिजिनस्य प्रथमगारणकतथानम् । आव०
मिश्रः । आव० ३५ । उपसर्गनां समुदायनिष्पन्नस्वात्	१४६। मिथिला-मजिजन्मभूमिः । आव० १६०।
संयत इति । अनु० ११३ । पदभेदः । आव० ३७६ ।	मिथिला-कोण्डिन्यशिष्यस्थानम् । आव० ३१६ । मिथिला-
मिश्रकढयवहार- व्यवहारविशेषः । ठाणा० २६३ ।	चतूर्यनिह्नवस्थानम् । उत्त० १६३ । मिथिछा-नमि
मिश्रस्तन्धः- । विशे० ९२४ (?) ।	राजधानी । उत्त० २६६, १०३, १०४, ३०९ ।
मिषान्तरम्- । नदी० १४७ ।	मिथिलादत्तवासुदेवनिदानभूमि: । आव० १६३ टी० ।
मिसजाय-मिश्रजातं-बादित एव गुहिसंयतमिश्रोपस्कृत-	मिथिला-जनकराजधानी । आवः २२१ । मिथिला-
रूपम् । दश० १७४ ।	जितशत्रुराजघानी । जं॰ प्र॰ १ । मिथिला-विदेहजन-
मिसा-मृषा-विरोधिनीत्वाद्, भाषाविशेषः । प्रज्ञा० २४८।	पदे आयंक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ४४ । मिथिला-नमिजन्मभूमिः ।
मिसिमिसंत-दोप्यमानम् । ज्ञाता० १९ । दीप्यमानम् ।	अाव० १६० । महागिरीशिष्यस्थानम् । विशे० ९६० ।
राज० ४८ । चिकचिकायमानम् । भग० ४७८ ।	मिथिला-चतुर्थनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । विशे २ ६३४ ।
देशेप्यमानम् । औप० ६६ । उद्विरत् । त• ।	माणभद्रचैत्यस्थानीयानगरी । मग० ४२५ । कुम्भक-

(249)

मिहुण]

रात्रस्य राजधानी । ज्ञाता∙ १२४ । चोक्षापरिवाजी•	मीसजायं-मिश्रजातम् । आचा० ३२९ ।
कास्यानम् । ज्ञाता॰ १४४ ।	मीसज्जाए-ग्रहसंयताऽयंमुगस्कृततया मिश्रं जातं-उत्पन्नं
मिहुण–जुम्मंतस्स भावो मेहुणं । मिहु वा रहस्सं तम्मि	मिश्रजातम् । ठाणा० ४६० ।
उप्पण्णं मेहुणं । नि● चू० प्र॰ ७७ छ । मिथुनं–	मीससापरिणया-मिश्रकपरिणता:-प्रयोगविस्नसाम्यां परि
दाम्पत्यम् । आचा॰ ३३१ । मिथुनं–स्रोपुंसयुग्मम् ।	णताः प्रयोगपरिणाममस्यजन्तो विस्नसया स्वभावान्तरमाः
ठाणा० १०६ । मिथुनकं-स्त्रीपुरुषयुग्मरूपम् । जीवा०	पादिता मुक्तकडेवरादिरूपाः, अथवौदारिकादिवगंणारूपा
१८३ ।	विस्नसया निष्पादिताः सन्तो ये जीवप्रयोगेणेकेन्द्रियादि-
मिहुणग-मिथुनकनरः । आव० ११० ।	शरीरप्रभृतिपरिणामान्तरमापादितास्ते मिश्रपरिणताः *
मिहुणाइ-स्त्रीपुरुषयुग्मं मिथुनकम् । राज० ६९ ।	भग० ३२६ ।
मिहो-परस्परम् । भग० ५४२ ।	सीसा प्रयोगविस्तताम्यां परिणताः । ठाणा० १५२ ।
सिहोकहा-मिथःकथा-राहस्यिकीवात्ता । दश० २३४ ।	मुंगुंद-मुकुन्दो-मुरबविशेषो योऽतिलीनं प्रायो वाद्यते ।
राहसियकहा । दश० चू० १२४ छ । मक्तादिविक्तया ।	ज॰ प्र० १०१ ।
ब्य० प्र० २४६ ।	मुंचहसे-मुंच । पउ० ९४-६१ ।
सीणगा-वतिरोचनेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । मगठ १०४ । सीमांसा-प्रमाणजिज्ञाता । नंदी० २१० । आचा०	उ प् मुज्ञ-शरस्तम्बः । बू॰ द्वि॰ २०३ अ । सरस्स छल्ली । नि॰ चू॰ प्र॰ १२१ अ । मुञ्जः-शरपणि । ठाणा॰ ३३९ ।
२४९ । मीरा-दीघंचुक्ली । सूत्र० १२४ । दीघंचुक्ली । आव० ६४१ ।	मुंजकार–मुद्धाकारी । अनु० १४६ । मुंजतिण–काश्यपगोत्रविद्येषः । ठाणा० ३१० ।
मोराकरण–कटैद्वरिादेराच्छादनम् । वृ० प्र० ३०६ आ ।	मुंजपाउयारा । प्रज्ञा∘ ५६ ।
सीसंति– । (?) ६३ अ ।	मूंजमालिया- । नि० चू० प्र० २४३ आ ।
मोस-मिश्रं-शब्दादिषु रागादिकरणम् । आव० ७६४ ।	मुंजमेहला-मुब्जमेखला-मुखनयः कटीदवरकः । ज्ञाताव
मिश्रमरणम् सरणस्य दशमो भेदः । उत्त २३० ।	२१३ ।
मिश्रः–एकदेशानुगमनशोल्लःदेशान्तरगतपुरुषंकलोचनोप-	मुंजविष्पक शरस्तंबत्वग्भवं रजोहरणम् । बृ ० दि०
घातवत् । आव० ४२ । औदारिकमिश्र औदारिक	२०३ अ ।
एवापरिपूर्णो मिश्र उच्यते । भग० ३३६ । मिश्रः	मुंजापि च्चेते- कुट्टितत्वक् तन्मयं मुब्जःशदपर्णीति ।
क्षायोपशमिकः ।ब्य० प्र०४७ अ । तृतीयं प्रायश्चित्तम् ।	ठाणा० ३३८ ।
ठणा० २००।	मुं ड -मुण्ड:-स्थाणुविशेष:, यस्मिन् महिषो वा यदौपरिधा
मोसक –मिश्रकं–मिश्रजातं–साध्वयं ग्रहस्यायं चादित	परिक्षिप्यते । अनुत० ५ । मुण्ड:-अच्छेरक: । भग०
उपस्कृतम् । प्रश्न० १४४ ।	७०४ । मुण्डनं मुण्ड:अपनयनम् । ठाणा० ३३५ ।
मीसग-मिश्रकः-उस्पन्नविगतीभयः, सत्यामृषाभाषाभेदः ।	मुंडगरसू-मुण्डपरशुः-मुण्ड(क्रुण्ठ) कुठारः । प्रश्न० ६० ।
दत्ता० २ ६ । मिन्नः-आनापानपर्याप्त्याऽपर्याक्षः । आव०	ज्ञुंडभाव-मुण्डभावः-दीक्षितत्वम् । भग० १०६ ।
३३४ ।	मुंडमालहम्मिय-मुण्डमालहम्य-उपर्यनाच्छादितशिखरादि-
मीसजाए-मिश्रजातं-चतुर्थं उद्गमदोषः । मिश्रेण-कुटुम्बः प्रणिधानसाधुप्रणिधानमीलनरूपेण भावेन जात यद् भक्त दि तन्त्रिश्र जातम् । पिण्ड० ३४ ।	मागरहित हम्यंम् । ज० प्र० १०६ । मुंडरूई-मुण्डरुचिः मुण्ड एव मुण्डन एव केशापनय- नात्मनि शेषानुष्ठानपराङ्मुखतया रुचिर्यस्याऽसौ मुण्ड- ६०)

मुंडसमण]

[मुक्ख

मुइत-उदितो-मउडपट्टबंधेन पयाहि वा अपणो वा अभि-ষৰি:। उत्त० ४७८ । मुंडसमण-मुण्डश्रमणः । उत्त० १५१ । सित्ती । नि० चू० प्र० २७० म । मुद्दय-मुदितं-सकलोपद्रवविरहितः । उत्त० ४४८ । **मुंडसेणा-**अराज्ञका सेना । बृ० तृ० ६४ अ । मुउल-मुकुलं-कोरकम्ाा प्रकृष ८४ । मुंडापयितुं लोचकारापणे । व्य० दि० २१५ व । मुउलिणो-मुकुलं-फणावि रहयाग्य - शरीरावयवविशेषाक्र-मुडावलि-मुण्डाः-रथाणुविशेषा येषु महिषीवाटादौ तिः सा विद्यते येषां ते मुकुखिनः । प्रज्ञा० ४७ । परिधाः परिक्षिप्यन्ते तेषां निरंतरण्यवस्थितानामावछी-मुउलिय-मुकुलितः–मुकुलाकारः । भग० ६६३ । पङ्क्तिर्यासा । अनुत्त • ४ । मुकुंद-बलदेव: । नि० चू० प्र० २६६ छ । मुकुन्दो-मुंडावित्तए-मुण्डयितुं शिरोलोचनेन । ठाणा० १७ । मुरजवाद्यविशेष: । राज० ५० । उपरिसङ्कुचितोऽधो मुंडावियं-मुण्डापितं-लुन्दितम् । भग० १२२ । मुंडिण-यत्र शिखापि स्वसमयतस्छिद्यते ततः प्राग्वत् विस्तोर्णो मृदङ्गविशेषः । जीवा० १ः ५ । मुकुल–कोरकावस्थः । जं० प्र० ४२५ । कुड्मलं–े मुण्डिस्वम् । उत्त० २५० । मुण्डितः । ज्ञाता० ५७। कडिका वा । जीवा० १८२ । मुंडिय-मुण्डितः । आव० ६१७ । मुकुला-नासापुटद्वयस्यापि यथोक्तप्रमाणतया संवृत्ताकार--मुडियसिर-मुण्डितशिरः । आव० २१२ । तया च मुकुलाकाराः । जीवा० २७६ । मुंडिवग-मुण्डिका झकं-ध्यानसंवरयोगविषये शिम्बावर्द्धन-मुकुलितोक्तिः-। उत्त० २४२ । नगरनरेश: । आव० ७२२ । मुकुलिया–मुकुलिता गुल्मिता । जीवा० १९३ । मुंमुही मोचनं मुक् जराराक्षसी समात्रान्तवारीरग्रहस्य मुकुलिनः-बहिभेवः । समन् १३५ । जीवस्य मुचं प्रतिमुखं- आभिमुख्यं यस्यां सा मुङ्मुखीति । सुरक-मुक्तः । ज्ञात‡० २०२०। मुक्तः-क्षिप्तः । ज्ञाता० ठाणा० ५१६ । १८ । मुक्तः-करप्रेरितः । ज्ञाता० ४० । मुक्तः-वन्य-मुंसुंढी अनन्तकायभेदः । भग• ३०० । जन्मनि तेनैवोडिफतः । उत्त० ४२ । मुक्तः-क्षिप्तः 🖈 मु-आवाम् । उत्त॰ ३८७ । आत्मनिर्हेशार्थत्वाद्वयमिति । ज्ञाता० ४ । मुरकं-मुरकलमप्रश्नपूर्वकं च यद् व्याकरणोः उत्त० २९२ । अर्थं प्रतिपादनम् । विशे • २१ म । मुइंग मृदङ्गो-लघुमर्दलः । ज० प्र० १०१ । मृदङ्गो-। नि० चू० प्र० १३६ आ 🐌 उर्ध्वांधतोऽघो विस्तीणं उपरि च तनुः आतोद्यविशेषः । मुक्कखलए– मुवकदीहनीसास-मुक्तदीर्घनिःश्वासः । आव० ७०७ । आव० ४१। मत्कोटकः। आव० ४३५। (देशीपदं) मुक्कघुरा-संजमधूग मुक्का जेण सो मुक्कधुरे । नि० मतकोटवाचकमम् । व्य० प्र० १४० आ । मृदङ्गः-मर्दल एव । प्रश्न ०१५६ । कोटिका । विशे० ५३७ । चू० द्वि० ६२ आ । मुक्कघुरासंपाडगसेवी-घू:-संयमधूः परिष्ह्यते मुक्ता-मुद्दंगपुदल्वरे मृउङ्गो लोकप्रतीतो मर्दलस्तस्य पुष्करम् । परित्यक्ता धूर्यनेति समासः, सम्प्रकटं-प्रवचनोपघातनिब-তাত সত ইং । पक्षमेव मूलोत्तरगुणजालं सेवितुं शोलमस्येति सम्प्रकट-मुईंगमत्थए-मृदङ्गानां-मर्दलानां मस्तकानीव मस्तकानि सेवो, मुक्तधूश्चासौ सम्प्रकटसेवी चेति विग्रहः । आव • उपरिभागाः-पुटानोत्यर्थः मृदङ्गमस्तकानि । भग० ४६२ । मुइंगलिया-कीटिका । सं० । ४२३ । मुक्कबात-मुक्तवाग्-प्रयुक्तवचनः ? मुक्तवादी वा-सिट-मुद्दंगा-कीटिका । ओष॰ १८४ । पिपीलिका । व्य० बादी । प्रश्न० २९ । हि० १० अ । मुक्तिकल्लय - मुक्तम् । प्रज्ञा० २७० । मुइओ-योनिशुद्धः-परिशुद्धोभयपक्षसंभूत इत्यर्थः, राज-मुक्ख-मोक्षः-कृरसकर्मक्षयारस्वरमन्यवस्थानम् । उत्त• वंशीयमातापितृकः । बृ० तृ २५५ ष । (८६१)

मुक्सगइ]

मुच्चेज्जा

५६२ मोक्ष-दुःखापगमं मोक्षकारणं संयमानुष्ठानम् ।	मुखमङ्गलिका- । दश० २३१ ।
अाचा० २३४ । मोक्ष:⊢जीवकर्मवियोगसुखलक्षणः ।	मुखरपिशाच-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञाः ७० ।
द्म० १५९ ।	मुख्यः-यथार्थः । विशे० ७५४ ।
मुक्लगइ-मोक्षगतिःउत्तराध्ययनेषु अष्टविंशतितममध्यय	मुगुद-मुकुन्तः-वासुदेवो बल्देवो वा । आवा० ३२५ ।
नम् । उत्त० ६ ।	मुकुन्दो–वासुदेवो बलंदेवो । भग० ४६३ । मुकुन्दः–
मुवखगमणबद्धचित्रसन्नाह-मोक्षगमनबद्धचिह्नसन्नाहः,	बरूदेवः । आवा० ३२५ । मुकुन्दः–वादित्रविशेषः ।
मोक्षो-मुक्तिस्तदगमनाय बद्धमिति घृत चिह्न-धर्मध्व-	उत्त० १४३ । मुकुन्दः⇒बलदेव: । जीवा० २५१ ।
जादि तदेव सन्नाहो दुर्वचनशरप्रसरनिवारकः क्षान्त्या-	मुगुंदमहो मुकृन्दमहः-बलदेवस्य प्रतिनियतदिवसभावी
दिवीं येन स: । उत्त० ४६४ ।	उत्सवः । जीवा० २८१ ।
मुनखपह-मोक्षपन्थाः तीर्थंकरः । आव० ७८० ।	मुगुंस-मुगुंसा-खाडहिल्लाकृतिः । प्रश्न॰ ५ ।
मुक्ख पहदेसिय -मोक्षप्रथदेशितः-तीर्यं करदेशितः । आव०	मुगुसपुंछ - भुजपरिसपंविशेषः । उग० २१ ।
950 I	मुगुसा-खाडहिल्ला । उपा० २४ ।
मुक्खभाव ५डिवन्न-मोक्षे-मुक्तो भावेन-अन्तःकरणेन प्रति-	मुग्ग-मुद्र –प्रसिद्धाः । भग० २६० । औषधिविशेषः ।
पन्नः-आश्रितः मोक्षभावप्रतिपन्नः, मोक्ष एव मया साधि	प्रज्ञा० ३३ । मुद्गः । दशरु १८३ । भग० ८०२ ।
तब्ब इत्यभिषायवान् । उत्त० ४,५७ ।	मुग्गकन्नी-अन्तकायभेदः । भग० ३०० ।
मुक्त-बाह्यःम्यन्तरग्रन्थिबन्धनात् । सम॰ ४ । 👘 🔅	मुग्गपण्गी-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रश्चा०
मुक्तकग्रन्थः- । आचा० ४० । मुक्तदेस्यः- । आचा० १७० ।	
मुक्तदेस्य:- । आचा० १७० ।	मुग्गपन्नी-वनस्पतिविशेषः । भग० ५०४ ।
मुक्तमुक्तोली - । सूत्र० २७३ ।	मु ग्ग र –मुग्दरः–प्रायुधविशेषः । उत्त० ४६० ।
मुक्तव्याकरण- । नि॰ चू० द्वि० २३ आ ।	मुग्गरप।णी-मुग्दरपाणि:-राजग्रु३स्य बहिर्यक्षविशेष:,
मुक्तादान -(मगधदेषप्रसिद्धं)कुम्भप्रमाणमुक्तामयम् । जीवा०	अर्जुनमालाकारस्य कुलदेवता । उत्त० ११२ ।
२१० ।	मुग्गसिंग-मुद्गसिंगः-मुद्गफलिका । प्रजा० २६६ ।
मुक्तामणिमय-मुक्ताः-मुक्ताफलानि मणय:-चन्द्रकान्तादि	मुग्गसिल्ल-मुद्गशैलः । आव० १०० ।
रानविश्वेषाः मुक्तरूपा वा मणयो रत्नानि मुक्ता मणयः	मुग्गा-मुद्गाः ।
तद्विकारो मुक्तामणिमयः । सम० ७५ ।	अनु० १९३ ।
मुक्तावलि-तपोविशेषः । ध्य० प्र० ११३ वा ।	मुग्गाछिवाडी-कोमलमुद्गफलो । वृ• प्र• १६५ वा।
मुक्तावली- मुक्ताफलमयी । ज्ञाता० ४३ ।	मुग्धक अव्यक्तविज्ञानम् । निरय० ३० ।
मुक्ताशल -मोक्तिकपर्वतः । अनु० २४४ ।	मुच्चइ- मुच्यते-पुण्यापुण्यरूपेण क्रुच्छ्रेण कर्मणा । जीवा०
मुक्ताशेलमयं- । नि॰ चू॰ दि० १ आ ।	४८ । रोषकमशिर्मुच्यते । प्रज्ञा० ६०६ : प्रतिस मयं
मुक्ति-निर्लोभिता । उत्त० ५६० ।	विमुच्यमानो मुच्यते । भग० ३४ ।
मुख-मुखवस्त्रिका। ओघ० १११। गम्ब्या उपिरि यहो-	मुच्चति-मुच्यते भवोपग्राहिकर्मचतुष्टयेत । उत्त ० १७२ ।
यते । अनु० १५१ ।	मुच्यते भवोपग्राहिकर्मणा । आव० ७६१ ।
मुख भोतिका-मुखपिधानाय भोतं-वस्त्रं मुखपोतं मुखपोत	मुच्चिस्संति-मोक्षन्ति-कर्मंराशेः परिनिर्वास्यन्ति-कर्मकृत•
मेव हन्व चतुरङ्गुलाधिकवितस्तिमात्रप्रमाणत्वात् मुख	विकारविरहाच्छोती भविष्यन्ति । सम० ७ ।
पोतिका-मुखवस्त्रिका । पिण्ड० १३ ।	मुच्चेज्जा –मुच्येत भवोपग्राहिकमभिरपि । प्रज्ञा∙ ४०० ।
(८६	R)

मुच्छए]

•

[मुणि

मुच्छए-मुच्छंयेत्-गाध्यं विदध्यात्, संवर्कं कुर्याहा । सूत्र »	देगवास्तव्यम्लेच्छविशेष: । प्रक्ष० १४ । मौधिकःसल्ल
86 1 1 1	एव, यो मुष्ट्रिभिः प्रहरन्ति । ज्ञाता० ४० ।
मुच्छति-मूर्च्छति-तद्दोषानवलोकनेन मोहमचेतनत्वमिव	मुट्ठियकहा मुष्टिककथा-मछपुम्बन्धिनी कथा । दश०
यान्ति संरक्षणानुबन्धवतो वा भवतीति । ठाणा० २९२ ।	1 818
मुच्छा-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।	मुट्टिया–जूग्झणमल्ला । नि॰ चू॰ प्र० २७७ व ।
- मूच्छी-संग्क्षणानुबन्धः । भग० ५७३ । मूच्छी-अनु-	मुट्टियुद्ध-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।
राग: । अोघ० १२१ । मूर्च्छा-मोहः-सदसद्विवेकनार्शः ।	मुद्विंगए-मुष्टिवातः-अतिवेगतो वज्जग्रहणाय यो मुब्टेर्बन्धने
হাবাত ६ ।	जायमानो वातः । भग० १७६ ।
मुच्छिए-मूच्छित: । विपा० ३५ । मूच्छित:-मोहवान्	मुट्टी-मुष्ट:-अङ्गुलिसन्निवेशविशेष।त्मिका । उत्त० ४७५ ।
दोषानभिज्ञत्वात् । भग० २९२ । मूच्छितः-मूढः ।	पुत्थगपणगे तईयं। नि० चू० प्र० १८१ अ। वृ० द्वि०
विपा० ४३ । मूच्छितो ग'ढवम्मंप्रहारादिना । आचा∙	२१६ आ। चतुरंगुजदीर्घो वृत्ताकृतिः. अथवा समचतु-
१५२ । मूच्छित:-संजातमूच्छे:-जाताहारसंरक्षणानुबन्धः	रस्तचतुरंगुलो वा पुग्तक: । बृ० द्वि० २१६ आ । मृष्टि-
तद्दोषविषये वा मूढः । भग० ६५० ।	पुःसकं-यत् चतुरङ्गुलदीघं वा वृताकृति, चतुरङ्गुल-
मुच्छिज्जंताणं-वोणाबिषञ्जीवल्लकीनां मुच्छंनम् । राज०	दीघंमेव चतुरसं वा । आव० ६५२ । चतुराङ्गुल-
X ~ 1	दीर्घः वृत्ताकृतिश्च पुस्तकः । ठाणा० २३२ ।
मुच्यते भवोपग्राहिकम्मंभिः । ठाणा० १८१ ।	मुट्रीपोत्थगो-चउरंगुळदीहो चउरस्सो मुट्ठिपोस्थगो । नि०
मुछ-मोहो । दश० चू० १४१ अ ।	चू० द्वि० ६१ छ ।
मुज्भई-मृह्यति संसारमोहेन वोच्यते । आचा० २१५।	मुडिबक आचार्यः । म्य० द्वि० १७० आ ।
मु िभ्रयदवं- मोहितध्यं- प्राप्तविपाकपर्यायलोचनायां मूढेन	मुणद्व-जानाति मुणति अवगच्छतीति । विशे० ३९० 🖡
भाब्यम् । प्रक्ष० ११८ ।	मुणति जानाति । विशे० ५४ ।
मुज्मह-मुह्यत मोहं-तद्दोषदर्शने मूढत्वं कुरुते । ज्ञाता०	मुणति-मन्यते-जानाति । दश० ७४ ।
<u> المحمد ا</u>	मुणमुणायंत–जलपनु । उत्त० २१५ ।
मुआद्धति – उत्सृजति । विशे० २०१ ।	मुणाल-मृणल-पद्मतन्तुः । राज० ३३ । मृणालं-पद्म-
मुट्टि-मुष्टिः । उत्त० ४६१ । मुष्टिः । आव० ५४१ ।	नालः । राज० ७८ । मृणालं−पद्मनालम् । जीवा●
मुष्टिः–पिण्डितःङ्गुलिकः पाणिः । जं० प्र० १७४ ।	।२३ । मृणालं पद्मनालम् । जीवा० १२३ । मृणालं-
मुट्ठिअ-मल्ला एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति । ज॰ प्र॰ १२३ ।	पद्मनालम् । ज॰ प्र॰ २९१ । मृणालं-पद्मतन्तुः । ज॰
मुट्ठिए-लघुतरो घनः । भग० ६९७ ।	प्र॰ ३४ ।
मुट्ठिओ-मौष्टिकः-मल्लविशेषः, यो मुष्टिभिः प्रहरति ।	मुणालाओ-पद्मनालानि । जं० प्र० ४२ ।
जीवा० २८१ ।	मुणालिया-मृगालिका-पद्मनीकन्दोत्था । दश० १८५ ।
मुट्ठिक मौष्टिकः-यो मुधिभिः प्रहरति मल्लः । प्रश्न० १४१ ।	मृणाल्का–पद्मिनोमूलम् । प्रक्ष० ८१ ।
मुट्ठिपहार– । नि० चू० प्र० ३२ अ ।	मुणित-मूणनू-लपन् । आव० ४६१ ।
मुहिय–मुष्टिका–मुष्टिः । जीवा० १२१ । मौष्टिकः–मह्तः	मुणि-मन्यते जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनि:-विशिष्टतं-
कसराजसम्बन्धो चाणुराभिधानो मल्लः । प्रश्न० ७४ ।	विस्समन्वितः । प्रज्ञा० ५ । मुनि:-मन्यते जगतस्त्रि हा-
मुष्टिकः मछः । विकथाभेदः । दश० ११४ । मुष्टिकः -	लावस्थामिति । आव० ५०५ । मुनि:-साघु: मुणति
मुष्टिप्रमाणः पाषाणः । प्रश्न० २१ । मौष्टिकः-चिलःत•	मनुते मन्यते वा जगतस्त्रिकालवस्थामिति मुनिः । विशे अ
(283)	

मुणिइ]

[मुतावलिवरावरभासभद्द

४८८ । परित्यक्तलोकव्यापारः मुनि: । आव • ४०० ।	मुत्कल-अपवर्त्तनादिकरणयोग्यः । उत्त० ५८४ । सूर्य०
मनुते-मन्यते वा जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः सर्वज्ञ	68 1
त्वात् । आव० ६० । मुनिः-वाचंयमः । भग०४६० ।	मुत्कलाप्य- । नंदी १४८ ।
मुनि:-विपश्चित् साधुः । आव• ५९३ । मन्यते जगत-	मुत्त-मुक्तो-बाह्याम्यम्तरग्रन्थिबन्धनेन मुक्तः महावीरः ।
स्तिक।लावस्थामिति मुनिः-साधुः । आव० ५८६ ।	भग० ६ । भग० १११ । मुक्तो-मुक्त इव मुक्तः ।
मुणिइ- । आव० २१४ ।	सूत्र॰ २९८८ । मूत्रम् । ज्ञाता॰ ४९ । मुक्तः-कृतकृत्यः
मुणि(पिसा)ऊ -पिशाचः । आव० ४२ (ओघ०) ।	निष्ठितार्थः । जीवा० २५६ । मुक्तं-यत्पूर्वभवेषु परि-
मुणिओ-मुनितः-पिशाचः । आव० २०६ ।	त्यक्तं तत् । प्रज्ञा॰ २७० ।
मुणिचंद-मुनिचन्द्र:-पार्श्वापस्यः स्थविरः । आव० २०२ ।	मुत्तमउड-मुक्तोच्छिनबाहुद्वयरूपः । बृ० तृ , १६७ आ ।
मुनिचन्द्र:-चन्द्रावतंशकराज्ञ: सुदर्शनायाश्च कनिष्ठपुत्र: ।	मुत्तसक्करा-पाषाणकः । नि० चू० प्र० ११७ अ ।
क्षाव० ३६६ । मुनिचन्द्र: ⊸वन्द्रावतसकराजक्रुमारः ।	मुत्ताजाल- मुक्ताजाल-मुक्ताफलमय दामसमूहम् । जीवा०
उत्त० ३७४ । राजग्रुहे परिषहकर्ता । मर० ।	१८१ । मुक्ताजालः । जीवा० २६० ।
मुणिज्जह-जानीयाः । वोघ० २१ ।	मुत्ताधारपुडक- मुकाधारपूटकं बुक्ति पंपुटम् । प्रश्न०
मुणिणो-मुतयः मुनिवेषविडम्बिनः । आचा० ११३ ।	१४२ ।
मुणिय-मुणित-ज्ञानम् । प्रश्न० ३६ । मुणितः-ज्ञातः ।	मुत्तालत-मुक्तानामात्रयस्वान्मुक्तालयः । ठाणा० ४४० ।
आव० ४९१।	मुत्तालय-मुक्तालयः-इषरप्राग्भारायाः सप्तम नाम । प्रज्ञा•
मुणियपुब्वसार-मुणितपूर्वसारः । आव० १३६ ।	१०७ । ईषत्प्राग्माराया अष्टमनाम । सम० २२ ।
मुणिसुट्वए-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगमिन्यामुत्सपिण्यां	मुतावलि –मुक्तावली-केवलमुक्ताफलमयी । भग० ४७७ ।
एकादशमतीर्थकरः । सम० १६३ । चम्पायां तीर्थकृत् ।	मुत्तावलिभट्ट-मुक्तावलिभद्रः-मुक्तावलिद्वीपे पूर्वाद्वीधिपति-
ज्ञाता० २२२ । अहंन्तः । भग० ७०७ । विंशतितमो	दॅवः । जीवा० ३६९ ।
जिनः, तस्मिनु गर्भगते सति माताऽतीव सुद्रता जातेति	मुत्तावलिमहाभद्द -मुक्तावलिमहाभद्र:-मुक्तावलिद्वीपेऽपरा-
मुनिसु व तः । आव० ५०५ ।	द्वीधिपतिर्देनः । जीवा० ३६९ ।
मुणिसुट्वयसामी– । नि० चू० तृ० ४४ अ ।	मुत्तावलिमहावर -मुक्तावल्निहाव रः -मुक्तावल्विरे समुद्रे
मुणी-मुनिः-काल्त्रयवेदी । सूत्र० ६१ । मुनिः-तपस्वी ।	ऽपरार्द्धापतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।
उत्त ० २२३ । मनुते ज ग तस्त्रिकालावस्वामिति मुनिः ।	मुत्तावलिवर –मुक्तावलिवरः-मुक्तावलिवरे समुद्दे पूर्वार्धा-
्मूत्रः २९८ । मुणति–प्रतिजानीते सर्वविरतिमिति	धिपतिर्देव: । जीवा० ३६९ । मुक्तावलिवरः-मुक्तावलि-
मुनि: । उत्त० ३१७। मुणिति–प्रतिजानीते सर्व सावद्य-	समुद्रे पूर्वार्द्धाधिपतिर्देव: । जीवा० ३६९ ।
विदतिमिति मुनिः । उत्त० ५५० । सावज्जेसु मोणं	मुत्तावलिवरभट्ट- मुक्तावलिवरमद्र:-मुक्तावलिवरे द्वीपे
धेवतिति । दश० चू० ३३ आ। । आ घ० ५२ ।	पूर्वाद्वधिपतिर्देव । जीवा० ३६९ ।
मुणेयव्य-मुणितव्यः-प्रतिशातव्यः । उत्त० ५२७ । मुणि-	मुत्त।वलिवरमहाभद्द- मुक्तावलिवरमहाभद्र:-मुक्तावलिवरे
तव्य:-प्रतिज्ञातव्य: । उत्त० ४२७ ।	द्वीपेऽपराद्वीधिपतिदेवः । जीवा० ३६९ ।
मुण्ड- । आचा० १७ ।	मुत्तावजिवरावभास -मुक्तावलिवरावभासः द्वोप: समुद्रश्च।
मुण्डमालहर्म्य-द्रुमगणविशेषः । जीवा० २६९ ।	जीवा० २६⊏ ।
मुण्डाभाण्ड- । ज० प्र० १३६ ।	मुत्तावलिवरावभासभद्द~मुक्तावस्त्रिवरावभासभद्र: मुक्ता-
मुतव-वनस्पातावशेषः । भग० ५०२ ।	व ऌवरे द्वीपे पूर्वाद्वपितिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

(८६४)

...

मुत्ताव०]

[मुद्धाभिसिल

मुत्तावलिवरावभासमहाभद्द-मुक्तावलि॰ महाभद्र:-मु-	ठाणा० ३८३ ।
क्तावलिवरावभासे द्वीपेऽपरार्दाधिपतिर्देवः । जीवा०	मुदाहिए-उदाहृते । ज्ञाता॰ १३३ ।
346 1	मुदुग-ग्राहविशेषः । जोवा० ३६ ।
मुत्तावलिवरावभा समहावर-मुक्तावलि० महावर-मुक्ता-	मुद्गर शस्त्रविशेष: । प्रज्ञा० ९७ ।
वलिवरावभासे समुद्रेऽपरार्द्धाधिपतिर्देव: । जीवा० ३६१ ।	मुद्गरक-मगदन्तिकाषुष्पम् । बृ० प्र० १६२ झा ।
मुत्ताव लिवरावभासवर–मुक्तावल्टि॰वरः-मुक्तावलिवरा-	मुद्गफलो-असारोषधिविशेषः । आव० ५२५ ।
वमासे समुद्रे पूर्वाद्वधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	मुद्गाः- । सूर्यं २९३ ।
मुत्तावली∽मुक्तावलो मुक्ताफङमयी । जीवा० २५३ ।	मुद्दग-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
मुक्तावली-द्वीगः समुद्रश्च । जीवा० ३६८। मुक्तावछी–	मुद्दा-मुदा। आव० ४२१। मुदा-अङ्गुलीयकं नाम मुद्रा।
तगोविशेषः । अन्त० ३१ । मुक्तावली-चतुःसमुद्रसार-	उपा० ६ । पट्टकः । बृ० द्वि० ८४ँ अ (?) ।
भूतो मुक्ताहारविशेषः । चक्षुरिन्द्रियान्तर ष्टान्ते धनसार्थ-	मुद्दापट्टओ-दूतपुरुषः । बृ० द्वि० ८४ अ (१) ।
वाहदुहिता । आव० ३१९ ।	मुद्दाभिसित्तो-सेणावइ-अमब-पुरोहियसेट्ठिसत्यवाहसहिझो
मुत्तावलीवरमृक्तावछीपरः-द्वीपः समुदः । जीवा० ३६८।	रज्ज मुंगति । नि॰ चू॰ प्र॰ २७० अ ।
मुत्ताहलमुत्ताजालंतरोपियं- । आव० ४२३ ।	मुद्दाल-मोद्दालः-द्रुमगणविशेषः । ज० प्र० ६८ ।
मुत्ति-मृक्तिः । प्रज्ञा० १०७। मणिकार: । नंदी० १६५ ।	मुद्दिआवंध-मुद्रिकाबन्धः-ग्रन्थिबन्धः । अोघ० १४४।
मोचनं मुक्तिः~अहितार्थकर्मविच्युतिः । आ व ०७६०।	मुद्दिआसार-मृदीका-द्राक्षा-तत्सारनिब्पन्न आसवो
मुत्तिमग्गे मुक्तिमार्गः–अहितकर्मविच्युतेरूपायः । ज्ञाता०	मुद्रीकासार: । ज॰ प्र० १०० ।
५१ । मुक्तिमार्ग-केवलज्ञानादिहितार्थं प्रासिद्वारेणाद्वित-	मुद्दिय-मुद्रितं मृन्मयमुद्रादानेन । ज्ञाता० ११६ । अव-
कर्मविच्युतिद्वारेण च मोक्षसाधकम् । आव० ७६० ।	लिप्य कृतमुदं । बृ० द्वि० १६८ आ । मुद्रितं–आच्छा-
अहितविच्युतेरुपाय: । भग० ४७१ ।	दितम् । आव० ४३२ । वछीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
मुत्तिय-मौक्तिकं-मुक्ताफल्रम् । प्रश्न० १६३ ।	मुद्दिया-मृढीका-द्राक्षा । ठाणा० २४१ । मृत्तिकादिमुद्रा-
मुत्तिया-दीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४१ ।	वता । ठाणा० १२४ । मृद्वीका-द्राक्षा । उत्त० ६१४ ।
मुत्ती-मुक्तिः-निर्लोभता । जं० प्र० १५१ । मुच्यन्ते	मुद्रिकाः-साक्षराङ्गुलीयकाः । अं॰ प्र० १६० । मृद्रीका-
सकलकम्मंभिस्तस्यामिति मुक्तिः । ठाणा० ४४० ।	द्राक्षा । प्रज्ञा० ३६४ । जीवा० ३४१, २६४ ।
ईषत्प्राग्भारायाः सप्तमं नाम । सम० २२ । मुक्तिः-	मुह्यिापाणग-पानकविशेषः । आचा० ३४७ ।
निर्लोभिता. सिद्धिर्वा। प्रश्न० १३६ । मुक्तिः-ईषरप्राग्मा-	मुद्दियासारए-मृद्रीकासारः-मृद्वीका-द्राक्षा तत्सारनिष्पन्नः।
रायाः सप्तमं नाम । प्रज्ञा० १०७ । सुक्तिः–निर्लोभिता ।	प्रज्ञा० २६५ (?) ।
अश्र० १२ । मूत्तिः–शरीरम् । उत्त ० ५१६ । मूर्तिः–	मुद्धंत-मूर्द्धान्तः-उपरितनोभागः । सूत्र० २८८ ।
शदीरम् । नि० चू० प्र० ३०८ का ।	मुद्ध-मुग्धः । बृ० प्र० ११ अ । परं-प्रधानं । नि० चू⊷
मुत्तोली-मुक्तोली-मोट्टा (हा)अध उपरि च संकीर्णा मध्ये	प्र० २०० अ ।
त्विषद्विशाला कोष्ठिका । अनु० १९१ । मुक्तोस्नी नाम	मुद्धज-मूर्ढजः-केशः । जीवा० २३४ ।
अध उपरि च संकीर्णा मध्ये त्विषद्विशाला कोष्ठिका ।	मुद्धया-प्राहविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।
জ০ স০ ২३४ ।	मुद्धसूल-मूर्द्धशूलं -मस्तकशूल्रम् । ज्ञाता• १८१ ।
मुत्तोसहे-मूत्रविष्टे । त॰ ।	मुद्धा-मूर्धा । आब० १२५ ।
मुदग्ग-मुयग्ग-बाह्याभ्यन्तरपुद्गलरचितशरीरो जीवः ा	मुद्धाभिसित्त-मूर्धाभिषिक्तः । सूर्यं० १४७ ।
(अल्प० १०१)	

[मुरुण्ड

मुद्रा- । नंदी० १५६ ।	सूर्यं० २६७।
मुद्राविन्यास -एककं पुरतो बिन्दुद्वयसहितः । प्रज्ञा० २५७।	मुयंगसंठिय-मृदङ्गसंस्थितः ओवलिकाबाह्यस्य द्वादशमं
मुनि-सन्तः । आव० ७६० ।	संस्थापनम् । जीवा० १०४ ।
मुनिए-ज्ञाते तत्त्वे सति ज्ञात्वा वा तत्त्वम्, मुनिकः-	मुयंत-मुञ्चत्-त्यजत् सामर्थ्यात् । उत्तः ३३४।
सपस्वोति । ग्रहग्रहीतः । भग• ६६८ ।	मुयच्चा-मृताच्चा-मृतेव मृता संस्काराभावादव्यी-श्वीरं
मुनिचन्द्रसूरि –अनुयोगद्वारटीकायां आचायंविशेषः । अनु०	येषां ते तथा,निष्प्रतिकम्में शरीरा इत्यर्थः । यदि वा-अर्च्चा-
201 1	तेजः संच क्रोधः संच कषायोपलक्षणार्थः, ततन्त्र्याय-
मुनिपर्षद्-ययोक्तानुष्ठानानुब्ठायिसाधुपर्षद् । राज०४६ ।	मर्थः-मृता-विनष्टा अच्ची-कषायरूपा गेषां ते मृतार्च्चाः,
मुनिसुव्रतः-विशालायां यस्य पादुके । नंदी० १६७।	अकषायिणः इत्यर्थः । आचा० १८६ ।
मुनिसुव्रतस्वामी-भृगुकच्छे कोरङ्गोद्याने समवसरक: ।	मुयरुवख-वलयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
त्य॰ प्र• १७३ ल ।	मुरंड-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० १५ । राजा । व्य० प्रब
मुसूर्षुः -मग्णेच्छुः । नंदी० १४७ ।	२६२ वा।
मुम्मु-गद्गद्भाषित्वेनाव्यक्तमाषी,मुकादपि मूको मुकामूक: ।	मुरग-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।
सम० २१६ ।	मुरज-मुरजः-महामईलः । ज० प्र० १९२ । मुरजः-
मुम्मुर-विरलाग्निकणं भस्म मुर्मुरः । दश० १४४ ।	गलघण्टिका । औप॰ ८७ ।
मुर्ग्मुबः-अग्निकणमिश्रं गस्मः । ज्ञाता० २०४ । मुर्मुर:-	मुरण्डदेशराजा-मरुण्डयः । ज० प्र० १९१।
भस्ममिश्राग्निकणरूप: । उत्त० ६९४ । मुर्मुर:-फुम्फु-	मुरय-मुरजो-महामद्ंल: । भग० ४७६ ।
काग्नौ भस्मामिश्चितोऽग्निकणरूपः । जीवा० २९ ।	मुरल-मुरलो-मानविशेष: । ज्ञाता० ११६ ।
प्रविरछाग्निकणानुविद्धं भस्म मुर्मुर: । आचा० ४९ ।	मुरव-वार्धावशेषः । जीवा॰ २६६ । शिखरम् । ठाणा•
मुर्मुं वः-फुम्फुमकादौ भस्ममिश्रिताग्निकणरूपः । प्रज्ञा०	२३३ । मुरजः-मदंलविशेषः । जीवा० १०५, २४५ ।
२९ । मुर्मुरः-फुम्फुकादौ मसृणोऽग्निः । जीवा० १०७ ।	मुरवक्खोडव्यग्नः । नि० चू॰ प्र० ३४७ व ।
मुम्र्युरः-भस्माग्निः । प्रश्न० १४ । मुर्मुरः-आपिङ्गला	मुखसंठित-मुरजसंस्थितः-मई्लसंस्थितः, आवलिकाबा-
अर्थविष्याताऽग्निकणा मुर्मुर: । पिड० १५२ । अगनि	ह्यस्य एकादशमं संस्थानम् । जीवा० १०४ ।
कणियासहितासोम्होत्थारो । नि० चू० प्र० ५२ आ।	मुरवी सङ्कलक-मुरजाकारमाभरणम् । भग० ४७७ ।
मुम्मुंरः-फुम्फुकादौ मसृणाग्नि≰पः । भग० ६१४ ।	मुरवो-मृदङ्गाकारमाभरणम् । ज० प्र० २७४ ।
ज्ञाता०२०१। मुम्र्मुरःभस्ममिश्राग्निकणरूप: ठाणा०	मुरिया-मौर्या:-मयूरपोषकवंशोद्भवः । वृ० दि- ४३ आ।
३३६ ।	मुरुंड-मुरुण्डः-विद्यामन्त्रद्वारविवरणे प्रतिष्ठानपुरे राजा।
मुम्मुरभूया- । भग० १६६ ।	पिण्ड० १४२ । मुरुण्डः-वैनयिक्यां ग्रन्थिविषये पाटली-
मुम्मुरमाई-मुर्मुरादिकः-उल्मुकादि: । आव० १३३।	पुत्रे राजा । आव० ४२४ । मुरुण्डः-राजा । पिण्ड०
मुम्मुहो-दशवशांयां नवमी दशा । नि० चू० द्वि० २८	१४१ । मुरुण्डः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रस०
मा ।	१४ । मुहंड:- (?) २१८ । पाटलीपुराधिव: । वृ०
मुयंग-मृदङ्गः-लोकप्रतीतो मद्दंनः । जीवा० १८६ ।	तृ० १६० अ ।
मृदङ्गः-लंघुमद्र्ंलः । जीवा० २६६ । मृदङ्गः । प्रज्ञा०	मुरुंडराया-नृपतिविशेषः । नि० चू० द्वि० ७७ बा।
५४२ । मृदङ्गः-लघुमद्दंलः । ज॰ प्र॰ १९२ । जीवा•	मुहंडोराया-नुपतिविशेषः । नि० चू दि० १०२ अ ।
२४५ । मृदङ्गः । ज० प्र॰ १३७ । मृदङ्गः-सद्दंछः ।	मुरण्ड राजा । नंदी० १६२ ।
(((44)

मुद्रा]

मुरुण्डपृथिवी]

[मुहुत्त

- ·	
मु ठण्डप्रथिवो-श र्करापृथिवी । (?) ।	मुहणतए-मुहणतकःरजोहरणमुखवस्त्रिका । ओघ० ११७।
मुल्लू भंड- मुल्यभाण्डम् । उत्त० २१० ।	मुहणतग-मुखानंतकं-मुववस्त्रिका । आव० ७६१ । मुखा-
मुद्दाल-शस्त्रम् । भग० २१३ ।	नन्तकं–मुखवस्त्रिका । ओघ० २०८, २१४ ।
मुषण्टिः शस्त्रविशेषः । जोवा० १९३ । वनस्पतिका-	मुहणत्तर्वं मुलान्तक-मुलवस्त्रिका । प्रजा० १४६।
यिकभेद: । जोवा० २७ ।	मुहफुल्लसंठिते- । सूर्य० १३० ।
मुष्टिनं –लोकप्रतीतं युद्धम् । अनु० १७ ।	मुहवंध-अश्वबन्धनविशेषः । ज्ञाता० २३० ।
मुसंढि-मुषण्ढिः-झस्त्रविशेषः । जीवा• १६० । मुसण्ढिः-	मुहभंडग-मुखभाण्डकं-मुखाभरणम् । ज॰ प्र॰ २६५ ।
प्रहरणविशेषः । प्रज्ञा० ८६ । मुशुण्ढिः-प्रहरणविशेषः ।	मुहमंगलिय-मुखमङ्गलिकः-चाटुकारिणः । ज० प्र०
प्रश्न० ५ ।	१४२ ।
मुसंढी−धःग्यविशेष: । भग०	मुहर्भंडग-मुखभाण्डकं-मुखाभरणम् । भग० ४८० ।
मुसग- । ज्ञाता० १३७।	मुहमंडव-मुखे-अग्रदारे आयतनस्य मण्डपः मुखमण्डवः ।
मुसल–मुशलं चतुईं स्तम् । अनु० १४४ । मुशलं प्रसि	ठाणा० २३२ । मुखे-अग्रदारे आयतनस्य मण्डपः मुख-
द्धम् । प्रश्नः ६ । षण्णवतिरङ्गुलं मुसलं-वोढस्तन्ध-	मण्डवः । ठाणा० २३० । मुखमण्डपः । जीवा० २२७ ।
काष्ठम् । ज० प्र० १४ । संख्याविशेषः । सम० ९८ ।	मुहमक्कडिया-मुखमकटिका । आव० २०६,४३०, ६७७।
मुसलि–मुसली–घट्टना । क्षोघ० १०९ । काल्लमानवि-	मुहमाख-मुखस्य परामर्धः-प्रमार्जनम् । अघि० १९०।
होषः । भग० २७४ ।	मुहरि-मुखरिः-नानाविधासम्बद्धाभिधायी । औप० ६२ ।
मुसा–मूषा-स्वर्णादितापनभाजनम् । भग० ५४१ ।	मुखारिः-मुधारिः-मुखे नारिमावहति मुखमेव वा इह-
मुसावाए-दितीयं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७१ ।	परलोकापकारितयाऽस्टिस्स्य स: । मुघैव वा कार्यं विनैव
मुसावाय-सतोऽपलापोऽसतश्च प्ररूपणं मुषाबादः । प्रज्ञा०	वारयो यस्यासौ । (?) । मुखमेव अश्टि- रात्रु रनर्थकारिः
४३८ ।	स्वाद् यस्य सः मुखारिः । प्रश्न∙ ३६ । मुखेन-प्रभूत-
मुसावायवत्तिए-मृषावादः–आत्मपरोभर्यार्थं मलीकवचनं	भाषणादिमुखदोषेग भाषमाणं अरि-वैरिणं आहवति-
तदेव प्रत्ययः-कारणं यस्य दण्डस्य स मृषावादप्रत्ययः ।	करोतीति मौखरिकः । बृ० तृ० २४⊏ अ ।
सम० २४ ।	मुहवण्ण-मुखवर्णो-मुखच्छाया । उत्त० २८७ ।
मुसुं ढि- मुर्जुण्ढिः-प्रहरणविशेषः । जीवा० ११७ । मुर्जुण्ढिः	मुहा-मुघा-प्रत्युपकारानपेक्षतया दीयमानम् । प्रश्न० ६८ ।
प्रश्न० २१। मुझुण्ढि:- रास्त्रविशेष: । जं० प्र० ७६।	मुहाजीवी-मुघाजीवी-सर्वथा अनिदानजीवी । दश०
साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ । कन्द-	१८१ ।
विशेषः । उत्त० ६९१ । भग० २३१ ।	मुहाणतग-मुखानन्तकम् । अाव० ७२३ ।
मुस्सा–मूलविशेषः । जीवा० १३६ ।	महादाइ-मुघादाता-अनिदानदाता । दश० १८१ ।
मुह-मुखः-समुद्रप्रवेशः । ज० प्र० २९४ । मुख-अग्रभार्गः ।	मुहालद्ध-मुधालब्धं-कोण्टलादिब्यतिरेकेण प्राप्तम् । दश०
सूर्यं ० १ । मुखं-आस्यम् । प्रश्न० ८ । मुखं-कारणम् ।	१८१ । जं कोंटलवेंटलादीणि मोत्तूणमितरहा लद्धं तं।
सूत्र० २८३ । मुखं-द्वादशाङ्गुलप्रसाणम् । अनु० १५६।	दश० चू० ८३ आ ।
मुखं-समुद्रप्रवेश: । जं० प्र० ३४९ । मुखं-आभिमुख्यम् ।	मुहिया-मुधिका-मुधा । दश० ५७ ।
ठाणा० ४२० । मुखं-प्रधानम् । उत्त० ४२४ । मुखं-	मुहूर्तातर-मुहूर्तान्तरम् । आव० ३५३ ।
उपाय: । उत्त० ५२४ ।	मुहुत्त-अन्तर्मृहत्तम् । बृ० द्वि० ७४ था । अन्तर्मुहूर्त-
मुहकाणुआ–लजा । नि० चू० द्वि० ६९ अ ।	संसप्ततसङ्ख्या लवाः । जीवा० ३४४ । मुहूर्त्तः-लव-
(८६७)	

मुहुत्तग्ग]

सप्तसप्ततिरूपः । ज्ञाता० १०४ । मुहुर्त्तः–सप्तसप्तति	बृ० प्र० १३५ स ।
ल्रवप्रमाणः–कालविशेषः । आव० ५८३ । मुहूर्तं–मृहू	मूय-सूकं-मन्मनभाषी । आचा० २३३ । सूकं-यद्
तेंन गच्छामि कृत्यसमाप्तौ । ठाणा० १४३ । सप्तसप्त-	अालापकाननुचारयनु वन्दते, कृतिकर्मणि त्रिंशत्तमो दोष: ।
तिलवप्रमाणः । ठाणा० ५६ । मुहूत्तंः–ऌवसप्तसप्तति-	आव० १४४ ।
प्रमाणः । मग० २११ । ज्ञाता० ३८ मुहूर्त्तै–ब्या-	मूयईंगलिया-कीटिका । आव० ३७२ ।
ख्यानतो विशेषप्रतिप्रत्तिरंतर्मुहूर्त्तमित्यर्थः । व्य० द्वि०	मूयग-मूयक:-मेदपाटप्रसिद्धतृणविशेष: । प्रश्न० १२६ ।
२४५ आ । लवानी सप्तसप्तयां मुहूर्त्तः । ज० प्र० ६० ।	मूरग-विध्वाद्यकः । व्य० द्वि० ३८४ छा ।
मुहूर्त्तः-अभिषेकोक्तनक्षत्रसमानदैवतः । ज० प्र० २७४ ।	मूरयति-चूर्णयति । प्रश्न• ७४ ।
मुहुत्तग्ग-मुहुत्तग्रिं- मुहूर्त्तपरिमाणम् । सूर्यं ०१०१।	मूर्चिछतः-गृद्धः-काङ्क्षावानु । आव॰ ५८७ ।
मुहुत्तमद्धं-अनन्तमुंहूत्तम् । सूत्र० ३४४ । मुहूर्तार्घशब्दे-	मूर्ति-जरा । विद्ये० ७७१ ।
नाऽन्त मुंहूर्त मेव मन्तव्यम् । विशे० १९८८ ।	मूर्त्ति−आकारः । जीवाø २७३ ।
मुहत्तान्ति–मिन्न मुहूत्तंम् । आव∙ ३१ ।	मूल-समोपः । उत्त० ६२६ । मूलगुणप्रस्याख्यानम् ।
मूआ-मूका-महाविदेहे नगरी आव० १६७ ।	आव० ४७९ । मूलं-सट्टामूलादि । दब० ११ = । मूलं-
मूइंगा-पीपिलिया । नि॰ चू० प्र॰ ४७ वा ।	मूलकर्म-अक्षतयोनिक्षतयोनिकरणरूपं । विवाहविषयम् ।
मूइअंगाई-मुइंगादय:-पिपीलिकाकुन्थ्वादय: । पिण्ड०	गर्भाधानपरिसाटरूपम् । पिण्ड० १४२ । मूलकः शाक-
१०६ ।	विशेष: । ठाणा० ४०६ । ठाणा० १९ (?) । मूल:-
मृद्दआमूकीकृतं-निःशब्दीक्रुतम् । ज्ञाता० २३७ ।	आश्रये अपरनाम । ज०प्र० ४१९ (?) । मूल-कारणम् ।
मूझो-अरती दुलंभवोधिः । मर० ।	आव० ३२५ । मूलं-निबन्धनम् । प्रेक्ष० ४२ । कार-
मू मू <mark>ज्छन</mark> ं–मुकुन्दहुडुक्काविचिक्कीकडवानां मूच्छंनम् । राज∙	णम्ः। प्रक्ष० १३२ । कारणम् । उत्त० २८० । महा-
χ¶:ι	व्रतारोपणम् । भग० ९२० । निरवशेषपर्यायोच्छेदमाधाय
मूच्छिए-मूच्छितो-मूढो-गतविवेकचैतन्य: । ज्ञाता० ६४।	भूयो महावतारोपणं तत् । ब्य० प्र० १४ वा ।
मुद्रिअ-चिलातदेशवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न.० १४।	संसार: । आचा० १९ । प्रघानम् । आचा० १९ ।
मूडा- । ध्य० द्वि० ३७ व ।	घातिकर्मचतुष्टयम् । मोहनीयं मिथ्यात्वम् । आचा०
मूढ-म।ष्टिकामूढःअविनिश्चितः । ज्ञाता० २२७ । मूढः	१६०। जीवा॰ १८७। जटा। ठाणा॰ ५२१।
हिताहितप्राप्तिपरिहाररहित: । आचा० १४१ । मूढ:-	सकाशम् । ओघ० २० । जटा । प्रश्न० ९२ । अर्घः
अविभागस्थः । आव० २८४ । मूढः-स्वरूपात् चलितः ।	प्रसपि स्वावयवः । उत्त० २३ । कन्दस्याघो वर्ति ।
दश० १०२ । तत्त्वश्रद्धानं प्रति मूढः । भग० ३१२ ।	प्रश्न० १५२ । राशि:-नीवी: । उत्त० २७८ । कृता-
मूढो–गुणदोषानभिज्ञः । ठाणा० १६४ ।	छल्याद्यौषधिमूलम् । प्रश्न० १०६ । मूल-कारणम् ।
मूढल-शरासनम् । भग० ५४७ ।	ं आचा १९। मूल-असंयमः कर्मवा । आचा० १६० ।
मूढा–अविभागस्थाः । विशे० ९२७ । मूढा–स्वभावाच-	मोहनीयं-तद्भेवो वा कामस्तस्य स्थानं-शब्दादिको वि-
छिताः । प्रज्ञा॰ ६१।	षयगुणः । आचा० ९९ । प्रायश्चित्तविशेषः । ठाणा०
मूढाणिय-मूढं-नियतदिग्गमनाप्रस्ययं 'अणियं'ति अग्रं	२००। मूलं-उशीरादि । आचा० ३०। मूलं-निकटम् ।
् तुण्डं अनीकं वा-पर्वत्तकं जनसैन्यं यस्य स तथा । प्रश्न०	भग० २१७ । मूल–कारण–कषायाः । आचा० ९९ ।
र्षे ४ ।	मूलं-प्राणादिपातादौ पुनर्क्रतारोपणम् । क्षाव० ७६४ ।
मूत-मुद्गादि । व्य० द्वि० ३३९ ज । मूतः-पुटबन्वः ।	समीपम् । उत्त० ३०२ँ । अ।सन्नम् । जं० प्र०४५९ ।
	८६८)
	utu j

मूलए]

मूलनक्षत्रम् । सूर्यं० १३० । सचित्तं–तरुशरीरम् ।	ढि० १६६ ल । आद्यगुणः प्रघानगुण इत्यर्थः । नि●
बाव० ८२८ । समीपम् । क्षीप० १ । मूलं-विदारिका-	चू॰ प्र०२८ छ।
रूपम् । दक्ष० १७६ । सब्बछेदो । नि० चू० प्र०	मूलगुणघाइण-मूलगुणानु घातयितुं शीलं येषां ते मूछ-
१३ वा । समीपम् । ज्ञाता० २५ ।	गुणघातिनः-अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणाः
मूलए-मूलकः-कन्दविशेषः । उत्त० ६९१ । मूलकः-	द्वादशानां कषायाणामुदयः । आव० ७८ ।
अनन्तकायविशेषः । भग० ३०० ।	मूलगुणनिर्मितः-पुरुषप्रायोग्याणि द्रव्याणि । आव० २७७।
मूलओ-वादितः सर्वथैवेस्यर्थः । ठाणा० १०२ ।	मूलगुणविषय-आधाकमदि । आव॰ ३१४ ।
मूलक-अनन्तकायिकम् । प्रज्ञा० २५९ । वनस्पतिकाय-	मूलगोत्ता-मूलभूतानि-आदिभूतानि गोत्राणि मूलगोत्राणि
विशेषः । जीवा० २७ । मूलकं-मूलकर्ममूलकादिप्रयोगतो	ठाणा० ३६० ।
गर्भपातनादि । प्रश्न० ३८ ।	मूलग्गाम-यत्र ग्रामे साधवः स्थिताः स मूलग्रामः । बृ०
मूलकम्म-यद्नुष्ठानाद्वभैंशातनादेमूलमवाप्यते तद्विधानादे	हि॰ ७६ ज।
वाप्तो मूलपिण्डः । आचा० ३४१ । मूलकर्म्म नाम पुरुष-	मूलचेतिय-आनन्दपुरे चैरयम् । नि० चू० प्र० ३११ अ।
द्वेषिण्याः सत्या पुरुषद्वेषीणीकरणमपुरुषद्वेषिण्याः सत्या	मूलचेलं- । बृ० प्र० १२ व ।
द्वेषिणीकरणम् । व्य० प्र० १६३ व्या। मूलकर्म-वधी-	मूलछिज्जं-मूलं-अष्टमप्रायश्चित्तेन छिद्यते-विदायंते यद्दो-
करणम् । पिण्ड० १२१ ।	षजातं तन्मूलच्छेद्यं अधेषचारित्रच्छेदकादि । आव० ७८ ।
मूलकरण–सामायिकादीनि प्रतिक्रमणावसानानि । विशुद्ध-	मूलच्छेद्यं-सर्वनाशरूपम् । (?) ।
कर्त्तव्यतायां मूलकरणम् । आव० ७७६ । यदवयववि-	मूलजात- । आचा० ३४६ ।
भागविरहितमौदारिकादिशरीराणां प्रथममभिनिर्वर्त्तनम्	मूलदत्ता-अन्तकृद्शानां पञ्चमवर्गस्य दशममघ्ययतम् ।
तत् मूलकरणम् । उत्त० १९७ ।	अन्त० १४ ।
मूलग-मूलकं- शाकविशेष: । ज॰ प्र॰ १२४ । वनस्पतिः	मूलदलिय- मूलदलिकं-मूलदलं-अादिभूतद्रव्य म् । प्रश्न०
विशेषः । भग० ८०२ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।	1 38 I
हरितविशेष: । प्रज्ञा० ३३ । मूलक:-सपत्रजालकम् ।	मूलदेव कलाशिक्षायामुदाहरणगतः । दश० १०९ ।
दश० १८४ ।	चोरः । नि० चू० तृ० १२० व । मूलदेव: चौरिका-
मूलगत्तिया-मूलवत्तिका-मूखकश्दचक्कलिः । दश० १८१ ।	रकः । व्य॰ द्वि० ३३ आ । मूलदेवः । उत्त॰ ९१८ ।
मूलगपत्त-पत्तविसेसं । नि० चू॰ डि० ६० झ ।	मूलदेवः–औत्पत्तिकीबुद्धिदृष्टान्ते मार्गविषये पान्थविश्रेषः ।
मूलगबीय-मूलकबीज–ञाकविशेषबीजम् । भग० २७४ ।	<mark>अाव० ४२० ।</mark> पुण्डरीकसार्थगामी । नंदी० ११४ ।
मूलगम-मूलगमः-मूलदोषभेवः । झोघ० १२४ ।	मूलदेव:-उजयिन्यां राजा । दश० ५७ ।
मूलगुण-मूलगुण:-मूलभूतो गुण:-उत्तरगुणाधार:-सम्यक्त्व-	मूलनय मूलभूतो नयः । अनु० २६४ ।
महावताणुव्रतरूपः । आव० ७८ । मूलगुणत्वं-रात्रि-	मूल्वत्तंब-यल्लोकस्योपभोगमायाति तदेतन्मूलपचम्वम् ।
भोजनव्रतस्साऽप्यभावे सर्वव्रताभावादत्यन्तोपकारित्वाद् ।	बु० प्र० १४३ आ ।
विझे० ४४६ । मूलगुण:-प्राणातिपातनिवृत्त्यादिः ।	मूलपढमाणुओग मूलं-धर्मप्रणयनात्तीर्थकरास्तेषां प्रथमः-
दश० १६१ । प्राणातिपातविरमणादयः । भग० ८१४ ।	सम्यक्त्वावाप्तिलक्षण रूवंभवादिगोच रोऽनुयोगो मूलप्रथमा-
मूलो–जीव: तस्य गुण:। बृ० तृ० ६७ अ । बृ० प्र०	नुयोगः । नदीः २४२ । मूलप्रथमानुयोगः–स चैकस्तो-
१४३ अ । मूलगुणः-च।रित्रकल्पवृक्षस्य मूलकल्पाः	र्थकराणां प्रथमसम्यक्त्वादाप्तिपूर्वभवादिगोचरो यः स
गुणः-प्राणातिपातविरमणादिः । भगः २९६ । नि० चूः	मूउप्रथमानुयोगः । ठाणा० २००। मूलं तावत्तीर्थंकारा-

(८६९)

मूलपत्ती]

[मुद्विकासार

)
स्तेषां प्रथमसम्यक्त्वावाष्तिलक्षणपूर्वभवादिगोचरोऽनुयोगो	मूलिग-जोषधिविशेषः । प्रज्ञा॰ ३३ ।
मूलप्रथमानुयोगः । सम० १३१ ।	मूलिय-मूले भवं मौलिक-मौलधनम् । उत्त० २५१ ।
मूलपत्ती-मूलपत्री । आव० ३५७ ।	मूलुक्खयपडिवक्ख-मूलतो हतः धत्रुः । चउ० ।
मूल्प्यओगकरण-मूलप्रयोगकरणं जीवप्रयोगकरणस्य	मूर्षिकाँर-कलादिश्रेष्ठिविशेषः । विपा० ५५ ।
प्रथमो भेद: । आव० ४१८ ।	मूस-मूष:-धान्यम् । प्रज्ञा० २६६ ।
मूलफल मूलफलम् । सूत्र॰ २९३ । ठाणा॰ ११८ ।	मूसए-मूषकः । आव० २१७ ।
मूलफलम् । भग० ३२६ ।	मूसग-मूषकः- मूषकप्रघाना विद्या । म्राव० ३१० ।
मूलबोय -मूलबीज:-आर्द्रकादि: । सूत्र० ३५० । मूल-	मृ्सगमड-मूषकमृत:-मृतमूषकदेहः । जीवा० १८६ ।
बीजः-जात्यादि । आचा० ३४९ । मूलमेव बीजं येषां	मूसा-मुजपरिसर्पविश्वेषः । प्रज्ञा० ४६ । मूषा-स्वर्णादि-
ते मूलबीज:–उत्पलकन्दादि: । ठाणा० १८७ । दश०	तापनमाजनविशेषः । ज्ञाता० १६० ।
१३६ँ। मूलबीजः–कदल्यादि आचा० १७ ।	मूसियारदारए-मूषिकारदारक इति पितृब्यपदेशेन ।
मूलभूत-दारभूतम् । आव० ८१९ । अङ्ग्रविष्टं-अङ्ग	ज्ञाता॰ १८४।
भूतं वा । नंदी० २०३ ।	मृग~सत्त्वभेदोपलक्षितः, तनुत्वमीरुस्वादिना । ठाणा०
मूलभोयण-त्राहारदोषः । भग०४६७ । मूलं-पुनर्नवाः	१०६ । अगीतार्थः क्षुल्नकादिः । व्य० प्र० २०० अ ।
दीनां तस्य भोजनं तदेवं वा भोजनं भूज्यत इति मोजन-	मृगदंश-जुनकः । प्रज्ञा० २५४ ।
मिति कृत्वा । ठाणा॰ ४६० । झाता० ४९ ।	मृगमद–कस्तूरी । नंदी० १७२ ।
मूलमंत-मूल्लानि प्रभृतानि दुरावगाढानि सन्तियेवामि ति	मृगया-मृगव्या । । उत्त० ४३८ ।
मूलवन्त: । जंब प्र० २९ ।	मृगापति नाम शतानीकपट्टदेवी । विशे ०४९६ । आर्या-
मूलयक्तसरिसया-मूलं-बाद्यं यत्पर्णं निःसारं परिपक्व-	दनया प्राप्तोपालम्भा । व्य० प्र० ११७ छ ।
े प्रायं तत्तुल्या यदि वा मूलकपत्रतुल्याः शाकपत्रप्रायाः ।	मृगापुत्र-पूर्वकृताशुभकर्मोदयवानू । आचा॰ ३६ । दुःख-
झोघ० ६४ ।	वियाके दृष्टान्तः । सूत्र० १५६ ।
मूलवंतमूलवानु-मूलं प्रभूतं दूरावगाढं च अस्त्यस्येति ।	मृगावतिपुत्र– । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।
जीवा० (८७)	मृगीपद–गुज्झंगं । नि॰ चू० प्र॰ २११ अ ।
मूलवस्तु-दारभूतं वस्तु । आव० ८३९ ।	मृणाल-शीतस्पर्शपरिणता । प्रज्ञा० १० ।
मूलसोरि-मूल्श्री:- शाम्बकुमारभार्या । अन्त० १८ ।	मृतकभक्त-पितृपिण्ड: । आचा० ३२८ ।
अन्तकृद्द्यायां पञ्चमवगंस्य नवममध्ययनम् । अन्त० १५।	मृतसूतकं-मृतेऽनंतरं दश दिवसानु यावत् । व्य • प्र •
मूला-धनवाहश्रेष्ठिपानी । आव० २२२ । मूलं-यत् कन्द-	७ व्या।
स्याधस्तात् भूमेरन्तः प्रसरति । प्रज्ञाः ३१ । कण्दा-	मृदङ्ग-आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० ८७ । वाद्यविशेषः ।
दधःस्तर्यग्तिर्गतजटा समूहावयवरूपा । ज० प्र० २५४ ।	नंदी० ८८ ।
मूलाविय- मूलकबीजम् । ठाणा० ४०६ :	मृदु-सन्नतिलक्षणः । ठाणा० २६ । प्रज्ञा० ४७३ । कोमलं
मूलाबीया मूलकः- शाकविशेषः तन्य बीजं मूलबोजकम् ।	
21वा० २०६ ।	मृदुक-मधुरस्वरम् । ठाणा० ३९६ ।
मूलारिह-मूलाई-पुनईतोपस्थाव्नम् । अोप० ४२ ।	मुद्धो-सललिता । आव० १६६ ।
मूल-महावतारोपणाहं प्रायश्चितम् । भग• १२० ।	मृद्धिका-अविनाशिद्रव्यम् । आचा० १३० ।
मूलाहारा-तापसविशेषः । निरय २५ ।	मृद्विकासार-खर्ज़रसारः द्राक्षासारः निष्पन्न आसववि-
(29	
(20.	-)

मृषा क्रिया]

ि मेय

मित्यर्थः । भग० १२७ । হীषः । জীবা০ २६४ । मे घनाद-कालगते जागरणनिमित्तमध्ययनम् । व्य० द्वि० मृषाक्रिया-आरमज्ञात्याद्यर्थं यदलीकभाषणम् । ठाणा० २५८ आ । पत्रशाकविशेष: । ज॰ प्र० २४४ । ३१६ । मेघमालिनी- ऊर्ध्वलोकवास्तम्या दिक्कुमारी । आव० मृषावाक्-उन्नम्यमानः केनचित् दुविग्धेनाहोऽयं महाकुल-प्रसूत आकृतिमान् पटुप्रज्ञः । आचा० २१६ । १२२ । मेघवती-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । मृष्टा-अमृता पथ्या वा । आव० ४६४ । मृष्ट इव मृष्टाः-सुकुमारशानया पाषाणप्रतिमेव शोधिता वा प्रमार्ज-मेघस्सरा-मेघस्वरा-घरणेन्द्रस्य घण्टा। ज० प्र०४०७। मेघोघरसियं-मेघौघरसितं-शब्दविशेषः । आव० २९२ । निकयेव । ठाणा० २३२ । मेचकमणि-मणिविशेषः । विशे० १४६, ७९३ । मृष्टाम्नार्थी-मृष्टात्रं अर्थते । ओष• ४९ । मेज्भ-मेध्यम् । व्य० द्वि० ४१८ आ । मेंट--मङ्गादनम् । बृ० तृ० ६६ आ । मेढआे-मेष:-जोत्पत्तिकी इष्टान्ते मुख्य: । आव० ४१६ । मेंढमुह-मेण्ढमुखः-अम्तरुद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ । मेढक-मेढकः-मुण्डकः । प्रश्न ८ । मेण्डमुखनामा अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० । मेंढमुहदेव-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२६ । मेढी-सकलफछकाधारभूतकाष्ठरूपा यस्याः सा तथा । ज्ञाता० १५७ । खलकमध्यवत्तिनी स्थूणा यस्यां नियु मेंढिय-सेंढिका । आव० २२२ । मेंढियगाम–शालकोष्टकचैरयस्थानम् । भग० ६८५ । मिता गोपंक्तिर्घान्यं गाहयति तद्वद्यमालम्ब्य सकलमन्त्रित्र मेंढविसाण-मेण्ढविषाणं-मेषश्टङ्गम् । ठाणा० २१९। मण्डलं मन्त्रणीयार्थानु धान्यमिव विवेचयति सा मेढी । मेंढविषाणा- मेषश्रुङ्गसमानकूलावनस्पतिजातिः । ठाणा• जाता० ११ । खलकमध्यवत्तिनी स्थूणा । भग० ७३९ । मेढी-खलकस्तम्भः । ग० । 824 1 मे-माम् । उत्त० ३६७ । मेढीपमाण-। उत्त० ३२३ 🕨 मेअन्न-मीयत इति मेय-ज्ञेयं जीवादिवस्तु तज्जानातीति-मेत-मेद:-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । मेतज्ज-मेतार्यः-नवपूर्व्यनगारः । आव० ३६९ । मेयज्ञः । उत्त० ४४३ । मेतार्यः-दुःखसम्बोध्ये दृष्टान्तः । आचा• ३४ । मेई-मातङ्गी । आव० ३६७ । मेत्त-मात्रा-द्वात्रिंशत्तमांशरूपा । भग० २९२ । बुध्यादिन मेए-श्वगचः-चाण्डालः । दश० ३५ । परिणामस्याभिनवत्वख्यापनपरः । अोप० १०२ । क्रिया। मेएणं-। अन्त० १३ । मेखला-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६९ । मेखस्य याः दशमभेदः । आव० ६४५ । मात्रशब्दः-तात्पर्यात्र र्थविश्रान्तेस्तुल्यवाची । व्य० प्र० ७२ आ । माला । अनु० १९० । मेघं करा–ऊदुर्घ्वलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । ं। नि० चू० द्वि० ११ म । मेत्ता– मेध-मेघ: । उपा० २६ । मेत्तायं-मात्रकम् । आव० ४०७ । मेघकुमार-श्रेणिकघारिण्योः पुत्रः महावीर मगवतः शिष्यः। मेदगधाउ-हरिद्वर्णाभो धातुः । दे० । मेदा-गृहीतचापा दिवा रात्रो जीवहिंसापरम्लेच्छविशेषः । ज्ञाता० (?) ११८ । मेघकुमारः । ज्ञाता० १५३ । बृ॰ द्वि॰ ५२ आ । मेघकुमारः ज्ञातायां प्रथमाध्ययनेऽभिहितः । ज्ञाता० १२९ । मेद्ध-अंगादानं । नि॰ चू॰ द्वि॰ ३० था । अन्त० २, १० । मेघकुमारतवो-उपाशकदशाया यानन्दाध्ययने तपोवर्णने मेधा-शीघ्रं ग्रन्थग्रहणम् । ति० चू० प्र० १७४ व । अपूर्वश्रुतग्रहणशक्तिः । सम० १२० । हष्टान्तः । उपा• १० । मेय-मेदः । ज्ञाता० १७३ । मेदः-देहे धातुविशेषः । प्रम० मेघघणसंनिवासं-घनमेषसद्दशं-सान्द्रजलदसमानं कालक-(Cup)

मैयज्जे]

[मेहमुह

	1
८ । मेदः । प्रज्ञा० ८० । मयः । उत्त० ४७१ ।	मेरुप्पभ-हस्तिविशेषः । ज्ञाता० ६४ ।
मेयज्जे-मेदार्यः-एतद्गोत्रोशपन्नव्यक्तिविशेषः । सूत्र ०४०१।	मेरुप्रभः-किंपुरुषभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
कोंबदयालु मुँनि: । मब० । मेतार्यः-दशमगणघरः ।	मेरुमती-नदो । व्य॰ प्र० २८० जा ।
आव॰ २४० । मतार्यः । आव॰ ३६८ ।	मेठयालवण-एकोरूकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५।
मेयफ्रऋषि— । नि० चू० द्वि० ३१ आ ।	मेरू-सकलतियंग्लोकमध्यभागस्य मर्यादिकारित्वान्मेरुः ।
मेया- । नि॰ चू० द्वि॰ ४३ आ ।	सूर्यं० ७८ । मिन्दरः । ठाणा० ६८ ।
मेरए-मेरक-मद्यविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ ।	मेलक-समवायः । आचा॰ ३२८ ।
मेरओ-सेरक:-मद्यविशेषः । जीवा० २६५, ३४१।	मेलणदोष-मीलनदोषः-संसर्गदोषः । आव० ५२१ ।
मेरग-मेरकं तालफलनिष्पन्नम् । विपा० ४९ । पसन्नो	मेलणा-मिलना-संसर्गः । बृ० द्वि० ५ अ ।
सुरापायोगेहि दब्वेहि कारइ । दश० चू० ८८ आ ।	मेलिमिदा-दर्वीकराहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
में रक-मद्यविशेषः । उपा० ४९ । मेरक:-मद्यविशेषः ।	मेल्हे-रयजसि । आव० ३५१ ।
ज० प्र० १०० । मेरकं-प्रसन्नारूयां, सुराप्रायोग्य-	मेस-मेषः-यथा मेषोऽल्पेऽम्भसि अनुद्वालयन्नेवाम्भः पिवति,
द्रव्यनिष्पन्नमन्यं वा । दश० १८८ ।	एवं साधुनाऽपि भिक्षाप्रविष्टेन बीजाकमणादिष्वनाकुलेन
मेर्य-मेरकः-स्वयम्भूवासुदेवज्ञन्नः । आव० १५९ ।	भिक्षा ग्राह्या, साधोरुपमानम् । दश० १८ ।
ँ मैरेय-सरकः । उत्त॰ ६१४ ।	मेसर-लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । लोमपक्षिविशेषः ।
मेरा- । सम० १५२ । मुझसरिका ।	जीवा० ४१ ।
म्झ० १२८ । मयदा-चारित्ररूपा । आव० २६४ ।	मेहंकरा-मेघङ्करानाम्नी राजघानी ज० प्र० ३६८।
हरिषेणमाता । आव० १६१ । मर्यादा-सीमा । आव०	मेघङ्करा-प्रथमा दिक्कुमारीमहत्तरिका । ज० प्र• ३५८।
. इ. १९ । सामाचारी । आव० ७४४ । मर्यादा-विभाग-	मेहंता-बणुभवंता । दश॰ चू॰ १३५ आ ।
रूपा। जब्बब २१८ । मर्यादा । अभिव १२१ ।	मेह-सुमतिनायजिनस्य पिता । सम० १४० । मेघ:-
समाचारी । नि॰ चू० हू० ७३ अ । मर्यादा । ठाणा०	अन्तकृद्शानां षष्ठमवर्गस्य चतुर्देशममध्ययनम् । अन्त॰
३३१ । मर्यादा । ठाणा० ४१६ ।	१८ । मेघ:-राजगुहे कुमारः । अन्त॰ २३ । मेघ:-
मेरासेहावी-मर्याधामेधावी-चरणकरणप्रवणमतिमानु । बृ०	सुमतिपिता । आव० १६१ । मेघः-मेघकुमारः माता-
प्रा० १२५ मा।	् पितृसम्बोधकः । अन्त० १० । मेघः−मेघकुमारः ।
मेरू-प्रवंत: । आचा० ४११ । मेरदेव योगात् मेरु: ।	विपा० ६० । मेघ:-कलम्बुकसन्निवेशषवास्तव्यः । आष०
ज॰ प्र॰ ३७४ । ज्ञाता॰ ३१ । कैलासपर्वती मेरु: ।	२०६ । निरयावल्यां द्वितीयवर्गं उदाहरणम् । निरय०
ीन• चू∘ द्वि० ६८ अ।	२० । मेघानगार: । ज्ञाता० ७३ । स्थावचापुत्रे
मेरुकं-व्यग्रम् । आचा० ३५४ ।	दृष्टान्तः । ज्ञाता० १०१ । श्रेणिकपुत्रः । ज्ञाता• ४६ ।
मेरकान्त-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।	वामलकल्पानगर्यां गावापति । ज्ञाता० २४ ।
मेरुगिरितुंगसरिस मेरुगिरितुङ्गम्हवः-मेरुगिरेस्तुङ्गानि-	मेहकुमार-श्रेणिकपुत्रः । ज्ञाता० ३७ ।
डच्छितानि तैः स∉गः कैलास ग्वेतो मेरु-उच्छित इत्यर्थः ।	मेहणाओ-मेघनादः-विद्याधरविशेषः । आव० ३९३ ।
आव० ४६६ ।	मेहमालिनी-मेवमाछिनी चतुर्थी दिक्कुमारीमहत्तरिका ।
मेरुताल-वृक्षावशेष. । ज॰ प॰ ६७ ।	जीवा॰ ३८८ ।
मेरुदेवीस्वानी-दशविरतेरसङ्ख्यभागेन न स्पृष्टे दृष्टान्तः ।	मेहमुह-मेघमुखः । ज० प्र० २३९ । मेघमुखः-कुमारः ।
ै विशे० ११०६ ।	आव० १४० । मेघमुखः-अन्तरद्वीपविशेषः । जोवा०
	,
	N 7

मेहमुहदीव]

[मेहुणसन्ना

१४४ । मेघमुखनामान्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।	अपूर्वश्रुतदृष्ट्रग्रहणशक्तियुतः । प्रश्न ११६ । मेघावी-
मेहमुहदोव-अन्तरढीपविशेषः । ठाणा० २२६ ।	मर्यादया धावतीत्येवशीलमिति निरुक्तिवशात् श्रुत-
मेहरह-ज्ञान्तिनायजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।	ग्रहणशक्तिस्तद्वत् । ठाणा० ३५३ । मेघावी-मर्यादार्वात्त ।
मेघरयः-मध्यमिकनगर्याधिपति: । विपा० ६५ ।	ठाणा० ४१६ । मेधावी-विदितासारसंसारस्वभाव: ।
मेहराति-मेघरात्रिः कालमेघरेखातुल्यत्वात् । भग०२७१ ।	आचा० १११ । मेघावीबुद्धिमान् । आचा० १४७ ।
कुष्णरात्रेद्वितीयं नाम । ठाणा० ४३२ ।	मेधावी–तत्त्वदर्शी । आचा० १६२ । मेघावी–अप्रमल-
मेहला-मेखला-कट्याभरणम् । प्रश्न० १४९ । मेखला-	यतिः मर्यादाव्यवस्थित: श्रेण्यहों नापर इति । आचा०
रसना । ज्ञाता० १६५ ।	१७३ । मेघावी-स्यायाबस्थितः । आद० ५१६ ।
मेहदई-मेघवती-दितोयादिक्कुमारीमहत्तरिका । ज०	मेधावी-मर्यादाव्यवस्थितः, सश्रुतिको हेयोपादेयपरिहार-
प्र• ३८८ ।	प्रवृत्तिज्ञः । आचा० २०१ । मेघावी-अर्थावघारण-
मेहवन्न-मणिदत्तयक्षायतनस्थानोद्यानम् । निरय० ४० ।	शक्तिमानू, मर्यादावर्त्ती वा । उत्त० ६४ । मेधावी-
मेहसिरि-मेघगाथापतिपरनी । ज्ञाता० २४१ ।	अवधारणशक्तिमानु । उत्त० १०४ । मेघावी-साधुः ।
मेहस्सर-मेघस्वर:-मेघस्येवातिदोर्घः स्वरो यस्य स: ।	दश० १७८ ।
जीवा० २०७ ।	
-	मेहिल-स्थविरविशेषः भ
मेहा-मेधा-पाठशक्तिः । विशे० ९३० । मेधा-अपूर्वापूर्व-	मेहुण-मंथुनं-मिथुनस्य कर्म, द्वितीयमब्रह्मनाम । प्रश्न•
बृंहणोहात्मको ज्ञानविशेषः । व्य० प्र० १४४ आ ।	६६ । मैथुनः-मातुलपुत्रः । बृ० द्वि० १० वा । मिथुनं-
अामलकल्पानगर्यां मेघगाथापतिपूत्री । ज्ञाता० २ ५१ । -	स्त्रीपुंसयुग्मं तत्कर्मं मैथुनम् । ठाणा० १०६ । चतुर्थं
मेधा–पटुखम् । आव० ७५७ ⊧ मेघा–हेयोपादेया घीः ।	पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । मैथुनं–अब्रह्म । आचा०
ज॰ प्र० १८२ । चर्मेन्द्रस्य पर्खम्याऽग्रमहिषी । भग०	३३१ ।
१०३ । मेघा–इहावघारणस्वरूपा । वि शे० ५५२ ।	मेहुणपच्चय-मैथुनप्रत्ययं-मैथुननिमित्तम् । जोवा० ३८१ ।
धर्मकथायाः प्रथमवर्गे पञ्चममध्ययन् । ज्ञाता० २४७ ।	मेहुण पडिताते-मेथुनप्रतिज्ञया-मेथुनार्थमिति । ठाणा०
मेधावस्तुरूपावधारणशक्तिः । उत्त० २८७ । मेधा	3 7 X 1
प्रथमं विशेषसामान्यार्थावग्रहमतिरिच्योत्तरः सर्वोऽपि विशेष-	मेहुणवत्तिए-मैथुनस्य वृत्ति:-प्रवृत्तिर्यस्मिन्नसौ मैथुन-
सामान्यार्थावग्रहः । नदी० १७५ । मेधा-श्रुतग्रहण-	वृत्तिको मेथुन वा प्रत्ययो-हेतुर्यस्मिन्नसौ मैथुनप्रत्ययिकः ।
शक्तिः । ठाणा० ४१६ । मेघः-पयोदः । ठाणा० २७० ।	भग० १३४ ।
मेहावि-मेघावि-स्वामिपदसंज्ञादिप्राप्तार्थधारकम् । ज०	मेहुणसंसग्ग-मैथुनसंसर्गः-मैथुनसम्बन्धं योषिदालापादि ।
प्र० २३७ । मेघावि । उपा० ४६ ।	दश॰ १६८ ।
मेहावो–मेधावी-कुशलः । आचा० ३९ । मेघावी~	मेहुणसण्णा-मेथुनसञ्ज्ञा-मेथुनाभिलाषः, वेदमोहोदयज्ञा
मर्यादाव्यवस्थितः । आचा० ४९ । मेधावी-प्लविनोत्प्ल-	जीवपरिणामः । आव॰ ५८० ।
वनयोरूपायज्ञः । सूत्र० २७३ । सकृत्अृतदृष्टकम्मंज्ञः ।	मेहु णसन्ना -मैथुनसञ्ज्ञा-वेदोदयजनिता मैथुनाभिलाषः ।
भग० ६३१ । मेधावी~सर्वभावज्ञः । आचा० ३०५ ।	जीवा॰ १५ । मैथुनसब्ज्ञा-पुंवेदोदयान्मैथुनाय स्त्र्यालो-
मेघावी-सक्रुच्छूतदृष्टकर्मज्ञः । अनु० १७७ । मेघावी-	कनप्रसञ्चवदनसंस्तम्भितोरुवेयनप्रभृतिलक्षणक्रिया मैथुन-
अपूर्वविज्ञानग्रहणशक्तिकः । औप॰ ६४ । मेधावी–	संज्ञा । प्रज्ञा॰ २२२ । पुंवेदायुदयान्मैथुनाय स्त्राद्य-
परस्पराव्याहतपूर्वीपरानुसन्धानदक्षः । जीवा० १२२ ।	ङ्गालोकनप्रसन्नवदनसंस्तम्भितोद्ववेपयुपभृतिचक्षा क्रियेद
मेधावी-सकृत्अतुतदृष्टकर्मज्ञः । जं० प्र० ३८८ । मेघावी-	ग सञ्ज्ञायतेऽनयेति मैथुनसञ्ज्ञा । भग० ३ (४)
	-
	હર)

·

मेहुणा]

ं मोण

मेहुणा-मैथुनिका-मैथुनाजीवया । ब्य० प्र० २०६ अ । अन्त० १८ । **मेहुणो--**मैथुनिका--मातुल्रदुहिता । बृ० तृ० ७२ अ । मोगरावड-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । मेहे-मेहः सेचनम् । सूत्र० ११८ । मोगली-व्ह्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । मंत्री-क्षमाया ग्राहणं ग्रहणं हितचिता वैराभावश्च । तत्त्वा० मोग्गर-गुल्मविद्येषः । प्रज्ञा० ३२ । मुद्गरः-प्रयोधनः । प्रश्न० २१ । मुद्गरः-शस्त्रविशेषः । जोवा० ११७ । 9-8 1 मेथुनकम्मी-मंथुनकर्म्भं प्रारभन्ते । व्य० द्वि० १९३ आ । मुद्गरः । आव० ६६१ । मगदंति पुष्फा । नि० चु० मैथुनमतिक्रमादिना-1 (?) 1 द्वि० १४१ आ । भग० २३१। मंथुनासेवना-अभिगमगमनम् । जाव० ८२५ । मोगगरगुम्म-मुद्गरगुल्मम् । ज॰ घ॰ ६८ । मोंढ-म्लेच्छविशेष: । प्रज्ञा० ५५ । मोभाल्लसेलसिहर-मोद्गलशैलशिखरं-पर्वतविशेषः । व्य० मोंढरि-वल्लीविशेषः । भग० ५०४ । द्विः ४३२ आ । मो-अवधारणार्थे । सूत्र० १५४ । स्मो-भवामो । भग० भोग्गलायण-मौद्गल्यायनं-अभिजिद्गोत्रम् । ज० प्र० ६६८ । अस्माकम् । उत्त० ३१० । मो-अयं तिपातो ५०० । कुरसगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० । वात्रयालंकारार्थः । दश० ७८ । मोग्गलायणसगोत्त-मोद्गलायनगोत्रं अभिचीनक्षत्रगोत्र म्। मोउद्देसए-तृतीयशतकस्य प्रथमोद्देशकः । भग० ५०६ । सूर्य० १५० । मोउयो-रागदोसविरहितो दोण्हवि मज्झे वट्टमाणो तुला सोध-शुभफलापेक्षया निष्फलो यो मोहः । सम० ११० । स मोउयो भण्णति । नि० चू० द्वि० १३९ व्य । मोचक बाह्याम्यन्तरग्रन्थिबन्धनात् । सम० ५ । मोएज्जए-वरुणस्य पुत्रस्थानीयो देत्रः । भग० १९९। मोचग-मोचयत्यन्यानिति मोचकः । जीवा० २१६। मोएति-मोचयति । आव० ३४१ । मोचाकाण्ड-कदलीस्तम्भः । प्रश्न० ५३ । मोक्कलं -। नि० चू० प्र० १६१ अ । मोच्खं-मोच्यम् । मर० । सोक्ख-बन्धस्य वियोगो मोक्षः । बढानि यानि कम्माणि, मोच्छति-मोक्यति-स्रक्ष्यति । भगः ३०६ । तेन कर्मणा सर्वाभावरूपतया यो विश्लेष एव मोक्ष: । मोच्छिहिति-मोक्ष्यति-स्रक्ष्यति । ज० प्र० १६७ । आचा० २६१ । अष्टप्रकारकमंबन्धवियोगो मोक्ष: । मोटित-भग्नः । ज्ञाता० १५९ । दश० ३९ । मोक्ष:-हात्स्नकर्मक्षयादात्मन: स्वात्मन्यवस्था-मोट्रिय-मोष्टिकः-मुष्टिप्रमाणः प्रोतचमंरज्जुकः पाषाण-नम् । ठाणा० ४४६ । मोक्षम् । ज्ञाता० ५५ । गोलक: । उपा० ४७ । मौष्टिक:-मुष्टिप्रमाणपाषाण: । मोकखपहोयारग-मोक्षपयावतारकः, सम्यग्दर्शनादिषु प्रश्न० ४८। प्राणिनां प्रवर्त्तकावित्यर्थः । सम० १११ । मोडण-नाशकम् । मर० । मोवखमग्गगई-उत्तराध्ययनेषु अष्टाविंशतितममध्ययनम् । मोडगा-मोटना-गात्रभञ्जना । प्रश्न० १६ । सम० ६४ । मोडिउण-आमोट्य । उत्त० १३९ । मोक्खलयं-मोढेरकाहार-मोढेरकग्रामस्य समासन्नो देश:, परिमोग्य: । । ओघ ९७ । मोवखविणओ–इहलोकानपेक्षस्य श्रद्धानश्चानशिक्षादिषू सूत्र० ३४३ । कर्मक्षयाय प्रवर्त्तनं मोक्षविनय: । उत्त० १७ । मोण-मोनं-वागनिरोधलक्षणम् । आव० ७८० । संयमा-मोक्खहिकार-मोक्खकारणं । नि॰ चू० ६ अ । नुष्ठा**नम् । आचा० २१२ । मो**नः-संयमः, मुनेर्भावः मोक्खा-मुनित्वं तदप्यसावेव मौनं वा वाच: संयमनम् । आचा० । सूत्र० ३०७ । मोगरपाणो-मुद्ररपाणिः-यक्षविशेषः । अन्त० १९ । १४३ । मौन-मुनेः इद सर्वज्ञोक्तं सम्यग्मौनम् । आचा० मुद्गरपाणिः-अन्तकृद्शानां षष्ठमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । 205 1 (८७४)

मोणचर]

[मोसाणुबंधि

मोणचर-मौनं-मौनव्रतं तेन चरति मौनचरकः । ठाणा०	नीवदिति । ठाणा० २७६ ।
28= 1	मोरंगाइं- । नि॰ चू० द्वि० ४३ अ (?) ।
मोणपय-मोनपद-मोनोन्द्रं पद्यते-गम्यते मोक्षो येन तत्	मोरंगादि- । नि॰ चू० प्र० १३५ अ ।
पद-संयमः । सूत्रः ६१ ।	मोरग-मयूरपिच्छनिब्वन्नम् । आचा० ३७२ ।
मोत्ति-मुक्तिः-निष्परिग्रहत्वमलोभस्वमित्यर्थं: । ठाणा०	मोरगगिरमिस्सा-मयूरपिच्छ । नि॰ चू॰ प्र॰ १७७
308 I	अस्त ।
मोत्तिया-द्वोन्द्रियजीवविशेषः । जोवा० ३१ ।	मोरगीवा-मयूरग्रीवा । प्रज्ञा० ३६० ।
मोत्तणं-मुक्त्वा । विशे ९३५ ।	मोरपुत्तपाय-मयूरपुत्रपादः । आव० ५२२ ।
मोदकप्रिय-कुमारविशेषः । नंदी० १६६ ।	मोरपोसग-मयूरपोषकः । आव० ४३३ ।
मोदती-गुलवञ्जणी । नि० चू० तृ० ६४ अ ।	मोरय-मुरियादि मुरियत्ति मोरयो सगवंसो । नि० चू०
मोमइया-ठाहेऊण बीयाणि पच्छा ताए बोहाडिज्जति ।	तृ०४ अ।
दश० चू० १११ अ ।	मोराग-मोराक-सन्तिवेषविशेषः । आव० १८६ ।
मोय-अब्भंतरो गिरो । नि० चू० तृ० २३ अ । मोकः	मोरिए-मौर्यः-सप्तमगणधरपिता । आव० २१५ ।
मूत्रम् । ख़ु० तृ० २०३ व । मूत्रितम् । नि० चू० द्वि०	मोरियपुत्त-ताम्रलिप्तिनगर्यां गाथापति । भग० १६१ ।
१०० आ । मूत्रणम् । पिण्ड० १३१ । मोचः-प्रसवर्ण-	मौर्यपुत्रः-सप्तमो गणधरः ।
कासिका । सूत्र ० १ १८ ।	मोरिवंशपसुओ-मौर्यवंशप्रसूतः-बलभद्राभिषः अमणो-
मोयइ-वनस्पतिविशेषः । भग० ५०३ । मोचको-वृक्ष-	पासको राजविशेषः । आव० ३१५ ।
विशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।	मोरी-मयूरी-तरप्रधाना विद्या । आव० ३१९ ।
मोग्र ए–मोचकः– परेषां कर्मं ब न्धनमौचक: । भग० ७ ।	मोलिकडे-अबद्धपरिधानकच्छ इत्यर्थ: । सम० २०।
मोयण-मोचनं नाम न अन्यथा मोक्षः, एतद् दत्त्वा	मोलीण-जनपदविशेषः । मग० ६८० ।
मुच्यते इति वंदनकं देयम् । कृतिकर्मणि षड्विंशतित-	मोल्ल-मूल्यम् । आव० ११६ ।
मो दोष: । आव० ५४४ ।	मोसमोषः-स्तेयः । उत्त∘ ६३३ । मृषा-सत्वाया
मोयपडिमा–मोका-परित्यागप्रधाना प्रतिमा मोकप्रतिमा ।	विपरीतरूपा क्रोधाश्रितादिभेदा मृषा । आव० १६ ।
व्य० दि॰ ३४९ आ। मोकः-कायिकी तदा उत्सर्ग-	मृषावादम् । ठाणा० १३९ । मृषं-मृषावादम् । प्रश्न० ४ ।
प्रघाना प्रतिमा मोकप्रतिमा । व्य० द्वि० ३४९ अ ।	मोसलि-मोसलिः-ग्रामविशेषः । आव० २१९ । मोशली-
मोकप्रतिमा–प्रस्रवणप्रतिमा । ठाणा० ६४ । मोकप्रतिमा	प्रत्युपेक्षणकियाविद्येषः । ओघ० १०८ । तिर्यंगूर्ध्वमधो
प्रश्रवणाभिग्रह: । औप० ३२ । मोयप्रतिमा-प्रश्रवण-	वा घट्टना । उत्त० ५४१ । उड्ढमहो तिरियं वा
प्रतिज्ञा । ठाणा० १९५ ।	कुड्डादिसु आमुसंतं पडिलेहेति मोसलो । नि० चू० प्र०
प्रोयसमायार 'मोया' त्ति कायिका तत्समाचरणात्सभिक्षु-	१८१ आ ।
स्तद्गन्धो भवति । आचा० ३६४ ।	मोसली-प्रत्युपेक्षमाणवस्त्रमोगेन तिर्यंगूर्घ्वंमधो वा घट्टन-
मोया-कायिका । आचा० ३६४ । मोचा-चमरस्य विकु-	रूपा । ठाणा० ३६१ ।
र्वणाविषयकोहे्शके नगरी । भग० १४३ । मोका-मोका-	मोसा-मृषा विराधिनीत्वात् भाषाविशेषः । प्रज्ञा० २४८ ।
नामनगरी, भगवतीसूत्रस्य तृतीयशतकस्य प्रथमोद्देशकः ।	मुषा-अर्थानभिषायिनी अवक्तव्येत्यर्थः । भग० ५००।
भग० १६९ ।	मोसाणुबंधि-मुषा-असत्यं तदनुबघ्नाति पिशुनाऽतिसं
मोयाव इत्ता–मोचयित्वा साघुना तैछार्यदासत्वप्राप्तिभॉग-	सद्भूतादिभिर्वचनभेदैस्तत् मृषानुबन्धिः । ठाणा० १९९ ।
دەي	()

मोसुवएस]

मोसुवएस-मृषोपदेशः-मिथ्योपदेशकरणम् । आव० ८२० ।	मोहबन्धनहेतुः । (?) । मोहनीयं-मिथ्यास्वमोहनीयम् ।
मोहंभाणे-कोषादिरागादिव्यक्तिहीनः सामान्यो मोहः तद्	भग० ६३५ । मोहणोयंयेनारमा मुह्यति तच ज्ञाना-
ध्यानम् । आउ० ।	वरणीयं मोहनीयं वा । बृ० तृ० २३९ अ ।
मोह–अज्ञानं, कामो वा । प्रश्न० ८४ । अज्ञानरुक्षणश्च	मोहगीयं-सामाग्येनैकप्रकृतिकर्ममोहनीयं मोहश्च, विशेषेण
मोहः । आव० ५९७ । मोहः-ग्रुहकत्तंव्यताजनितवै	चतुर्थी प्रकृति: । आव० ६६१ । सामान्येनाष्ट्रप्रकारं
चित्यात्मक: हेयोपादेयविवेकामावात्मको वा । उत्त०	कर्म, विशेषतः चतुर्थी प्रक्वतिः । सम० ५२ ।
१५१ । मोहः–अभिष्वङ्गः । उत्त० ४८५ । मोहः–	मोहनि–मैथुनसेवा करोति । जीवा∞ २०१ ।
अज्ञानम् । उत्त० ६२३ । मोघ-निष्फलं यथा भवति	मोहनीयं-येनारमा मुह्यति तच ज्ञानावरणीयं मोहनीयं
एवं सूव्यरययाद्वा मोघो–निष्फलः मोहः स्नेहः । उत्त०	वा । व्य० प्र० १९५ । मा ।
३९२ । मोहः अज्ञानं मिथ्यास्वमोहनीयं वा । आचा०	मोहभावणा-मोहभावना । उत्त० ७०७ ।
११३। मोह:-अज्ञानं मोहनीयभेदो वा। आ० १४१(?)।	मोहमहभयपयटुओ-मोहमहाभयप्रकषं कः, प्रवर्द्धकः मोहो-
मोह:- पदार्थेष्वयर्थावबोधः, धोतृमनोमूढता । सम० ११०	मूढता महाभय अतिभोतिः, तयो प्रकर्षकः-प्रवर्त्तको
मोहो मोहनं वेदरूपमोहनीयोदयसम्पाद्यत्वाद् अस्या-	प्रवर्द्धको वा यः स । प्रश्न० ४ ।
ज्ञानेरूपत्वाद् मोहः अन्नह्मणम् । प्रश्न० ६६ । मोहः-	मोहर-मोखरं-मोखर्येण पूर्वसंस्तवपश्चात्संस्तवादिना बहु-
च्यामोंहो वेदादयो वा । सूत्र० ३१९ । मोहः-मोहनं	भाषितेन यछम्यते तत् । प्र० १५४ । शिष्योपमा,
अन्नह्मणो नवम नामा । प्रश्ने० ६७। मोह:-ज्ञानावरण-	मुखर एव मोखरो-मुखरतया चाटुकरणतो य आस्मानं
दर्शनावरणमोहनोयात्मक: । उत्त० २१३ । मोहः-	पुत्रतथा अभ्युपगमयति स मौखर इति भावः । ठाणा •
बज्ञानम् । दश० ११९ । मोहनं मोहः-वितथग्राहः ।	X ? E I
विशे० ११८६ ।	सोहरिए-मुखं-अतिभाषणातिशयेन वदतीति मुखरः स
मोहकलमोहकर्दमः । भक्त० ।	एव मोर्खारको-बहुभाषी, अथवा भुखेनारिमावहतीति
मोहगुणा-मोहगुणाः-मोहयति जानानमपि जन्तुमाकुल्यति	निपातनात् भौखरिकः । ठाणा० ३७३ । मोखर्य-
प्रवर्तयति चान्यथेहेति मोहः, तस्य गुणाः तदुपकारिणः	धाष्ट्रयं प्रायमसत्यासम्बद्धप्रलापित्वम् । आव० ८३०।
शब्दादयः । उत्त० २२६ ।	मोहरिय-मोलयं घाष्टयं प्रायमसत्यासम्बद्धप्रलापित्वम् ।
मोहजाल-मिथ्यात्वःदि । आव० ७८८ ।	उपा० १०। मुखर:-वाचाल:-असम्बद्धप्रलापी । ज०प्र●
मोहट्ठाण-मोहस्थानानि-वारिमव्यावमग्नत्रसप्रमाणमार-	२६४ ।
णादीनि त्रिंशत् । उत्त० ६१७ ।	मोहामोह-अङ्गनाभिष्वङ्गः । आचा० १२६ ।
मोहण-मैथुतसेवा । ज० प्र० ४४ । जीवा० २००।	मोहियाणि-मोहितानि-निधुवनानि । ज्ञाता • १६५ ।
मोहणगिह~मोहनगृहम् । जीवा० २६९ ।	मोहोद्भवःकामोद्भवः । ओघ० ७१ ।
मोहणघर-मोहनग्रहं-सुरतग्रहम् । ज० प्र० १०६ ।	
सम्मोहोत्पादकं ग्रहं रतिग्रह वा । ज्ञाता० १२६।	मौदूगलिः बोद्धविशेषः । आचा० १३५ ।
मोहणघरगा-मोहनग्रहकं-मथुनसेवावासभवनानि तस्प्र-	•
धानानि ग्रहकाणि । ज॰ प्र॰ ४५ । जीवा॰	मौर्यवंदा-अशोक श्रीवंशः । विशे० ४०९ ।
२०० ।	मौर्यवंशसंभूत-बलमद्रः । विशे० ९४३ ।
मोहणसील-मोहनशीलः-निधुवनप्रियः । ज्ञाता० ६३ ।	म्रक्षणं-नवनीतम् । जीवा० १९२ ।
मोहणिज्ञ-मोहनीय-विश्वरसख्याकं मोहनीयस्थानं महा-	1
	•
(८७६ः)	

Jain Education International

[यशोधर

य

य-चः वाच्यास्तरद्योतनार्थः । ज० प्र० २४३ । यकारो-विकप्पदरिसणे । नि० चू० प्र० ६२ अ । यः प्रतिन समयमनुभूयमानागुषोऽपरायुर्दलिकोदयात् पूर्व्वंपूर्व्वायुर्दलि-कविच्युतिलक्षणावस्था यस्मिस्तदाऽऽवीचि । (?) । यक्षदिन्न-मालापहृतद्वारविवरणे जयन्तपुरे गृहपतिः । पिण्ड० १०८ | यक्षाः-श्वानः । बृ० प्र० ७४ आ । यक्षोत्तम-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । यज्ञ-प्रतिदिवसं स्वस्वेष्टदेवत्तापूजा । जीवा० २८१ । यज्ञायुधि-स एष यज्ञ एव दुरितवारणक्षमत्वादायुधं-प्रहरणं यस्यासी यजमानः । विशे० ७७९ । यज्ञोपवीतं-। আৰু १५७। यतना-जयणाइ-उपयुक्तस्य युगमात्रहष्टित्वम् । आचा० ३७२ (?) । यतितह्यं-प्राप्तेषु तदवियोगार्थं यत्नः कार्यः । ठाणा० 886 1 यत्कडिल्लं-अयो-लोहं तन्मयम् । ओघ० ५० । यदुः--यादवः । उत्त० ४९० । याद्यका-अभिनवप्रसूतागौ । व्य प्र० २२५ अ । यहच्छा-यथेच्छा । आव० ५१७ । सम० १११ । ठाणा० २६८ । यहच्छावादिमत-मतविशेषः । भग० १०५ । यहच्छावादी-मतविशेष: । भग० १०५ । यमति-बध्नति । व्य॰ प्र॰ १६० आ । यथाप्रवृत्तिकरण-इह गम्भीरभवोदधिमध्यविपरिवर्ती । जन्तुरनाभोगनिवत्तितः गिरिसरिदुपलघोलनाकल्पः यथाप्रवृ-त्तिकरणः । ठाणा० ३१ । यथैव प्रवृत्तं करणं-परिणाम-विशेषः । आव० ७५ । यथार्थं-त्राहोश्चित् पलाशाभिधानवत् । आव० ५१ । यथालन्द-उत्कृष्टलन्दं पंचरात्ररूपमेकस्थां वोध्यां चरण-शीला यस्मात्ततोऽभी उत्कुष्टलन्दानतिक्रमः । बृ॰ प्र० २२९ म । यथालन्दिक-पञ्चरात्रिदिवालक्षणस्योरकृष्टस्य लन्दस्यानति-

क्रमेण चरन्तीति यथालन्दिकः । विशे० १४ । यथालन्दिककल्प-। বিহাঁ০ १০ । यथालघुस्वकं-एकान्तलघुकं-जघन्यं मध्यमं वा । व्य० द्वि० ३०७ झा। यथाश्रुतार्थव्याख्या-। विशे० १६६ । यथासङ्ख्यदोषः-। ठाणा० ४९६ । यथासं स्तृत-काष्ठं चासो शिलेवायतिविस्तराम्यां शिला चेति काष्ठशिला यथासंस्तृतम् । (?) । यन्त्र-अधिकरणविशेषः । भग० १८२ । यन्त्रक-तिलादिनिष्पीडनयन्त्रम् । शस्त्रविशेषः । भग० -२१३ । यन्त्ररूपकपाट-यन्त्रसंयुक्तकपाटम् । पिण्ड० १०६। यमक-विचित्रचित्रकूटपर्वतौ । ठाणा० ३२७ । यमदीय-सूत्रकृताङ्गस्य पञ्चदशमध्ययनम् । उत्त॰ ६१४। यमनिका--। ठाणा० ४०२ । यमलपदं-वर्गद्वयस्य सामयिकी परिभाषा । अनु० २०६। अष्टान।मछानामङ्कस्थानानां सामयिको संज्ञा । अनु● १०६ (?) । । ठाणा० २०२ । यमा-। भग० ४६१ । यमुनराजः-यव-उज्जयिनीनगरे गर्दभपिता । बृ० प्र० १९१ अ। यवधान्य-घान्यविशेषः । ओघ० १६३ । यवन-देशविशेषः । उत्त० ३३७ । यवनालक-कन्याचोलकः । विशे० ३५३ । कन्याचोलकः । अाव० ४२ । यवनिका-वस्त्रम् । उत्त० ४२५ । यवमध्व-प्रकीणतपोविशेष: । उत्त० ६०१ । यवसः--आवसिका। बृ० प्र० २४७ आ। पोष्टिकाहारः ह नदी० १४७ । यवोराजा--अनिलनरेन्द्रसुत: । बृ० प्र० १९० आ । यशस्वन्तः-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । यशोजीवित-कोत्तिजीवितं यथा महावारस्येति । ठाणा० 9 1 यशोधर-दुर्गाचुपयाचिते पिष्टमयकुक्कुटबलिदाता । आचा० २७ ।

(ເພຍ)

यशोधरा]

युक्ति-अन्यान्यभक्तिभिस्तथाविषद्रव्ययोजनम् । यशोधरा-स्तोकस्यापि प्रमादजनितवेदनीयादिकर्मणो बहु· **তা**গা ০ तीवफलत्वे स्त्रीः । दश० ११३ । आधाकर्मसम्भवे अन्त-४२१ । र्हष्टान्ते आभीरी । पिण्ड० ६४ । यूग-पचाब्दिकः कालविशेषः । ठाणा० ७६ । सुषम-**यशोभद्रसूरि-**त्राचार्यविशेषः । पिण्ड० ४४ । दुषमादि: । भग० ६३१ । कालः । ब्यव० प्र० ३१७ यशोमती-शुद्धाधाकर्मगदेषणायां श्वाविका । पिण्ड० ७१ । आ । युगन्धर-कूबरम् । ज० प्र० २११ । यष्ट्रा-याजकः । उत्त० ४२३ । युगमत्स्य-मत्स्यविशेषः । प्रश्न० ९ । । सम० १२६। যদুর্ঘা-युग्मप्रदेशं घतचतुरसं-अष्टपरमाण्वात्मकमष्टप्रदेशावनाढं च याइ-आइं भाषायां अरिः-रात्रुः । ज्ञाता० ८६ । तच्चैव-चतुष्प्रदेशात्मकस्य पूर्वोक्तस्य प्रतरस्योपरि चत्वा-याकिनो-हरिभदाचार्यस्य धर्ममाता महत्तरा । दश० रोऽन्ये परमाणवः स्थाप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ । २८६ । युग्मप्रदेशं घनत्रयसं-चतुष्परमाण्यात्मकं चतुःप्रदेशावगाढं याग-यज्ञः । उत्त० ३१४ । च प्रतरत्र्यसस्यैव त्रिप्रदेशात्मकस्य सम्बन्धिन एकस्या-याज्ञवल्क्य-स्मृतिविशेषः । वाव० १४८ । णोरुपर्यंकोऽणुः स्थाप्यते ततो मिलिताश्चरवारो भवन्ति । यातना-प्राणेभ्यो जीवस्यातिपातना । प्रश्न० ६ । प्रज्ञा० १२ । । आचा० २४३ । यातुधान-युग्मप्रदेशं घनवृत्तं-दात्रिंशत्प्रदेशं द्वात्रिंशत्प्रदेशावगाढं च यात्रा-महिमा। आव० ५३७। यात्रा । ठाणा० २४। तच्चैवं-पूर्वोक्तद्वादशप्रदेशात्मकस्य प्रतरवृत्तस्योपरि द्वादश, यात्राभूतकः--यात्रा-देशान्तरगमनं तस्या सहाय इति तत उपरिष्टादधश्चाग्ये चत्त्वारश्चत्वारः परमाणव इति । झियते यः स । ठाणा० २०३ । দ্র্যা০ ११ । । आचा० २२० । यादसां-युग्मप्र**देशं धनायतं-**द्वादशपरमाण्वात्मकं द्वादशप्रदेशाव-। आचा० ४१ (१) । यानगत्र-गाढं च, तत्र प्रागुक्तस्य पट् प्रदेशस्य प्रतदायतस्योपदि यादय-निर्वाहय । वृ० प्र० २८१ आ । यापयति-निर्वाहयति । व्य० प्र० १०७ आ । तथैव नावन्तः परमाणवः स्थाप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ । **युग्मप्रदेशं प्रतरचतुरस्र –**चतुष्परमाण्वात्मकं चतुष्प्रदे-यायित्वस्य बोधपर्यायत्वात् । ठाणा० २४१ । शावगाढं च, तत्र तियंग् द्विप्रदेशे द्वे पङ्को स्थाप्यन्ते । यावंतिकमिश्रम्-। हु॰ ४० ८३ छ । यावक-लाक्षारसः । अन्तः ९ । प्रज्ञाः १२ । युग्म प्रदेश-प्रतरत्र्यस्र - षट् परमाणुनिष्पन्नं षट् प्रदेशा-यावज्जोविकव्रत मध्यमविदेहतीर्थंकरतीर्थेषु भवति इति वगाढं च, तत्र तिर्यग् निरन्तरं त्रयः परमाणवः स्या-तेषूपस्थापनाऽभावाद् । ठाणा० ३२३ । व्यन्ते, तत आद्यस्याध उपर्यंघो भावेनाणुद्वयं द्वितीयस्याध यावत्-परिमाणे, मर्यादायाम्, अवधारणे वा । आव० एकोऽणुः । प्रज्ञा० ११ । 884 1 **यावत्कथा-**यावती-यत्परिमाणा कथा-मनुष्योऽयं **देव**द-युग्मप्रदेशं प्रतरायतं-षट् परमाण्वात्मकं षट् प्रदेशाव-गाढं च, तत्र त्रिप्रदेशं पङ्क्तिद्वयं स्थाप्यते । प्रज्ञा• त्तादिर्वाऽयमिति व्यपदेशलक्षणा । ठाणा० २३६ । यावत्कथिक-आजन्त्रभःवि । दश० २६ । 22 1 युगमप्रदेशं श्रेण्यायतं-दिपरमाणु दिप्रदेशावगाढं च, तत्र यावत्कथितम्-। তালাত ३६४ । तिर्थंग् निरन्तरं अणुद्रयं स्थाप्यते । प्रज्ञा० १२ । । आचा० ४१० । यावन्तिके-युग्मप्रदेशं प्रतरवृत्तं-द्वादशपरमाण्वात्मकं द्वादशप्रदेशाव-यावपंगुणे उद्घाटयेत् । सूत्र० ६४ । गाढं च, तत्र निरन्तरं चत्वारः परमाणवश्चतुष्वकािश-थावयट्टा-यावदर्थं-अपरिसमाप्तम् । दश० १८२ । (८७८)

युग्यम्]

a in a second	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
प्रदेशेषु रुवकाकारेण व्यवस्थाप्यन्ते, ततस्तत् परिक्षेपेण शेषा अष्टौ । प्रज्ञा० १२ । युग्धसम्-यानम् । वश० २१६ । युग्धसम्-योल्लविषये जंपानं द्विहस्तप्रमाण चनुरस्नं सवे- विकमुपशोभितम् । ठाणा० २४० । युज्धते-व्यापायंते । प्रज्ञा० २१० । युज्धति-व्यापायंते । प्रज्ञा० २१० । युज्धति-व्यापायंते । प्रज्ञा० २१ । षट्पदिका । य्वाच-प्रेष्टर-पाण्डुराजञ्येष्टपुत्रः । प्रज्ञा० २१ । षट्पदिका । याव० ५७४ । यूर्थिका-र्ज्नुईरं इति प्रसिद्धा । जीवा० १८१ । यूर्यिक-संज्ञाच्छेयावरणो य ज्रुयश्रो सुक्कदिणतिम्नि। (सन्ध्या- च्छेदावरणश्च यूपकः शुक्से दिनांस्त्रीन्नु) । अनु० १२१ । वेटकाख्यं जरुमध्यवत्ति तटम् । बु० दि० २४ अ । यूय-यूपः-मेरोरपरस्यां पातालकलद्दाः । जीवा० ३०६ । योग-योजनं योगो-ध्यापारः । विद्ये० २०६ । यागः- देवपूजा । ज्ञाता० ४१ । बीजाधानोद्दस्वेदपोधणकरणम् । राज० १०९ । ठाणा० २४ । योगराज-आधाकमंसम्भवे अन्तदद्देष्टान्ते जागीरः । पिण्ड० ६४ । योगराइ-व्यीक्यन्ते ते आलोचनानिरपलापादयो द्वात्रि- शत् । उत्त० ६१८ । योगराइ-व्यीवर्दः । नि० चू० तृ० ३७ व्या । योदन्तरः:- । द्विरे० ६०६ । योग्रि-व्याच्तेयत्ते ते आलोचनानिरपलापादयो द्वात्रि- शत् । उत्त० ६१८ । योग्रि-दान्दीक्यन्ते ते आलोचनानिरपलापादयो द्वात्रि- शत् । दत्त० ६१८ । योग्रि-यन्त्तेवद्वंः । नि० चू० तृ० ३७ व्या । योक्तारः:- । विद्ये० ६०६ । योत्रिन्यन्ते-वहनाय सज्जीक्रियन्ते । ओघ० ७४। योद्रान्ता-यावात्वत्त्तरः हृष्टान्ते वत्सराजस्य स्त्री । पिण्ड० ६४ । योवात्ता-यावत्त्वत्ता । ज्ञाता० ४१ । योवात्ता-यात्राविद्येष्ट । नाज० १११ । योवात्ता-यात्राविर्येष्ट । ज्ञाता० ४१ । योवनिका-यावात्वत्तेषः । ज्ञाता० ४१ । योवनिका-यावात्वत्रेषा । न्नतात् १९ । योवनिका-यावात्वत्त्रेषा । न्रताः १९ । योवनिका-यात्रात्वत्रेषा । न्रताः १९ । योवनिका-यावात्त्रेषा । न्रताः १९ । न्रती० १९ । योवनिका-यात्वत्त्रेक्ता । न्रती० १९ । नर्यी० १९ २ । योवनिका-यात्वत्त्रेण् । न्रति० १९ १ । नर्या० १९ । योवनिका-यात्वत्त्रेण्या । न्रता० १९ १ । योवनिका-ग्रयावात्या । न्रीव १९ १ ।	र रंगमि-षष्ठवाशुदेवनिदानकारणम् । आव० १६३ टी० । रंग-रङ्गः । आव० ३४४, ३६० । मण्डपः । आव० ७०३ । रङ्गः । उत्त० १८३ । रंग-नाट्यस्थानम् । वृ० द्वि० २६५ अ । रङ्गः-रक्तावयकछ्विविचित्ररूपः । दश० ६६ । रङ्गवत्, रक्तम् । ठाणा० ४४९ । रंगजण-रङ्गजन:-नृत्यप्रेक्षकजनः । आव० १२६ । रंगटुाण- रङ्गणं-रागाद्यपरञ्जनम् । औप० ३४ । ठाणा० ४६४ । रंजण-रङ्गजं-रागाद्यपरञ्जनम् । औप० ३४ । ठाणा० ४६४ । रंजण-रङ्गजं-रजावस्वरूपोपरञ्जनकारि रागादिकं वस्तु । प्रम्न० १४७ । रंदिनिया-रुण्टनकादि-रुदितक्रिया । ज्ञाता० २०२ । रंदा-रण्डा-गतधवा स्त्री । ओघ० ७२ । रण्डा-विधवा स्त्री । आव० ६४० । रंसा-बलेन्द्रस्याग्रमहिषो । मग० ५०३ । घर्मकयायी द्वितीयवर्गे तृतीयमध्यनम् । ज्ञाता० २४१ । र-रः-पूरणार्थे निपातः । आव० ५२७ । रः-अयं निपातः किछशब्दार्थः । दश० ७९ । रद्द-दात्:-वावन्दः : भग० ६१६ । धृतिः । उत्त० ३६६ । रति:-विषयेषु मोहनोयादेयाच्चित्ताभि रतिः । मग० ६० । रत्ति-दायताङ्गसङ्गजनिता प्रतिः । उत्त० ३६६ । रति-दायताङ्गसङ्गजनिता प्रतिः । उत्त० ३२६ । रद्दन्रत्ति-कानन्दः:-मन्दीश्वराभिधानाष्ट्रमद्वीपचक्षवाविदिन क्-चतुष्टयम्यवस्थिता झत्ल्ररोस्थिताः प्वंतविशेषः । प्रस० १६ । रइत्ताण-रजस्त्राण-पात्रवेष्टनकम् । वृ० दि० २३७ अ । रइएयसत्त-रतिप्रसक्तः-रमणप्रसक्तः । सूर्य० २२४ । रद्दामोहणिज्ज-यदुत्यात् बाह्याम्यन्तरेषु वस्तुषु प्रमोदन माधत्ते तत् रतिमोहनीयम् । प्रज्ञा० ४६४ । रद्द्रयं-रचित-आहेशिकभेररूपम् । भग० २६१ । रचितं ओहेशिको भेतो-यनमोदकज्ज्णांदि पुनर्मोदकत्तवा कूरद्द्या- दिक्त वा यररुरम्बकादितया विरच्तिं तत् । ओप० १०१ । रचित:-स्वयमेव रचनां प्राप्तः ज्ञात १६० ।
	१०१ । रचितः-स्वयमेव रचनां प्राप्तः । जीवा० १६० ।
	• • • • • • • • • • • • • • • • • • •
()	८७९)

रइयए]

रचितः-स्वस्वनामकर्मोदयनिर्वतिः । जीवा० २७१ । रतिदः-रम्यः । जीवा० २७१ । रचितः-स्वकर्मणा	प्र० ४९१ । राक्षसः-व्यन्तरः । बृ० द्वि० २६४ आ । व्यन्तरमेदविशेषः । प्रज्ञा० ६९ ।
निष्पादित: । जीवा० २७२ । रचितं-न्यस्तम् । ज्ञाता०	रक्खा-रक्षा जीवरक्षणस्वभावस्वात् । अहिसायास्त्रयस्ति-
₹¥, 1	शत्तमं नाम । प्रश्न० ६६ ।
रडयए - । ज्ञाता० ४९ ।	रविखअज्ज-रक्षितार्य: । आव० ३९६ ।
रह्यग-रचितकं-कांश्यपात्रादि । ध्य० प्र० १६४ अ।	रखिज्जा-रक्षितार्याः । उत्त० १७३ ।
रइया-रचिता-विरचिता रतिदा वा । जीवा॰ २२६।	रविखए-रक्षोऽस्यास्तीति रक्षिकः, रक्षायां नियुक्तो राक्षिको
रचित: स्वयमेव रचनां प्राप्त: । प्रज्ञा० ५६ ।	वा। व्या० प्र० १९० वन् ।
रहल-रजोवद्, जल्हद्विहानिम्पां पङ्क बहुलम् । जीवा०	रक्खियज्जपितृप्राव्नाजकः । नि० चू० द्वि० २९ आ ।
303, 300 1	नि• चू ि दि० १०९ आ ।
रइल्रुय-रचितम् । कोघ० १४६ ।	रक्खियस्सामिणो- । नि० चू॰ द्वि० १०९ आ ।
रइलिय-रजोयुक्तम् । भग० २४४ ।	रक्खो-सप्तदशमतीर्थंकृत्प्रथमाशिष्या । सम० १५२ ।
रइवका-रतिवाक्या-रतिकर्तृणि वाक्यानि यस्यां सा	रक्खोपगा- । जीवा० २६० ।
रतिवाक्या चूडा । दश० २७० ।	रवखोवगय-रक्षोपगतः-रक्षामुपगतः, सततं अयुक्तरक्षः ।
रई-पद्मत्रभोः प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । रतिः-	भग० १९४ ।
विषयरागः । प्रक्ष० १३७ । रतिःरमणं रतिः	र क्तं –गेयरागेण रक्तः–भावित: । अनु० १३२ ।
सयमविषया घृतिः । उत्त० ५२ ।	रक्तकणवीरं- । जीवा० १९१ ।
रउग्घाओ-रज उद्धातः-विश्वसा परिणामतः समन्ताद्रेणु-	रक्तकम्बलम्- । जीवा० १६१ ।
पतनम् । आव० ७३५ ।	रक्तचन्दन-चन्दनविशेषः । सम० १३८ ।
रउग्धाय-र जोद्धातः-दिशां रजस्वलत्वम् । भग०	रक्त फ्टबेष-रक्तत्रखवेष: । नंदी० १५७ ।
184 1	रक्तपट्टलिङ्ग-तब्वणियः । आव० ६२८ ।
रउस्सला-रजस्वला-रजोयुक्ता । भग० ३०६ । रजस्वला-	रक्तपांच-दीघंग्रीवो जलचरः। नि० चू० तृ० १६ आ।
रजोयुक्ता । जं प्र० १६७ ।	रक्तबन्धुजीवः- । जीवा० १९१ ।
रए-रजः-स्पृष्टावस्थो रेणुः । औप० ५६। रजः-श्लक्ष्ण	रक्तरतन-पद्मरागरक्तम् । अनु॰ २१४ ।
तरा रेणपुद्गलः । जावा० २४५ । रजः-श्रक्ष्णरेणु-	रक्तवती-नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । प्रपातह्रदवि-
पुद्गलः । ज० प्र० ३८९ । रजः-कठिनं स्वेदार्द्रमल-	হীष: । তাणা৹ ৩২ ।
रूपम् । पांशु वा । उत्त० १२३ ।	रक्ता-शिखरिणिवर्षधरे पञ्चम कूटम् । ठाणा० ७२ ।
रएइ-रखयति । ज्ञाता॰ २०४ ।	नदीविशेषः । ठाणा• ७५ । प्रपातहृदविशेषः । ठाणा•
रएउं-रङ्गयित्वा । ओष [ु] १४३ ।	ن در ۱
रक्षो-पृथ्वीकाय आरण्यं वायूद्धूतमागतं रजः । आव०	रक्तावती-वापीनाम । ज॰ प्र• ३७१ ।
6331.	रक्ताशोकं- । जीवा० १९१ ।
रुक्ख-रक्ष:-वैश्रमणस्य पुत्रस्यानीयो देवः । भग० २०० ।	रक्तोत्पलम्- । जीवा० १९१ ।
रवखतिया-धनगोपपत्नी । ज्ञाता० ११४ ।	रक्तोदा-शिखरिणिवर्षधरे अष्टमं कूटम् । ठाणा० ७२ ।
रक्खमूलिया- । निरय० २५ ।	रङ्गमर्ध्यं- । भग० ४८२ हे
रवस्वस-राक्षसः-त्रिंशत्तम मुहूर्त्तः । सूर्यं० १४६ । ज०	
(220)	

रचियग]

~

रचियग-रचितकं-मोदकचूर्णादिसाध्वाद्यर्थं प्राप्य पुनर्मो-	रटुक्रूड-राष्ट्रकूटः-मणुल्ठोपत्रीवी राजनियोगिकः । विपा० ३९ ।
दकादितया विरचितम् । प्रश्न० १४४ । जनसम्बद्धाः स्वर्णसम्बद्धाः स्वर्णसम्बद्धाः	
रजउग्घात-रजस्वलादि शोयामुसस्सु समन्ततोऽन्धकार	रटुथेरा-राष्ट्रे व्यवस्थाकारिणो बुद्धिमन्त आदेयाः प्रम-
इव हृश्यते तत्र पांशुवृष्टी रजउग्घातो । व्य० दि०	विष्णवस्ते राष्ट्रस्यविराः । ठाणा० ५१६ ।
280	रहधम्म-राष्ट्रधम्मः-देशाचारः । ठाणा० १११ ।
रजकनोलिकोत्थ-द्रव्यक्रोघः । आव० ३९१ ।	रहुवद्धण-राष्ट्रवर्धनः-अज्ञातोदाहरणे प्रद्योतात्मजपालक-
रजोहरण-निषद्याद्वयोपेत्तम् । बृ० प्र० १५० आ । धर्म-	लघुपुत्रः । आव॰ ६११ ।
घ्वजः । पिण्ड॰ ४ ।	रट्टिय-राष्ट्रिकः-राष्ट्रविन्तानियुक्तकः । प्रश्न० ९६ ।
रज्ज-राज्यं-प्रभुता । ठाणा० ३४३ । राजादिपदार्थ-	रडइ-रोदिति । आव० ४२० । रटति । आव० ४३२ ।
समुदायः । भग० ६९१ । राष्ट्राधिपत्यरूपम् । उत्त०	रडिय-रटितं आरट्टोरूपम् । प्रश्न० १६० ।
४४१ । राज्यम् । ज्ञाता० १३१ । राणयमोत्ती रज्जं ।	रणपट्टगो- । नि॰ चू॰ प्र० २४५ खा ।
नि॰ चू० प्र॰ ८३ अ । एकनुपाज्ञार्वीत्त मण्डलम् ।	रणण-अरण्यम् । आव॰ ६७१ ।
बृ० तृ० ८० अ । यावत्सु देशेषु एकमूपतेराज्ञा ताव-	रण्णतणं-अरण्यतृणं । तृणपञ्चके पञ्चमो भेदः । आव०
द्देशप्रमाणमेतेषु यत्र यस्य । बृ० तृ० ८० अ ।	६१२ ।
रङजआ-दोरकोत्ति । नि० चू० प्र० १२१ आ ।	रण्णिगो– झारण्यकः । आव० ४४७ ।
रज्जणता-मणसा पोतिगमणं रज्जणता । नि० चू० द्वि०	र्त-जीवस्वरूपोपरञ्जनाद्रज इव रजः-कर्म्म । ठाणा०
७१ छा।	३१९ । मैथुनम् । सम० १६ । रजः-पापम् । रतं
र्उजवई-स्वतन्त्रः । भग० १४२ ।	रतिः। रयः औरमुक्यम् । प्रश्न० १४७ । ठाणा० ४०६ ।
रज्जसुंक-राज्यप्राप्तव्यम् । ज्ञाता० १३१ ।	आरण्णो वा उद्धुत्रो आगआये । नि० चू० तृ० ६६ आ। ।
र ङ्ज सुक्कः -राज्यशुल्का । आव० ३४४ ।	रतणप्पभा-भीमराक्षसेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी। ठाणा०
रज्ञह-रज्यत-रागं कुरुत । ज्ञाता० १४५ ।	२०४।
रज्जियटवं-रक्तव्यं-रागकार्यः । प्रश्न० १५६ ।	रतणसंचया-जम्बुद्वीपप्रमाणा चतुर्थी राजधानी । ठाणा०
रज्जु-दश्वनालिकानिष्पन्ना । अनु० १५४ । रज्जु:रज्जु-	२३१ ।
गणितम् । सूत्र० २६९ । रज्जुः । आव० ५१५ । फल-	रतणसंचय-मानुषोत्तरपर्वते अपरोत्तरस्यां रत्नसंचय-
कसङ्घातनदवरिका । ज्ञाता० १४७ ।	कूटम् । ठाणा० २२३ ।
रज्जुगणित-सङ्ख्यया भेदः । ठाणा० २६३ ।	रतणुच्चत-मानुषोत्तरपर्वते दक्षिणापरस्यां दिशि रश्नो-
रज्जुच्छाया-छायाया भेदः । सूर्यं० ९५ ।	ब्ययकुटम् । ठाणा॰ २२३ँ।
रज्जुमती-दोरो । नि॰ चू॰ प्र॰ १२१ आ ।	रतणुच्चता-जम्बूद्वीपप्रमाणा द्वितीया राजधानी । ठाणा०
रज्जू-रज्ञ्वा यत्सङ्ख्यानं तद्रज्जुरभिधीयते । ठाणा•	२३ १ ।
४९६ । रज्जुः । आव० २७३ ।	र्ति-रति:-रतं, निघुवनम् । अन्नह्मण एकोनविंशतितमं
रज्मइ-राष्यते । आव० २०६ ।	नाम । प्रश्नः ६६ । चित्तरमणम् । ज्ञाता० १६२ ।
रटू-राष्ट्रं-ग्रामनगरादिसमुदायम् । उत्त० ४४२ ।	रति:-तदवस्थाऽऽसक्तिरूपा । जीवा० १२३ ।
रट्टउड-रट्टमहत्तरो । नि० चू॰ प्र॰ २०१ अ । राष्ट्र-	रतिकरगपव्वत-नन्दीश्वरद्वीपे पर्वतः । ठाणा० २३१ ।
कूटः-राष्ट्रमहत्तरः । बृ॰ द्वि॰ २१२ झा ।	रतिकरपर्वत-नन्दीश्वरद्वीपे पर्वतः । झाता० १२८।
रहिओ-राष्ट्रिकः । झाव० २१६ ।	र्तिकरा-रतिकराः-रतिकरणाद्रतिकराः । ठाणा० २३३ ।
	()
	A 1 1

रतिकर्म्]

[रत्थामुह

नन्दीश्वरद्वीपे विदिग्व्यवस्थिताः चस्वारश्चतुःस्थानकाभि हितस्वरूपाः पर्वताः । ठाणा० ४८० । रतिकर्म्म-यदुदयेन सचित्ताचित्तेषु बाह्यद्रथ्येषु जीवस्य रतिक्त्पद्यते तत् । ठाणा० ४६९ । रतिघर-रतिग्रहं-क्रोडास्थानम् । आव० ५१ । रतिप्पभा-किन्नरेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषीः । ठाणा० २०४ ।	रत्तकणवीररक्तकणवीरम् । आव० ६८१ । रत्तकणवीरए-रत्तकणवीरः । प्रज्ञा० ३६१ । रत्तगंडरक्ती-रखितो गण्डो येस्तानि रक्तगण्डानि । ज्ञाता० १५८ । रत्तचंदण-रक्तचन्दनम् । आव० ६८१ । रत्तच्छ-रक्ताक्षी-अशिवकारिण्या विशेषणम् । ओघ०
रतिप्रिय-किन्नरभेदः । प्रज्ञा० ७० । रतिग्रभोद्ये प्रतिप्र स्वर्णनं संबद्धि विकिल्लान्स्रोत्ये ज्य	
रतियभोतो–ठविय पाहुडियं मुंजति णिक्खित्तभोती वा ठविय भोति घंटिक्करगपरलगादिसु जो य वट्टिय आणेउं	रत्तणिक्खेत्त-रजनिक्षेत्रम् । सूर्यं० ११, १२ । रत्तपड-रक्तपटः-परिव्राजकः । ज्ञाता० १९३ ।
मुंजति सो रतियमोती । निठं चू० द्वि० ६१ म ।	रत्तपडवेस-रक्तपटवेषः । आव० ४२१। नंदी० १५७।
रतिरुद्ध-अंजलि । नि॰ चू॰ दि॰ १२० ला ।	रत्तपडा-पुक्वपच्छसंथुतो । नि० चू॰ प्र० १४७ अ ।
रतिश्रेष्ठा−किन्नरभेदः । प्रज्ञा० ७० ।	सक्का। नि० चू॰ द्वि॰ ९८ छ।
रतिसेणा -किन्नरेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषी: । ठाणा० २०४ ।	रत्तपाओ –रक्तपादः-महापुरस्य रक्ताशोकोद्याने यक्षः ।
कन्नरस्याग्रमहिषी: । भग० १०४ ।	विपा० ६५ ।
रती-रतिः-इह विषयगता ग्रह्यते, सा पुनर्ललना अव-	रत्तवंधुजीव–रक्तबन्धुजीवः । प्रज्ञा० ३६१ ।
गुहनादिका, तथाभूतोऽप्यवजुगूहिषु: स्त्रीमिरभिघीयते ।	रत्तबंधुजीवय –रक्तबन्धुजीवकं–लोहितबन्धुकम् । अन्त∙
आचा० १०६ । रति:-रतिहेतुत्वात् । अहिंसायाः सप्तम	13
नाम । प्रश्न० १९ । ठाणा० ४०६ । रति:-कामराग: ।	रत्तरयण-रक्तररनं पद्मरागादि । भग॰ १६३ । प्रश्न•
प्रश्न० १३८ । रम्यते अस्यामिति रति:-स्पर्शनादिसम्भोग-	१३४ । रक्तरत्नम् । आव० ५२ ।
जनिता चित्तप्रस्हतिः । उत्तः २४३ ।	रत्तवई-रक्तवती महापुरे बल्लराजस्य कन्या । विपा॰
र त्तंसुअ -रक्तांशुकः-मशकदंशादिनिवारणार्थंकमशकगृहाभि- ंधानवस्त्रविशेष: । जं० प्र० २८५ ।	१५। रक्तवती-महापुरे दत्तराज्ञी। विषा० १५।
	रक्तावती-नदीविशेषः । जं० प्र० ३८१ ।
रत्तंसुय-रक्तांशुकं–अतिरमणीय रक्तं वस्त्रम् । जीवा० २१० । रक्तांशुकं–मशकग्रहाभिधानो वस्त्रविशेष: । सूर्यं०	रत्तवईकूड-रक्तावस्यावतंनकूटम् । जं• प्र• ३५१ । रत्तवडोवासग-रक्तपटोपासक: । आव० ३०७ ।
२९२ । अतिरमणियं वस्त्रम् । ज॰ प्र॰ १४ ।	रत्तवडावासग-रक्तविला-अभिषेकशिला । जं० प्र०३७२ । रत्तसिला-रक्तविला-अभिषेकशिला । जं० प्र०३७२ ।
र्टर । आतरपानेच पछन् । ७७ ३० २१ । रत्त-रक्तः-संमर्दितः । ज० प्र० २१२ । अहोरात्राः ।	रत्तातला-एक्तापणा-जानपकारणा । जे० प्रण्ड २७२ । रत्ता-रक्ता-नदीविशेष: । जे० प्रण्ड ३८१ ।
उत्त० ५३७ । गेयरागानुरक्तेन यत् गीयते तत् । जठ	रत्तासोग-रक्ताशोकं-महापुरनगरे उद्यानम् । विपा० ६१ ।
प्र॰ ४० । लोहितम् । भग० १० । रक्त-तिरोहितम् ।	रक्ताशोक: । प्रज्ञा० ३६१ ।
सूर्यं २६४ । रक्तं-गेयरागानुरक्तेन यद्गीयते तत् ।	रत्ति-रात्रिः । उत्त० १३६ ।
जीवा॰ १९४ । रक्त: । भग॰ ४७७ । रक्त:-तिरो-	र्त्तियारक्तिका-गुक्का । जं० प्र० ३४ ।
हितः । सूर्यं० २३४ । रक्त-गेयरागेणानुरक्तः । ठाणा०	रत्तूप्पल-रक्तोत्पलवद्रकः । ज्ञाता० ६४ । रक्तोत्पलम् ।
३९६ ।	সহাত ३६१।
रत्तकं बलसिला-रक्तकम्बल्शिला-अभिषेकशिलाया नाम ।	रत्था-रध्या-राजमार्ग:। ज० प्र० १८८ । रथ्या-वीथिः ।
ज॰ प्र॰ ३७२ ।	स्रोघ० ९९, १९८ । सेरिका । ६०५ ।
रत्तकंबलसिलाओ- । ठाणा॰ ५० ।	रत्थामुह–रथ्यामुखं–रथ्याप्रवेशः । आव० १३६ ।
(८८२)	

रत्नकाण्ड]

्रिय

	1
रत्नकाण्ड-षोडशविधरत्नमयं षोडशसहस्रवाहत्यम् । सम० ८८ । रत्नचन्द्रः- । ज॰ प्र॰ ५४१ । रत्नपुर-वनिसृष्टद्वारविवरणे माणिभद्रादीनां नगरम् । पिण्ड॰ १६३ । रत्नद्रेखर-रत्नपुरनगरे राजा । सूत्र॰ ४१३ । रत्नकरा:-शुद्धाधाकर्मवर्ज्यगवेषणायां सूरयः । पिण्ड॰ ७१ । रत्नाधिकम्- । बाव॰ २४६ । रत्नाधिकम्- । बाव॰ २४६ । रत्नाधिकम्- । बाव॰ २४६ । रत्नाबलि-तपविशेषः । व्य० प्र॰ ११३ बा । रत्नावलिः द्वोपः समुद्रोऽपि च । बामरणविशेषः । प्रज्ञा० ३०७ । रथमुद्दाल-चेटककोणकयोर्थुद्धे संग्रामः । व्य॰ द्वि॰ ४२६ ब । रथसदारपुर-धिवभूतिर्नाम राजसेवकवास्तव्यं नगरम् । विशे० १०२० । रथसंगिणेल्ली-रथमाला । ज्ञाता॰ १९ । रथावर्दापर्वत-वर्धस्वामिनः पादयोपगमनस्थानम् । बाचा॰ ४१९ । रर्धतिया-रन्वयन्तिका-बोदनस्य पाचिका । ज्ञाता० ११७ । रफ्त-अरण्यतृणम् । ठाणा० २३४ । राजा, राष्वनाद्द दीपनात् शोभावत्त्वाद् बाराष्ट्यस्वाद् वा राजा। ठाणा॰	रमणओ-रमणकः । आव ० ६३ । रमणिजज-लान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रमणिजज-लान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रमणिजजा- । ठाणा० ६० । रमति-रमते-धृति कुवंति । आवा० ७६ । रमति-रति कुवंति । झाता० २३२ । रमिद्धा-रमत-वर्तेत । दश० २४१ । रम्मजा-तान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्मजा-तान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्मन-रम्यो विजयः । ज० प्र० ३४२ । रम्यः । जाता० ७६ । लान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्मन-त्रमत-वर्तेत । दश० २४१ । रम्म-रम्यो विजयः । ज० प्र० ३४२ । रम्यः । जाता० ७६ । लान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्मन-लान्तककत्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्यन् कूटं-रम्यक्क्षेत्राधिपद्वेवक्रुटम् । ज० प्र० ३६० । रम्यको विजयः । ज० प्र० ३५२ । रम्मगक्ट-रम्यक्क्षेत्राधिपदेवक्रुटम् । ज० प्र० ३६० । रम्यको विजयः । ज० प्र० ३५२ । रम्मगक्ट-रम्यक्क्षेत्राधिपद्वेवक्रुटम् । ज० प्र० ३६० । रम्यको विजयः । ज० प्र० ३५२ । रम्मगक्ट-रम्यक्क्षेत्राधिपद्वेवक्रुटम् । ज० प्र० ३६० । रम्मगवासा-रम्यक्वर्षः, अकमंभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५० । रम्मगवासा-रम्यक्वर्षः, अकमंभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५० । रम्मयवास-रम्यक्वर्षः, अकमं भूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५० । रम्मयवास-रम्यक्वर्षः, अन्तमं भूमिविशेषः । प्रज्ञा० १० । रम्मयवास-रम्यक्वर्षः, अन्तमं भूमिविशेषः । प्रज्ञा० १० । रम्मयवास-रम्यक्वर्षः, अन्तमं भूमिविशेषः । प्रज्ञा० १० । रम्मयक-नीलवर्षघरपर्वते अष्टमं क्रुटम् । ठाणा० ७२ । रम्यक-नीलवर्षघरपर्वते अष्टमं क्रुटम् । ठाणा० ७२ । रय-रजः-बच्यमानकं कर्म । आव० ४०६ । रजः-निसर्ग- तीगः चेष्टाऽनुमवः फलं वा । आव० ४३६ । रखः- जीवस्वरूपोपरखनात्कर्मं ज्ञानावर्षादि । प्रम० ९६ ।
झा ।	२ <i>७७</i> ।
•	२ <i>७७</i> ।
-	रम्मगा- । ठाणा॰ ८० ।
••	
आचा० ४१९ ।	रम्यक-नीलवर्षघरपर्वते अष्टमं कुटम् । ठाणा०७२ । दक्षिम-
र धंतिया-र न्धयन्तिका-ओदनस्य पाचिका । ज्ञाता०	रय-रजः-बघ्यमानकं कर्मं । आव० ४०६ । रजः-निसर्गं-
दन्न-अरण्यतृणम् । ठाणा० २३४ । राजा, राजनाद् दीपनात् शोभावत्त्वाद् आराष्यत्वाद् वा राजा । ठाणा०	वेगः चेष्टाऽनुभवः फलं वा । क्षाव० ४३९ । रजः जीवस्वरूपोपरख्रनात्कर्मं ज्ञानावरणादि । प्रश्न० ९८ ।
रक्तिग-अरण्यक:-अरण्यवासी । प्रज्ञा० ११२ ।	त्वमापाद्यत इति रजः-कर्मबध्यमानकं बद्धं च । उत्त०
रप्फुक – । बृ० प्र० २९५ था। रप्फुक – दुष्ट त्रणः । बृ० तृ० ७२ था।	१८५ । वातोत्पाटितं व्योमवत्ति । भग० ६६५ । रजः- वातोस्खातम् । प्रश्न० ५९ । रजः-रेणुः । जीवा० २७७ ।
रप्फुग-दुट्ठुव्वणो । नि॰ चू० प्र० ११४ था ।	रजः-बध्यमानं बद्धं ईर्यापयं वा कर्म । आव० ४०७ ।
र्ण्फो-तीतो । नि॰ चू॰ प्र॰ ४३ छ ।	रजः-पृथिवीरजः । आव० १७६ । वातोस्खातमाकाश-
रमइ-रमते-रतिमाबक्नाति । जीवा० २०१ ।	वति रजः । सम० ६१ । रतः-अनुद्वेगवानु । दश० ७३ ।
इसए-रमते-अभिरतिमानु भवति । उत्त॰ ६१।	रजः-आरण्यपांशुः । दश० १५२ । रजोहरणम् । आघ०
रमण-भर्ता । ज्ञाता० १६५ । भत्ती, छावकादिखेडुम् ।	१११ । श्रक्षणतरा रेणुपुद्र्गला रजः । राज० १८ ।
माव॰ ३४६ । कुकुँटादिक्रीडास्मकम् । उत्त॰ १५१।	घूमागारो आपांहुरो । नि० चू० तृ० ७० अ । रजः—
(22	ξ.)

रयउग्घाए]

1	
कमं । उत्त० ३३१ । रख:-सचित्तपृथिवीकायः । झोष० २११ । रज:-बध्यमानं कम्मं । नंदी० ४१ । रतं- रूत्र्यादिभिः सह विषयानुभवनम् । उत्त० ४२६ । रय:- वेगः । उत्त० १०६ । आव० ६०२ । रय:-संक्रमणोद्धर्तं- नापवर्तनादियोग्यम् । ध्य० प्र० २१५ । रथउग्धाए-विश्वसापरिणामतः समन्ताद्रेणुपतनं रज उद्द्- धातो भण्यते । ठाणा० ४७६ । रख उद्घात:-रजस्व- छादिक् । जीवा० २८३ । (?) १८५ । रथए-रजतकूटं, इदं चान्यत्र रुचकमिति प्रसिद्धम् । ज० प्र० ३१७ ।	रयणपुर-रत्नपुरं-धर्मनाथजन्मभूमिः । आव० १६० । रत्नपुरं-रत्नशेखरराजधानी । सूत्र० ४१३ । रयणप्यभा-रत्नानां प्रभा-दी प्तिर्यस्यां सा रत्नप्रभा- प्रथमा पृथिवी । भग० ६८ । रत्नानां प्रभा-ज्योस्तना यस्यां सा रत्नप्रभा । अनु० ८१ । रत्नप्रभा-रत्नबाहुल्या पृथिवी । जोवा० ८९ । रत्नानि प्रभा-स्वरूपं यस्या: सा रत्नप्रभा-रत्नबहुला, रत्नमयी । प्रज्ञा० ४३ । भीमराक्षसेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० १०४ । रत्नप्रभा-रत्नैर्वा प्रभाति-शोभते या सा । ठाणा० ४२५ । रयणमाला-रत्नमाला-रत्नशेखरराजस्याऽग्रमहिषीः । सूत्र०
र्यगहर-रजकग्रहम् । आव० ६९२ ।	883 1
रयगसेणी-रजकश्रेणि: । आव० ६९२ ।	र्यणवई- रत्नवती-यक्षहरिलस्य तृतीया सुता-ब्रह्मदत्त-
र्यणंरतनं-कर्कतनादि । प्रज्ञा० ९७ । भग० १६३ ।	राज्ञी । उत्त० ३९९ ।
प्रश्न० ३८ । रत्नं–इन्द्रनोऌादि । जीवा० १६४ । रस्नम् ।	रयणवडंसए- । भग॰ २०३ ।
सूर्यं० २६३ । रतन–इन्द्रनीलादि, जलसमुद्भवं वा । आव०	रयणवाणियओ-गिरिणगरे रत्नवणिक् । आव॰ ५२ ।
२३० । रत्नः-रत्नमयः । आव० २३१ । रत्नम् ।	र्यणवासा-रानवर्षः-रानवर्षणम् । भग० १९९ ।
आव॰ ४०७ । वज्जवैडूर्यादि । प्रज्ञा॰ ४३ कर्केत-	रयणविचित्त-रत्नविचित्रं-रत्नखचितम् । आव० ५०४,
नादिरत्नः । ज्ञाता० ३१ । रजतः । ज्ञाता० ३५ ।	૨ ૦૫ 1
जलजातं रत्नम् । ज॰ प्र॰ २४ । रमन्ते रज्यन्ते	रयणवुट्टी-रत्नवृष्टिः । भग० १९६ ।
ग्राहका येम्यः सङ्कक्षणेम्यस्तानि रत्नानि । ज०प्र० १४२	रयणसं वया-रत्नसञ्चया-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्योत्तर-
रत्नम् । दश० १९३ । मानुषोत्तरपर्वते दक्षिणपूर्वस्यां	स्यामीशानदेवेन्द्रस्य वसुन्धराया अग्रमहिष्या राजघानी।
दिशि रत्नकूटम् । ठाणा० २२३ । रक्तं–मनुष्यजाता-	जीवा० ३६१ । रत्नसञ्चया नगरी । ज॰ प्र॰ ३१२ ।
वुरकुष्ट्रस्वात् रजनो वा रक्षकः । भग० ४६८ । रत्नम् ।	रयणसंचयाओ- । ठाणा० ५० ।
आव० ५२६ ।	रयणसिरी-रतनीनामगाथापतेर्भाया । ज्ञाता॰ २५१।
र्यणकंड -रत्नकाण्डं-प्रथमं काण्डं-रत्नानां विशिष्टो भू-	र्यणा-रत्ना-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य पूर्वस्यामीशान-
भाग: । जीवा० ८९ ।	देवेन्द्रस्य वसुनामिकाया अग्रमहिष्या राजधानी । जीवा०
रयणकरंडए- रस्नकरण्डकः । जीवा० २३४ ।	३६५ । ठाणा० २३१ । रचना–नामादिविन्यासलक्षणा ।
र्यणकरंडग– रत्नकरण्डकः । ज० प्र० ४१० ।	आव० ४७२ । नि० चू० प्र० ३४ झ ।
र्यणदीव-रत्नद्वीपः-आहारैषणाविवरणे वणिग्दष्टान्ते द्वीपः।	रयणाइं-रत्नानि-तत्तजातिप्रधानवस्तूनि । ज० प्र० १९७।
বহা॰ १९।	रयणागर-रत्नाकरः । ज्ञाता० २२८ । रत्नाकरः-रत्नानां
रयणदेवता- । नि० चू० तृ० ५ आ ।	खनिः । भग० १९९ ।
र् यणहोव- द्वीपविशेषः । ज्ञाता० १४७ ।	र्यणाभ-रत्नानां-वैड्वर्यादीनामामानमाभास्वरूपतः प्रतिन्
रयणहीवदेवया-रत्नद्वीपे देवी । ज्ञाता० १५७ ।	भासनमस्यामिति रत्नामा । उत्त० ६९७ ।
र्यणपंजर-रत्नपञ्जरः-स्तसमुदायः । ज० प्र०२९८ ।	ंर्यणामए-रस्तमयः-प्रन्तबंहिरपि रत्नखचितः । जं० प्र०
(228)	

ि १६३ ।	तरविभागकाहलिकाख्यसीवर्णावयवद्वययुक्ता भवति, पुन-
रयणामय-रत्नमयम् । प्रज्ञा० ९१ ।	र्मध्यदेशे स्थूलविशिष्टमण्यलङ्कृता च भवति, एवं यत्तपः
रयणालंकार-रत्नाल्डङ्कारं-मुकुटम् । ७० प्र॰ २१६ ।	पट्टादावुपदर्श्यमानमिममाकारं धारयति तद् रत्नाव-
रयणावलिभद्द-रत्नावलिभद्र:-रस्नावलिद्वीपे पूर्वाद्वीधिप-	लीस्युच्यते । अन्त॰ २५ ।
तिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	र यणावलीवरावभास रत्नावलिवरावमास:- द्वीपविशेषः
रयणावलिमहाभद्द- रत्नावलिमहाभद्र-रत्नावलिद्वीपेऽपरा	समुद्रविशेषस्र्य । जोवा० ३६८ ।
द्वधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	रयणाहिय-रत्नाधिकः-प्रद्रज्यापर्यायाधिकः, श्रुताधिकः
रयणावलिमहावर - रस्नावलिमहावर:रस्नावलिसमुद्रेऽप-	समवया वा । सूत्र० २४४ ।
राद्वीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	रयणि-रत्निः-हस्तः । भग० ३०१ । रत्निः-द्वितस्ति-
रयणावलिवर–रत्नावलिवर:–द्वीपविशेषः, समुद्रविशेषश्च ।	प्रमाणा, हस्त: । जीवा० ४० ।
जीवा॰ ३६८ । रत्नावलिवरः-रत्नावलिसमुद्रे पूर्वार्द्धा-	रयणिखेत्त-रजन्या एव । सम० ५६ ।
घिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ । रत्नावलिवरः-रत्नावलि-	रयणी-द्वे वितस्ती बत्तिः-हस्तः । अनु० १४८ । हस्तः ।
वरे समुद्रे पूर्वार्धाधिपतिर्देव: । जीवा० ३६९ ।	ठाणा० ३६, २०४, २८६। प्रज्ञा० ४८, ४२६। भग०
रयणावलिवरभद्द~रत्नावलिवरभद्र-रत्नावलिवरे द्वीपे पूर्वा-	२७५ । ठाणा० ३९३ । चतुर्विंशत्यङ्गलप्रमाणः । भग०
द्धधिपतिर्देवः । जीवा॰ ३६६ ।	२७५ । चमरेम्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषोः । भग० ५०३,
रयणावलिवरमहामद्द-रत्नावलिवरमहामद्रः-रत्नावळि-	५०१ । चतुर्विंशतिरङ्गुलानि रतिः । नामकोशादौ "बद्ध-
वरे द्वीपेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	मुष्टिहंस्तो रत्निः।" ज॰ प्र॰ १४। धर्मकथायां प्रथम-
रयणावलिवरमहावर-रत्नावलिवरमहावरः- रत्नावलि-	वर्गे तृतीयमध्ययनम् । ज्ञाता० २४७ । आमलकल्पायौ
वरे समुद्रेऽपरार्डीधिपतिदेवः । जीवा० ३६९ ।	गाथापतिः । ज्ञाता० २५१ । रतनीगाथापतेर्दारिका ।
रयणावलिवरावभासभद्द-रत्नावलिवरावभासभद्र:-रत्ना-	ज्ञाता० २४१ । बढमुष्टिको हस्तः रतिनः । ज॰ प्र॰
वलिवरावभासे द्वीपे पूर्वाद्धीधपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	१६६ । रजनी-पिण्डदाबहरिद्रा । उत्त० १४२ । रतिः-
रयणावलिवरावभासमहाभद्द-रत्नावलिवरावभासमहा	बितताङ्गुलिहेंस्तः । सम० १३ ।
भद्रःररनावलिवरावभासे द्वीपेऽपराद्वाधिपतिर्देवः । जीवा०	रयणोवमाणमित्तं-रत्निप्रमाणमात्रं-यथा दण्डो हस्तप्र-
348 1	माणो भवति तथा । ओघ० २१४ ।
रयणावलिवरावभासमहावर-रत्नावलिवरावभासमहा-	रयणुच्चए-रत्नानां नानाविधानामुत्-प्राबल्येन चयः-उप-
वरः रत्नावलिवरावभासे समुद्रेऽपरार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा०	चयो यत्र स रत्नोच्चयः । सूर्य० ७८ ।
369 1	रयण्च्चओ-रतोचय:-मेरुमहीधरः । बृ० द्वि० २६५आ ।
रयणावलिवरावभासवर-रत्नावलिवरावभासवरः-रत्ना	रयणुच्चआ-रताययनर्पनहायरा युण हण रूपर्पन । रयणुच्चय-त्रयोदशमं स्वप्नम् । ज्ञाता० २० ।
वलिवरावभासे समुद्रे पूर्वाद्वाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।	र्यणुरुचय-त्रयावराम स्वर्गम् । शातार २२ । र्यणोच्चय-रत्नानां-नानाविधानामुत्-प्राबल्येन चयः-
रयणावली-रयणेहि रयणावली । ति० चू० प्र० २.५४।	उपचयो स रत्नोच्चयः, मेरुनाम । जंब प्रब ३७५ ।
आ। नि॰ च्व० प्र॰ ३०६ आ। रत्नावली-आभरण-	र्यणोच्चया-रत्नोच्चया-उतरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य द-
विशेषः । तपो विशेषः । अन्त॰ २५ । रत्नमयी । भग०	स्वणाच्यया-रतगण्पया-उतारगव्यन रतगण्पयास्य प्य क्षिणस्यामीशानदेवेन्द्रस्य वस्तुपाताया अग्रमहिब्या दाज≁
४७७ । रत्नावलिः-द्वीपविशेषः, समुद्रविशेषश्च । जीवा०	ाक्षणस्थामारागवदगढरप परपुगातापा जन्नगहरणा सामञ् धानी । जीवा० ३६४ ।
३६८ । रत्यावली-आभरणविशेषः, रत्नावलीव रत्ना-	रयणोरुजाल-रत्नोरुजाल-भूषणविधिविशेषः । जीवाक २६९ । रत्नोरुज्ञाल-रत्नमयं जङ्घायाः प्रवम्बमातं
वली, यथा हि रत्नावली उभयत बादिसूक्ष्मस्थूलस्थूल-	
(664)	

रयत]

[रसमाणप्पमाण

सङ्घलकं सम्भाव्यते । जंब प्रब १०६ ।	रवद्द-स्वते-शब्दं करोति । जीवा॰ २४८ ।	
रयत -रजतकाण्डं-द्वादशं, रजतानां विशिष्टो सूभागः ।	र्विउ-द्रावितः-खण्डशो नीतः । विशे० ६२७ ।	
जीवा॰ ८ ।	रविगत-जत्थ सूरो ट्रितो तं रविगतं । नि॰ चू॰ तृ॰	
रयतणी- । ठाणा० ३९३ ।	1 F6 33	
रवत्ताणं-रजस्त्राणम् । ओघ० १९९ । रजस्त्राणं-पात्र-	र्विगय-रविगतं यत्र रविस्तिष्ठति । विशे० १२९४ ।	
वेष्टनचीवरम् । प्रश्न० १९६ । रजस्त्राणम् । आव०	रवित-रुतम् । ज्ञाता० १६० ।	
६२३ । रजस्त्राणं-आच्छादनविशेषः । ज्ञाता० १३ ।	र्स-रस्यते-आस्वाद्यत इति रसः । प्रज्ञा० ४७३ ।	
रजस्त्राणं–अाच्छादनविशेषः । जं० प्र०२८५ ।	अत्यन्तासक्तिरूपः । उत्त॰ २९६ । रस्यते-अन्तरात्म-	
र्ययकूड–रजतकूटं–नन्दनवने पञ्चमं कूटनाम । जं∙ प्र०	नाऽनुभूयत इति रसः । अनु० १३४ । रसं-रसग्राहकं	
३६७ ।	रसनेन्द्रियम् । रस्यते-आस्वाद्यतेऽनेन तिक्तादिरूपम् ।	
रययवडिंसए-रजतावतंसकः-अपरस्यामवतंसकः । जीवा•	प्रज्ञा० ५९९ । श्रोतृणामाक्षेपकारी गुणविशेषः । वृ●	
368 1	प्र० १९२ छा । विपाक: । विरो० ४६५ । इक्षुरसः ।	
र्यरेणुविणासण-श्रक्ष्णतरा रेणुपुद्गछा रजस्त एव स्थूला	नि० चू॰ द्वि॰ १८७ झ । घातुपाणिएण तंबगादि	
रेणवः रजांसि च रेणवश्च रजो-रेणवस्तेषां विनाशनं	आसित्तं सुवण्णादि भवति सो रसो भण्णति । नि० चू०	
रजोरेणुविनाशनम् । जीव० २४५ ।	दि॰ ६६ आ । रसः छक्षणम् । दश॰ चू॰ ४८ । रसः-	
र्यसंसहहडा-रजःसंसृष्टाहुता-पृथिवीरजः सम्बद्धा नीता	श्रुङ्गारादिः । प्रश्न० ११७ । रसः-मधुरादिकः, भोगो	
प्राभृतिका । आव० ४७६ ।	वा। उत्त० ४०६ । तीमनकाञ्जिकादिः । ठाणा०	
र्यसुसंपउत्तं-श्रङ्गमयो दाहमयो वंशमयो वाऽङ्गुलिको-	३८६ । विक्रुतिः । आचा० ३०६ । फाणिताद्रसः ।	
ग्रस्तेनाहतायास्तम्त्र्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरद् गेय	दश० ५४। रस:-निष्यन्द: सारः । दश० ११० ।	
लयसुसंप्रयुक्तम् । जीवा० १९४ ।	रसकषाय−हरीतक्यादीनां रसः । आव० ३६० ।	
र्यहरणं-रजोहरणम् । आव० ३१९, ७९३ । रजोहरणं-	रसगा-रसमनुगच्छन्तीति रसगाः-कटुतिक्तकषायादि ग्स-	
घर्मध्वज: । पिण्ड० १३ । ज्ञाता० १३ ।	वेदिन: संज्ञिन: इत्यर्थ: । आचा० २३७ ।	
रयहरणचाय- रजोह्वरणवर्जंः, रजोहरणग्रहणम् । व्य० द्वि०	रसगारव-रसगौरवं रसेन गौरवं-इष्टरसप्राप्स्यभिमाना-	
२७ अगा	प्राप्तिप्रार्थनद्वारेणात्मनोऽशुभभावगौरवम् । आव० ५७६ ।	
रयहरणपडिग्गहमत्ता-रजोहरणप्रतिग्रहमात्रा । आव॰	रसघातः- । उत्त० १८० ।	
३५६ ।	रसट्ठाए-रसार्थं सरसमिदमहमास्वादयामीति घातुविशेषो	
र्यहरणसीसगा- । नि० चू० प्र० २४६ व ।	वा रसः, स चाशेषघातूपलक्षणं ततस्तदुपचयः स्यादित्ये-	
र्यिटिपया-धर्मकथायां पश्चमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।	तदर्यंम् । उत्त० ६६७ ।	
्युग् घात ∽महास्कन्धावारगमनसमुद्धता इव विश्रसापरि-	रस(सर)देवी-चतुर्थवर्गे नवममध्ययनम् । निरय० ३७ ।	
णामतो समंता रेणुपतनं । नि॰ चू॰ तृ० ७० अ ।	रसना-जिन्हा । जीवा० २७३ ।	
र्युग्धाय–रजउढातः–रजस्वला दिशः । अनु० १२ १ ।	रसनिज्जूढ–रसनियूँढं–कदशनम् । दश० २३१ ।	
	रसनिज्जूहंणया-घुतादिरसपरित्यागः । ठाणा० २३३ ।	
(हलग-रत्लक:-कम्बलविशेषः । जं० प्र० १०७ ।	रसपरिच्चाओ-रसत्यागः । भग० ६२१ ।	
स्ता-दधिजन्तुविशेषः । आव॰ ६२४ ।	रसमाणप्पमाणे -रसमानप्रमाणंसेतिकादेश्चतुर्भागाधिकम-	
्व । ज्ञाता॰ १५१।	म्यन्तरशिखायुक्तं यद्रसमानं क्रियते तत् । अनु० ११२ ।	
(८८६)		

रसमान]

रसमान-कर्षादि । ठाणा० १९८ । चतुःषष्टिकादि । ज०	रथश्च । अनु० ११९ । रथःक्रीडारथः सङ्ग्रामरथश्च ।
No 250 1	जीवा० १८९ । रथ:-द्विप्रकारै: यानरथसङ्ग्रामरथभेद-
र समुच्छिए- तत्पिशितास्वादस्तत्र मूच्छितो-गृद्धो रस-	भिन्नः । जीवा० २८१ । रथः शकटः । बृ० प्र०७४
मूच्छितः । उत्त० ४३८ ।	आ। भग० २३७।
रसमेह−रसजनको मेघो रसमेघ: । ज० प्र० १७४ ।	रहकार- । नि० चू० प्र० १३० अ।
रसया -रसाजाता रसजा:-तक्रारनालदधितीमनादिषु पायु-	रह्घणघणाइय-रथघणघणायितम् । जीवा॰ २४७ ।
क्रम्याक्वनयोऽति सूक्ष्मा जीवाः । दबा० १४१ ।	रहचरियं- । भग० ६५९ ।
रसवतीशालनकादि । व्य० प्र० ८१ अ ।	रहछ।या-रथच्छाया । प्रज्ञा० ३२७ ।
रसवाणिज्ज-रसवाणिज्यं-रसव्यापारः । आव० ८२९ ।	रहजोही- । ज्ञाता॰ ३८ ।
रसहरणो-रसो ह्रियते-आदीयते यया सा रसहरणी-	रहट्ठाण-रहःस्थान-गुह्यापवरकमन्त्रग्रहादि । दश० १६६ ।
नाभिनालम् । भग० ५८ ।	रहण- । ठाणा० ४६६ ।
रसाः- पृथगेव श्रुङ्गारादयो वा । उत्त० २९६ ।	रहणेमीरथनेमिः । दश० ९६ ।
रसाख्ननम्- । दश० ११८ ।	रहनेउर-रथनूपुरं-विद्याधरनगरविशेषः । आव० १४४ ।
रसातण-रसः-अमृतरसस्तस्यायनं-प्राप्तिः रसायनम् ।	रहनेउरचकवालपामोक्खा-रयन्नपुरचक्रवालप्रमुखाः-
হালা০ ৪১০।	विद्याघरनगरविशेषाः । ज॰ प्र॰ ७४ ।
रसायण−रसः-अमृतरसस्तस्यायनं-प्राप्तिः रसायनम् ।	रहनेमिज्जं-उत्तराध्ययने द्वाविंशतितममध्ययनम् । सम•
आयुर्वेदस्य सप्तमाङ्गम् । विपा∙ ७५ ।	58 I
रसालू-मज्जिका । प्रश्न० १६३ । रसालू:-मज्जिका ।	रहनेमियं-उत्तराव्ययनेषु द्वाविंशतितममध्ययनम् । उत्त०
भग० ३२६ । रसाऌ:-मजिका । सूर्य० २९३ ।	8 1
रसावण-मज्जावणो । नि॰ चू॰ प्र॰ १५४ आ । मद्या-	रहनेमी-रथनेमिः-समुद्रविजयस्य द्वितीयः सुतः । उत्त०
पणम् । बू॰ द्वि॰ १८६ अ ।	४९६ ।
रसिए-रसिकः-स्निग्धमधुरः । बृ० प्र० २१७ झ ।	रहपहकर–रथनिकरः । क्षोप० ४ ।
रसणो-रसिनी-सौवीरिणो । बृ० प्र० २७३ आ ।	रहमद्वणे । ज्ञाता० २२४ ।
रसितं-रसिकं-माधुर्याद्युपेतम् । ठाणा० ३७५ ।	रहमुसल-रथमुशलः-सङ्ग्रामविशेषः । भग० ३१७ ।
रसियं-रसितं-शूकरादिशब्दितमिव करुणोत्पादकम् । प्रश्न०	रथमुशलःयत्र रथो मुशलेन युक्तः परिधावन् महाजन-
१६० । रसितं-रसयुक्तं दडिमाम्रादि । आव० ७२६ ।	क्षयं कृतवानु असौ रथमुशलः सङ्ग्रामः । भग० ३२२ ।
रसुंठ- । भग० ८०२ ।	रथमुशलम् । आव० ५१२ । रथमुशलः–सङ्ग्रामविशेषः ।
रसेसि-रसैसी पानाथीं । आचा॰ ३१४ ।	बाव० ६६४ । रथमुञ्चलम् । निरया० १८ ।
रसोतीए- । नि॰ चू॰ प्र॰ १९७ वा।	रहरेणू-रथगमनोत्खात-रथरेणुः । ठाणा० ४३५ । रथ-
रसोदए-पुष्करवरसमुद्रादिषु रसोदकम् । प्रज्ञा० २५ ।	रेणुः-रथगमनोत्स्नात रेणुः । अनु० १६३ । रथगमनातु
रस्सी-रहिमः-प्रग्रहः । उत्त० ५०७ ।	रेणू रथरेणुः । ज० प्र० ६४ । रथगमनोरखात रेणू
रस्तीमंडल–रक्ष्मिमंडलः–सूर्यः । आव० १९२ ।	रथरेणुः । भग० २७५ ।
रह-क्रीडारथादयः । जं० प्र० ३०। रणरथः । जं० प्र०	रहवोरपुर-रथवीरपुरं-बोटिकोत्पत्तिस्थानम् । आव०
६७। विजनम् । ठाणा० ४६६ । रयः । प्रश्न० ८।	३१२ । रथवीरपुरं-यत्र बोटिकानां दृष्टिरूरपन्ना तन्नग-
रथः-रथाङ्गः चक्रम् । त्रतः। ६०० । यानरथः सङ्ग्राम-	रम् । आव॰ ३२३ । रथवीरपुरं-यत्र बोटिकहष्टिरुत्पन्ना
(669)	

रहसंगेली]

[राइल्लेऊण

(222)		
७ १ अत् ।	राइल्लेऊण-रालाळिप्तं-सन्धितं कृत्वा । आव• ४२५ ।	
रहाणीयं-रहेहि बलदरिसणा रहाणीय । नि० चू० द्वि०	५६३ ।	
रहांस्सया-रोहस्यिकी । बृ॰ प्र॰ ५९ वा ।	राइयं-रात्रिकं-रजनिनिवृंत्तम् । प्रतिक्रमणविश्वेषः । आव०	
रहस्सिय–र हस्यिकम् । झाव० ३६७ ।	राइमई-राजीमतीः-जग्रसेनपुत्री । दश० ९६ ।	
दघ्यारोपणम् । आव० ८२० ।	राइभत्तेरात्रिभक्तःरात्रिभोजनम् । दश० ११६।	
रहस्सबभवखाण-रहस्याम्याख्यानं-एकान्तेऽम्याख्यानं अस-	वंशजाः । राज० १२१ ।	
दश० चू० ७६ ।	रितास्ते राजन्याः । ठाणा० ३४८ । राजन्याः-भगवद्वयस्य-	
रहस्सट्ठाणं- गुज्झावरगा जत्थ वा राहस्सियं मंतेति ।	सखिस्थानीयाः । आचा० ३२७ । ये तु वयस्यतयाऽऽच-	
२९२ आ।	वयस्यतया व्यवस्थापिताः । ज० प्र० १४५ । राजन्याः-	
रहस्स अरुहं चं गुज्म तं रहस्सगुज्म । नि॰ चू० प्र॰	४८१ । कुलायंभेदविशेषः । प्रज्ञा० ५६ । राजन्याः-	
रहस्सगुज्क-सति रहस्से वि गुज्क्तंगं मृगीपदमिस्यर्थः	राइन्ना-आदिदेवेनेव-वयस्यतया व्यवहृताः । भग०	
रहस्सकड-रहःकृतं-प्रच्छन्नकृतम् । भग० ११७ ।	राइतओ–रागवान् । आव॰ २०९ ।	
रहस्यं-एकान्तयोग्यम् । ज्ञाता० १३ ।	कौप॰ २७।	
चू॰ प्र० १०२ आ। रहस्यं-गुप्तत्वम् । ज्ञाता० १९१।	यस्तेनेव वयस्यतया व्यवस्थापितस्तद्वंशजश्च राजन्यः ।	
अपवादपदानि । बृ॰ तृ० २६१ आ । अववातो । नि०	राइण्ण-राजन्य:-भगवद्वयस्य वंशजः । भग० ११५ ।	
ठाणा० ४७१ । रहस्यः-अवडक्षीण: । बाज० ११६ ।	पूया । दश० चू० १२४ । आव० ७९३ ।	
ह्रस्ववर्णाश्रयो विवक्षया लघुर्वा वीणादिशब्दवत् ।	राइणिया-पुव्वदिक्या सब्भा उवदेसगा वा, जे वा अन्ने	
प्रश्न० ६६ । एकान्तयोग्यः । भग० ७३९ । ह्रस्वः-	कारी । पञ्चनमसमाधिस्थानम् । आव० ६५३ ।	
रहस्य-एकान्तकृत्यत्वात् । अब्रह्मणस्त्रयोविंशतितमं नाम ।	आचार्यस्य जातिश्रुतपर्यायादिभिर्महतोऽन्यस्य वा पराभव _े	
ठाणा० ३९६ । रहस्यं-ऐदम्पर्यम् । भग० ११४ ।	राइणियपरिभासिय- रात्निकपरिभाषो-यो रात्निकस्य-	
सूत्र० ११० । ह्रस्वस्वरं-खघुशब्दम् । अनु० १३२ ।	आव॰ ६१४।	
रहस्स-ह्रस्वं-अल्पम् । ठाणा० ४३ । रहस्यं-एकान्तम् ।	आचार्यः, अन्यो वा यो जातिश्रुतपर्यायादिभिर्महान् ।	
तत्त्वा० ७–९४ ।	राइणिओ-रात्निकः-आचार्यः । आव० ६३८ । रात्निकः-	
रागसंयुक्तं हास्यक्रीडासंगादिभिः रहस्येनाभिशं सनम् ।	राइणा-राज्ञा । जोघ० १९८ । आव० ३६७ ।	
रहस्याभ्यावयानं-स्त्रीपुंसयोः परस्परस्मरेणान्यस्य वा	राइए-रात्रिशब्दोऽप्यहोरात्रवाची । ज॰ प्र० १५० ।	
रहमुत्तं-रहस्यसूत्रं-निशोथादिकम् । वृ० द्वि० १४१ अ ।	२४७ । राजा–महामण्डलिक: । ठाणा० ४६३ ।	
286 1	राइ-धर्मकथायां प्रथमवर्गे द्वितीयमध्ययनम् । ज्ञाता●	
रहसिर-रथशिरः-रथाग्रभागः, काकमुखः । ज० प्र०	राईंदिय-रात्रिन्दिवं-रात्रिदिवसप्रमाणम् । सूर्य० ६१ ।	
रहोऽम्याख्यानम् । उपा० ७ ।	कश्च । अनु० २३ ।	
रहसाअबभक्खाण-रहः-एकान्तस्तेन हेतुना अभ्याख्यानं	आव∙ ११६ । चऋवत्तीं–वसुदेवः-बलदेवः-महामण्डलि-	
सङ्केक्ली रथसमुदय:, (देश्योऽयं शब्दः) । ज० प्र० २६५ ।	राअ-राजा-चक्रवत्ती । भग० ७०० । भरताधिपः ।	
४७४। रथसंगेल्लिः-रथसमुदायः । औप० ७२ । रथ-	रहिय-रहितः-परित्यक्तः । उत्त० ४२८ ।	
रहसंगेल्ली-रथसङ्गेली-रथसमूहः । ज्ञाता० १८ । भग०	द्वि० १४ व्या ।	
अष्टमनिह्नवोत्पत्तिस्थानम् । विशे० ९३४ ।	रहितं-अग्रपादाम्यामीक्षणं एकपक्षद्वष्टिसंबन्धो वा । बृ०	
तत् कर्बंटविशेषः । उत्त० १७५ । रथवीरपुरम् ।	रहावत्त-रथावत्तेः-पर्वतविशेषः । आव० १७६, ३०४।	

राइस्सिउ]

राइस्सिउ-राजाश्रितः । नि० चू० दि० २५ अ । रगिम्नऊमा-इष्टविषयावाप्ती रागझञ्झा। आचा० १७०। राई-राज्ञ:-चक्रवत्त्यादिः । ठाणा० १७२ । धान्यविशेषः । रागद्दोसतुलग्ग-रागडेवयोस्तुलाग्रमिव तदनभिभाव्यत्वेन नि० चू॰ द्वि० १२० अ । आमलकल्पायां गाथापति: । रागद्वेषतुलाग्रम् । उत्त० ११५ । ज्ञाता० २४० । रातीगाथापतेदीरिका । ज्ञाता० २४० । रागद्दोसभयाईयो -रागश्च-प्रतिबन्धात्मको द्वेषश्च-अप्रीति-राजानो-मण्डखिकाः । राज० १२१ । राजो । राज० रूपो भयं च इहलोक मयादि रागद्वेष मयानि तान्यतीतो-निष्कान्तः रागद्वेषभयातीतो-रागादिरहितः । 1 588 उत्त • राईण-राजानः-क्षत्रियेम्योऽन्ये । आचा० ३३४ । १२७ । राईणिया-राजानः-तत्कल्पा ईश्वरादयो वा । सूत्र० ७१। रागभावितमूति-अभिष्वङ्गलक्षणरागरकाः । आव०५८५। राईतिहो-यस्तु पश्चार्ढभागः स रात्रितिथिः । सूर्यं० १४९। रागरत्त-अभिष्वङ्गलक्षणो रागस्तेन रक्त-तद्भवितमूर्तिः राईसिरी-रातीगाथापतेर्भार्या । ज्ञाता० २५० । रागरक्तः । आव० ५८५ । राईहितो-राजम्यः । आव० ३४४ । राजगिह-राजगृहं-जरासंघराजधानी । प्रश्न० ७५ । राउल-राजकुलम् । आव• ११ । ओघ० ११२ । आव॰ राजगृह-नगरविशेषः। भग० ४। प्रसेनजनितराजधानी 🛉 250 1 नंदो० १४१ । भगवत्समवसरणस्थानम् । विशे० ६११ । राउलओ–राजकुलगः । आव० ८९ । महावीरविहारभूमिः । बृ० प्र० १६६ अ । राउलग-राजकीयः । बु० प्र० २७ आ । राजचम्पक वरचम्पकः । जं० प्र० १८३ । राउला-राजकीया । ओघ० १४० । राजनियुक्त-राजाज्ञापालकः । नंदी० १४१ । राउलिय-राजकुलिकम् । उत्त० ११९ । राजकुळीन: । राजपट्ट:-। अनु० २१४ 🖡 राजभाग-राजाभाव्यद्रव्यापह्तत्रः । प्रश्न० ५८ । 8X I राजमन्द:--। उत्त० १२० । राओ-सम्ध्या विकालवियुता रात्रिर्वा । बृ० द्वि० १२ राजयक्षम-रोगविशेषः । ठाणा० ४४७। आ। संज्झा। नि० चू० प्र० १९३ अ। राजवर्णधान्-राजभटः । विपा॰ ६३ । राओलं-। नि॰ चू॰ द्वि॰ १६९ आ । राजवेष्टिकल्प:-। दश० १०६ । राओवरयं-रात्र्युपरतम् । उत्त० ४१४ । रागः-अभि-राजहंसी-महोषधोविशेषः । जं० प्र० ४११ । ष्वङ्गः उपरतः निवृत्तो यस्मिस्तत् रागोपरतम् । उत्त० राजाण-राजा । आव० १७२ । ४१४ । रात्रोपरात्रम्-अहर्निशम् । आचा० ३१३ । राजावग्रहः-अवग्रहस्य द्वितीयो भेरः । आचा० १३४ । राक्षसराक्षसाः-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० १७०। भरताधिपावग्रहः । आव० ११६ । राग-राग:-रखकरसः । ठाणा० २१६ । रक्तता । जीवा० राजि-भृगुः । कोघ० १३७ । १७३ । रूपाद्याक्षेपजनितः प्रीतिविशेषः । आव० २७२ । राडो-राटिः-कलहः । भग० ५० । राटी-कलहः । उत्त० रागः-रागानुभूतिरूपत्वादस्य अब्रह्मणो विंशतितमं नाम । 1001 प्रश्न० ६६ । पागः-पित्रादिषु स्तेहरागः । प्रक्ष० १३७। राहा-अवज्ञा । व्य० द्वि० २७५ आ । विभूषा । दश० रागः-स्तेहरागः । प्रश्न० १३८ । रागः-रक्तता । प्रज्ञा० २०६ । १६। रागः-अभिष्वङ्गलक्षणः । आव० ८४८ । रागः-राढामणी-काचमणिः । उत्त० ४७५ । रूपादिगुणाकृष्टः चेतसः । विशे० ८४७ (?) । कम्मजणितो राण-दानः । भग० ७७६ । जोवभावो रागो । नि० चू० दि० ७ अ। अभिष्वङ्ग-रातिदिवग्ग-रात्रिन्दिवाग्रं-रात्रिन्दिवगरिमाणम् । सूर्य० लक्षण: । साव० १९७ । 1 13 (सल्प० ११२) (669)

रातिणि]

[रायगिहं

रातिणि– अपरिभाषी राहिनकपरिभाषी–वाचार्यादिपूज्य	१६० । जम्बुद्वीपप्रमाणा राजधानी । ठाणा० २३१ ।
पुरुषपराभवकारी, पञ्चममसमाधिस्यानम् । सम० ३७ ।	रामादि- । मंदी० २१८ ।
रातिणिय-रत्नैः-ज्ञानादिभिर्ध्यवहरतीति रारिनकः-बृहरप-	रायंसी-राजांसो-राजयक्ष्मा सोऽस्यातीति राजांसी, क्षयी ।
र्यायो ज्येष्ठो वा। ठाणा० ३०१ ।	आचा० २३३ ।
र्राती राजिःरेखा । ठाणा० २३५ । ईन्नानेन्द्रस्य द्विती-	राय-रागः-विषयाभिष्वङ्गः । दश० ८६ ।
याऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । राजिःपद्धतिः । प्रश्न०	रायकरंडग-राजकरण्डकः-अमूल्यरत्नादिभाषनत्वारसार-
क्त । संझा । नि० चू० प्र० २६५ आ । रात्री–रज्जत	तम इति । ठाणा॰ २७२ ।
इति रात्री, स च रागस्वभाव्या उभयोदपि विद्यते ।	रायकरण-न्यायालयम् । नि॰ चू॰ तृ० १०१ अ ।
नि० चू० तृ० १४० छ ।	रायकहा-राज्ञ:-नुपस्य कथा राजकया । ठाणा० २०१ ।
रात्रीभोजनम्-तृतीय: शदल: । प्रस० १४४। 🔍	राज्ञ: सम्बन्धी कथा राजकया । आव० ५८१ ।
•	राज्ञः- अमुकशोभन इत्यादिका । दश० ११४ ।
रात्रो– । आचा॰ ३३१ । राद्धान्तोपन्यासः– । आचा॰ ४७ ।	रायकेर-राजकीय: । जोघ० ६७ ।
रामसिया- । व्यक्तप्र० २२४ व ।	रायगिर- । व्य० द्वि० १६६ ज ।
राम-रामः-नवमबलदेवः । आव० १५९ । रामः-वसु-	रायगिह-राजगह-जितगत्रुनगरम् । आचा० ७४ । राज-
देवब्येष्ठसुतः । उत्त० ४ ८९ । रामः–तापसीपुत्रः परशु-	ग्रहं-श्रेणिकराजघानी । सूत्र०४०७ । आव० ६५, १९९।
रामः । आव• ३१२ । ज्ञाता० २५३ । रामः- ।	राजग्रहं-भगवत्यां द्वितीयशतके पञ्चमोद्देशकेऽघहृदप्रश्ने
नंदी० २१८ ।	नगरम् । भग० १४१ । राजगृहं-विकुर्वणाऽधिकारे
रामकण्हा-अन्तकुद्वानामष्टमवर्गस्याऽष्टममध्ययनम् ।	नगरम् । भग० १९३ । राजगृहं-श्रेणिकबाजधानी ।
अग्त० २४, ३० । प्रथमवर्गेऽष्टममध्ययनम् । निरय० ३ ।	अनुत्त० ७,८, १८, २३ । भग० ३७९, १०२ ।
रामकेसीणं-रामकेशवाम्याम् । पउ॰ २९ ।	राजग्रहं-नगरविशेषः । अन्त० २३ । राजग्रह-मगध-
रामकेसीहि-रामकेशवाम्याम् । पउ० १०-२४ ।	जनपदे आर्यक्षेत्रविशेषः । प्रज्ञा० ६५ । राज-
रामगुत्त-रामगुप्तः-राजविः, योऽशनादिकं भुखान एव	ग्रहं-नगरविशेषः । भग० १०९। राजग्रहं-स्कन्दकचरित्रे
सिद्धि प्राप्तः । सूत्र० ९५ ।	नगरम् । भग० ११२, १२६ । राजग्रहं-नगरम् ।
रामदेव-अयोघ्याधिपतिदशरथराजपुत्र: पद्मापरनाम । प्रश्न∙	भग० १३९। राजग्रहं-ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणतेजो-
< 9 1	लेश्यासाम्थ्यींगदर्शने नगरम् । भग० १६० । राजग्रहं-
र्थामपुत्त∼ अनुत्तरोपपातिकद ञानां तृतीयवर्गस्य पञ्चममध्य-	असुरकुमाराणां गतिशक्तिप्ररूपणायां नगरम् । भग०
यनम् । अन्तरु २ ।	१६९ । राजग्रहं-चमरोस्गतक्रियानिरूवणे नगरम् ।
रामरविखया-धर्मकथायां दशमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता०	भग० १८१ । राजग्रहं-योनिसङ्ग्रहवक्तव्यतायां नगरम् ।
२५३ । ईशानदेवेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषी । मग० ५०५ ।	भग० ३०३ । राजग्रहं-आयुष्कादिनिरूपणे नगरम् ।
रामरविखयात-जम्बुद्दोपप्रमाणा राजधानी । ठाणा०२३१।	भग० ३०४। राजग्रहं-परमतनिरासे नगरम् । भग०
रामरक्षिता-ईशानदेवेन्द्रस्य चतुर्ध्याऽग्रमहिषी । जीवा०	३२३ । राजग्रहं-इन्द्राणां लोकपालनिरूपणे नगरम् ।
६६५ ।	भग० १९४ । राजगृहं-असुरकुमाराणां देववक्तव्यतायां
रामा-धर्मकथायां दशमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ ।	नगरम् । भग• २०० । पाजगृहं-दिक्षु वातप्रतिपादने
ईशानदेवेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषी । जीवा० ३६५ । भग०	नगरम् । भग० २११ । राजगृह-संसारिणः शाश्वतादिः
२०५। सुविधिनाथमाता । सम० १५१। आव०	स्वरूगनिरूगणे नगरम् । भग॰ ३०२, ७३१, ७३६,
((:९०)

रावगिहं]

[रायपुर

७४०। राजगृहं-नगरविशेषः । विपा० ८९। राजगृहं अ्त्रेणिकराजधानी । दश० १०२ । राजगृहं । दश० १० । राजगृहं-जयराजधानी । आ० (?) । धन्यसार्थवाह-वास्तव्या नगरी । ज्ञाता० ७१ । गौतमस्वामिवक्तव्यतायां नगरम् ज्ञाता० १७०, १७१। यत्र गुणशीलचेत्यम् । श्रेणिकराजघानी । ज्ञाता० १७= । नंदमणिकारवास्त-ध्यनगरम् । ज्ञाता० १७८ । राजगृहं-संवरोदाहरणे नगरम् । आव० ७१३ । राजगृहं-अप्रमादविषये जरा-सन्घराजधानी । आव० ७२१ । राजगृहं-साघुजुगुप्सा-विषये नगरम् । आव० ८१६ । राजगृहं-परलोकफल-विषये नगरम् । आव० ८६३ । राजग्रहं-नगरम् । उत्त० ५, १०४ । राजग्रहं-क्षितिप्रतिष्ठितस्य चतुर्थं नाम । उत्त० १०५ । राजगृहं-अर्जु नमालाकरवास्तथ्यं नगरम् । उत्त० ११२ । राजग्रहम् । उत्त० १४८ । राजग्रहम्-अर्थसिद्धदृष्टान्ते नगरम् । आव० ४१३ । राजगृहं-पादि-ण।मिकीबुद्धिविषये नगरविशेषः । आव० ४२८ । राज-गुहं-द्रव्यव्युसार्योदाहरणे नगरम् । आव० ४८७ । राज-गृहं-शुद्धविषये वस्त्रदृष्टान्ते नगरम् । श्रेणिकराजधानी । आव० ४६२ । राजगुहं-संवेगोदाहरणे नगरम् । आव० ७०६ । राजगृहं-नगरविशेषः, श्रेणिकराजधानो । आव० ९५ । राजगृहं-मुनिसुवतस्वामिनः प्रथमपारणकस्थानम् । आव• १४६। राजगृहं-नारायणपुरम्। आव० १६२। राजगृहं-मुनिसुवतस्वामिजन्मभूमिः । आव० १६० । राजगृह-पुरुषसिंहवासुदेवनिदानभूमिः । आव० १६३ । विश्वनन्दीवास्तव्यं नगरम् । आव० १७२ । राजगृहं--नग-रम्। आव० १९९, २११, २१२। राजगुहं-नगरविशेष: । आव० ३**१४। राजग्रहं-यत्र मौर्यवंशप्रसूतबलभद्रराज**स्य नगरी । आव० ३१५ । उत्त० १६२ । राजगृहं-नगरम् । साव० ३५२, ३६७ । धनसार्थवाहवास्तव्यं स्थानम् । आव० ३७० । रायगुहं-समवसरणस्थानम् । ज्ञात० ११३ । राजगृहं- । उत्त० २८८, ३७६, ३८० । राज गृहं-भावोपायोदाहरणे नगरम् । दश० ४१ । राजगृहं-मायापिण्डहष्टान्ते नगरम् । पिण्ड० १३३, १३७ । राजगृहं-नगरम् । महावीरसमवसरणस्थानम् । भग० १३४ । राजगृहं-क्षत्रीयनगरम् । प्रज्ञा० ४४ । नगरं

राजगृहास्यं यत्र श्रेणिकराजा । निरय० १ । श्रेणिक-राजधानी । उपा० ४८ । श्रेणिकराजधानी । ज्ञाता० ११। द्रौपद्याः स्वयंवरे सप्तमद्रुतप्रेश्यस्थानम् । ज्ञाता० २०५ । ज्ञान० २१३ । घनसार्थवाहवास्तव्यं नगरम् । ज्ञाता० २३५ । यत्र चतुष्पुत्रको धन्नो श्रेष्ठि: । व्यo द्वि० ३६ आ । यत्र श्रेणिकराजा । व्य० प्र० १९ अ । सुलसावास्तव्यं नगरम् । व्य० प्र० १८ आ । राजगृहं-अपरनाम क्षितिप्रतिष्ठितं चणकपुरं वृषभपुरं कुशाग्रपुरं च। अाव॰ ६७० । नगरीविशेष: । नि॰ चू॰ तृ॰ ११ अ । श्रेणिकराजनगरी । बृ० प्र०३१ अ । वीरसमवसरण-स्थानम् । बृ० प्र० ४६ आ । रोहिणिधन्यसार्थवाह-नगरी । ज्ञाता० ११५ । राजग्रहः-अपरंनाम काम्पिल्य-पुरनगरम् । विशे० ९६० । रायग्गल-अष्टाशीतो महाग्रहे षडकीतितमः । ठाणा० रायणा-राज्ञा । आव० ३४३ । उत्त० १४८, ३०२ । रायणिओ-रत्निक:-रत्नाधिकः । बृ० प्र० १०० अ । रत्नाधिकः-पर्यायज्येष्ठः । ओघ० १४० । रायणित-रलानि मावतो ज्ञानादीनि तैव्यंवहरति इति र।त्निकः पर्यायज्येष्ठ इत्यर्थः । ठाणा० १४२ । रात्निकः-रत्नाधिकोऽनुभाषक: । व्य० द्वि० १७१ अ । राधण्ण-राजन्यः-वयस्यः । आव० १२५ । राजन्यः-वयस्यः । बृ० द्वि० १५२ छ । रायदारिए-राजामात्यमहत्तमादिभवनेषु मच्छद्भिर्यंदु परि-भुज्यते तद् राजद्वारिकम् । वृ० प्र० १०४ झ । रायदारिय-रायकुलं पविसंतो जं परिहेति त रायदारियं। नि० चू० द्वि० १६२ झ । रायदुट्ट-राजहिष्टं-राजा द्विष्ट इति । आव० ६२६ । रायधम्म-राजधर्मो निग्रहानुग्रहादिः । जंब प्रब १६७ । राजधर्मः-दुष्टेतरनिग्रहपरिपालनादिः । दश० २२ । रायस-राजन्यः-तत्रैव वयस्यः । ठाणा० ११४ । रायपसेणी-राजप्रश्रीयम् । भग० १९६ । रायपिड-राजपिण्डः-राजसम्बन्धो पिण्डः । भग० २३१ । रायपिडेइ-साधुनामकलप्यम् । भग० ४६७ । रायपुर-राजपुरं-अरजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । राजपुर-परलोकफलविषये दामन्नव हष्टान्ते

(298)

रायपेसिया]

नगरम् । आव० ६६३ ।	लोमपक्षिविशेष: । जीवा० ४१ । लोमपक्षिविशेष: ।
रायपेसिया-राजप्रेष्याः-दण्डपाशिकप्रभृतय: । आचा०	प्रज्ञा० ४९ । उत्त० ६९९ ।
518 I	रायहाणिरूव-राजधानीरूपम् । भग० १६३ ।
रायमच्च-राजाऽमाध्यः-मन्त्री । दश० १९१।	रायहाणी-राजधानी-राजाधिष्ठानं, राज्ञः पीठिकास्था-
रायमास-राजमाष:-चपछक: । दश० १९३ । राज-	नम् । आचा॰ २८५ । राजा घीयते-विघीयते अभि-
माषा:∽सामाम्यतश्चवऌः, श्वेतचवलिक वा । पिण्ड०	षिच्यते यस्यां सा राजधानी, जनपदानां मध्ये प्रधान-
१६ ६ । पंडरचवऌगो । नि० चू० प्र० १४४ आ ।	नगरी । ठाणा० ४७१ । राजधानी-यत्र राजा अभि-
रायरुवख-राजवृक्षः-एकोरुकढीपे वृक्षविशेषः । जीवा०	षिच्यते । ठाणा० ३१४ । राजघानी । सूत्र० ३०९ ।
१ ४५ 1	यस्यां राजाऽभिषिच्यते राजघानी । ठाणा० ८६ ।
रायलज्खणसंजुए-राजेव राजा तस्य छक्षणानि चकस्व-	राजधानी-यत्र राजा स्वयं वसति । भग• ३६ ।
स्तिकाङ्कुषादीनि त्यागशीचशीर्यादीनि वा तैः संयुतो-	राजघानी-राजाधिष्ठानं नगरम् । जीवा० ४० राजघानी
युक्तो राजलक्षणसंयुतः । उत्त० ४८१ ।	यत्र स्वयं राजा वसति सा । जीवा० २७९ । राज-
रायललिए–नवमबलदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १५३ ।	धानी-राजाधिष्ठानं नगरम् । प्रज्ञा० ४८ । जस्य राया
राज ललितः-रामबल्देवपूर्वभवः । आव० १६३ टी० ।	वसइ सा रायहाणि । नि० चू० द्वि० ७० आ । राया-
रायललिओ-राजललितः-वासुदेवपूर्वभवः । आव० ३५८।	घिडिया रायहाणी । नि० चू० प्र० २२९ अ । राजा-
रायवंसद्धिया-राजवशे स्थिता-राज्ञो मातुलभागिनेयादयः।	sनया घीयत इति राजधानी, राज्ञः पीठिकास्थानम् ।
आचा॰ ३३४।	उत्त• ६०५ ।
रायवत्ती -साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।	राया-राजा-चक्रवत्तिबलदेववासुदेवप्रभृतिः । सूत्र० १६ ।
रायवरसासण-राजवरशासनं-प्राज्ञा । ज्ञात० १३३ ।	राजा-चक्रवत्त्यादिः । सूत्र० ८७ । राजा-माण्डलिकः ।
रायवर -राजवरः-आबद्धमुकुटराजः । जं॰ प्रo २०० ।	अगैप० ४८। भग० ३१८ । राजा-मण्डलिकः । ओप०
रायवर्द्ध- । भग० ८०४।	१४। राजा चक्रवर्ती । जीवा० १२६ । राजा
रायविट्ठो–राजवेष्टिः–नृपतिहठप्रवत्तितकृत्यम् । उत्त०	चक्रवर्त्ती बलदेववासुदेवौ महामाण्डलिको या । जीवा०
४५३ ।	२८० । राजा-अष्टाशितौ महाग्रहे पञ्चाकीतितमः । जं०
रायवुग्गहराज्ञां सङ्ग्राम उपलक्षणत्वात् सेनापतिग्रामभो-	प्र॰ ५३५ । राजा-पृथिवीपति: । प्रज्ञा० ३३० ।
गिकमहत्तरपुरुषस्त्रोमल्लयुद्धान्यस्वाध्यायिकम् । ठाणा०	राजा-उभययोनिशुद्धः-मातृपितृ गक्षपडिशुद्धः । ६३० प्र०
800 1	१६६ आ । राजा । आव० २४३ । मडबि शे । नि∙
रायसंमत-रायबल्लभो । नि० चू० प्र० १६ अ ।	्चू० प्र० २७० आ । राजा–चक्रदतिमण्डलिकादिः ।
रायसंमय-राजसंमतः मन्त्र्यादिः । दश॰ १०३ ।	आव० २३⊏ । राजा-बढमुकुटः । आव० ४१६ ।
रायसंसारिया-राजन्तरस्थापना । बृ० तृ० १४१ आ ।	राजा । आव० ४२६ ।
रायसत्थाणि-संख्यमादियाणि । नि० चू० प्र० २७७ झ ।	रायाएण-राज्ञा । आव० ३४३ ।
रायसभा-राजसभा । आव॰ ३२० ।	रायाणो-वितिउरायराया समं पव्वाइया। नि॰ चू॰ द्वि०
रायसुयसेट्ठिमच्चासत्थवाहसुया-राजसुतश्रेष्ठ्यमात्यसा-	४९ आ । चक्रवतिवासुदेवाः । ठाणा॰ १२६ ।
र्थवाहसुता:-उत्तरकुरुसीघमंमहाविदेहाधिपतिमहाबलसुत-	रायाणर-राज्ञा । आव० ३६०। राजा। आव० ३४०।
स्य वयस्याः । आव० ११५ ।	रायाणि-राजानम् । आव० ६७६ । राज्ञा । आव०
<ायहंस-राजहंसःमरालः । उत्त∙ ६९१ । राबहंसः-	618 1
(८९२)	

रायाणिए]

and the second s	at the summer proves an and an family of the
रायाणिए-रत्नाधिक:-चिरदीक्षितादिः । दश० २३५ । गोतार्थ: । क्षोघ० १७ ।	रावेतारायवन्तः शब्दान् कारयन्तः स्वजस्थिकान्यतु वाद- यन्तः । जं० प्र• २६४ ।
रायाभिओग-राजाभियोगः । आव॰ ५१।	रावेइ-घृतजलाम्यामार्द्रयति । ज्ञाता० २०६ ।
रायाभिसेय-राज्याभिषेकं-राज्याभिषेकं-राज्याभिषेकसा-	राविइ-पृतजलान्यानाद्रयात । जाताण २०२ । राशि-सजातीयवस्तुसमुदायः । विशे० ३२८ । राशिः-
भग्रीम् । ज्ञाता० ५२ ।	स्कन्धैकाधिकनाम । वि० ४१६।
रायारविखयो-सिरोरक्षः । नि० चू० प्र० १९५ छ ।	राशित्रयच्यापकः-त्रैराशिकः । आव० ३११ ।
रायाराम-राजाराम:-क्षत्रियपरिव्राजकविशेषः । अगेप०	राष्ट्र-जनपदेकदेश: । भग० ६९१ ।
88 1	राष्ट्रवाल-मायापण्डोदाहरणे नाटकविशेषः । पिण्ड०
रायाराया-राजराजः-क्षत्रियपरिव्राजकविशेष: । अौप०	१ ३८ ।
1 \$3	रासी-राशिः-त्रैराशिकपञ्चराशिकादि । ठाणा० २६३ ।
रायावगारा- । ज्ञाता० २३६।	धान्यादेहत्करस्तद्विषयं सङ्ख्यानं बाशिः, स च प्राट्यां
रायासाहिए- । ज्ञाता॰ ४९।	राशिव्यवहार: इति प्रसिद्धः, । ठाणा० ४९७ । बहुल्ले
रायाहिट्टिय-राजाधिष्ठितः-स्वयमध्यासितः । ज्ञाता०	दश॰ चू० ७४ । राशिः-स्तन्वैकायिकनाम । विशे•
१८९ ।	४२६ ।
रायाहिणकज्जा-राजाधीनां कार्यां यस्य स राजाधीन-	राह-राधः । उत्त॰ ६९ ।
कार्याः । ज्ञाता॰ १८९ ।	राहक्तनणा-राधक्षमणा-आर्याविशेषः । उत्त० ९९।
रायाहीण-राजाधीनः-राजवशवत्तिनः । ज्ञाता० १८९ ।	राहग-आराधकः । आ० उ० ।
रायो−चमरेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० १०३, १०१ ।	राहस्सिए-राहस्यिकाः-पुरुषेण मोगे स्नियाः स्तनिताधाः ।
राल-रालक-तृणविशेष: । सूत्र० ३०९ ।	बृ० दि० ५६ छ।
रालउ-कंगुभेया । दश० चू० ९२ । कङ्गुलपऌाछम् ।	राहु-भगवत्यां द्वादशशतके षष्ठ उद्देशकः । भग० ११२ ।
नि० चू० द्वि० ६१ छ ।	राहुकम्मं-राहुकमं रहुक्रिया । सूर्यं० २८९।
रालग–औषधिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । रालकः–धान्य-	राहुहत-जस्थ रविससीण गहणं आसी तं राहुहतं ।
बिशेषः । तृणपञ्चके चतुर्थो भेदः । आव०६५२ । रालकः–	নি॰ चू॰ নৃ০
घान्यविशेषः । दश० १९३ । रालगः । आव० ५१५ ।	राहुह्य-राहुहतं-यत्र सूर्यस्य वा ग्रहणम् । व्य० प्र∞
रालकः-कङ्गूविशेषः । ठाणा० ४०६, २३४ । रालकः-	६२ वर ।
कङ्गूविशेषः । भग० २७४, ५०२ । रालकः- कङ्गूविशेष	राहू-अष्टाधीतो महाग्रहे चतुश्चत्वारिंशत्तमः । ठाणा० ७९ ।
एव स चायं विशेषः बृहच्छिराः कङ्गूरल्पशिरा रालकः ।	भगवत्यां द्वादशशते षष्ठोद्शकः । भग० ५५५ । राहुः ।
जं० प्र० १२४ । अल्पतरशिरा रालक: । नि० चू०	जब प्रब १३५ । सूर्यंव २८७ ।
प्र०१४४ मा।	रिखा-रेखा । वृ॰ प्र॰ ५५ अ ।
रालियं-राल्किं अतिशयेन स्कारप्रभूतवेला मिति यावत् ।	रिंगणं-ग्रग्नतः किचित्रलनं । बृ॰ तृ॰ ११ ।
•य॰ द्वि० ४८ व्या ।	रिछो-अच्छमल्लो । नि॰ चू॰ दि॰ १२६ अ ।
राव–त्रशिवप्रादुर्भावः । नंदी० ६२ ।	रिछोली-पङ्किः । विशे० ६२० ।
रावग-राजा। नि० चू॰ दि॰ १०७ व।	रिउगइ-ऋजुगतिः-गतिभेदः । मग० २८७ ।
रावण-सीतापहारी राक्षसः । प्रश्न० ८७ । रावणः-	ेरिउजड़-ऋजुजडः-शिष्यभेदः । मग० ६१ ।
नारायणवासुदेवरात्रुः । आव० १४६ ।	रिउण्हाता-ऋतुस्ताता । अआव० ३४३ ।
(८९३)	

रिउपडिसतु]

1

[रिम्भित

रिउपडिसत्तु-रितुप्रतिधनुः-प्रजापते: पूर्वभवः । आव०	ज्ञाता० २३० ।
१७४ ।	रिट्ठवसभवाति-रिष्टृवृषभवातो-कंसराजसत्करिष्टाभिधा-
रिउट्वेद-ऋग्वेदः-चतुर्णां वेदानां प्रथमः । भग० ११२ ।	नहृष्तदुष्टमहावृषभमारकः । प्रश्न० ७४ ।
ऋग्वेदः । ज्ञाता० १७५ ।	रिट्ठा-रिष्ठाख्यविमानप्रस्तटवासिनः । ज्ञाता० १४१ ।
रिए-रीयेत-अनुष्ठानविषयतया प्राप्नुयात् । उत्त० १११ ।	रिष्टा–जम्बूफलकलिका । जीवा० २६१ । अरिष्टा,
रिक्क-मुघा। नि० चू० प्र० १८७ छ । विभक्तः ।	राजधानीनाम । जं० प्र० ३४७ । ठाणा० ८० ।
आव॰ १११ ।	रिट्ठाभ-ब्रह्मलोककल्पे विमानविशेषः । सम० १४ ।
रिक्कासि त्यक्तवानु । आचा० ३०२ ।	रिष्टाभ - नवमं लोकान्तिकविमानम् । भग० २७१ ।
रिक्ख-ऋक्षं-नक्षत्रम् । आव० १२०, १८२ ।	रिष्टामा-रिष्टरस्तवर्णामा या शास्त्राग्तरे जम्बूफलकलि-
स्विखा-वरमंति-अनभिप्रेते तिरख्रीनं रेखाढ्यं पायते ।	केति प्रसिद्धा । ज॰ प्र॰ १०० ।
सोघ० ७७ ।	रिण-ऋणम् । मर० ।
रिक्थं -द्रव्यम् । प्रश्न० ५३ ।	रिणकंठ- । नि॰ चू॰ प्र• १६१ अ।
रिगसिका-वादित्रविशेषः । जीवा० २६६ ।	रित्त-रिक्तं-गुणविशेषः । जीवा० १९४ ।
रिगिसिगिआ-रिगिसिगिका-धर्च्यमाणव।दित्रविशेष:। जं०	रित्तओ-रिक्तः । आव० ३५७ ।
प्र० १०१ ।	रित्तय- रिक्तं-तुच्छम् । आव० ६४३ ।
रिद्धी-भार्यादेशकर: अन्यार्थ: पुरुषविशेष: । पिण्ड० १३४ ।	रिद्ध-ऋद्धः-भवनैः पौरजनैश्चातीव वृद्धिमुगगतः । सूर्यक
रिङ्गित-यत्राक्षरेषु घोलनया संचरन् स्वरो रङ्गतीव तत्	१ । ऋढं-पुरमवनादिभिवृंद्धम् । भग० ७ ।
घोलनाबहुलम् । अनु० १३२ ।	रिद्धि-ऋदिः-परिवारादिका । भग० १३२ ऋदिः-
रिच्छ-ऋक्ष: । जीवा० २५२ ।	ऋदिहेतुत्वेन । अहिंसाया विंशतितमं नाम । प्रश्न० ९९ ।
रिटू- रिष्टरत्नकाण्डं-षोडञ्चं, रिष्टरत्नानां विशिष्टो भूभागः।	ऋद्धिः–विभूतिः । आव० १८५ ।
जीवा० <१ । ठाणा० १९८ ४०६ । रिष्ठः-कालः	रिद्वी-ऋद्धि-परिवारादिका । प्रश्न० १२० । ऋद्धिः-
फलविद्येषो रत्नविरोषो वा । अपेग् न् ११ । रिष्ठः-	विमानपरिवारादिका । प्रज्ञा० ६०० ।
कंसराजसत्को महाः । प्रश्न० ७४ । रिष्ठ: लोकान्तिक-	दिपुमई्न–आनन्दपुरस्य राजा । पिण्ड० ३१ ।
देवस्य जातिविशेषः । वाव० १३५ । रिष्ठररनः ।	रिभित-यत्राक्षरेषु घोछनया संचरनु स्वरो रङ्गतीव
्ञाता० ३१ । ब्रह्मलोककल्पे विमानप्रस्तवः । ज्ञाता०	घोछनाबहुलम् । ठाणा० ३९६ । स्वरघोखनाबत्तम् ।
१५०। रिष्ठ:-द्रोणकाकः । उत्त० ६५२ । अष्टादध-	ज्ञाता० २५ । स्वरघोलनावद् मघुरः । ज्ञाता० १७९ ।
आगरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३५ । रिष्टः-	षडि्विंशतितमो नाट्यविभिः । जीवा० २४७ ।
रिष्टविमानवासी नवमो लोकान्तिकदेवः । भग० २७१ ।	रिभिय-चउच्चिहे नट्टे बोबो मेबो । नि० चू० तृ० १
रिट्रग -रिष्टकः-फलविशेषः । उत्त० ६५२ ।	अ । रिभित:-स्वरघोलननाप्रकारवान् । ज्ञाता० २३२ ।
रिट्टपुर-रिष्टपुरं-शीतलेजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् ।	स्वरघोलनाप्रकारोपेतम् । ज्ञाता० २११ । यत्र स्वरोऽक्ष-
साव० १४६ ।	रेषु-घोलनास्वरविशेषेषु संचरनु रागेऽतीव प्रतिमासते स
रिद्रपुरा-अरिब्ठपुरा-राजघानीनाम । जं० प्र॰ ३४७ ।	पदसञ्चारो रिभितम् । जीबा० १९५ । जं० प्र० ४० ।
रिट्टपुरी- । ठाणा० ५० ।	रिभितं स्वरघोलनावत् । प्रश्न० १५६ ।
रिट्रखण-अरिष्टररनम् । आव० ५०६ ।	रिम्भित-पड्विंशतितमो नाट्यविशेषः । जं० प्र० ४१७।
रिट्रवण्ण-रिष्ठा-मदिरा तद्वद्वणों यस्य स रिष्ठावणेः ।	मृदुपदसञ्चाररूपम् । जं॰ प्र० ४१७ ।
(29	
(5)	· · ·

रिय]

रिय-रीतं-रीतिः, स्वभावः । भग० २ २ । रीतं-आचा-	1401
राङ्गस्य द्वादशममध्ययनम् । उत्त० ६१६ ।	रंचिज्ञमाण-श्लहणबण्डीक्रियमाणः । ७० प्र० ३६।
रिइयजिव्ह-तृतीयं महाकुष्ठम् । प्रश्न० १६१ ।	रुंजग-रुक्ककः वृक्षविशेषः । दश० १७ ।
रिष्ठं- । ठाणा० २१७ ।	र्टटण-हरनं-हदितप्रायः । ज्ञाता• २३४ ।
रिसओ-ऋषयः-मुनय: । उत्त० ४१३ ।	रुंद-रुन्दः-विस्तीणः । प्रश्न० १६ । सम० ११५ । औप०
रिसम-बुषमस्तद्रद्र यो वत्तंते स ऋषमः । ठाणा० ३९३ ।	६७ । नंदी० ४५ । रुद्र-विस्तीर्णम् । प्रश्र० ७५ ।
रिसभा-मणिपिठिकानाम । ठाणा० २३० ।	निर्देश: । विस्तार: । जं० प्र० ४१६ ।
रिसह-ऋषभः-मर्कटबन्धोपरिवेष्टनपट्टः । सूर्यं० ४ । जं०	ठंदा-दोहा। नि० चू० प्र० १२१ आ। विस्तीणी
प्र० १३ । ऋषभः-लोहादिमयपट्टबद्धकाष्ठसम्पुटः । भग०	घंघलादिः । बृ० द्वि० २१० वा । रुन्दा-विस्तीर्णा ।-
१२ । वृषभः-अष्टाविंशतितममुहूत्तै: । सूर्यं० १४६ ।	उत्त० ४१२ ।
वृषमः-वृषभस्तद्वद्व्यो वत्तंते सः । स्वरविशेषः । अनु०	र्ददाइ- दीर्घा दृष्टिदिक्षु । भग० ६७९ ।
१२७। ऋषभस्तदुपरिवेष्टनपट्टः । राज ५७ । ऋषभः-	रंदाए-यद्यसी वसतिविस्तीणां भवति । आघ० ८२ ।
वृषभस्तद्रत् यो वर्शते सः, सप्तस्वरे द्वितीयः । अनु०	रुंपण-रोपणं-वपनम् । पिण्ड० ६३ ।
220 I	रंभंत-बन्धानः-सञ्चरिष्णूनां मार्गं स्वलयनु । प्रश्रक
रिसहनाराय-ऋषभनाराचं-यत् कोल्लिका रहितं संहननं	X ? I
तत्, द्वितीयं संहननम् । जीवा० १५, ४२ ।	रंभणं-रोधणम् प्रश्नः २४ ।
रिसिमासिय-ऋषिभाषितं-उत्तराब्ययनादि । दश०४।	रंभह-क्वा आव० इंदे९ ।
रोइङजति–दूविज्जति । নি॰ তু॰ प्र॰ १४६ छ ।	रु-ति-पुहवी । दश० चू० ५ ।
रोइया-रीतिका-पीतला । औप० १३ ।	रुअग-रुचकं-ग्रीवाभरणभेदः । जंग प्र० ७३ । रुचकः-
रोढा-यहच्छिता । यहच्छा । बृ० द्वि० ५ ८८ ।	रुचि:। जं० प्र० १११ । रुचक:। खं० प्र० २०९ा⊭
रीणा- खिन्ना । भक्त०	रुअगकूड- रुवक:-चक्रवालगिरिविशेषस्तदधिपतिकूटम् ।
रोतिज्ञति–दूइजति । नि॰ चू॰ प्र० ३३४ आ ।	जं•ेप्र० ३०५ । इचककूटं-नन्दनवने घष्ठं कूटनाम 🛚
रीयंत-रीयमाण-निस्तरन्तमप्रशस्तेम्योऽसंयमस्थानेम्यः प्र-	जं० प्र० ३६७।
शस्तेष्वपि गुणोक्कर्षादुपर्युं परिवर्त्तमानम् । आचा० २४७ ।	रुअगवर-त्रयोदशे रुचकवराख्ये द्वीपे कुण्डलाकृती रुचकः ।
रीयमाणः-संयमानुष्ठाने गच्छन् । आचा० २४२ ।	ठाणा० १६६ ।
रीयमाणः-विहरन् । उत्त० ४६८ । रोयन्ते-गच्छन्ति,	रुअगिदे- । सम० ३३ ।
वर्त्तन्ते । दश० ७२ ।	रुइ-रुचिः-रुचिः-प्रतिभासः, अभिलाषः, उत्त∘ ६६ ।
रोय -नीतं-गमनम् । भग० ३८१, ७५४।	ठइंयजोगी-रुदितं योनिः समानरूपतया जातिर्यस्य तद्
रीयओ-रीयमाणः-सम्यगनुष्ठानवान् । आचा• २१७ ।	रुदितयोनिकम् । अनु० १३१ ।
क्वन् । भग० ७१४ ।	ठइयसह-घदितशब्दं-मानिनीकृतं रतिकलहादिकं । उत्तक
रीयते-विजहार । आचा० ३०१ ।	४२५ ।
रीयमाण-रीयमाणः-संयमानुष्ठाने पराक्रममाणः सनु ।	ठइल-रुचि:-दीप्तिस्तां लाति-आददाति रुचिलं सद्दीप्तिमत् ।
आचा॰ २४१ ।	सूत्र॰ २७२ । आरणकल्पे विमानविशेषः । सम० ३८ ।
रुंचण-रुखनम्-पिखनम् । विण्ड० १६१ ।	रुचिरं-संस्थानविशेषभावतो रमणीयम् । जीवा० २७३ ।
र्श्वती-रुखती-कर्पातं लोठिन्या छोठयती । पिण्ड०	रुचिलः-स्तिग्धतया देवोध्यमानच्छविमानम् । जीवा०
۵۵)	55 J

www.jainelibrary.org

ठडित]

ू रुडित–उपचग्रक: । व्य० द्वि० ३६१ ।	.रुधिर-अरिष्ठपुराधिपतिः । प्रश्न० १० । रुधिरः । प्रश्ना∔
्ठट-रूढं-स्फु'टतबी बम् । दश० १४४ ।	50
रुण्टणा-अवज्ञा-अनादर: । पिण्ड० ७४ ।	रुषिरबिदुसंठिए-रुघिरबिन्दुसंस्थितम् । सूर्य० १३० ।
रुण्टन्- । आचा॰ १२६ ।	रुधिरवरिस- । नि॰ चू० तृ० ७० अ)
रुती-रुचिस्तु तदुदयसम्पाद्यं तत्त्वानां श्रद्धानम् । ठाणा०	ठन्न-अश्रुविमोचनम् । प्रश्न० २० । इदित-प्रलपितम्
848 1	प्रश्न० ६२ । रुदितंअश्रुविमोचनयुक्तं शब्दितम् । प्रश्न०
ठत्त–रुप्तः-कोपोदयाद् विमूढः । मग∘ ३२२ । रुप्तः-	१६० ।
कोधोदयाद्विमूढः, स्फुरितकोपलिङ्गः । जं० प्र० २०२ ।	हत्प-रूपम् । आव० ५२६ रुप्यः । प्रज्ञा० २७ ।
रुविय-रुदितं-आराटीमोचनम् । प्रश्न० २० ।	रूप्य-पृ ^{धि} वीभेद: । आचा० २९ ।
कहू-रुद्र-विस्तीणंम् । ओघ० २१३ । प्रश्ने ६३ । सम०	रुप्पकूला-रूप्यकूलानदी, सूरीकूटम् । जं० प्र॰ ३८० ।
१४२ । रुद्रः-स्वयम्भूवासुदेवपिता । आव० १६३ ।	रुप्पगा–छेदनोपकरणं । नि॰ चू॰ प्र॰ ३२५ अ ।
विद्याचक्रवर्ती, अपरनाम सर्यांकः । आव० ६०६ ।	हरपच्छए-रुप्यच्छदः-रूप्याच्छादनं छत्रम् । जीवा० २१४ ।
रुद्रः-पञ्चः शसु परमाधामिकेषु पञ्चमः । उत्त० ६१४ ।	रुष्पच्छद्द-रजतमयाच्छादनं छत्रम् । जं० प्र० १९ ।
रुद्घरं, गहिल महादेवायतमिश्यर्थः । नि० चू० प्र० ११	हत्पवालुगा-रुःयवालुका-नदीविशेषः । आव० १९५ ।
आ। रोद्रं-रोद्रध्यानम्, उत्सम्नवधादिलक्षणं ध्यानम् ।	रुष्पागर -रूप्याकरः-यस्मिन्निरन्तरं महामूषास्वयोदलं प्र-
आव॰ ५५२ । प्रथम मुहूत्तनाम । जं॰ प्रo ४९१ ।	क्षिप्य रूप्यमुरपाट्यते सः । जीवा॰ १२३।
पञ्चमः परमाधार्मिकः । इक्तिकुम्तादिषु नारकानु प्रोतयति	रुप्पिणो रुक्मिणो-कृष्णवासुदेवदेवीमुख्याः । अन्त० २ ।
स रोद्रस्वाद् रोद्रः । सम० २८ । रुद्रः-महादेवः । मग०	रुविमणी-अन्तकुद्शानां पञ्चमवर्गस्याऽष्ठममध्ययनम् ।
१६४ । इद्रःनरके पञ्चमः परमाधार्मिकः । आव०	अन्त० १५ । इक्तिणी । अन्त० १८ । कृष्णवासुदेव-
६५० । रौद्रो निस्तृगत्वम्त् । ज्ञाता० २३८ । रोद-	्राज्ञी । ज्ञाता० १०० ।
यत्यपरानिति रुद्र:-प्राणिवधादिपरिणत् आरमैव । उत्त०	रुप्पो-अष्टाशीतौ मह ग्रहे सप्तविंशतितमः । जंब प्रब
६०६ । हर: । अनु० २४ ।	४३५। ठाणा० ७९ । कुन्युतायजिनस्य पूर्वभवनाम ।
रुह्ए -रुद्रकः-आर्बवोदाहरणे ग्रन्थिच्छेदक: कौशिकार्यछपु-	सम० १४१ । पञ्चमवर्षधरपर्वतः । ज० प्र॰ ३७९ ।
शिष्य: । आव• ७०४ ।	रुक्षिमकूटं, पञ्चमवर्षघरपतिकूटम् । ज० प्र० ३८० ।
रुह्युर- ह्रद्रपुरम् । आव० ३८० ।	कुणाल।घिपती । ज्ञाता० १२४ । रुक्मो-कुणालजनपदा-
रुद्दमह-रुद्रमह:-रुद्रस्य प्रतिनियतदिवसभावी उत्सवः ।	धिपत्तिः श्रवस्तीवास्तव्यः । ठाणा० ४०१ । कुणाला-
जीवा॰ २८१ । आचा० ३२८ । ज्ञाता॰ ३९ ।	धिपती । ज्ञाता० १४० ।
रुद्दसोमा-रुद्रमोमा-आयंरक्षितमाता । उत्त० १६ । रुद्र-	रुप्रोभास-अष्टाशीती महाग्रहे अष्टाविद्यतितमः । जं॰ प्र०
सोमा-अर्थिरक्षितमाता । आव॰ २९६ ।	४३४। ठाणा० ७६।
रुद्धं- । ज्ञाता० १४६ ।	তদেঢ়–হঙ্গ(হम্फ) का। হम্फका। आव॰ ७६४।
रुद्धा-रुज्वादिभिः संयमिताः-चारकादिनिरुद्धाश्च । प्रक्ष०	रुब्भंतो-हव्यमानः । आव० १७५ ।
XE 1	रुमक- ।आचा० ३४३।
रुद्र-यस्य मायाशल्ये दृष्टान्तः । आव० १७१ । ठाणा०	रुग-रुत-रबः । झाता० २४ । खण-रुत-शब्दकरणम् ।
	दश० १४१ । रुतं – कर्पासपक्षम । जीवा० २१० । रुतं –
रुद्रसोमा-सोमदेवब्रःह्मणस्य भार्या। विशेः १००३।	कर्पासविकारः । भग० १३४ ।
(खल्प० ११३) (८	<u>९७)</u>
	-

च्यए]

[रूतव्यभा

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
•रुयए-रुचकः-रुचकाभिधानस्त्रयोदशद्वोपान्तर्गतः प्रकाराकृती	वरावभाषे समुद्रेऽपरार्द्धाविपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।
रुचकढीपविभागकारितया स्थितः । सम० ६२ । रुचकः-	रुयगवरावभासवर-रुचकवरावभासवरः-रुचकवरावभासे
मणिविशेषः । जीवा० २३ । रुवकःरत्नविशेषः । प्रज्ञा०	समुद्रे पूर्वाद्धीधिपतिदेवः । जीवा॰ ३६० ।
२७।	ठयगावती-भूतानन्दस्य चतुर्थी अग्रमहिषो । भग० ५०४ ।
रुयकंता-भूनानन्दस्य पञ्चमी अग्रमहिषी । भग० ५०४।	रुयगिदे- । भग० ७१५ । ठाणा• ४५२ ।
रुयग - रुवकः । आचा० १३ । रुवकः–रुचिः । औप०	रुयजोणीत-रुदितं योनिः-जातिः समानरूपतयां यस्य
१९ । रुचक:-कुण्डलाकृतीक: पर्वंत: । ठाणा० १६७ ।	तद् रुदितयोनिकम् । ठाणा० ३९३ ।
रूइकः मणिविशेषः । औष० ४९ । रुचकः-वर्णः ।	रुयण्पभा-भूतानन्दस्य षष्ठी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
व्यौप० ५४ । रुचकःरुचिः । जीवा० २७१ । रुचकः-	85- হহ⊱ দূगবিহাব:। प्रश्न०७। उबं० प्र०४३।
कुण्डलवरावभाससमुद्रपरिक्षेपी द्वीप: रुचकढीपपरिक्षेपी	भग० ४७८ । दरुचिलातदेशनिवामी म्लेच्छः । प्रभ•
समुद्रश्च । जीवा० ३६८ । सूर्यं० ७८ । रुचक:-पृथिवी-	१४ । साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
मेदः । आचा० २९। रुवकः-मणिभेः: । उत्त० ६८९ ।	रुरु:-द्विखुरविशेष: । प्रज्ञा० ४५ । आचा० ७३ ।
अष्टान।मपि प्रदेशानां रुचकः इति समयः परिभाषा ।	रुरुयडफ्तया-रुरुष्वजा । जीवा∙ २१५ ।
विशे• १०७३। रुचक-कान्तिः । प्रश्न० ६१ । रुचक:-	रुरू-रुरु-द्विखुरश्चतुष्पदो मृगविशेषः । जोवा० ३८ ।
कुष्णमणिविशेषः । आव० १८६ ।	रुलित-ब्लति-भूमौ लुठति । प्रश्न० ४९ ।
रुयगवर-रुचकसमुद्रपरिक्षेपी द्वीप: । रुचकवरदीपपरि-	ठवसहगय-रूपसहगतं-सजीवं भूषणसहितं वा । दश≁
क्षेपी समुद्रश्च । जीवा० ३६८ । रुषकः रुचकवरे समुद्रे	1 288
पूर्वार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ । रुचक:-जम्बू-	ठविज्जमाण-श्रुक्ष्णखण्डीक्रियमाणः । जीवा० १९२ ।
द्वीपात्त्रयोदशमरुचकवराभिधानद्वीपान्तवंती मण्डलाकार-	ठहिर-रुधिरशग्री रक्तार्थ: । ज॰ प्र० २०६ ।
पर्वतः । प्रश्न० ९६ । रुचकवरः-त्रयोदशमद्वीपवर्ती	रुहिरमाविकण्ण-विक्षिप्तद्विरः । अनु० १३७।
पर्वतविशेषः । प्रश्न० १३४ ।	रुहिरवरिस-रुधिरवर्षः । आद० ७३४ ।
रुयगवरभद्द-रुचकवरभद्रा-रुचकवरे द्वीपे पूर्वाद्वीधिपति-	ठहिरोगगलंतमुद्धाण-गलद्धिरमूर्धा । उत्त॰ ४० ।
र्वेवः । जीवा० ३६५ ।	रूअग-रूचकः-चक्रवालगिरिविशेषः । जं० प्र० ३१०।
रुयगवरमहाभद्द- रुचकवरमहाभद्र:-रुचकवरे द्वीपेऽपरार्ढा-	रूअगावई- । जं० प्र० ३९१ ।
षिपसिदेंवः । जीवा॰ ३६८ ।	स्आ- । बंध प्रव ३९१ ।
र्यगवरमहावर-स्वकवरमहावर:-स्वकवरे समुद्रेऽपरा-	रूआसिआ— । जं० प्र० ३६१ ।
द्वधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।	रूए- उाणा० १६७।
-ऊयगवरावभास- रुचकवरावभास:-रुचकवरसमुद्रपरिक्षेपी	रूएइ-रूत-कर्पासपक्षम । ज० प्र० ३६ ।
द्वीपः । रुचकवरावभासद्वीपपरिक्षेगी समुद्रश्च । जीवा०	रूक्ष-सनेहोपदर्शनरहितम् । व्य० प्र० १६ आ । स्पर्शन
126 1	भेदः । प्रज्ञा० ४७३ ।
रुपगवरावभासभद्द-हचकवरावभासभद्र:- हचकवरावभासे	रूढ-चिरप्रहृढम् । नंदी० ४६ ।
इं पे पूर्वाद्धीधपतिर्देवः । जीवाः ३६८ ।	रूढा प्रादुभूँता । दश० २१६ ।
रुयगवरावभासमहाभद्द-रुचकवरावमासमहामद्र:-रुचक-	रूतंसा- । ठाणा० ३६१ ।
वरावभासे हीपेऽपराइधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।	क्त-लोढितो बीजरहितः कर्पासः । बृ० दि० ११६ ज।
रुयगवरावभासमहावर्- रुवकवरावभासमहावर:- रुवक	रूतप्रभा- । ठाणा॰ ३६१ ।

(292)

रूता]

[দ্ব

। ठाणा० ३६१ । रूययंसा-रुचकांशा-मध्यरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । ्ररूता– रूद्रकंते-। তালা০ १९७ । आव० १२३ । रूद्रप्रम-। তাগা 🖉 १९७ । रूयया-रचका-मध्यरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० रूद्धारो-रूद्धारः-अपवादः । व्य० द्वि० ३०३ आ । १२३ । रूयवडिसए-स्तादेग्या भवनम् । ज्ञाता० २५२ । रूप-शरीरसीन्दयंम् । झाता० २११ । आकारः । सम० रूया-रुचकगाथापतेर्दारिका । ज्ञाता० २५२ । धर्मकथाया 1358 रूपकंता-चतुर्थंवगें प्रथममध्ययने देवी । ज्ञाता० २४२ । भूता-। ठाणा० ३६१ । क्रएक-रूप्यम् । नंदी• १४६ । आचा० १६७ । नम्दस्य प्रथमाऽग्रमहित्रो । भग० ५०४ । ठाणा० १९८ । रूपकथा-रूपस्य प्रशंसनं द्वेषणं वा स्त्रीकथायास्तृतीयः रूयाणदा-स्तादेव्या-राजधानी । ज्ञाता० २५२ । भेदः । आव० ५८१ । रूयावती-। ठाणा० १९८। स्वकदोष-स्वरूपभूतानामवयवानां व्यत्ययः । अनु० २६२। रूवंधर-रूपं-रजोहरणादिकं-वेषं धारयती रूपधर: । रूपकार–आकारमात्रम् । विशे० ६१५ । 🕤 उत्त० ४३६ । रूपयक्षाः-यक्षभेदः । प्रज्ञा ७० । रूव-रूप-आकृति: । उत्त० ४४२ । रूप-आकार: । रूपवती-। ठाणा० ३६१ । उत्त० ४४२, ४७३ । सुसंस्थानता । उत्त० ६२६ । क्रपञालिनः-किन्नरभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । रूप्यत इति रूपं-वणंः संस्थानं वा । उत० ६ 🌔 रूपसप्तेकक-आचाराङ्घद्वितीयश्रुतस्कन्धे पञ्चममध्ययनम् । रूप्यते-अवलोक्यत इति रूपं आकारश्चक्षुविषय: । ठाणा० २५। रूपं-स्वभावः नेपथ्यादि । ठाणा० १०८। ঠালা০ ইদও । रूपं-मूर्तिवर्णादिमत्त्वम् । ठाणा० १९६ । रूपकः-रूप्यम् । रूपसहगत-सजीवं भूषणविकलं वा रूपं भूषणसहितं । नंदी० १६४ । रूपापेक्षया सत्यं रूपसत्यम् । ठाणा० रूपसहगतम् । ठाणा० १९१ । হ্মদিদ–भेशकसुतः । ज्ञाता० २०९ । ४८६ । रुदन्ति । पिण्ड० ११० । रूतम् । ओघ० इप्यकूला-नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । प्रपातह्नदविशेषः । १४० । इप:-तियंग्मनुष्यदेवस्त्रीपण्डकादिलक्षणः मूर्त-वस्तु: । विशे० १०५१ । रूपं । रूवं णाम जंकट्ठ-ठाणा० ७४ । रूयंसा-धर्मकथायां चतुर्थवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २४२ । चित्तलेप्पकम्मे वा पुरिसक्वं कयं अहवा जीवविष्यमुद्ध ठाणा० १९८ । भूतानन्दस्य द्वितीयाज्यमहिषी । भग० पुरिससरीरं तं। नि॰ चू॰ तृ॰ १ अ । रूप-अनुत्तर-५०४। ठाणा+ १९७। सुररूपादनंतगुणम् । ज्ञाता० ६। बलाविशेषः । द्वाशत-क्रय-कर्त-कर्पासपक्म । सूर्यं २९१ । रोगो । नि० चू० तिकलाषु तृतीया । ज्ञाता० ३८ । सुविभत्तगोवंगअहोण-पंचेंदियत्तणं । नि॰ घू॰ प्र० २९० व । उद्वर्त्तनस्नान-স ৩৩ জা। **इयकंता-धर्मकथायां चतुर्थवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।** वपास्वेदकरणणहदन्तवालसंठावणादियं आभरणवत्याणि रूयग-हतादेग्याः सिहासनम् । ज्ञाता० २१२ । वा णाणादेसियाणि विविहाणि । नि० पू० तृ० द आ । क्रयगगाहावई-चम्पायां बाथापती । ज्ञाता० २५२ । णिजीवं, भूषणवञ्जियं वा। द॰ ভू॰ ६६। रूपं-रूयगसिरी-रूबनगाथापतेर्मायां । शाताः २५२ । भूषणरहितं जीववियुक्तं वा । वृ॰ द्वि॰ ४१ अ । रूप:--ह्रयगावती-धर्मकथायां चतुर्यवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० तिर्यग् मनुष्यदेवस्त्रीपण्डकादिलक्षणः । विशे० १०५१ । २५२ । रूचकावती-मध्यरूचकवास्तम्या दिवकुमादी । रूप-मूर्तिः । व्य॰ प्र॰ १७१ छ । रूप नाम-स्पर्श-रूपादिसम्मूर्च्छनारिमका मूलिः । प्रज्ञा० ८ । रूपं नाम-वाव० १२३ । स्यप्पभा-धर्मकथायां चतुर्णवर्गेऽज्ययनम् । शता० २१२। संकटविकटादिरूपम् । बाचा० २४ । रूपं--सुविहित-(299)

रूबओ]

नेपथ्यं झशीरसुन्दरता वा । भग० १३६ । रूगं-अनव-बढास्थीनि कोमलफनरूपम् । आचा० ३९१ । रूप-निर्जीवं प्रतिमारूपम् । ठाणा० २९१। रूपं-मूलिवर्णा दिमत्त्वम् । ठाणा० ३३३ । रूपं-मुसंस्थानता । उत्त० २६७ । रूपं-आकारशीग्दर्यम् । उत्तः ४९५ । रूप्यं-सेप्यहिलासुवर्णमणिवस्त्रचित्रः दिषु रूपनिम्माणम् । सम० <४। रूप-आकृति: । प्रश्न० ३३ । रूप-आकार: । अननुत्त०४ । रूपं–रूपकम् । जीवा० १८० । रूपं– आकारविशेष: । प्रश्न० ८५ । रूपं-आकृति: । प्रश्न० ११७। रूपं- शरेरसुन्दरता, सुविहितसाधुनेपथ्यं च। प्रश्न० १२५ । रूप-सीन्दर्यवती आकृतिः । प्रज्ञा० ५४१ । रूपं- मूर्तिः । ठाणा० ३९ । नरयुग्मादि । सूर्यं० २६४ । रूपं-अङ्गप्रयङ्गावयवसन्निवेशविशेष: । सूर्य० २९२ । रूप-काष्ठकर्मादि । आव० १२८ । रूप-अन्यू नाङ्गता । उत्त० १४५ । आव० ३४१ । रूप-आकृतिः । आव० ४६९ । रूपं-रूपमद:-यद् रूपस्य मानम् । आव० ६४६ । रूप-लेप्यविालासुवणंमणिवस्त्र चित्रादिषु रूपनिर्माणम् । जं० प्र० १३७ । रूग-स्वभावः । प्रज्ञा० ३४६, ३७१। रूपं-महाराष्ट्रिकादि । उत्त० ४२४। रूप-कटाक्षनिरीक्षणादि चित्रादिगतं वा। उत्त० ४२७ । रूप-पिशितादिपुष्टस्य शरीरशोभात्मकम् । उत्त० ४४० । रूपं-रूपस्पर्शाद्याश्रया मूर्तिः । उत्त० ६७२ । रूपं-निर्जीवं, प्रतिमारूपम्, भूषणविकलं वा रूपम् । दश० १४८ । रूपं-सदाकारसंस्थानम् । ज० प्र० २३६ । रूवओ रूपकः - भङ्गत्रयान्तर्गतः । आय० ५२७ । **रूवकम्म-रू**षकमं-पुत्तलिकादिकम् । ब्रविशे० १२७४ । रूवकहा-अन्ध्रीप्रभृतीनामन्यतमाया रूपस्य यन्प्रशमानि सा रूपकृहा । ठाणा० २:९ । रूपकथा-रूःसम्बन्धेन .स्त्रीणां कथा । प्रश्न० १३९ । रूवखधे-रूग्स्कन्धः-पृथिवीधारवादयो रूपादपश्च । मत्र २५ । रूपस्कन्धः-पृथिवीधारवादिको रूपादिन आ । प्रइन० ३१। रुवग-रूव्यकः। उत्त० २७६ । आव० ४१७ । रूवगदोस- रूपकदोषां-स्वरूपावयवव्यत्ययः, स्त्रवेशिवि द्योषः । आव० ३७४ ।

रूवजवला-रूपयक्षा:-धम्मपातकाः । व्य॰ प्र० १६९ छ । रूपयक्षाः-रूपेण मूत्त्वी यक्षा इव रूपयक्षाः मूर्तिमंतो ंधमिकनिष्ठा देवा: । व्य० प्र० १७१ अ । रूवतेण-रूपवन्तमुपलम्य स त्वं रूग्वानित्यादि भावनया रूपस्तेनः । प्रश्न० १२५ । रूपस्तेनः-राजपुत्रादितुल्य-रूपः । दश० १६० । रूवपरियारगा-। ठाणाः **१००** । रूववती-धर्मकथायां पञ्चमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२। भूतेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । ठाणा० २०४ । रूवसंघाट-रूपसङ्घाटः-रूपयुग्मम् । जीवा० १८० । रूवसञ्च-अतद्गुणस्य तथारूपधारणं रूपसत्यम्, यथा प्रपञ्चयतेः प्रव्नजितरूपधारणम् । दश० २०८ । रूवसच्चा-रूपसत्त्या-पर्यासिकसत्याभाषायाः पञ्चमो भेदः । प्रज्ञा० २५६ । रूवसहगय-रूपसहगतः स्तन-नयन-जघनादि । विशे० १०४१ । रूपसहगतम् । प्रज्ञा० ४३८ । रूः ३ सहिय-तदेवाभरणसहियं । नि० चू० प्र० ७७ अ। रूवहेउ-। ज्ञाता० ६० । रूवा-रूपं-राजहंसचकवाकसारसादीणि, गजमहिषमृगयूया-दीणि वा, जलान्तर्गतं करिमकरादीणि वा । सूत्र० २७२ । क्वाणुवाए-अभिगृत्रीतदेशाद् बहिः प्रयोजनभावे शब्दम-नुचारयत एग परेषां समीपानयनार्थं स्वशरीगरूपदर्शनं रूपानुपातः । आव० ५३४ । रूपानुपातः-रूपदर्शनम् । আব৹ ⊂३४ । रूचियं-सुरूगम् । आव० ७१५ । रुवियलिंग-रोदनचिह्नम् । मर० । रूवी~गुच्छाविशेष: | प्रज्ञा० ३२ं। बाहिरव्मंतरकरणवः जितो सा रूवी, मुडो सुविकझवासधारी कच्छ ण बध त, अतंभवारी, अभज्जगों भिक्स हिंडइ । नि० चू० तृ० ३१ आ । रूह-रुझ-निःस्नेहः । ज्ञाता० १११ । रे-लघोगमन्त्रणं साक्षेपवचनः । उत्त० ३५८ । रेक्का-रेखा । आव• ४३२ । रेगालरेको विविक्तः । व्य० द्वि० १५७ आ ।

(900)

रेचक]

{ रोग

ै**रेचक**−भ्रमरिका । जं∘ प्र∘ ४१६ | रेवतीणवखत्त-रेवतीनक्षत्रम् । सूर्यं० १३० । रेखितं-निष्पन्नम् । ज० प्र० ४१८ । रेवययं-रेवतकं-उज्जयन्तम् । उत्त० ४९२ । रेहंत-गोभमानम् । ज्ञाता० १८ । रेणा–कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य सप्तमा पुत्री । आव० E8 1 रेहा-रेखाः-पादपर्यन्तवतिनी सीमा । जं० प्र० ५१७ । **रेणुगा**-रेणुका-अनन्तव यंभायो । आव० ३९२ / रोअए-रोचयेत्-विनिश्चयं कुर्यात् । दश० १७७ । **रेणुगुंडिय-**रेणुगुण्डितं-रेणुघूरितम् । ओघ० ११० । रोअणागिरि-रोचनागिरि:-रोहणागिरि:, हस्तिकूटनाम । रेणुय-रेणुः- भूवत्तीं तु रेणुः । सम० ६१ । जं॰ प्र० ३६० । रेणुया-सःधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० १६ । रोइअ-रोचयित्वा-प्रियं क्रुत्वा । दश० २६४ । মন০ ৫০৪। रोइआवसाणं-रोचितावसानं-गेयविशेषः । जं० प्र० **रेणू**–रेणु:-स्थूला रेणु पु**द्**गलाः । जीवा० २४५ । रेणु:-885 1 स्थूलतमरजः पुद्गलः । ज प्र०३८९ । रेणुः-रजः । रोइए-चिकोषित: । भग० १०१ । ओघ॰ २१५ । रेणु:-स्वपतः शरीरे लगति । अोघ॰ रोइज्जंत-रोच्यमानं-प्रशस्यमानं-दीयमानं वा । आचाक २१७। रेणुः--वालुका। भग० ३०७। अतं० प्र०१६९। 1 235 धूलिः । अोध० २१३ । रजः त एव स्थूला रेणवः । रोइत-रोचितः-चिकेर्धीतः । ठाणा० ३४६ । रोइयं-रोचितं-सम्यग्भावितम् । जीवा० १९४ । राजि० १८ । भग० ६६४ । रेभित-कलस्वरेण गीतोद्गातृत्वम् । जं० प्र० ४१७। रोइयावसाण-रोचित-यथोचितलक्षणोपेततया भावितँ रेरिज्जमाण-हरिततया देदीप्यमानः । राज० १४१ । सत्त्यापितमवसानं यस्य तत् रोचितावसानम् । जोवाक रेरिज्यमाण:-देदीप्यमान: । भग० ३०० । २४७ । रोचितावसान-रोचित अवसान यस्य तत् । रेल्लग-रेल्लकः-पूरः । आव० ५८१ । गनैः शनैः प्रक्षिप्यमाणस्वरं यस्य गेयस्यावसानं तत् । रेळुण-प्लावनम् । पिण्ड० १२ । ৰাত সত ३৪। रेल्लुका-रोएइ-रोचितं-अभिलाषातिरेकेणःसेवनाभिमुखतयेति । সঙ্গাত ४६४ । रेवई-बनदेवस्य राज्ञी । निरय० ३९ । महाशतकगाथा-ंठाणाः २४७ । श्रद्धतें चिकोर्षति वा । भग० १३३ । यतेर्भार्या । उपा० ४८ । सम० १५४ । रोएज्जा-रोचयेन्-चिकीर्षामीत्येवमध्यवस्येत् । प्रज्ञा०३९९। रेवए-उद्य नविशेषः । वृ० प्र० ३० अ । द्वारवत्यां पर्वत-रोए।त-रोचयति चिकीषविषयीकगीते। ठाणा० १७६ । विशेषः । निरय० ३६ । रोएमाण-रोचयन्-सात्मीभावेनानुभवन् । आव० ४ (१) । रेवलए-यत्र नन्दनवनोद्यानम् । अन्त० १८ । रोएमि-चिकीर्षामि । भगज १२१ । चिकीर्षाम् । भग० रेवतग-रंवतकः-उज्जयन्तः । ज्ञाता० ६९, १०० । ४६७ । रोचयामि-अभिलाषातिरेकेणासेवनाभिमूवतया । रेवतत-रेवतकः- द्वारवत्यां पवंतविशेष: । अन्त० १। रोचयानि-करणरुचित्रिषयीकरोमि **आ**द० 1 520 द्वारवत्यामुत्तरपश्चिमे पर्वतः । अन्त० १८ । चिकीयमित्यर्थः । ज्ञाता० ४७ । रेवतय - रवतकं - द्वारयत्याम्रद्यानविशेषः । अन्त० १८। रोग-रोग:-- अद्योघाती उवरशूलः दि: । प्रक्ष० १६ । रोग:--रेवताः -गान्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । ज्वरादिः । प्रश्न० २५ । रोग:-व्याधिः । विपा० ४० । रेवति-परग्रामदूतीत्वदीषविवरणे सुन्दरदुहिता । विण्ड० रोग कालमहाव्याधिः । और० १६ । रोगः- शीघ्रतर-१२७ । नक्षत्रविशेष: । ठाणा० ७७ । घाती ज्वरादिः । प्रश्न० ११७ । रोगः-- हजा, सद्यो-रेवतिया-रेवतिका-श्रेष्ट्रिकुले कन्याविशेषः । उत्त०१०८। घ.तिगदो वा । प्रश्न० १६२ । रोग: । आव० ४८५ । रेवती-मेण्डिकप्रामें गायापांतपरनी भाभग० ६८४ । रोगः-चिरकालिको रोगः । आव० ७५९ । रोगः-अन्तः (908)

रोगमक्कडं]

मङ्गः विनाषः । विशे० १३०७ । रोगः–कुष्ठादिकः ।	द्वितीयो भेदः । भग० ९२३ । रुद्र:-दिवसस्य प्रथमो
आचा∘ ३३० । ज्यरादिः । उत्त० ४५४ । आचा०	मुहूर्त्तः । सूर्यं० १४६ ।
३६३ । कालसहः कुष्ठादिः । ठाणा० ११९ । कुष्ठादिः ।	रोही-रुद्र:-शिवस्तेन रोद्रो-आर्द्रा देवता, कालिनीस्यवस-
भग० ४७१ । ठाणा० १५० । पीडाकारी । भग०	नाम । जं० प्र० ४९९ ।
६९० । रोग:-कालसहो व्याधिः । भग० १२२ । रोग:	रोधग –युद्धकालो । नि० चू० प्र० २६ १ अ ।
सद्योघाती जूलादिः । भग० ३०६ । रोगः-चिरस्यायी	रोपणयोग्य-लाजायोग्यः । आचा० ३९१ ।
कुष्ठादिः । जं० प्र० १२५ । गलत् कुष्ठादि । उत्त०	रोप्पिओ-रौप्यकः । आव॰ ३४६ ।
३४५ । दोगः-ज्वरातिसारकासश्वासादिः । षोडशम	रोमंथंतो-रोमन्थायमानः । आव० १८८ ।
परीषहः । आव० ६४७ ।	रोम -रोमं:-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः। प्रक्ष० १४ ।
रोगमककडं- । नि० चू० प्र० ११९ अ।	कक्षादिकेशाः । भग० ⊏⊏ । रोमः-म्ऌेच्छविशेषः ।
रोगविहिरोग विधिः-वैद्यशास्तपुस्तकम् । बु॰ प्र० २९५	प्रज्ञा० ५५ । रोमं-कक्षादिलोमम् । प्रश्न० १०७ ।
बा। रोगविधिः-चिकित्सा। बृ० प्र० २९५ आ।	रोमक-रोमकदेशोद्भवः । म्लेच्छविशेषः । ज॰ प्र॰ ५२० ।
रोगावत्था रोगप्रकारा । नि० चू० तृ० १२ वा ।	रोमकूव रोमकूपः । आव० ११७ ।
रोगिणिया-रोगः-आलम्बनतया विद्यते यस्यां सा रोगिणी	रोमग-रोमक:-चिलातदेशवासी म्लेच्छ: । प्रश्न० १४ ।
सैव रोगिणिका, सनतकुमारस्येव । ठाणा० ४७४ ।	रोमन्था- । विशे० १ ।
रोगणीता -रोगणिका । ठाणा० ४७३ ।	रोमपक्खी-रोमपक्षिणः-राजहंसादयः । उत्त० ६९९ ।
रोगिया-सञ्जातज्वरकुष्ठादिरोगः-आधुघातिरोगः । ज्ञाता•	रोम पक्षा-रोमप्रधानपक्षः । उत्त० ६९९ ।
109 1	रोमपक्षि-रोगप्रधानः पक्षो रोमपक्षस्तद्वान् । राजहंसा-
रोचनागिरि रोहणागि रिः ःा वं० प्र० ३६४ ।	दय: । उत्त० ६९१ ।
रोज्ञन- पशुविशेषः । उत्त०४६०। द्विखुरविशेषः । प्रज्ञा०४१।	रोनराई-रोमराजिः-तनूरुहपङ्क्तिः । जीवा॰ २७१ ।
रोफ-गेझः-विशिष्टपुच्छः प्राणि विशेषः । आचा∙ ७३ ।	रोमालोण-हमालूबगं-छवलभेदः । दश० ११८ ।
रोट्ट -लोट्टः-घरट्टादिचूर्णः । पिण्ड० १६ । चाउललोट्टो ।	रोय-दोगः । जाता० १११, ११३ ।
बोष० १३७ । लोट्टो । बोष० १३४ । छोट्टो । नि०	रोयइत्ता-रोचयित्वा-तदभिहितार्थानुष्ठानविषयं तदध्यय-
चू॰ प्र• ३द व ।	नादिविषयं वाऽभिलाषमारमव उत्पाद्य । उत्त॰ ५७१ ।
्रोड- । नि॰ चू० प्र॰ १०२ छ ।	रोवयिस्वा-अभिलाषमुरपादा । उत्त० १७२ ।
. दोडति~सुठति । आव० ७०३ । बोलं कुर्वन्ति । उत्त∙	रोयमाण-सशब्दमश्रुणि विमुखत् । ज्ञाता० ११७ ।
१४९। बाव० ७०४ । तिरस्करोति । बाव० ३४३ ।	रोयायंक रोगाश्चासावात क्तु श्च कृच्छ्रजीवितकारी रोया -
स्खलनां करोति । आव० ३४४ ।	तन्द्रुः । ज्ञाता० १११ ।
रोडेंतो-स्खल्जन् । नि॰ घू॰ दि॰ १०१ अ ।	रोरुए-रोरवः-तमतमापृषिव्यां तृतीयो महानिरयः । प्रज्ञा•
रोट्- रोदयतीति रो द्रं-रिपुजनमहारण्यान्धकारादि, तद्द्यां-	c ą
नाद्युद्भवो विकृताध्यवसायरूपो रसोऽपि रौद्रः । बनु०	रोक्त-रोक्कः- । ठाणः० ३६५ ।
१३५ । रोदयति-अतिदादपतमा अश्रूणि मोचयतीति	रोरुद्यते– । आचा॰ १•६ (?) ।
रौंद्रम् । अनु• १३४ ः उद्रः-व्यासः परमाधार्मिकः ।	रोरे- । ठाणा० ३६४ ।
सूत्र० १२४। पोद्रं अतिकृताम्बवसायः । द० तू०	
्रि४ । भीषणाकारतया रोद्रः । ज्ञाता० ९७ । व्यानस्य	
	р)

(502)

रोलितेण]

रोलितेण-विछोडयता । नि॰ चू॰ द्वि० ७१ म । **रोलिति**्लुठति । उत्त० १४८ । रोवइ-रोदिति-आरटति । पिण्ड॰ १२२ । रो**वग**-रोपक:-वृक्षः । दश० १७, १९ । **रोवणिया**- रोदिनी-बालकरुदनकारिव्यन्तदीविशेषः। झाब० १३६ । रोविहिइ (देशी०) आद्रतां नेष्यति । नंदी० १८० । रोवे-रुदन्ति । पिण्ड• १११ । रोषणः-दीप्तः । आव० ७१६ । रोस-रोषः-क्रोधस्यैवानुबन्धः । भग∙ ४७२ । रोसा-रोषातु शिवभूतेरिव या सा रोषा । ठाणा० ४७३ । रोह-रोध:-गमनस्य व्याघातः । ब्रोघ० ४७ । रोहकः-एतन्नामा मुनिपुङ्गवः । भग० ८०, ४०१ । रोहउत्त-रोहगुप्त:-श्रीगुप्तस्थविद्धाष्योऽतिश्राद्धः । बाव० 385 1 **रोह**ओ-रोहकः-भरतदारकः । नंदी० १४**६ । आव०** ¥2£ 1 रोहक-एतन्नामा मुनिपुंगवः । भग० ८० । **रोहग-**रोधकः । अोघ० २१० । रोधनं रोधकः-परचक्रेण नगरादिवेष्टनम् । बृ० प्र० १०९ आः। रोहगअसङफा-रोधकासाध्याः। ब्राव• ६४ । रोहगसज्ज-रोधकसज्जः । आव० ६८४ । रोहगुत्त-रोहगुप्तः-श्रीगुप्ताचार्यक्षिष्यः । उत्त० १६५ । रोहगुप्तमन्त्रिः । आचा० १८७ । रोहगुप्तः-श्रीगुप्ता-चार्यशिष्यः । विशे० ६८१ । त्रिराशिप्ररूपकः । बु० प्र० १२४ व्या । रोहगुप्त:-षडुलुकः । ठाणा० ४१३ । रोहणागिरि-रोचनागिरि: । ज॰ प्र० ३६४ । रोहणिक:-लोकिकपरिनिर्वस्यां इष्टान्त: । व्य० Яo २०९ वा। रोहति-रोहति-अतिशयेन प्ररूढं भवति । पिण्ड० ३२ । रोहसज्जे-। গানাত १४७ । रोहसोस- 👋 । नि॰ चू॰ तृ॰ ६२ व । रोहस्स-। भग० ६७४ । रोहिअंसकूड-रोहितांशादेवीकूटम् । जं० प्र० २९६ । रोहिअंसा-। जंब प्रव २६४ ।

रोहिअदीव-द्वीपविशेष: । जंब प्रव ३०२ । रो हिअप्पवायकुंड-रोहिताप्रपातकुण्डः । ज० प्र॰ ३०२। रोहिआ-रोहिता-नदीविशेषः । ज० प्र० ३०२ । रोहिडय-रोहिडकं-उदयो मारणान्तिक इतिविषये नग-रम् । आव० ७२३ । रोहिणि-नक्षत्रविशेषः । ठाणा०४७७ । सम० ११४। रोहिणी-मौर्यपुत्रजन्मनक्षत्रम् । आव० २४४ । **रोहिणिया-रोहिणिका-त्री**ग्द्रियजन्तुविशेष: । জীৰা০ ३२ । प्रज्ञा॰ ४२ । रोहिणिका-रोहिणीपर्यन्तानि । सूर्य० ११४ । धनदक्षितभाषी । ज्ञाता० ११५ । रोहिणी--ज्ञाताधर्मकथायां सप्तममध्ययनम् । सम० ३६ । नवमबलदेवस्य माता । सम० १५२ । ठाणा० २०४ । ठाणा० २०४ । भग० १०४ । शक्नेन्द्रस्याष्टमी अग्रमहिषी । भग०५०५ । सोमस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । कटुद्रव्यमिवोपभुज्यमानमतिशयेनात्रीति-जनिका । जीवा० १२०। दक्षिणपश्चिमरतिकस्पर्वतस्यो-त्तरस्यां सुदर्शनाराजसान्यभिष्ठात्री शकदेवेन्द्रस्य चतुध्यं-ग्रमहिषी । जीवा०े३६५ । राममाता । प्रह्न० ७३ । अरिष्ठपुराधिपतिरुधिरसुता वसुदेवपस्नी च । प्रश्न ० ९० 🖡 देवदाली । प्रज्ञा॰ ३६४। ज॰ प्र० १४९ । ज॰ प्र० १६९ । वापीनाम । जंठ प्र० ३७० । नक्षत्रनाम म सूर्ये० १३० । महाविद्यानाम । आव० १४४ । राम+ बलदेवमाता । आव० १६२ । रोहिणी-ज्ञातायां सप्तम-मध्ययनम् । आव० ६५३ । रोहिणी-उदयो मारणान्तिक इति विषये जीर्णगणिका । ललितागोष्ठचाः पाचिका । आव० ७२३ । वसुदेवस्य प्रथमा राजी । उत्त० ४८९ । रोहिणी-षष्ठ को सप्तमं ज्ञातम् । उत्त० ६१४ । स्वग्विशेषः । उत्त० ६५३ । धर्मकथायां पञ्चमवर्गेऽध्य-यनम् । ज्ञाता० २१२ । धर्मकथायां नवमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २१३ । ज्ञातायां सप्तममध्ययनम् । श्रेष्ठिवघूः 🕨 ज्ञाता० ६ । रोहिणीते-। ठाणा० २३१ । रोहिणोऽभृति-विद्यासाधनाभिधायिकानि হাজাণি । सम० ४६।

। रोहितांशा-हिमबद्वर्षधरपवंते सप्तमं कूटम् । ठाणा०

लञ्छनं-चिह्नविशेषः । अनु० २१२ । ७१। नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । रोहिता-महाहिमवति चतुर्थं कूटम् । ठाणा० ७२ । लं¹छ**ल्लइ**-लब्छयते-खण्ड्यते । दश० २२६ । लंछिते–क्षतेः। नि० चू० दि० १२१ वा । ववलिप्य-रोहित्रपातकुण्ड-। ঠাগাত ওই । रोहिदभिधानकुण्ड-। তালা॰ ७३। कृताक्षरम् । बृद्धि० १६० आ । लंछिय-लाञ्चितं-रेखादिकृतलाब्छनम् । भग० २७४ । । ठाणा० (?) । रोहिन्नदो-लाञ्छितं-रेखादिना । ज्ञाता० ११६, ११६ । रोहियंस-तृणविशेषः । प्रजाब ३३ । भग० ८०२ । लंछिया-रेखादिभिः कृतलाब्छना । ठाणा० १२४। रोहियंसप्पवायद्दह-रोहिद्० । ठाणा० ७१ । लछेऊण-लाञ्छयित्वा । आव० ४२१ । रोहिय-रोहितः-चतुब्पदविशेषः । प्रश्न० ७ । रोहियव्यवायद्दहे-लंतगवडिसए-लन्तकदेवलोकस्य मध्येऽत्रतंसकः लन्तका-। তাপাত ৬২ । रोहियमच्छ-मत्स्यविशेष: । प्रज्ञा० ४४। जीवा० ३६ । वतंसकः । जीवा० ३९२ । रोहिया-रोहिता-रोहितजातीया। उत्त० ४०७। लंतगा-लान्तकं-तृतीयवासुदेवागमनदेवलोकः आव ॰ रोहोडए-रोहेटकं वैश्रमणदत्तराजधानी । विपा० ५२ । १६३ टी० । नगरविशेष: । महाबलस्य राजधानी । निरयः ४० । लंतय-महाशुक्रे देवविमानविशेषः । सम० २७ । लान्तकः-रौद्र-भंक्षिग्रहोपाख्यानाद्रौद्रः । आचा० १४६ । रौद्रं-कल्पोपगवमानिकभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६९ । हिसाद्यतिक्रोर्यानुगतं. रौद्रम् । ठाणा० १८८ । लंद-अधिगं च पोरिसीं लन्दम् । नि० चू० तृ० १८ वा । लंब-लम्ब:-भवनपतिषु नवम इन्द्रः । जीवा० १७० । रौप्यकूला-हक्मिवर्षधरे षष्ठं कूटम् । ठाणा० ७२। हंबग-लम्बनम् । दश० ३८ । मेण्ड्म् । नि० चू० प्र० ल ११६ आ । लम्बननं-कवलः । ओघ० १०४ । पिण्ड० लंख-लङ्ख:-महावंशाग्रखेलकः । प्रश्न० १४१ । भोप० ३ । १७२ । आव० ७२६ । लम्बनकं-हस्तः । ओघ० १८७ । लङ्खः-यो महावंशाग्रमारुह्य नृत्यति । जीवा० २८१ । छंबणभिक्खा-लम्बनैः कवलैभिक्षा । ओघ॰ १०४ ! लङ्खः-महावंशाग्रखेलकः । राज० ९। लङ्खः-वंशाग्रखेः लंबणया-दवरकेत लम्ब्यन्ते-कोलिकादी कियन्ते । आधि• लकः । जं० प्र० १४२ । लङ्खः-यो महावंशाग्रमारो-९२ । हति सः । अनुः ४६ । लंबणा-लम्बनाः-नङ्गराः । ज्ञाता० १४७ । लंखगकुलं-लङ्घककुलम् । आव० ३५९ | लंबिओ-कारिता । आव० ४१६ । लंखा-वंशवरत्तारोहगा । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४३ आ । लंबियगा-लम्बितकाः-तरुशाखायां बाही बद्धाः । अीप० लंखिका-परिधानं । नि० चू० प्र० १७६ आ। ८७ । लंखिया-। ओघ० २०६ । लंबुत्तर-लम्बोत्तरं-कायोस्सर्गे दोषविशेषः । आव० ७६८ । लंगणी-। জীমত १७७ । ऌंतू सग–ऌम्बूसकः–दाम्नामग्रिमभागे मण्डनविशेषः । जोवा० लंगती-शनैः शनैः खक्षति । उत्त० ४३ । १८१ । जंब प्रब २४ । लम्बूसगः-दाम्नामग्रिम-संगलिय-लाङ्गालिकः-कार्पटिकविशेषः । ज्ञाता० ५८ । भागे प्राङ्गणे लम्बमानो मण्डनविशेषो गोलकाकृतिः । लंघण-लङ्घन-अतिक्रमणम् । जंब प्रव २३७ । जीवाव जं॰ प्र॰ ४० । जीवा॰ २०६ । लम्बूसगः-दाम्नामग्रि-१२२ । लङ्घनं-गतदिरतिक्रमम् । जं० प्र० २६४, ५३०। मभागे गोलकाक्रुतिमण्डनविरोष: । जोवा० ३६१ । रुङ्गनं-उरप्लुत्य गमनम् । उत्त० १३५ । अ।चा० १०६ । क्षाभरणविशेषरूपः । राज० ३९ । दाम्नामप्रिमभागे लंचा-लञ्चा-उत्कोटा । प्रश्न॰ १८ । मण्डनविशेष: । राज० ६४ । लंछ-लञ्छ:-चौरविशेष: । विपा० ३१ । । ओघ• १०१। लंछण-साञ्च्यन-कर्णादिकल्पनाऽङ्कनादिभिः । प्रश्न० ३८। लभ-लम्भः~ (908)

लंगणमच्छ]

लंभणमच्छ-मस्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ । लम्भनमस्यः-अनु० १४७ । लक्षणं-स्वस्तिकचक्रादि । ज्ञाता० ११ । मस्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । ्र समा- स्वरूपम् । सम० १२१ । अन्त० १४, १८ लइयँ-रलगितः-नियोजितः । ज्ञाता० १३३ । लवखणकार-लक्षणकारः-लक्षणवित् । बृ० प्र० ५२ अ । लक्खणदोस-लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं-हृष्टान्तस्तद्दोषः-साध्य-लउए-लवकः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । लउड∽लकुटं-वक्रकाष्ठम् । अपेपः ४० । जीवा० **११**७ । विकलत्वादि: । ठाणा० ४९३ । अव्याप्तिरतिव्याप्तिर्वा । लकुटः । ज्ञाता० १९ । लकुटः । प्रश्न० ८, १८, २१ । ठाणा० ४९३ । लनखणवंजण-जक्षण-पुरुषलक्षणं शास्त्रभिहितं, मानोन्मा-मम० १२६। जंग प्रग २६६। लउग-वृक्षविशेष: । भग० ८०३ । नादिकं वा व्यञ्जनं-मर्थतिलकादि । ठाणा० ४६१ । ल उल-लगुडः । विपा० ७१ । लकुटः । अपैप० ७१ । लक्खणवंजणगुणोववेआ-लक्षणानि-मानात्रीनि वज्तर लउलभां-लकुटाग्रम् । जीवा० १०६ । स्वस्तिकचक्रादीनि वा व्यञ्जनानि तिलकमषःदीनि तेषां लउसिया-म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० । लक्नुसिका-गुणाः-महद्धिप्राप्त्यादयस्तै रुपेताः शकम्ध्वादिदर्शनादुपपेता-धात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ । युक्ता लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेताः । सम० १५७ । लएइ-लाति । आव० ४११, ४२२ । लक्खणसंवच्छरे-प्रमाणसंवरसर एव लक्षणानां वक्ष्यमानः लए ज्जह-आदबीध्वम् । आव॰ ४२२ । स्वरूपाणां प्रधानतया लक्षणसंवरतरः । ठाणा० ३४४ । लकुशदेशजा-लकुशिकी । जं॰ प्र॰ १९१ । छक्षणेन यथावस्थितेनोपेतः संवत्सरो लक्षणसंवत्सरः । लवकदर्गापप्पलिय-सूर्य० ११३ । । भग० ५०२ । लावख-छद्मम् । नि० चू० प्र० ८० अ, ३६ आ । लवखणा-लक्ष्मणा-अन्तकृद्शानां पञ्चमवर्गस्य चतुर्यंमध्य-लक्खणं-लक्षणं-यवमत्स्यादिकम् । सूत्र० ३१८ । लक्षणं-यनम् । अन्त० १५ । लक्ष्मणा-कृष्णवासुदेवस्य राज्ञी । वस्तुस्वरूपम् । प्रश्न० ३९ । लक्षणं-स्वस्तिकादि । अन्त० १८ । चन्द्रप्रभजिनस्य माता । सम० १५१ । जोबा॰ २७४ । लक्षणं-तदम्यव्यावृत्तिस्वरूपम् । प्रज्ञा॰ ন্তাৰ০ १६० । ११० । लक्षणं-शब्दप्रमाणस्त्रीपुरुषवास्त्वादिलक्षणम् । लक्खवाणिज्ज-लाक्षावाणिज्यं-लाक्षाब्यापारः । आव० प्रश्न० १०९ । लक्ष्यते-तदन्यव्यपोहेनावधार्यंते दस्त्वनेनेति 1 352 लक्षणम् । ठाणा० ४९३ । लक्षण-लक्ष्यते तदन्यव्य-लक्खारस-लाक्षारसः-रक्तत्वेन प्रतीतः । प्रज्ञा० ३६२। बच्छेदेन ज्ञायते येन तत् लक्षणं–असाधारणं स्वरूपम् । लक्खिज्जई-लक्ष्यतेऽनुभूयते । विशे० १७६ । सूर्य० २१६ । लक्ष्यतेऽनेनेतिल्रक्षणं पदार्थस्वरूपम् । आव० लक्षण-लक्ष्यतेऽनेनेतिलक्षणं स्त्ररूपम् । विशे० ५६७ । २८१ । लक्षणं-लिङ्गम् । आचा० ६९ । लक्षणं-स्वस्तिकादि । विशे० ४० । लाठछनदानेकविधलक्षण-मानोन्मानादि । स्वरूपम्, नियमः । भग० ११४ । व्युत्पादकः । सम० ४९ । स्वरूगम् । सम० १२१ । लज्ञणं-सहजं लक्ष्म । भग० ११९ । लक्षणं-स्वस्ति-स्वरूपं-मानादि वज्रस्वस्ति कचक्रादि वा । सम० १९७ । कादि । जं० प्र॰ ११३ । सत्त्वादि । जं० प्र० २२६ । लक्षणज्ञ-सलक्षण:-कविः । दश० ८७ । लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं–दृष्टास्तः । ठाणा० ४९३ । लक्षणा-ध्याख्याङ्ग पश्चमम् । आचा० ५४ । सहजायं। नि० चू॰ तृ० ६१ अ । माणादियं लक्षमण-वासुदेवजेष्ठमाता । प्रश्न० ८७ । लक्लण, अहवा जं सरीरेण सह उप्पण्णतं लक्खणं। नि० लक्ष्मी-शिखरिणी वर्षधरे षष्ठं कूटम् । ठाणा० ७२ । चू० द्वि० ५५ वा । लक्षणं– शुभाशुभसूचकं पुरुषलक्षणादि । लक्ष्मी:-पोण्डरोकहृदवासिनी । ठाणा० ७३ । लक्ष्मी-उत्त० २४४ । रूपम् । उत्त० ४६१ । असाधारण **आधाया परावर्तितद्वारे निलयश्रे**ष्ठोपुत्री । पिण्ड० १०० । स्वरूपम् । उत्त० ५४६ । लक्षणं-शङ्घस्वस्तिकादि । लक्ष्यते-चिन्ह्यते, अबोटोऽयं प्रवेश इति कथ्यते । स्रोघ० (सल्प० ११४) (९०५)

लगंड]

ER 1

औषः ४० ।

लगणादी श्ट्रगं-

लग्गाराई-

সহাত ४७३।

लघुपराक्रमः-

840 1

लगंड-दुसस्थितं काष्ठम्। प्रश्न० १०७ । दुःसंस्थितं-

का8म् । **बृ**० तृ० २०० अ । लगण्डं-वक्रकाष्ठम् ।

लगंडसाती-लगण्डशायी-भूम्यलग्नपृष्ठः । ठाणा० ३९७ ।

लगण्ड-किलदुःसंस्थितं काण्ठं तद्वन्मस्तकपार्धिणकानां

भुविलगनेन पृष्ठस्य चालगनेनेत्यर्थः । ठाणा० २९९ ।

लघु-प्रायस्तियंगूष्वंगमनहेतुः । ठाणा० २६ । स्पर्शभेदः ।

लघुभूत अनुपधित्वेन गौरवत्यागेन । ठाणा० ४६१ ।

लघुलाधवोपेत-शीघ्रतरः । जब् प्रब ४२९ ।

लघुस्सग-लघुस्वकः । उत्त० ३३० ।

माता । आव० १६२ ।

आव० १२२ ।

३१६ ।

351 1

लघुशाटिका-गन्धकाषायिकी । जंब प्रव ४२० ।

लच्छिघर-मिथिलानगर्यां लक्ष्मोग्रहनामचेत्यः । विशे०

लच्छिमई-जयचक्रिणः स्त्रीरत्नम् । सम॰ १५२ । षव्ठ-

वासुदेवस्य माता । सम० १५२ । उक्ष्मीवती-दक्षिण-

रुचकवास्तव्या पञ्चमी दिक्कुमारी महत्तरिका । जं० प्र •

३९१ । रहमीमती- षष्ठवासुदेवस्य माता पुरुषपुण्डरीक-

लच्छिमती-लक्ष्मीवती-दक्षिणरुवकवास्तव्या दिवकुमारी

लच्छिहर-लक्ष्मीगृहं-मिथिचायां चेत्यविशेषः । आव०

लच्छीकूड-लक्ष्मीकूट-पुण्डरीकद्रहसूरीकूटम् । जं० प्र०

लच्छी-चतुर्थवर्गे षब्ठमध्ययनम् । निरय० ३७ ।

। नि० चू० प्र० ३५७ आ ।

। ओघ० १३७ ।

। भग० ७०० ।

लगंडसाई-वक्रकाष्ठवायो । आव० ६४८ ।

सगेहिती-र्लागण्यति । आव० ६८४ ।

लगग-लग्नः । आव० ३४३ ।

लग्गइ-भवति । आव० ७०२ ।

लग्गिया-लग्ना । आव० १११ ।

लच्छोगिह-रुक्ष्मीग्रहं-मिथिलागां चैत्यविशेष: । उत्त०
163 1
रू झुणि झाए-लज्यते यस्याः सा लजनीया । ज्ञाता० १४३ ।
ल ज्ञनास-अ संप्राप्तकामभेद: लज्जानाश:-गुर्वादिसमक्षमपि
तद्गुणोकीर्तनम् । दश० १९४ ।
ल ज्जमाण –लज्जमान:–संयमानुष्ठानपर: । आचा० ३६ ।
लज्बमान:-लज्जां कुर्वाण: । आचा० ४५ । लज्जमान:-
स्वागमोवतानुष्ठानं कुर्वाणः, सावद्यानुष्ठानेन वा लज्जां
कुर्वाणः । आचा० ४५ ।
लज्ज्ञा∽लज्जा-त्रीडा सयमो वा प्रसिद्धा । भग० १३६ ।
लज्जा-अपवादभोक्ता संयमो वा। औप० ३२ । शिरसो-
ऽघोऽवनमनं गात्रसंङ्कोचादिका । अनु० १३६ । लज्जा-
संयमः । दश० १९९ । मनोवाक्कायसंयमः । राज०
११८ ।
लज्जाते -दर्शविधदाने पञ्चमप्रकारः । ह्रियादानं यत्तत्लज्जा-
दानम् । ठाणा० ४९६ ।
लज्जायित-रुज्जापितः-प्रापितचज्बः । प्रश्न० ६० ।
ल ज्जावण–छज्जामापय ति–प्रापयतीति लज्जापन: । प्रश्न०
ξο
लज्जासंजए-लज्जया सम्यग् यतते-कृत्यं प्रत्याहतो भव-
तोति लज्जासंयतः । उत्त० ८६ ।
लज्जासमा-लज्जासमा-लज्जा-संयमः तेन समा-सहशो
तुल्या संयमाविरोधिनी । दश० १९९ ।
लजिजए–लज्वितः व्रीडितः । ज्ञाना० १४३ । ज्ञाता०
२०२ । भग० ६८१ ।

लज्जू-संयमवानु रज्जुरिव वा रज्जु:-अवक्रव्यवहार: । भग० १२२ । रज्जुरिव रज्जु:-सरलत्वात् । प्रश्न० १५७ । रुज्जा-संयमः । उत्तब २६९ । रज्जुरिवावक-ध्यवहारात् । ज्ञाता० ७२ ।

लटहा-सलवणिमा । जीवा० २७५ ।

लट्टाशाक–शाकविशेषः । कौसुभशालनकम् । बृ० प्र• ३१४ आ ।

लट्ट-लष्टः-मनोज्ञः । ज्ञाता० १ । लष्टः-मनोज्ञः । जोवा० २२९ । लष्टः । आव० ४१५ । लष्टः-सीभाग्य-वान् । प्रश्न० ११६ ।

(908)

🬔 छद्धिवोरिए

लत्तगपह-लत्तकपथ:-अलक्तकस्थानं यावत् पदोः कर्दमो 1 (?) 1 लहुग-लष्ठः यत्राध्वनि । बृ० तृ० १६२ आ । यावन्मात्र लक्तकेन लट्टतर-लष्टतरः । आव० ३१८ । पटो रज्जन्ते तावन्मात्रो यत्र पथि कर्दमः । बृ० तृ० लट्टदंत-अनुत्तरोपपातिकदशानां प्रयमवर्गंस्य सप्तममध्य-यनम् । अनुत्त० १ । अनुत्तरोपपातिकदशानां द्वितीय-१६२ मा । लत्तिका-कंशिका । आचा० ४१२ । वर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । अनुत्त॰ २ । लष्टदन्तः-लत्तिया-कंसिका । ठाणा० ६३ । क्षन्तरद्वीपविशेष: । जीवा० १४४ । ऌट्ठदन्तनामा लत्तियासद्द-पार्बिणप्रहारबब्दः । ठाणा० ६३ । अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ४० । लद्ध-लब्ध:-प्राप्तः, उपनतः । दश० ६२ । लब्धः-लट्टदंतदीवे-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२६ । लब्धिविशेषाद् ग्रहणविषयतां गतम् । भग० २२४ । लटुबाहू-शीतलनाथजिनस्य पूर्वभवनाम : सम० १५१ । लब्ध:-उपलब्ध: । ज्ञाता० ११ । लब्धं प्राप्तं-अन्मान्तरे लड्रि-यष्टि:-दण्डः । और० ६९ । यष्टिः । ओघ० १७४ । तदुपार्जनापेक्षया । भग० १५९ । लङ्चिग्गहा-यष्ट्रिगहा-काष्ठिका । भौप० ६९ । लद्धट्ठ लब्धः-उपलब्धोऽर्थ:-परमार्थरूपो येन स लब्धार्थो लट्टिया-यष्टिः आत्मप्रमाणा । क्षोघ० २१७ । ज्ञाततत्त्व इति । सूत्र० ४०८ । ज्ञाता० १०९ । लट्टो-यष्टिः-आरमप्रमाणाः । ओघ० २१८ । द्वीपयष्टिः । लद्धट्टा-लब्धः-प्राप्तः पुब्करिणोशब्दान्वर्थतयाऽयों यथा सा भग० ३७७। आयप्पमाणा । नि० चू० प्र० १२४ अ । लडह-ललितम् । प्रश्न० ५३ । लडहराब्देन गन्त्र्याः लब्धार्था । सूत्र० २७० । आस्थानमास्था-प्रतिष्ठा सा लब्धा यया सा लव्धास्था । सूत्र ९७२ । लब्धार्थ पश्चाद्भागवत्ति (गृह्यते) । उपा० २२ । लडहा-सलवणिमा । जीवा॰ २७१ । जं० प्र० १११ । अर्थअवणात् । भग० १३५ । स्वतः । भग• १४२ । लड्डुक-मोदकः । ओघ० ४८ । लद्धलक्ख-लब्धलक्षः-अवसरज्ञः । प्रश्न० ४६ । लब्ध-लड्डुग-मोदकः । आव० ३०७ । नि० चू० प्र० ११ आ । लक्षः-अमोधहस्तः । जं० प्र० २३२ । लद्धसद्ध-खब्धशब्द:-प्राप्तस्यातिः । प्रश्न० ७१ । लड्डुगविय-लड्डुकप्रियः-मोदकप्रियः । पिण्ड० ३३ । लद्धा-लब्धानि सन्धानादिना । ठाणा० ४६६ । लब्धा-लड्डुय-लड्डुकः-मोदकः । आव० ५१४ । लण्हं-मसृणम् । जावा० १६० | प्रज्ञा० ८७ । श्रुक्ष्णं-उपाजिता जन्मान्तरे । ठाणा० २४५ । भवान्तरे मसृणम् । सम० १३८ । उपार्जिता । ज्ञाता० २४८ । ज्ञाता० १०७ । लब्धा लण्हा-श्लक्षणा-मसृणा । ठाणा० २३२ । मसिणा । नि० उपाजनतः । ज्ञाता० १३४ । चू॰ प्र॰ १२४ अ । मसृणा घुंटितपटवत् । जं॰ प्र॰ लद्धावलद्धी-लब्ध-लाभोऽग्लब्धिश्च - अलाभोऽपरिपूर्ण-20 1 लामो वा लब्धापलब्धिः । भग० १०१ । लता-कम्बा । ठाणा० २१६ । लताः-चम्पकलतादयः, लद्धि-लब्धयः-दानलाभमोगोपमोगवीर्यश्रोत्रचक्षुर्घाणरसन-येषां स्कन्धप्रदेशे विवक्षितोध्वंगतैकशाखाव्यतिरेकेणान्य-स्पर्शनाख्याः दश् । आचा० ६८ । लब्धिः-तदावरण-च्छाखान्तरं परिस्थूरं न निर्गच्छति ते खता विज्ञेया: । कर्मक्षयोपशमलक्षणा । आव० ३७७ । प्रज्ञा० ३० । पंक्तिः । नि० चू० द्वि० १२८ आ । लद्धिपुलाओ-लब्धिपुलाकः-यस्य देवेन्द्रदिसहशा ऋदिः, लताप्रविभक्तिक-एकविंशतितमो नाट्यविशेषः । जंब य श्रुङ्गनादितकार्ये समुखन्ने चक्रवत्तिनमपि सबलवाहनं चूरायतुं समर्थः । उत्त० २१६ । স০ ४१७ । लतावलयं - नालिकेरकदल्यादि । उत्त० ६९२ । लद्धिल्लिय-लब्धा-प्राप्ता । आव० ५०९ । लत्त-भवत्तोऽलक्तकः । ओघ० २९ । अलक्तः-अलक्तकः, लद्धिवोरिए-वीर्यान्तरायक्षयक्षयोपशमतो या वोर्यस्य लब्धिः सैव तद्वेतुत्वादीयं लन्धिवीर्यम् । भग० ९४ । अलक्तवानु मार्गः । ओघ० २६ । (९०७)

ल्बिवीरियं]

[लयायुद्ध

सिद्धिवीरियं-जो पुण संसारो जीवो अपज्जत्तगो ठाणाति सत्तिसंजुत्तो तस्स त । नि॰ चू० प्र० १९ अ । सिद्धो-लब्धि:- शक्तिमात्रम् । आचा० ६७ । प्राप्ति: । भग० ६१३ । केवलजानादिलब्धिनिमित्तत्वाल्लब्धिः । अहिंसाया: सप्तविंकतितमं नाम । प्रहन० १९ । लब्धि:- तत्तरावरणकर्मक्षयोप्शमरूपा । प्रज्ञा० ३०१ । सिद्धोअक्खर-योऽक्षरस्योपलम्भो लाभः सा लम्भनं लब्धि:- तत्त्वाध्वयर्गिस्यर्थ: । थ: श्रुतज्ञानोपयोगः यश्च तदावर- णकर्मक्षयोपशमः एतौ द्वावपि लब्ध्यक्षरम् । विशे० २५७ । सद्धे ज्व-लब्ध्यूर्वा । आव० १७३ । सन्द्युं-लब्ध्व्या । उत्त्त० १८१ । सद्धे ज्व्या-लब्ध्यूर्वा । आव० १७३ । सन्द ज्विज्ञा-लब्ध्यूर्वा । आव० १७३ । सन्द - उदकाई: करो यावता शुष्यति, तत मारम्योत्कृष्टतः पत्थ रात्रिन्दिवानि यावत्कालोऽत्र समयपरिभाषया लन्द- मित्युच्यते । विशे० १४ । लन्द:-कास्तः । वृ० प्र० २२१ व । लपण-लपनं-बह्वसक्वदालपनम् । दद्या० ९१६ । लब्ध्यत्तिभ-पदाद्युत्तरदानसमर्थ: । आचा० २ । सब्धि-ज्ञानदर्धनावरणीयक्षयोपश्मरूपा यत्यन्निधानादारमा द्वव्यन्दियनिर्द्यत्ति व्याप्रियते । आचा० २ । मावेन्द्रियभेदः । भग० ८७ । आरमनो ज्ञानादिगुणानां तत्तत्कर्मक्षयादितो लाभः । भग० ३५० । श्रेत्राविग्रुणानां तत्तत्कर्मक्षयादितो लाभः । भग० ३५० । श्रेत्राव्यि- दिविषयस्तदावरणक्षयोपश्ममः । जीवा० १६ । लब्ध्यपर्याप्तकाः-येऽपर्याप्तका एव सन्तो म्रियन्ते ते लब्ध्यपर्याप्तकाः-येऽपर्याप्तका एव सन्तो म्रियन्ते ते लब्ध्यपर्याप्तकाः-येऽपर्याप्तका एव सन्तो म्रियन्ते ते लब्ध्यपर्याप्तकाः-येऽपर्याप्तका एव सन्तो भ्रियन्ते ते लब्द्याप्तांत्तकाः । प्रज्ञा० २६ । येऽपर्याप्तका एव म्रियन्ते ते । जीवा० १० ।	१७७ । लयंत-ग्रह्णत् । आव० ७२० । आवदातः । उत्त० ३०४ । लय लयः-जीतता. तिरोभावः । विदे० १०६२ । लत – अशोकलतादिः । ज० प्र० १६६ । लता-कम्बा। ज० प्र० २३४ । लयः-तःत्रीस्वनविशेषः । दग्न० द८ । लयण-लयतं-गुहादिकमाभ्रयः । सूत्र० ३०१ । लयनं- शिलामयग्र्हम् । प्रभ० १२ । लयनं-स्थानं वसतिरूपम् । दश० २३६ । लयनं-ग्रहम् । जं० प्र० ३२१ । लयनं- उत्कीर्णपर्वतग्रह गिरिगुहा वा, कार्धटिकाद्यावासस्थानं वा । अनु० १४९ । लयतम-ग्रुहा । उत्त० ४९३ । जीता० २६९ । लयतम-ग्रुहा । उत्त० ४९३ । जीता० २६९ । लयतम-ग्रुहा । उत्त० ४९३ । जीता० २६९ । लयत्म-प्रुङ्ग्रदाध्वत्यत्ययेनाङ्ग् लिकोशकनाहतायास्त- ग्व्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरतो गातुयंद्रोयं तत् । ठाणा० ३६६ । तन्त्रीस्वरप्रकारो लयस्तमनुसरता स्वरेण यद् गीयते तत् । अनु० १३२ । चडत्यं नट्टं । ति० घू० तृ० १ छ । लया-येष्ठं स्कन्ध्रप्रदेशे विवक्षितोध्वंशाखा व्यतिरेकेणा- म्यत् शाखाम्तरं तथाविधं परिस्यूरं न निर्गच्छति सा लता । जीवा० २६ । खता-तियंक्शाखा । जीवा० १८२ । लता-पद्मादिका । जं० प्र० ४१७ । लता- वल्ली । कायोरसर्गे दोषविशेषः । आत० ७६९ । लता तिर्यव्याखाप्रसारामावात् । जं० प्र० ४१७ । लता वल्ली । कायोरसर्गे दोषविशेषः । जात० ७६६ । तता सम० १२६ । सूत्र० ३१२ । लता-अशेकलतादिः । भग० २०६ । लता-कम्बा । प्रभ० २७, १६४ । जं० १४७ । लता-तनुका । और० ६ । लता-पम्पक- लतादिः । जीवा० २६ । खता-अशेकल्तादिः । जाता-कम्बा । जाता० ६४ । राताः ३३ । जाता० ६४ ।
	लतादिः । जीवा० २६ । लता–अशोकल्ठादिः । झाता०
लभई-लभते-भवत्यामाव्यम् १ आघ० १५५ ।	लयाजुद्ध एकोणषब्ठीका । ज्ञाता० ३८ ।
लभियाणवि लब्धवाऽपि । उत्त० ४७७ ।	लयायुद्ध-योषयो यथा लता वृक्षमारोहन्ती आमूलमाशि-
लम्बक- । प्रज्ञा० ४७३ ।	रस्त ववेष्टि तथा यत्र योघः प्रतियोध छ(रो)रं गाढ
र्सम्बनोत्क्षे । ईर्यापयप्रतिक्रपणाद्युत्तरकालम् । आव०	निपीड्य भूमो पतति तत् लतायुद्धम् । जं० प्र० १३९ ।
•	oc)
	- /

ललइ]

ललइ-ललति-मनईप्सित यथाभवति तथा वत्तंते । जीवा०	छल्छ-लल्ल:-अव्यक्त: । प्रश्न० ४१ ।
२०१ ।	ल् झवक -नरकावासविशेषः । भक्त० । सीतपडतं ण सहति ।
ललति-मनईप्पितं यथाभवति तथा वत्तंते । जं० प्र०	নি॰ चू॰ तृ॰ ३४० (?) ।
४६ ।	लक्तित्याकरण-बलरखनम् । दश० १८६ ।
ललाट-भालम् । आचा० ३८ ।	ळवंग-तंबोलपत्तसहियाः खायइ तं । नि० चू० दि० ६०
ललिअ-ललितम् । आव॰ १७२ । तलिन: मनोज्ञचेष्टाः	अ । लबङ्गं-फलविशेषः । जीवा० १३६ । प्रश्न० १६२ ।
कल्तिः । ज॰ प्र॰ १ ४ । लल्ति–प्रसन्नता । जं०	रुवंगरुक्ख- । भग० ८०३ ।
प्र॰ २१४ । ललित–पाशकादिक्रीडा । संप्राप्तकामस्य	ल्वंगविट्ठ-दाणफल अप्पणा कहेति कहावेता जो पाद
पञ्चमो भेदः । दश० १९४ ।	उप्पादेति एमं । नि० चू० प्रे १४१ ला ।
ललिअमित्त-ललितमित्र:-दत्तवासुदेवपूर्वभव: । आव०	ल्वंगुरुक्ख-वलयविशेषः । प्रज्ञाः ३३ ।
१६३ ।	छव-एकोनपञ्चाशदुच्छ्वासप्रमाणः । ३४१ । सप्तप्राण-
ललिइंदिय-ललितेन्द्रियः-गर्भेश्वरः, राजपुत्रादिः । दश०	निष्पन्न एकः स्तोकस्तैः सप्तभिः । अनु० १७६ । कर्म ।
4 88 1	सूत्र ६६। सप्त स्तोकायः स लवः । जं० प्र०
ललिइंदिया-आगब्भाउ ललियाणि जेसि ते, धच्चंत-	१० । अलापी:- उक्तवती । उत्त० १३७ । लपतीति
सुहितत्ति । दश० चू० १३६ ।	लपः-वाचालः, घोषितानेकतक्कंविचित्रदण्डकः । सूत्र●
ललिए-ललितः-सुदर्शनबत्तदेवपूर्वभवः । आव० १६३ ।	३९३ । लवः-सप्तस्तोकाः । जीवा॰ ३४४ । लवः-
ललित-इट्टं। नि॰ चू॰ प्र० १४८ झा।	सप्तस्तोक (सप्तप्रमाण)रूपः । भग० २११ । जवः-
ललियग-ललिताङ्गः-ईशानदेवलोके इन्द्रः । आव० ११५ ।	सप्तस्तोकप्रमाणः । भग० २७६ । सप्तस्तोकरूपः ।
ललियंगअ-ललिताङ्गकः-ईशाने श्रीप्रभे विमाने ऋषभ-	ज्ञाता॰ १०४ । खव:-बिन्दु: । आव॰ २३६ ।
देवपूर्वभवः । आव० १४६ ।	अवद्य- लवकितंसञ्जातपत्तवलवमङ्कुरवदिध्यर्थः । भग०
ललिय-ललितं-प्रसन्नता । औप० १३ । ललितं-सलील-	३७ । पञ्चवितः । ज्ञाता० ४ । प्रत्ववितः । अोप० ७ 👔
गतिः । ज॰ प्र॰ ४१६ । रुलितं-श्रुतिसुखम् । ज०	लवकितः-सञ्जातपत्नवलवः । जं० प्र० २५ । पत्नवितः ।
५२८ । ललितं–प्रसन्नता । ज्ञाता॰ २४ । ललित–	जीवा॰ १८२ ।
ईप्सितम् । १६८ ।	छवक्षणम्— । आचा॰ १६५ ।
लहियघडा-जल्बूदिता मुनयः । सं० ।	खबङ्ग-औषधिविशेषः । आव० ८११ ।
छछियमित्त-सप्तमवासुदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १४३ ।	लवङ्गदलम्- । जीवा० १६१ ।
छढिया-क्रीडाप्रधाना । ज्ञाता० २०५ । अन्त० १६ ।	छवण–सान्निपातिकरसोपेतत्वात् लवणम् । जीवा० ३०३ ।
अकुटिलत्वम् । व्य० प्र० २६० आ । ललिजा−दुर्ललित-	जीवा० ३७० । ऊषभेदः । मृत्तिकाभेदः । आचा०
गोष्ठी । भुजङ्गनमुदायः । अन्त० १९ ।	३४२ । प्रकृतिक्षारं, तथाविधि शाकादि लवणोत्कट
ललियागोट्टी-ललितागोष्ठी-उदयो मारणान्तिक इति	वा अन्यत् । दश॰ १८० ।
विषये गणिका । आव॰ ७२३ ।	्रवणपंचय∽लवणपञ्चकं-सैन्धवसीवर्चलबिड रौमसामुदल∙
छिटियासणिओ- इष्टासनभोजनपरिवेषिकः दिभागश्च घटायां	क्षणम् । सूत्र० १४६ ।
बृ॰ दि॰ १९० आ । अविधिपुर: कर्मवारक: । अवि-	छवणसमुद्द-असङ्ख्यातद्वीपसद्रेषु प्रथमः समुद्रः । ज्ञाताव
धिना पुरः कर्मकारिणीं व।रयति तदा लल्जितासनिक: ।	628 835 1
ब्रिजि २८४ जा।	े १२१, १३२ । उवणसमुद्देत− लवणसमुद्रान्तः∻लवणसमुद्रदिक् । जीवा०
(90	o'q)

छवणसमुद्र]

३१५ । छवणसमुद्ध-जम्बूद्वोपपरिक्षेगी समुद्रः । प्रज्ञा० ३०७ । लवणरसास्वादनीरपूरितः समुद्रः । अनु० ६० । छवणोदए-लवणोदक लवणसमुद्रे । प्रज्ञा० २९ । छवमात्रीकृतः-विदारितः । उत्त० ५०७ । छवय-लवकः-एकोरुकद्वोपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ । छवस्तिम-छवसप्तमः-पञ्चानुत्तरविमानवासीदेवः, सर्वोस्क्र-	छवसप्तमः -अल्पतरदेवविशेषः । उत्त० ६७ । उवा-शाल्यादिकवलिकालवनक्रिया प्रमिताः कालविभागाः । भग० ६४१ । लवाति-सप्तस्तोकप्रमाणा लवाः । ठणा० ६६ । लवलाव-कालोपलक्षण तेन क्षणे क्षणे सामाचार्यं नुष्ठानं कार्यम् । सम० १८ । क्षणे क्षणे सामाचार्यं नुष्ठानम् । प्रश्न० १४६ । लवालवं-कालोपलक्षणं क्षणे क्षणे सामा- चायं नुष्ठानं कार्यं । योगसङ्ग्रहे सप्तविंशतितमो योगः ।
ष्टस्थितिवर्त्ती प्रधानः देवः । सूत्र० १५१ ।	
डवसत्तमा-लवसप्तमा-अनुत्तरसुरभवस्थितिः । प्रश्न०	छवावसंकी-लव-कर्म तस्मादपशङ्कितुं अपसत्तुं शीखं
१३५ । लवसप्तमा–अनुत्तरसुरभवस्थितिः । एकोनपञ्चा	यस्य स छवापशङ्घी । लोकायतिक: शाक्यादिश्च । सूत्र •
श्वतउच्छ्वासानां लवो भवति, वीह्यादिस्तम्बलवनं वा	2881
लवस्तश्प्रभाणः कालोऽपि लवः, ततो लवैः सप्तमः	स्वेवि~ । भग० ५५५ ।
सप्तप्रमाणेः सप्तसङ्ख्यं विवक्षिताध्यवसायविशेषस्य मुक्ति-	छसण- ज्ञुनं-कन्दविशेषः । उत्तः ६९१
सम्पादकस्यापूर्यमाणयां स्थितिर्बध्यते सा। प्रश्न० १३४।	छसि-रसिका। बृ० द्वि० २५४ अ।
मान माः सपदादेराक्वतिगणत्वात् क्वित्रप् सप्तभिरपूर्यः	ॡसुण-लञ्जनं- कन्दविशेषः । आव० १०१ ।
मार्णमा परिच्छे : प्राप्यतया मोक्षणमनयोग्यानामायुष्कस्य	छसुन-दुर्स्भगन्धपरिणता । प्रज्ञा० १० ।
येषां तानि सप्तमानि, लवैः कालविशेषैः सप्तमानि	छहु-प्रायस्तियंगूर्ध्वाधोगमनहेतुरकंतूलादिनिश्रितो लघुः ।
छवसप्तमानि । उप० मा० पृ० क्रि । मानं माः परि-	अनु० १ १० । वायु: । उत्त० ४१० ।
च्छेदः सम्पदादेराकृतिगणत्वात् किए सप्त च ते माश्च	छहुअ -स्तोकता । आव∘ ४४१ ।
सप्तमाः, एकपदव्यभिचारेऽपि समासः, लवः कालविशेषः,	ढहुईलध्वी-शुझिका। जं∘ प्र०४१।
ल्वानां सप्तमाः स्वसप्तमाः, अविद्यमाना लवसप्तमाः	छहुईकओ-लघुकृतः-विगोपितः । धाव० ७०४ ।
सप्तमोसवः सेत्स्यतां । उप॰ मा॰ पृ॰ १७। लवसप्तमा-	छहुओ- लघुकः । वृ० प्र० ४६ झ ।
सप्तलवाः कालविशेषा आयु प्रभन्नु स्यात् सप्तलवप्रमाणं	लहुकरण-लहुकरण गमनादिका बीझक्रियादक्षत्वमिस्यर्थः ।
यद्यायुः प्राप्ये ग्रेस्यर्थः ततः सिद्धचेयुः परं त आयुस्ता-	भाता ९२ । लघुकरणं-दक्षत्वम् । उपा० ४४ ।
वन्मात्रं नहु-नैव भवति ततस्ते लवसप्तमा देवा जाता	लहु परवकमे- लघुपराक्रमः-ईशानेन्द्रस्य पादत्राणिकाधि-
छवे सप्तमे सिद्धिरभविष्यत् यदि तावदायुर्भवेद्येषां ते	पतिः । जं० प्र० ४०५ । ठागा० ३०३ ।
छवसप्तमा नाम्नेकार्थे समासो बहुलमिति समासः	लहुब्भूओ-लघुभूत:-वायुः । उत्त० १०१ ।
ल्वसप्तमा । व्य० द्वि० १३२ आ । लवाः–शालादि-	लहुभूय-लघुभूतः-प्रस्पोपधितया गौरवायागाच्च, लघुभूतो
कवलिकालवनक्रियार्श्रामताः कालविभागाः सप्त-सप्तसंख्या	वायुस्तद्वद् यः सततविहारः सः । अोप० ३७ । मोक्षः
मानं-प्रमाण यस्य कामस्यासौ लवसप्तमस्तं लवसप्तमं	संयमो वा । आचा॰ १६४ । लघुमूतः-वायुः । दश०
कालं यावदायुष्यप्रभवति सति ये जुभाध्यवसायवृत्तयः	११८ । लघुभूतः-संयमः । उत्त० ४१० । लघु:-वायु
सन्तः सिद्धि न, गता अपि तु देवेषूर्रमझास्ते अवसप्तमाः,	स्तद्वद्भूतं-भवनमेषां लघुभूताः वायूपमाः । उत्त• ४१०) स्वयग्रमामी-स्वयभ्वो-मोभः संगणे वा वं गव होस्
ते च सर्वार्थसिद्धाभिधानानुत्तरसुरविमालनिवासिनः ।	लहुभूयगामी-लघुभूतो-मोक्षः, संयमो वा, तं गंतु शोछ- मस्येति लघुभूतगामी, लघुभूतं वा कामयितुं घोलमस्येति
मग० ६४१ ।	יזראיט משקעמייזי, משקעמ או אורואס עומארעומ

छहुभूयविहारी]

, लगुभूतकामी । आचा० १६४ ।	छगणादिना भूमिकायाः संमृष्टीकरणम् । भग० ५६२ ।
<mark>ल्हुभूयविहारो−</mark> लघुभूतविहारी-अप्रतिबढविहारी । उत्त० ४१० ।	यद्भूमेर्गोमयादिनोपलेपनम् । राज० ३६ । यद्भूमेश्छ- गणादिनोपलेपनम् । औष० ४ । यद्भूमेर्गोमयादिना
लहुय-रुघुक-सत्त्वसारवजितःवेन तुच्छ क्षीघं वा । प्रश्न ।	उपलेपनम् । जीवा० १६०, २२७ । प्रज्ञा० ८६ ।
१२० । लघुकः-त्रिंशद्विसपरिमाणः । व्य० प्र० १८७	लाउए-तुम्बकत्रेपणभुवम् । ओघ० ६४ ।
अ। 	लाउडिय-इंगरपेच्छणयं । नि॰ चू॰ प्र॰ ३४८ अ ।
ल् हुयतराग –लघुतरकः–पंचविंशतिदिनमानः । व्य० प्र∙	लाउताल- । नि॰ चू० १०६ अ ।
120 I	लाउपण्णो– । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।
ल्हुयत्तं- । ज्ञाता० ११४ ।	लाउय-अलाबुकम् । ओघ० १४९ । तुम्बिका । भग०
लहुया-त्रीव्दियजीवविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।	1968 I
ल्हुल्यिादी− । नि० चू० प्र∙ ३ आ ।	लाउयवणे- । भग० ३६ ।
लहुवित्तोपरिक्खेव–वत्तंनं वृत्तिः- द्वात्रिंशत्कवलपरिमाण-	लाउ यवण्णाभ- आर्द्रतुम्बवर्णाभं–राहुविमानम् । सूर्य ०
लक्षणा तस्याः परिक्षेपः−संक्षेपो वृत्तिपरिक्षेपः ऌघुर्वृत्ति•	250 1
परिक्षेपोऽस्येति लगुवृत्तिपरिक्षेपः । आचा० २६४ ।	छाउछिया-डंगराः-दस्यवः । बृ॰ द्वि॰ २७३ आ ।
छहुस–अल्पम् । नि० चू० प्र० १३३ था ।	लाउ ल्लोइय- लाइयं-छगणादिना भूमो लेपनं उल्लोइयं-
लहुसग-लघु:-गुणगोरवरहितः स्व:-आत्मा विद्यते यस्य	सटिकादिना कट्यादिषु ध वसनम् । ज्ञाता० ३९ ।
स ऌघुस्वकः । प्रश्न २७ ।	छाएइ-ददाति-अर्पयति । दश॰ १०४ ।
ल्हुसतरग–ल्घुस्वतरकः दशदिवसमानः । व्य० प्र० १८७	लाएत्तु-लापयिस्वा-लागयित्वा । बृ० द्वि० ४४ अ ।
म ।	लाक्षा-जतु, दारुमृत्तिके प्रसिद्धे इति । ठाणा० २७२ ।
छहुसयंसि-लघुः स्व-आत्मा स्वरूपं अस्य स लघुस्वकः-	लाक्षारसः । जोवा० १९१।
अल्पस्वरूपः । ज्ञाता० ६६ ।	लाघव-द्रव्यतोऽल्पोपघिता भावतो गौरवत्रयत्यागः ।
लहुसोय-लघुस्वक:-पंचदघदिवस: । व्य० प्र० १८७ झ ।	अोप॰ ३२ । अल्पोपधित्वम् । प्रश्न० १३७ । लाधवं-
लहुरसग-स्तोक: । व्य० प्र० १८५ अ । रुघुस्वभाव: ।	अप्रतिबद्धता । आव० ६४६ । खाघवं-द्रव्यतोऽल्पोपधिरवँ
भग० ४७० । तुच्छाशयत्वादिना लघ्व्यः । उत्त० १०४ ।	भावतो गौरवत्यागः । कियासु दक्षत्वम् । भग० १३६ ।
लहुहत्थ-क्रियासु देशहस्तः । ज्ञाता० ७९ । लघुहस्तः-	लाघवं-क्रियासु दक्षस्वम् । ज्ञाता० ७ । द्रव्यतोऽल्पोग
दक्षहस्त: । विपा० ७४ । लघुहस्त:-हस्तलाघव: । प्रश्न०	पधिस्वम् । ज्ञाता० ६ । क्रियासु दक्षत्वम् । राज●११६ ।
४६ ।	लाघवपहार-लाघवप्रहारः-दक्षताप्रयुक्तघातः । प्रभ•
लहू–लघुः-परिणामलघुः । जीवा० ३५५ ।	861
लाइअ-छाणादिना भूमेरुालेपनम् । जं० प्र० ७६ ।	लाघविय-लाघविकं-अल्पोपधिकम् । भग० १७ ।
लाइउं-ग्रानेतुम् । आव० ४३६ ।	लाङ्कलं- । प्रज्ञा० ४७३ ।
लाइओ-दत्तः । कोघ॰ १४२ ।	ठाजा-शालित्रिह्यादेरग्निना यो ठाजः क्रियते स इति ।
लाइताओ-लगनः । आव० ३५४ ।	आचा॰ ३२३ ।
लाइम-लवनवती-लवनयोग्य: । दश० २१९ ।	। लाङछतम्−अङ्कनम् । आव० १८८ ।
लाइमाः-लज्जायोग्याः रोपणयोग्या वा । आचा० ३९१ ।	1
लाइयं-यद्भूमेश्छगणादिनोपलेपनम् । सम० १३६	

(998)

लाटा]

आव० ४३७, ६८५ । णाम बीहिया तिमिलं मट्टें छाटा-जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५४। भुजिता तोण तंदुलेसु पेज्जाकज्जति तं । नि० चू० लाटाचार्य-आचार्यविशेषः । नि॰ चू० प्र० १५३ आ । । नि॰ चू० तृ॰ ६७ आ । মত १০০ জা। ভার– छाढ-सदनुष्ठानतया प्रधानः । उत्तद ४१४ । जनपदवि-लायातरणं-लाया-विहिया-तिमिउं भट्ठेसु भुज्जिता ता-शेष: । भग० ६८० । जनपदविशेष: । आचा० ३७८ । ण तेंदुलेसु पेज्जा कज्जति तं । नि० चू० १०० आ । येन केनचित् प्रासुकाहारोपकरणादिगतेन विधिनाऽऽत्मानं लालप्यणपत्थणा-लालपनस्य-गहितलापस्य प्रायंनेव प्रार्थना लालपनप्रार्थना। तृतीयाधर्मद्वारस्य पश्चविंशतितम यापयति-पालयतीति लाढः । सूत्र० १८६ । लाढः-यापकः, लःढयति प्रासुकैषणीयाहारेण साधुगुणैर्वाऽऽत्मानं नाम । प्रश्न० ४३ । यापयतीति लाढः, प्रशंसाभिधायि वा देशीपदम् । उत्त० लालण्पनाण-लालप्यमानः-भोगार्थमत्यर्थं लपन् वाग्दण्डं १०७ । साधु जम्हा उग्गमुत्पादणेसणासुद्वेण आहारो-करोति । आचा० १२२ । वधिणा संजमभरवहणट्टयाए अप्पणो सरीरगं लाढेतीति लान्ना-ललतोति लाला अत्रुट्यन्मुखश्लेष्मसन्ततिः । आचा० खाढो । नि० चू० तृ० ३५ आ । १३८ । मुखाद् यो आव: । जीवा० ३९ । जीवा० लाहावज्जभूमी-लाढावज्जभूमिः-म्लेच्छभूमिः। शुद्धभूमिः। २०७। लाला, मुखात् स्नावः । प्रका० ४७ । वट्टा । वतिः । नि० चू० तृ० २१ अ । वतिः । बृ० द्वि० बाव० २१२ । लाढाविसय-लाढाविषयं-जनपदविशेषः । आव० २०६। १७७ अ। लालाओ-वज्तमय्यः । ज॰ प्र॰ ५३ । छाढाहि-यापय । उत्त० २७३ । लालाविस-लालाविषः-उरःपरिसर्पविशेषः । जोवा० ३१। लाढेति-स्थापयति, । वृ० दि० २४८ आ । लिप्पासण-लिप्यासनं-मधीभाजनम् । राज० ९७। ला**छाविसा-**लाला-मुखात् स्नावः तत्र विषं येषां **ते** लालाविषाः । प्रज्ञा० ४६ । लाबू-तुम्बकम् । अनु० १४२ । लालियं-लालितं-अश्वकलाविशेषः । उत्त० २२३ । लाभंतर-बामान्तरं-लाभविच्छेरः । उत्त० २१८ । **लाभंतराय-**यदुदयवशाद्दानगुणेन प्रसिद्धादपि दातुर्ग्रहे लालेमाणे-उपलालयतु-लोलया उपप्रुखानः । राज० ४३। लावक-लावक:-पक्षिविशेषः । प्रश्न ५ । सिखिधूम-विद्यमानपि देयमर्थजातं याञ्चाकुशलोऽपि गुणवानपि वर्णलावक: । नि० चू० द्वि० ७१ अ । याचको न लभते तछाभाग्तरायः । प्रज्ञा० ४७५ । लावकादिखेड्ड-रमणम् । आव० ३४६ । स्ताभ-अर्थावाप्तिः । उत्त० २९७ । लम्भनं लाभः अपूर्वार्य-लावग-लावकः-पक्षिविशेषः । आचा० ९६ । जावकः-प्राप्तिः । उत्त० २१७ । खामः । व्य० द्वि० ३४१ पारापतः । आव ८१९ । लावकः-लोमपक्षिविशेषः । अग । छाभत्थि-लामाधी-भोजनमात्रादि प्राप्स्यर्थी । जं० प्र० জীৰা০ ४१। २६७ । लाभार्थीः-सामान्येन खाभेष्तुः । ज्ञाता० ५८ । लावगा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । अल्पतरा । নি০ বু০ স০ ২৩৩ ল । । তাঁ০ স০ ২४২ । लाभविजयः-लावण-लवणसंस्कृतः । विपा० ४९ । लामंति-रम्याणि । औष॰ ७० । लावणिया-लावणिका लवणसमुद्रभवा । सूर्यं० २००। लाम-रम्याणि । जब्प्रब २६४, ५३० । लावण्ण - लावण्यं – स्पृहणीयता । प्रश्न० ५४ । लावण्यं – लायंत-आददान: । आव० ६९७ । लाता । आव० । सौन्दर्यम् । आव० ५६९ । लावण्यं-आकारस्य स्पृह-४२४ । णीयता । जं० प्र० ११६ । लावण्यं-शरीराकृतिविशेषः में 🖗 🕸 ज्ञाता० २३० । लायप्रहार-भग० ६४३ । नयनमनतामाल्हादको गुणः । उत्त० ६२६ । राया-विहिया । नि॰ चू० प्र॰ १०० वा । राजा ।

(582)

তাৰন্ন 🗍

[लिप्पत्

लावन्न-लावण्यं-आकारस्य स्पृहणीयता । औष० १३ ।	पुनःकस्य चतुर्थो भेदः । उत्त० २१६ ।
बुवण्यअतिशायी मनोभवविकारहेतुः परिणतिविशेषः ।	लिंगभिन्न-लिङ्गभिन्न-तिङ्गव्यत्ययः, सूत्रदोषविशेषः ।
प्रज्ञा० ५५१। लावण्यं-स्पृड्णीयता । ज्ञाता० २८१।	आव⇒ ३७५ ।
लावण्य-स्पृहणीयत्वम् । ज्ञाता० १६५ ।	लिंगावधो- । ध्य० द्वि० ३३० छ ।
ला वयंति- उपनिमन्त्रयेयुः-उपलोभयेयुः । सूत्र० १६ ।	लिगो-लिगिनः-असंजता गिही लिगी वा । लिगमेवां
लावलवि यं- लोल्योपेतम् । आव० ५३७ ।	विद्यत इति लिगिन:अन्य पाखण्डिनः इत्यर्थः । निक
लावलव्वता द्रुतत्वेन । नि॰ चू॰ दि॰ १५ अ ।	चू^ द्वि० १३० व ।
लावालुंको – । भग० ५०३ ।	स्टिछा- पु ल्लीस्थानम् । ठाणा० ४१९ ।
लाविया–उपनिमन्त्रणा । सूत्र० ४९ ।	लिंड-लिन्द्रं अर्शवलपुराणजलवत् । प्रश्न० १६३ । ज्ञाता०
लासक-लासको:य रासकान् गायति, जयशब्दप्रयोक्ता	६३ ।
वा भाण्डः। राज० २ ।	लिंद- । जीवा० ३७० ।
लासकदेशज-लासिकिः । ज॰ प्र॰ १९९ ।	ळिपण-लिम्पनं-छगणादिना भूमेः प्रथमतो लेपनम् । प्रश्न०
छासग-लासक:-यो रासकानू ददति तेषां प्रेक्षा । ज०	820 I
प्र० १२३ । लासकः-यो रासकानु गायति, जयशब्द-	लिंपेति-छगणादिना पुनर्मसृणी कुर्वति । ज्ञाता• ११९ ।
प्रयोक्ता वा भाण्ड इति । जीवा॰ २८१ । प्रक्ष०	लिब-लिम्बः-बालोरस्रस्योर्णायुक्ता कृतिः । ज्ञाता० १३ ।
१४१ । औप० ३ । अनु० ४६ ।	छिवो- । नि० चू० प्र० २२४ आ ।
लासगा-जयसद्दपयोत्तारो लासगा-मडा इत्यर्थः । नि•	लिक्ख–गणना । उ॰ मा॰ या॰ ४३७ ।
ন্বু০ স০ ২৩৩ গ ।	लिक्खइ-रेखादीयते । उ० मा० गा० ४३७ ।
ढासति-लास्ययति-लास्यरूपं नृत्यं करोति । जीवा०	लिक्खा- । भग० २७५ ।
२४७ ।	लिङ्ग-वर्षांकल्गादिरूगो वेषः । उत्त० ५०३ । लिङ्गाः-
लासिया-लासिका-घात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।	रजोहरणमुखपोतिकादिः । व्यव० ३ ।
लाह-लाभमद:-लाभस्य मानम् । आव० ६४६ ।	लिङ्गतः-कषार्यलिङ्गल्तरं कुर्वन् । ठाणा० ३३७ ।
लाहनक-प्रहेणकम् । पिण्ड० १०३ ।	लिङ्गभिन्न-यत्र लिङ्गग्यस्ययः । अनु० २६२।
लाहुक्कं-लाधवम् । बू॰ तू॰ २११ मा ।	लिच्च-कोमलानि नम्रशीलं च । जं० प्र०११ ।
लिग-रजोहरणमुखवस्त्रिकारूपम् । व्य० प्र० १८४ अ ।	लिच्छारिए-लिप्तम् । नि० ० तृ० ७२ था ।
प्रव्रज्या । वृ॰ तृ० ७८ व । लिङ्ग-साधुरेधः । भग०	लिच्छारियं-लिप्तम् । आव० ७४२
६१ । लिङ्गघते साधुरनेनेति लिङ्गं-रजोहरणादिधरण-	लित्त-नम्रशीलम् । नमनशीलम् । जीव० २१० ।
लक्षणम् । लिङ्गघते-गम्यतेऽनेनायं व्रतीति । आव०	दिग्धम् । सम० १३६ । सर्वतो गोमयादिनैव लिप्तम् ।
५२५ । रजोहरणम् । व्य० प्र० १६७ अ । ठाणा०	भग० २७४ । लिप्तं–उपदिग्धम् । प्रज्ञा०
२३४ ।	लिप्तं-नवम एषणादोष: । पिण्ड० १४७ ।
लिंगकस।यकुसी टकषायकुशीलविशेष: । भग० ६१० ।	लित्ताणं सर्वतः । ठाणा० १२४ ।
लिगपुरुाए-लिङ्गमाश्रित्य पुलाकस्तस्यासारताकारी-विरा-	लिन्द्र गोवराक्ष(स्प)रसविशेषकलितत्वात् । जीवा० ३०३।
धको लिङ्गपुलाक: । भग० ८९० ।	लिपि–अष्टादशस्थानोवना । ज॰ प्र॰ १३७ ।
लिंगपुलात-यथोक्तलिङ्गाधिकग्रहणात् निष्कारणेऽन्यलिङ्ग-	लिप्तं– । आचा० ३४५ ।
करणाद्वा लिङ्गपुलाकः । ठाणा० ३३७ । लिङ्गपुलाकः-	′लिप्पत्- । कोघ० १३९ ।
(झल्प० ११५)	(? ३.)
	· · ·

र्रेलप्पासण]

[लूयातंतुपुडग

लिप्पासण-लिप्पासनं-मधीभाजनम् । जीवा० २३७।	लुक्खकच्छू-रूक्षकच्छुः-खर्जूंविशेष: । उत्त० ३०१ ।
लिप्सा-लब्धुमिच्छा । आव० ८२५ ।	लुक्खत्रंधणपरिणाम-रूक्षस्य सतो बन्धनपरिणामः-रूक्ष
लिम्ब–लिम्ब कोमलं नमनशीलं च । राज∘ ३७।	बन्धनपरिणामः । प्रज्ञा० २८८ ।
लिवी–लिपिः-पुस्तकादावक्षरविन्यासः । भग० ५ ।	लुक्खया-रूक्षता । भग० ३०६ ।
दोहि मिलिउ उप्पाइया अधवा दुमिडमाइ । नि० चू०	लुईतो-लुठनु-गच्छन् । झाव० ३५१ ।
२० २५२ अ।	लुद्ध-लुब्धः । ओघ० १४० । लोधं-गन्धद्रव्यम् । दश●
र्लिसति-दर्शनीयत्वातिशयतः श्लिष्यति । जीवा १९६।	२०६ । आचा० ३६३ ।
ेलिसिस्सामो–इलेषयिष्यामः । सूत्र० ४१३ ।	लुद्धदिहुँता– । नि० चू० प्र० २०२ अ ।
लिसी-ॠषयः । बृ॰ द्वि॰ २५३ अ ।	लुद्धणंद-लुब्धनन्दः वणिग्विशेषः । लोभे उदाहरणम् ।
लिहइ-लेढि । विशे० ६३४ ।	अाव॰ ३९७ । लुब्धतन्द:-लोभवशात् शूलायां भिन्न: ।
छोनता-तिरोभाव: । विशे० १०६२ ।	आव० ३६७ ।
लोलट्टियसालभंजिया-लोलास्थितशालभक्तिका - लोला	लुद्धणंदी-लोभे इम उदाहरणम् । नि० चू० प्र० ३५२
स्थितपुत्रिका । जीवा० २०४, ३०६ ।	अख्याचा गांग रेग उपाहरणम् । गांठ चूठ प्रेठ ३२२२ आ ।
लोला-ललित।ङ्गनिवेशरूपा । ज० प्र० ५१ । ललिता-	लुद्धनद-लुब्धनन्द:-पञ्चमाणुवते उदाहरणम् । आव०
ङ्गनिवेशरूपा । जीवा० २०६ ।	ुरुद्राप उत्पति विकासुप्रति उदाहरणम् । आवण् ८२६ ।
लीलाकट्ठय-लीलाकाष्ठम् । आव० २२४ ।	लुद्धय-लुब्धकः-व्याधः । प्रश्न० १३ ।
छीलाकम्बिका-लीलावेतः । लीलायष्टिः । नंदी० १४८ ।	जुप्ततेजा-अर्दीभूततेजाः । भग० ६५४ ।
सुंक – । नि॰ चू० द्वि० १५७ आ ।	लुप्पत-लुप्पमानः-छिद्यमानः । उत्त० २६४ ।
र्ऌंग-मेजकम् । भग० ५६ ।	ुषु परि-जुप्पत-कर्मणा क्लेशमनुभवति । आचा० ३०१ ।
लुग्गसि-रुग्ने जीर्णतां गत: । ज्ञाता० ११५ ।	छुप्पत-छुप्यते-दारिद्रचादिभिर्बाध्यते । उत्त० १६२ ।
लुग्ग-लुग्नः जलसेचना करणतः । व्य० दि० ११५ अ।	
लुं चिसु-अलुन्धिषुः । आचा॰ ३१२ ।	लुब्धक-वागुरिकः । सूत्र० ३२१ ।
लुटग-विल्लओलगा । नि॰ चू॰द्वि॰ २१ अ ।	लुब्धकहृष्टान्तभावितः-भमणोपासकभेदः । भग० २२७ । जभगवि- प्राणिति दिवज्यति संवित्यानीति
ऌंपणा−लोपना-छेःनं प्राणानाम् । प्राणवधस्यंकोनत्रिंश-	लुभ्यति-प्राणिनि स्निह्यति संश्लिष्यतीति वा । प्रश्न० ७ । सन्मि स्विम् स्वित् क्षेत्रप्रति स्विन्त्र स्वर्णना क्षेत्र
त्तमः पर्यायः । प्रश्न० ६ ।	लुलिय-लुलितं-तीरभुवि लुठितम् । प्रश्न० १० । जनिमा चनिना चनन्त्रेन् जन्तिन्य स्वयोग
छुपणा धणाणं-धनानां लोपनां-परद्रव्याणां अवच्छेदनं	लुलिया-लुलिता-मदवशेन चूर्णिता, स्ललत्पदेत्यर्थः ।
अधर्मद्वारस्य षोडशमं नाम । प्रश्न० ४३ ।	उपा० ५० । लुजिता-अतिकान्तप्राया । ज्ञाता० ९७ ।
लुक्क-छन्नः, स्थिरः । नि० चू० द्वि० ७३ आ ।	लुस्सेछ्य−शाकम् । नि० चू० द्वि० ४० आ ।
जुन्धितः । पिण्ड० ७६ ।	
लुक्ख-रूक्ष-स्वेहवजितम् । आव० ७२६ । रूक्ष:-काका-	लूणावेइ-लावयति । आव० २१२ । जलनि
दिशब्दवत् । ठाणा० ४७१ । रूक्ष-धूसरवर्णम् । बुमु-	सूर्णति- । ज्ञाता० ११६ ।
क्षावशेन रूक्षीभूतत्वम् । भग० १२५ । रुक्खो-वृक्ष: ।	लूता-कुष्ठभेदः । आचा० ७१ । अवरदिगा । ओघ०
उत्त० १३५ । रूक्षः-पुद्गलद्रव्याणामेवाबन्धनिबन्धन	१३० । विसकुम्भो । नि० चू॰ प्र० ४८ अ ।
असमाद्याधारो रूक्षः । अनु० ११० । रूक्षः स्नेहकार्या-	लूया-लूता-कोलिकपुटम् । बृ० प्र०२ ७८ व । लूता-कोलि-
करणात् । ज्ञाता० १६४ ।	
······································	लूयाततुपुडग-लूतातन्तुपुटकम् । उत्त० ३२५ ।
(38	8)

लूषयन्]

्लूषयन्-शर्नः प्रमाजंयन् । ३२९ । एतन्नामानो राजविशेषः । भग० ३१७ । क्षत्रियविशेष एव । सूत्र० २३६ । लिप्सूः वणिग्विशेषः । ठाणा• लूषयेत् दशेत् । व्य० दि० १३३ स । ५०८। लेच्छकी-राजविशेषः । स्रोप० ५८। भग० लूसए-जूषयति-मुष्णति व्यंसकापादितमनिष्टमिति सूषकः। ठाणा० २६२ । लूषयति-मुष्णाति । ठाणा० २६२ । ११४, ४६३ । लेच्छकिनः--राजविशेषाः । राज० १२१। लूषयेत् स्वकं स्वत एव खण्डयेत्। दश० १७६। लेच्छारिय-बरण्टितः । व्य० दि० २४६ मा । बरण्टि-स्रूसग-लूषकः-विकल्पभेदः । दश० ५७ । लूषकः-व्रतानां तम् । पिण्ड० ७४ । लिप्तम् । नि० चू० प्र० २२० विध्वंसक: । आचा० २५३ । लूसण- लूषणं-हस्तादिना पनकादेः सम्माजनम् । औप० अ। लेज्भ-लेह्यं-मघुशिखरिणीप्रभृति । ज्ञाता० २३२ । १३ । स्नूसिए-लूषित: खर्गाादगा । दश० २६७ । लेट्ठु-लेष्टुः । प्रश्न० १८ । लेष्टुः, विजातिरत्नम् । स्तूसिमो–रुष्याम:-रोषं कर्तृमर्हामः । बृ० द्वि० २८७ झ । षां० प्र० २१२ । लूसेज्जु-विराधयेत् । आचा० ३४४ । लेट्ठुअ-लेष्टुकम् । आव० २१८ । लूसेमाणो-मुब्णन्ति । जीवा० ३६२ । लेण-लयनं-आश्रयः सत्त्वानाम् । ठाणा• ४३० । लयनं-लूहे-स्क्षः-करीरे मनसि च द्रव्यभावस्नेहर्वाजतत्वेन परुषः, ग्रुहम् । ठाणा० ४५१ । लयनं-पर्वतनिकुट्टितग्रुहम् । लूषयति वा कम्मं मलमपनयतीति लूष: । ठाणा० १८१। प्रश्न० ८ । लयनं- शैलगुहम् । प्रश्न० १२७ । लयनं-गुहा । उत्त० ६४ । छयनं-उत्कीर्णपर्वतगृहः । भग▲ रूक्ष:-संयम: । सूत्र० ८८ । रूक्ष: | भग० ४८४ । २३८ । जयनं-पर्वतनिक्कुटितग्रहम् । जं० प्र०१०७। रूक्षः-अन्तप्राग्ताहारत्वेन रूक्षः । सूत्र० १९८ । रूक्षः-लयत्तम् । दे∘. । यस्स उवरिजं देवकुलं तं । नि० चू० स्नेहृपरित्यागात् । साधोरूपमानम् । दश्च० ८४ । प्र० १९२ आ । लयनं-गिरिपर्वपाषाणगृहः । ज्ञाता ० आगन्तुकस्नेहादिरहितं, रागरहितमपगताङ्गारम् । आचा० १४४ । स्वजनादिषु स्नेहविरहाद्रूक्षः साधुः । दबा०२६२ । 60 1 लेणसुहुंम-लयनसूक्ष्मम् । ठाणा० ४३० । रूक्षः-निःस्तेहम् । ठाणा० २९८ । तैलादिवर्जितम् । लेत्थारिय-लिप्तम् । ओघ० १४४ । ठाणा० २६८ । रूक्ष:-निःस्नेहः । ज्ञाता० १११ । रूक्ष-आगन्तुकस्नेहादिरहितं द्रव्यतो भावतोऽपि, रागरहितमप-लेप-नाभिप्रमाणे उदकसंस्पर्शे लेपः । ध्य० प्र० २५ आ । मताङ्गारम् । आचा० १४४ । रूक्षं-अप्रीणितम् । भग० लेपकल्पिक-सूत्रोक्तप्रकारेण लेपं परिहरति-परिभोगयति १८९ । रूक्षं-निःस्नेहम् । प्रश्नः १०६ । रूक्षः-संयग स लेपकल्पिक: । बु० प्र० ८२ अ। । ऌेपकृतम् । बृ० माझिःसङ्ग्रात्मकः । आचा० २४८ । प्र० २३५ । लूहदेसिए-रूक्ष्यदेश्यं-रूक्षकल्पमन्तप्राप्तम् । आचा० ३१० । लेपगमहे-। नि० चू० प्र० ३४८ स । लूहवित्ती-रूक्षवृत्तिः-संयमवृत्तिः । दश० १८७ । लेपनं-। बृ० ९२ । लूहि-तिश्थे चिट्ठति । नि० चू० तृ० १७ आ । लेप्प-लेप्पं-मृत्तिकाविशेषः । प्रश्न० १६० । लेप्पं वज्ञ. लुहेति-रूक्षयति । आव० १२३ । लेपादिश्लेषद्रव्यः । उत्त० ४६१ । लेंडिया-लिण्डिका । आव० ४१७ । लेप्पकम्म-लेप्यकम्मं-लेप्यरूपकम् । अनु० १२ । लेप्य-लेख द्विधा लिपिविषयभेदात् । सम० ६३ । पुत्तलिकादि । अनु० १२ । लेखनी-लेखिनी-ययाऽक्षराणि लिख्यन्ते । जीवा० २३७ । लेप्पकार-लेप्यकारः-- शिल्पभेदः । अनु० १४९ । ं अनु० १२३ । लेप्पणट्टाण-लेप्यस्थानम् । आव० ४१२ । **लेच्छइ**-लिप्सुक: वणिगादि: । सूत्र० २७८ । लेच्छकि:– लेप्पार-तुन्नाकविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

(384)

लेप्यकर्म्म]

[लेसा

 The second se Second second secon second second sec	and the second
लेप्यकर्म्म-लेप्यरूपकम् । अनु० १३ । लेप्यकर्म-पुस्त-	भन्नति । नि० चू० द्वि० ७८ आ ।
कर्मम् । आचा० ४,१४ ।	लेश्या अन्तःपरिणामरूगया जुक्लादिका । ठाणा० ४२१ ।
लेलु-लोष्ठः । सूत्र० २१८ । लोष्टः । दश० १४२ ।	लेश्यापदं
लेष्टुः-इट्टालसण्डः । दश० २२८ । लेष्टुः । पिण्ड - १०६।	लेश्योद्देशकः- । प्रजाः ३३७ ।
सेलू-लेग्टुः । आव० ६५६ । पृथिवीशकलम् । आचा०	लेस-लेश्या-मास्वरता । नदी० ४१ । लेगः-सब्लेषः ।
330 1	जीवा० २०७ । इलेष:-इलेषद्रव्यम् । प्रश्न० १५३ ।
लेव -लेप:-नालन्दाबाहिरिकायां गाथापति: । सूत्र० ४०७ ।	लेसज्भयणं-उत्तराध्ययने चतुःत्रिंशत्तममध्ययनम् । सम०
लेपः उदकमेव नाभिन्नमाणम् । अोघ० ३२ । लेपः-	हर ।
न।भिप्रमाणजलम् । ओघ० ३२ । लेपकः पात्रकाणाम् ।	लेसणं-श्लेषण-ऊर्वादीनां जानुप्रभृतिभिः सम्बन्धः ।
कोघ० १३०। लेप:−नाभिप्रमाणमुदकम् । आव० ६४६।	प्रज्ञा० ३२६ ।
लेपः-भोगपुरपाषाणादिनिब्पन्नः । पिण्ड० ६ । लेपः-	लेसणता-आत्मसञ्चेतनीयोपसर्गे चतुर्थो भेद: । ठाणा०
तकादिः । पिण्ड० ११७ । लेपः-शकटाक्षादिनिष्पादितः	360 1
पात्रगतः परिगृह्यते । उत्त० २६९ । उपचयः । उत्त०	लेसणया-क्लेषणता-वङ्कागतेःतृतीयो भेतः । प्रज्ञा० ३२५ ।
२९६ । लेपः – । नि० चू० प्र० ७३ अ। लेपः –	रलेषणता-पादमाइब्ध स्थितो यावत्तत्र वा तत्र वातेन
व्यवश्रावणादि । बृ० द्वि० २२० । लेप:-नाभिमानं	लग्नः, नृत्त्यं शिक्ष इति अतिनाभितं किश्विदङ्गं तत्रैव
जलम् । बृ० तृ० १६१ । लेपः−वत्थमालो । ति० चू०	लग्नं वा. आरमसंवेदनीया वातिकाः पतिकाः क्लेब्मिकाः
तृ० १२६ आ । लेपः-सुक्कजंघढाओ आहभेऊण उवरि	सान्नियातिका वा । आव० ४०५ ।
जावणाभि वुङ्गृति एस लेवो भन्नति । नि० चू० द्वि० ७६	लेसणाबंध-श्लेषणा-श्लयद्रव्येण द्रव्ययोः सम्बन्धनं तद्र्यो
. आ	यो बन्धः स । भग० ३६८ ।
लेवकडा –लेपकृता–अनायुक्ता ।	लेसा-लेश्या-अघ्यवसायविशेषरूपा । आचा० ३१ । अध्य-
लेवण- लेपनः । आचा० ३६८ । लेपनः-मलः । व्य०	वसायः । आचा० २५ - । अन्तःकरणस्था । चित्त-
प्र० १०४ अ। कुद्दाणलिपण । नि० चू० प्र० २३०	बिग्लुती । आचा० ३३२ । लिश्यन्ते प्राणी कर्मणा
आ ।	यया । ठाणा॰ ३१ । लेश्याम् इति लेश्या, दीतिः
लेवदाणं-लेपदानं-पात्रकस्य कर्तव्यं लेपेन लेपनम् ।	मण्डलम् । सम० ३० । कृष्णादिद्रव्यसाचिव्यादात्मनः
ओघ० १३९ ।	शुभाशुभपरिणामः । जीवाo १५ । लेक्याःअन्तःकरण-
लेवनिका- । आचा० ३६१ ।	वृत्तयः तंजसी प्रभुतयो वा । आचा॰ २६२ । इलेब
लेवमाया-लेपमर्यादा-बलेपं संलिह्य । दशक १८२।	यन्त्यात्मानमष्टविधेन कर्मणेति लेक्याः-कायाद्यन्यतमयोग-
लेवाड-लेपकृत् । आव॰ ५४७ ।	वतः इष्णादिद्रव्यसम्बन्धादारमनः परिणामः । आव०
लेवाडयं- । दश० चू० १० ।	२० । लेश्या-अग्तःकरणवृत्तिः । सूत्र० १२० । लेश्या-
लेबालेब-लेपालेपः । आव० ५१४ ।	देहवर्णः । अपि॰ ४० । भगः १३२ । तेजोलेश्यादिका ।
लेबि-सउणो पक्खी । नि० चू० द्वि० ५१ ।	अौव० १६ । लेख्या-कुष्णादिद्रव्यसाचिव्यजनित आरम-
सेवुवरि-लेपोवरि-परेण नाभेजंलं यत् । क्षोघ० ३२ ।	परिणामः । विपा० ४३ । लेक्या-देहवर्णसुन्दरता ।
लेपोपरि-जङ्घार्थं संघट्टो नाभिलेपः परतो लेपोपरोति ।	जीवा० १६२ । लेक्या-रधिमसङ्घातः । ज० प्र० ४६४/३
आव॰ ६५६।	लेक्या- प्रन्तः करणवृत्तिः । प्रश्न० १४७ । लेक्या-तेजः 🎼
केवोवरि-णामीतो धारभेऊण उवरि सब्ब लेवोवरि	भग॰ ६४५ । ज॰ प्र० १०३ । सूर्यं० ७७ । लेइया-
(९	<u>(</u> इ.)

लेसागई]

उत्तराध्ययनेषु चतुस्त्रिज्ञत्तममध्ययनम् । उत्त० ९ । दश० ६८ । लेशयति-इलेषयतीवात्मनि जननयनानीति लेश्या । अतीव चक्षुरोक्षेपिका स्निग्धदीष्तरूपा छाया । उत्त० ६४० । इत्यीमादि तदंगपरिभोगज्भवसाओ लेसा । नि - ९० तृ १ अ । लेश्या-शुक्लादिद्रथ्योपहितजोवपरिणति- रूपा । जं० प्र० २७१ । लेश्या-आत्मपरिणामः । उपा० २६ । तेसागई-यत्तिर्यङ्मनुष्याणां इष्ठणादिलेश्याद्रथ्याणि नीला- दिलेश्याद्रव्याणि सम्प्राप्य तद्रूपादित्तया परिणमन्ति सा लेश्यागतिः । विहायोगतेरेकादशम भेदः । प्रज्ञा० ३२७ । लेसाणुवातगती-लेश्याया अनुपातः-अनुसरणं तेन गतिः लेश्यानुपानगतिः । विहायोगतेर्द्वाद्वशम भेदः । 'प्रज्ञा० ३२७ । बेसिओ-श्लेषितः-पिष्टः, भूम्यादिषु वा लगितः । आव० १७३ । लेसिक्च-लेषयेत्-संश्लेषं कुर्यात् । आचा० ३४४ । लेसिक्च-श्लेषयति-आत्यनि श्लिष्टान्न करोति । भग० ७६१ । लेसेइ-श्लेषयति-आत्यनि श्लिष्टान्न करोति । भग० २३० ।	२०५ । लेस्सा पय प्रज्ञापनायां लेश्यापदस्य द्विती पोद्दे गकः । मग० ४६ । लेह-लेखनं लेखः- अक्षरविन्यासस्तद्विषया कला-तिज्ञानं लेखः । जं० प्र० १३७ । लेखः- लिपिविषयभेदात् दिघा । सम० ८३ । रेखास्थं परिपूर्णम् । ब्य० द्वि० ४५३ आ । लेहचेड-लेखदारक: । आव० ३५४ । लेहचेड-लेखदारक: । आव० ३५४ । लेहच्च-लेखदारक: । आव० ३५४ । लेहस्थ-रेखा-पादपर्यंन्तर्वात्तनी सोमा तत्स्थम् । रेवा- स्थं ! सूर्यं० १३३ । लेहस्वला-लेखग्नाला-शिशुशिक्षणशाला । आव० ४२९ म लेहा-प्रथमाकला । ज्ञाता० ३८ । लेहाइया-ढासप्ततिकलायां आदिमा । ज्ञाता० ३८ । लेहाइया-ढासप्ततिकलायां आदिमा । ज्ञाता० ३८ । लेहारिय-लेखहारकः । आव० ७१० । लोआययमय-खोकायतमतं-नास्तिकाभिप्रायः । दश्व० १२५ । लोइय-असंजयमिच्छादिट्ठिलोगो घेष्पति । नि० चू० प्र०
लेस्सा-लेश्याः-कृष्णदिभेदा अशुभाः शुभाश्च कषाययोग-	असंविग्नलोकसम्बन्धिनी । प्रश्न० १३६ ।
परिणामविशेषसमुत्याः । आचा० ६८ । लेश्या-लेशनात्	लोइया-लोकिकाः-इतिहासादिकत्तारिः । दश० १२७ ।
संश्लेषणात् लेश्या । भग० ४६ । लेश्या-आत्मपरिणाम-	लोउत्तर-लोकोत्तरः-जनः । ज० प्र० ४९१ ।
विशेषः । भग० ८९ । लेश्या-मनोवृत्तिः । भग० १२३ ।	लोए लोकः-पाखण्डिलोकः । दश० १०६ । लोकः-जनः ।
लेश्या किरणरूप' । ज्ञाता० १७० । लेश्या-प्रज्ञापनायाः	दश० १०६ । लोकः-रामायणादिकम् । दश० ११४ ।
सप्तदर्श पदम् । प्रज्ञा० ६ । लेश्या-देहवर्णसुन्दरता ।	लोकः-मनुष्यलोकः । दश० १६८ । लोकः-प्राणिसङ्घातः ।
प्रज्ञा० ८८ । लेश्या-देहवर्णसुन्दरता ।	दश० २२२ । लोवग्ते-हश्यते केत्रलालोकेनेति लोकः-
प्रज्ञा० ८८ । लेश्या-दिहवर्णसुन्दरता ।	धर्मास्तिकायादिद्रव्याधारभूत आकाशविशेषः । ठाणा०
प्रज्ञा० ८८ । लेश्या-हिब्यते-श्लिष्यते आत्मा कर्मणा	१४ । लोकः-लौकिकशास्त्रम् । प्रथमः कुडङ्गः ।
सहानयेति लेश्या-कृष्णादिद्रव्यसाचित्यादात्मनः परिणाम-	आव० ८४६ । लोकः-मर्डतृतीयद्वीपसमुद्रपरिमाणः ।
विशेषः । प्रज्ञा० ३३० । जीवपरिणतिः । भग० ६३१ ।	दश० ६६ । जोवलोकः । भग० ६७३ । लोकः-रूपरस-
लेश्या-योगपरिणामः । प्रज्ञा० ६०७ । लेश्या-पौरु-	गन्धस्पर्श्वाब्दविषयास्त्रयः । आचा० ६४ । रूक्षः । आचा॰
षाच्छाया । सूर्य० १६ । लेश्या-प्रकाश्यं वस्तु । सूर्य०	३५४ । लोकः-पद्धास्तिकायमयः । जोप० ७९ । लोकः
१६ । लेश्या । सूर्य० ७३ ।	जीवलोकः । ज्ञाता० ६१ ।
खेस्सापए-लेश्यापद-प्रज्ञापनायाः सप्तदशमं पदम् । भग०	लोओ-लोकः-क्षितिजलानलानिलवननरनरकनाकितियांग्-
२०४ ।	रूपः । प्रभ० ३३ । लोकः-श्वचनबाह्यो जनः । जंक-
लेस्सापद-लेश्यापद-प्रज्ञापनायाः सप्तदशमं पदम् । भग०	१७)

छोकधरमं]

1 338 OR

ि लोग

होइ।" बृ० प्र० २४० आ। सोकनिण्कूटं-। प्रज्ञा० ४०३ । लोकपङ्क्ति:~ । उत्त० ५९१ । लोकपडिपूरणा-इसस्प्रागभारस्यैकादशमनाम ा सम ० २२ं। छोकपाला-सोमादयः दिग्नियुक्तकाः । ठाणा० ११७ । आरक्षिकाऽयंचरस्थानीयाः । तत्त्वा०४,४। लोकविंदुसार-लोके-जगति श्रुतलोके च अक्षरस्योपरि-बिन्दुरिव सारं-सर्वोत्तमं सर्वाक्षरसन्निपातलब्घिहेतुत्वात् लोकबिन्दूसारम् । नंदी० २४१ । होकमेलापक-लोकसङ्घट्टः । नंदी० १४१ । लोकविजओ-भावलोकस्य रागद्वेषलक्षणस्य विजयो नि-राकरणं यत्राभिधीयते स लोकविजयः । ठाणा० ४४४ । लोकसन्ना-शब्दाद्ययंगोचरा विशेषावबोधक्रियंव सञ्झायते अनयेति लोकसञ्ज्ञा-ज्ञान्जेपयोगः, अन्ये पुनः लोकहृष्टि-लॉकसञ्ज्ञेरयाहुः । भगके ३१४ । छोकसार-अज्ञानाद्यसारत्यागेन लोकसाररत्नत्रयोद्यक्तेन भाव्यमित्येवमर्थं लोकसारः । ठाणा० ४४४ । लोकहेरी-। दश० २८३ । लोकाग्र-मुक्तिपदम् । उत्त० ४८९ । लोकान्तिकदेव-सारस्वता १दित्य २व ह्वच ३ रुण४ गईतोय ४तु-षिताइ उयाबाध ७ महता८ ऽ रिष्ठाः १ । ठाणा० ६२ । सोकानुभाव− । ठाणा० ११६ । लोकायतिक–नास्तिकवादी । प्रश्न० ३१ । लोकालोक:-लोके चतुईंशरज्ज्वात्मके अलोको लोका-लोकः । आचा० १७० । लोकोत्तराः⊸ । आचा० १६७। लोक्तइ लोक्यते-निश्चीयते । भग० २४६। लोगंतितविमाणा-। ठाणा० ४३२ । लोगंतिता-लोकान्ते-लोकाग्रलक्षणे सिद्धस्थाने भवा लो-कान्तिकाः । ठाणा० ४६३ । स्रोगतिय लोकस्य-ब्रह्म लोकस्य अन्ते-समीपे भवं लोका

लोकघम्म-"बापुच्छिऊण गम्गइ कुलं च सीलं च मणिवं

होइ । अभिजाबोत्ति अ भण्णइ सो वि जणो माणिबो

न्तिकं, लोकान्तिको व देवः । मग० २७२। लोगंतिया--लोकान्तिकाः । आचा० ४२२ । लोकस्य--ब्रह्मलोकस्यान्तः-समीपं कृष्णराजीलक्षणं क्षेत्रं निवासो येषां ते स्रोकान्ते वा-औदयिकभावलोकावसाने भवा अनन्तरभवे मूक्तिगमनादिति लोकान्तिकाः--सारस्वतादयो ऽष्ट्रधा । ठाणा० ११७ । ब्रह्मलोककल्पे रिष्ठविमान-प्रस्तरे वासिनो देवाः। ज्ञाता० १५० । लोगंधकार-लोकान्धकारं। अन्धकारमेव । भग० २७० । लोगंधगारेति-लोके अयमेवान्धकारो नान्योऽस्तीहश इति लोकान्धकार: । ठाणा० २१७ । लोग-लोकयतीति लोक:-प्राणिगण: । चतुर्देशरब्ज्यात्मकः प्राणिगणो वा । आचा० २२ । लोक:-प्राणिसङ्घातः । आचा० २३ । लोक:-अप्कायलोक: । आचा० ४४ । लोक:-अग्निकायलोक: । आचा ५१ । लोक:-लोक्यत इति लोक:--छोकालोकस्वरूप: । लोक्यत इति लोक: । छोकः-विशिष्टतिर्यङ्नरामरृख्पः । भग० ७ । लोकः-एकेन्द्रियादिप्राणिगणः । विशिष्टतिर्यंग्नरामररूपः सम० ३ । लोकस्य लोक्यते इति लोकः । सम० ३ । लोक्यते–हृृ्ड्यते केवछालोकेनेति लोक:--लोकालोक-स्वरूपं वस्तु । सम० १८ । सन्त्रिभव्यलोकः । भग० = । लोक्यते-केवलिना हृझ्यत इति लोक: । अनु॰ २३६ । त्रयोदशमसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम॰ २५ । लोकं-पञ्चास्तिकायात्मकम् । आव० ५०० । लोकः-लोकात् लम्यं भिक्षामात्रादिकम् । पिण्ड० ९३। लोक-शब्देन लोकान्त: । विशे० ३७७ । लोक्यत इति लोक-अतूर्दशरज्वात्मक: । विशे० २१८ः । लोक:-उत्कृष्टमति: । राज० १०९ । प्राणिष्ठोकः पञ्चास्तिकायात्मको वा । **राज० १०९ । छोकः-मनुष्यलोकः । दश**० चू० ३०। लोक:--तिर्यग्तरनारकनाकिलक्षणजीवलोकः । सम० ३ । लोक:-सब्ज्जिभव्यलोक: । सम० ३ । लोक:-आत्मव्यति-रिक्त: धनपुत्रशरीरादि: । आचा० १७२ । लोक:-षड् जीवनिकायात्मकं कषायलोको वा । आचा० १७३ । लोकः-- शरीरपुत्रदुहितृस्नुषाज्ञात्यादिः । आचा० १२६५ छोक्यत इति लोक: । दश० ७० । लोक:−रामायणादि: । दश• १११। असंयतलोकः । आचा० २०७ । भगवत्याः

छोगकंत]

एकादशशनके दशम उद्देशकः । भग० १११ । लोकः- छोक्यतेऽन्नेति लोकः-ज्ञानम् । आव० ७०२१ । लोकः- लोकशास्त्र तस्कृतस्वात् तदध्येयत्वाचार्थशास्त्रादिः । ठाणा० १७४ । भगवत्या द्वादशशतके सप्तम उद्देशकः । भग० १५२ । लोकःमन्ध्यसत्त्वलोकः, प्राणिलोकः, देशनायोग्यो विशिष्टः, उत्कृष्टमतिर्भवतिर्भव्यसत्त्वलोकः पञ्चास्तिकाः यात्मको वा । जीवा॰ २४५ । लोक:जन्म । प्रश्न० ६६ । लोकःमनुष्यलोकः । आव० ४३८ । लोकः श्रेण्या गुणितं प्रतरम् । अनु० १७३ । लोकःउत्पत्ति- स्थानं, देवगत्यादिपुण्यप्रकृत्युदयविषयतया लोक्यत इति । उत्त० १८२ । लोगक्तंत-देवविमानविशेषः । सम० २४ । लोगक्टूड-देवविमानविशेषः । सम० २४ । लोगक्टूई-लोकस्थितिः-लोकानुमावः । जीवा॰ ३२६ । लोगट्टिई-लोकस्थितिः-साकानुमावः । जीवा॰ ३२६ । लोगट्टिई-लोकस्थितिः-नोकच्यवस्था । ठाणा० १३२ । छोगठिती-लोकस्य-पंचास्तिकायात्मकस्य स्थितिः-स्वभावो लोकस्थितिः । ठाणा० ४७१ । छोगतमिस्स- । ठाणा० १२९ । लोगतमिस्स- लोकतमिश्चं-जन्धकारम् । भग० २७० । टोगवब्व्व-लोकस्यांशभूत द्रथ्यं लोकद्रव्यम् । ठाणा० ३३३ । लोगनाह्-लोकस्य-संच्जिभक्यलोकस्य नाथः-प्रभुर्खोक- नाथः । भग० ८ । सम० ३ । लोकनाथः-संज्ञिभव्य-	मिव निखिलमावस्वभावावभाखनसमयंकेवलात्तोक्पूर्वक- प्रवन्तप्रभापटळप्रवर्त्तनेन प्रद्योत-प्रकाश करोतीस्येवंशीलो लोकप्रद्योतकरः । भग० ८ । सम० ३ । लोगपद्योयगर-जोकस्य-उरकुष्टमतेमंग्यसत्त्वलोकस्य प्रद्यो- तनं प्रद्योतः प्रद्योतकर्स्व-विश्विष्टन्नार्थात्तकरः । जीवा० २४१ । लोगप्पदीव-लोकप्रदीपः-विशिष्टतियंङ्नरामराणामन्तरात- मिरनिराकरणेन प्रकुष्टप्रकाशकारकः । भग० ७ । लोगप्पभ-देवविमानविशेषः । सम० २४ । लोगप्पभ-देवविमानविशेषः । सम० २४ । लोगप्दभ-देवविमानविशेषः । सम० २४ । लोगमरुभ्हावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा०२४७। लोगमरुभ्हावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा०२४७। लोगमरुभ्हावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा०२४७। लोगमरुभ्हावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा०२४७। लोगमरुभ्हावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा०२४७। लोगमत्थयत्थ-लोकमस्तकस्थः-त्रैलोक्योपरिवर्त्ती । दश• १४९ । लोगय-लोकं-स्थानम् । सुत्र० ७४ । लोगवत्ती-लोकतप्तिः । सम० २४ । लोगवत्ती-लोकतप्तिः । आव० २६२ । लोगवाओ-लोकानां-पार्खण्डनां पौराणिकानां वा वादौ लोकवादः-यथास्वमभिन्नायेणान्यथा वाऽम्युपगमः । सूत्र० ४६ । लोगविजओ-लोकविजयः-आचारप्रकस्पे प्रथमश्रुतस्कन्ध-
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
लोकस्य योगक्षेमकारकः । भग० ७ । लोकस्य-भव्य- स्रोकस्य नाथः-योगक्षेमक्रुत् लोकनाथ: जोवा० २५५ ।	स्य द्वितीयमध्ययनम् । प्रज्ञा० १४५ । लोकविजयः बाचाराङ्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । सम० ४४ । उत्त०
लोगनिवकुड-लोकनिष्कुटम् । प्रज्ञाव २३१।	अाचाराङ्गस्य दितायमध्यतम् । सम० ४४ । उत्तo
लोगनिक्खुड–लोकनिष्कुटः । प्रज्ञा० ७७ ।	लोगविजय-लोकविजय:-आवाराङ्गस्य प्रथमश्रुतस्कन्धे
छोगपईव-लोकस्य-देशनायोग्यस्य विशिष्टस्य प्रदीप:-	द्वितीयमध्ययनम् । आचा० ६३ । ठाणा० ४४४ ।
देशनांशुभियंथाऽवस्थितवस्तुप्रकाशको लोकप्रदीपः। जीवा०	लोगवित्तं-लोकवृत्तं - आहारभयमंथुनपरिग्रहोत्कटसज्ञात्म-
२४५ । लोकस्य-विशिष्ठतियंग्नरामररूपस्यान्तरतिमिर-	कम् । आचा॰ २०७ । लोकस्य-प्रसंयतलोकस्य वित्तं-
निकरनिराकरणेन प्रकुष्टपदार्थप्रकाशकारित्वात्प्रदीप इव	द्रव्यम् । आचा० २०७ ।
प्रदीपो लोकप्रदीपः । सम० ३ । भग० ८ ।	लोगसण्णा-मतिज्ञानाद्यावरणक्षयोपश्वमाच्छव्दार्थगोचरा
रुोगपद्गोअगर-लोक्यते इति लोक इति व्युत्पत्त्या लोका-	विशेषावबोधकियंव संज्ञायतेऽनयेति लोकसंज्ञा । ठाणा.
लोकस्वरूपस्य समस्तवस्तुस्तोमस्वभावस्याखण्डमार्तण्डल	४०५ । लोकसंज्ञा-स्वच्छन्दघटितविकल्परूपा लोकिका-
(९	.??)

लोगसन्ना]

[लोग

चरिता । आचा० १२ ।	व्यवहारस्तेन स एव वा विनयो लोकोफ्चारविनयः ।
लोगसन्ना-लोकसञ्ज्ञा-ओघसञ्ज्ञाविशेषावबोधक्रिया । ज्ञा-	ठाणाट ४०६ ।
नोपयोग इति । लोकस्य हैया प्रवृत्तिर्वा । प्रज्ञा० २२२ ।	लोगोविजओ-लोकविजयः-आचारप्रकल्पस्य द्वितीयो भेदः ।
लोकसंज्ञा-विषयपिपासा संज्ञिता धनायाग्रहग्ररूपा वा ।	सावा० ६६० ।
शाचा॰ १४८।	लोगगजत्ता- । निव चूर्व प्रव १४७ अ ।
©ोगसार-लीकस्य-चतुई्ंबरठउवाश्मकस्य सार:-परमार्थो	लोचकम-कूर्चमुण्डनादि । बृ० प्र० २९५ आ ।
लोकसारः । आचाराङ्गप्रथमश्रुतस्कम्धे पञ्चममध्ययनम् ।	लोचना-गुरुपुरत: प्रकाशना । भग० ७२७ ।
आचा० १९६ । ठाणा० ४४४ ।	लोट-सिलापुत्तओ । दश० चू० ७९ ।
लोगसिंग-देवविमानविशेष: । सम० २५ ।	लोट्ट-रोट्ट:-कुट्टिताः तद्रुलाः । ओष० १३४ । रोट्ट:-
लोगसिट्ट-देवविमानविशेषः । सम० २४ ।	पिष्टः । दश॰ १८५ । नि॰ चू॰ १६६ अ । लोट्टः-
लोगहिए-लोकस्य-एकेन्द्रियादिप्राणिगणस्य हित:-आत्य-	कङ्गुदुकः । आव० ६२२ ।
स्तिकतद्रक्षाप्रकर्षप्ररूपणेनानुकूलवत्ती लोकहितः । सम०३ ।	लोट्रिय-कुमारकावस्थः हस्ती । ज्ञाता० ६३ । लोट्टितम् ।
लोगहिओ-लोकस्य-प्राणिलोकस्य पश्चास्तिकायारमकस्य	विशे॰ ६३३ ।
वा हितोपदेशेन सम्यक् प्ररूपणाया वा हितः लोकहितः ।	लोढ–शिलापुत्रकम् । दश० १७२ । यव्ययं । झोघ०
जीवा० २१४ ।	१६६ ।
सोगहिय-देवविमानविशेषः । सम० २ ।	लोढणी-यन्त्रविद्येषः । ओघ० १६६ ।
लोगा-लोकौ-जन्मनि । प्रश्न० ५६ ।	लोण-लवणम् । आव० ६२० । ओघ० १३० । पृथिवी-
छोगागासछिद्द-लोकाकाश्च खुदः । प्रज्ञा० ७७ ।	भेदः । आचा० २९ । लवणं-साम्भरिलवणम् । दश०
छोगाणुभाव-छोकानुभावः-च्छोकमर्यादा । ठाणा० २५३ ।	११८ । लवणं-सामुद्रादि । प्रज्ञा० २७ ।
छोगातिता-तिणा । दश० चू० १३ आ ।	लोणभाव-लवणभावः-क्षारभावः । आव॰ १२२ ।
छोगावत्त-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।	लोणित-सत्रवणम् । आव० १० ।
स्रोगुत्तम- स्रोकस्य-तियङनरनारकनाकिलक्षणजीवलोकस्यो-	लोट्टणक-खदकाश्रितजीव: । आचा॰ ४६ ।
ज्ज त्तमः-चतुस्तिशग्दुद्धातिशयाद्यसाधारणगुणगणोपेतत्तया सक-	डोद्ध-लोद्र:(द्वः)-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । भग०८०३ ।
लसुरासुरखचरनरनिकरनमस्यतया च प्रधानो लोकोत्तमः।	लोघः-वृक्षविशेषः । जाता० ६४ ।
सम० ३ । लोकस्य-भव्यसत्त्वलोकस्य सकलकल्याणैक-	डोद्धयदिइंतभाविया-लुब्धकदृष्टान्तभाविताः-श्रमणोपा-
निबन्धनतया भव्यस्वभावेनोत्तमो लोकोत्तमः । जीवा०	सके द्वितीयो भेद: । ठाणा० ११० ।
२५५ । लोकोत्तमःभावलोकादेः प्रधान: । आव०	लोद्धया- । नि॰ चू० द्वि॰ ११ व ।
400 1	लोभ-लोभे निश्चितं वणिक् प्रभृतीनामन्ययाक्रीतमेवेरयंक्रीस-
लोगुत्तर-लोकस्योत्तराः-साधवः, लोकस्य वोत्तरं–प्रधानं	मत्यादि । दर्शविधमुषाभेदे चतुर्थः । ठाणा० ४८६ ।
लोकोत्तरं-जिनशासनम् । अनु० २६ । लोकोत्तरः-लोक-	लोभ:-पिण्डदोषविशेष:। पिण्ड० १२१। लोभ:-गाद्धर्य-
प्रधान: । दश० २३ ।	लक्षणः । जोवा० १४ । लोभःप्रूच्छा । अश्र० ४२ ।
लोगुत्तरवडिंसग–देवविमानविशेषः । सम० २५ ।	लोभ:-चित्तविमोहनम् । प्रश्न० ९७ । तृष्णापरिग्रह-
छोगोवयारविणओ-लोकोपचारविनयः-लोकपङ्क्तिफळः,	परिणामः । आचा० १७० । लोभनं-अभिकाङ्क्षणं
अर्थनि ^{हि} मत्त विनयश्च । उत्त० १७ा लोकोपचारविनयः–	लुम्यते वाऽनेनेति लोभः । ठाणा० १९३ । द्रग्याद्यभि-
् लोकप्रतिपत्तिफङः । दश० २४० । छोकानामुपचारो–	काङ्झा । उत्त० २६१ । गाढ्यममिकाङ्क्षा । उत्त०
(9	

(९२०)

छोभक्रिया]

[लोयनाभी

२९७ । नवमपःपस्थानकम् । ज्ञाता० ७४ । लोभ:-	लोनहरिस-रोगहर्षः-रोमोद्धर्षः । जीवा० १०७ । लोम-
अभिष्वङ्गः । दश० १२७ ।	हर्षःलोमोद्धर्षः । प्रज्ञा० ५१ । मयविकारः । ठ ाणा०
लोभक्तिया-यल्लोभाभिभूतस्य सावद्यारम्भपरिग्रहेषु महत्सु	8ES 1
प्रवर्त्तनम् । ठाणा० ३१६ ।	लोमहार-प्राणहारः । उत्त० ३१२ । लोमं-रोमं हरति-
लोमणिल्ला-लोभनीयाः-गृद्धिजनकाः । उत्त _े २२७ ।	अपनयति प्राणिनां यः स । उत्त० ३१२ ।
लोभनन्दी - । मक्त० ।	लोमावहारलोमाग्यवहरति यः स लोमावहारः । निःशू-
लोमनिस्सिय-लोमनिसृता-मुषाभाषाभेदः । दश० २०१ ।	कतया भयेत परप्राणान् दिनाइयैव मुष्णाति यः सः
लोभवत्तिए-लोभप्रत्ययः । द्वादशं क्रियास्थानम् । सम०	लोमावहार: ⊢ प्रश्न० ४६⊣।
२४।	लोमाहार-लोमाहारः-खल्वोघतो वर्षादिषु यः पुद्गल-
लोभसन्ना-लोभोदयाल्लोभसमन्विता सचित्तेतंरद्रव्यप्रार्थनैव	प्रवेशः स मूत्राद् गम्यत इति । भग० २७ । लोगभि-
सञ्जायतेऽनयेति लोभसञ्ज्ञा । मग० ३१४ ।	राहारः लोमाहारः । प्रज्ञा० १८७ ।
लोभहतः- । भक्त० ।	डोय लोकः-बाह्य अम्यन्तरश्च, तत्र बाह्यो धनहिरण्य-
लोभहेतोः वधाद्विरतः । आचा० १६४ ।	मातृपित्रादिः. आन्तरस्तु रागद्वेषादिस्तत्कार्यं वा अष्ट-
लोभातिरेग-लोभातिरेकः-लोभाभिप्रायः । ओघ० १९३ ।	प्रकारं कम्मं । आचा० १४५ । असंयत्तलोकः । आचा०
लोभिल्ल-लोभवान् । बोघ० ६८ ।	१४४ । इन्द्रियानुकूलं रसाद्युपेतमुच्यते । आचा०
लोमंथिय-मल्लः । नटः । आव० ४२६ ।	३३६। लोकः-गुरुस्थलोक: । आचा० १४८ । लोकः-
लोम-बाहारभेदभिन्नः । ठाणा० ९३ । लुनं लीयते	भूतग्रामः । आचा० १६५ । लोकः-यथावस्थितजन्तु-
वा तेषु यूका इति स्रोमानि । उत्त० २५४ ।	लोकः, तदाधारं वा क्षेत्रम् । आचा॰ ११४ । ज्ञाता॰
लोमठिक-कोकन्तिक: । आरण्यजीवविशेष: । जीवा०	६०। लोकः-षड्जोवनिकायः । आचा० १५३ । लोकः-
रे म ।	पश्चास्तिकायात्मक:-लोक्यते-प्रमीयत इति लोक इति
लोमपक्ली-लोमात्मको पक्षी विद्येते यस्य सः लोमपक्षी ।	ट्युस्पत्त्या लोकालोकरूपः । ठाणा० ३९ ।
जीवा० ४। । लोमपक्षी-लोमात्मको पक्षो लोमपक्षो	लोयइ-रोचते । बू० ढि० २८३ अ ।
तद्वन्तः । प्रज्ञा० ४९ । लोमपक्षी-हंसादिः । ठाणा०	लोयग-लोवगं-निर्गुपामशनादि । बृठ द्वि० १७द अ।
२७३ । लोमपक्षी । सम० १३५ ।	छोयग्गं-लोकाग्रं छोकाग्रे वत्तंमानत्त्वात् । प्रज्ञा० १०७ ।
लोमपक्षः-स्रोमात्मकः पक्षः लोमपक्षः । प्रज्ञा० ४९ ।	स्रोकाग्नं–ईषत्प्राग्भारख्यम् । आव० ७⊏१ ।
लोमसिया-चिभटिका । आव० ४१७ ।	लोयगगयूभिया-लोकाग्रस्तूर्पिका-लोकाग्रस्य स्तूपिकेव ।
लोमसियाओ-त्रपुष्यः । नि० चू० द्वि० १५१ झ ।	ईषत्प्राग्भाराया नवमं नाम । प्रज्ञा० १०७ ।
लोमसी-अपया । नि० चू० प्र० ३ झ ।	लोयग्गपइट्टाण । ज्ञाता० १०४ ।
लोम हत्थ∽लोमहस्तकः- मयूरदिच्छपुञ्जनिक: । जं• प्र०	लोयग्गवडिवाहिणी-लोकाग्रप्रतिवाहिनी लोकाग्रेण प्रत्यू-
 २ । लोमहस्तक-मयूरपुच्छपुक्षनिक: । राज० ९६ । 	ह्यत इति । ईषत् प्रत्यसराया दशमं नाम । प्रज्ञा०
लोमहत्थग-लोमहस्तकः-मयूरपिच्छपुक्षनिकः । जीवा०	2 9 1
२३४ ।	छोयट्टिई-लोकस्थितिः लोकव्यवस्था । भग० १८६ ।
लोमहत्थचंगेरी-जोमहस्तवङ्गेरो-मयूरपिच्छपुञ्जनिका चं-	लोयणा-अचना-सर्वकामविरक्तताविषये देवलासुतराज्ञी ।
ङ्गेरी । जीवा० २३४ ।	आव॰ ७१४।
<i>स्ट्रोमहत्यय−</i> लोमहस्तकम् । जीवा० २१६ ।	लोयनाभो- लोकस्य-तियंंग्लोकस्य स्थालप्रख्यस्य नाभि-
(अल्प० ११६)	२१)

लोयफूड]

रिव–स्थालमध्यगतसमुन्नवृत्तचन्द्रक इव छोकनाभिः ।	लोलिया-लोल्यम्-लोलुप्यम् । आव० ८३१ ।
स्रयं० ७८ ।	लोलुए-रत्नप्रभानरके नरकावासः । ठाणा० ३६५ ।
स्रोयफूड-लोकेन-लोकाकाशेन सकलस्वप्रदेशैः स्पृष्टो लोक-	लोलुप्यमान-लालप्यमानम् । उत्त० ४०० ।
स्पृष्टः । भग० १४१ ।	लोलेति-लोलयति । आव० ६४१ ।
स्रोयमङभ्र-लोकस्य-तियंग्लोकस्य समस्तस्यापि मध्ये	लोष्ट- । ठाणा० ५०७।
वर्त्तते इति लोकमध्यः । सूर्यं० ७६ ।	लोष्टक- मृतपिण्ड: । नंदी० १५० ।
स्रोयमेत्त-लोकमात्र-लोकपरिमाणम् । भग० १४१ ।	लोष्टकप्रधान-वर्त्तकवर: । भग० ७६७ ।
लोयसंजोग-लोकसयोग-लोकेनासंयतलोकेन संयोगः-	छोह-लोभक्रिया-लोभाय यत्करणं, क्रियाया द्वावश्रमो भेद:।
सम्बन्धः ममस्वकृतः । आचा० १४४ ।	आव० ६४८ । लब्धवस्तुविषयगृद्धचारमकम् । उत्त०
सोधाणी-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ /	६६४। भग० म०४।
स्रोय)णुभावछोकानुभावःलोकप्रभावः । भग० १०६ ।	लोहकंटिया-संडासओ । नि॰ चू॰ द्वि॰ १८ आ ।
लोयायय-लोकायतः-नास्तिकवादी ।' दश० ११ ।	लोहकडाह-लोहकटाहं-कवेल्ली । भग० २३८ ।
लोयावादी-लोकः-प्राणिगणस्तं वदितुं शीलमस्येति लोक	लोह कडाहि-लोहमयं बृहरकडिल्लम् । अनु॰ १५९ ।
वादी । आचा• २२ । लोकः-चतुर्देशरज्वात्मकः प्राणि	लोहकर्तृ – । आचा॰ १७४ ।
गणो वा तत्रापतितुं शीलमस्येति लोकापाती । बाचा०	लोहकारा– । नि॰ चू॰ दि॰ ४३ आ ।
२२ ।	लोहकाराम्बरीषः-लोहकारकोष्टकः । जीवा० १२४ ।
लोल-रत्नप्रभानरके नरकावासः । ठाणा० ३६५ । लोलः-	लोहग्गल-राजधानी यत्र जितरात्र राजा। आव॰ २१०।
वते चञ्चलः । प्रश्न० १२० । लोलः-चञ्चलः । ठाणा०	लोहागं लः-नगरविशेषः, वज्रजङ्घराजधानी । आव०
३७३ । लोल:	१४६ ।
लोलनम् । उत्त ॰ ४४ १ः लोल:-अप्राप्तप्रार्थनपरः (भिक्षुः)।	लोहग्गलणगरसामी-लोहार्गलनगरस्वामी वज्रजङ्घनाम-
दश० २६८ ।	राजा । आव० ११६ ।
लोलइ-लोलयति-लोटते । विण्ड॰ १२४ ।	लोहजंध-द्वितीय: प्रतिवासुदेव: । सम० १४४ । लोह-
स्रोलग-जुलिगो । नि॰ दि॰ १४ छा ।	जङ्घः-प्रद्योतस्य लेखहारकः । प्रथमं रत्नम् । आव०
लोलतिजुठति । आव∘ ३४६ ।	्यञ्च
सोलस—कलुषयति । बृ० ५५ व ।	
लोल्या-लोल्ता । आव० ४२ १ ।	रुोहदंड-लोहदण्डम् । आव० ६८३ । कोननिकित्वनः कोननिका वन्द्रेभिष्यनः जनवन्द्रि
	लोहनिस्सिया-लोमनिसृता-यत्नोभाभिभूतः कूटतुलादि-
लोलयासढे-लोलता-पिशितादिलाम्पटयं तद्योगाज्जन्तुरपि	कृत्वा यथोक्तप्रमाणमिदं तुलादोति वदतो भाषा । प्रज्ञा
तन्मयस्वरूपापनार्थं लोलतेत्युक्तः शाठ्ययोग।च्छठः-विश्व	र्षद्द।
स्तअनवञ्चकः । उत्त० २८० ।	ळोहप्पा-लोभात्मा-लोभस्वभावः । परिग्रहस्य त्रयोदशम
लोला-भूमो लोलते हस्ते वा पुनः पुनर्लोलयति प्रत्युपेक्ष-	नाम । प्रक्ष० ९२ ।
यन् । जोघ० ११० । लोलयति प्रत्युपेक्षमाणः । जोघ०	लोहबद्ध-लोहवर्धः अयश्चर्मरज्जुकः । ज० प्र• २११।
११० । लोलत इति, चञ्चला (प्रत्युपेक्षणा) । अोघ०	लोहसंक ा-लोहसङ्कला । प्रश्न० १६ ।
११० । लोलाः-लम्पटाः । उत्त० ५६० ।	लोहसंघाडय-लोहश्रङ्गाटकम् । आव० ६७१ ।
लोलिक्कॅ-लोल्य-अधर्मद्वारस्याष्ट्रमं नाम । प्रश्न० ४३ ।	लोहसन्ना-चोभवेदनीयोदयतो लाजसत्वेन सचित्तेतरद्रव्य-
- लो लि यं- लोठितम् । आव० १०२ ।	्रार्थना लोभसकत्ता । प्रज्ञा० २२२ ।

(322)

लोहा]

लोहा-- लोभा-- लोभानुगता । आव० ५४८ । सोहारओ-लेखहारकः-दूतः । आव० ६७३ । लौहारकुट्टो-आसेवेसण । नि० चू० दि० ६९ आ। स्रोहारघर-लोहकारगृहम् । आव० २२४ । लोहारबरिसा-लोहाकारस्याम्बरीषा-भ्राष्टा आकरणानी-ति लोहाकाराम्बरीषा । ठाणा० ४१९ । लोहार्यगोलम-बन्येनापि भक्तिकर्तेव्ये हष्टान्तः । व्य० द्वि० १७२ मा । लोहि-कन्दविशेष: । उत्त० ६११ । लोही-मण्डनकादि-पवनिका कविल्ली । अनु० १५९ । छोहिअक्ख-पद्मराग: । जं० प्र० ४८, २० । डोहिअवखमणी-लोहिताक्षमणिर्नाम रत्नविशेषः । ज॰ । ४६ ०ए लोहिच्च-लोहित्यं-लोहित्यायनम् । आर्द्रागोत्रम् । जं॰ No X00 1 लोहिच्चायणसगोत्त-लोहित्यायनसगोत्रम् । सूर्यं १५० । लोहिणी-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः प्रज्ञा० 3¥ | लोहितंक-स्रोहिताङ्कः- त्यकः । सूर्यं० २९४ । छोर्सहतवस्व-चमरेग्द्रस्य महिषानीकस्याधिपतिदेवविशेषः । ठाणा० ३०२ । लोहिताक्षकाण्ड-चतुर्थं लोहिताक्षानां विशिष्टो भूभागः । जीवा० ८९ । लोहितवखमणी-लोहितक्षमणिः-रत्नविशेषः । जीवा• १९१ । लोहिताक्षमणिः-लोहिताक्षनामारत्नविशेषः । प्रज्ञा० ३६१ । लोहितवखरयणपडिसेओ-लोहिताक्षरान प्रतिषेकः। जीवा० 638 1 लोहितपाणी-लोहिती पाणी-अग्रिमी पादी लोहितपाणी। लोहितपूयपाई-लोहितं-रुधिरं पूर्यं - रुधिरमेव पक्वं ते हे अपि पक्तुं शीलं यस्या सा लोहितपूयपाचिनी कुम्भी विशेष: । सूत्र० १३३ । लोहितशालि-। उत्त० ३१७ । लोहिताक्ष-रत्नविशेष: । जीवा० २३ । सोहियंक-लोहिताङ्कः-अष्टाशीतो महाग्रहे तृतीयः । जं०

प्रे र्रे व

लोहियवः - लोहिताक्षं - रत्नविशेषः । प्रज्ञा० ६१ । लोहि-ताक्षः-पृथिवीभेदः । मणिभेदः । आचा० २१ । अष्टा-षीतौ महाग्रहे तृतीय: । ठाणा० ७८ । लोहिताक्षो मणिभेदः । प्रज्ञा० २७ । लोहिताक्षो-मणिभेदः । उत्त • ६८९ । लोहिताक्षरत्नः । ज्ञाता० ३१ । े लोहियक्खकूड-लोहिताक्षकूटं लोहितरत्नवर्णस्वा**त् ।** गन्धमादनवक्षस्काषपर्वते षष्ठः कूटः । ज० प्र० ३१३ लोहियगंगा-छोहियपत्ता–चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ । प्रज्ञा० 82 1 लोहियपाणि-लोहितौ रक्तो रक्ततया पाणि-हस्तो यस्य स तथा । ज्ञाता० २३८ । लोहिया-गोत्रविशेष:-कौशिकगोत्रस्य एकशाखा । ठाणा० 380 1 लोही-वनस्पतिजीवविशेषः । वाचा० ५७ । छौहीमण्ड-कादिपचनिका । भग० २३४ । लौही-अनन्तकायभेदः । भग० ३०० । भग० ८०४ । लौही-लोढोतिप्रसिद्धः । आव० ६५१ । लोहोलो-कवल्ली। नि० चू॰ प्र० ३१७ छ । लोहोसंठितो-लोहीसंस्थितः-आवलिकाबाह्यस्य चतुर्थं संस्थानम् । जीवा० १०४ । लौही-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ । ल्हसति-। नि० चू॰ प्र० १२१ झ । ल्हसना-। व्य॰ द्वि॰ १० आ । ल्हसिय-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० १५ । **ल्हसूण-**लसुनकन्द:-वनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३७ । ल्हादि-ल्हादनं-औणादिक 'इ' प्रत्ययः प्रल्हत्ति । व्यक प्रo ६३ अ । ल्हासिव-ल्हासिकः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः। प्रश्न ० 88 1 ल्हासिया-। भग० ४६० । व वंक-वक्र:-असंयमः कुटिल: । आचा० ६४ । वङ्कं-वक्रम् । भग० ३०८ । वङ्कः-वकः, फलादौ विपरीतः,

(९२३)

वंकगती]

विंजण

कुटिलः । ठाणा० १८३ । वक्र:-असंयतः । व्य० प्र० ८ आ। वङ्कं-वक्रम् । आव० ६४२ । वङ्को-वक्रः । जाता० १४७ । वक्रः वचसा । उत्त० ६४६ । वंकगती-वङ्का-वका सा चासी गतिश्च वङ्कगतिः (?) वंकड-वक्रम् । उत्त० १४८ । वंकणया-वङ्कनता-वक्रीकरणं, वञ्चनता । ठाणा० ४२ । वंकति-वक्तव्यति बाघयतीस्यर्थः। व्य० द्वि० १२५ आ। वंकसमायार-क्रियया वक्रसमावारः । उत्त॰ ६१६ । वक्रसमाचारः-असंयमानुष्ठायी । आचा० ६४ । वंका-वका । प्रज्ञा॰ ३२९ । वंकानिकेया-वङ्कस्य-असंयमस्य आ-मर्यादया संयमावधिः भूतया निकेतभूता, आश्रया, बङ्घो वा निकेतो येषां ते वङ्कानिकेता । आचा० १८४ । वंकुड-। आव० ७२१ । **वंग-**त्रपुकम् । प्रश्न० १५२ । व्यङ्गं-सखाव्छनम् । মন০ ३০০। देशविशेष:। মন০ ६८०। वङ्गा:-जनपदविशेष: । प्रज्ञा० ५४ । वंगुड-कर्ष्रः । नि० चू० द्वि० १२४ अ । वंगुरिते-उद्घाट्यताम् । बृ० द्वि० २५ आ । वंचण-वञ्चनं वत्सस्यान्यमातरि योजनम् । प्रश्न० ३८। वञ्चनं-प्रतारणम् । ज्ञाता० ७९ । वञ्चनं-प्रतारणम् । ज्ञाता० २३८ । वञ्चनं-प्रतारणम् । सूर्यं० ३२९ । वच्या-वञ्चनता-प्रतारणम् । अौप० ८१ । वंचणा-वञ्चना । अघर्मद्वारस्यैकादशमं नाम । प्रश्न० २६ । वंचना-तनुमाया । उ॰ मा० गा० ४१६ । वंचेइ-वञ्चति-पल्युञ्चति । आव० ६६२ । वंजण-व्यज्यतेऽर्थोऽनेनेति व्यक्षनम् । विशे० ९१८ । व्यञ्जनाः- शत्रुपृद्गलसंघातः । विशे० १३६ । व्यक्षतं-मषतिलकादिकम्, पश्चाद् भवं व्यञ्जनम् । भग० ११६ । व्यञ्जन-मधीतिचकादि । जं० प्र०११३ । व्यञ्जन-- प्रक्ष-रम् । भग० ६ । व्यञ्जनं-तीमनादिपत्रशाकं । पिण्ड• १७ । व्यञ्जनं-शालनवम् । तकं तक्रादि वा । भग० ३२६ । व्यञ्जनं-उपकरणेन्द्रियम् । नंदी० १६६ । व्यंजनं-उपस्थरोमम् । व्यव दि० ४४३ त्रा । व्यञ्जतं-मषतिलकादि । ज्ञाता० ११ । व्यञ्जनं-व्यजतेऽने-

नार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनं--तच्चोपकरणेन्द्रियं झब्दा-दित्वपरिणतद्रव्यसङ्घातो वा । ठाणा० ११ । व्यञ्जनं-इन्द्रियशब्दादिद्रव्यसम्बन्धः । ठाणा० ११ । व्यञ्जनं-मबादि । ठाणा० ४२८ । ध्यञ्जनं-अर्थज्ञापकः, सम्बन्धः । नंदी० १६८। ब्यञ्जनं-उपकरणेन्द्रियम् । नंदी० १६९। व्यञ्जनं-भाष्यमाणाकारादिवर्णजातम् । नदी० २८६। व्यञ्जनं-मषतिल्रकादिः । अनु० १५७। व्यञ्जनं-तिम्मणं । अोघ० १३३ । व्यञ्जनं-तक्रशाकादिकम् । पिण्ड० १७१ । व्यञ्जन–मषतिलकादिः । ठाणा० ४६१ । व्यंजयतीति व्यंजणंतं च अक्खरं। नि॰ चू॰ प्र॰ ९ आ । पच्छा-जायं। नि॰ चू॰ तृ॰ ६१ अ। अर्थाभिष्यञ्जकत्वादत्र पदम् । वृ० तृ० १३० अ । मसादिकं वंजणं, अहवा पच्छा समुप्पण्णं–वंजणं । नि० चू० द्वि० ८५ आ । परस्परं सम्बन्धः उपकरणेन्द्रियशब्दादिपरिणतद्रव्यसम्बन्धः एष तावदू व्यञ्जनमुच्यते । विशे० ११७ । शब्दादि-परिणतदब्यनिकुरम्बमपि व्यज्यमानस्वाद् व्यञ्जनम् । विशे० ११७ । व्यञ्जनं–जब्दम् । विशे० ११५६ । ब्यञ्जनं– मषादि । आव॰ ६६० । व्यन्जनं-प्रसस्ततिलकादि । उत्त० ४८९ । व्यव्यतं-तिलकमषकादि । सम० १५७ । व्यज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनं, तचोपक-रणेन्द्रियं शब्दादिपरिणतद्रठ्यसङ्घातो वा । भग० ३४४। इन्द्रियेणाऽप्पर्थस्य व्यउ्यमानत्वाद् व्यञ्त्रनम् । विश्वे० ११७ ! ब्यञ्जनं व्यज्यते-आविष्क्रियतेऽथोंऽनेनेति व्यंजनं-गब्हा । अभिग० २०२ । व्यक्रजन-शब्दः । सूत्र ४ । व्यञ्जनं—तिलकमष⊠इकम् । सूत्र० ३१६ । व्यव्जतं– मषतिलकादि । जीवा० २७४। व्यञ्जन-तकादि शाल-नक वाँ। प्रक्षः १५३ । व्यक्जनं-द्रव्यः । (?) । व्यञ्जनं शब्द: । आव० ६०७ । व्यञ्जन-शब्द: । आव० २८४। व्यज्यतेऽनेनार्थं इति वयान्जनं तच्च जपकरणेन्द्रियस्य शब्दाटिपरिणलद्रव्याणां च यः परस्परं सम्बन्धः । प्रज्ञाव ३११ । व्यञ्जनं-त्रिविधप्रत्याख्यानचिन्तायां चतुर्विध इन्छबनाः । साव० ५४ । व्यञ्जनं-पुर्गत्रः । साव० ४६२ । व्यञ्जनं-द्रव्यम् । आव० ४६३ । व्यञ्जनं-मर्षादिध्यः जनफलोपदर्शकं शास्त्रम् । सम० ४९ । व्यञ्जन शालनकं लक्षादि । सूर्य० २९३ । व्यजनं – तिलकमषादि ।

(९२४)

वंजणपरिआवन्न'] अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः, भा० ४ [वंदति	
अल्परिआवन्न'] अल्परिचित्तसेद्धासि प्रभः ७४ । व्यञ्जनं-शब्दरूपम् । आव० २६५ । वंजणपरिआवन्न'-व्यञ्जनं-शब्दरूपम् । आव० २६५ । वंजणपरियावन्नं-व्यञ्जनपर्यायापन्न-कथच्चित् प्रागवस्था- परियागेनावस्थाम्तरापत्तिरित्यपं: । आव० ४६२ । वंजणपरियावन्नं-व्यञ्जनपर्यायापन्न-कथच्चित् प्रागवस्था- परियागेनावस्थाम्तरापत्तिरित्यपं: । आव० ४६२ । वंजणलद्धि-व्यञ्जनं-अक्षरं तस्य लब्धः व्यञ्जनलठिधः तथाविधकमंक्षयोपमः । उत्त० १८४ । वंजणवग्राह-इन्द्रियलक्षणेन व्यञ्जनेन शब्दादिपरिणतद्वव्य- सम्बन्धस्वरूपस्य व्यञ्जनस्याऽवग्रहो व्यव्जनावग्रहः, अथवा तेनैवं व्यञ्जनेन शब्दादिपरिणतद्वव्यारमकानां व्यःजनाना- मवग्रहो व्यञ्जनावग्रहः । विशे० १६८ । वंजणावस्वर-व्यःजनाक्षरं-व्यव्यत्तेर्रायां: प्रदीपेनेव घटा इति, वतस्तद् व्यञ्जनं भण्यते, व्यञ्जनं च तदक्षरं च व्यजनाक्षरं,तच्चेह सर्वमेव भाष्य्यमाणमकारादिहकारान्तम्। तस्या भाषायाः कालो यत्र तत् तस्कालं वेदितव्यं, भाध्यमाणः शब्दो व्यञ्जनाक्षर्रमतिि हृदयम् । विशे० २५६ । वंजणाभाह-व्यञ्जनावग्रहः-सम्बन्धावग्रहः । नदी० १६८ । व्यञ्जनावग्रहः-शब्दादिरूपतया परिणतद्वव्याणामव्यक्तरूपः परिच्छेदः । नदी० १६६ । व्यञ्जनावग्रहः-अवग्रहे प्रथमो भेदः । नदी० १५४ । वजणोभाह-व्यञ्जनात्रग्रहः व्यञ्जनावग्रहः व्यञ्जनावग्रहः । ठाणा० ४१ । व्यञ्जनेन सम्बन्धेनावग्रह् व्यञ्जनात्रग्रहः । ठाणा० ११ । व्यञ्जनेन सम्बन्धेनावग्रह् व्यञ्जनात्रग्रः । व्यव्यतरिष्यवस्यापंस्याव्यक्तरूपः परिष्ठद्वेः व्यञ्जनात्रग्रः । व्यञ्यन्ते इति व्यञ्जनेतः (तत्तर्व्रदः व्यञ्जनात्रग्रः । व्यञ्यन्ते इति व्यञ्जनतः (त्रत्व्यज्ञदः वर्य्यज्ञनानग्रनः । व्यञ्यन्ते इति व्यञ्जनतः (त्र व्यञ्जनानाम्यक्तरः वर्य्यक्त्रान्यग्रः)	वंभा-अपस्यफलापेक्षया निष्फला । ज्ञाता० ७६ । वंट-मागः । इ० तु० १३७ आ । वंठा-वण्ठा,-अकयविवाहा मीतिजीविणी य वंठा । जोव० ८६ । वंदुरापाल-मन्दुरा अश्वपालः । आव० ९७ । वंत-वान्तं-वमनम् । ज्ञाता० १४७ । वान्तं-उद्गीणंम् । उत्त० ३३९ । वान्तः-परित्यक्तः । भग० १७६ ! वंतं- संमुच्छिममनुष्योत्पत्तिस्थानम् । प्रज्ञा० ५०, ३७ । वंती-णाम पडिया । नि० चू० प्र० १० अ । वंती-णाम पडिया । नि० चू० प्र० १० अ । वंद-वृन्द-समूहः विस्तारवत्समूहः । ज० प्र० २०० । वंदइ-वन्दते-वाचा स्तौति । जं० प्र० १० २०० । वंदइ-वन्दते-वाचा स्तौति । जं० प्र० १४ । वन्दते- स्तुति करोति । जं० प्र० १४९ । वन्दते स्तौति । सूर्य० ६ । वन्दते कायेन । सूत्र० २७४ । वन्दते- प्रसिद्धेन चत्यवन्दन-विधिना । जोवा० २५६ । वंद्दछो-बन्दितुम् । आव० ४६७ । वंद्दण-वन्दन-अभिवादनम् । जं० प्र० ३९८ । वन्दर्न- अभिवादनम् । आव० ४६७ । वन्दनं-अभिवादनम् । आव० ४०६ । वन्दर्न- अभिवादनम् । आव० ६११ । वन्दनं-स्तुतिः । भग० ११५ । वन्दर्न शिरसा । आव० ४०६ । ज्ञाता० ४४ । वन्दनं-अभिवादनम् । राज० २७ । सिरं बारसावत्तं । नि० चू० प्र० २३७ आ । सिरप्रणामादि । दश्वण् च्र० १६३ । वन्दनः-माज्ज्ल्याः । जाता० १२ । वन्नित्वभ्यमियादनम् । उत्त० ६६८ ।
सम्प्राप्तानामवग्रह:अव्यक्तरूप: ारिच्छेो वा प्रज्ञा० ३११)	र्वदश्वकलसहत्थगय− वन्दनकलशहस्तगतः – वन्दनकऌसो हस्ते गतः यस्प स ा जोवा० २४ ६ ।
ररर र वंजियाओ-णामेहि । नि० चू० प्र⇒ २७६ अ ।	वंदणवत्तिया-यन्दनप्रत्ययं-अभिवादननिमित्तम् । आव०
वंजुल-सप्तमभवनवासी चेरयवृक्षम् । ठःणाः २८७ ।	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
-	वंदणिजजं जल्दनीयं स्तुतिभिः । औष० ५ । वन्दनीयम् ।
ব্যা০ ৭४ ।	सुर्येः २६७।
वैजुलग-लामपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ लोमपक्षवि-	वंदणिङ्ग जो । भग० ५०५ ।
र्शेष: । जीवा० ४१ ।	बंदति-वन्दते-स्तीति । राज० ४८ । वन्दते-वाचा
(8:	

(928)

www.jainelibrary.org

वंदते]

वि

वंसकुडंगी-वंशकुडङ्गी । आव० ३८४ । स्तौति । ज्ञाता० ८ । वंसग-वशकायः । बु॰ प्र॰ ९२ अ । व्यंसकः-विकल्प-वंदते-। धन्त० २२ । भेद:। दश० ४७ । वंदासि-वन्दे मस्तकेन । आव० ७६३। वंसत-व्यसकः-व्यंसयति-परं व्यामोहयति शकटतित्तरोः वंवित्ता-वन्दित्वा-स्तुरवा । ठाणा > १११ । ग्राहकधूर्तवद् यः स । ठाणा० २६१ । व्यंसयति-वंदिमो-वन्धः । दश० २७४ । परं व्यामोहयति शकटतित्तरीग्राहकधूर्तवद् यः संव्यंसकः । वंदिय-वन्दितः-त्रिविधयोगेन सम्यकस्तुतः । आव० १०७। वन्दितः स्तुत्या । भग० ५८२ । वन्दित्वा-वाग्मिः ठाणा॰ २५४ । वंसदंड-वनस्पतिकायविशेषः । भग० ८०२ । स्तुत्वा-प्रशस्य । आचा॰ ३४१ । वंसवार-वनस्पतिकायविशेषः । भग० ८०२ । संध-बन्ध्य:- वहिंदवशत्तममहाग्रहः । जं० प्र० १११ । वंसविदल-बंशविदलम् । आव० २०१ । धंफेल्ल-अभिलषेत् । सूत्र० १८३ । वंससिहर-वंशशिखरम् । आवः ३६० । वंमिए-वल्मीकः । आव० ६१६ ा वंसा-वंशः महन्तः । जं• प्र• २३ । वंशः-प्रवाहः । वैमी-रप्फो । नि० चू० प्र० ४३ थ । जं० प्र० १६६ । वंशाच्छित्त्वराधारभूताः । मग० वंश-प्रवाहः-आवलिका । जं० प्र० २१८ । ३७६ । वंशकरोलम्~ । ଶୂତ ସାଦ ३७ छ। । वंसी-वशी-वंशजाली । ठाणा० १२२ । वंशकरीलगर्भ वंस-वंश:-महान् पृष्टवंशः । जीवा० १००। वंशः भवं वस्त्रम् । बृ० द्वि० २०१ आ । प्रतीतः । जीवा• २६६ । वंगः-प्रतरभेदः । प्रज्ञा• वंसीकलंका-वंशीकलङ्का-वंशजालीमयी । झात० २१६। २६६ । वंशः-वेणुः । प्रश्न० १९६ । वंशः-कवेलुकम् । वंशीकबङ्का-वंशीजालीमयी वृत्तिः । विपा० ११। जं० प्र० २३ । आचा० ३७८ । वंशः-पुत्रपौत्रादि-वंसीकुडंग-वंशीकुडङ्गः । धाव० २११ । वंधकुडङ्गं-परम्परा । ठाणा० १२४। वंशः-वेणुः । ज्ञाता० २३२ । वंशः--क्रमभाविपुरुषपर्वप्रवाहः । नंदी० ५० । वंशः--वंशवनम् । आव० ७१७ । प्रवाहः । प्रज्ञा० ५ । पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । वंसीण-कुहणविशेषः । प्रज्ञा॰ ३३ । वंसीपत्ता-संयुक्तवंशोपत्रद्वयाकारत्वात् वंशीपत्रा । प्रजा० वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ । वंशः । ज० प्र० १०१ । वंशः-वेणुः यो मुखेन वाद्यते । दश० ४५ । वंशः-220 1 वंसीपत्तिया-वंशीपत्रिका-वंश्या -वंशजाल्याः पत्रकमिव या प्रवाहः । ठाणा० ७६ । वंशः-प्रवाहः । आव० ६१ । सा वंशीपत्रिका । ठाणा० १२२ । बंश:-क्रमभावियुरुषपर्वप्रवाहः । नंदी० ५० । वंश:-वंसीपासायं-वत्तीति-वंशगहनं, तदुपलक्षितं प्रासादं वंशी-प्रवाहः-आवलिका । ज० प्र० १६६ । दंडगाकरणं । प्रासादम् । उत्त० ३७९ । नि० चू∘ प्र० २३२ अ । वंशं-हरिवंशादिकम् । वंसीमुहा-वंशीमुखा । जीवा० ३१ । दीन्द्रियविशेष: । ज्ञाता० २११ । ज्ञाता० ३९ । प्रज्ञा० ४१ । वंसकडिछ-वशसमुदायः । ठाणा० ३३१ । वंसीमूल-वंशीमूलं-अलन्दकादि । बृ० द्वि० १८२ आ । । नि॰ चू॰ प्र॰ २२० अ। वंसकप्परी-वंशीमूल-ग्रहबहिः स्थितमलन्दकादि । बृ० द्वि० १७६ वंसकवेल्लुया-महतां पृष्ठवंशानामुभयतस्तियंक् स्याप्य-अ । वशीमूलम् । प्रज्ञा० ३४ । माना-वंशाः कवेल्लुकानि-प्रतितानि । जीवा० १८० । वंसीसिए-वंश्वासिको-विश्वासस्यानम् । ज्ञाता० ४८ । महतां पृष्ठवंशानामुभयतस्तिर्यक्स्थाप्यमाना वंशाः वंशक-व-वाशब्दश्चशब्दार्थे। विशे० २४१। वकारः-पादपुरणः। बेल्लुकानि । जीवा० ३६० । वंसकुडंग-वंधकुडङ्ग-वंशजाली । उत्तः ३०१ । ओघ० ६६ । (९२६)

वद्व-वाक्-वचनं वाक्-ओदारिकवैक्रियाहारककारीरव्यापा	वज्तः । होरकः । उत्त० ६८९ । रत्नविशेषः । नि०
राद्धतवाग्द्रव्यसमूहसाचिव्याज्जीवव्यापारो वाक्-वाग्योगः ।	चू० प्र० २२९ वा। वज्रः-हीरकः । प्रज्ञा० २७ ।
ठाणा• २०। गोवलं। नि॰ चू० प्र॰ ३४८ अ।	त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं चिमानम् । सम० २५ ।
वाग्-तीर्थकरराज्ञा आगमरूपा । आचा० २०९ ।	वर्ञ-होरकमणि: । जं० प्र० ८२ । वर्ञ-शकायु-
वइउला-मुकुलीअहिभेदः । प्रज्ञा० ४६ ।	धम् । प्रज्ञा० ८७ । वर्ज्र – कीलिका । सम० १४९ ।
वइक्कम-व्यतिक्रमः-अपराधः । आव० ५४७ । व्यतिः	वेरं-रत्नविशेष: । ज्ञाता० ३१ ।
क्रमः-कृते उपयोगे पदभेदादिः यावदुस्क्षिप्तं भोजन दात्रा।	वइरकंत-त्रयोद्धसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०२५ ।
आव० ४७६ । व्यतिक्रमः-विशेषेण पदभेदकरणसोऽति-	वइरकूड-वज्जकूट-नन्दनवने अष्टमकूटम् । ज॰ प्र॰
क्रमः । व्य॰ प्र॰ १० अ । व्यतिक्रमः-स्थितिरुङ्घनम् ।	३६७ । त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
अनु० १३८ ।	२५ ।
वद्दगुन्न-वैगुण्यं-वैधम्यं-विपरोतभावः । आव० ७४६ ।	वइरजंघ-वजजङ्घः-लोहार्गलनगरस्वामी। आव० ११६।
वइजोग-वाग्योगस्तनुसंरम्भः कायव्यापारः ततः कायिकेन	पुष्कलावतीविजये लोहार्गलनगरे ऋषभपूर्वभवे वज्रजङ्खः।
निसृजति इत्येवमेव वक्तव्यं स्यात् । विशे० २१० ।	आव० १४६ । वैरजङ्घः-महाविदेहेऽधिपतिः । आव∙
वाग्द्रव्यसमूहस्तैन सहकारिकारणभूतेन तन्निसगर्थिं जीवस्य	११५ । तृतोयवासुदेवप्रतिज्ञत्रुः । सम० १५४ ।
व्यापारः सो वाग्योगो मण्यते, वाचा सहकारिकारण-	वइरणाभ-वजनाभः-वजसेनघारिण्योः पुत्रः चक्रवत्ती ।
भूतया जीवस्य योगो वाग्योग इति । विशे० २१२।	आव० ११७।
वइण्ण-वितीर्णो-राज्ञाऽनुज्ञातः । ज्ञाता० ११ ।	वहरणाम-प्रथम तीर्थंकृत्पूर्वंभवनाम् । सम० १५१ ।
वइतेण-परसम्बन्धिनीं वाचमात्मनि तथैव सम्पादयन्	वइरदंडा-वज्ञो- वज्ररलमयो दण्डो रूप्यपट्टमघ्यवर्ती येषा
वाकस्तेनः । प्रश्न० १२५ ।	ते वज्रदण्डाः । राज० ५ ।
वद्ददिस -वैदेशम् । आव० ३०७। विदेश:-योगसंग्रहेऽनि-	वइरनाभ-वज्रमयो नाभिः-मध्यभागो ययोस्ते वज्रनाभः।
श्रितोपघानदृष्टान्ते पाटल्पिपुत्रादन्यदेश: । आव० ६६८ ।	জাল স০ ২৬।
वइदुप्पणिहाण- वाग्दुब्प्रणिधानं- कृतसामाधिकस्यासम्य-	वद्वरप्पभ-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम≁
निष्ठुरसावद्यवाक्प्रयोग: । आव० ६३४ ।	२ ५ ।
वइदेही-विदेहा नाम जनपदः सोऽस्याऽस्तीति विदेही ।	वइरभूती–आयरियो महाकविः । व्य॰ प्र० ३८० आ 🛛
विदेहज्रनपदाधिगः । उत्त० ३२० ।	वहरमज्भ-त्रज्रमध्यः । औप० ३२ । ति० चू० प्र०
वइत्रल-वाग्बल-मन्त्रादिसामर्थ्यम् । आचा० ४१७।	३०६ अग ।
वइ्य-वज्ञ:गोकुलम् । आव० ४७ ।	वहरमज्भा-वज्रस्येव मध्यं यस्यां सा वज्रमध्याः ।
वइया-व्रजिका । आव १३७ । व्रजिका-लघुगोकुलम् ।	तन्वित्यर्थः । ठागा० ६५ । वज्रमध्या-याऽद्यन्तवृद्धा मध्ये
पिण्ड० ९६ ।	हीना च । ठाणा० १९५ ।
वइर-वर्ज-शकायुधम् । जीवा० १६१ । वर्ज-कीलिका ।	वइरमय-दिव्यो वज्रमयः स्थालः । आव॰ २७७ ।
प्रज्ञा० ४७२ । वज्रः-पृथिवीभेद: । आचा० २९ ।	वइररूव-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
वज्रकाण्ड दितीयं, वज्राणां विशिष्टो भूमागः । जीवा०	२५ ।
८९ । वैरं-परस्परमसहमानतया हिस्यहिंसकताघ्यवसाय: ।	वइरलेस-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
ज० प्र० १२४ । वज्रस्वामो–बालभावेऽपि वर्त्तमानस्य	24.1
मातरमवगणय सङ्घबहुमानकारकः । नदी० १६७ ।	वइरवण्णं-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
(९२७)	

वइ]

वइरवालुए]

RX 1	वइरोयणिद-बलीन्द्रः । भग० १४६ । जीवा० १६६ ।
वइरवालुए-वज्रवालुका नदीसम्बन्धिपुलिनमपि वज्जवालुका,	वइरोसभ-वज्ञऋषभ-वज्ञऋषभनाराचं संहननम्। उत्त०
यदा वज्जनद्वालुका यस्मिस्तया तस्मित्ररकप्रदेश इति ।	829 I
ত্তন০ ४४९ ।	वइरोसभनाराय-वज्रं-कोखिका ऋषभः-परिवेष्टनपट्टः
वहरवासा- १९९।	नाराचउभयतो मर्कटबन्धः वज्रर्षभनाराचम् । प्र ज्ञा ●
बहरवुट्टी- भग० १९९ ।	४७२ ।
वइ रवेइ आ– वज्रवेदिका–द्वारशुष्डिकोपरि वज्ररत्नमयी	बइल्लाण– । नि० चू॰ प्र० २८२ आ ।
वेदिका । षां० प्र० ७६ ।	वइसस-वैशस-दु:खम् । बृ० तृ० ६३ व ।
वइरसामि–यस्य माडलो समियबायरिओ । नि॰ चू०	वइसाह-अंतो पण्हितातो काउं अग्गतले वाहिजरहठितो
हि॰ १०३ ।	सोरिट्रिओ वा जुज्मइ तं। नि॰ चू॰ तृ॰ ९० अ।
वद्वरसामिउप्पत्ति-वज्रसाम्युरपत्तिः । दश० ५१ ।	विशाखस्थानम् । निरुय० ८ । वैशाखम् । आव०
वद्दरसामी-दुभिक्षनिवारकः । नि० चू० प्र० १६ अ।	६६६ । वैज्ञाख-पार्णीअम्यन्तरे समश्रेण्या करोक्ति,
वहरसिंग-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०	अग्रतलौ बाह्यतः, लोकप्रवाहे तृतीयं स्थानम् । आव०
२४ ।	४६५ । वैशाख वंशाखनामकम् । ज॰ प्र॰ २०१ ।
वइ रसिट्ठ-त्रयोदझसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०	वैशाखं-पार्थ्णी अभ्यत्तरे समश्रेण्या करोति, अग्रतलो
28 1	बाह्यतः (?) ।
वहरसेण-वरसेनः । आव० ११८ ।	वइसाहठाण-वैशासस्यानकम्, चैव- ''पादो सविस्तरो
वइरसेणा-धर्मकथायाः पश्वम्बर्गेऽघ्ययनम् । ज्ञाता० २१२।	कार्यो, समहस्तप्रमाणतः । वैशाखस्यानके वत्सः कूट-
वइरागर-वैराकरः । झाता० २२५ ।	छक्ष्यस्य वेधने ॥१॥" ज॰ प्र॰ २०१ ।
वहराड-व राटपुर-वस्तजनपदे पुरं, धा र्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा०	वइस्स-द्वेष्यः-तत्तद्दोषदुष्ठःवात्सर्वस्याप्रीतिभाजनमिति ।
پرېر ا	उत्त० ६२५ ।
बहरामइए-वजमया-वज्ररलाक्ष्मिका। जं० प्र० २०।	वए-व्रजं-गोकुलम् । आव∙ ४३६ । व्रजः-गोकुलम् ।
वहरुत्तरवर्डिसग-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् ।	बु० द्वि० १८५ छा।
सम० २५ ।	वक्कत-व्युरकान्तः-उत्पन्नः । ठाणा० ३०७ । व्युरकान्तः-
ञ्चइरेग -वैरासः-व्यतिरेकः-पिण्डितं विशेषप्रतिपादकपर-	क्षपगतः । ओघ० १३० । व्युत्क्रान्तःउत्पन्नः । ज्ञाता०
मतनिराकरणम् । विशे० ६०२ ।	१२४ ।
वद्दरोअण व'इति विशिष्ट रोचन-दीपनं दीष्तिरिति-	वक्कांतए-व्युत्कान्त-उत्पन्नः । ज्ञाता० ६४ ।
यावत् येषामस्ति ते वैरोचना, ओदीच्यासुराः । जं० प्र०	वक्कंतिय-व्युत्कान्ति:-उत्पत्ति: निष्क्रमणं च । जीवा०
१६२ ।	₿ <i>₩</i> , €
वइरोप्रण-विविधैः प्रकारै रोच्यन्ते-दीप्यन्त इति विरोच-	वक्कंतिया-व्युत्कान्तिशब्दोऽत्रोरपत्तिवाची । प्रज्ञा० ४४ ।
स्त एद वैरोचनाः–उत्तरदिग्वासिनोऽसुराः तेषामिन्द्रः ।	वक्कती-व्युस्कान्ति-उत्पत्तिस्थानप्राप्तस्थोत्पादः । ठाणा०
ठ।णा० २०५ । वैरोचनम् । तृतीयं लोकान्तिकविमा-	३५६३ ब्युरकान्तिलक्षणार्थाधिकारयुक्तत्वात् ब्युत्क्रान्ति: ।
नम् । भग० २७१ । अष्टुसागरोपमस्थितिकं देवविमा-	प्रज्ञापनायाः षण्ठं पदम् । प्रज्ञा० ६ । व्युस्क्रान्तिः-
नम् । सम० १४ ।	जीवानामुरपादः । भग० १०७ । व्युरकास्तिः-प्रज्ञापनायां
अङ्वरोधणराया-वैत्रोचनराजः-वरोचनेन्द्रः। जीवा∙ १६६।	पदम् । जीवा० २१ । भग० ७६२, ९४१ ।

(876)

वक्कतीपयं]

[वग्ग

वक्कंतीपयं- व्युत्कान्ति:–जीवाना मुत्पा दस्तव् र्थं पदं⊶प्रकरण	वक्खारपव्वत-वक्षस्कारपर्वतः । ज्ञाता० १२१ ।
ब्युरक्रान्तिपदं त द्य प्रज्ञापनायां षष्ठम् । भग० १०७ ।	वक्सारपव्वय-वक्षारप्वंतः-वक्षस्कारक्षेत्रकारीपर्वतः ।
वक्कंतीय-प्रशापनायाः षष्ठं पदम् । भग० ४१२, ४१३	ठामा० ७१ ।
X=3	वक्खित्त-व्याक्षिप्तम् । आव० १४९ । व्यक्षिप्तः-हत्त-
विक्क-मङ्गलवचनम् । वाक्यम् । ज्ञाता० १३३ । वाक्यं-	कुलिगवृक्षच्छेदादिव्यग्न: । क्षोघ - २३ ।
बचनम् । उत्त० २६७ । वल्कलः-वर्धः । सूत्र० १२४ ।	विखत्तचित्ता-व्याक्षिप्तचित्तता । उत्त० २१६ ।
वद्यकइय-वक्रयेण कियत्काल भाटकप्रदानेन निर्वृत्ता वा	वनिखत्ता-वस्त्रं प्रत्युपेक्ष्य ततोऽन्यत्र यमनिकादो प्रक्षि-
क्रयिकी । व्याव द्वि० २७२ आ ।	पति यद् अथवा वज्जा अलादीनां यदूव्वंक्षेपणं सा विक्षिप्ता ।
वदकजडा-वक्राश्च-वक्रबोधतया जडाख्च तत एव स्वका-	ठाणा० ३६१ ।
नेककुविकल्पतो विवक्षितार्थंप्रतिपत्त्यक्षमतया वक्रजडाः ।	वक्खेव-व्याक्षेपः । आव० ५४२ । विक्षेपः-विलम्बा ।
उत्तः १०२। वक्रजडा-चरमतीर्थकरतीर्थंसाधुः । ठाणा०	आव• ७०६ । भ्याक्षेपः-प्रतीचातः । झाव• ७२१ ।
2°2 I	व्याक्षेपः- बहुकृत्यव्याकुलतात्मकः । उत्त० १५१ः।
चक्क बंध-वल्कबन्धनं सूत्रबन्धनं बालबन्धनञ्च । विपा०	वक्षस्कारः- । ज॰ प्र॰ ५६
CP +	वक्तव्य-एककः । सम• (?) ।
वक्कमइ-व्युक्तामति-उत्पद्यते । आचा० ५९ । व्युक्ता	वक्तव्यता-शास्त्रीयोपक्रमे चतुर्थो भेदः । आचा० ३ । स्व-
मति-उत्पद्धते । प्रज्ञा० ३८ ।	समयेतरोभयवक्तव्यताभेदात् त्रिधा । ठाणा ४ ।
वक्कमण-व्युत्कमणं-उत्पत्तिः । भग० ५७ ।	पदार्थविचारः । आव० ५६ ।
वदकमति-व्यतिकामति-मुर्वति । सूर्यं ० २७८ । उत्पद्यते ।	वक्रजड-चरमजिनसाधुः । भग० ६१ ।
ठाणा• १२२ । खवक्रमते–आगच्छति । प्रज्ञा० २२६ ।	वक्रपुर-पुरं बाधाकमंण बमोज्यतायां दृष्टान्तरे उग्रते असः
वदकममाणंसि-व्युत्कामति-उत्पद्यमाने । ज्ञाता० २० १	पदातेः पुरम् । पिण्ड० ७१ ।
वक्कय⊶वल्कजः-नृणविशेष: । प्रज्ञा० १२८ । वल्कजः ।	वग-इकः । भग• १९१ ।
बाचा॰ ३६६ ।	वगडा–ग्रामादेः परिक्षेतः । ∉वृ० द्वि० १ व । परिक्षेपः ।
वनकलनियत्थावन्कलवस्ताः । आव० २०९ ।	ब्य० दि० १७६ म । पाटनः । बृ० तू० १९६ मा ।
वक्कलवासी-वल्कलवासा । भग० ११६ । बल्कवासा ।	वृत्तिपरिक्षेपः । बृ० द्वि० १५७ अ । वृत्तिः । व्य० प्र•
निरय० २५ ।	१३४ आ।
वक्कसुद्धि-वाक्यशुद्धिः दशवँकालिकस्य सप्तममध्ययनम् ।	वगग-वगः-समानजातीयवृन्दम् । औप० १६ । व्याघः-
दश्च २०७।	शार्दूल: । जोवा० २५२ । वर्गः-तेनैव राशिना तस्य
वक्ख-वक्षः । जीवा० २७४ । वक्षः-मध्यः । जं॰ प्र०	राधेगुंणने भवति । प्रज्ञा० २७४ । वर्ग:-अध्ययनादि-
388 1	समूहः । ठाणा० ५१३ । वगः-समूहः । सम० ११८।
वक्लाण-व्याख्यानं-सूत्राभिप्रायः । सूत्र० २३१ ।	वर्गःधन एव घनेन गुणितः । उत्त∘ ६०१ः । वर्गः
वक्खार-वक्षसि-मध्ये, स्वगोप्यं क्षेत्रं हो संभूय कुर्वन्तोति	अध्ययनसमुदायः । निरय० ३ । वर्गः । विशे० ४२६ ।
वक्षस्कारः । ज० प्र० ३१४ । वक्षस्कारः-पर्वतविशेषः ।	वर्गः-अध्ययनसमुदायात्मकः । सम॰ ६५ । वल्कः
प्रज्ञा० ७१ । वक्षारपर्वतः-प्रमाणाङ्गुलप्रमेयः । अनु०	पलाशादित्वग्रूपः । विशे• ६४ । वर्गः-आवश्यकस्य
१७१ । वक्षस्कारः-चित्रकूटादिका विजयविभागकारी	सप्तमपर्यायः । विशे० ४१९ । वर्गः-संख्यानं यथा-
पर्वतः । प्रश्न० ६६ ।	द्रव्यो वैगंश्चरवारः सहबद्धिराशिषातः । ठाणा० ४९६ ।
-	२९)
	· · ·

खग्गइ]

वग्गइ-वल्गति । जीवा० २४७ ।	अ । वागुरेव वागुरापरिकरः । राज ० १ २२ ।
वग्गचूलिया ∽वर्गः-अध्ययनादिसमूहः तस्य चूलिका वर्ग-	वग्गुरि । नि• चू० प्र० १३६ छा ।
चूलिका । ठाणा० ११३ । वर्ग चूलिका-व्यास्याचूलिका ।	वग्गुरिय-वागुरिक:-पाधप्रयोगेण मृगघातकः । बृ० दि०
च्य० द्वि० ४५४ आ । वर्गं चूलिकावर्गःअध्ययनानां	दर था।
समूहो तेषां चूलिका । नंदी ० २०६ ।	वग्गुरो–वक्कपादिगा। नि॰ चू० प्र० १३६ आ ।
चगण- वल्गनं- कूद्रैनम् । ज्ञाता० २३२ । वल्गनं- उल्ल-	वग्गूलि-वस्गुलो-पक्षिविशेष: । प्रश्न• = । वल्गुलि:-
क्तुनम् । औप० ६५ । वल्गनं उस्तूदेनम् । ज० प्र•	मंक्षकाभक्षणजनितो व्याधिविशेषः । क्षोघ० १८२ ।
४३० । वलगनं- उल्लाङ्घनम् । मग॰ १४२ । वल्गनं-	বল্যুলি–पक्षिविशेष: । आव० ७४२ ।
उरकूईंनम् । जं० प्र॰ २६१ ।	वग्गूली-चर्मपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । वल्गुली-चर्म-
वागणा-वगंगा-समुदायः । प्रज्ञा॰ २६४ । वर्ग्यणा-	पक्षीविशेष: । प्रज्ञा० ४९ । वान्तिरोग: । बृ० तृ•
वर्गः-समुदायः । ठाणा० २८ । वर्गणा-समुदायः ।	१०५ आ ।
आव० ३४। वर्गणा-तासामवगाहनानामनन्तभाषाद्रव्य-	वग्गू–वल्गुः-चतुर्युस्य इन्द्रळोकपालवैश्रमणस्य विमानम् ।
स्कन्धाश्रयभूतक्षेत्रविशेषरूपाणां वर्गंणासमुदायः । विशे०	भग० १९४ । वल्गु:-ईशानेन्द्रलोकपालवैभमणस्य विमा-
२२० । वगंणा-सआतीयवस्तुसभुदाय: । विशे० ३२८ ।	नम्। भग० २०३ । बल्गुझिजयः । जं० प्र॰ ३४७ ।
चग्गतव-षण्णवत्यधिकचतुःसहस्रपदात्मकं ४०९६ तपः	वस्गुःवाग् । आव० १६७ । वाग्-वाणिः । उत्त•
एतदुपलक्षितं तपः वर्गतपः । उत्त॰ ६०१ ।	३१८ । ठाणा॰ ८• ।
वग्गली-वाहीविससो । नि॰ चू॰ प्र॰ ३१५ था ।	वग्गूहि-वाग्मियंकाभिरानन्द उत्पद्यत इति भावः । ठाणा०
वग्गवग्ग-वगंस्य वर्गी वगंवर्गेः, स च यथा दयोवंगं-	४६३ ।
अरवारअनुणौ वर्गः षोडरोति । ठाणा॰ ४९६ । वर्ग-	वग्ध-विरुषो । नि० चू० द्वि० १२९ अ । ग्याझ:-
वगैं:खण्डखण्ड:। औप० ११६। वर्गे एव वर्गेण	सनखचतुष्पदविशेषः । जोवा० ३८ । व्याघ्रः । आव•
गुण्यते तदा वर्गवर्गः । उत्त० ६०१ ।	३८४ । व्याघ्रः-पुण्डनिः । उत्त० १३४ । व्याघ्रः ।
यग्गवग्गतवो -वर्गवगंतपः-षोडशाधिकद्विशतसप्तसप्ततसहः	गि० १३३ । व्याघ्रः । ज० प्र० १२४ । व्याघ्रवर्मं ।
स्रसम्नषष्टिलक्षैककोटिपदारमकम् । १६७७७२१६ तपः ।	आचा॰ ३९४ । व्याघ्र: । नि॰ चू॰ प्र॰ १३८ आ ।
उत्त० ६०१ ।	ब्याझः । भग० १९० ।
चग्गसीह-सप्तदर्शतीर्थकृत्प्रथमभिक्षादाता । सम० १५१७	वग्धमः अविष्याः न्मृतव्याघ्रदेहः । जीवाः १०६।
वर्गा- वर्ल्का-वंशादिबस्धनभूता वटादित्वचः । भग०	वग्घमुह-व्याघ्रमुखनामान्तरद्वीपः । व्याघ्रमुखः-अन्तरद्वो-
२७६ ।	पविशेष: । जीवा॰ १४४ ।
चगिगयं- वरुगनं-अश्वकलाविशेषः । उत्त० २२३ ।	वग्घमुहद्दीव-षट्योजनशतावगाहाकद्वीपः । ठाणा० २२६ ।
चग्गु-बल्गुः-विमानविशेषः । उत्त० ३२१ ।	वग्घरणसाला-व्याघरणशाला-तोसलिविषये ग्राममध्ये
-वग्गु नई -वल्गुमती–सचितद्रव्यशय्शोदाहरणम् । आचा०	হালে। বৃ॰ द्वि॰ १७४ छ।
325 1	वग्घसीह-व्याघ्रसिहः-कुन्युजिनप्रथमभिक्षादाता । आव०
चग्गुर-वग्गुरो श्रेष्ठो । झाव० २१० ।	१४७ ।
वग्गुरपडिओ-वागुरापतित: । माव० ३४६ ।	वग्घा-सनखचतुष्पदविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।
व्यग्गुरा-वागुरा-मृगबन्धनम् । ज्ञाता० १०१ । वागुरा-	वग्घाडीओ-उपहासार्थं रुतविशेषः । ज्ञाता० १४४ ।
-मृगबन्धनविशेष: । प्रश्न० १३ । नि० चू० द्वि० ११	वग्धारिअ-अवल्लमिबतः । जं० प्र० ५० । प्रलम्बितः ।
	a.)

(930)

वग्घारित्ता]

जं० प्र० ७७ । प्रलम्बमान: । औप० १ ।	प्र॰ १६२ अ । तणविसेसो । नि॰ चू० प्र ॰ १२ ६
वग्धारिता-उष्णोकृत्य । दश० ८७ ।	आ । व्युतं-विशिष्टवानम् । राज० ९३। वर्चः-तेजः ।
वग्चारिय-प्रलम्बित: । जोवा० १६० । अवलम्बित: ।	राज० ११८ ।
जीवा॰ २०६ । प्रलम्बितः । जीवा॰ २२७ । अव-	वच्चक-दर्भाकारम् । बृ० द्वि० २०३ अ । तृणरूपवाद्य-
सम्बितः । जीवा० ३६१ । प्रलम्बमानः । ज्ञाता०४।	विशेषः । ज॰ प्र॰ १०१ । जीवा॰ २६६ ।
व्याघारित-आर्द्रम् । आव० ६४६ । प्रलम्बित: । राज०	वच्चगं- । आव० ५४४ ।
३६ । प्रलम्बितः । प्रज्ञा० ८६ । ज तिण्णि वा	वच्चसि-वर्चस्वी रूपवान् । आचा० ३६४ ।
सपडत्ति जस्य वा णेव्वं वासकष्पो गलति जस्य वा	वच्चामेलिय-व्यक्षाम्रेडितं कोलिकापायसवत् । झाव०
वासकप्पं भेत्तूणं अन्तो काउ य उल्लेति । नि० चू० प्र०	७३१ । व्यत्याम्रेडित: । आव० १०३ । एकस्मिन्नेव
३५३ छा।	शास्त्रे अयान्यस्याननिबद्धान्येकार्थानि सूत्राण्येकत्र स्थाने
वग्धारियपाणि-प्रलम्बितभुजः । भग० १७४ । प्रलम्ब-	समानीय पाठतो व्यत्याम्रेडितम् । बाचारादिसूत्रमध्ये
मुजः । आव० ६४⊂ ।	स्वमतिचर्चितानि तत्सहशानि सूत्राणि कृत्वा प्रक्षिपतो
वग्घारियपाणी-प्रसम्बितमुजः । ज्ञाता० ११४ ।	व्यत्याम्रेडितम् । अस्थानविरतिकं वा व्यत्याम्रेडितम् ।
वग्धावच्च-व्याझापत्यं-उत्तराषाढागोत्रम् । ज॰ प्र•	अनु० १५ । व्यस्याम्रेडितः-वितयसुत्राऽऽर्यः । विशेक
५०० । वाशिष्ठगोत्रे चतुर्थो भेदः । ठाणा० ३९० ।	E30 1
वग्धावञ्चसगोत्त-व्याझापत्यसगोत्रं उत्तराषाढानक्षत्रगो-	वच्चायाहिति-प्रत्यायास्यति । आव० २१२ ।
त्रम् । सूर्यं १५० ।	वच्छ-वत्सो नाम विजयः । ज॰ प्र० ३५२ । वत्सः-
वग्घी-व्याघ्रो, तत्प्रधाना विद्या, पठितसिद्धा विद्या ।	गोसुतः । ओघ॰ १४१ । वृक्षः । उत्त॰ ३०९ । वस्तः-
आव० ३१९ ।	आर्यजनपदविशेष: । प्रज्ञा०५५४ । वच्छ:तरुः । दश०
बझो- । नि॰ चू॰ दि॰ १८ अ ।	१७ । वास्स्यं-वत्स्यस्यापत्यं वारस्यः । नदी० ४९ ।
वचनपहषताव्यसन-लरपहषवचनैः सर्वानपि जनाझिवि-	वक्ष:—उरु: । बाता० १९ ।
शेषमाक्रोधति । वृ० प्र० १४७ अ ।	वच्छग-वस्सकःतर्णकः । पिण्ड० १३० ।
वचनसम्पत्-बादेयवचनतादिचतुर्भेदभिन्ना सम्पत् । उत्त०	बच्छग्विष्पक-तृणविशेषः । स्वग्मेवं रजोहरणम् । व्यक
1 3 F	प्राव २०३ वस् ।
वच्चत-व्रजन्तः । ज्ञाता० १८६ ।	वच्छगावरसकाकौशाम्ब्युञ्जयिन्योरन्तराले नदी । आव०
वच्चंसी-वचो-वश्वनं सौभाग्याद्युपेतं यस्यास्ति स वचस्वी,	48E 1
अथवा वर्च:-तेज: प्रभाव इत्यर्थस्तद्वानु वर्चस्वी । ज्ञाता०	बच्छगावती- । ठाणा० ८० ।
६ । वर्च:-तेजः प्रभाव इष्यर्थस्तद्वानु वर्चस्वी । राज०	वच्छभूमी-वरसभूमिः- कोशाम्बीविषयः, मेतायंगणघरजन्म-
११८ । वर्चस्वी-विशिष्टप्रभावोपेतः, वचस्वी-विशिष्ट-	भूमिः । आव० २५५ ।
वचनयुक्तः । भग० १३६ । 'वचो' वचनं सौभाग्याद्यु-	वच्छमित्ता-वरसमित्रा-काञ्चनकूटे देवी । जं० प्र• ३५३
पेत यस्यास्ति स वचस्वी । राज० ११८ । वर्चस्वीः-	वस्समित्रा–षष्ठी दिक्कुमारीमहत्तरिका । जं० प्र० ३८८ ।
करोरवलोपेतः । सम० १४६ ।	वत्समित्रा–अधोलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२१ ।
वञ्च-वचः-वचनं सौभाग्याद्युपेतम् । वर्चः वा तेजः प्रभाव	वच्छन्नू - वारसल्यंसाधर्मिकजनस्य भक्तपानादिनोचितप्रति -
इति । औप० ३३ । पुरीयम् । ओघ० १२२ । वर्च:-	पत्तिकरणम् । उत्त० ५६७ । वारसल्यं-समानघामि-
विष्ठा । दश• १६७ । यञ्च गिहस्स समततो । नि० चू०	काणां प्रीरयोपकारकरणम् । प्रज्ञा० ५६ । वात्सल्यं-

बच्छन्नया]

F ~	
समानधामिकप्रीश्युपकारकरणम् । दद्य० १०३ । बादरं । -	बर्ज्य-पापम् । विशे० १३१७ ।
नि० चू० ६० १४ अ । वास्सल्य-समानधामिकस्या-	वज्जए-विशोध्यते । बृ॰ प्र॰ १६७ धा ।
हारादिभिः प्रत्युपकरणम् । व्य० प्र० १९ छ ।	वज्जकत-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सग•
वच्छछ्या-वरसलता-वरसलभावः-अनुरागः यथावस्थित-	२४ ।
गुणोत्कोर्त्तना यथानुरूपोपचारलक्षणा । झाव० ११९ ।	वज्जकंद-वज्जकन्दः- अनन्तकायभेदः । भग० ३०० । वज्र-
वत्सलता-वारसल्य:-अनुराग: यथावस्थितगुणोत्कोर्तनानु-	कन्दःअनन्तकायविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ । वज्यकन्दः-
रूपोपचारलक्षण: । ज्ञाता० १२२ ।	कन्दविशेषः । उत्त० ६९१ ।
वच्छवाली-वस्तपाली । आव॰ ३४३ ।	वङजकूड-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
वच्छसुत्त -वक्षःसूत्रं -हृदयाभरणभूतसुवर्णसॡूलकम् । भग∙	રમ્રા
800 I	वज्जणपरिहारो- । नि॰ चू० तृ॰ ८ आ ।
चच्छा-मूलगोत्रे तृतीयो भेदः । ठाणा० ३९० । ठाणा•	वज्जणा-वर्जना-लोकिकखोकोत्तरभेदभिन्नपरिहरणायाः
F0	षष्ठो भेदः । आव० ५५२ ।
वच्छाणुबंधिता-वत्तः-पुत्रस्तदनुबन्धो यस्यामस्ति सा	वज्जणाभ-चतुर्थतीर्थकृतप्रथमशिष्यः । सम० १५२।
वत्तानुबन्धिका वैरस्वामिमातुरिव प्रव्रज्यायां दशमो भेदः ।	वज्जतुंडा-वज्जतुण्डिका । आव० २१६ ।
প্রার্মা। প্রার্থ ।	वज्जपरिवज्जी-वर्जनीयं वर्ध्य-अकृत्यं तत्परिवर्जी-अप्रमत्तः
चच्छाभूमी-वत्सभूमीः-अषाढाचार्यस्थानम् । उत्त० १३३।	वर्ज्यंपरिवर्जी । आव० ४१८ ।
बच्छाय-तृणविशेष: । बृ० द्वि० २०३ अ ।	वज्जपाणी-वर्ज पाणावस्येति वज्जराणिः इन्द्रः । प्रज्ञाव
वच्छावई-वत्सावतीविजय: । ज० प्र० ३५२ ।	808 1
वच्छी-चारुदत्तमुता-ब्रह्मात्तराज्ञी । उत्त॰ ३७१ ।	वज्जप्यभ त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम•
वज्ज-वज्ज-कोलिकाकोलितकाष्ठसम्पुटोपम् । भग० १२ ।	
चर्ज्य-अवद्यं पापम् । उत्त० ६१६ । वज्ये-पापं वर्ज्यत	वज्जमीह-वज्यंत इति वज्यं पापं वज्जभीहर्वा वज्जं वा-वज्ज-
इति, वर्जं वज्जवद्गुरुखात् पापम् । प्रश्न १३८ । वज्ज	वद् गुरुखात् पापमेवेति । प्रश्न १३६ । ससारभय-
बद्धज्रं-गुरुस्वास्तमं । आचा० २९३ । वर्ज-वज्ज-	उव्विग्गा थोवमपि पावं णेच्छति । दश० चू० ४१ ।
वद्वज्रं –गुरुत्वास्कर्म । सूत्र ० ३३१ । त्रयोदशसागरोपम	वज्जमाण-वःद्यमानः-तुर्यः । ज्ञाता० २३७ ।
स्थितिक देवविमानम् । सम० २५ । वज्य पापम् ।	वज्जरिसह -वज्जर्षभः-सहननविशेषः । आव० १११ ।
प्रक्ष० ६२ । जनपदविशेषः । भग० ६८० । वज्रं-	वज्जरिसहनारायं-वज्जर्वभनाराचं-द्वयोरस्थोदभयतो मर्कट-
गुरुत्वारकर्म, अवद्यं वा पापम् । आचा० २६३ । वज्ज	बन्धेन बद्धयोः पट्टाकृति गच्छता तृतीयेनास्या परिवेष्टित-
वज्जवत् गुरुत्वाद्धिसाऽनृतादिपापं कम्मं । ठाणा० १९७ ।	योरुपरितदस्थित्रयभेदि कोलिकास्यं वज्जनामकमस्थि यत्र
वर्ज-वर्जमिव वर्ज्ज गुरुत्वात्तरकारिमाणिनामतिगुरुत्वेना-	भवति तत् । प्रथमं संहननम् । जीवा॰ १४, ४२ ।
धोगतिगमनात् । वर्ज्यते वा विवेकिभिरिति वर्जः ।	वज्जरिसहनारायसंघयण-वज्जषंगनाराचसहननं इह, सह-
प्राणवधस्य पञ्चविंशतितमः पर्यायः । प्रश्न ६ । वाद्यम् ।	ननं-प्रस्थितव्ययविशेषः । इह वज्यादिनां लक्षणमिदम्
ठाणा० २८६ । साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष: ।	"रिसहो य होइ पट्टो वज्जं पुण कीलियं वियाणाहि।
प्रज्ञा० ३४ । वर्ज्र –होरक: । जं० प्र० ४१४ । वर्ज्ञ:–	उमबो मक्कडबंधो नारायं तं वियाणाहि ॥ १॥'' ति,
अवदाः, वज्जः। भग० ६८४। वर्ज्यंत इति वज्यं अवद्यं	तत्र वज्ञं च तत् कीलिकाकीलितकाष्ठसंपुटोपमसामर्थ-
चा। ठाणा॰ १९७। पाबं। नि॰ चू॰ तृ॰ ७४ झा।	युक्तत्वात्, ॠषमश्च लोहादिमयपट्टबद्धकाण्ठतप्रयोगम-
•	
(%)	३२)

ৰ জ্ব ব্যু

(९३३)	
वज्भा-हत्या । नि• चू० प्र• ३५१ आ । नि• चू०	चू० द्वि० ७१ था। समचउरंस । चि॰ चू० तृ० ५४
वड्फयाणभोय-वधकेम्यो भीतः । प्रक्ष० १९ ।	श्रीदेवताध्यासितः पट्टः । बृ॰ तृ० २५५ अ । नि●
वा-भक्षितप्राणा यः स तथा । प्रश्न० ५६ ।	प्रश्ने १५३ । वृत्तं-वत्तुं लम् । बोघ० २११ । वेष्टनकः
हन्तस्याः प्राणपीताश्च-उच्छ्वासादिप्राणप्रियाः प्राणपीतो	२७३ । धृत्त- सूत्रावछनकम् । प्रश्न० ८० । घनतीमनम् ।
विज्ञताणपीय-वध्याप्राणप्रीतः-वध्यप्राणपोतो वा, वध्यश्च	वर्तुलम् । जीवा० २२९ । वृत्ते-सूत्रावलनकम् । जीवा०
वडभकार-वध्यकारः शिल्पविशेषः । अनु० १४९ ।	वट्ट-वत्मं । औप० ६४ । वृत्तम् । ओघ० २१० । वृत्तं-
वडभकतत्त्वा-वर्द्धकर्तनं-त्वगुत्रोटनम् । सम० १२६ ।	छन्।
<u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u><u></u></u>	९७ छा। जे तवे चेव ्वट्टंति । निo चू० तृ० १२२
शाता० १४३ । वर्धः - चर्मपञ्चके तृतीयो भेदः । आव०	बट्टत-वत्तंमानाः-ये तपोऽहेंप्रायश्चित्ते वर्त्तन्ते । व्य० प्र०
वज्भे-वघ्यः । आव० ३६९ । वध्यः । आव० ६४ ।	वटिका-गुटिका । उत्त० १४३ ।
नम् । सम० २५ ।	Υ ξ Ι
वज्जुतर वडिसग त्रयोदशक्षगरोपमस्थितिकं देवविमा-	वटभा-मडहकोष्ठः । निरय० ७ । महत्कोष्ठा । ज्ञाता०
वज्जी-वज्जी-इन्द्रः । भग० ३१७ ।	वज्रान्त-श्रुपते च वज्रान्तं गणितम् । ठाणा० ४७८ ।
₹ X I	निष्पन्नः । बृ० द्वि० २८४ अ ।
वज्जावत्त-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	अ । बालत्वे निष्पन्नः । बृ० द्वि० २२ अ । बालोऽपि
णामिकीबुद्धिद्दंष्ट्राग्ते काष्ठश्रेष्ठिपस्नी । आव० ४२८ ।	बालस्य सूत्रार्थनिष्पन्नतायां हष्टान्तः । व्य० प्र० १४३
शय्याप्रकारे पञ्चमः । बृ० प्र० ९३ छ। वज्रा-पारिग	वर्जस्वामी-वचनप्रमावे हष्टान्तः । व्य॰ प्र॰ १९ व म
ब्रह्माण्डपुराणात्मिका । उत्ते ५२६ । वज्यनि नवविध-	दि० ३५६ व ।
वज्जा-विद्यते-ज्ञायते-आभिस्तत्त्वमिति विद्या आरण्यक-	वज्ञमध्या-वज्जमध्योपमितमध्यभागा वज्जमध्या । व्य०
२५ ।	वज्रमध्य-प्रकीणंतपोविशेषः । उत्त० ६०१ ।
वज्जसिट्ठ-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	उत्त० ३५१ ।
जीवा० २७१ ।	३५० । वञ्रमपि छक्षणं पाणौ सम्भवतोति वञ्रपाणि: 🛚
वज्जविराइय-वज्रस्येव बिराजितं वज्जविराजितम् ।	वज्जपाणि-वज्राभिधानमायुधं पाणावस्येति । उत्त०
वज्जवित्ती-वयंवृत्तिः-प्रधानजीविकः । अनु० १३० ।	वज्रतन्दुलकरूप-यो न वासयितुं सक्यः । ठाणा० ४८१ ।
सम० २४ ।	वज्रतन्दुल-अत्यन्तदुर्भेदतन्दुसम् । उत्त० ३९२ ।
वज्जवण्ण-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।	वज्रकन्दः-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ ।
२४ ।	णतः । प्रज्ञा॰ १० ।
वज्जलेस-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	।४ । आयुधविद्येषः । ज्ञाता० १२८ । गुरुकस्पर्शेपरि ∙
वज्जलाढ-वज्जलाढः- म्लेच्छत्रातिविशेषः । आव० २११ ।	वज्ञ-रत्नविशेषः । आव० २५६ । कीलिका । जीवा●
24 1	वज्भुक्का-बाह्यक्रीडा । आव० ८१६ ।
वज्जरूव-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम॰	वज्भियायणसगोत्त-पूर्वाषाढनक्षत्रगोत्रम् । सूर्यं० १५० ।
भग० १२ । वज्जर्षभनाराचसंहननम् । सूत्र० ४ ।	400 1
षं मनाराचं, अन्ये तु कीलिकादिमस्वमस्टमानामेव वर्णयन्ति।	विक्सिमायण-वाभ्रव्यायनं-पूर्वाषाढागोत्रम् । जं॰ प्र•
यतो मर्कटबन्धनिबद्धकाष्ठसंपुटोपमसामध्योपेतत्त्वाद् वज्ञ-	वज्भार-शिल्पार्यविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
सामर्थ्यान्वितत्वात् वज्जर्षभः स चासौ नाराचं च उम-	प्रं० १९१ व ।
••• · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	•

अ। । द्वितीयं संस्थानम् । भग० ८१८ । वृत्तः-चक-	98 1
वासतया परिवर्त्तुं लः । जीवा० ६७ । वृत्तः-द्वितीयं	वट्टसण्ठाण परिणय-वृत्तसंस्थानपरिणतःकुलालचक्रादिवत्।
संस्थानम् । प्रज्ञा० २४२ । छात्र: । आव० ५६१ ।	प्रज्ञा० ११।
वृत्त-समचतुरस्रम् । बृ० द्वि० २४६ अ । वृत्तं वत्तुं लम् ।	वट्टा-बृहत्तरा रक्तपादा । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
जीवा० २७० ।	वर्त्तका–पक्षिविशेषः । भग० ७४४ । वत्ता–वृत्तार्द्धवल-
बट्टइ-वत्तंते । ओघ० ११९ । वत्तंते-युज्यते । आव०	याकारा । सूर्य० ७१ । वृत्ता-वृत्ताद्वंवलयाकारा ।
७०८ । यत्ती । आय० ४१५ ।	सूर्यं ७७३ । वृत्ता-अर्द्धवखयाकारा । ज० प्र०४१४ ।
बट्टएवर्त्त कान्-जत्वादिमयगोलकान् । ज्ञाता० २३४ ।	वर्त्तनी । आव० ५०१ ।
वट्टक –वर्त्तक:पक्षिविशेषः । प्रक्ष० ८ । वट्टक:रक्तपादपः ।	वट्टावेह- । ओष० १०१ ।
नि० चू० द्वि० ७१ छ ।	वट्टि-वर्तिः । आचा० १७ । वत्तिः-दशा । जं॰ प्र॰
षट्वनन्दुका-क्रीडाविशेष: । सूत्र० १८४ ।	102 1
वट्टव्युर-वृत्तखुरः-प्रधानाश्वः । ओघ० १५६ ।	वट्टिअ-उपचितकठिनभावः । ज० प्र० ५२ ।
वट्टखुर –घोडओ । नि० चू० प्र० २०८ अ ।	वट्टिआ-वत्तिता. वृत्ता । ज॰ प्र॰ ११० ।
वट्टखेड-कलाविशेषः । ज्ञात्ता• ३८ ।	वट्टिंजुमाणचरए-परिवेष्यमाणचरक: । औप० ३९ ।
वट्टग-वृत्तक-भोजनक्षणोपयोगी घृतादिपात्रम् । ज॰ प्र०	वट्टिय-वत्तितः-वृत्ति कास्तिः, तत्र क्षिप्त इति । औप०
१०१ । लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । वर्त्तक -	८७। वत्तितः-बद्धस्वभावः, उपचितकठिनभावः । जीवा०
गोलकम् । जब्ब्रब् ३९२ । लोमपक्षिविशेष: । प्रज्ञाव	२०७ । वत्तितः-बद्धस्वभावः, उपचितकठिनभाव इति ।
¥9 1	जीवा० ३६१ ।
वट्टण-दोत्तंत्त एक्कती वलेति, सक्तारवलणं, पण्हाए वा	वट्टिया-वत्तिता-वृत्तिः । जीवा० २७० । इलेषद्रव्यवि-
मगो बट्टणं। नि∙ चू० प्र० १९१ छ। त्वग्वर्त्तनं⊸	मिमितानां वलिता । प्रज्ञा० ३३ । परिवेषिता । आव•
स्रयनम् । नि॰ चू॰ प्र० २४७ अ । नि॰ <mark>चू॰ प</mark> ्र०	83×1
२४० व (?) ।	वट्टी-वत्ती । जीवा० २६६ । वत्तिःश्लेषद्रग्यमिश्मितानां
बट्टत-परिवेषयत् । ठाणा० १४८ ।	वलिता एकरूपा । प्रशा० ३४ ।
बट्टतिवत्तंतेप्रादुर्भवति । आचा० ६० । वत्तंतेयुज्यते ।	वट्ठावरए-वर्त्तकवरः-लोष्टकप्रधानः । भग० ७६६ ।
क्षाव० ८२० । वर्त्तते । आव० ८२२ । वरस्येति ।	वड-वनस्पतिविश्रेषः । भग० ५०३ । जक्षवानव्यन्तरस्य
उत्त० ३०२ ।	चैस्यवृक्षः । ठाणा० ४४२ । वटः-खाद्ये वृक्षविश्वेषः ।
वट्टपटवया -वत्तपर्वताः-शब्दापातिविकटापादिकाः वर्त्तुल-	आव० ८२८ । बहुबीजकवृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
विजयाद्धंपर्वतविशेषाः । प्रश्न० १५ ।	वडउरं-जलोदरम् । बु॰ दि० २७२ आ ।
वट्टमाणी-वत्तंमानां साराम् । व्य० दि० ७८ अ । काचिद्	वडग-त्रसरीमयम् । भग० ५४७। वटकः-खाद्यविशेषः ।
वार्तावर्तनी वा। विशे• ६८७। अवत्या । नि० चू०	पिण्ड० १७२ ।
घ० ३२५, व्या ।	वडगर-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । मरस्यविशेषः ।
बट्टय-वर्त्तु अगवः १९४ । वर्त्तकः-जत्वादिसया	মরা০ ४४ ।
बाखरमणकविशेष: । अन्त• ४ ।	वडथलग-वटस्यलकं विश्रामविषयः । उत्त० ३७९ ।
बट्टवेयडुपव्वय-वृतः पलयाकारस्वात् वैताडुघः नामतः	वडपुरग-वटपुरक-नगरम् । उत्त॰ ३७६ ।
ं स च सो पर्वतः चेति विग्रहः वृत्तवंताळ्यपर्वतः । ठाणा०	वडप्फडंत-बभोक्णमितस्ततो भ्रमणः । बु॰ तृ॰ २४७
	•

(S\$X)

वडभ]

अ ।	वडुत्थरग- । नि० चूठ द्वि० ६१ अ ।
्र वडभ-सर्वमङ्गपार्श्वहीनम् । नि०्नू० द्वि० ४३ छा । नि०	वड्डयर–वृद्धत्तरः । बोघ० १७४ ।
चू० प्र० २७७ आ। वह्रभः-वामनः । ओघ० ७४।	बहुबहुणं–बृहताबृहता । बाव० ३६७ ।
बटभ:वक्रोपरिकाय: । प्रश्न ० २५ । वामनः । वृ० प्र०	बङ्खा-बृहती वयसा । ज्ञाता० २४६ ।
२४२ आ।	बङ्डुगा-सुसंतरं संभुजति । नि० चू॰ तृ॰ ४७ आ ।
२०२ जा । बडभत्त-वहभत्त्वं-विनिगंतपृष्ठीवहभलक्षणम् । आचा०	बहुण-बृहता । आव॰ १० ।
थडनत्-पठनत्य-ायानगत्युण्णपठनल्यागर् । जापाण ∙ १२०	बङ्डेति-कलहयति । उत्त० १७९ ।
वडभि-वात्रिविशेष: । ज्ञाता० ३७ ।	वङ्ग-बृहत् । आव० २३७ । वृद्धः । दश० ४० ।
यडान-नगरापचपः । काराण् रुपः यडसिया-वटामका-वक्राधःकायाः । भौप० ७७ ।	बडुइ-वर्द्धकिःस च स्वविज्ञानप्रकर्षप्राप्तोऽमिस्वापि देव-
वडभीया-वडभिका-महहकोष्ठा वक्नाधःकाया । जं० प्र०	कुलरयाधीनां प्रमाणं जानाति । नंदी० १६१ । वद्वंते-
यहनाया-पहानमान्नहरुगाण्ठा पहलपागा । पर २० १९१ ।	वर्द्धमान: । जीवा० ३३९ । वर्धकि: । आव० ४२७ ।
दरर । वडवामुह-वडवामुख:-मेरो: पूर्वस्यां दिशि महापातालक-	वद्वंकिः । दश० ४१ ।
पढवानुह-पढवानुसगरा. प्रूपरमा पांच गठागणावन- ल्लग्न: । बीवाo ३८६ ।	वड्ठइमाई-वर्षक्यादिः । आव० ११ ।
वडा-मस्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।	बङ्घहरयण-वर्दं किरलां सूत्राधारमुख्यम् । जं० प्र० १९७ अ
वडार-वण्टक: । बोध॰ २०४ । भागः । म्प॰ दि॰	बडुकुमारी-दरिद्देट्टिकुले रूपवती पुत्री । नि० घू॰ प्रक
	७ था।
वडिस-अवतंस:-दिग्हस्तिकूटनाम । बं॰ प्र॰ ३६० ।	वडूणी -वढंती बहुकरिका≋िम∎०_५३० ।
वडिसग-ववतंसः-शेखरः । जीवा० १९३ ।	बडुति-वदंनी-सूत्रधारः । ठाणा० ३६९ ।
वडियं-पतितः । ज्ञाता॰ २०५ ।	बङ्गतिरियण-चक्रीणां तृतीयं पञ्चेम्द्रियरत्नम् सूत्रधारः 🕨
वडेंस-अवतसः-शेखरः-गिरीणां श्रेष्ठः मेस्नाय । ष०	ठाणा॰ ३९८ ।
30 30X Ι	वङ्ढमाणगिह-वद्वंगानगृहं अनेकधा बस्तुविद्याऽभिहितम् ।
वर्डेंसएअवतसकः । सूर्यं० ७८ ।	उत्त• ३१२ ।
वर्डें सग-अवतंसकं शेखरकम् । औप॰ ७१ ।	वहूमाणते-अवधिज्ञानस्य तृतीयो भेदः, सर्वरूपिडव्याणि
बर्डेसा-किंतरस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४। कि-	विषयीकरोति तत् । ठाणां ३७० ।
नरस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । मग० ५०४ । घर्मकथायाः	बङ्खमाणी-वर्धमाना । आव० ७८६ ।
पञ्चमवर्गे अध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।	वडूवास-वृढस्य-जरसा परिक्षीणजघाबलस्य वा सतो
बड्ड-बृहत् । आव॰ २०४ । वृद्ध: । ओघ॰ १७४, १८२ ।	वामी वृद्धवासः । अथवा वृद्ध:-कारणवश्चेन रोगेण वृद्धि
वडुक-अष्टकमयं भाजनम् । वृ॰ प्र० २४१ छ (?)।	गतो वासो वृद्धावासः । व्य० द्वि० १०१ स ।
वहुकरअ-श्रेहरकरः-व्यन्तरविशेषः । आव० ४११ ।	बड्डिप्पउत्त-वृद्धिप्रयुक्तम् । आव० ४२२ ।
वडुकुनारी-दरिद्रश्रेष्ठीधूया । व्य० प्र० १७ स ।	वड्वियाइय-वर्षितम् । आव० ४०७ ।
वृद्धकुमारी । स्रोघ० ७४ ।	्वङ्खेइकलहयति । आव० ३२३ । कलहयति । आव०
दडुखेडु-बृहती क्रीडा । आव० ३९४ ।	4ER 1
वहुग-तहुक-कमढकम् । वृ॰ प्र० २११ छ ।	वण-वनः-तरुविशेषः । जीवा• १८२ । त्रणः-क्षतस्रक्षाणः ।
वहुगबंधो- । भग० ७७२ ।	
बहुतर-बृहत् । नि॰ चू॰ ढि॰ १०८ व ।	वनस्पतिकायः । कोघ॰ ३४ । वनम् । सूत्र• ३०७ ।
(९३४)	

वनं-एकजातीयवृक्षसमुदाय: । भग० १२ । वनं-वन-सण्डः । प्रभ० ३९ । बनं-बनस्पतिकायः । कोघ० ३५ । एकजातीयवृक्षैर्वनम् । जीवा० १८६ । वनं–नगरबिप्र-क्वष्टम् । जीवा० २५६ । दनं-एकजातीयवृक्षसमुदाय: । **जी**वा० ३०० । बहूनां समानजातीयानामुत्तमानां मही-रूहाणां समुदायो वनम् । प्रज्ञा॰ ५१ । वनं-नगरवि-प्रकृष्टम् । प्रस० १२८ । वर्गं-कायजालम् । आव० ५६७ । वनं-अरण्यम् । उत्त∙ ११६ । वन-नगरवि-प्रकुष्टम् । भग० २३८ । वनः-तरुविधेषः । जं० प्र॰ २५ । व्रणः-अरक्तद्विष्टेन व्रणलेपदानवद् भोक्तव्यम्, साधोरुपमानम् । दश• १८ । नगरविप्रकृष्टं वनम् । राज० ११२। वनं-एकजातोयवृक्षकीर्णम् । अनु० १५९। वनं–द्रुमविशेषः । राज० ६ । नगरविप्रक्रृष्टं वनम् । ज्ञाता० ३३ । एकजातीयवृक्षः । ज्ञाता० ६३ । वणकष्प-वनकल्प:-पार्श्वस्थादिविहारः । बृ० प्र० ११२ आ । बणकम्म-वनकर्म-वनं क्रिणाति विक्रयक्रियया । आव० 578 1 । नि॰ चू॰ प्र॰ ३४६ आ । वणकुट्रगा-दणकुला-अतिशयकुला । नि॰ चू॰ प्र॰ ५५ व । वणकुसुम-वणवृक्षकुसुमं । प्रज्ञा॰ ३६२ । वणखंड-वनखण्ड:-अनेकजातीयं रुत्तमें वृंक्षं रुपशोभितम् सम् ११७। अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरूहाणां समूहो वनखण्डः । प्रश्वा० ४१ । वणगहर-वनगह्लरम् । जोघ० १३ । वणचर-वनचरः-पुलीन्द्रः । प्रश्न० ३८ । पुलीन्द्रः । अ । নিঁ বুঁ০ নূ০ वणचरग-वनचरः अबरः । प्रश्न० १३ । वणचारिज-वनेषु विचित्रोपवनादिषूपलक्षणत्वादन्येषु च विविधास्पपदेषु क्रीडैकरसतया चरितुं शीलमेषामिति वनचारिणः-व्यन्तराः । उत्त ।∄নত লু⇔ রি০ **१६६ জা।** বৃগগ वण्यसः ला-वयनशालां । दशक ५२ वर्णाणगुज-वननिकुझम् । अध्ये० ६२२ । वणतिद्धः अणतील-व्रणसरोहकं तैलम् । व्य० द्वि० १२९ विणविरोही-वनविरोधी-द्वादशममासनामः। सूर्यं १५३।

वणथोव-वणस्तीकम् । विशेव ४६९ । वणदव-वनदवो-वनाग्नि:ाजाता० ६३ा वणनिउंज-वननिकुखम् । आव० ४२० । **वणनिगुंज-**वननिकु**क्षः । क्षोघ० ३४** । वणमाल-दाविंशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । समक ४१। आभरणविशेषः । उपा० २६। वनमाळा--- त्राभरणवि-शेषः । औप० ४० । वनमाला-रत्नादिमयः आपदीनः वाभरणविशेषः । औप० ११ । वनमाला-वनस्पतिस्रक् । ं औप॰ ४१ । वनमाला । जीवा॰ १७२ । बनमाला-चन्दनमाला । जीवा० २६८ । वनमाला-मासाविशेषः । प्रश्न० ७७ । वनमाला-अनेकसुरकुसुमग्रथिता अन्या वा माला । आव० १८४ । वनमाला-चन्दनमाला । ज० म० १०४ । वणयर-वनचरकः-शबरादि । ज्ञाता० ६२ । वणराइ-वनराजिः-वृक्षाणां पङ्क्तिः । जं॰ प्र• १८- । वणराई-वनराजिः-वृक्षपङ्कितिः । भग० २३६ । वन-राजी-प्रतीता । प्रज्ञा० ३६० । वनराजी-सिन्धुदत्त-ज्येष्ठसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त ॰ ३७९ । अनेकबातीय-वृक्षाणां पङ्क्तिः । ज्ञाता० ६३ । वनराजिः-एकानेक-जातीयांनां वृक्षाणां पङ्क्ति। । जीवा॰ २६५ । एक-जातीयानामितरेषां वा तरूणां पङ्क्तिः वनवाजिः । अनु० १४६ । बणराजी-वनराजी-एकजातीयोत्तमवृक्षसमूहः । जीवा● २१८ । वणलया वनलता-चम्पकलतादि । भग० ४७८ । छता-विशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वनलता । आव० ६४९ । वणवासिण-गेरुआ। नि॰ चू० द्वि० ६८ अ। वणवासीणगरी-पत्र वासुदेवस्स जेट्ठमाओ जराकुमारस्स पूत्तो जियसत्तू राया । नि० चू० प्र० २५८ । बणविदुग्ग-वनविदुर्गः-नानाविधवृक्षसमूहः । भग● १२ । सूत्र० ३०७ । वणविरोह-वनविरोध:-द्वादसमयासनाम । जं० Яe 1 038

(९३६)

वणसंड]

तं तत्प्रशंसनेन यो दानाभिमुखं करोति स वनीपक इति। वणसंड-एकजातीयवृक्षसमूहास्मको वनखण्डः । भग० ठाणा० ३४२ । वनीषक:-भिक्षाचरः । पिण्ड० १२१ । २३८। वनषण्डः-पाटलषण्डे नगरे उद्यानम् । विपा०७४। वनीपकः-याचकः । जं० प्र० ६६ । वनोपकः-भिक्षुः । वनषण्डः-अनेक जातीयानामुत्तमानां महीरूहाणां समूहः । **अाव** ० ६४० । दातुर्यंस्मिनु-भक्तिस्तत्वसंसयाऽवाष्त्रो जीवा० १८६ । अनेकजातीयवृक्षः । जाता० ६३ । अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरुहाणां समूहो वनखण्डः । वणिमग:-वणीमगपिण्डः । उत्त्पादनादोषे चतुर्थः । आचा० राज० ७३, । एकजातीयवृक्षसमूहः-वनखण्डः । ज्ञाता० ३४१ । ४२१ । वणीमगपिंड-जो जायणवित्तिमो दाणादिफर्ल लवित्ता ३३ । एकाऽनेकजातीयोत्तमवृक्षसमूहो वनखण्डः । राज० लमंति तेसि जंकडंतं। नि॰ चू॰ प्र॰ २७० अ । ११२ । वनखण्डं-अनेकजातीयैरुत्तमैश्च पादपैराकीर्णम् । वणीमगग-वनीपक:-तर्कुक: । प्रश्न० ११४ । अनु० १५९ । वनषण्ड:-एकानेक जातीयोत्तमवृक्षसमूहः । वणोमया-वणीमकः-बन्दिप्रायः। आचा० ३२४ । वनी-जीवा० २६८ । वनषण्डः-अनेकजातोयवृक्षसमूहः । जीवा० ३००। वनखण्डम् । आव० १८४ । । ठाणा० ८६। पकता-रङ्कवल्लल्जियाकरणम् । प्रश्न० १०६ ! वणसुक-वणे सुको । वणचरेण यो सुगो गहितो वणसुको । वण्ण-वर्णः-रत्ताघा । भग० ६०। वर्णः-चन्दनम् । भग० २००। वर्णः--शरीरच्छविः । जं० प्र० १८२ । वर्णः--निषा-नि० चू० द्वि० १६१ अ । दपञ्चमादिः । दश० ८८ । वर्णः-अद्वंदिग्व्यापी । दश० वणहत्थी-वनहस्ती । उत्त० ३८०। २५७ । वर्णकालः । आव० २५७ । वर्णः-वर्णमाधिकृत्य । । ঠালাত দহ্ । ৰণা– **वणाणुलेवग-व्रणानुलेपनं-क्षतस्यौषधेन** विलेपनम् । भग० जीवा० १०७ । वर्णग्राहकं चक्षुरिन्द्रियम्, वर्ण्यते-यथाऽ-वस्थितं वस्तुस्वरूपं निर्णीयतेऽनेनेति वर्णं कृष्णादिरूपं वा 838 1 वणि-जे णिवद्विता ववहरंति । नि॰ चू॰ तृ० ४५ अ । प्रज्ञाः ५९९ । वर्णं-गौरादि । अत्वर् ५६९ । वर्ण्यं-वणिउ-वणिक्-संयात्रिकः । उत्त० ४०४ । स्निग्धवर्णोपेतम् । ओघ॰ २११ । वर्ण्यते-अङ्कृयते वणिए–वणिक्–पण्याजीवः । जं० प्र० १२२ । वस्त्वनेनेति वर्णः । अनु० ११० । वर्णः--पशः । ओघ० वणिओ-व्रणितो-जर्जरीकृतः । वृ० दि० २४६ व । लुहुओ ५३ । वर्णः-वर्णतया यथात्म्यम् । औप० १०६ । वर्णः–श्लाघा, यथावस्थितस्वरूपकीर्त्तनम् । जीवा० रायचिंघसहियो । नि० चू० प्र० ३४५ अ । वनुतो-१८०। वर्णः-वर्णकनिवेशः । जीवा० २०४ । वर्णः-प्रायो दायकसम्मतेहु श्रमणादिष्वात्मानं भक्तं दर्शयित्वा वर्णं कनिवेशः । जीवा० ३५९ । वर्णः-यशः । ओघ० विण्डं याचते इति वनीपकः । पिड० १३० । १३। वर्णनं वर्णः-श्राधनम् उत्त० १७। वर्णः-श्राधा वणिग-मम्मणवणिक् । विशे० ८६४ । उत्त० ४७९ । वर्णकः--कम्पिल्लकादिः । आच० ३६३ । वणिग्वत्सकदृष्टान्तः-। বহা০ १৭ । नि॰ चू० द्रि॰ ११९ अ । वर्ण्यते-पशस्यते येन स वणिज-वणिज्यः । दश्० ४८ । वर्णः-साधुधारः । आचा० २१२ । वर्णः-सर्वदिग्गामी वणिज्ञ-बनति-दर्शयति । पण्ड० १३० । वणिज्यं-यशः । ठाणा० १३७ । जसो पभावितो भवति । नि० करणम् । जं० प्र० ४९३ । चू० प्रः ११९ आ । वर्णः--सुस्निग्धगोरत्वादिकः । वणिमटू-वनोपकः-कृपणः । दश० १७३ । वणियंतरावणुट्ठाण-वणिजोऽन्तरापणे उत्थानम् । ठाणा० उत्त० २६७ । वण्णओ-वर्णकः । सूत्र॰ २ । वणनग्रन्थः । ज॰ प्र॰ 930 I ४८ । जा सुगंधा चंदाणादि चुर्णानि । नि॰ चु० प्र॰ वणो-वनी । ठाणा० ३४२ । वणोमओ-दरिद्रः । ओघ० १५६ । वण्णकाल-वर्णेन च्छाया कृष्ण एव वर्णः स वर्णकालः । वणीमग-वनीपकः-इह तु यो यस्यातिथ्यादिभक्तो भवति (अल्प॰ ११८) (९३७)

- स्वज्याग]

वर्णनं बर्ण्यतेप्ररू प्यते स वर्णनं वर्णस्तरप्रधानकालः	चनविमानदासी तृतीयो स्रोकान्तिकदेवः । भग० २७१ ।
वर्णकालः । अुक्लादिवर्णप्ररूपणस्य कालः वर्णकालः ।	वन्हिः । आव० १३५ । वन्हिः-तृतीयो सोकान्तिकदेवः ।
विशे० ८४६। वर्णकालः-वर्णआसौ कालद्वचेति । दश०६।	ज्ञाता० १४१ ।
वण्णगवर्ण वरोषपादक लाधादिकम् । सूत्र०	वण्होदसा-जन्धकवृण्णिदद्या-जन्धकवृष्णिनराधिपकुले ये
\$\$o	जातास्तेऽपि अन्धकवृब्णयः तेषां दशाः-धवस्याश्चरित-
चण्णगविलेवण-वर्णं कविलेपनं मण्डनकारिकुङ्क,मादिविल्ले.	गतिसिद्धिगमनलक्षणा यासु ग्रन्थ9द्धतिषु वर्ण्यते ता
मनम् । औष० ६६ ।	अन्धकवृष्णिदशाः । अन्धकबृष्णिवक्तम्यताप्रतिपादिका
वण्णदरा । नि॰ चू॰ प्र० १२६ (?) ।	दश अघ्ययनानि । नंदी० २०८ ।
वण्णफासजुत्त- वर्णस्य स्वर्शयुक्त-अतिशायिवर्णस्वर्शाम्या	वत-स्थूलप्राणातिपातविरमणादि । ठाणा० २३६ । वतानि-
युक्तम् । जीवा० २४३ ।	सप्तविक्षाव्रतानि । ठाणा० २३६ ।
चण्णयज्ञ-वर्णवध्यं-वर्णवाह्यम् । रलाधावध्यं अशुभं वा ।	वतिओ-सविसतातो गतो । नि० चू० प्र० ८१ व्या ।
भर॰ ६० ।	वतिकर-सुढासुढाणं मेलजो। नि॰ चू॰ प्र॰ ११ म।
चण्णवासा-वर्णवर्षः-चन्दनवर्षणम् । भग० २०० ।	वतिकलिओ – कोणेसु भिण्णो । नि० चू० प्र० १२५ अ ।
चण्णवद्वी-वर्णवृष्टिः-चन्दनवृष्टिः । भग० १९९ ।	वतिकार-संसग्गो। नि॰ चू॰ दि० १६१ छ।
चण्णावर्णाःककादादिव्यञ्चनानि । प्रश्न० ११७ ।	बतिक्कमो-मर्यादातिक्रमः । दृ० दि० १९४ अ ।
वण्गाएस-वर्णभेदविवक्षा-वर्णदेशः । जीवा० २३ ।	वतिफाणं- । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४१ था।
चण्णाएसी-वर्णांदेशी-वर्णाभिसाधी । आचा॰ २१२।	वतिता-गोउलं । नि॰ चू॰ प्र॰ ९६ बा ।
वण्णावास-वर्णकव्यासः-वर्णकविस्तरः । मग० १४५।	वतिर-वर्ज-कोलिका । ठाणा० ३१७ ।
वर्णः-छाघा यथावस्थितस्वरूपकीर्त्तनं तस्यावासो-निवासो	वतिरोअण-तृतीयं लोकान्तीकविमानम् । ठाणा० ४३२ ।
ग्रंथपद्धतिरूरो वर्णकनिवेशः वर्णावासो । वर्णव्यासो-	वतिसंकिलेस-संक्लेषविशेषः । ठाणा० ४८६ ।
चर्णकग्रन्थविस्तर: । ज॰ प्र॰ २२ । वर्णकव्यासो–	वतिस्ससि-वदिस्यति-उपदेशस्यति । ज्ञाता० १५८ ।
चर्णकविस्तारः । उपा० २० । वर्णावासः -वर्णकनिवेश: ।	वतोदिसं– । नि० चू० द्वि० २४३ आ ।
जीवा० २८९ । वर्णावासः-वर्णस्य-श्लाघा यथा-	वत्त-जं अतीते काले इयाणि । दश० चू० २८ । वृत्तं-
वस्थितस्वरूपकोर्त्तनस्य निवासः, वर्णकनिवेशः । जीवा०	अतिकान्तम् । दशाः ६२ । वृत्तः – जातः । प्रश्न ० ५६ ।
<u> </u>	वत्र-मूत्रवलनकम् । अोप० २० । व्यक्तं-अक्षरस्वरस्फुट-
वणिणज्ञइ-वण्यते-प्रकारयतेऽथोंऽनेनेति वर्णोऽकारककारादिः,	करणतो यद् गोयते । जीवा० १९४ । व्यक्त अक्षर स्वर-
जेणत्यो चित्तं वण्णेग वाऽहवा दव्वं दाइजड भण्णह	स्फुटकरणात् । जंब प्रव ४० । वृत्तः-एकवारं प्रवृत्तः ।
तेणवलारं वण्णो । यथा द्रव्यं गवादिकं वर्णेत- इवेतादिगुणेत	ब्यूठ द्वि० ४४१ अ । वत्तं सूत्रवसनकम् । जं० प्र०
दृश्यते । येन द्रव्यं वर्ण्यते दश्यतेऽभिलप्यतेऽशौ वर्णोऽ	११० । व्यक्तः-संजातश्मश्रु । बृ० तृ० ८८ आ । व्यक्तं -
क्षदम् । विशे० २५४ ।	अक्षरस्वरम्फुटकरम् । अनु॰ १३२ ।
चण्डू-अन्धकवृष्णः । द्वारिकाधिपतिः यादवविशेषः ।	वत्तणा-पूर्वपहीतस्य पुनरुद्वछनं वत्तना । व्य• द्वि० ३७६
अल्त० ३।	अ । वर्त्तने-भवन्ति भावास्तेन तेन रूपेण तान्प्रति
वण्हित्सा –निरयावलिकायां पञ्चनवर्गः । निरय० ३ ।	प्रयोजफत्वं वर्त्तना । उत्त० ४६१ । वर्त्तना-प्राग्गुहीत-
चणिह पुंगव-वृण्णिपुङ्गवःयादवप्रधानः । उत्त० ४९० ।	स्यैवास्पिरस्य सूत्रादेगुंणनम् । आव० २६७ । वत्तंना-
वण्ही-तृतीयसोकान्तिकः । ठाणा० ४३२ । वन्दिः-वैरो-	भवन्ति भावास्तेन तेन रुपेण तानु प्रतिप्रयोजकत्त्व
• -	
(९३	~ /

ि दरियकम्म

जनपदविशेषः । भग० ६८० । वस्त्रं सामायिकलाभे वत्तंना । उत्त॰ १६१ । वत्तंना-शश्वद्भवनम् । विधे॰ हष्टान्तः । आव० ७४ । आचाराङ्गे चतुर्दशममध्ययनम् । **द३६** । सम० ४४ । दस्त्रं-पटलकरूपम् । उत्त० ५४० । अन्या वत्तमाणप्ययं-सूत्रे भेदविशेषः । सम० १२६ । विद्या वस्त्रविद्या भवति तया परिजपितेन वस्त्रेण वा । सूर्यं० १३६ । वत्तया-प्रमृज्यमानः आतुरः प्रगुणो भवति । व्य० द्वि० १३३ आ । वत्तहव-वक्तब्य: । धाव• २२० । वस्त्रं-क्षौमिकः कस्पः । आचा० २४० । वस्त्रं-प्रावरः वत्तव्वया-वक्तव्यता-यथासम्भव प्रीतिनियतार्थकवनम् ः णम् । बाचा॰ ३९३ । वस्त्रं -- चोनांशुकादि । आव० अनु∙ २४३ । वक्तक्यता–पदार्थविचारः । उत्त० १४ । वत्ता-इत्तो समाप्ता । वृ॰ द्वि० १३५ आ । 128 1 वस्थकूंडगा-वणादीणं कुलेसु जे वत्यकुंडगा । नि॰ चू॰ वत्ताणि-वर्तनी मार्गः । विशे० ५३७ । वत्तावत-चरः । नि० चू० प्र० १७३ अ । तृ० ४२ अ । वत्थपलिआम-वत्थपछिवामं णाम वत्यो रुक्खो भण्णइ, वत्ति-वृत्तिः--प्रवृत्तिः । भग० २९४ । दशा । भग० ३७७ । तम्मि रुक्खे जं फलपत्ते विकाले अण्णेसुबि पक्केसु ण वत्तित--वत्तितः-पुञ्जोकृतः, घूल्या वा स्थगितः । आवः पव्यति आमं सरडी मूर्त तं वश्यपछिआमं भण्णति । 1 80% नि॰ चू॰ दि॰ १२४ वा। वतिल्ला-वत्तंयेत्-अन्यत्र पातयेत् । आचा० ४२८ । वत्थपाएसा-वस्त्रपात्रे-आचारप्रकल्प्ये दितीयश्रुतस्कन्धस्य वत्तिय-वात्तिकं-भाष्यं, उत्कृष्टश्रुरावतो गणधरादेमंगवतः सर्वपर्यार्थयंद् व्याख्यानं तद्, सूत्रार्थानुकथनरुपं तद्, पञ्चमंषष्ठाध्ययने । प्रश्न० १४१ । वत्थपुस्समित्त-मस्त्रपुष्पमित्रः-आर्यरक्षगच्छे मुनिः । आव० सूत्रस्यैवोपषि गुरुपारम्पर्येणायातं व्याख्यानं वार्तिकम् । विशे० ६१४ । वर्त्तितं-वत्तुं खीभूतम् । आव० ६६% । 300 1 वत्थमित्ता-णत्तियं कारति दक्खो । नि॰ चु॰ प्र॰ वात्तिकम् । विशे० ५९३ । वात्तिकं-अशेषपर्यायकथनम् । ३३२ धा । धाव० ८६ । वत्तिया-वत्तिता--वलिता । धाचा० ५७ । वत्तिता-वत्थल-गुच्छविशेषः । प्रज्ञा० ३२। हरितविशेषः । प्रज्ञा● शाखादीनां वा समतया वृत्तीभूताः सन्तो बत्तिता वभि. ३३ । वत्थवासा-वस्तवर्षः-वस्तवर्षणम् । भग० १६६ । धीयन्ते । ज्ञाता० ११६ । **वत्थविहि-**कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ । वत्ती-संदेश: । नि॰ चू॰ प्र॰ ३४६ था । वत्तिः । खाव॰ वत्थवुद्वी-वस्तवृष्टिः । भग० १९९ । ६२१ । वर्तीः । विशे० ४९७ । वत्तीकरण-व्यक्तीकरणशीलः-व्यक्तिकरः । आव० ९६ । वत्थव्वग-वास्तव्य: । आवव ५८ । वत्थि-वस्तिः- शलाकानिवेशनस्थानम् । प्रश्न० ७६ । वत्तेइ-वतुंलीकरोति । भग० २३० । बस्तिः । आव॰ ६२१ । बस्तिः-हतिः । भग० ५२ । वत्ते ज्ञासि--निवंत्तं यसि । उपा० ४२ । बस्तिः-गुह्यदेशः । प्रश्न० ५७ । वस्तिः-शलाकानिवेशन• वत्तति-वर्त्तयति-आवर्त्तंपतितं कुर्वति । प्रज्ञा० ५९२ । स्थानम् । मौप० ६७ । वस्तिः-हति: । मग० ७१७ । वत्ते छ्य-वर्तते । आव॰ ३०६ । वत्थिकम्म-कडिवायअरिसविणासणत्थं च अपाणहारेण वत्तेह- वर्त्तयथ-रलक्षणतां नयथ । भग० ३८१। वत्थिणा तेस्ठादिप्पदाणं वत्थिकम्मं । नि० चू० द्वि० पर्श बत्थंतकंम-दसातो तुणति । नि० चू० प्र• १२१ वा। आ। वस्तिकर्म-चर्मवेष्टनप्रयागेण शिरःअभृतीनां स्नेह-वत्थ-वस्तम् । प्रश्न० ५ । वस्तम् । आव० ११५ । वस्तम् । पुरणं गुदे वा वर्त्यादिक्षेपणम् । विगा० ४१ । बस्ति-आव० ३१४, ७९३ । वस्त-आचारप्रकल्पस्य चतुर्दछो कर्म-चमंदेष्टनप्रयोगेन शरिःप्रभृतोनां स्नेहपुरणं, गुदे वा भेदः । खाव० ६६० । रुक्सो । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

(312)

वत्थिनिग्गह]

वत्त्यदिक्षेपणम् । ज्ञाता० १८१ ।	बत्थुपाढगरोइत-भूमिविशेष: । ज्ञाता० १७८ ।
वत्थिनिग्गह-बस्तिनिग्रहः-उपस्थनिरोधमात्रम् । उत्त०	वत्थुप्पएस-वास्तुप्रदेशः-गृहक्षेत्रं कदेशः । जं॰ प्र॰ २०९ ।
855 1	वत्थुल-वत्थुलादिहरितं भण्णति । नि० चू० दि० १४२ वा ।
वत्थिपएस-बस्तिप्रदेशो नाम छत्रमध्यभागवत्तीदण्डप्रक्षेप	गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
स्थानरूपः । ज॰ प्र॰ २४२ ।	वत्थुलगुम्मा–वस्तुलगुल्मा । जं० प्र० ९८ ।
वस्थिप्पदेस-बस्तिप्रदेश:-गुह्यदेश: । प्रश्न० ५४ ।	वत्थुविज्ञा-वास्तुविद्या-प्राप्तादादिलक्षणाभिधायिशास्त्रा-
वत्थिसंजम-बस्तिनिरोधः, भावब्रह्म तु साधूनां बस्तिसंयमः	रिमका । उत्त॰ ४१७। कलाविशेषः । ज्ञा ता० ३८ ।
। आच० १३। मैथुनोपरम: । नि॰ चू० प्र० १ अ ।	वत्थुसंखा-वस्तुसङ्ख्या दृष्टिवादे श्रुतपरिकर्मसङ्ख्या ।
वत्थी-बस्ति:- चर्ममयी खल्ला । बोघ० ३४ १ वस्ति:-	अनु० २३४ ।
अपरवर्म मयस्थिग्गलकस्थगितग्रीवान्त विवरोऽतिविवृतमुखीः	वत्थू
कृतपाश्चात्यप्रदेश: । पिण्ड० १८। चम्मनमयी सोयव्वेज्झ	वदिति । सम० १३१ / वस्तु-परिच्छेद विशेषाः अध्य-
सालासु भवति । नि० चु० प्र० ६० आ ।	• यनवच्चूलावस्तु । ठाणा॰ २८८ । वस्तु–मूलवस्तु ।
वत्थोकम्म-वत्थीदइओ भण्णइ, तेण दइएण घयाइणि	ठाणा० ४३४ । वस्तु-अध्यायविशेष: । ठाणा० ४८४ ।
अधिट्ठाणे दिज्जति । दश० चू० ५१ । बस्तीकर्म-	वस्तु–अघ्ययनवद् विभागविशेषः । सम० २६ । वस्तु–
पुटकेनाधिष्ठाने स्नेहदानम् । दश• ११८ ।	अर्थाधिकारविशेष: । व्य० प्र० ९० आ । वस्तु
वत्थु-पक्षविशेषे प्रथमः । ठाणा० ४९२। वस्तु-सचेतन-	विषयाधारभूत रासमादि । आव० ५⊏४ । वस्तु–प्रग्य≁
मचेतनं वा शरीरम् । प्रशा॰ २९१ । वस्तु-दोषावासः ।	विज्छेदविशेषः । नंदी० २४१ ।
प्रश्न० १२०। वास्तुः-गृहभूमे विद्या वास्तुशास्त्रप्रसिद्धम् ।	वरथेणं-मज्भेण गंतुकामा देसीभासा पत्रे । नि० चू० प्र०
जं॰ प्र॰ १३८ । वस्तु:-चेतनादि । आव० ५८३ ।	३१६ अ ।
वसन्त्यस्िनन्निति वास्तुः खातोच्छितोमयात्मकम् । उत्त०	वत् थेसणा -वस्त्रैषणा-प्राचारङ्गस्य चतुर्दशममध्ययनम् ।
{ व⊏ । वास्तुः–ग्रहभूमिः । जंब्र प्रव् २०७ । अत्याधि•	उत्त० ६१६ ।
कारो । नि० चू० तृ० ११७ आ । वास्तुविद्या । आव०	वत्सराज-आधाकर्मसम्भवे अन्तईष्टान्ते योगराजस्यानुजः ।
६६० । पहाणपुरिसो आयरियादी वत्थुं परिणामगा	पिण्ड० ६४ । आच्छेद्यद्वारविवरणे गोपालः । पिण्ड०
वा। नि॰ चू० द्वि॰ १३८ आ। वास्तुः ग्रहम् । बृ०	888 1
तृ० ५० अ । वस्तु-आचार्यादिः प्रधानपुरुषो यद्वा	वत्सवणिग्जायादृष्टुान्तः-अव्याक्षिप्तचित्ते हष्टान्तः। दश०
गोतार्यः । बृ० प्र॰ १४९ आ । आचार्यादिकम् । उ०	१६३ ।
मा० गा० ४०३। वास्तु-धवलगृहादि। आचा० १२२।	वदनोपपत्ति-द्वारघटना । ज० प्रः २४६ ।
वास्तु गृह शरीरं दुःसस्थितं विरूपं वा उपधिर्मचस्यो	वदासि-अवादीत्-उक्तवानु । सूर्यं ६ ।
पकरणम् (?) । ठाणा० १९४ । वास्तु-आगारम् । आव०	बह्लए-वार्दलकं मेघः । राज० २३ ।
< २६ । वस्तु-प्रकरणात् पक्षः । ठाणा० ४९३ । गृहम्	वद्दलग-वद्दलकं-दुर्द्दिनम् । ठाणा० १४२ ।
बु० हु० १० (?) ।	वद्दलिताभत्तेइ-वर्द्तिका-मेघाडम्बरं तत्र हि वृष्टया ।
वत्थुदोस-पक्षदोसः । ठाणा० ४०२ ।	निक्षाभ्रमणाक्षमो मिक्षुकल्लोको भवतोति गृही तदर्थ
वत्थुपरिच्छा-वास्तुपरीक्षायाः अथवा वास्तूनां परिच्छेदः-	विशेतो भक्त दानाय निरूपयतीति । ठाणा० ४६० ।
आच्छादन–कटकम्बादिभिरावणम् । जं० प्रo २०६ । ——————	बद्दिया-वार्दलिका-मेघदुर्रिनम् । भगः २३१। वर्द्दन्
बत्थुपाढए-वास्तुपाठकः । आव० ६७० ।	लिको−वृष्टि: । इगता• ४९ ।
(880)	

बद्दलियाभत्त]

[वन्न

बद्दलियाभत्त-बादंलि का भक्तं-दुर्दुंने भिक्षुकाणां निर्वा	ना–शाश्वतप्रतिमा । जीवा० २२८ ।
हार्थं विहितं भक्तम् । भग० २३१ । भग० ४६७ ।	वद्धमानक-नाट्यविशेषः । जं० प्र० ४१४ ।
वद्देणं-महत्ता । बृ० प्र० २८ छ ।	वद्धा-वर्धाः-चम्मंपरिच्छेत्तकम् । व्य० द्वि० २९९ अ ।
वद्धकम्मेत-वर्द्धकमन्तिम् । आचा० ३६६ ।	वद्धिओ-जस्स वाल्रस्स वा छेज्फ दाउं वसणा गालिया।
वद्धणि-वद्धीनी, गलंतिका । जं० प्र० १०१ ।	नि॰ चू॰ दि॰ ३४ अ । बृ० तृ७ १०० आ ।
वद्धमाण-ज्ल्पत्तोरारम्य ज्ञानादिभिर्वद्वेत इति वर्द्धमानः,	वद्वीसग-वद्वीसकः-वाद्यविशेषः । अनुत्त० ६।
चतुर्विंशतितमोजिनः, येन गर्भगतेन ज्ञातकुलं विशेषेण	वद्धीसक-वाद्यविशेष: । प्रश्न० १५९ ।
धनेन वधित तेन । आव० ४०६ । वर्द्धमानक-शराव-	वद्धेउं-वर्घंयितुं-षण्डयितुम् । आव० ५२४ (?) ।
सपुटम् । जीवा० १६१ । वर्द्धमानपुर–अनन्तजिनस्य	वद्धेहिति-वर्द्धितकं करिष्यतः । विपा० ६४ ।
प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । वर्द्धमानः-वृद्धि-	वध-वधःयष्टधादिताडनम् । प्रश्न॰ ३७ ।
भाक् । उत्त० ४९२ । तीर्यंकरः । ति० चू० प्र० ३४२	वधग –वधकः–स्वयं हन्ता । जोवा० २५० ।
आः । वर्द्धमानक-पुरुषारुढं पुरुषरूपंवा । औप ० ११ ।	वधू-स्नुषा । उत्त० २६४ ।
वर्द्धमानकं शरावसंपुटम् । भग० ४७९ । वर्द्धमानः ।	वन-एकजातीयद्रुमसन्घातः । व्य• द्वि० ३४९ आ ।
ज• प्र• २०९ । वर्द्धमानः । जं० प्र• ४१९ ।	वनखण्डसमवगूढा- । नंदी० १०३ ।
वद्धमाणग-वद्धंमानकं शरावम् । औप० १० । वर्द्धमा-	वनचरसुरा-भगवत्यामेकोनविंशतितमशतके दशमोद्देशकः ।
नकं-शरावसंपुटम् । जं० प्र॰ ३१ । द्वाषष्ठितममहाग्रहः ।	भग० ७६१ ।
ठाणा० ७९ । वर्द्धमानकः-स्कन्धारोपितनर: । ज० प्र०	वनपिशाचः-पिशाचे षोडशममेदः । प्रज्ञा० ७० ।
१४२ वद्वंमानक~शरावं पुरुषारूढः पुरुषो वा । प्रश्न०	वनमालाआभरणविशेषः । ठाणा० ४२१ । वनस्पति-
७० । वर्द्धमानकं-अस्थिकग्रामस्य प्रथमं नाम । आव०	पह्लवस्रज: । सम० १३८ ।
१८९ । वर्वमानक-शरावसम्पुटम् । राज० ५ । वर्ढ-	वनराजो-एनजातीयोत्तमवृक्षसमुहो वनराजी । राजक
मानकः-स्कन्धारिपितपुरुषः । ज्ञाता० ५८ । वद्वंमानकः	११२ ।
। ज॰ प्र॰ ४३४ ।	वनविदुर्ग-ननाजातीद्रुमसंघातः । व्य दि० ३४६ आ ।
वद्धमाणपुर-वद्धंमानपुर-नगरं विजयमित्रराजधानी ।	वनाधिपति-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
विपा० ५६ ।	वनाहारा-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
वद्धनाणय-वर्द्ध मानकं-शरावसंपुटम् । जीवा० १८६ ।	वनोपक-वनीपकःवनति भक्तमात्मानं दर्शयतीति ।
वर्द्धमानक	पिण्ड० १३० । उत्त० ४१८ ।
वद्धमाणसंठिए-वर्द्धमानसंस्थितम् । सूर्यं० १३० ।	बन्दते–वाचा स्तोति । निरय० ३ ।
वद्धमाणसामि-रायग्रहनगरे चतुर्विंशतितीर्थंकरः । बृ०	वन्दनमाला-मङ्गलमिति नामरूढं वन्दनमाला । विशेo
प्र॰ ३१ अ । सीहपरिभवे दृष्टान्तः । व्य॰ द्वि॰ १६६	5X 1
का । वर्द्धमानस्वामी यस्य पुरतः सूर्याभदेवेन द्वात्रिधन्	वन्न -वर्णः-एकदिग्ज्यापीसाधुवादः । ठाणा० ५०३ । वर्णः-
नाट्यविधयों भाविताः । जीवा० २४६ । वर्द्धमान-	एकदिग्व्यापीसार्धुवादः । भग० ६७३ । वर्ण्णः-गाम्भीया-
स्वामी-भावप्रतिक्रमणोदाहरणे भगवान्, यस्य पाइवे	दिगुणैः श्लावा गौरादिर्वा । उत्त० २८४ । वर्णः-सुस्तिग्धो
कौशाम्ब्या चन्द्रसूर्यो सविमानेन वन्दितुमागतौ । आव०	गोरवादिः । उत्त० ४७३। वर्णः वर्णमधिकृत्यः । प्रज्ञा०
8 a X - 1	८१ । वर्ण-संयमः कोक्षो वा ध्याचा० २९५ । वर्णः-
वद्धमाणाशाश्वत्प्रतिमानाम । ठाणा० २३० । वर्द्धमा	े देहछाया । बृ० प्र० १९७ जा । वर्णः-गौरवम् ।
(९	88)

वन्नइस्सामि]

Г	NETT
L	

एकादशमचक्रीमाता । सम० ११२ । बप्रा--नमिमाता । आवि० १८३ । क्षाव० १६० । वत्रा-समुझतो भूभाषो ग्रामाग्तरे **वा** वन्नइस्सामि-वर्त्ताणं)यिष्यामि-रचयिष्मामि । শঙ্খা০ केदाराः । आचा । ३३७ । वप्राः-प्रकारा याबद्गुहम् । १६३ । वाना• ३६०। वन्नओ-वर्णकः--वर्णनम् । भग० ६ । वटपावई-वपावती विजयः । ज॰ प्र॰ ३५७ । वन्नकाल-वर्णकालः । विशे० ८३७ । वरिपणा-केदारवानु सटवान् वा देशः केदार एव । वच्चग-वर्णकं चन्दनम् । ज्ञाता० ३० । वन्नगपेसिया-चन्दनपेषिका । भग० ७६६ । भग० २३८। वरिपणि-केदाबः । प्रश्न ५ । केदारः । जोप• ३ । वन्नडू-वर्षात्यः । ओष• २११। वन्नय-वर्णकः-चन्दनम् । पिण्ड० ९६ । वर्णकम् । धाव० केदारः । प्रक्ष० १६१ । वरपु-वपू:-शिखरम् । भग० ६७२ । 850 1 वप्रः--वर्जितत्त्वं बहुफलं च एभिगुं जैरुपपेतो वग्न: । निज वन्नसंजलण-सद्भूतगुणवर्णनम् । भग० ९२४ । वस्नसंजलणा-वर्णसञ्ज्वलना-सद्यूतगुणोत्कीत्तंना । दश ० चू॰ तृ० १४९ अ । वमढण-उद्देगम् । बृ० घ० २४६ म । २४२ । वमढेति-खरंटेति । नि० चू० प्र• २११ मा । वन्निआ-वणिका-पोतमृत्तिका । दश० १७० । वमण-दमनं उद्गीरणम् । उत्त० ४१७ । वमनं-छद-वन्नित-वर्णितं फलतः । ठाणा० २९७ । नम् । ओघ• १६४ । वमनम् । ज्ञाता० १८१ । वन्निया--वणिका-पीतमृत्तिका । अत्वा० ३४२ । छडुणं। दश॰ चू॰ १४१। उड्ठविरेयो वमणं, अहो वन्हिबाण-तादृशवन्हिप्रकारेण परिणतः प्रतिवैरिवाहिनीषु सावणं विरेयो वमणं । नि॰ चू॰ दि• ८१ खा । विघ्नोरपादको भवसिद्धाः ज० प्र• १२५ । वमणि-पोंडयं। नि० चू० प्र० १२६ थ। बन्ही-उष्णस्पर्शपरिवद्याः प्रमा० १० । । नि॰ चू॰ प्र॰ १६१ वा। वपु-तेयो । नि० चू० तृ० ६१ म । वमणो-वमति-स्पर्वति । उत्त॰ ३४६ । स्पर्वति-क्षपयति । वपुमंतो-वपुणाम तेयो सो जस्स अत्थि देहो सो वपुमंतो । ठাणा॰ ३२० । नि॰ चू॰ तृ॰ ६१ व । । उत्त० ४७। ४ वष्प-वप्र:-केदारः । जंब प्र०४२ । वप्र:-केदारो जलु-वमनि--वमपी-वमनं-स्वतः सम्भूतम् । विपा॰ ६१ । स्थानम् । जं० प्र० २११ । वप्रा । साय॰ ६८१ । वमालीभूत-वियुकीर्णंम् । नि॰ चू॰ प्र॰ १७४ अ । षप्रः केदारो जलस्थानम् । जीवा० १९८८ । वप्रः--वमित्तए-वमयितुम् । शाता• ११० । े केदार: । आचा० ४१३ । वग्नः-केदारः-जसस्थानम् । वमी-वान्तिः । आव० ६२५ । बीवा० १२३ । नवमभवणवासीचेत्यवृक्षम् । ठाणा० वम्म-वृणोति-आच्छादयति शरीरकमिति वम्मं-अश्वत. ४८७ । वप्रो-विजयः । ज० प्र० ३१७ । वप्पो केदारो । नुत्राणम् । उत्त० २२३ । वर्म्म-सन्नाहविशेष: । ज० प्र० नि॰ चू० द्वि० ६९ मा। २०५ । वर्म्म-खोहकुत्तलादिरूपम् । ज॰ प्र०२१९ । चटपगा--वप्रका । माव० १३७ । वप्रका-जयचक्रीमाता । वम्मं-लोहमयकुतूलकादिरूपम् । जीवा० २५१ । वमं-साव० १६१ । स्वक्त्राणविशेषः । विपा० ४६ । थप्पगावती-। তাত্মাত দত । बम्महतोह-मत्मययोधः । षड० । भूदवण-। সমা• ৬२ । वम्मा-वामा-पार्श्वमाता । आव॰ १६० । वाम्या । "बःपव्यव-सगिदग्धः । निव्या अ• २८९ आ । । ठाणा॰ ५०। नमिनायमाता । सम० १५१ । धाव• १०१ । **4**(9)-(९४२)

वम्मिय]

वस्मिय-विमितं-सन्नदम् । जीवा० २११ । वमितः-, अत्त० ३६४ । वर्षीकृतः । भग० १९३ । वनितः-वर्मतया कृतोऽङ्गे वयछंदुक-व्रतषङ्खं-प्राणातिपातादिविरतिलक्षणं খাসি-भोजन विरतिपर्यंबसानम् । आव० ६६० । निवेशनात् । भग० ३१८ । नि० चू० प्र० ३ था । वस्मियसन्नद्ध-वम्मंणि नियुक्ताः वामिकास्तैः सन्नद्धः-वयछिहाईं-व्रतानां-प्रागतिपातनिवृत्त्यादीनां छिद्राणि-कुतसन्नाहो यः स वामिकसन्नद्धः । ज्ञाता० २२१ । अतिचाररूपाणि-विवराणि वृतच्छिद्राणि । उत्त० ५८० । वम्मीय-वल्मीकः । आव० १९३ । वयजोग-वाग्योगः-अदिारिकवैकियाहारकशरीरव्यापाराह-वयंस-वयंस्यः-स्निग्धकः । आष० १९१ । वयस्यः-तवाग्द्रव्यसमूहसाचिव्याजीवव्यापारः । आव० ६०६ । समानवयः-गाढ़त्तरस्नेहास्पदः। ज॰ प्र॰ १२३। वयजोगसुय-वाग्योगश्रुतं-द्रव्यश्रुतमेव । आव• ५० । **वयणं**-वचनं-प्रज्ञापनम् । भग• १४७ । षचनम् । वयंसग-मवतंसः-शिरस्ताणम् । ज० प्र० १३७ । वयस्यकः प्रभ० ११८ । वचनं-आज्ञा । प्रभ० १४१ । वचनं-। जाव० ११६ । वयस्यः । आव० २७२ । वयंसिदा-वयस्या । आव० २२२ । वाक्यम् । उत्त० ३०७ । वचनं वस्तुवाचि । अनु• वयंसिया-वयस्या । जाव० ३६७। १३४ । वदनं-मुखम् । ज्ञाता० ३१ । वचनं-आदेशः । ज्ञाता∙ १४८ । वचनः-श्रुतस्य पर्यायः । विशे० ४२३ । वय-व्रज-प्रापकम् । ज० प्र० २३५ । व्रतं-चित्रं द्रव्यादिविषयनियमरूपम् । प्रज्ञा० ३९९ । दतं-निग्रंग्य-उच्यत इति वचनं-अर्थः । दश० ७५ । वचनं, चतुर्थी। प्रवज्यालक्षणम् । प्रम• १३६ । इतं-अवद्यहेतुत्यागः । परिझा । व्य० दि० ३९१ अ । वचनं-अभियोगपूर्वक उत्त० १०४। वयः-यौवनम् । पिण्ड० १४६ । दहावस्या खादेशः । मग० १६८ । । नंदी० १६५ । व्रतम् । आंजा० १४१ । व्ययः । वयणपञ्चाया-ये शब्दाः किस सर्वं वस्तु संपूर्णं प्रतिपाद-अनु० ११४ । व्रतं-सति असति वा वस्तुनि तदिच्छा-थन्ति ते वचनरूपाः वस्तुनः पर्याया वचनपर्याया उच्यन्ते । परित्यागतस्तक्षिवृत्तिः । म्य० प्र० ४१ था । व्रजः-विशे० २२७। सर्वेषामपि वस्तूनामभिलापवाचकाः शब्दाः गोकुलम् । उपा० २ । व्रतं-नियमः । प्रश्न० ३२ । वचनरूपापन्ना वचनपर्यायाः । विशे० २२८ । वयणण्पभूप-वचनेन अप्रभूता अल्पभूता वा अल्पस्वं वेदः–आगमो लोकिकलोकोत्तरकुप्रावचनिकभेदः। ज्ञाता० ७ । व्रतं-नियमः निरयः २४ । व्रतप्रतिमा श्रावकस्य प्राप्ता वचनाल्पभूता वचनात्प्रभूता वा स्तोकाक्षरेति 🛊 द्वितीया प्रतिमा । आव० ६४६ । प्राणिनां कालकृतावस्था । তল্ল° ইৎখ । ठाणा॰ १२८ । वयति पर्यटति । आचा० १४१ । वयणभिण्ण- वचनभिन्नं-वचनम्पत्ययः । सूत्रदोषविशेषः । भ्ययः । उत्त० ६३२ । व्रतं-अहिंसादि । भग० ३२३ । আৰু ২৩% । व्रज-गोकुलम् । भग० ४४७ । व्रतं मूलगुणः । समय वयणभिन्न-वचनभिन्नं युत्र वचनव्यरययः। अनु० २६२। वयणमित्त-वचनमात्रं-निहेंतुकं, सूत्रदोषविशेषः । आव० १०७ । व्ययः-क्षयः । प्रश्न० १०२ । व्रतः-नियमः-३७४ । वचनमात्रं-निर्हेतुकम् । अनु० २६२ । महावतः । ठाणा० २१० । वयः-संसारः, अवस्थाविशेषः । वयणविभत्ती-एकत्वदित्वबहुत्वलक्षणोऽर्थो यैस्तानि वचन জাৰা০ १४२ । नानि विभज्यते करृत्वकर्म्मत्वादिलक्षणोऽर्थो यया सा वयगाम-वज्जग्रामः । आव० २२० । विमक्तिः वचनात्मिका विमक्तिः वचनविभक्तिः । ठाणा० वयगुत्त-वार्चि वाचा वा गुप्तः वागुप्तः मोनव्रतो सुपर्या-लोचितवर्मसम्बन्धमाधी वा । सूत्र० १९२ । ४२८। वचनविभक्तिः-वचनानां विभक्तिः । अनु० १३४ 🖡 **वयगुत्तया-वाग्गुप्तता-कु**शलवागुदीरणडपया । वयणसमकं-वचनसमम् । उत्त० ३०४ । उत्त० वयणातिषकम-वचनातिकमः । आव० १७३ । ५९१। वयणाम-त्रणुमयस्ये । नि०ःचू०ःद्विः १२६ व । व्यग्गाम-नजप्रामं-गोकुलप्रायग्रामं प्रश्यन्तग्राममिस्यर्थः । (९४३)

वयणाम]

वयणिज्ज-वचनीयः गर्ह्यः । आचा॰ २५१ ।	कषपट्टके रेखारूपः वरकनकनिकषः । प्रज्ञा० ३६१ ।	
वयति-वर्गत-रोपयति । उत्त० ३६१ ।	वरकण्गपूर-वरकणंपूरः प्रधानकर्णाभरणविशेषः । भग०	
वयतेण-वानस्तेनः-धर्मकथकादितुल्यरूप: । दश० १८९ ।	3801	
वयदुक्कडा-वाग्टुब्कृता-असाघुर्वचननिमित्ता । आव०	वरकनक–सार्द्धषोडशवर्णिकारूपं स्वर्णम् । (?) ।	
X X C	वरकमलगढभगोरी-वरकमलगभंः-कस्तूरिका तद्वद् गौरी-	
वयवलिय - वाग्बलिकः प्रतिज्ञातार्थनिर्वाहकःपरपक्षक्षोभ-	अवदाता वरकमलगर्भगौरी, ब्यामवर्णस्वात्, कस्तूरिकया	
कारिवचना । औप॰ २८ ।	इव इयामेत्यर्थ: । ज्ञाता० १२९ ।	
वयर-वर्ज-रत्नम् । जोघ० ६ ।	वरकलसवरकलश: । ज॰ प्र॰ ४१९ ।	
वयरक्खमण-वज्जक्षमणः । उत्ते १६ ।	वरका-पारसा कंबला । नि० चू० प्र० २४४ अ ।	
वयरणी-वैतरणिः-त्रयोदञमपरमाधार्मिकः । सूत्र० १२४।	वरितुमिति वरका । सूत्र० ३०० ।	
वयरागर-वज्राकार:-वज्राख्यमणीनामाकर: । भग०	वरवक-कोयवगो । नि॰ चू० द्वि० ६१ अ ।	
888 1	वरक्तोलो- । नि॰ चू॰ प्र० १२६ अ ।	
वयवंता-व्रतवन्तः-रात्रिभो जनविरमणषष्ठपञ्चमहाव्रतघा-	वरगंध-वररन्धः-वासः । जीवा० १६० । वरगन्धः-	
रिणः । आचा० ३५० ।	प्रवरवासः । औप० २२ ।	
वयव- । नि॰ चू॰ प्र॰ २६० अ।	वरगंधिय-वरगन्धिकम् । सूर्यं० २९३ ।	
वयवलिय-वाग्दलिकः-इढप्रतिज्ञः । प्रश्न० १०५ ।	वरगंधिया-वरगग्धाः वासाः । प्रज्ञा० ८७ ।	
वयसमाहारणया-वाक्यसमाधारणया-स्वाध्याय एव वा-	वरग-वरः । आव० २९३ । वरकः । वरकः । आव•	
भवतनाहारणया वाचा साधारणा वाक्साधारणा ।	५ १८ । वरट्टः-धान्यविशेषः । भग० २७४ । मण्यादि-	
उत्त० ५६२ ।	महार्घमूल्यम् । आचा० ३४७ ।	
वयसा-वचसा । ठाणा० ४३ ।	वरघरए-सम्बन्धः वासभवनः । ज्ञाता० १४ ।	
वयसान्ययसा । जनार्य्यम् वयसाहारणदंसणपज्जय-वाक्साधारणदर्शनपर्यवावा-	वरचंपग–वरचम्पक:-राजचम्पक: । ज० प्र० १८३ ।	
वयसाहारणस्त्र दर्शनपर्यवाश्च सम्यग्भेदरूपाः । उत्त० ५९२।	वरचीण -वरचीनंदुकूलवृक्षवत्कस्यैव यत् आम्यन्तरहोरे.	
वस्य सुह्या-वाचि मुखं यस्यासो वाक् सुखस्तस्य भावो	निष्पाद्यते सूक्ष्मतरं च भवति तत् चोनदेशोत्पन्नं वा।	
	प्रदन्त ७१ ।	
वाक्षुखता । प्रज्ञा० ४६२ ।	वरण-वरणः-सेतुबन्धः । ओघ० ३१ । जल्लोपरि सकपाट-	
वयस्स-वयस्यः-समानवया गाढतरस्नेहविषयः । जोवा०	पालोबन्धः । बृ० तृ० १६१ अ । वरणः-वनस्पतिविशेषः ।	
२८१ । वयस्य: । आव० ८२२ ।	जंध प्रव २४४ ।	
बयायार-वागाचारः वाग्व्यापारः । आचा० ३५६ ।	वरणसंबरणम्- । आव० ८२५ ।	
वरंकुर-वराङ्कर:-प्रथममुद्धिद्यमानः । ज॰ प्र॰ ३२४।	वरणा-आर्यजनपदविशेष: । प्रज्ञा० ५५ ।	
वरंग-वराङ्गः-गण्डः । जीवा० २१३ ।	वरणा-नायणगपापरापरा । त्रसाउ २२ । वरण्डक-वरण्डकम् । ओघ० १७४ । विशे० ९८७ ।	
वरंति-वारयति साप्तुमिच्छति । सूर्यं० ८३ ।		
वर- ऐरावते तीर्थकृत् । सम० १५३ । वर-अत्यन्तमुरकृष्टम् ।	वरतहगी-वरतरुणो-सुभगा स्त्रीः । ज० प्र० २२२।	
जं॰ प्र॰ १९७ । वरः-परिणेतरः । ज्ञाता॰ २४८ ।	वरति-वृणोति-आच्छादयति । सूर्य० २७५ ।	
नि॰ चू॰ प्र॰ १४१ मा।	वरतूर-वरतूर्यं म् । प्रश्न ४८ ।	
वरइ-वृणोति-आच्छादयति । जोवा॰ ३३९ ।	वरत्ता-वरत्रा-चर्ममयीमहारज्जुः । प्रश्न० १६ । ओघ०	
बरकणगसिहंस∽वर-प्रधानं यत्कनकं तस्य निकषः-	(३६)	
(९४४)		

वरदत्त]

[वरवुषमा

वरदत्त-वरदत्तः-विपाकदशानां द्वितोयश्रुतस्कंधे दशम-	वरफलह-वरफलकं-प्रधानफरकः । प्रम० ४७ ।
मध्ययनम् । विपा०ः⇔९ । वरदत्तः-मित्रनन्दिराजकुमारः ।	वरफलिहा-वरपरिघा-प्रबलागंला । प्रभ॰ ४८ ।
विपा० ६५ । जरिष्ठनेमिशिष्यः । निरय० ४० ।	वरबोन्दिधर-प्रधानसजीवः सुग्यक्तावयवधरीरोपेतः । सूयं०
नेमिनाथस्य प्रथमशिष्यः । सम० १९२ । नेमिनायस्य	२६
प्रथमभिक्षादाता । सम० १११ ।	वरभ-हस्तिबन्धनम् । उत्त० ४११ ।
वरदाम-द्रव्यतीर्यंविशेषः । आव० ४९८ । जम्बूभरते	वरभवण-वरभवनंप्रासादः । औप॰ ४ । वरमवनं
दितीयं तीर्थम् । ठाणा० १२२ ।	सामान्यतो विशिष्ट गृहम् । जीवा० २७९ ।
वरदिण्ण-नेमिजिनप्रयमभिक्षादाता । आव० १४७ ।	वरभूती-वइरभूती वज्जभूतिःमहाकई आयरित्रो । व्यक
वरधणु-वरधनुः-धनुपुत्रः । व्य० प्र० १९८ वा । वरधनुः-	प्र० २२७ आ ।
ब्रह्मराजस्य घनुसेनापतेः सुतः । उत्त ० ३७७ ।	वरमउड-वरमुकुट-प्रवरशेलर: । प्रश्न ७० ।
वरधणुपिया-वरघनुपिता-पादिणामिकिबुढघा येन जतुगु-	वरमल्लिहायणा-वरं माल्याधानं-पुष्पबन्धनस्थानं शिर:-
हान्निष्काशितः कुमारः । आव० ४३० ।	केशकलापो येषां ते वरमाल्याधाना । भग० ४८० ।
वरघणू-वरधनुः-पारिणामिकीबुद्धौ अमात्यपुत्रः । आव०	वरमुरय-वरमुरजः-महामर्दछ: । प्रक्ष० १५९ ।
४३२ ।	वरयते-वरयति-सूर्यलेश्यासंश्वृष्टो भवति । सूर्यं० ७ ।
वरधनु~अमात्यः, पारिणामिकीबुद्धौ दृष्टान्तः । नंबी०	वरया-वराकाः । दश० ४७ ।
१६६ । अमास्यपुत्रः । नंदी० १६७ । गुटिकाप्रयोग-	वररयणतवर्षिचइयं- । आचा० ४२३ ।
कारक: । व्य॰ प्र॰ २०० छा	वररुइ-वररुचि:-नन्दस्याष्टाधिकवत्रश्लोकपाठकः कश्चिद्धि-
वरनयरपट्टणुग्गयं- । आचा० ४२३ ।	गजातीयः । आव ६९३ । वरहाविः । उत्त० १०४ ।
वरपट्टण-वरपट्टनं-प्रधानाच्छादनको शकम् । जोप० ६८ ।	वररुची-वररुचिः ब्राह्मणविशेषः, योगसंग्रहे शिक्षाहष्टान्तः,
वरपत्तनंवराच्छादनकोशकम् । प्रश्न० ७७ ।	नन्दराजानमष्टशतेन श्लोकानां सेवते । आव० ६७० ।
वरपट्टणुग्गय-वरपट्टनोद्गतः-प्रसिद्धतत्तस्पत्तनविनिर्गतः ।	वरवद्दरविगाहिए-वरवजस्येव विग्रह-आकृतियंस्य स
जीवा० २६९ ।	वरवज्जविग्रहिकः, मध्ये क्षामः । भग० १४५ ।
वरपट्टन-प्रधानवेष्टनकः । भग∙ ५४२ ।	वरवइरसिंग-वरवज्रश्रङ्गः । आव० ४१३ ।
बरपवरभवण-वरप्रवरभवनं-वराणां प्रवरगेहम् । प्रश्न०	वरवण्ण-वरवणं:-प्रधानचन्दनम् । क्षीप॰ ६८ ।
۲۲ I ۲۰	वरवम्म-वरवमं-प्रधानतनुत्राणविशेषः । प्रस० ४७ ।
वरपुंडग-वरपुण्ड्रगं-विशिष्टं पुंड्रदेशोद्भवं हरितम् ।	वरवरिया-वरस्य-इष्टार्थस्य वरणं-ग्रहणं वरवरिका ।
जीवा॰ ३५४ ।	ज्ञाता० ११३ । वरवरिका-समयपरिभःषया घोषणा ।
वरपुंडरीए-धवलं सहस्रपत्रं पुण्डरीकं, वरं च तत्पुण्डरीकं	साव० १३६ ।
वरपुण्डरीकम् । सम० ३ ।	वरवारुणि-वरा चासौ वारुणी च वरवारुणी । जं॰ प्र॰
वरपुरिस-वरपुरुषो-वासुदेवः । राज० ३३ । वरपुरुषः-	80• 1
वासुदेवः । जोवा० १९१ ।	वरवाठणी-वरा चासो वारुणो च वरवारुणी-सुरा-
वरपुरिसवसण-वरपुरुषः-वासुदेवस्तस्य वसनं-वस्त्रं वर	विशेषः । जीवा० ३४१ । वराच वाहणीच । जीवा०
पुरुषवसनम् । प्रज्ञा० ३६१ ।	२६४ । मदिरा । प्रश्न० १६३ । वरा चासौ वाहणी
वरप्यसन्ना-वरा चासौ प्रसन्ना च महाविशेषे वरप्रसन्ना ।	্রা হিয়া। উইস্টেট্রিমানা চল্ল গলে বার্বা বার্বা। বিষয়া হিয়া। উইস্টেট্রিমানা চল্ল হিয়া
	वरधृषमा-सुराधवः । (?)
(बल्प॰ ११८) (९	xx)

चरसत्ति]

वरसत्ति-वरशक्ति:-त्रिशूलम् । ज॰ प्र॰ २१२ । वरिछग-लोमपक्षीविशेष:। प्रज्ञा० ४१। वरसधर-वरिस-वर्षं पानीयम् । जीवा• ३२२ । । মনত ২४০ । धरसरक-चूर्णकोशकं रूढिगम्यम् । प्रश्न० ११३ । वरिसकण्हा-काश्यपगोत्रभेदः । ठाणा ३६० । चरसिट्ठ-इन्द्रलोकपालस्य यमस्य विमानम् । भग० १९४ । वरिसचडकरक-वर्षघटकरकः-वृष्टिविस्तारः। प्रश्न० ४८। वरसोधु-वर च तत्सीधु च। जीवा० २६५। वरसिन्धु-ुवरिसधर-वृषणः । नि० चू∙ प्र• २७१ अ । वर्षघरः-एकोरुकद्वीपे द्रुमविशेषः । जीवा० १४६ । वरं च तत्सीधु वद्धितक प्रयोगेण न पुंसकीकृतः । राज० १४८ । वधित-च । ज॰ प्र० १०० । ककरणः । भग० ४६० । वर्षधरः-वद्धितकः-कञ्चुको वरसोधू-वरं च तत्सीघु च वरसीघु। प्रज्ञा० ३६४। तदितरञ्च । औप० १११ । वरसेणा-वरसेना । विवा० ९४ । वरिससओवमा--वर्षंशतेनोपमा यस्याः सा वर्षंशतोपमा, चरहओ-दवरकः । आव० ४१६ । वर्षशतेः केशोद्धारहेतुभिरुपमा अर्थास्पल्यविषया यस्यां सा वरहिग-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । वर्षशतोपमा । उत्त० ४४५ । वरांकुर-वराङ्कुरोपेतम् । जीवा० १८६ । वराङ्कुरः-वरिसारत्त-अतिमेघत्रृष्टिः । दृ० तृ० २५६ वा । वर्षारात्रः-प्रथमोद्भिद्यमानोऽङ्कुरः । जीवा० २२९ । शरद्। सूर्यं० २०९। वर्षारात्र:। आव० ६२ । चरा-अवर्गिमागवतिनः-आयुष्कापेक्षयाऽल्पायुष्कृाः । भग० वर्षारात्रो-भाद्रपदाश्वयुजौ । ज्ञाता• ६३ । वरिसियव्वं-वर्षणम् । जोघ० १३२ । ଏ୪ ६ । वराड-वराटः-कपर्दः । जीवा० ३१ । वरुट्टा-वरुट्टाः-शिल्पार्याः । प्रज्ञा० १६ । चराडए-वराटकः-कपर्दकः । अनु० १२ । वराटकः-। नि॰ चू० तृ० १८ छ । ৰহ্য-कपर्दकः । ओघ० १२९ । । नि० चू० द्वि० ४३ आ । ৰহুৱা-वराडग-वराटकः-कपर्दकः । उत्त० ६९४ । वरुडादि-जातिजुङ्गिकादिः । व्य० द्वि० २६९ आ । वरुण-चतुर्थो लोकान्तिकदेवः । ज्ञाता० १५१ । वरुणः-वराडय-वराटकः- कपर्रंकः । आव• ७६७ । वराडा-वराटाः-कपर्दकाः । प्रज्ञा० ४१ । प्रभङ्करविमानवासी चतुर्थों लोकान्तिकदेवः । भग० वरायस-वरादर्शः-वरदर्पणः । प्रक्ष० ८४ । २७१ । वहणः-पश्चिमदिक्पालः । जन् प्र० ७४ । वहणः-वराहं-ञूकर: । ज० प्र∘ ३४। वराह:-वनझूकर: । ज० वैशाल्यां नागन ताः । भगदः ३३० । वरुणः-पञ्चदशम-प्र०११२ । वराह:–शूकर: । औष० १८ । द्विखुरू मुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ । वहणः -वहणावरे द्वीपे देव-अनुष्पदः । जीवा० ३५ । वराहः-जूकरः । जीवा० विशेषः । जीवा० ३४१। चमरेन्द्रस्य तृीयो लोकपालः । ्७२ । सूकरो । नि० चू० दि० १२९ आ । जूकर:--ठाणा० १९७। वरुणः-गणाभियोगविषये कश्चिद्व्यक्तिः । वराहः । प्रश्न० ८१ । सुविधिनायस्य प्रथमशिष्यः । आव० ८१२ । वरुणकाइय-वरुणकायिक:-वरुणस्य कायो-निकायो यस्य समञ १५२ । चराहरुहिर-वराहरुधिरम् । प्रज्ञा २६१ । स वरुणकायिकः-वरुणपरिवारभूतौ देवः । भग० १९९ा वराहा-द्विखुरविशेषाः । प्रज्ञा० ४५ । वरुणदेवयकाइय-वरुणदेवताकायिक:-वरुणसामानिकादि-वराहि-वराहि:-दृष्टिविषाहिः, फणाकरणदक्षः । प्रक्ष० ७। परिवारभूत: । भग० १९९ ः चराही-वाराही-विद्याविशेषः । आव० ३१८ । वरुणदेवा-मेतार्यमाता । आव० २११ । वरिट्ठ-आगामिन्यामुरसर्पिण्यां द्वादशमचक्री । सम० १५४ । वरुणप्यस-वरुणप्रभः-वरुणवरदीपे देवः । जीवा० ३५१ । वरिता-वृता । आव० ३१६ । वरुणवर-पुष्करवरसमुदानन्तरं द्वीपः, तदनन्तरं समुद्रोऽपि । चरिया-दरिका। आव० १४१। नि● चू० व० २६४ अ। प्रज्ञा० ३०७ । द्वीपविशेष; । अनु० ९० ।

(९४६)

वरुणा]

[बलय

वर्षावग्रह-अवग्रहविशेषः । सम० २३ । बहुणा-सोकान्तिकदेवविशेषः । ठाणा० ४३२ । वठणोद-वरुणोदः-समुद्रविशेषः । जीवा० ३५१ । वल-वालंजुअवणिओ। नि० चू० प्र०१४८ व २४७ वा। वरुणोदए-वारुणोदकं-वारुणसमुद्रस्य जलम् । जीवा० वलणम् । आघ० १७७ । वलइ-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञाः ३४ । २४ । वरुणोपपात-वलए-वलयः-संसारवलयः कर्मबन्धनं वा । सूत्र० १९५ । তাগাত ५१३ । वरेद्धिया-वृत्ता । आव० ९४ । वलयः-मध्यशुषिरो वृत्तविशेषः । जोवा० ९७ । वर्ग-राशि: । विशे० ३२८ । स्कन्धपर्याय: विशे० ४१६। वल्ल्ल-वलक्षः-श्रृङ्खलादिरूपमवलंम्बनम् । जीवा ० २१३ 🖡 वर्चस्वर:-दुन्दुभिस्वर: । सम० १४८ । वलाक्ष - रूढिगम्यम् । औप० ४४ । वलक्षं - भूषणविधि-विशेषः । जीवा० २६९ । वलक्षम् । जं० प्र० १०६ । वर्ण-निकषः । सूर्य०४ । वर्तनक-वार्ताकरणम् । विशे० १२१६ । श्रृङ्खलादिरूपमवलम्बनम्, वलक्षो नानामणिमयः । ज० । कोघ॰ १०२ । ৰৰ্নল্যা-I UX OR वर्त्तमानयोग-। भग० ५०० । वलता-। তাগা। ८६। वत्तीयक-प्रतिजागरकः । व्य० प्र० ४३ अ । वल्तामुह-प्रथममहापातालकल्वाः । ठाणा० २२६ । वत्तिका-चित्रकरणपिच्छिका । आव० ९६ । वत्तिका । वलभो-गृहाणामाच्छादनम् । जोवा० २७९ । वछभी-छदिराधारतत्वधानं गुहम् । ज० प्र• १०६। मध्यमद्वारे ৰিয়া০ ६१५ । वतित-सामान्यनिष्प्रन्नम् । ठाणा० ३८४ । नगरम् । बृ० द्वि० ६२ अा **वलभोगिह**-वलभगहम् । जोवा० २६९ । । नंदी० १४५ । वर्त्तुल-वर्त्तुलविजयाद्ध-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० १२८ । वलभोसंठिओ-ग्रहाच्छादनसंस्थितः । जीवा० २७९ । वर्द्धकिर्तन-चक्रवर्त्तेरत्नम् । व्य॰ द्व० ४०१ आ । वलभी-गृहसंस्थानसंस्थितः । जीवा० ३२५ । वलमीसंठिया-वलमोसंस्थितः-वलम्या इव-गृहाणामा-वद्धक्यादि-दारुकर्मकरः । दश० २६० । च्छादनस्येव संस्थितं-संस्थानं यस्याः सा । सूर्यं० ६९ । वद्धित-नपुसके भेद: । उत्त० ६८३ । वद्धितकत्व-पुरुषः सन् यो नपुंसकवेदकः । भग० ८९३ । वलय-वलयम् । भग० ३०६ । वलनु-संयमाद् अंध्यन् । वर्द्धमानक-आणदं अपडिहयं करेति । नि० चू० प्र० बुभूक्षादिना वेल्लन् । औप ६७ । वलयं-केतकीकदल्यादि । तथाहि-त्वचा वलयाकारेण व्यवस्थितः, प्रत्येकबादरवन-२८५ वा। वर्द्धमानस्त्रामी- । आच० २१ । महावीरः । प्रज्ञा० ६ । स्पतिकायिकः । प्रज्ञा० ३० । पातालकलशविशेषः । प्रज्ञा० ७३ । वलयं-कङ्कणम् । ज० ५० १०६ । यत्रोदकं अखिलश्रुतन्नानार्थप्रदर्शकः । आव० ६० । वर्द्धमानस्वामी । वलयाकारेण व्यवस्थितम्, उदकरहितो वा गत्तों दुःख-ब्य० प्र०२ ६ आ। वर्धमानस्वामी । व्य० प्र०१७४ अ। वर्द्ध-कषः । प्रश्न० १६४ । निर्गमप्रवेश: । सूर्य० ८९ । सूत्र० ३०७ । कटकम् । ठाणा० १७७ । वल्लयं-वृत्ताकारनद्यादुदककुटिलगति-वर्धनी-बहुकारिका । निरय० २६ । वधितककरण-निर्लाञ्छनकमं । उपा• १ । युक्तप्रदेश: । भग० १२ । वलयमिव वलयं-वक्ररवात्, अघर्मद्वारस्यैकोनविशतितमं नाम । प्रइन० २६ । कटकः । वर्ध्र-बन्धनविशेषः । उत्त० ५३ । वर्षं धर-वर्ष-क्षेत्र-विशेषयः धारयतः । ठाणा० ४०२ । औष • ५५ । केतकोकदल्यादि । जीवा० २६ | भूषण -वषांकल्प-धर्मोपकरणविशेषः । उत्त० ५०३ । कम्बलः । विधिविशेष: । जीवा॰ २६९ । वलयं घनोदधिधनवातः বগ০ १९৪। तनुवातारमकं धर्मादिसप्तपृथिवीपरिक्षेपि । आव० ६०० । वर्षारात्र-भाद्रपदाश्वयुग्मासद्वयलक्षणः । व्य० द्वि० ५० अ । वलत्-वलवलायमानम् । भग० १२० । वलय-नद्यादि-(989)

बलयमरण]

वेष्ट्रिसभूमिमागः । साचा० ३८२ ।	वली-वलिः-मध्यवतिरेखारूपा । ७० प्र• २५३ । बलिः-
चलय मरण-वबलतो-बुभूक्षापरिगतस्वेन वलवत्तायमानस्य	निर्मांगस्वग्विकाराः । ज० प्र० १७० । वली-उदरः ।
संयमाद्वा अश्यतो मरण तद्वसमारणम् । भग० १२० ।	माव० ६७६ ।
संजमजोगेसु वलतो हीणसत्तपाए जो अकामतो मरइ	वलुसुट्ट- । नि॰ चू॰ प्र॰ ६२ अ।
्रयं वलयमरणं गलं वा अप्पणो वलेइ । नि॰ चू॰	बलोर्बील– । नि• चू• प्र॰ २१ वा ।
दि• ४२ मा ।	बल्क-स्वग् । ठाणा० ४२१ ।
खलयबाहा-दीर्घकाष्ठल्क्षणबाहा-आवक्षका ।ज्ञाता० १३३।	बल्कल-छन्नी । प्रज्ञा० ३६।
चलया-कटपल्यानि तृणपल्यानि वा । बृ० द्वि० १५७ व ।	वस्कलचीरि-बाह्यनिमित्तमुदिब्य जातिस्मरणे इष्टान्तः ।
प्रमाणाङ्कलप्रमेयः । अनु॰ १७१ ।	बृ० प्र॰ १८७ मा।
खल्यामरणं-वलन्मरणं मरणस्य चतुर्थो भेदः । उत्त∙	वल्कलचोरी-जातिस्मरणे दृष्टान्तः । आचा० २१ ।
. २३० ।	येनानुभूते क्रियाकलापे पित्रुपकरणं प्रस्युपेक्षमाणेनावास्तं
वलयामुख-पातालकलशः । प्रज्ञा० ७४ । कटात्मक	सामायिकम् । आवः ३४७।
आवत्तुं । आघ० १८१ । पातालकलशविशेषः । ठाणा०	वल्गितं-अहिणउपरस्त सिक्खावणा नृत्यविकार एव 🕨
४०० । पातलकल्लाः । प्रज्ञा० ४२८ ।	नि॰ चु • तृ॰ ६१ था।
चलयामुह-वचयामुखम् । ओघ० १८०। वलयामुखम् ।	वलगुलि-पोतजः । भग॰ ३०३ ।
वाव॰ २९७ । वेसामुखं-भ्राष्ट्ररूपम् । पिण्ड॰ १७१ ।	वल्गुली-पोतजपक्षीविशेषः । दश्च • १४१ ।
वडवामुखः पतालकलज्ञः । महाप०ा वडवामुखाभिधानः	वल्लू-वल्लः-निष्पावः । पिण्ड० १६८ । बल्लः-निष्पावः ।
पूर्वदिग्व्यवस्थितः पातालकखशः । सम० ५७ ।	ज● प्र≈ १२४।
वलयावलिप्रविभक्तिः-पञ्चम नाट्यभेरः । ज० प्र० ४१६।	वछकी-वाद्यविशेषः । ज्ञाता० २२९ ।
चलवा– । नि॰ चू० प्र॰ २८६ अ ।	वल्लभी गुहाणामाच्छादनम् । सूर्यं
बलहरणं- । नि० चू० प्र० १०६ आ ।	वह्ययि-वल्लको-वोणा-विपश्ची च । प्रश्न० १४९ ।
बलाणगं- । नि० चूः प्र० २६१ अ।	वल्लूर-क्षेत्रम् । प्रश्न० १४। क्षेत्रविशेष: । प्रश्न० ३९।
चलायमरण-वलतां-संयमान्निवर्त्तमानानां परीषहादिबाधि	तृणादि । आव० ५७७ । गहनम् । उत्तक ४६२ ।
तरवात् मरणं वलम्मरणम् । ठाणा० १३ ।	वल्लमो जनस्य । सूर्यं २ २६२ ।
चलाया-वलता-मग्नवतपरिणती । सम० ३४ ।	वल्लरीवल्लो । भक्त० । वल्लरीवल्ली । तं० ।
चलि-वलि: शैथिल्यसमुद्भवश्चमंविकारः । जब्द्रप्र० ११६ ।	वल्लि-बल्ल्यः-वालुङ्कोप्रभृतयः । भग० ३०६ । वल्लीः-
चलिअ-वालितो-वलय: सजाता अस्येति वलितो-वलि-	व।लुङ्क्यादिकाः । ज॰ प्र॰ १६८ ।
त्रयोपेतः । जञ्प्र० १११ । वलितं-सञ्जातवलम् । ज०	वह्निकर-मडलिविहाण । नि० चू० प्र० १२ आ।
प्र• ११४ । वलितं-वलनस्वभावम् । ज• प्र० २३५ ।	बङ्गी कूब्मण्डोत्रपुषीप्रभृतिः । जीवा० २६ । वङ्गीविशेषः ।
वलितम् । मोत्र० १०८। वलित:-क्षामः । प्रभ० ८०।	प्रज्ञा० ३२। वरुग्यः-कूष्माण्डीत्रपुषीप्रभृतय: । प्रज्ञा०
चलिट्टए-वरिष्ठम् । बृ० द्वि० २५३ ।	३० । अनन्तरा-षड्जनाः-माता पिता भ्राता भगिनी
चलिता-प्रपन्नः । सम० ११८ ।	पुत्रो दुहिता च । व्य० द्वि० ८४ अ। । गुड्चोप्रभृति: ।
चलिय-वलियम् । उत्त० ३०३ । बलित:-वृतः । जीवा०	जाता॰ १८१। नागवल्यादि । ज्ञाता॰ ३३।
१२१ । वलयः संयाता अस्येति वलित्रयोपेतः । जीवाः	वह्यीःत्रपुषीप्रभृतिः । ज्ञाता० ७८, ६५ ।
२७० । उवचियमं छो । नि० चू० प्र० २१२ आ ।	बल्लोकरणम्- । प्रज्ञाः ४४७ ।
(8)	۲ ۲ (۲۰۰۷)

वगय]

ववगय-व्यपगतं-स्वयं पृथग्भूतम् । भग० २९३ । व्यपगतं-बोधतत्त्वेतनापर्यायाद्वेतः । भग० २९३ । व्यपगतः-परिभ्रष्टः। जीवा० १०३। व्यपगतः-परिभ्रष्टः । प्रज्ञा० ८० । व्यपगतः-स्वयं पृथग्भूतः देयबस्तुसंभवः खागन्तुको वा प्रदन्त १०८ । व्यपगतं- सोघतया चेतनापर्यायादचेनस्वं प्राप्तम् । प्रश्न० १५५ । ववगयसंजोग-व्यपगतः संयोगः-संयोजनादो५ रहितः प्रह ११२ । ववत्था-व्यवस्या । आव० ६२ । ववदेश-व्यपदेश:-व्याजः । प्रश्न० १२५ । ववरोविअ-व्यपरोपितः-व्यापादितः । आव० १७४। ववरोविओ-व्यपरोपितः । बाव० ६८ । ववरोविज्ज-व्यपरोपयेत्-प्रच्यावयेत् । आचा० ३६२ । वसरोविद्धसि-व्यपरोपयिष्यसि-अपेतो भविष्यसि । ज्ञाता० 838 1 ववसइ-व्यपसति-कर्त्तुमभिषयति । जीवा• २५४ । ववसाइ-व्यवस्यति । आव० ६८८ । ववसाओ-विशिष्टोऽत्रसयो-निश्चयो व्यवसायः, अहिसा-यास्त्रतुश्चत्त्रारिकतमं नाम । प्रश्न० ९९ । व्यवसायः-व्यापारः । उत्त० १४४ हे व्यवसायः । जीवा० २१४ । ववसात-व्यवसायं-तत्त्वनिश्च पर्यु। ठाणा० ३१३ । व्यव-सायः-वस्तुनिर्णयः-पुरुषाथंसिदधर्थमनुष्ठानं वा । ठाणा० 248 1 ववसातसमा -व्यवसायसभा यत्र पुस्तकवाचनतो व्यव-सायं-तत्त्वनिश्चयं करोति । ठाणा० ३५२ । ववसाय-व्यवसाय.-अनुष्ठानोत्साहः । सम० ११७ । ववसायसभानव्यवसायसभानव्यवसायनिबन्धनभूता समा । राज० १०५ । ववसिय-त्यक्तम् । उ० मा० । ववहरति-ज्यवहरतिः । आव० ११० । ववहरमाण-व्यवहरन् । उत्त० २७६ । ववहार-अवहार-प्रायश्चितदानादिकम् । भग० ३८४ । व्यवहारः-अन्योऽग्यदानग्रहणादिविवादः । ठाणा० १८३ । व्यवहारः-ज्यन्त्रिदापन्नदोषवगपोहाय प्रायश्चितलक्षणः । ठाणा० २११ । व्यतद्वा यः - निभक्तव प्रवहारादिएनेकथा ।

ठाणा० २६३ । व्यवहार:-मुमुक्षुप्रवृत्तिनिवृत्तिरूपः । ठाणा॰ ३१७ । व्यवहार:-क्रयविक्रयरूपो वणिग्धमः । उत्त० २७२ । व्यवहारो-नारकतिर्यंग्नरामरपर्यातका-पर्याप्तकवालकुमारादिसंसारिव्यपदेशः । आचा • १५६। कवन्त्रिदापन्नदोषव्यपोहाय प्रायश्चित्तलक्षणः । ठाणा० । २११ । अध्यतहरण-व्यवहरतीति वा व्यवह्रियते वा अपलेप्यते सामान्यमनेन विशेषानु वाऽऽश्रित्य व्यवहारपरो ठमबहार: । ठाणा० ३९० । व्यवहरणं व्यवहारः, व्यवहरति स एव वा व्यवहारः विशेषतो अवद्वियते-निराक्रियते सामान्यं तेन व्यवहारः । विशे० १०४ । व्यवहारं-विवादच्छेरनम् । प्रश्न० ९७ । व्यवहारः । **आव० ६१।** व्यवहारः-व्यवहारसस्यम् । ठाणा० ४८६ । व्यवहारः-व्यवहारविषयः । उत्त० २७१। व्यवहारो-मुमुकु प्रवृत्तिनिवृत्तिरूप:। भग० ३८४। व्यवहरणं व्यवहारः→ स्रोकस्यैहिकामुष्मिकयोः कार्ययोः प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणः । सूत्र० ३७२ । श्रेणिव्यवहारादिव्यंवहारः । ठाणा० ४९६ । विविधं विधिवद्वाऽपवहुरणं आचरणं व्यवहारः। यतिकत्तंथ्यतारूपः । उत्त॰ ६४ । प्रमादारखनितादो प्रायश्चित्तदानरूपमाचरन् व्यवहारम् । उत्त० ६४। व्यवहारः । दश० १०८ । व्यवहारः-विवादः । विपा•-४० । व्यवहार:-लोकविवक्षा । प्रज्ञा० २४५ । व्यवहार:-नयविशेषः । प्रज्ञा० ३२७ । व्यवहार:-विवादः । आव० ५०२, ६२७ । व्यवहारः-प्रक्षेपः । व्यवहारः । आव० १२९ । व्यवहारः--कथव्विदापन्न• दोषव्यपोहाय प्रायश्चित्तलक्षणः । दश० ११० । येन मुनिव्यंबहरति स आगमादिव्यवहारो व्यवस्त्रियतेऽनेनेति व्यवहारः, यदपि च व्यवहर्तव्यं मुनिव्यंवहरति सोऽपि व्यवहार: । व्य० द्वि० ३६४ अ । व्यवहार:-विचित्रं विधिना वा-सर्वज्ञोक्तेन प्रकारेण वपनं-तपःप्रभृत्यनुष्ठान-विश्वेषस्य दानं इति वचनात् हरणमतीचारदोषजातस्य, अथवा संभूय द्वित्रादिसाधूनां क्वचिस्प्रयोजने प्रवृत्तो यत् यस्मिन्नाभवति तस्य तस्मिनु वग्नमितरस्याव्यहरणम् 🕨 व्य० प्र० ३ आ। वावहरण व्यवह्रियते वा स। व्यवह्रियते वा तेन विशेषेग वा सावान्यमवह्नि गते निराक्ति गतेऽने तेलि

(988)

ववहारअक्सेवणी]

शास्त्राणि । समक्ष ४९ ।

वज्ञीकरण-वशीकरणादियोगाभिधायकानि हरमेखलादि-

व इशिकरणचूर्ण- अभियोगस्य प्रथमो भेदः । जोघ० १९३ ।

मुच्यते तत् व्यवहितम् । अनु० २६२ ।

स्रोकव्यवहारपरो वा । व्यवहारः विशेषमात्राम्युपग्रमपरः ।	वसंत-वसन्तो-निवसमानः । आव• ६४४ । वसन्तः-
ठाणा॰ १५२। व्यवहारः-भण्डनम् । व्य॰ द्वि० ३१ अ ।	चैत्रादिः । अग० ४६२ । वसम्तः-फाल्गुनचैत्रौः।
ववहारअवसेवणी-आक्षेपिणीकवायाः तृतीयो भेदः ।	भाता० ६३ । १६० । वसन्त:-नवममासः । सूर्यं०
ठाणा० २१० ।	१५३ । वसन्तः पञ्चम ऋतुः । सूर्ये• २०९ ।
ववहारग- व्यवहारक चोर्यसाधनम् । आव० ५२३ ।	वसंतपुर-वसन्तपुर-इह लोके कायोत्सर्गफलमिति दृष्टाग्ते
ववहारच्छेदव्यवहारच्छेदः । आव० २९० ।	जित्तशत्रुराजधानी । आव• ७८९। नगरं यत्र जितरात्रु
ववहारनय- लोकव्यवहारप्रधानो नयो व्यवहारनयः ।	राजा । आव॰ ३७२ । नगरं यत्र जितशत्रुराजा ।
अनु० २६४ ।	आव० ३७६ । वसन्तपुरंद-नगरं यत्र घनाभिधः सार्थवाहः ।
ववहारव-कागमश्रुतादिपञ्चप्रकारव्यवहाराणामन्यतमयुक्तः	आव० ३८४ । क्रीधहष्टान्ते नगरम् । आव० ३९१ ।
। मग० १२० । पंचविह आगमादिववहार जो मुणइ	यत्र जितशत्रुराजा। आव० ३९३ । श्रोत्रेन्द्रियोदारहरणे
सम्म सो ववहारव । नि॰ चू० तृ० १२् ५ आ ।	नगरम्। आव० ३९८। वसन्तपुरं-चक्षुरिन्द्रियान्तर्दृष्टान्ते
धागमश्रुताज्ञाधारणाजीतलक्षणानां पञ्चानां उक्तरूपाणां	नगरम् । आव २३९९ । वसम्तपुर-स्पर्शेन्द्रियहष्टान्ते
ध्यवहाराणां ज्ञाता । ठाणा० ४२४ ।	जितरात्रुराजघानी । क्षाव० ४०२। वसन्तपुरं-क्षीत्रत्ति-
ववहारसञ्च- ब्यवहारसत्य-यथा दह्यते गिरिः, गसति	कीबुद्धिदृष्टान्ते गजविषये नगरम् । आवः ४१९ ।
भाजनं, अनुदरा कन्या, असोमा एडका इत्यादि ।	वसन्तपुरं≖परलोके नमस्कारफळविषये नगरम् । आव∙
द्वा० २ ०१ ।	४५३ । वसंतपुरंयत्र अगोतार्थसंविज्ञविहारिगच्छ: ।
ववहारसचा-व्यवहारो-खोकविवक्षा, व्यवहारत: सत्त्या	आव॰ ५२। यत्र जीणंश्रेष्ठिदुहिता। आव॰ ९८।
ध्यवहारसत्त्या, पर्याधिकसत्यभाषायाः सप्तमो भेदः ।	नगरविशेष: । आव० ११५ । एकपिण्डिकेन्द्रनागस्य
प्रज्ञा॰ २४६ ।	जन्मभूमि: । आव० ३४२ ।
ववहारिए-प्ररूपणामात्रव्यवहारोपयोगित्त्वात् व्यावहारि-	बसंतपुरए- वसन्तपुरकः-ग्रामविशेषः यत्र सामायिकः-
कम् । अनु० १८१ । व्यवहारिकः-यो निगोदावस्थादु-	.कुटुम्बी । सूत्र₀ ३⊏६ ।
द्धृत्य पृथिवोकायिकादिभेदेषु वर्त्तते स लोकेषु दृष्टिपय-	वसंतमास-वसन्तमासः-नवममासः । ज० प्र० ४९० ।
मागत: सन् पृथिवीकायिकादिब्यवहारमनुपततीति ।	वसन्तमासः । आव० १७३ ।
प्रज्ञा• ३८० । प्ररूपणामात्रव्यवहारोपयोगित्वाद् व्यावः	वसंतमेठ-वसन्तमेण्ठः-शिक्षायोगदृष्टाग्ते प्रद्योतराज्ञोः
हारिकः । अनु० १८० ।	हस्तिपक: । झाव० ६७४ ।
ववहारी-उपयोगः । क्षोघ० १३६ । व्यवहारी-सांयाः	वस-इन्द्रियपारतन्त्र्यं विषयपारतन्त्र्यम् । ज्ञाता० २३३ ।
त्रिकः । सूत्र० १९९ । व्यवहारी-व्यवहरतीत्येवंशीलो	वशः-आत्मायत्त: । उत्त० ३१३ । वशः-पारतःत्र्यम् ।
∎यवहारी व्यवहारक्रियाप्रवर्त्तकः प्रायश्चितदायो । व्य०	গবান १३४।
प्रo ३ ल ।	वसइ-वसतिः-उपाश्रयः । जीवा० २७९ ।
ववहिय-व्यवहित-अन्तहितम्, सूत्रदोषविशेषः । आव०	बसट्ट∸वशार्त्तः–इन्द्रियवशेन पोडितः । विपा० ४१ ।
३७४ । प्रकृतमुक्त्वाऽप्रकृतं व्यासतोऽभिधाय पुनः-प्रकृत-	वर्श-विययपारतन्त्र्यम् । प्रश्न० ४७ । वरोन-इग्द्रिय-
	nummenden and affand antes, and at fangers

वर्श-विययपारतन्त्र्यम् । प्रश्न० ४७ । वरोन-इन्द्रिय-पारतन्त्र्येण-ऋतः-पीडितो वशार्ताः वशं वा विषयपार-तःत्र्यं ऋतः-प्राप्तः वशार्त्तः । ज्ञाता० २३४ । वशार्त्तः-वश:-इन्डियविषयकषायाणां तत आर्त्तः वशार्त्तः । आचा० २५३ ।

(920)

वसटृमरण]

. Bilan da

	1
वसट्टमरण-इंदियविसएसु रागदोसकसायवसट्टो स मरंतो वसट्टमरण । नि॰ चू॰ द्वि० ४२ आ । वशेन-इन्द्रिय- वशेन ऋतस्य-पीडितस्य दीपकलिकारूपा क्षिप्तच्छुतः शल्भस्येव यन्मरण तद् वशासंमरणम् । भग० १२० । वशासंमरणं, मरणस्य पञ्चमो भेदः । उत्त० २३० । वशेन-इन्द्रियविषयपारतन्त्रेण ऋता-बाधिता वशार्त्ताः स्निग्धदीपकलिकावलोकनात् शलभवत् म्रियते । सम० ३३ । वसण-वसे वट्टतीति-सुअभत्थो वा अव्भसो । नि० चू० प्र० १०२ अ । व्यसनं-राजादिकृताऽअपत् । प्रश्न० ४३ । वृषणः-अण्ड: । विपा० ४६ । व्यसनं-शोककारणम् । बृ० द्वि० १९८ अ । व्यसनं-दुखः द्वतादि वा । आव० ६०१ । व्यसनं-चौर्यद्यतादिः । भग० ४६६ । वृशणः- पोत्रकः । उपा० २२ । व्यसनं-राज्याद्युपप्लवः । ज्ञाता० ७६ । वसणविणास-वृषणविनाशः-वधितककरणम् । सम० १२६ । वसति-शय्या। प्रश्न० १२० । वसतिः-आलयः सुप्रमाजितः	सुमकारणे सु मारूव्वहण समस्यो । नि० चू० प्र० ३२८ अ । वृषमःगच्छ शुभा शुममारो द्वहन समयं: । वृ० प्र० २६ म । गिहियचक्को मवति एरिसो वसमो । नि॰ चू० प्र० ३०१ मा । वृषमःगेतार्थं साधु: । वृ० प्र० २४२ आ । वृषमःगच्छ शुभकार्यं चिन्तकः । वृ० प्र० २४२ आ । वृषमःगच्छ शुभकार्यं चिन्तकः । वृ० प्र० ३१३ मा । वसभगाम-वृषमग्रामःमूल सेत्रम् । वृ० प्र० ३०५ मा । वसभगाम-वृषमग्रामःमूल सेत्रम् । वृ० प्र० ३०५ मा । वसभापरिसा-वृषमग्रामःमूल सेत्रम् । वृ० प्र० ३०५ मा । वसभापरिसा-वृषमग्रामःपूल सेत्रम् । वृ० प्र० ३०५ मा । वसभापरिसा-वृषमानुषातःवृषमस्यानुजातःसह्राः वृष- माकारेण चन्द्रसूर्यनक्षत्राणि यस्मिन् योगेऽवतिष्ठन्ते सः । सूर्यं २३३ । वसमानुग-वृषमानुगः यः पुनरेकस्मिन् कस्मिन् कल्पे स्थितः सनु वाचयति तिष्ठति वा स वृषमानुगः । व्य० प्र० १२१ मा । वसमाण-वैश्वमणः-नवकल्यविहारी । वाव० ७१३ । वसन्तः-वास्तव्यः । वाव॰ ३५५ । तत्य चं तं वसंते ।
स्त्रीपशुपण्डकविदर्जितश्च । बाव० १२१ । ब्रह्मचर्यगुप्तेर्भेदः।	नि॰ चू॰ द्वि॰ १२७ अ। वसमानः-मासकल्पविहारी।
आव० ४७२ । वसर्न-वस्त्रम् । जीवा २०६ । आव ⊏२⊏ ।	आचा० ३३६ । विहरंतो । नि० चू० प्र० १४६ छ । वसलग–वृषलः- अधमः गुद्रजातिस्त्रीवर्गप्रविचारकः । सूत्र०-
वसन्तपुर-यत्र हस्तीतोलनाय प्रयोगोऽभूत् । नंदी०	३२४ ।
१४३ । वसन्तपुरं-इभ्यवधूदाहरणे पुरम् । वश० ९७ । नगरविशेषः, आधासंवासदृष्टान्तेऽरिमदंनराजधानी । पिण्ड० ४८ । आधायाः परावतितद्वारे नगरम् । पिण्ड० १०० । आच्छेद्यद्वारविवरणे जिनदासवास्तव्यं नगरम् । पिण्ड०	वसह-वृषमः-अहोरात्रे मुंहूर्तेऽष्टविंशतितमः । जं० प्रo ४९१ । वृषमः-प्रधानः । जं० प्रo ५२६ । वृषम समग्रसयमभारोद्वहनात् । आव० ५०२ । वृषमं-वैया- वृत्यकरम् । ओघ० ६४ ।
१११ । सहसम्मस्यादिद्दष्टान्ते जितशत्रुराजधानी । आचा० २१ । वसन्तपुरनगरं~जितशत्रुराजधानी । स्रोघ० १४ द । चेटीहष्टान्ते पुरम् ।िविशे० ६२२ ।	वसहवोहो–गुक्रस्य चतुर्थी वीथिः । ठाणा० ४६८ । बसहाणुगत–जो एक्कस्मि कष्पे ठितो वाएइ चिट्ठइ वा । नि॰ चू० तृ० १३६ वा ।
वसभ-वृषमः । भग० १८२ । वृषमः-गीतार्थः । अघ०	वसहि-वसति-निवासः । अनु० २२५ । वसति-उपाश्रयः ।
२०६ । वृषमःगोतार्थः । व्यक द्विव १९८५ छ ।	दश० २१६ । वसतिः-वासकः । ओघ० ७६ । वसति-
वृषभः–प्रतिपन्नगच्छमारः । व्य० (?) । वृषभः–उपाध्यायः ।	उपाश्रयः ज० प्र॰ १२१ । वसतिः । माव॰ २२५ ।
बृ॰ द्वि॰ ३ अ । वृषभः-वैयावृत्यकरणसमर्थः । कोघ॰	वसहिवायरास-वसतिप्रातराशः-बावासस्थानः प्रातर्भाज-
६१ । गीतार्थः । ओष० २३ । वृषभः-साण्डगौ ।	नकल्छा। ज्ञाता० १९३ ।
विपा० ४८ । गीतार्थः । स्रोघ० २३ । गच्छस्झ सुभा-	वसहिसंबद्धा-वन्नहिए संबद्धा। नि० चू० प्र० १९२ जा।
(९	¥?)

बसही]

	······································
वसही-वसतिः । आव० १८९, ६३६ ।	१२१ । घमँकयाया दशमवर्गेऽब्ययनम् । आता० २५३ ।
वसा-अस्थिमध्यरसः-स्नेहविकृतिः । ठाणा० २०४ ।	वसुः-साधु । आचा॰ २४० । बसुः-देवः । धाव०
धरीरः–स्नेहविशेषः । प्रश्न० ५ । शारीरः–स्नेहः ।	४०४ । असस्यान्तरकगामी । भक्त० । वसु:-देव: ।
प्रदन॰ १६ । वसा । प्रज्ञा० ८०, २९३ । आव-	प्रदन्त १० ।
5 4 3 1	वसुगुत्ता-इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्याः राजधानी । ठाणा०
वसाणुग वर्शआयत्ततामनुगच्छतः । उत्त॰ ३८३ ।	२३१ । धर्मकषायाः दशमवर्गेऽज्ययनम् । झाता० २१३ ।
वसामि-प्रभवामि । आव॰ १११ ।	इशानेन्द्रस्याग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
वसिट्ठ-वशिष्ठः-उत्तरनिकाये षष्ठ इन्द्रः । भग० १५७ ।	वसुदत्ता-सोमदत्तपुरोहितमार्या । विपा॰ ६८ ।
वसिट्टकूड-वशिष्ठकूट-शोमनसवक्षस्कारपर्वते कूटम् ।	वसुदेव-नवमवासुदेवबलदेवपिता । सम० १५३ । वसु-
ज॰ प्र॰ ३१३।	देवः-दारवत्यधिपतिः । अन्त० ५ । दशाहंकूलनंदनः,
धसिम- कमढकम् । ओघ० ८२ । वसिमम् । आचा०	वैयावृत्य उदाहरणम् । ओघ० १७९ । वासुदेवपिता ।
२६९ ।	अावः २७२ । वसुदेवः-सौयंपुरसृपतिः । उत्त० ४८१ ।
वसिया-वधिका-आयत्ता । बृ॰ प्र० ६० अ ।	कामकथायां-रूपवर्णनहष्टान्ते वसुदेव: । दश० १०९ ।
वसोकरण-वध्यताहेतुः । ज्ञाता० १८७ । वशीकरण-	वासुदेवपिता । आव० ३५६ । वसुदेवः-समुद्रविजयानुजः ।
बश्यताकारकम् । विपा० १४ । आर्धामकयोगे वज्ञी	प्रक्ति १० । वसुदेवः-वासूदेवपिता । आव० ४१५ ।
करणम् । आव० ६६२ ।	वसुदेवः-कृष्णवासुदेवपिता । आव० १६३ । अराकुमार-
वसीय-अवसाव उषितः । उत्त० ३८७ ।	पिता । नि॰ चू॰ प्र॰ १९४ ।
यसुंधरा-वसुन्धरा-दक्षिणरुचकवास्तव्या दिवकुमारी ।	वसुनामिया-वसुनामिकाः उत्तरपदिचमरतिकरपर्वतस्य पूर्व-
आव॰ १२२। उत्कृष्टमालापहृते सुरदत्तग्रहणो । पिण्ड०	स्यामीशानदेवेन्द्रस्य रत्नराजधान्यां प्रयमाग्रमहोषीं ।
१०९ । इशानेन्द्रस्याग्रमहिण्याः राजधानी । ठाणा०	जीवा० ३६४ ।
२३१ । चमरेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।	वसुपत्ता-वसुप्राप्ता- उत्तरपश्चिमरतिकरपवंतस्य दक्षिण-
नवमचकोः स्त्रीरत्नम् । सम॰ ११२ । असुरेग्द्रस्य चतुर्धाऽ-	स्यामीशानदेवेन्द्रस्य रत्नोच्चयाराजधान्यां दितीयाग्रमहीषी।
प्रमहिषो । भग० ४०३ । इशानेन्द्रस्याष्ट्रमाइग्रमहिषौ ।	जीवा० ३६४ ।
भग० ५०४ । उत्तरपदिचमरतिकरपर्वतस्य दक्षिणस्या-	वसुपुद्ध-वसूनां पूज्यो वसुपूज्यः, द्वादशमतीर्थंकृत् । आव०
मीशानदेवेन्द्रस्य सर्वरत्नाराजधान्यां तुरीयाग्रमहिषी ।	४०४ । वासु रूयपीता । सम १११ ।
जोवा० ३६५ । दक्षिणरुचकवास्तव्याऽष्ट्रमीदिक्कूमारोमह-	वसुपूच्य-वसुपूच्यः-वासुपूच्यपिता । आव० १६१ ।
त्तरिका । ज॰ प्र॰ ३९१ । धर्मकथाया दशमवर्गेऽध्य-	वसुबन्धु-सर्वतोऽग्निप्रदीपनकामास्यः । व्य० द्वि० ४३२
थनम् । झाता० ज्ञाता० २१३ ।	87
वसु- द्रव्यं-तद्भुतः कषाकालिकादिमलापगमाद्वीतवाग	वसुभूई-वसुभूतिः-इन्द्राग्निवायुभूतिगणघराणां पीता ।
इत्यर्थ: । वसुः साघुः । आचा० २४० । वसुःउपरिचरो	आव० २१४ । वसुभूतिः । पउ• ३९, ४१ ।
राजा, सत्यवादो । जीवा० १२१ । द्रध्यम् । आव०	वस्भूती-वसुभूति:-योगसंग्रहेऽविश्वितोपधानविषये पाटलि-
१४५ । वसुः-चतुर्देशपूब्याचार्यः । आवः ३१५ । वसुः-	पुत्रनगरे श्रेष्ठी । आव० ६६८ ।
धनुवसु:-योगसग्रहे आपरसु हृढघर्महर्शन्ते उज्जयिन्यां	वसुमंति-भाववसहि ताणि जस्स अस्थि सो वसुमंति,
वणिग्विशेषः । आव० ६६७ । बसुः-अचलभ्रातृपिता ।	
आव० ९५५ । महाबलराज्ञो चतुर्थों मित्रः । ज्ञाता •	वसति णिबकाल सो, ब्युत्सृति पापं-अन्यपदार्थाक्यानं
(९४	२)
	· ·

चारित्रं वा । नि० चू० तृ० २३ आ । वसुमती-मालापहूतद्वारविवरणे यक्षविम्नग्रुहिणी । पिण्ड० १०६ । भोमराक्षसेन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । दधिवाहनधारिणोसुता । आव० २२३ । धर्मं- धर्मकथायाः पञ्चमवर्गेऽघ्यतम् । ज्ञाता॰ २५२ । वसुमित्ता-इशानेन्द्रस्य सप्तमाऽप्रमहिषी । भग० १०१ । वसुमित्ता-इशानेन्द्रस्य सप्तमार्ड्यमा महिषी । जीवा० ३६१ । धर्मकथाया दजमवर्गेऽघ्यवम् म् । ज्ञाता० २५३ । इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानि । ठाणा॰ २३१ । वसुलि-वयुष्तः । आवा० ३८६ । भूतत्थो । दश॰ चू० १०६ । ज्ञाता० १६१ । वसुहिर-वसुषरः-द्रग्पारः वट्खण्डबत्ति द्रध्यपतिः । ज० प्र० १४७ । वसुहर-वसुधरः-द्रग्पघरः षट्खण्डबत्ति द्रध्यपतिः । ज० प्र० १४७ । वसुहरा-वसुधरा-द्रग्पारः एट्खण्डबत्ति द्रध्यपतिः । ज० प्र० १४७ । वसुहरान-द्वर्धारा-तीर्थकरजन्मादिष्वाकाशाद् द्रध्यवृष्टिः । भग० २०० । वसू-इशानेन्द्रस्य पञ्चधाऽप्रमहिषी । भग० १०१ । बसुः- चतुर्द्रशपूर्वी आचार्यः । आव० ३१४ । वसूः-चतुर्दश- पूर्विण आचार्याः, तिष्ठगुप्तगुरवः । उत्त० ११८ । वस्तुत्व-इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानि । ठाणा॰ २३१ । वस्तुति-इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानि । ठाणा॰ २३१ । वस्तुविज्ञान-किमिद राजाऽमत्यादि सभासदादि वा वस्तु दारुणमदारुणं मद्रकमभद्रक वेति निरूपणम् । उत्त० ३१ । वस्तुत्त-शाकविशेषः । सूर्य० २६३ । हरितविशेषः । जोवा० २६ । वस्तुसमूह-कार्यकारणात्मकः । ठाणा॰ ४६४ ।	 चहंत-योगवाहिनम् । इ० प्र० २३२ अ । चहन्वधः-यष्ट्रघादिताडनम् । सम० १२६ । वधः-घात- स्ताडनं वा । उत्तरा ४१५ । वधः-लक्नुटादिवहारः । उत्तरा ४४६ । निरयावत्यां पञ्चमवर्गस्य तृतीयमध्ययः नम् । निरयः ३६ । निरयावत्यां पञ्चमवर्गस्य चतुर्यः मध्ययनम् । निरयः ३६ । वधः-ताडनम् । आवः ५८८ । वधः-शिरच्छेरादिसमुद्दप्रुत्तपोडास्वरूपः । विरेः १३६ । वधो-हिंसा । ज्ञाताः २३९ । वद्दः-स्कन्धः । विराः ४६ । वधः-हननं कशादिभिस्ताडनम् । आवः १३६ । वधो-हिंसा । ज्ञाताः २३९ । वद्दः-स्कन्धः । विराः ४६ । वधः-हननं कशादिभिस्ताडनम् । आवः १३६ । वधो-हिंसा । ज्ञाताः २३९ । वद्दः-स्कन्धः । विराः ४६ । वधः-हननं कशादिभिस्ताडनम् । आवः १३६ न्वहत्ति-आसेवते । उत्ताः ६०९ । चहर्द्र-वहत्ति-आसेवते । उत्ताः ६०९ । चहर्द्र-वहत्ति-आसेवते । उत्तः ६०९ । चहगत्ता-व्यधकता-ताडकता । भगः १८१ । चहण्व-वहनं-यानपात्रम् । प्रभः ६ । वहनं-उह्यतेऽनेतेति बोढव्यमिति वहनं शकटादिः । चतः १५० । हननं प्राणवधस्याष्टमः पर्यायः । प्रभः ६ । वहनम् । आवः ७१ । चह्ती-परिभोगं करेति । निः चूः प्रः २३ आ बह्ती-परिभोगं करेति । निः चूः प्रः २३६ आ । वहमाणं-वहनान-तद्यादिश्रोतेऽधति व्याप्रियमाणं वा । औपः ९४ । चहमूलिया-वर्धः-प्राणिघातः उपलप्तगान्महारम्ममहाप- ारग्रहानृतमाधणमायादयश्च मूलं-कारणं यस्याः सा बध- मूलिका । वधो वा विनाधास्ताडनं वा मूलं -आदियंस्याः सा वधमूलिका । उत्तः २५० ।
वयदारा-वसधारा-तीर्थकरजन्मादिष्वाकाकाट टकार्यात.	
•	
- ,	
••	
•	
▼	
	4
बस्तू-स्थानम् । भग० ३४२ ।	बहस्सइ -बृहस्पतिर्दत्तनामा पुरोहितगुत्रः, दुःअविपाके
वस्त्रकल्पिक । बु॰ प्र॰ ६४ बा।	पञ्चममध्ययनम् । विपाः ३५ ।
वस्त्रपुष्धगित्र-आर्यरक्षितविष्यः । विशे० १००२ ।	वहस्सतिदत्त-सोमदत्तपुरोहितसुतः । विपा॰ ६८ ।
वस्त्वन्तरन्यास-यया गौरपि सन्नश्वोऽयमिति । ठाणा॰	वहा-देवाद्युपसर्गंजनितं भयं चलनं वा व्यथा । भग०
२६।	९२ ६ ।
वस्सासणा-परिणामणा । नि॰ चू॰ प्र॰ २८८ छ । वहाए-वधाय । भग० ६६४ ।	
(अल्प॰ १२०) (९	X ₹)

वहिए]

[वाउत्तरवडिसग

वहिए-व्यथितः कम्पमानसकलाङ्गोपाङ्गतया चलितः ।	9 ⊌⊂ 1
उत्त० ४६१ ।	वाइगं णाम मज्जतं । नि• चू० प्र० १०२ अ ।
वहित– । नि० चू० दि० १४७ अ ।	बाइज्जंताण- । ज्ञात॰ (?) ४२ ।
वहितव्वग-वहनीयम् । आव० ८१२ ।	वाइत-पोडित: । उत्त० २६२ ।
वहिनी-प्रवाहः । दब्र० २४७ ।	वाइद्ध-ब्याविद्धं विपर्यस्तरत्नमालावद् । आव० ७३१ ।
चहिय-पन्था-मार्ग: । भग० १०६ । विनाधितम् ।	व्याविग्धां-विशिष्टद्रव्योपदिग्धां वक्राम् । भग० ७०१ ।
आव० ७१२ । अवलोत: । उपा० ४० । विगलद्वह-	वाइद्धवखर-यद् •यत्यासितवर्णविन्यासं विपर्ययोपनस्त-
लानन्दाश्रुहष्टिभिः सहर्षं निरीक्षिता यथावस्थितानन्यसा-	वणंसन्तानमिस्यर्थः, तद् व्याविद्धाक्षरम् । विज्ञे० ४०६ ।
धारणगुणोरकोतंनलक्षणः । अनु• ३७ । व्यथितः-प्रहा-	वाइम-वातव्य-कुविन्दैर्वस्रविनिर्मितिमश्वादिः । दश०८७ ।
रादितः । ज० प्र० २३९ ।	वाइय-कलाविशेष: । ज्ञाता० ३६ । वातिकं-अनि
दहिलगा-उट्टबलिद्दादी । नि० चू० तृ० ३७ अः ।	यांन्त्रतः । प्रश्न० ४९ । वाद्यकला । सम० ८४ ।
महिही । जोघ० १५९ ।	वाइया वातिका । आव० ४८५ ।
बहु-वघू: । आव० ७८९ ।	वाइल-वातवलो वणिग्विशेषः । आव० २२४ ।
बहुकार- । नि० चू० प्र० २३२ छ ।	वाई-वादी-वादिलब्धिमन्तः । परप्रवादुकनिग्रहसमर्थः । ज०
वहुगा-लघुकुबवधूः । व्य प्र॰ २४८ ।	प्र० १५४ । वादी । आव० २६३ । वादी-वादलब्धि-
बहेइ-व्ययति हति वा। (?)।	सम्पन्नः । ओघ० १९ ।
वहेमि-हन्मि । ज्ञाताः १६५ ।	धाईए -वातीनं-वातोपहतं । वातेन पातितम् । राज० ६ ।
वा-समुच्चये । सूर्य० ६ । प्रकारान्तसूचने । सूर्य० १६ ।	वाउ-वातः-उच्छ्वासादिछक्षणः । प्रश्न० ३२ । वायुः
वाशब्दो विकल्पार्थौ अवधारणार्थों वा। ठाणा० ४३ ।	ज॰ प्र॰ ४९१।
चकारार्थो दृष्टस्यः । ठाणा० ३८४ । समुच्चये । भग०	वाउए-व्यावृतः-महामात्रः । औप० ६२ ।
२० । समुच्चये । ज० प्र० ५११ । समुच्चये । सूर्य०	व।उकुमा र-वायुकुमारा:-सोमस्याज्ञोपयातवचननिर्देववत्ती
२६ । समुच्चये । विकल्पे वा । सूर्यं० २९६ । उपमार्थो	देव: । भग० १९५ । वायुकुमारः भुवनपतिभेदविशेष: ।
भिन्नकमश्च । उत्त० ३३६ । इवार्थो भिन्नकमश्च ।	प्रज्ञा० ६९ ।
उत्त० ३३६ । पूरणे यद्वा वा बब्दोऽयं दिकल्पार्थे ।	व।उकुमारि-वायुकुमारो:-सोमस्याज्ञोपपत्वचननिर्देशवर्ती
उत्तः ३८२ । औषम्ये-भिन्नक्रमश्च । उत्त० ४०३ ।	देवी । भग० १९५ ।
अनुक्तपकारान्तरद्योतक: । बृ० द्वि० १९६ अ । इत्रार्थे ।	वाउनकलिए–वातोकलिका समुद्रस्येव वातोकलिका ।(?)
विशे० ३०७ । चगब्हार्थे । विशे० १२२७ । यथार्थे ।	वाउमकलिया-मधुद्रोत्कलिकावद् वातीत्कलिका । भग०
विशे० ९७४ । पूरणेः। उत्त० ४२६ । विकल्पार्थः ।	१९६ । समुद्रस्येव वातोत्कलिका । प्रज्ञा० ३० ।
शाता० ७६।	वातीत्कलिका-स्थित्वा २ यो वाती वाति सा वातीत्क-
वाइंगण-इगुपग्कुणगो । नि० चू० द्वि० १५७ अ ।	लिका । भग० ६८३ ।
वाइगणि–गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । कुसुमं-वृन्ताकी-	बाउक्काएइ वातमुद्गरति-बब्दं करोति−रटति । आव०
कुसुमम् । प्रज्ञा० ३६० ।	888 1
चाइए- वातिकः–उरसूनत्वभाजनः । विशे० १०३० ।	वाउडत्तणं-प्रावृतस्वम् । आव० ५१४ ।
	वाउत्तरवडिसग-पश्वसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।
वाइओ-वाचिकः-वाचा निर्वृत्तः-वाक्कृतः । आव० ६७१,	सम० १० ।
(९४४)	

वाउद्धय०]

[वागुरा

वाउद्धयविजयवेजयंतीपडागच्छत्तातिच्छत्तकलियं वा-वाक्कोक्र्च्य-यत्तु तजल्पति येनान्यो हसति, तथा नाना-विधजीवविष्ठतानि मुखालोद्यवादितां च विधत्ते तत् । तोद्द्वतविजयवैजयन्तीपताकाछत्रातिछत्रकलितं-वातोद्धताः वायुकम्पिता विजय:-अभ्युदयस्तत्संसूचिका वंजयन्त्य-उत्त० ७०९ । भिधाना या:-पताकाः, अथवा विजयः इति वैज-वाक्यं-। आव० ६८ । वाक्यभेदः-। आचा०ं ५४ । उच्यन्ते तत्प्रधाना वेजयन्त्यो यन्तीनां पार्श्वकणिका विजयवजयन्त्यः पताकास्ता एव विजयवजिता वैजयन्तः वागतकणडए -वल्कतृणकठाः । मर० । छत्रातिछत्राणि-उपर्युपरि स्थितानि छत्राणि तैः कलितम् । वागय-वाकअं-सनातस्यादिवाकेम्यो यजायते, यथा सन-जीवा० १७५ । वाणारसी नगरविशेषः काशी । मग० सूत्रम् । उत्त० १७१ । वागरण-व्यात्रियमाणस्वाद्वधाकरणम् । भग० ११६ । 1 538 वाउपवेस-वायुप्रवेशः-गवाक्षः । आघ० ५२। शब्दलक्षणशास्त्रम् । औप० ९३ । शब्दलक्षणशास्त्रं-वाउप्पवेस-वायुप्रवेशः-गवाक्षः । बोध ५ ४२ । अपृष्टोत्तररूपम् । ज॰ प्र॰ ५४२ । व्याकरणम् । वाउिपया-वातोत्पत्तिका रुट्यावसेया । प्रश्न० ५ । बाव० ७९३ । व्याक्रियत इति व्याकरण:-प्रश्नार्थ: । वाउब्भाम-अनवस्थितवातः-वातोद्ञामः । भग० १९६ । भग० २२१। व्याकरण:- शब्दलक्षणः । ज्ञाता० ११०। वातोद्भ्रमः-अनवस्थितोवातः । जीवा० २९ । व्याकरण-शब्दशास्त्रम् । भग० ११४ । व्याकरण-पदार्थ-वाउभूई-वायुभूतिः तृतीयगणघरः । आवः २४० । धर्मनिरूपणम् । बृ० तृ० २६ अ । व्याकरण-यथाव-वाउरिय-मृगबन्धनविशेषेण चरतीति वागुरिकः । प्रश्न॰ स्थितार्थप्रज्ञापनम् । आचा० २२८ । व्याकरणः-संस्कृतशब्दप्राकृतशब्दव्याकरणः । नंदी० ५० । वागरणं-121 वादुल-व्याकुलं असमञ्जसम् । भग० ३०६ । व्याकुलः । व्याकियते-अभिघोयते इति व्याकरणं प्रश्ने सति निर्वचन-सावं० ५४२ । ध्यावृत:-व्यग्र: । झाव० ७२२ । व्या-तयोच्यमानः पदार्थः । सम० ७२ । कुलः । आव० ५२२ । वागरति-। ज्ञाता० १०६। वागरिज्ज - व्यागृणीयात्-विविधमभिव्याप्स्याऽभिदध्यात् वाउलण-व्याकुलता । व्य० द्वि० ३ अ । वाउला-व्याकुला-ध्यावृता । आव० ३५३ । व्याकुर्याइंग प्रकटयेत् । उत्त० ५६ । वाउलेति-व्यामोहमुत्पादयति । नि० चू० प्र २८४ आ। वागरित्तए-व्याकर्टु-उत्तरं दातुम् । भग० ७०७ । वाउल्लग-पुरिसपुत्तलगो । नि० चू० प्र० ३९ आ । वागल-वल्कल-तरूखक् । ज्ञाता० २१३ । वाउल्लेति-व्याकुलयति । आव० ३४३ । वागलवत्थनियत्थ-वत्कलं-वत्कस्तस्येद वात्कलं तद्वस्त्रं वाउवेग-वायुवेग:-शरीरान्तर्वत्तीवातजवः । जीवा० २७७। निवसितं येन स बाल्कलवस्त्रनिवसितः । भग० ५१६ । वायुवेग:-शरीरान्तवंत्तीवातजवः । ज० प्र० ११७ । वल्कल-बल्कः तस्येदं वाल्कल तद्वस्त्र निवसितं येन स वाल्कलवस्त्रनिवसितः । निरय० २६ । वाऊ-वातः-वायुः । उत्त० ६९३ । वातीति वायुः-वातः । उत्त• ६९३ । ठाणा० ३०२ । वागली वत्नीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वाऊलिअ-वातूलिक:-नास्तिक: । दश० ४६ । वागलोलोइया-। नि० चू॰ प्र० २५४ आ । वाओलो-वातोली-वातमण्डलिकाः । भग० १९६ । । नि॰ चु॰ प्र॰ १२१ झ । वागा--वाकरण-व्याकरणं-परेण प्रश्ने कृते उत्तरम् । ज्ञाता० ६१। वागुत्तो-वावल्लफहसपिसुणसावज्जप्पवत्तणणिग्गहकरणमा-व्याकरण-उत्तरसूत्रम् । सूर्य० ६५ । णेण वासगोवणेण वयणगुत्ति । नि० चू० प्र०१७ अस । वाकवासी-वत्कलवासी । औष० ६१ । वागुरा-अङ्गुलीच्छादयिस्वा पादावष्फवरिच्छादयति सा वाकुट्टो-। नि० चू० प्र० १०८ आ। वागुरा । बृ० द्वि० २२२ आ । मृगबन्धनम् । अनु० (322)

वागुरिका]

{b 0	वाचनाचार्य-आचार्यविशेषः । ठाणा० २े१ । गुरुभूतः ।
चागुरिक- व्या धः । कोघ० २२३ ।	ठाणा॰ ३२४ । कल्पस्थितः । प्रज्ञा॰ ६४ ।
वागुरिय-वागुरिक:-लब्धक: । सूत्र० ३२१ ।	वाचनासम्पत्-विदित्वोद्देशनादिचतुर्मेदभिन्ना सम्पत् ।
वागुरुया-मिए वागुरुहि वहत्तां। नि० चू० द्वि० ४३	उत्त॰ ३९ ।
धाः	वाचालता-वाग्वीर्यम् । उत्त० २६७ ।
चाग्गुप्ति:- याचनापृच्छनपृष्ठव्याकरणेषु वाङ्नियमो मोन	वाचालाप्रत्निवेशविशेषः दक्षिणोत्त रलक्षणः । आव॰
मेव वा। तत्त्वा० १-४।	१९५ ।
वाग्मी-कृतमुखः । नि० चू प्र० २७७ क्या । घृष्टतरः ।	वाचिक-मयेहशी निरवद्या भाषा भाषितव्या, नेहशी
नि॰ चू॰ दि॰ १६४ सा। वाग्मी-प्रष्ठः। जीवा॰ १२२।	सावद्येति । बृ॰ प्र॰ २१६ अ । वाचिकःअभिनय-
चाग्योग- त्रौदारिकवैकियाहारकशरीरव्यापाराह्यतवाग्द्रव्य	विशेष: । जब प्र ४१४ ।
समूहसाचिव्याजीवव्यापार वाग्योगः । आव० ५८३ ।	वाचोयुक्ति- । आचा• १३७ ।
वाधाइम-व्याघात:-पर्वतादिस्खलनं तेन निर्वृत्तं व्याधाः	वाजिकरण-कामशास्त्रविहितप्रयोगः । उपा० ८ :
तिमम् । सूर्यं० २६६ । व्याघातवत् अभिभूतः । औप०	वाजीकरण-वाजीकरण-शुक्रवद्वंनेनाश्वस्येव करण, आयु-
39.1	वेंदस्याष्टमाङ्गम् । विषाः ७१ ।
वाधाइमपाहडिया-व्याघातिमप्राभृतिका-या सूत्रार्थपोरु-	वाटकः - । नंदी• १६३ । वाटकः । उत्त• ६•६।
षीवेलायां क्रियते । व्यक्त प्र॰ २६२ आ ।	वाटिका- । उत्त• ३८३ ।
वाघाइय-विशेषेणाघातो व्याघात:-सिंहादिकृतः शरीर-	वाड-वाटकः । आव॰ ४२६ । वाटः-वाटकः । उत्ते०
विनाशः तेन निर्वृत्तं तत्र वा भवं व्याघातिमम् । आव•	४९० । वाटः-पाटः । उत्तक ६०५ । गोस्यानम् ।
262 1	उपा० ४६ । पत्तायनम् । बू० प्र० २१७ आ ।
वाघाए-व्याधात:-पर्वतादिस्खलनम् । सूर्यं० २६६ ।	वाडग-वाटः-वाटकः-वृत्तिः । प्रश्न० २२ । वाटकम् ।
वाधाओ-व्याघातो-अलोकाकारोन प्रतिस्खलनम् । प्रज्ञा०	आव० ७४४ । वाटकः-परिच्छिन्नः-प्रतिनियतः सन्नि-
१०१। व्याघ तो-दीर्घटुःखोपनिपातरूपः । पिण्ड० १७२।	वेगः । पिण्ड० १०३ । पाडगेति संज्ञा घरपंती । नि०
व्याघात:	चू० प्र॰ १८७ अ । नि० चू० द्वि० १२७ आ ।
व्याधात:-पर्वतादिरखलनम् । जीवा० ३८४ । व्याघात:-	गाविओ जत्थ दुङ होति । नि० चू॰ प्र० १५९ अ ।
गरनप्रतिबम्धः । ओघ० ४७ । व्याघातःन ग्राह्यः	वाडगपति-वाटकपतिः-वसत्यनुगतवाटकैकस्वामी । व्य०
कालः । ओघ० २०१ ।	द्वि० २४३ व्या ।
वाघाडिया वग्वाडिका-उद्घट्ट कारिणो । बृ० तृ० २४७	वाडहाणग-वाटहानकः । आव० ७१८ । वाटधानाकः-
अग्रा ।	वाटधानकवास्तव्यः । उत्तः ३०२ ।
वाद्याय-व्याघात:-यथा अच्छभल्लेन काला वोष्टो च	वाडाण हरितविशेष: । प्रजा॰ ३३ ।
खादित: । व्य० द्वि० ४०७ व । व्याघात:-सिंहव्या-	वाडी-वाडो । ओव॰ १३७ । वाटिः-वृत्तिः । बृ॰ प्र॰
झादिकृत: । आचा० २६२ ।	रेटर छ।
वाघुणित-व्याघूणितं-दोलायमानम् । ज्ञाता० ३१ ।	वाण पूरणार्थों निपात: । झाव० २५६ ।
वाघुनिय-व्याघूणितम् । ज्ञाता० ३५ ।	वाणककत-वेच्चम् । जीवा० २१० ।
वाझापत्य-गोत्रविशेषः । नदी॰ ४९ ।	वाणपत्था-वने भवा वानी प्रस्थानं प्रस्था-अवस्थितिवीनी
वाचक-विनेयानां पूर्वगतसुत्रवाव हः । (?)।	प्रस्था यथां ते वानप्रस्थाः । भग• ११९ ।
(९४६)	

[ेवात

वाणप्पत्थ-वने-अटव्यां प्रस्था-प्रस्थानं गमनमवस्थानं वा सा अस्ति यस्य स वानप्रस्थ:-ब्रह्मचारी । अोप० ६० ।

वाणमतर-वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवती देवः । भग॰ १९९ । वनानामन्तरेषु भवाः । ज० प्र० ४६ । व्यन्तरः अन्तरं नामावकाशः तच्चेहाश्रयरूपं दृष्टव्य, विविधं भवननगरावास रूपमन्तरं यस्य स वगन्तरः अथवा विगत-मनुष्येभ्यो यस्य स व्यन्तरः, मन्तरं यदि वा विविधमन्तरं- झैलान्तरं कन्दरान्तरं वतान्तरं वा मामयरूपं यस्य स व्यन्तरः, यदि वा वानमन्तर इति पदसंस्कारः, तत्रेयं व्युत्पत्तिः-वनानामन्तराणि वनाग्त-राणि तेषु भवा बानमन्तराः । प्रज्ञा० ६१ । वनान्तरेषु वनविशेषेषु भवो अवर्णागमकरणात् वानमन्तरः, वने भवः वानः स चासो व्यन्तरः वानमग्तरः वानव्यन्तरः । भग० ३७ । व्यन्तराः-विविधान्यन्तराणि उस्तर्षापक-र्षात्मकविशेषरूपाणि निवासभूतानि वा गिरिकन्दरवि-वरादीनि येषां तेऽमी व्यन्तराः । उत्त० ७०१ । वना-नामन्तरेषु भवाः पृषोदरादिस्वादागमे वानमन्तराः । ज० प्र॰ ४६ । व्यन्तरायतनम् । आव० २९५ । वाणमंतरोओ-वेश्रमाणस्याक्रोपपातवचननिर्देशवर्तिन्या दे-ब्यः । भग्र० १९९ ।

वाणारसि-वाणारणी-श्रोपार्श्वजन्मभूमिः । आव० १६० । वाणारसी-महापदावकोराजधानी । आव० १६१ । वाणारसी-दत्तवासुदेवपुरम् । आव० १६२ । वाणारसी-नारायणवासुदवनिदानभूमिः । आव० १६३ टी० । बाणारसी-नगरविद्येषः काशी । भग० १९३ ।

वाणारसी-वाराणसी-सवरोदाहरणे पुरी । आव० ७१३ । वाराणसी-संवरोदाहरणे पुरी, भद्रसेनजोणं श्रेष्ठीवास्तव्या-पुरी । आव० ७१३ । वाराणसी उत्तरगुणप्रत्याख्याने नगरी । आव० ७१६ । वाराणसी इहलोके कायोत्सर्ग-फलमिति दृष्टान्ते पुरी, यत्र सुभद्रचा कायोत्सर्गकृतः । आव० ५०० । यत्र भेरुण्डको दिव्यकः । उत्त० ३५६ । वाराणसी । उत्त० ३७९ । वादाणसी-ब्रह्मगुणनिरूपणे जयघोषविजयघोषवास्तव्यानगरी । उत्त० ५२१ । वाना-रसी-श्रीपार्श्वजन्मभूमिः । आव० १६० । आव०

२२१ । वानारसी-पारिणामिक्यां धर्मं रुचिराजधानी आव ४३०। वाराणसी-पुरीविशेष: । आव० ३८९ । काशोजनपदे राजधानी, आयंक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ११ । यत्र काममहावनम् । भग० ६७९ । भद्रसार्थवाहवास्तव्या-नगरी। निरय० २९। पारिणामिकीबुढी नगरी। नंदी॰ १६६ । नगरी । ज्ञाता॰ २१३ । छुत्रणीपिता-वास्तव्या नगरो । उपा० ३१ । सुरादेवगायापतिवास्त-व्या नगरी । उपा० ३४ । राङ्खनुपतिराजघानि । ज्ञाता० १४१ । मृदङ्गतीरद्रहस्थानम् । ज्ञाता० ९६ । काम-महावनचेत्यस्थानम् । ज्ञाता० २४१। सोमिलवास्तव्या नगरी । निरय० २३ । वाणिए-वाणिज्ञ:-वणिग्जातिः । उत्त० ४८२ । वाणिघडकूटं-। बृ० प्र० १५१ आ । वाणिज्ञ-वाणिज्यः-वाणिज्यकखोपजीवो । जीवा॰ २७९ । बाणिज्यं-वणिग्व्यवहारम् । प्रश्न० ९७ । वाणिज्यं-व्यापारः । उत्तक २७१ । व ाणिज्जेइ-वाणिज्यं-संस्यानुतमर्पणग्रहणादिषु न्यूनाधिकान द्यपंणम् । ज० प्र• १२२ । वाणिणी-वणिग्भार्या । आव० ८२६ । वाणिय-वाणिजा वालिञ्जुकाः । बृ० द्वि० २७३ वा । वाणियग-वाणिजकः--वणिक् । प्रश्न० ३० । वाणियगाम-यत्र दूतिपलासचैरयम् । भग० ४३९, ५०१, ५३२, ७४८ । वणिग्ग्रामः-नगरविशेषः । अन्त० २३ । वणिग्रामः-मित्रराजधानी । विपा० ४४ । वणिग्ग्रामः-विजयनित्रसाधंवाहवास्तव्यनगरम् । विपा० ५१ । आ-नन्दगाथापतिवास्तव्या नगरी । उपा० १ । वाणियग्गाम-वाणिज्यग्रामम् । आव० २१५ । वाणिज-ग्रामः । आवः २१४ । वणिग्ग्राम:-ग्रामविशेषः । अनुत्त• 5 I वाणोरा-वानीरा-सिन्धुसेनसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त• 1 305 वात-मतमम्युपगम्य पंच वयवेन त्र्यवयवेन वा पक्षप्रति-पक्षपरिग्रहात् छलजातिविरहितो भूतार्थान्वेषणपरो वादः । नि० चू० प्र० २४० छ । वातः-सम्पाति जीवविशेषः । প্রান্থাত ২২ ।

(९४७)

वातकरग]

(% × <i>C</i>)	
वादं-विकल्पन-वातो वा । ठाणा० ३७२ ।	वामणसंठाण-वामनसंस्थानम् । प्रज्ञा० ४७२ ।
वयवोपपन्नः पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहः वादः । सूत्र० २२६ ।	२३१ खा ।
बादः-प्रमाणतर्कसाधनोपालम्भः सिद्धान्ताविरुद्धः पञ्चा-	वामणग–वामनकः होनहृस्तपादाद्यवयवः । व्य० प्र०
जातिषिरहितो भूतार्थोऽन्वेषणपरो वादः । सम० २४ ।	वामनम् । अनु• १०२ ।
पंश्वावयवेन व्यवयवेन वा वावयेन यत्तरसमर्थन स छल-	हृदयोदरपृष्ठ सर्वलक्षणोपेत शेषं तु होनलक्षण तत्
वाद-जल्पः : ठाणा० ३६५ । वादः-तत्र मतमम्युपगम्य	वामन-मडभकोष्ठ संस्थानम् । आव० ३३७ । यत्र
वात्स्य-वःसापत्यम् । (?) ।	हस्तपादादिकं होनं तद्वामनसंस्थानम् । प्रज्ञा० ४१२ ।
वात्तमानिक-अभूतपूर्व इत्यर्थः । ठाणा० ४१४ ।	प्रश्न• १६० । यत्र पुनरुरुउदरादिप्रमाणलक्षणोपेत
मण्डलीकवातः । उत्त० ६१४ ।	सस्यानम् । जीवा० ४२ । वामनःखर्वशरोरः ।
वातोली-वातः । आचा० । वातमण्डली । प्रज्ञाः ३० ।	दिलक्षणस्यूनं संस्थानम् । भग० ६५० । वामनं–चतुर्थं
१८७ ।	३१६ । वामनं-लक्षणयुक्तमध्यं ग्रीवादौ हस्तपादयोरप्या-
वातीण-वातीनं-वातोपहतं वातेन पातितम् । जीवा०	शेष कोःठं त न ्मडमं-न्यूनाधिकप्रमाणं तद्वामनम् । ठाणा०
वातित-वात्तिकः-वातो निदानमस्येति । ठाणा० २६४ ।	यत्र हि पाणिपादाशिरोग्रीवं यथोक्तं प्रमाणोपेतं यत्पुनः
वातिग-विकटम् । बृ० तृ० २०६ झा ।	कालानौचित्येनातिह्नस्वदेहः प्रश्न० २५ । मडहकोष्ठ
वातिक-धूर्तः । सूत्र० ११३ ।	द्यवयवहस्तपादं च तद्वामनम् । सम० १५० । वामनः
वातिए-वातेन तत्प्रजनं मूर्च्छनम् । ओघ॰ २१६ ।	वामण-वामन-यल्लक्षणयुक्तं कोष्ठं चतुरश्रलक्षणोपेतं ग्रोवा-
ठाणा० २६८ ।	२१६ । प्रतीपम् । प्रक्ष० ३१ ।
वातिदुरादागच्छति । अग्रू ७१३ । वादि:-तीर्थिक: ।	वामपर्श्वव्यवस्थितत्वात् प्रसिकूलगुगत्वाद्वा । ठाणा०
वाताहड-मजणा। नि० चु० तृ० २७ आ।	वामकामस्तत्प्रवृत्तिः । नि॰ चू॰ प्र॰ २१२ अ । वाम:
वातायन- । आचा• ३०१ ।	१२४ ।
तोष्पहुयं अनिष्पन्नमिस्यर्थः । नि० चू० प्र० १२३ वा ।	वाबाहा-व्याबाधा । ज्ञाता० १७ । व्याबाधा । ज०प्र०
वाताइद्धं - सेप्पडयं । नि० चू० प्र० १२५ वा ।	२७६ ।
ठाणा० २१६ ।	वापी–समवृताः। नि॰ चू० द्वि॰ ७० क्षाः। जीवा॰
वातमंडलिया- वातण्डलिका-मण्डलेनोध्वंप्रवृत्तो वायुः ।	वान्ता-पतिता । दश ।
तीति वातपरिघक्षोभः । ठााण० २१७ ।	वानरविद्या-विद्याविशेष: । प्रश्न ८१ ।
वातफलिहखोभ-वातं परिघवत् क्षोभयति -हतमागं करो-	वानर्षिः- । ज० प्र० ५४५।
२१७ । ठाणा० ४३२ ।	वानरजूहवइ-साध्वनुकम्पा लब्धसम्यक्तवः । मर० ।
इव परिघः, वात्तस्य परिघः वातपरिघः । ठाणा०	वानरअ-वानरक: । आव० २६२ ।
वातफलिह-वातस्य परिहननात् परिघः-अगंला परिघ	वानमन्तरभवनपतिविशेषः । जब प्रब ३८५ ।
वातपलिक्खोभ- । ठाणा॰ ४३२।	वाधिउं-वधितुम् बाव० ५३८ ।
त्तितम् । प्रश्न० ३१ ।	बादु-धावनम् । नि० चू० द्वि० ७० अ ।
वातजोगजुत्त-वातयोगयुक्त प्राणवायुना सर्वक्रियासु प्रव-	वादो-वादलब्धिसम्पन्नः । लोघ० १९ ।
धातसंधा- । ठाणा॰ ५६ ।	
वातकोण-क्षुरप्रः । आव० ३९६ ।	वादन -करयडिंडिमकिणिककंडयानां वादनम् । राज∙
वातकरग–वातकरक: । जीवा० २३४ ।	वादति–त्रातपूरिओ । नि॰ चू॰ द्वि॰ ७७ आ ।

वामणि]

[वायपलिक्लोम

	1
वामणि-वामनिका-अत्यन्तह्रस्वदेहाः ह्रस्वोन्नतहृ्दयकोष्ठा ।	वायकरग-वातकरकःजलकून्यः करकः । राज० ७१ ।
ज॰ प्र॰ १९१ । धात्रिविशेषा । ज्ञाता॰ ३७ ।	जलशून्य: करक: । ज० प्र० ५८ । वातकरक:जल्र्याग
वानणी-वाभनी-अस्यन्तहरूबदेहा हरबोन्नतद्वरयकौष्ठा	करकः । जीवा॰ २१४ । वातकरकः । ज०प्र०४१० ।
वा । औप॰ ७७ ।	वायकूंठ-परवादिमहणो । नि० चू० प्र० २८८ आ ।
वामद्वण-वाममईनं-परस्परस्याङ्गमोटनम् । औप० ६५ ।	वायकूड-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १०।
व्यामद्दंन-परस्परेणाङ्घमोटनम् । भग० ५४२ ।	वायग–वाचक:-पूर्वविद् । प्रज्ञा० ५ । विनेयान् वाच-
वामन-सर्वगात्रहीनम् । नि० दि० ४३ आः	यतीति वाचकः । नदी० ५० । वाचकः-आचार्यः । बृ०
वामवका-हीनहस्तपादावयवा । व्यव० प्र० २८५ अ ।	प्र॰ २७१ आ। वाचक:-उपाध्याय: । आव॰ ६१ ।
वामना-ह्रस्वशरोरा धात्री । ज्ञाताक ४१ ।	वाचकः-पूर्वंधर: । आव० ४३२ ।
वामभुर्धत-वामभुजान्तः-वामपार्श्वः । सूर्य० २८७।	वायज्फय-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
वामछोकवादी-वामं-प्रतीपं लोकं वदति यः सतां लोक-	१० ।
बस्तूनामसत्त्वस्य प्रतिपादनारस वामलोकवादी । प्रश्न०	वायगत्त-वाचकत्वं-आचार्यत्वम् । आव० २९३ ।
₹ १ .1	वायडा-व्याकृता-स्पष्टा प्रकटार्था, असत्यामृवाभाषाभेदः ।
वामा-पार्श्वनाथस्य माता । सम० १५१।	दश० २१० ।
द्यामावट्टे –वामं चीवट्टतिसि विवरीयकारी । नि० चू०	वायण-वचनं-प्रतिपादनम् । ठाणा० ४२८ ।
तृ॰ ५० सा।	वायणपडिसुणणा-वाचना-सूत्रप्रदानलक्षणा तस्याः प्रति-
वामावर्त-यथा भण्यते तथा अकुर्वाण: । बृढ(?)१२८ अ ।	श्रवण-प्रतिश्रवणा वाचनाप्रतिश्रवणा । आव० २६४ ।
वामीरा-मराकडणं। नि० चू० प्र० १६५ आ ।	वायणा-वाचनं वाचना विनेयाय निजेशये सूत्रदानादि ।
वामुत्तग–वामोत्तकः । ज० प्र० १०५ ।	ठाणा॰ १९० । वाचना-सूत्रार्थप्रदानलक्षणा । सम॰
वामेइ- । भग० ८१ ।	१०८ । वाचना-सूत्रार्थप्रदानम् । नदी २१० । वाचना—
चामेति-वमति-वमनं करोति । भग० १८६ ।	शिष्याध्यापनलक्षणा । अनु० १६ । शिष्यं प्र तिगुरोः
वामोत्तओ-वामोत्तकः-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६६।	प्रयोजकभावो वाचना–पठनम् । उत्त० ५८४ । वाचना –
वायंतिउ-वाचा अन्तःपरिच्छेदो वागन्तस्तेन निर्वृत्तो	पश्चमा परिज्ञा । व्य० द्वि० ३९१ अ । वाचना
वागन्तिकःआभवनव्यवहार: । व्य० द्वि० ९४ अ ।	सूत्रग्रहणम् । प्रश्न० १२९ । वाचना-सूत्रप्रदानलक्षणा ।
वायंतिववहारं-स्वस्वकुलभमःवेन वागन्तिकव्यवहारं वा-	आव० २६४ । वाचनं वाचना परतः श्रवणम्, अधिगमः
गोवान्तः परिसमाप्ति वागत सूत्रभवो खागन्तकः स चासौ	उग्रदेशस्त्र । आव० ३७७ ्वाचना-शिष्यस्याध्यापनम् ।
व्यवहारश्च तं कुरुत । व्य० द्वि ३० आ ।	दश० ३२। पातना-जोवस्य भ्रंसना । प्रश्न० ६।
वाय-पञ्चसागरोपमस्थितिक देवविमानम् । सम ३ १० ।	वायणाए-कवनाय-वाचनार्थम् । ज्ञाता० ६१ ।
पाकः-स्विन्नतारूपः । अनु० १४३ ।	वायणायरिए- ् । ठाणा० २४० ।
वायए-वाचकः-पूर्वगतश्रुतधारी / वृ० तृ० २१७ झ ।	वायणायरिय-वाचनाचार्यः-आचार्यविशेषः । दश० ३१ ।
वायकडग-वातकण्डयः-जङ्घायां वातकण्टकः । बृ० द्वि०	वायनिसगग-अपानेन पवननिर्गमःवातनिसर्गः । आव०
१२३ वा ।	69 8 1
वायकंत -पञ्चसागरोपम [ा] ग्यतिकं देवविमानम् । सम०१० ।	वायपलिक्खोभ-वातोऽत्रापि वात्या तद्वद्वातमियरवात्
वायकम्म वातकर्म । ओघ॰ १९८ ।	परिक्षोभश्च परिक्षोभहेतुत्वा त् सा वा तपरिक्षोभ:, कृष्ण-
वायकरए-वातकरकः-जलग्नुयः करकः । जीवा० २१४ । राजेर्नाम । २७१ ।	
(525)	

वायप्पभ]

वायप्पभ-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	१८ अ । व्यायामः-तिर्यक्षपसारितोभयबाहुप्रमाणो मान-
20 I	बिशेषः । ज॰ प्र॰ २४२ । व्यायामः–व्यापारः । ठाणा●
वायफलिहा-वातोऽत्रापि वात्या तद्वद्वातमिश्रस्वात् परि-	20 1
धश्च दुरुसंङ्घघरवात् सा वातपरिघः, कृष्णराजिनाम ।	वायामण-वायामनं-व्यायामकरणम् । जीवा० १२२ ।
भग० २७१ ।	वायायण - । बृ० प्र० १६५ अ ।
वायमंडलिया-वातमण्डलिका-वातोली । भग० १९६।	वायावत्तं-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
वातमण्डली-वातोली । प्रज्ञा॰ ३ > ।	₹● ↓
वायर-विहार: । नि• चू० प्र० १४६ आ ।	वायाविद्ध-वाताद्विषं अर्वाक् शुष्कम् । बृ० द्वि० २४४
वायालिय-व्यालैश्चरतीति वैयालिकः । प्रश्न० ३७ ।	आ ।
वायलेस-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	वायाविरिय-वाग्धीयं-वाचिवीयं-वाचालता । उत्तक
₹o 1	250 1
वायवण्ण-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	वायाहड-वाताद्दतः-आकस्मिकः । वृ० तृ० १३३ अ ।
ξα	वाताहृतः-आगन्तुकर्शकःः । बृ० तृ० ३६ आ ।
वायविवस्त्रलिअं-वाग्विस्त्रसितं-लिङ्गभेदादिस्त्रलितम् ।	वायाहयग-वाताहतं वायुनेषच्छोषमानीतम् । उपा०
বহা০ ২३६ ।	४२ ।
वायव्व-वायुर्देवता वायव्या दिग्। भग० ४९३। वायव्यः-	वायु-वायुः-पञ्चममुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ ।
वायुरस्यास्तीति वायवो वातिकः । विपा० ३५ ।	वायुभविखणो- । निरय० २४ ।
वायव्वा-षष्ठी दिशा। ठाणा० १३३ । वायवी । आव०	वायुभूति-वायुभूति:-चमरस्य विकुवँणाविषयकोद्देशके अन-
२१४ ।	गारः । भग० १५६ ।
वायस-वाय सःकाकःलोमपक्षिविशेषः । जीवा• ४१ ।	वायूपक- । व्य० द्वि० २४१ आ ।
वायसःचलचितः, काकः । आव० ७९८ । लोमपक्षि-	वारंवारेण- । ज्ञाता० २१३ ।
বিহাষ:। प्रज्ञा॰ ४६ ।	वार-पङ्कप्रभागं महानारकः । ठाणा० ३६५ । वारः ।
वायसपरिमंडल-वायसादीनां पक्षिणां यत्र स्थानदिक्स्व-	बाव० ४४९ । वेला । आव० ४१४ । वारः-हस्तच्युत: ।
राभयणात् शुभाशुभफलं चिन्त्यते तत् वायसपरिमण्डलम् ।	निरय० १६ । वारकः । बू॰ प्र॰ २१९ आ ।
सूत्र० ३१९ ।	वारए-वारकः-अगुद्धपाठनिषेधकः । भग० ११२ । वार-
वायसयविहंग-वायसविहंगः-काकविहङ्गः । प्रश्ने ५ ।	कोऽगुद्धपाठनिषेधकः । ज्ञाता० ११० । वाराक:-गडुकः ।
वायसिंग-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	उपा० ४० ।
१ 0	वारओ-वारकः । आव० ६३ । वारको-प्रश्रवणव्युत्स-
वायसिट्ट -पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०	र्जनान्तरमुदकस्पर्शनार्थं माजनम् । बृ० द्वि० २१३ जा ।
१० 	वारक-लघुघटः । नंदी० ६२ । अनु १५२ । गण्डः ।
वायस्सिओ-वागाश्रितः । माव० ६७९ ।	जे॰ प्र॰ ४७ । वारक: । आव॰ १०३ । वारक:-
वाया-वाचा-अभिलाप: । आव० ५२४ ।	लघुर्घटः । पिण्ड० १० । वारकः । बृ० द्वि० ६१ ल ।
वायाइद्धं-अकालेनैव शुष्कं सङ्कुचितम् वलीभृतम् ।	वारग-परिवाडो । नि• चू० प्र• ७२ जा। वनस्पति-
क्षोघ॰ २११ ।	विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । वारकः-मरुदेशप्रसिद्धनामा
वायाम –लगुडिभमाडणं, उवलयकटुणं । नि० चू० प्र०	माङ्गल्यघटः । ज॰ प्र॰ १०। ।
(९६०)	

वारडिय]

[वालः

पपातिकदशानां प्रथमवर्गस्य पञ्चममध्ययनम् । अनुत्त० १ । वारडिय रंगयुक्तानाम् । ग० । वारण-दोषेम्यो निवारणम् । क्षोघ॰ १४८ । वारिसेणा-वारिषेणा-वापीनाम । ज० प्र० ३७० । वारणा-वारण-निषेधः, प्रतिक्रमणस्य चतुर्थं नाम । षड्-चतुर्थी शाश्वतजिनप्रतिमा । ठाणा० २३० । वारिषेणा– भेदभिन्नं प्रतिक्रमणमेव । आव० ५४२ । वारणा– वारिषेणप्रतिमा । जीवा० २३८ । सप्तमी दिक्कुमारी अनाचारस्य प्रतिषेधनम् । व्या० द्वि० ७२ अ । महत्तरिका । ज० प्र० ३९८ । वारिषेणा-दिक्कुमारी-नाम । ज॰ प्र॰ ३५६ । वारिषेणा-उध्दुँलोकवास्त-वारत्त-सवेग उदाहरणम् । आवत् ७०९ । वारत्रः-अन्तकृद्शानां षष्ठवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त॰ १८ । व्या दिक्कुमारी । आ० (?) । वारो-गजबन्धनम् । मर० । हस्तिपाशविशेषः । ओघ > वारत्रक:-संवेगोदाहरणेऽभयसेनामात्य: । झाव० ७०६ । वारत्तक-महर्षिविशेषः । बृ० प्र७ ३०६ आ । छर्दित-1 328 दोषदृष्टान्तेऽमात्यः । विण्ड० १६९ । वारीवसभ-वारीवृषभो-प्रवहणम् । आव० ७०८ । वारत्तग-वारत्तपुरं नगरं, तत्थ य अभयसेणो राया तस्त वारुण-वारुण:-वारुणसमुद्रः । जीवा० १९८ । आर्द्रा-अमचगो । नि० चू० तृ० ५४ अ । मूलादिनक्षत्रप्रभवम् । अनु० २१६ । वारुण: । जब् । नि० चू० द्वि० १०९ जा। वारत्तथलीए-१ ९३४ ० ह वारत्तपुरं-वारत्रकपुरं-संवेगोदाहरणे नगरम् । आव० वाह्यणि-सुविधिनाथस्य प्रथमशिष्या । सम० १५२ । ७०१ । छदितदोष हुष्टान्ते नगरम् । पिण्ड० १६९ । सुरा । ठाणा० २८८ । अभयसेण रायनगरं। नि० चू० तृ० ४४ आ । वारुणिवर-वरवारुणी । जीवा० ३५० । वारधोअण-वारकधावनं-गुडंघटधावनम् । दश० १७७ । वारुणी-पञ्चमी दिशा । ठाणा० १३३ । वरुणो-देवता, वारन्नक-रजोहरणमुखपोतिकादिलिङ्गधारी । बृ० प्र० वारुणीदिग् । भग० ४९३ | वापीनाम । ज० प्र० २७१ । उत्तररुवकवास्तव्या चतुर्थी दिक्कुमारी मह-२७६ झा। त्तरिका। ज॰ प्र॰ ३९१। पश्चिमदिक् । आव॰ वारवार-वारःवारः । आव० १४३ । २१५ । व्यक्तमाता । आवः २५१ । वारुणी-उत्तररुवक-वारबाण-कञ्चूकः । भग० ४६० । वाराणसो-पुरीविशेषः । उत्त० ३७६ । वास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । सुरा । आव० वाराह-पञ्चमबलदेवपूर्वभवनाम । सम० १५३ । वाराह:-७९८ । आनन्दबलदेवपूर्वभव: । आव० १६३ टी० । वारुणोद-वारुणीरसास्वादसमुद्रविशेषः । अनु• ९० । वारि-पानीयम् । उत्त० ४०६ । वारुणोदय-वारुणसमुद्रः । प्रज्ञा० २५ । वारिओ-वारितः । आव० ४२० । वारितः-अहितान्नि-वारेज्ञ-विवाहः । अनु० १६८ । र्वत्तितः । आव० ७९३ । वातिक-यदेकस्मिन् पदे यदर्थापन्नं तस्य सर्वस्यापि भाष-बारिप्पवेसण-वारिप्रवेशन-जले क्षेपः । प्रश्न० २२ णम् । बृ० प्र० ३२ आ । वारिबंध-हरियग्गहणो । नि• चू॰ प्र• २७५ व । वाईक-। आचा० १०६ । बारिभद्दगा-वारिमद्रकाः-अब्भक्षाः सैवलासिनो नित्य वार्द्धानी-गलन्तिका । जीवा० २६६ । स्नानपादादिधावनाभिरता वा । सूत्र• १५४ । वालंभा-वागलोलइया । नि० चू० प्र॰ २५४ आ । वारिमज्भच्छूढ~वारिमध्यक्षिप्तः । आव० ३४६ । वाल-व्यालः । नि॰ चू॰ प्र॰ ३२ अ । पालः-श्वापद-वारिसेण- । ठाणा० ४७६ । ऐरवते तीर्थकृत् । भुजगः । भग० १२२ । वाखः-केशः । नंदी० १६५ । सम० १५३ । वारिषेण:-अन्तक्रद्दशानां चतुर्थवर्गस्य वाल:-चमर्यादिनाम । दश० १९३ । व्याल:-श्वापदः । मञ्चममध्ययनम् । अन्त॰ १४ । वारिषेणः--अनुत्तरो-ज्ञाता० ७८ । व्याखः–श्वप्रभृतिका । व्य० द्वि● १४९ (अल्प॰ १२१) (922)

बालगंड]

(वालुगावरहओ

अ । दुष्ट्रसपैं: । वृ० द्वि• ५ अ । व्याल: । आव०	X E 1
२७३ । व्या लः-सर्पः । वि रो० ८४३ । व्यालः-श्वापद-	वालवरिस-केसवरिसं । नि० चू० तृ० ७० झ ।
सुजङ्गः । राज० २८ । व्यालः-श्वापदभुजङ्गः । ज्ञाता०	वालवायज-वैडूर्यम् । ज॰ प्र॰ १९३ ।
१४ । वालः-केशः । प्रश्न० ८ । व्यालः-श्वापदभुजङ्ग-	वालवी-व्यालपी-व्यालान्-मुजङ्गान् पान्तीति व्यालपास्ते
लक्षणः । भग० ४७१ । व्यालः-शिरोजः । जीवा०	विद्यन्ते यस्य स: । प्रक्ष ३७ ।
२७४ । उण्णियवासाकष्पेण पाडतो अडति । नि० चू०	वालवोअणो-वालब्यजनी-चामरम् । ठाणा० ३०४ ।
प्र०३१४ अ।	वाला-कव्यक्गोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।
वालगंड-वालगण्ड-चामरम् । ज० प्र० १२९ ।	वास्ति–किकिन्धपुराधिपतिः । प्रश्न० ६९ ।
वालग-व्यालःश्वापदभुजगः । जीवा० १९९। गवादि-	वालिय–पलोट्टतितं । नि० चू० प्र• १२५ आ ।
वाक्तधिवालनिष्पन्नचालनकः । सुघरिकागृहको वा ।	वालिहा-वालधानो-ग्रकपुच्छम् । ज्ञाता० १२ ।
स्राव॰ ३४७ (?) ।	वालिहाण-वालिधान-पुच्छम् । ज० प्र० ५२६ । वालि-
वालग्ग–वालाग्रम् । भग∞ २७५ । वालाग्रं–कु रुनर∙	घान-पुच्छम् । उपा० ४४ । वालघानं-पुच्छम् । भग०
रोमम् । ज॰ प्र॰ ६५ ।	૪૫૬ ા
चालग्गकोडो-वालाग्रकोटो-वालेषु विदेहनरवालाद्यपे-	वालुं-चिर्भटम् । अनुत्त० ६,९ ।
क्षया सूक्ष्मस्वादिलक्षणोपेततयाऽग्राणि-श्रेष्ठानि वालाग्राणि	वाऌंक-वालुङ्क-खाद्यविशेषः । पिण्ड० १७२ ।
कुरुनररोमाणि तेषां कोट्यःअनेकाः कोटाकोटोप्रमुखाः	वालुंकि-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।
सङ्ख्याः । ज॰ प्र॰ ६५ ।	चालुंकी-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० २३ ।
वालग्गपोइया-वालाग्र पोतिका–जलस्योपरिप्रासाद: ।ज०	वालुंडयचम्मकोस-अन्त्यजचर्मकोत्थलः । तं०।
प्र॰ १२१ । (देशीपदं) वलभोवाचकम् । उत्त० ३१२ ।	वालु-वालुः-द्वादशमपरमाधामिकः । सूत्र० १२४।
वालग्गपोतिआसंठिओ-वालाग्रपोतिकासंस्थितः तडागो-	वालुअजल-वालुकाजल-यद्वालुकाया उपरि वहति ।
परिप्रासादसंस्थितः । जीवा० २७९ ।	कोघ० ३२ ।
वालग्गपोतिया–वालाग्रपोतिका(देशीशब्द:) । सूत्र० ७० ।	वाऌअप्पभा-वालुकाया वालिकाया वा-परुषांशूत्कररूपा-
वालाग्रपोतिका-तडागादिजलस्योपरि प्रासादः । जीवा०	या प्रभा स्वरूपावस्थितियंस्यां सा वालुकाप्रभा वालिका-
२७६ ।	प्रभा। अनु० ६१ ।
वालग्गपोतियासंठिय–वालाग्रपोतिकाशब्दः आकाशतडा-	वालुए-यः कदम्बपुष्पाकारासु वज्जाकारासु वैक्रियवालू-
गमध्ये व्यवस्थितं क्रीडास्थानं, लघुप्रासादः तस्या इव	कासु तप्तासु चणकानिव तानु पचति सा वालुका ।
संस्थितं-संस्थानम् । सूत्र० ७० ।	सम० २६ ।
वालचिय-बालचितः लोमशः । पिण्ड० १२० ।	वाऌक-मूलविशेषः । जोवा० १३६ । वालुक-चिर्भटम् ।
वालञ्जुकवणिजक:- । सम०५।	प्रज्ञा० ३७ । वालुकं-पालकं गजलक्षणप्रतिपादकं शास्त्रम् ।
बालञ्जुकाविभातवणिजः- । ओघ० ७४ ।	उत्त० ४१७ ।
वालधि-पुग्छम् । उत्तः १४१ ।	वाळुकाजलं–यदालुकायाः उपरि वहति । ओघ० ३२ ।
वालपुच्छ भ-चामरम् । ज० प्र० ४३० ।	वालुगा-वालुका-पृथिवीभेदः । आचा• २९ । वालुका-
वालबंध- । ज्ञाता० २३० ।	ग्रामः । आव० २१८ ।
वालय-वल्कजं शणप्रभृतिः । अनु॰ ३४ ।	वालुगावरहओ-वालुकादवरकः-औश्पत्तिकीदृष्टान्ते मुख्य-
चालरज्जुय-वालरज्जूकः-गवादिवालमयीरब्जुः । प्रक्ष•	वस्तुः । आव० ४१६ ।
(९६२)	
1 J T I J	

बालुङ्की]

विास

वालुङ्को-वल्लीविशेषः । आचा० ३० । वल्लीविशेष: । वावाड-व्यावृत:-आक्षणिक: । नि० चू० प्र० ३३३ वा । वावार-ज्यापार:-इन्द्रियज्यापार:। आव० ६५२। व्या-भग• ३ ६। पारं-किचिदिति कर्मयोग्म । क्रोधः १९९ । वालुखुकप्राय-वाणिज्यकः । बोघ० ८६ । वावारित-व्यापारितो-नियुक्तः । उत्त० २८६ । वालुयप्पभा-वालुकाप्रभा, तृतीयनारकः । प्रज्ञा० ४३ । वावि-वापिः-चतुरस्रोजलाशयविशेषः । भग० २३८ । वालुया-वालुका-सिकता । जीवा० २३ । वालुका-वापो-निष्पुष्करा वृत्ता वा । प्रश्न० ८ । वापो-चतुरस्रा-सिकता । जीबा० १४० । वालुका-सिकता । प्रशा० कारा। जीवा० १८८ । चतुरस्राकारा । ज० प्र० ३० । २७, १९ । वालुका-सिकता । जीवा० १७४ । वापी-चतुरस्रो जलाशयः । अनु॰ १५९ । वालुयाकवल-वालुकाकवलः । उत्त० ३२७ । वाविद्धसोया-व्यादिग्धं व्याविद्धं वा वातादिव्याप्तं । नि० चू॰ द्वि० ७६ व्य । वालुयाजल-विद्यमानमप्युपहतशक्तिकं श्रोतः उक्तरूपं यस्याः सा वालू-वालुकः-नरके द्वादशमपरमाधामिकः । आव०६४० । व्याविद्धश्रोता व्यादिग्धश्रोता । ठाणा० ३१३ । द्वादशमपरमाधामिकः । उत्त० ६१४ । वाविया-सकुद्धान्यवपनवती । ठाणा० २७६ । वाल्हीका-देशविशेषः । आचा० (?) ५ । वावो-वापी-चतुष्कोणा। प्रभ० १६०। वापी-चतुरस्रा। वाव इत्ययं निपातः । विशे० ८३२ । भौप० ८ । वापी-चतुरस्रजलाशय: । भौप० १३ । । नि• चू० द्वि० ६१ अ । वावटू- 🤇 वापी-चतुरस्राकारा । प्रज्ञा० २६७ । वापी । प्रज्ञा० वावण्ण-व्यापन्नं-शकुन्यादिभक्षणाद्विभरसतां गतम्। ज्ञाता० ७२ । वापी-चतुरस्राकारा । ज० प्र ४१ । वापी-१७३ । व्यापन्नं-विशरारुभूतम् । जीवा० १०७ । चतुरस्रा । ज्ञाता० ६३ । वावत्त-व्यावृत्तं-अवगतम् । जीवा० २४६ । वावत्ति-व्यापत्तिः-गुणानां भ्रंशः । अब्रह्मणः सप्तर्विशतिः वाबीर-। তালাত ৭६। वासंति-वर्षति । उत्त० ४१३ । तमं नाम । प्रक्ष० ६६ । वासंतिआगुम्मा-दासन्तिकगुल्मा । ज० प्र० ६८ । वावत्ती-व्यावत्तंनं व्यावृत्तिः-कुतोऽपि हिसाद्यवधेनिवृत्ति-रित्यर्थ: । ठाणा० १७४ । ज्ञाता० १५६ । वासंतियमउल-वासन्तिकामुकुलं-वासन्तिकाकलिका वावदूको-महाविद्वान्-क्रीकारः उपहासपूर्वकः । बु• प्र॰ जीवा० २७६। वासंतिया-वासन्तिका-वनस्पतिविशेषः । प्रश्न० ८४। ५६ अ । वावन्न-व्यापन्नं-विनष्टम् । मग० ८८ । वासंतियापुड-पुटविशेष: । ज्ञाता० २३२ (वावन्नकुदंसणवज्जणा-दर्शनशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते व्या-वासंतिलया-लताविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । पन्न-विनष्टं दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-निह्नवादयः, वासंती-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वासंविदावो-। नि० चू० प्र० ६७ आ । तथा कुत्त्वितं दर्शनं येषां ते कुदर्शनाः-- शाक्यादयस्तेषां वास-वर्षाकाल: । नि० चू० प्र० ३३४ वा । वास:-वर्जनं व्यापन्नकुदर्शनवर्जनम् । प्रज्ञा० ५६ । वावन्नदंसणा-व्यापन्नदर्शनः-विनष्टसम्यग्दर्शनः । आव० अवस्थानम् । उत्त० ४३,। वर्ष-भरतादिः । अनु० १२१ । वासः-रात्री शयनम् । भग्र० ३७ । वर्षः-अरुपतरं वर्षः ५३० । व्यापन्न-विनष्ट-दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-णम् । भग० २०० । वर्षा-प्रावृट्कालः । ज० प्र० निह्नवादयः । प्रज्ञा० ६० । व्यापन्नदर्शनः-व्यापन्न-विनण्टं-दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-यैरवाप्यापि सम्यग्रवं १४०। वर्षः-क्षेत्रम् । ज्ञाता० ११ । वर्षो-जलसमूहः । ज्ञाता० २५ । वासः-शदीरादिवासनम् । प्रदन० १३७ 🗸 तथाविधकर्मोदयाद्वान्तरम् । उत्त० ५६६ । वर्ष-भरतादिः । प्रज्ञा< ७१ । वासं-वर्षाकल्पम् । ओघ० वावन्नसोया-व्यापन्नं-विनण्टं रोगतः श्रोतो-पर्भाशयदिछ-६५ । वर्ष-पानोयम् । सूर्य० १७२ । वर्ष-वर्षाह्रप-द्रलक्षणं यस्याः सा व्यापन्नश्रोता । ठाणा० ३१३ । (९६३)

वासए]

[वासिगमत्तं

	-
आप्काय: । अग्रेघ० ३१ । वर्ष:–क्षेत्र: । निरय० ४ ।	वाससी-वारससि । उत्त० १३८ ।
वासए-आवासगदारं। नि० चू० प्र० ४८ आ।	वासहर-वर्षधरः-वर्षे उभयपार्श्वस्थिते द्वे क्षेत्रे धरतीति
वासकपूरम्- । जीवा० १९१ ।	वर्षेघरः, क्षेत्रद्वसीमाकारी गिरिः । ज॰ प्र० २८२ ।
वासग-आवास:-नोह: । व्य० प्र० १४७ अ ।	वर्षधरः-हिमवादादिपर्वतः । प्रश्न• ९५ । वर्षं-क्षेत्र-
वासगणिया-स्तीविशेषः । भग० ४६० ।	विशेषं घारयतो-व्यवस्थापयत इति वर्षघरः । ठाणा०
वासगा-वासन्तीति-वासकाः भाषालब्धिसम्पन्ना द्वीन्द्रिया-	७०। वर्षधर: । ज्ञाता० १२१।
दय: । आचा॰ २१७ ।	वासहरपव्वए-वर्षधरः हिमवादादिपर्वतः । प्रज्ञा० ७१ ।
वासग्ग–वर्षाग्रः–वर्षंलक्षणं कालपरिमाणम् । उत्त० ७६ ।	वासहरपध्वया-वर्षंघरपर्वता प्रमाणाङ्कुलप्रमेया: । अनु०
बासघर-वासगृहम् । आव० ११६, ३५० । वासगुहम् ।	202 1
दश॰ ६८ ।	वासहरा- वर्षधराःप्रमाणःङ्गुलप्रमेवाः । अनु० १७१ ।
वासण्म-रयणप्पदीवादिणा उज्झोवितं । नि० चू० प्र●	वासा-वर्षा ऋतुविशेषः । ओघ०२१२ । वर्षा-वर्षाकालः ।
२३२ अ । वासनं प्रति कवेलुकाद्याचारवत् सुखेन पाटला-	सूर्य• १३३ । वर्षपर्वंताः । पिण्ड० १२ । नि० चू०
कुसुमादिभिवस्यिमानस्वात् । दब० १०० ।	प्र० २३१ अ । वर्षाकालः । नि० चू० प्र० ५८ अ ।
वासत्ताण-वर्षात्राण-वर्षाकल्पम् । ओघः ३१ । वर्षात्राण-	वर्षाकालः । ओष• ११८ । वर्षं-क्षेत्रम् । ठाणा० ६८ ।
वर्षाकल्पम् । ओघ० १ ।	बासाकत्प-वर्षाकरुपः-कम्बलः । आव० ७३४ ।
वासत्ताणपणग-वर्षात्राणानां पञ्चकं-वाल सूत्र सूचीमय-	वासारती-विसारयति-विस्तारयति । उत्त० ४९३ ।
कुटशीर्षक−छत्रकरूपम् । बॄ० द्वि० २५३ अ । नि∙	वासरत्त-अस्सोओकत्तियओ, भद्दवओअस्सोओ वा । बृ०
चू॰ भ० १८० झा ।	दि॰ ७७ आ । वर्षारात्रः आवे० ४१३ । वर्षारात्रः ।
वासधर-वर्षधरः हिमवदादिः । अनु॰ १२१ ।	आव० १८६ । वर्षारात्रः-माद्रपद्षाश्चयुजी । ज्ञाता●
वासना–भावना । आव० ५९५ । अविच्युस्याऽऽहितः	१६० ।
संस्कारः । नदी॰ १६८ । धारणाभेदः । दश॰ १२५ ।	वासावास-वर्षावासम् । आव > ११५ । वर्षाकल्पम् ।
वासन्तिकलिता–लताविशेषः । जीवा० १८२ ।	आव० ६३० । वर्षावासम् । आव० ७२१ । पढमस-
वासन्तीलता-नाट्यविशेषः । ज॰ प्र० ४१४ ।	मोसरणं। नि० चू० प्र० ३३६ आ । वर्षासु वासः-
वासपडागा-मुकुली-अहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।	चातुर्मातिकमवस्थानं, वर्षावासम् । अग० ६६३ । वर्षायां
वासभवन-मैथुनसेवा तत्प्रधानं गृहकम् । ज० प्र० ४१ ।	वासो वर्षावासः तस्मिनु वा यो वासकल्पः । ओघ०
वासव-वासवः-देवराजः । आव॰ ५०४।	६२ । वर्षमाने-वर्षाकालनिवसनम् । नि० चू० प्र०
वासवदत्त-वासवदत्तः-विजयपुरनगरनृपति:। विया० ६५ ।	३३४ बा । वर्षावर्षः-वर्षासु-वर्षाकाले वर्षो-वृष्टिंग वर्षासु
बासवदत्ता-शिक्षायोगदृष्टान्ते प्रद्योतराज्ञः पुत्री । आव०	वा आवासः-अवस्थानं वर्षावासस्तं, स च जघन्यतः
६७३ । चण्डप्रद्योतदुहिता । उत्त० १४२ ।	आकात्तिक्याः दिनसप्ततिप्रमाणो मध्यवृत्त्या चतुमसि-
वासबद्दल-वर्षु द्वर्दलकम् । आव० ७१६ ।	प्रमाणः उस्कृष्टतः षण्मासमानः । ठाणा• ३१० ।
वासवद्दलग-वर्षप्रधान वादंलकं वर्षवादंलकम् । राज०	वासि-वासि: । आचा० ६१ ।
49 1	वासिको-वार्षिको-वर्षाकालभावी । सूर्यं० २१९ ।
वाससए-वर्षाशतम् । भग० २१० । भग• ८८८ ।	वासिग–वार्षिकं-वर्षाकालः पानीयरक्षणार्थं यत् कृतम् ।
वाससयसहस्स-वर्षांशतसहस्रम् । भग० २१० ।	ज• प्र० २६ ।
अाससहस्स-वर्षातहसम् । भग० २१० ।	वासिगभत्तं-पर्युंसितभक्तम् । धाव० १९५ ।
(९६४)	

वासिट्ठ]

	_
वासिट्ठ-वाशिष्ठं-पुनर्वसुगोत्रम् । ज० प्र० १०० । मूल-	वासुदेवता-ऋदिविशेषः । ठाणा • ३३२ ।
गोत्रभेदः । ठाणा॰ ३९० ।	वासुदेवा-ऋदिप्राप्ताग्रा । प्रज्ञात् १९।
वासिट्ठसगुत्ताए– । आचा॰ ४२१ ।	वासुपूज्ज-षष्ठीशतपुरुषसहदीक्षाग्राहको तीर्थकृत् । सम०
वासिट्ठसगोत्त-वाशिष्ठसगोत्रं पुनर्वसुनक्षत्रगोत्रम् । सूर्य०	१०३ । वसूनां-देवानां पूज्यः वासुपूज्यः, द्वादशो जिनः,
82 1	यस्मिन् गर्भगते वैश्वमणोऽभीक्ष्णं २ तद्राजकुलं रत्नैः पूरय-
वासित-भृतम् । विशे ०१४० ।	तीति, देवराजाऽभीक्ष्णं २ जनन्याः पूजां करोति वां।
वासित्ता-वर्षिता-प्रवर्षणकारी,वर्षकोऽम्युपगतसम्पादक: ।	आव० ५०४।
ठाणा - २७० ।	वासुपुज्जसामी-वासुपूज्यस्वामी, यस्य पादमूले मिथिला-
वासिय-वासितम् । दश० १०९ ।	यास्तरुणधर्मपद्मरयो राजा चम्पायां प्रव्रजितुमागतः ।
वासियभत्त~वासिकभक्तं दोषान्नम् । ओघ० २३ ।	आव० ३९१ ।
वासी-अपकारिका । प्रश्न० १५७ । वासी-सूत्रधारक्ष-	वासेणा- । ति० चू० प्र० ६ आ ।
विशेषः । ज० प्र० १५० । वासी शस्त्रविशेषः । आव०	वासोग्गह-उउबद्धोग्गहो । नि० चू० प्र० २३९ व ।
638 1	वास्तव्यः- । आव० २७० ।
वासीचंदणकप्प-छेदविलेपनसमविचारः । (सर०) । वासी-	वास्तुल-हरितविधेवः । प्रज्ञा० ३१ ।
चन्दनकल्प:-उपकार्यपकारिणोर्मघ्यस्थः । आव• ७९९ ।	वास्तुलक-पत्रधाकविशेषः । ज० प्र० २४४ ।
वास्यां चन्दनकल्पो यः स तथा । ज्ञाता० १०४ ।	वाह-वाहः-वाहयतीति शाकटिकः । सूत्र० ७२ । व्याधः-
वासीचन्दनकल्प:-अनेन समस्वमेव विशेषत आह-वासी-	लुब्धकः । प्रध्ने० १४ । व्याधः-लुब्धकः । व्य० प्र० २८%
चन्दनशब्दाभ्यां च तद्वधापारकपुरुषावुपलक्षितो, ततश्च	अ । वाहः-अष्टाशताढकनिष्पन्नमाणः । अनु० १५१ ।
यदि किलैको ेवास्या तक्ष्णोति अन्यश्च गोबोर्षादेना	वाहए-वाहकः अश्वन्दमः । उत्त० ६२ ।
चन्दनेनालिम्पति तथापि रागद्वेषाभावतो द्वयोरपि तुल्यः ।	वाहडा-घाता । बृ० तृ० ७९ ल ।
उत्त० ४६५ ।	वाहणं-णावण्णतरणप्पगारेण नयणं अहणं भण्णति । निरु
वासीमुखा-वासीकारमुता । उत्त० ६९४ ।	चू० तृ० ६३ बा। वाहनं-शकटादि । प्रश्न ५ ।
वासुदेवो-वासुदेवः- ढारिकायाः राजा । आव० २७२ ।	वाहनं-शकटाद्याकर्षकर्षणम् । प्रश्न० ३८ । वाहनं-यान-
वासुदेवः-पूर्वभवे राजललितजीवः । आव० ३५८ ।	पात्रम् । प्रश्न० ९२ । वाहनं-वेगसरादिकम् । ज्ञीप०
वासुदेवः-वैनयिकीबुद्धिमान् । आव॰ ४२४ । वासुदेवः-	२७ । वाहनंगजादि । औप० ५४ । वाहनंगवादि ।
कृतिकर्मदृष्टान्ते कृष्णः भावकृतिकर्म । आव० ५१३ ।	औप० ६० । वाहनं-शिबिकादिः । जं० प्र० ३९७ ।
वासुदेवः-यो अश्वापहुतः । उत्त० ११८ । वैनयकी-	प्रवहणम् । आव० ३७४। वाह्नम् । आव० ३१४।
बुद्धो दृष्टान्तः । नदी० १६१ । दुष्टमधिकृत्य कामकथा-	वाहनं-वेगसरादि । ठाणा० १७३ । यानपात्रम् । उपा०
वर्णने हविमणीपतिः । दश० ११० । भग० ३६ ।	४ । वाहनं-गिक्तिथित्यादिरूपम्, गजाश्वादि । उत्त०
आगामीचतुर्दशतीर्थकृन्नाम । सम० १४४ । वासुदेव:-	४३८ । वाहनं-अश्वादि । भग० १३४, ११३ ।
सप्तरत्नाधिपः अर्धभरतप्रभुः । आव० ४८ । त्रिखण्ड-	वाहणगमण-वाहनगमन-शकटाखारोहणम् । ज्ञाता० १९१ ।
स्वामी । ज्ञाता० २० । द्वारवत्यां राजा । विशे०	वाहन-यानम् । नंदी० १५४ ।
६१९ । बलदेवानुजः-प्रवज्यां न निवारयामीत्यभिग्रह-	वाहमोक्ख-अश्रुविमोचनम् । ज्ञाता० २४० ।
ग्राहकः । पि० ६६ ।	वाहय-ज्याहत-यत्र पूर्वेण परं विहन्यते । अनु० २६४ ।
वासुदेवघर-वासुदेवग्रहम् । आव० २०४, २०९।	व्याहतं यत्र पूर्वेण परं विहन्यते तत्, सूत्रदोषविशेषः ।
-	
	(EX)

वाहयति]

भाव• ३७४ ।	विचुयकटए-वृश्चिककण्टकः-दुश्चिकदंशः । जीवा० १०७ ।
वाहयति-सुखबीछतयाऽऽरोहति । उत्त० ४३६ ।	विछुया-चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
वाहरइ-व्याहरति । आव० २११ ।	বিডফ – । নি০ বু০ তু০ ৬৪ জ ।
वाहरह- व्याहर-कथय । क्रोघ० १०६ ।	विभ्र-विन्हय:-गच्छप्रधान: श्रावक: । आव० ३०८ ।
द्याहान्वसंस्वत्रचारोहगा । टि० चू० द्वि० ४३ आ ।	विन्ध्य:-अष्टमे कर्मप्रवादपूर्वे कर्मप्ररूपणम् । आव०३२१।
व्याधाः–लुब्धकाः । व्य० प्र० २३१ अ। ।	विन्ह्य:-पर्वतविशेष: । आव० ३४८ । विन्ह्य: । उत्त०
वाहाड-प्रभूतम् । बृ० तृ० ७१ अ ।	20X 1
वाहाडा-वाहाडिता-न्यूनभाजनाः । बृ० तृ० ४६ अ ।	विभतगिरि-विन्ध्यगिरिः । भग० १७१ । यत्र बिभेछक-
वाहाडिया-गमिणी । दू० दि० २०८ अ ।	सन्निवेश: । भग॰ ६८८, ६९४ ।
वाहित-व्याहतः-शब्दितः । उत्त० १५ ।	विटट्टाई-वृन्तस्थायी । आव० १२२ ।
वाहि-व्याधिः-स्थिरकुष्ठादिः । भग० ३०६ । विशिष्ठा	विटलिया-कार्मणादीनि । ग०
आधिर्यस्मात् स व्याधिः-स्थिररोगः कुष्ठादिः । ज्ञाता०	विटिया-विण्टिका । ओघ० ११८ । विण्टिका । उत्त •
850 1	C9 1
वाहिअ-व्याधिमानू-अत्यन्तमशक्तः । दश० २०५ ।	वित-वृन्तं-अधोभागवत्तिः । ज० प्र० ३६० ।
बाहिओ-अप्रसूता घेतवः । बृ॰ प्र॰ ३१७ अ । वाहितः-	विद्ध-णातो । नि० चू० दि० ९९ अ ।
विप्रलब्धः । उत्त० ४६८ ।	विधति-विध्यति । आव० २१७ ।
वाहिग्धत्थ-व्याधिग्रस्तः । भक्त० ।	विधेउजा-विन्ध्येत्-ताडयेत् । आचा० १५ ।
वाहिज्जंतु-व्याह्यिताम् । माव० १९ ।	विद्यतिः- । आव० ११८ ।
वाहिन-वाह्यः-सामान्येन रथयोग्यः । दश० २१७ ।	विहणिज्ज-वृंहणीयम् । औप० ६५ ।
वाहिय-ग्याधतः । ज्ञाता० १७८ । व्याधितो रोगी ।	वि-कुत्सायाम् । आघ० १८ । विट-विष्टाः । प्रदनक
ठाणा० १६४। वाधित:-हतः । ज्ञाता० १६६। वाहित:-	१०५ ।
अख़ूत: । जीवा० १६६ ।	विअंति-व्यस्तिः-अस्ति आवा । आवा ०२७९ ।
वाहिंयकुल -वा हिककुलम् । आव० ६७७ ।	विञ्चतिकारए-विशेषेणान्तिय्यंन्तिः-अन्तिकिषा तस्याः
वाहियालि-वाह्याली । आव॰ २६१ ।	कारको व्यस्तिकारकः । आचा० २७९ । व्यस्तिकारकः-
वाहिरत्त-व्याद्धतः । आव० ३१० ।	कर्मक्षयविधायी । आचा० २९२ ।
वाहो-व्याधिः-कुष्ठादिः । प्रक्ष० १६ । व्याधिः-कुष्ठादिः ।	विअक्का-वितर्का । दश० ४० ।
प्रदेन० १६ । विशिष्टा वा आधि:-मन:पीडा । प्रदन० २५।	विअड-विकटं-शुद्धोदकम् । दश० १८१ । विकृतं-प्रासुको-
व्याधिः-चिरस्याता कुष्ठादिः । प्रश्न० ११७। व्याधिः-	दकम् । दश० २०६ ।
विशिष्टचित्तवोडा चिरस्थायी गदो वा । प्रक्त० १६२ ।	विअडा-विकटा-विशाला । ज॰ प्र॰ १११ ।
व्याधि:-चिरस्यायी कुष्ठादिरूपः । विपा० ७६ । व्याघिः ।	विअडावई-विकटापाति । ज॰ प्र॰ ३०२, ३०५।
जीवा० २७६ । व्याधि: । दश० २३४ । व्याधि:-	विअणुसय-अनुशयवर्णितः । ग० ।
अतीव बाघाहेतु: कु8ादि: । उत्त० ४१४ ।	विअत्त-व्यक्तः-द्रव्यभाववृद्धः । दश० १९५ ।
बाहीक-भारवह: । उत्तबं ५ = १ ।	बिअरग– विदरक–गत्ती । ज॰ प्र॰ ३९१ ।
बाहेसिअ-वाहितवानु, व्यंसितवान् । उत्त० ३८० ।	विअल-विजलं-सकर्दमम् । व्य० प्र० ४७ आ ।
बाहुय-व्याहतम् । अोग० ७७ ।	विआ-व्यक्ता-अलल्ला । दश० २३५ ।
-	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

(९६६)

विआलए 🗍

बिआलए-विकालकः । ज० प्र॰ ५३४ । विइण्णवियार-वितीर्णो-राज्ञाऽनुज्ञातो विचारः-अवकाशः यस्य विश्वसनीयत्वात् असो वितीर्णविचारः सर्वकार्याः विआवत्त-। सम०, ३२ । विआह-व्यास्या, विवाहः, विवाधः विविधा-जीवाजीवादि-दिष्विति प्रकृतम् । ज्ञाता० १२ । विइन्न-विकोणं-व्याप्तम् । भग० ३७ । प्रचुरतरपदार्थविषयाः आ-अभिविधिना कथन्त्रिखिखज्ञेय विइय-विदितः-प्रतीतः । उत्त० १०८ । व्याप्ता मर्यादया वा-परस्परासकीर्णलक्षणाभिधानरूपया विउंजति-विविधं व्यापारयति । आव० ३८६ । ख्यानं-प्रश्नितपदार्थप्रतिपादनं, विविधतया विशेषेण वा अख्यायन्ते व्याख्या-अभिलाप्यपदार्थवृत्तिः, अर्थकथनं वा विउ-विद्वानु-संयमकरणेकनिपुणः । सूत्र० ४९ । विद्वानु-विवाहः-विविधः अर्थप्रवाहः नयप्रवाहः, विशिष्टवाहः-सद्विद्योपेतः । सूत्र २९८ । अनन्तक्रद्दशानां तृतीय-वर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । अन्त० ३। विद्वान्-गीतार्थः । नयप्रवाहः, विवाहः विशिष्टः सन्तानो वा प्रमाणाबाधितः । व्याख्या-अभिलाप्यपदार्थवृत्तिः । व्याख्या-अर्थकथनम् । प्रश्न० ११८ । विउकम्म-व्युत्क्रम्य-विशेषेणोल्लङ्घधः । उत्त० २४७ः । •याख्या-अर्थप्रतिपादनम् । भग० २। विवाहः-विशिष्ट· विउक्कंति व्युत्क्रान्ति-उत्पत्तिः । भग० ५६ । व्यव-सन्तानः । भग० २ । विविधः । भगः २ । विआहपन्नत्ति-व्याख्याप्रज्ञतिः-विविधा जीवाजी्वादिप्र-क्रान्तिः-मरणम् । भग० ४६ । चुरतरपदार्थविषयाः आ-अभिविधिना कथन्विन्निखिलज्ञेय-विडक्कमइ-व्युःकामति-उत्पद्यते । जीवा० ३०६ । विउक्कमति-च्यवते । ठाणा० १२२ । व्युत्क्रमति-व्याप्त्या मर्यादया वा ख्यानानि-प्रश्नितपदार्थप्रतिपादनानि व्यास्यास्ताः प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते भगवता सुधर्मास्वामिना विनध्यति । भग० १४२ । व्युस्क्रामति गर्भतयोत्पद्यते । जम्बूनामानमभियस्यां सा । भग० २ । व्याख्याप्रज्ञतिः-प्रज्ञा० २२८ । व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० ११० । व्यास्याप्रज्ञाप्तिर्वा, व्यास्यानां-अर्थप्रतिपादनानां प्रकुष्टा व्यवस्नामति-विनश्यति । ठाणा० १२२ । विउक्कस-व्युक्कर्षयेयुः-श्रः गां कुर्वते । शाचा० २१२ । प्रज्ञाप्तयः-ज्ञानानि यस्यां सा । भग० २ । व्याख्या-प्रज्ञप्तिः- व्याख्याप्रज्ञातिर्वा, व्याख्यायाः-अर्थकथनस्य **विउक्कस्स-विविधमु**रकर्षो-गर्वः व्युरकर्षः मानः । सूत्र० प्रज्ञायाश्च तद्वेतुभूतबोधस्य व्याख्यासु वा प्रज्ञाया आप्ति:-38 1 प्राप्तिः आत्तिर्वा-आदानं यस्याः सकाशादसौ व्याख्या-विउज्भाएमाण-व्युद्भाजमानः-शोभमानः । विजुम्भन प्रज्ञाप्तिः व्याख्याप्रज्ञातिवां । भग० २ । व्याख्याप्रज्ञाप्तिः माणो वा व्युद्भाजयनुवा। भग० १७५ । व्याख्याप्रज्ञात्तिर्वा, व्याख्याप्रज्ञात्-भगवतः सकाकादाप्ति•े **विउट्टण-**सल्लुधरणम् । कोघ० २२४ । रात्तिर्वा--गणधरस्य यस्याः सा । भग० २ । विवाह-विउट्टति -व्यावर्त्तं यति-व्यपरोपयति विकुट्टति वा छिग्दति प्रज्ञतिः-विविधा अर्थप्रवाहाः प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते प्रति-वा । आचा० ४८ । वर्त्तते-समुरपद्यते । सूत्र• बोध्यन्ते यस्यां सा । भग० २ । विवाहप्रज्ञाप्ति:-3481 विवाहाः विशिष्टसन्तानाः प्रज्ञाः आप्यन्ते यस्याः सा । विउट्टाहि-वित्रोटनं-अनुबन्घच्छेदनम् । ज्ञाता० १०६ । भग० २ । विवाहप्रज्ञाप्तिः । विवाधाः-प्रमाणाऽबा-विउट्रित्तए-व्यतिवत्तयितुं-वित्रोटयितुं विकुट्टायतु वा घिताः प्रज्ञाः आप्यन्ते यस्याः सा । भग० २ । अचिरानुवन्धं विच्छेदयितुम् । ठाणा० ५७ । विइंतेति-विकृतन्तति-छिनत्ती । ज्ञाता० १८७ । विउट्टेज्जा-वित्रोटनं-तदध्यवसायविच्छेदनम् । ठाणा० विइगिच्छा-विद्वज्जुगुप्सा-विद्वांस:-साधवो विदितसंसार-१३७ । स्वभावाः परित्यक्तसमस्तसङ्गास्तेषां जुगुप्सा-निन्दा । विउट्र-विवृतं-प्रसारितम् । ज० प्र० २९१ । विउद्वित-व्युत्थितः परतोर्थको ग्रहस्थो वा । मिथ्याइष्टिः । णाचा॰ २२१। विइण्ण-अनुज्ञातः । व्य० प्र० २४७ । संयमाद्भ्रष्टो वा । सूत्र० २४५ ।

(९६७)

विउत्थाणं]

विउसगारिह-व्युत्सर्थाहः-कायोरसगः । अपै० ४२ । विउसमण-व्यवशमनं-पुंवेदविकारोपशमः । भग० ५७६ । विउसमणय-व्यवशमनता-परस्मिनु कोद्धान्निवत्तंथति सति कोधोज्झनम् । भग० ७२७ । विउसवित्ता-अवशमय्य । बृ० दि० ६७ अ । विउसविय-व्यसृष्टम् । नि० चू० प्र० २१६ अ । विउसविय-व्यसृष्टम् । नि० चू० प्रि० २०९ आ । विउसिद्धा- । आचा० ३८० ।
क्रोधोज्झनम् । भग० ७२७ । विउसवित्ता-अवक्षमय्य । बृ० द्वि० ६७ सः । विउसविय-व्यसृष्टम् । नि० चू० प्र० २१६ स । विउसवेउं- । बृ० द्वि० २०९ झा ।
विउसवित्ता-अवशमय्य । वृ० द्वि० ६७ अः विउसविय-व्यसृष्टम् । नि० चू० प्र० २१६ अ । विउसवेउं- । वृ० द्वि० २०९ आ ।
विउसविय-व्यसृष्टम् । निर्ेत्तु॰ प्र॰ २१६ अ । विउसवेउं- । बृ॰ द्वि॰ २०९ बा ।
विउसवेउं- । बु॰ हि॰ २०९ बा।
-
विउसिद्धा- । आचा० ३८० ।
विउस्सगपडिमा-व्युरसर्गप्रतिमा-कायोत्सर्गकरणम्। अपि
37 I
विउस्सग्ग-कायोक्सर्ग: । ठाणा० १९५ । व्युत्सर्ग: ।
ठाणा० २०० । व्युरसगंः-निःसङ्गतया देहोपधित्यागः ।
भौप० ४५ । कायादीनां व्युरसगंः । अभिष्वङ्गता ।
भग० १८० । व्युत्सर्गः-निःसङ्गतया देहोपघिषयापः ।
ठाणा० १९२ । व्युत्सगंः-द्रव्यभावभेदभिष्ठो विविध
उत्सर्गः, योगसंग्रहे पर्व्वावंशतितमो योगः । आव० ६६४।
विउस्सग्गारिह-दश्रधा प्रायश्चित्ते पञ्चमम् । भग• ६२० ।
विउस्सति-विद्वस्यते-विद्वानिवाचरति । सूत्र० ३७।
विउस्सिय-विविधं-अनेकप्रकारं उत् प्राबल्येन श्रितः-
सम्बद्धः । व्युसितो वा । संसारे वा उसितः संसारान्त-
वर्त्तीति । सूत्र० ३७ ।
विउहित्ताण-व्यूह्य-प्रेयं । दश० १६७ ।
विओ-विदो विद्वांसः । वृ० प्र० ४२ स ।
विओगपणिहाण-वियोगप्रणिषानं-वियोगे दढाव्यवसायः ।
बाव० १८१ ।
विओसवित्तए-वितोषयितुं - उपशमयितुम् । व्य० दि०
२२२ वा।
विओसियं-विविधमवसितं पर्यसितमुपशान्तम् । सूत्रव
विकंथइज्जा-विकत्थयेत्-अत्यन्तं चमढयेत् । सूत्र० २४० ।
विकंपई-विकम्प्य-विमुच्य । सूर्यं० ८ ।

विकंप्रण]

विकंपण-विकम्पनं-स्वस्यमण्डलाद्वहिरवष्कणमम्पन्तरप्रवेः	विकरणकरण-विक्षेपणकरणम् । ज्ञाता० १५२ । विकरण
शनंवा। सूर्य०३३।	करित-अणेगखडकरेता । नि० चु० द्वि० १४९ अ ।
विकट −विक्रत−प्राशुकीक्रुतम् । वृ० ढि० १७२ अ । ब्य०	विकराल-भयानकः । उत्त० ३५८ ।
प्र० १९६ अ ।	विकल-विकलं-असम्पूर्णम् । भग० ३०५ ।
दिकटति -विकर्षयति । आव० ७०३ ।	विकहा-विरुद्धा-संयमबाधकरवे कथा-वचनपद्धतिः विकथा।
विकटापातो वत्तुं लविजयार्द्वपर्वतः । प्रश्न० १६ ।	ठाणा० २१०। विकथा-विरूपा कथा, अथवा स्त्रोमक्त-
विकदु~विदोषेण कटुकं विकटुकं औषधम् । वृ० प्र०	चौरजनपदकथा। ओघ० १५। कहाविवक्लभूता विकहा।
१६६ अ. ।	नि० चू० तृ० १ आ । विकथा परिवादरूपा ।
विकटुभ⊸परिमन्थ≔अनाचीर्णम् । बृ∙ प्र०१६४ अ ।	प्रश्न० १२०। विरुद्धा विनष्टा वा कथा विकथा।
शालनकम् । बृ ० प्र• १६५ आ । वीडको सालणं वा ।	क्षाव० ५८ । विकथा-स्त्रीकथाभक्तकथेत्यादिका । दञ्ज०
नि॰ चू दि॰ १४४ अ ।	११४ । विकथा-अनाराधना वाग्वृत्तिः । वृ० द्वि० ४०
विकड्रणा-बाह्वो गृहीत्वाऽऽकर्षणम् । बृ० तृ० ११३ (१) ।	स्य ।
विकता-विकरिता-विक्षेत्रकः । उत्त॰ ४७७ ।	विकहाणुओग-विकथानुयोगो- अर्थकामोपायप्रतिपादनपरं
विकत्थइ-विकत्थते-श्लाघोकरोति । दश० २४३।	कामन्दकवारस्यायनादि । सम० ४९ ।
विकत्थणा-विकत्थना-प्रशसा । पिण्ड० ४० ।	विकासियधार-विकोशितस्य । (?)
विकस्थते-जनसमक्षमुस्कीतंयति । उ०माञ्गा० ७१ ।	विकिचणयाए-विवेचना निर्जरा । ठाणा० ४४१ ।
विकत्थन-परपरिवादः । ठाणा० २६ ।	विकिचणिया-पारिष्ठापनिकी । आव० ५५३ ।
विकत्था-स्लाघा । दश० चू० १३९ ।	विकिच्चिका- । नि० चु० प्र० १८८ आ ।
विकद-असंगुप्तद्वारम् । व्य० द्वि० ४२० अ ।	विकिण्ण-विकीर्णः-व्याप्तः । जीवा० २२७ ।
विकप्प-विकल्पः-सस्यनिष्पत्तिः । वप्रकूपादिदेवकुलमवना-	विकिरि ज्ञमाण- इतस्ततो वित्रकीर्यमाणः । ज॰ प्र० ३६ ।
दिविशेषः । ठाणा० २१० । विकल्पः-प्रासादभेदः ।	विकुद्धिय-थिकुजानि कृग्वा । आचा॰ ३८१ ।
प्रश्व० ८ । थेरकप्पिया जति तिण्णि अत्धुरंति णिक्का-	विकुहुड-कुणालायां स्थितः द्वितीयो मुनिः । उत्त० २०४।
रणतो वा तणभोगं करेंति तो । नि॰ चू० प्र● १६१	विकुर्व-सिद्धान्तप्रसिद्धो धातुः । सूर्यं० २६७ । विकुर्व-
. आ । यानि पुनस्त्रिप्रभृतीनि संसारके प्रस्तारयति एस	विकिया । जीवा० ११९ ।
विकल्पः, यद्य अकारणे कारणमन्तरेण तृणाभाभोगं	विकुर्वितं-वेण्टकाद्याभरणेवाछङ्कृतम् । दृ० प्र० १७५ अ ।
क्रियते एषोऽपि विकल्पः, यत्पुनः कार्ये म्रुषिराणि अम्रु-	विकुंब्वणा-विकुर्वणा-भूषाकरगम् । ठाणा० १०४ ।
षिराणि वा ग्रह्णति एष भवति विकल्पः । व्य० दि॰	विकुस-विकुशः-बल्वजादयस्तृणविशेषः । ज॰ प्र० ९८ ।
२८७ अ ।	विकुशःबस्व(ल)जादिकः । अपैप० ९ । विक्रुशः बस्व-
विकप्पणा-कल्पना-विकल्पाः क्लृप्तिभेदाः । ज्ञाता०	जादिःतृणविशेषः । भग० २७८ । जीवा० १४५ ।
२१८ । विशेषेण छेदन विकल्गना । उत्त॰ ६३८ ।	विक्तूइए-विकिरतः । आव० २०४ ।
विकप्दखित्तकट्टा-विकम्पक्षेत्रकाष्ठा । सूर्य० १४० ।	विकूड-विकूटयेद्-प्रतिहन्मात् । विशे० ४३९ ।
विकया-विकृता-कृतव्रणा । ज० प्र. १७०।	बिकृतत्वक्-स्फुटितच्छविः । प्रश्न० ४१ ।
विकारण-कलकस्य पार्श्वतः स्थापनं । उद्ध्वंकरणं वा	विकृतविद्याच-वेतालः । प्रश्न॰ ५२ ।
तृणेषु सहरणं एकत्रमोलन, कम्बिकासु बन्धनछोटनम् ।	विकृत्य- । नंदी॰ १६७ ।
बैंज धें० ईई आ ।	विकोए-विकोचः । भग• २३६ ।
	EE)

विकोषण]

[विक्खेवणी

विकोपण-विकोपनं-प्रकोपनं झटिति तत्तदर्थव्यापकतया	ंबाहल्यम् । सूर्यं० ⊂ । विध्कम्भ:∽विस्तारः । जीवा०
्रमसरीभवनम् । पिण्ड० २७ । विकोपनंविपाक: ।	४० । विष्कम्भ:- उदरादिविस्तार: । प्रप्ना० ४२७ ।
- आगा० ४४७ ।	विष्कम्भं-प्रमाणाङ्गलप्रमेयः । अनु० १७१ । विष्कम्भः-
विकोविद–जो वा भणिओ अज्जो जइ भुज्जो २ सेवि-	आक्रीमणम् । वृ० प्र० २४७ आ ।
हिसि तो ते छेदं मूलं वा टाहामो, एसो विकोविदो	विवलंभइत्ता-विष्कम्म्य । आव० २२२ ।
भण्णति । नि• चू० तृ० १२१ अ ।	विवखंभओ-विकम्मतः-विस्तारमधिकृत्य । प्रज्ञा० २७५ ।
विकोसंत-विकोशन्-परानाक्रोशन् विगतकोशान्तो वा ।	विवस्तमबुड्डो-विष्कम्भवृद्धिः । सूर्य० ३८ ।
प्रश्न २० ।	विवखणं-विसूरणं । नि० चू० दि० १२२ आ ।
विकोसायंत-विगतकोशम् । प्रश्त० ८० ।	विक्खत्तं- । नि॰ चू॰ प्र० १८२ अ ।
विकोसियधारासि-विकोशितस्य-अपवीतकोशकस्य निरा-	विक्खय-विकृतं-कृतव्रणम् । भग० ३०५ ।
वरणस्य धारः-धाराप्रधनखड्गः । ज्ञाता० १३३ ।	विक्खरिज्जमाणं-विकोर्यमाणं-इतस्ततो विश्रकीर्यमाणम् ।
विवकतजोणि-ध्युतकान्ता-अपगता योनि: स्वयमेव यः	जीवा० १९२ ।
पृथिवीकायो वा । ओघ० १३० ।	विविखणं- । स्रोघ० १६६।
विक्कंति-विक्रन्ति-विक्रमं काग्ति-प्रभाम् । ज्ञाता० २११।	विक्खित्त-धर्मकथनादिना वा व्याक्षिप्तः । ओघ० १७६ ।
विदक-वृकः । जीवा० २६२ ।	विकीर्णं गोखुरक्षुण्णतया विक्षिप्तं धान्यम् । ठाणा०
विक्कम–विक्रमः–चङ्क्रमणम् । ज० प्र० ११० । विक्रमः	२७७ । विक्षिप्तम् । आव० २६२ ।
। जीवा॰ १३७ । विक्रमः-पराक्रमः । जीवा॰ २७० ।	विक्खित्ता-विक्षिप्ता-विक्षेगणम् । उत्त० १४१ ।
विक्रमः-पादविक्षेपः । जंब प्रव ४२६ । विक्रमः-चङ्कम	विक्षिप्ता । ओघ॰ १०६ ।
णम् । प्रश्न०७७ ः विक्रमं पुद्धः कारविशेषः । प्रश्न०४ ९।	विक्खिन्न-विकीर्ण-प्रसारितम् । भग० ६३१ ।
विक्रमः-सञ्चरणम् । सम० १५८ । विक्रमः-विशिष्टं	विक्खिरिह्याइ-विकीर्यते । आव० ६२५ ।
कमणं–क्षेत्रलङ्घनम् । भग० ४८० ।	विक्लिरेज्न-विकीरेत्-प्रजारयेत् । भग० ६३१ ।
विवकय-विक्रियः । आचा० ३२ ।	विविखरेज्जा-विकिरेद्-इतस्ततो विक्षिपेत्। उगा० ४२।
विक्कवया-विक्लवता-तच्छोकातिरेकेणाहारादिष्वपि निर	विक्खुग-अक्षाणकः । नि॰ चू॰ दि० १२२ आ ।
पेक्षता, असम्प्राप्तकामभेदः । दश० १९४ ।	विवसेव-विक्षेपः-अप्रयत्नेन रचितो इत्यादि सपादश्लोक-
विक्ताम-विक्राम:-पराक्रमः । और० २०।	चतुष्टयोक्तलक्षणः । प्रश्न ० १४० । विश्वेपःअधर्मद्वार-
विवखंभ-विष्कम्भः-विस्तरः । भग० ११९ । विष्कम्भः ।	स्येकविंशतितमं नाम । प्रश्न० ४३ । विक्षेपःयत्र
अनु० १८० । विष्कम्भः-विस्तरः । प्रज्ञा० ५९१।	बस्त्रस्यान्यत्र क्षेगणं वस्त्राञ्चलानां वा यत्रोद्धं क्षेपणम् ।
विष्कम्भः-विस्तारः । ठाणा० ६९ । विष्कम्भः-द्वारशाः	ओघ० ११० ।
खयोरन्तरं । ठाणा० २२७ । विष्कम्भम् । नंदीः ९१ ।	विक्खेवणि-विक्षेपणी-विक्षिप्यतेऽनया सन्नार्गात् कुमार्गे
विष्कम्भः–विस्तरः । ठाणा० ४५० । विष्कम्भः–पृथुत्वम् ।	कुमार्गाद्वा सन्मार्गे श्रोतेति विक्षेगणी, घर्मकथाया द्वितीयो
ठाणा० ४७९ । विष्कम्भः-पृथुत्वम् । ठाणा० ६८ ।	भेदः । दश० ११० ।
विष्कम्भो-विस्तारः । सम० ११४ । विष्कम्भो–	विवस्तेवणो-विक्षिप्यते-कुमार्गविमुखो विधीयते श्रोता
विस्तारः । ज० प्र• २७ । विष्कम्मः-विस्तारः	या कथया सा विक्षेपणो । औप॰ ४६ । विक्षिप्यते-
श्वरापरपर्याय: । ज॰ प्र० ६७ । व्यास: । ज॰ प्र॰	सन्मार्गात् कुमार्गे कुमार्गादा सन्मार्गे श्रोताऽनयेतिः
१९ । विष्कम्भः-बिस्तारः । प्रज्ञा० ४८ । विष्कम्भः-	विक्षेपणी । ठाणा॰ २१० ।
(۲٥٥)	

विक्रान्तभाट]

विगदूमिय-वृकैः-शृगालैवी ईषद् भक्षितम् । आचा० विक्रान्तभाट-- शूरः । दश० २३८ । विकिया-विकारो-विकृतिः विकरणम् । (?) । 388 1 विगद्धया-ध्वजा। जीवा० २१५। विक्रमः-विहारेण प्रभूतक्षेत्रव्याण्तिः । (?) । विगप्प-विकल्पो-व्याहतिः । विशे० ८८६ । विकल्तः-विक्षेव-तस्यैवाभिधेयार्थं प्रत्यनासक्तता । सम० ६४ । विखुडुती-कडति । आत्र० ७१० । देशविकल्पः, देशसम्बन्धी शस्यनिष्पत्त्यादिविचारः, देशकथाया: तृतीयो भेद: । आव० ५६१ (?) । विगंचण-विकिंवणं-त्यागः । ओघ० १४२ । विगप्पनियमः विकल्पो-व्य/हतिः, नियमो-निश्चयः, ततश्च विग-वृक्तम् । आचा० ३३८ । वृकः-ईहामृगः नाखर-ि दोषः । प्रश्नः ७ । वृकः - नाखरविशेषः । प्रश्न ० ४३ । पूर्वपदविकल्पोपलक्षित उत्तरपदनियमो यत्रासौ विकल्प-नियमः । विशे० ८८६ । वृकः-इहामृगः । ज० प्र० १२४ । वृकः-ईहामृगः । विगःपविगःप-विकल्गविकल्पः-विकल्ग्युक्तो विकल्गो प्रइन० १६२ । विगइ-विकृतिम । दशः २८ । विकृतिः-विकार: । यत्रासौ । विशे० ५८७। विगम-विगमः--विनाशः । आव० २८२ । भग० ५७। विगय-विगमः-वस्तूनोऽवस्थान्तरापेक्षया विनाशः । भग > विगइगय-विकृतिगतम् । दश• २८ । विगइपडिवद्ध~विकृतिप्रतिबद्धां अनुपधानकारो । बृ० तृ० ं१८ । विक्रतं-बीभरसम् । भग० ३०८ । विगत.— भोघतरुचेतनापर्यायादचेतनत्व प्राप्तः । प्रश्न ० १०८ । १०४ आ । विगइसहावा-विकृतस्वभावा । दशः २८ । विकृतं-बीभरसम् । अनुत्त० ६ । विग्तं-प्रनष्टम् । जोवा • विगई-विकृतिः । आव० ८१२ । १०७ । विकृतः । उपा० २० । वृकः-वरूकः । ज्ञाता० विगईगओ-विगतिगतः-विगतिजातः । आव० ४३८ । ६५ । विगईविवल्लियाहार-विगतिभिवंजित आहारो यस्य सः । विगयकप्पयनिभ-विकृतो योऽलझारादीनां कल्प एव कल्पकः-छेदः खण्डं कर्परमिति तात्पर्यं तिन्निभं -तत्सहृश-आव० ५६८। विगड-मृतः, देह: । जीवा० १०६ । विकटं स्यूरम् । मिति । उपा० २० । विगयगिद्ध-विगता गृद्धिविषयेषु यस्य सः विगतगृद्धिः-व्यः प्र० १६७ आ । विगडणा-अलोयणाणुपव्वी । नि० चू० तृ० १३५ आ । आशंसादोषरहितः । सूत्र • ११५ । विगत-विक्वतः-उत्वलुःतः-पृथवकृतः । प्रश्न० २१ । विगयजोवकलेवर-ममुच्छन्नमनुष्योत्त्रसिस्थानम् । प्रज्ञा० विगतमोसता-सत्यामृषायां द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४१०। 201 विगतरस-विरसं-पुराणधान्योदनादि । ठाणा० २९८ । विगयञ्चम-विगतधूम-द्वेषरुह्तिम् । प्रहत० ११२ । विगति-विकृतिः-विकारः । बृ० द्वि० २१६ आ । विगयभया-विगतभया अज्ञातोदाहरणे विनयमतिमहत्त-विगतिकय-वाति विगतीए कंतं। नि० चू० प्र० १९९ अ। रिकाशिष्या । आव० ६९९ । विगातगत-विगती वा जमि दव्वे गता तं। नि० चू. विगयसुग्गभुमय-विकृते-विकारवत्यौ भुग्रे-भग्ने इत्यर्थः। घ० ३४२ छ। ज्ञाता० १३३ । विगतो-विगारो । नि॰ चू० प्र० २१२ अ। खोरातियं विगयमिस्सिया--कस्मिश्चिद् ग्रामादिकं अनेष्वधिहेषु वा मृतेषु मनुष्येषु दशमृता अस्मिन्नद्येत्यादिकथन विगत-वोभच्छा विकृता वा गती, विविधा गती संसारे, असजमो । नि॰ चू० प्र० ३४२ अ । मिश्रिता । प्रज्ञा० २५६ । विगलग-विकर्त्तकः-प्राणीनामजिनापनेता । सूत्र० ३२९ । विगयमोहु-विगतमोहः-विगतवैचित्त्यः । उत्त० ४८१ । विगत्ता-विकत्ती-विकर्त्तयिता । भग० ७७७ । विगयविसया-विगतविषया-सत्यामुषाभाषाभेदः । दश•

(908)

विगयसत्थ]

[विग्गहगइ

- the second state of the	1
208 1	
विगयसत्थ-विगतस्वास्थ्यम् । ज्ञाताः १६६ ।	1
विगयलोगाओ- । ठाणा० ५० ।	
विगरण-विकरणं-खण्डशः कृत्वा परिष्ठापनम् । बृ० तृ०	
१५० वया ।	
विगरणरूबविकरणरूपः- लिगविवेकः । बृ० तृ ● ९० अ ।	1
विगल-विकलः-निरुद्धेन्द्रियवृत्तिः । प्रश्त० ४९ ।	
विगलणा-आलोयणा । नि॰ चू॰ तृ॰ २२ अ ।	
विगलिदिए-एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियः । ठाणा० ३१६ ।	
विकलान्यसम्पूर्णानि इन्द्रियाणि येषां ते विकलेन्द्रियाः-	
एकद्वित्रिचतुरेन्द्रियाः । व्य० प्र० ५ आ ।	
विगलिदियता-विकलानि रोगादिभिष्ठपहतानीन्द्रियाणि	
येषां तद्भावो विकलेन्द्रियता । उत्त० ३३७ ।	
विगलिदिया-विकलेन्द्रिया-बपञ्चेन्द्रिया । ठाणा० १०७।	
हत्यपायाइहि छिण्णा उद्विय ण णयणाय । दश्च चूं०	.
(3X)	
विगलि-अरण्यम् । मर० ।	
विगलितेंदिअ-विगलितेन्द्रिय:-अपनीतनासिकावीन्द्रिय:,	
पारदारिकादिः । दश० २४८ ।	
विगहा-विकयाः परविस्मापकविविधोल्लापडपा । उत्त•	
७१० । विकथा । आव० १०२ ।	
विगिच-वेविक्व-पृथवकुरु त्यज्ञ। आचा० १२७। त्यजा-	
पनय पृथक्कुरु । आव० १६० । विगिञ्च-वेविग्धि	
पृयक् कुरु। उत्तः १८६ ।	ļ
विगिचइ-त्यजति । ओघ॰ ४३ ।	
विग्चिएपरित्यज्यते । ओघ० १९६ ।	
विगिचण-विगिञ्चनं-परिस्थागः । ओघठ ४८ : परिष्ठा-	
पनम् । कोघ० ११५५ परिष्ठापनम् । बुं० द्वि० ९४ जा।	
रेयागः । आव० ६२८)	
विगिचणया-विवेचनिका-परिष्ठापनिका ।बृ० प्र• ८० अ।	İ.
विगिचणा-विवेकः । आव० ६४१ ।	
विगिचतु-विवेचयतु । आव० ६५७ ।	
विगिचन-सर्ववरिष्ठापनं परिष्ठापनस्पर्शनघावनानां सक्त-	'
वपागवन-तयपारण्ठापन पारण्ठापनस्परानवायनाना सङ्घ- रकरणं बा । बृ० तृ० १⊂३ं अ ।	
रकरण था । वृष्ठ पुठ रवर था। विगिवमाण-विवेचयन्-सर्वं परिष्ठापयत् । ठाणा०	
वचानजताज≕न्वजवय्∸तव पारण्ठाययपु । 01णाठ ৴ -	
1 6	10.

1 375

विगिचिअठर-विकिञ्चितव्यं-परित्याज्यम् । दश० ३९। बिगिचिउं-परिष्ठापनार्थम् । ओघ० १९७ । विगिचिउणं-परिष्ठाप्य । पिण्ड० ६५ । विगिचिल्लाइ-त्यज्यते । आव० ६४० । विगिचिय-परित्यक्तः । व्यः प्र० २१० छ । विगिचेज्जा-विभागेन विभजेत-निरूपयेत्। ओघ० १६१। विगिट्र -अष्टवर्षपर्यायः । व्य० प्र० २४० । विंशतिवर्षाणि । व्य० प्र० २४१ । पञ्चानां वर्षाणामुपरिपर्यायः विकृष्टः । व्यः द्विः ४५४ अ । विकृष्टम् । कोघ० ८८ । विगिट्रतव-विकुष्टतपः-यदष्टमादारम्य जायते तत् । वोघ॰ १६१ । विगिट्ठा-विक्रुट्रा-नगर्या दूर्वत्तिनी बहिर्वत्तिनी । राज० २ । विगिन्न-विकीर्णः-व्यासम् । प्रज्ञा० ८७ । विगोतगोत्र-अनगारः । सूर्यं० ४ । विगुता-निलंजः । नि॰ चू॰ प्र० ११० वा । विग्ठविया-विकुर्विता-वस्त्रायलङ्कृता । बृ॰द्वि० ६ आ । विगुव्वणा-विकूर्वणा-वैकिथकरम् । ठाणा० ३१६ । विगोविओ-विगोपितः-लघू हतः । आव० ७०३। विगोवित-विकोविदो-विशेषेण साधुसामाचारीक्रुशलः । बृ० द्वि० १९४ आ । विग्गह-विग्रहः-वक्रम् । भग० ५४ । विग्रहः आकृतिः । भग० १४४। विग्रह:-शबोरं, आकार: । भग० २४९। विग्रहः--वर्त्रं लघुं सङ्झिप्तम् । भग० ६१६ । विग्रहः । आव[्] १०२ । विग्रहं∽कल्रहम् । विशे० ६३३ । विग्रहः वक्रणमनः । ठाणा० १७७ । विग्रहे-वक्रगतौ च तस्य सम्भवाद् गतिरेव विग्रतः, विशिष्टो वा ग्रहो-विशिष्ट-स्थानप्राप्तिहेरभूता गतिनिग्रहः । भग० ११६ । विग्रहः-क्रमरिव गन्तव्यक्षेत्रातिकमरूपः । ज॰ प्र॰ ४०२ । विग्गहकंडए-विग्रहो-वक्रं कण्डकं-अवयवो विग्रहरूपं विग्रहकण्डकं ब्रह्मलोककुर्प्परः । भग• ६१६ । विग्गहगइ-विग्रहगतिः वक्रगतियंदा विश्रेणि व्यवस्थित-

विग्गहगइ–विग्रहगतिः वक्रगतियंदा विश्रेणि व्यवस्थित-मुत्पत्तिस्थानं गन्तव्यं भवति तदा । ठाणा० ५६ । वक्रः तत् प्रधाना गतिः विग्रहगतिः । भग० ५१ : दिपहुगतिः— गतिभेदः । भग० २५७ ।

(992)

विग्गहगय]

विग्महगय-विग्रहगतः । विशे० २४४ । विचारित-परिभावितः । नंदी० १५९ । विचाल-अन्तराल: । ज॰ प्र॰ १८२ । । ठाणा० ५६ । विग्गहाति-विचितिय-विचितितं कृतम् । उत्त० ३८४ । विग्गहिय-वैग्रहिकः शरीरानुरूपः । प्रश्न० ८३ । विचिकित्सा-चित्तविष्लूतिः । आचा० २२१ । विचिकित्सा-विग्गहिया-विग्रहिता-मुष्टिग्राह्या । जीवा० २७७ । शङ्का । आचा० २२३ । विचिकित्सा-मिथ्यादुष्कृतम् । विग्ध-व्याघ्रः नाखरविशेषः । प्रश्न० ७ । आव० ७६१ । विग्धमडे-व्याघ्रमृतः । जीवा० १०६। विग्धय-वैगान्नः-व्यान्नापत्यम् । प्रश्न० २१। विचिकित्सित-फल प्रति शङ्कोपेतः । ठाणा० १७६ । फल प्रति शङ्कमान् । ठाणा > २४७ । विग्धिय बृहित: । बृ तृ॰ ६५ अ । विचिकिल-मछिका । ज॰ प्र॰ २६४ । मझिका । ज० विग्रह-अवग्रहः । तत्वा० २,२५ । विशेषेण ग्रहह्यतेऽने . नाष्ट्रप्रकारं कम्मं । (?) । विग्रहः । नंदी० १०४ । No 226 1 विचित्त-वेणुदालेद्वितीयो लोकपाल: । ठाणा० १९७ । विग्रहः–शरीरम् । आव० २४० । चतुरिन्द्रियजीवविशेषः । उत्त० ६९६ । विचित्रः-विचित्र-विद्याओ-विधातः गुणानां, अन्नह्मणस्त्रयोदशमं नाम । वर्णोपेतः । जीवा० २६७ । विचित्र:-विचित्रकूटः पर्वतः সঞ্চ হে । विघाटयति-विषाट्य । जीवा• २१४ । विशेषः । प्रहन० ६६ । विचित्रं आलेखः । जीवा० १९६ । विधरा-विगृहा । आव० २६२ । विचित्रकूट: । भग० ६१४। उस्सुत्तं पन्नवेंतो वि एस बिघुटुं-विघष्टं-विरुपघोषकरणनु । प्रश्न० ४६ । मुजमाणं। नि० चू० द्वि० २५ व । नानावर्णः । नि० चू० प्र० २२६ व । विदीप्तं-विचित्रम् । उपा० २९ 📭 विघुट्ठपणिज्जणं-विघुष्टानां एते पापाः प्राप्नुवन्ति स्वकृतं दोहि तिहि वासव्वेहि। नि० चू॰ प्र० २५३ म । पापफलमित्यादि वाग्मिः संशब्दितानां, प्रणयनं वध्य-विचित्तकुड-विचित्रकूटपर्वतः । ज॰ प्र० (?) । भूमित्रापण विघ्रुष्टप्रणयनम् । प्रक्त० १७ । बिचित्तरगेवत्थ-विचित्रनेपध्यः । आव० ३४५ । विघ्नविद्रावण-मङ्गलं-शान्तिः । बिशे० २२ । विचित्तपक्ख-वेनुदेवस्य चतुर्थों लोकपालः । ठाणा० विघ्नविनायकः-। विशे० २ । विघ्नाः-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । १९७। विचित्तपक्लो-विचित्रपक्षःचतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः 🕽 विचकिल -माल्ययोगविशेषः । आचा० ६१ । जीवा० ३२ । बिचित्रपक्षः चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रजाम विचमी-विचर्चिका-विपादिका । बू॰ द्वि० १०१ अ । ४२ । विचय-निर्णयः । ठाणा० ४९१ । विचित्रपट्रक-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ । विचरण-अर्थाद् व्यञ्जने व्यञ्जनादर्थे तथा मनःप्रभू-विचित्तमाला-विचित्रमाता-हुसुमस्रक् । भग० १३२। विचित्तवत्थाभरण-विचित्र'णि वस्त्राणि आभरणाति च तोनां -योगानामन्यतरस्मादन्यतर्रास्मांस्नति 🖉 विचारः । यस्य वस्त्राण्येव वाऽऽभरणानि-भूषगानि अवस्थाभरणानि-ठाणा० १९१ । विचरित-इतस्ततः स्वेच्छया प्रवृतः । जीवा० १२३ । अवस्थोचितानीरयर्थों यस्य स तथा । ठाणा० ४१८ । विचर्चिका-क्षुद्रकुष्ठम् । आचा० २३४ । क्षुद्रकुष्ठम् । विचित्तवोणा-ताद्यविशेषः । ज्ञाता० २२९ । विचित्ता-विचित्रा-षष्ठो दिक्कूमारी । ज० प्र० ३८३ । प्रहन० ४१ । सप्तमं क्षुद्रकुष्ठम् । प्रहन० १६१ । विचार विचारः अवकाशः । राज० ११६ । विचित्रा-विविचा विविक्ता । प्रश्न० १३९ । विधित्रा-उद्धं लोकवास्तव्या दिक्कुनारी । आव० १२२ । कप्प+ विचारभूमि–विहारभूपी-पुरीषोस्तर्गभूमि: । व्य∙ द्वि० ह अ । विचारभूमिः-स्यण्डिलभूमिः । आव० ७६५ । डिया। नि० चू० तु• ४० आ। 'विचित्ताउसण्णकिण्ण-विचित्रा एकान्तसंविग्ना किन्तू विचारभूमीं-। विशे० १३९ ।

(९७३)

विचित्रकूट]

अवसन्तकोर्णोऽवसम्नब्यापूः । व्य० द्वि १९ आ ।	विच्छिन्नावधिः- । प्रज्ञा० ५४२ ।
विचित्रकूट- । ठाणा० ७४। ठाणा० ३२६ ।	विच्छिप्पमाण-विशेषेण स्पृश्यमानः । भग० ४८३ ।
विचित्रसूत्रता-स्वपरसमयविविधोत्सर्गापवादादिवेदिता ।	विच्छुओवृश्चिकः । आव० ४९७ ।
उत्तः ३६ :	विच्छुभ-विक्षिप निष्काशय । प्रश्न० २० ।
विज्ञ-मध्यम् । बृ॰ तृ॰ १४८ अ । औघ॰ १२२ ।	विच्छु प-वृश्चिकः-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।
विद्या- । नि० चू० प्र० १६२ छ ।	बुश्चिक:-वृश्चिकप्रधाना विद्या । अनाव० ३१⊏ ।
विच्चामेलणा-(देसीभाषा) मरहट्टविसये चोटि । नि॰ चू०	विच्छुयड त-वृश्चिकडङ्कः-तत्पुण्छकण्टकः । प्रश्न १६ ।
प्र∘ २६४ झा।	वृश्चिककण्टकः । ज्ञाता० २०४ ।
विद्यामेलिय-पदवाक्यावयवरूपा बहवः पल्लवास्तीविमिश्रं	विच्छ्रयलंगोलसंठिए-वृश्चिकलाङ्गु नर्सरियतं-मूलनक्षत्रसं
व्यत्या झेडितम्, अथवा अस्थानच्छिन्नप्रथितं व्यत्या झेडितम्	स्थानम् । सूर्यं० १३० ।
विशे० ४०६ । व्यत्याम्रेडित-यदस्यानेन पट्टघटनम् ।	विच्छुरित-कतकखचितम् । जीवा० २१३ । खचितम् ।
बुरु प्र• ४६ अ।	जब प्रब २७१ ।
विच्छर्–विक्षितः विविध–अनेकप्रकारेण कूटपाशादिना	विच्छेद-विविधप्रकारो वा च्छे ः । नि०चू०प्र० २४६आ ।
क्षतः-परंवशोकृतः, अमं वा ग्राहितः । सूत्र० ७२ ।	विजए-नमिनाथपिता । सम० १४१ । तृतोयचकीपिता ।
बिरु अहुइत्ता-विरुद्धर्दयित्वा-भावतः परित्यज्य । राज०	सम० १४२ । एकादशमचक्रीपिता । सम० १४२ ।
१२२ ।	आगामीन्यामुरमप्पिण्यां तीर्थकृत् । सम० १४४ । बलदेव-
विच्छड्डिय-विच्छह्तिः-स्यक्तः । राज० १४६ । विछदितः-	वासुदेवपूर्वभवनाम । सम० ११४ । विजयः-मृगग्रामनगरे
हयक्तः । ज॰ प्र॰ २३२ । विच्छर्दितं-विविध-	क्षत्रियो राजा । विपा० ३४ । विजयः-शालाऽटव्यां चौरप-
मुज्झितं बहुलोकभोजनत उच्छिष्टावशेषसम्भवात् विच्छ-	ल्यां चौरसेनापतिः। विपा० १६। विजयः-जय एव विशिष्ट
दितं वा विविधदिच्छित्तिमत् । भग० १३५।	तरः प्रचण्डप्रतिपन्थादिविषयः । क्षोप० २४ । विजयः-परे
विच्छदित-परिशाटितम् । प्रश्न० १४४ ।	षामसहतानानामभिभवोत्वादः । जोवा० २४३ । विजयः-
विच्छवि-विच्छविः-विगतच्छायः । जोवा० ११४ ।	अम्युदयः । प्रज्ञा० ६९ । विजयः-सप्तदशममुहूर्त्तनाम ।
विच्छाणी-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा॰ ३२ ।	सूर्यं० १४६ । विजयः-समृद्धिः । ठाणा० ४९१ ।
विच्छिदणं-बहुबार सुट्ठु वा छिदणं । नि० चू० प्र०	विजयः-अम्युदयः ! सूर्य० २६३ । चम्बूपूर्वस्यां द्वारम् ।
र्षे ६ स ।	ज० प्र० ४७ । विजय:-लोकोतरीयतृतीयमासनाम ।
न्निच्छिदेल्ला-विच्छिन्दाद्-विविधप्रकारैक्छेरं कुर्याद् ।	ज॰ प्र॰ ४६० । विजयः-भुहूतनाम । जं॰ प्र॰ ४६ ।
Addo 25 1	उर्द्ध लोके बादरपुढवीकायस्थानम् । प्रज्ञा० ७१ । वि जय:-
विच्छिए-वृश्चिकः-चतुरिन्द्रियभेदः । उत्त० ६९६ ।	दितीयो बलदेवः । साव० १५६ । विगयः-प्रनन्तजिन-
विच्छि।त-भक्तिः । जीवा० ३७९ ।	प्रथमभिक्षादाता । आव॰ १४७ । विजय।-नमिपिता ।
विच्छन त्ति-विच्छिन्न करोति दूरे व्यवस्थापतीस्यर्थः ।	क्षाव॰ १६१ । विजयः-जयचक्रिपिता । आव॰ १६२ ।
ठाणा० ३०४ ।	राजगृहे तस्करः । ज्ञाता० ७६ । विजयः–अभिभवो
विन्छन्न विस्तीणं उद्धर्वाधोपेक्षया । जोवा० २७१ ।	त्पादः । राज॰ २३ । सिंहगुफायां चौरशेनापती ।
विच्छिन्नत्रा - वब्कम्भतः । भग० ६०४।	ज्ञाता० २३६। विचीयते-निर्णीयते । ठाणा० १९० ।
विच्छिन्नससारवेयणिज्ज -ध्युच्छिन्नचतुर्गतिगमनवेद्यकर्म	विजय:–द्वितीयो बलदेवः । सम० ८४ । विजय:–
हया उद्यक्षता अस्त्रवानीयः । भग० १११ ।	पृथिवीसाधनव्यापारः । सम० ६५ ।
.	-

बिलओ]

विजओ-विजयः-चन्द्रसूर्ययोगादिविषयो निर्णयः । सूर्य०	ञ्चाता॰ २१४।
 ३ विजय:-अम्युदयः । वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका । 	विजयदानगुरु-आनन्दविमलसूरिपट्टभूषणः । ज० प्र॰
जीवा० १७५ । वित्रय:-अम्युदय: । जीवा० ३७९ ।	XX3 1
विजयः-ऌवालवोदाहरणे जाचार्यशिष्यः । आव० ७२१ ।	विजयदूस-विजयदूष्य-वितानकरूपं वस्त्रम् । ठाणा०
विजयो–स्त्रिंशतो मुहूर्तानां मध्ये मूहूर्त्तः । ज्ञाता० १३३ ।	२३२ । विजयदूष्यं वस्त्रविशेष: । जीवा० २१० ।
विजह-परित्यक्तः । जीवा० ९७ । रहितः । व्य० प्र०	विजयदूब्यं वितानकरूपो वस्त्रविशेषः । ज॰ प्र॰ ४५ ।
६७ अ । परित्यक्तः । बृ० तृ० ४७ अ । परित्यक्तः ।	विजयदूष्यं-वस्त्रविशेष: । राज० ३८ ।
अयोघ∘ १०३ ।	विजयदेवसूरि–विजयसेनसूरिपट्टयुवराजः । ज० प्र० ५४५।
विजणा-जनसम्पातरहितः । बृ० तृ० १६९ अ ।	तिज यदेवा –मण्डिकमौर्यपुत्रमाता । आव० २११ ।
विजत-वित्रयः-समृद्धिः । ठाणा० ४९१ ।	विजयद्वार-जम्बूद्वीपसम्बन्धिनः । पूर्वदिग्व्यवस्थितः द्वारः
विजयंता-वैजयन्ती-अष्टमा रात्री । सूर्य० १४७ ।	। सम॰ १६ । ठाणा० ७४ ।
विजय-अभ्युदयस्तत्संसूचिका वैजयस्यभिधाना या पताका ।	विजयपुर-कनकरथराजघानी । विपा० ७५ । नगरं
वैजयन्तीनां पार्ध्वकणिका । जीवा० १९५ । शास्त्री-	वासवदत्तराजधानी । विपा० ९५ । सुमते: प्रथमपारण-
यतृत्तीयमासनाम । सूर्यं० १४३ । गाथापतिविशेषः ।	कस्थानम् । आवः १४६ । पद्मावतीविजये राजधानी ।
भग० ६६२ । विजयः-पोलाज्ञपुराधिपतिः । अन्त० २३ ।	জ০ স০ ३१७ । তালা০ ৭০ ।
जम्बूढीपविजयद्वाराधिपदेवः । ज० प्र०२७३ । जम्बू.	विजयमित्त-विजयमित्र:-वणिग्ग्रामे सार्यवाहः । विपा०
दिपे प्रथम द्वारम् । सम० ५५ । विजयः- अम्युदयः ।	४६ । विजयमित्रः-वर्द्धमानपुरे नृपतिः । विपा० ५५ ।
जोवा० २०६ । अम्युदयः । जब् प्र• ५४ । विजयो	विजयमित्रः-वणिग्यामे सःर्थवाहः । विपाठ ५१ ।
नाम सर्वकार्यप्रसाधको योगः । ज० प्र॰ २७४ ।	विजयवद्धमाण-विजयवद्धमानः-शतद्वारनगरे खेटविशेष: ।
अम्युदयः । राज० ६९ । जम्बूद्वीपस्य प्रथमं द्वारम् ।	विपाः ३९ । विजयवद्धंमानः-वद्धंमानपुरे उद्यानम् ।
ठाणा० २२४। अनन्तनाथप्रथमभिक्षादाता । सम०१४१।	विपा० ६६ ।
विचयः-निर्णयः । भग० ९२६ । विचीयते मृग्यते विचयः ।	विजयविजइय-विजयवैजयिको-अतिशयेन विजयो विज-
सूत्र० ३१८ । चक्रवतिविजेतव्यः क्षेत्रखण्डः । ज्ञाता०	यविजयः सप्रयोजनं यस्यां सा । ज॰ प्र॰ १९४ ।
१२१ । गन्धहस्तिविशेषः । ज्ञाता० १०१ । तालोदु-	विजयवेजइय-अतिशयेन विजयो विजयविजयः स
घाटिन्यवस्वापिन्यादिभिरूपेतः चोर: । व्य० प्र २४०	प्रयोजनं यस्याः सा बिजयवैजयिकी । भग० ५४५ ।
अ। चौरविशेष: । व्य० प्र० २४० विजयःचौरः ।	विजयवेजयति-विजयवंजयन्तीः-पताकाविशेषः । सूर्य०
च्या० प्र० २९५ व्या ।	२६३ ।
विजयवोस-विजयघोष:-ब्रह्मगुणनिरूपेण जयघोषविप्र-	विजयवेजयंतो-विजयः-अभ्युदयस्तरसंसूचका वैजयन्त्य•
अता । उत्त ५२० ।	भिधाना या पताकाः, अथवा विजय इति वैजयन्तीनौ
विजयचोर-माकन्दीजातौ चौरः । जाता० ११६ ।	पार्श्वकणिका उच्यन्ते तरंप्रधाना वैजन्यन्त्यो विजयवैजन
विजयढक्का-यस्याः शब्दः समस्तनगरव्यापी समस्तब्क.	यन्ती पत्ताका । जीवा० १७५ । विजयवं जयन्ती-विजयभ
न्धावारव्यापी च स । प्रज्ञाध ३०० ।	अम्युदयस्तसंचूचिका वैजयन्त्यभिधाना पताका विजयः-
विजयते –विजयकः-पुण्डरीकिण्यां कोऽपि राजकुमार: ।	वैजयन्ती विजया वैजयन्तीनां पाइर्वकणिका पताका
विपा १४।	एव प्रधाना वैजयन्ती विजयवैजयन्ती । जीवा० ३७९ ।
विजयदर्शमी - ज्ञाताधमं ध्याटीकायाः पूर्णता दर्शका तीथिः ।	पताका । ज्र ० प्र ० ५४ ।
(९७४)	

विजयसेनसूरि]

(९७६)	
विज्ज वंदा-वंदाशाःत्रे चिकित्सायां च कुशलः । विपाठ	विज्जाअणुप्पवाय-यत्रानेकविधा विद्यातिशया वण्यंन्ते
विज्जंपिल-बीजमिव । पड॰ ११-३६।	उत्त॰ ३३७ । विद्वानू-जानन् । उत्त॰ ४४६ ।
विजोयते-अधिगमदारेण पारंचता क्रियते । ठाणा० १६० ।	वाऽक्षरपद्धतिर्वा विद्या । पिण्ड० १४१ । विदित्वा ।
∎लराज्ञी जेव्ठकूमारः । पिण्ड० ४७ ।	रूपा । उत्त॰ ३४४ । ससाधना स्त्रीरूपदेवताधिष्ठिता
विजितसमर-आधाप्रतिश्रवणहष्टान्ते गुणतमृद्धनगरे महा	विज्जा। नि०चू। दि० ४४ अ। विद्या-सम्यक्शास्त्रावगम-
विजिओ-विजितः-पराजितः । आचा० ५४ ।	तो विज्जा, इस्विपुरिसामिहाणा विज्जामंता, ससाहणा
विज्ञहणा-विहान-परिस्वागः । ठाणा॰ १४० ।	पिण्ड० १२१। लेहादियासउपरूपपज्फ्तवसाणा बावत्तरिकला
चित्रल-विगयं जलं जत्य चिक्खल्लो । दश० चु० ७४।	स्रोरूपदेवताघिष्ठिता, ससाधनाबाऽक्षरविशेषपद्धतिः ।
	अत्यन्तापकारिभावतमोभेदकम् । दश्र० ११० । विद्या-
विजयेण-विजयेनः परेषामसहमानानामभिभावकस्वरूपेण ।	देवता स्त्रो सा विद्या संसाधना । आव॰४११ । विद्या-ज्ञानं
विजयातो- । ठाणा॰ ५० ।	विद्या-प्रज्ञाप्त्यादिका । औप० ३३ । विद्या, यत्र मन्त्रे
विजयाइ-बाद्यविशेषः । ज॰ प्र॰ ११८ ।	पूर्वी । ज्ञाता०७ । विद्या–प्रज्ञाप्त्यादिका । प्रक्ष० ११६ ।
राज० ६६ ।	उत्त० ४४२ । विद्या-प्रज्ञप्त्यादिदेवताधिष्ठिता वर्णातु-
विशेषः । उत्त० ४९० । वैजयन्तीनां पाद्यंकणिकाः ।	उत्त० ३६२ । विद्यतेऽनया तत्त्वमिति विद्या-श्रुतज्ञानम् ।
आव० १६२ । विजयः आश्रयः । दश० २०४ । औषधिः	तत्त्वज्ञानादिमका । उत्त • २६२ । विद्या-सच्छास्त्रारिमका ।
अजितमाता । आव०१६० । विजया-सुदर्शनबलदेवमाता ।	विचित्रमन्त्रारिमका । उत्त० २६७ । वेदनं विद्या-
बैजयन्तीनां पहर्वकर्णिका । जीवा० २०९ । विजया-	श्रुतम् । भग० ७९४ । विदन्त्यनया तत्त्वमिति विद्या
सम• १५२। इङ्गालस्य प्रथमाऽग्रमहिवी । भग० ५०५ ।	विज्जा-विद्या-तत्त्वपरिच्छेत्री । आचा० १५९ । विद्या
प्रमाणाङ्गुन्न प्रमेया । अनु० १७१ । पञ्चमबलदेवमाता ।	अ । पंकिलम् । बृ० प्र० १४ म् अ ।
२०७। औषधिविशेषः उत्त० ४९०। विजयपर्वता	नि० चू० प्रः ११४ अस् । कर्दमाकुलम् । बृ० तू० ७ ।
आव॰ १२२ । पाइवस्तिवासिनो प्रव्र'जिका । आव॰	स्तिग्धकर्दमाविलस्थानम् । ज० प्र० १२४ । विगतं जलं ।
सूर्यः २६३ । पूर्वादिग्रुवकवास्तव्या दिक्कुमारी ।	अ।। उदगविलिपिलं। नि० चू० द्वि• १२६ अ। विजलं-
सप्तमी रात्री । सूर्य० १४७। वैजयन्तीनां पार्झ्वकणिका ।	कर्दनः। दश० १६४। सिढितकद्दंमो । नि० चू० प्र० ११२
४६१ । गाथापतिनामग्रमहिषी । ज॰ प्र॰ ४३२ ।	४११ । कर्दमः । आव० २७४ । विजलः-विगतजलः-
मारी। जं॰ प्र॰ ३१२ । रात्रेनीम । ज॰ प्र॰	विज्जल कर्दमः । बाचा० ३३८ । पिच्छलम् । आचा०
ज॰ प्र० ३१७। पोरस्त्यरूचकवास्तव्या पञ्चमा दिक्कु-	विङ्जय-वैद्यकम् । ओघ् ० १९८ ।
कर्णिका । जठ प्र० १४ । वप्रविजये राजधानी ।	विपा॰ ४० ।
पपातिके एकमेद: । प्रज्ञा० ६९ । वैजयम्तीनां पार्श्व-	विद्धपुत -वैद्यपुत्र:-वैद्यगास्त्रविकित्साकुश्वलस्य पुत्र: ।
वंजयन्तीनां पार्श्वंकर्णिका । जोवाक ३७९ । अनुत्तरो-	विद्यगुवायं-द्शमं पूर्वम् । ठाणा० १९९ ।
दिग्भःव्यज्जनपर्वतस्य पूर्वस्यां पुरुकरिणी । जीवा० ३६४ ।	वर्तिना देवाः । भग० १९५ ।
सम० १५२ । खाद्यविशेषः । जीवा० २७८ । उत्तर-	विद्युकुमारा-विद्युक्तुमाराः, सोमस्याज्ञोष गतव वननिर्देश-
सिविका । सम० १४१ । पञ्चमचक्रीणो स्त्रीरत्नम् ।	विद्युए-विद्यते । दश० १२४ ।
अञ्चनकपर्वते पुष्करणी । ठाणा० २३१ । पद्मप्रभोर्दीक्षा-	विज्जई-विद्यते घटते । दश० ४० ।
विजया-इङ्गालमहाग्रहस्य प्रथमाऽग्रमहिषी ।ठाणा० २०४ ।	भिन्नः । राज० ११८, ११९ ।
विजयसेनसूरि-होरविजयसूरिपट्टघर: । ज॰ प्र॰ ५४४।	४० । वेद:-धागमो-लौकिकलोकोत्तरिक्कुप्रावचनिकभेद

विज्जाइसय]

तदिद्यानुप्रवादम् । सम० २६ ।	विञ्जुगाहावती-बामलकल्पायां गाथापतिविधेषः । ज्ञाता०
विज्जाइसय-विद्यातिशयः । दश• १०१ ।	7×8 I
विज्जाचारण-विद्याचारणः विशिष्टाकाशगमनसब्ध्यियुक्तः ।	विङ्जुत्ता-वयरोयणेग्द्रस्य तृतीयाऽप्रमहिषी । ठाणा०
प्रश्नः १०६ । अतिशयचरणसमर्थः । प्रज्ञाः ४२४ ।	Sog 1
विज्ञाचारणविणिच्छओ-विद्यावरणविनिश्चयः-ज्ञानच-	विङजुदंतदोव - अन्तरद्वोपः । ठाणा० २२६ ।
रित्रफजवनिश्चयप्रतिपादको ग्रन्थः । नंदी० २०४ :	ु विड्जुदंता-विद्युदन्तनामा अन्तरद्वोपः । प्रज्ञा० १०।
विज्जाचारणा-विद्या-श्रुतं तथा पूर्वगतं तत्कृतोपकादा-	विज्जुदारिया-विज्जुगायापतिदारिका । ज्ञाता० २११ ।
आरणा विद्याचारणाः । भग० ७९३ ।	विज्जुदेव-विद्युद्देवः । आचा० ३८६ ।
विज्ञाणुओग- सम०४६।	विङ्जूपभ-विद्युत्प्रभः वक्षस्कारः । ज० प्र०३५५ ।
विद्धाणुप्पवाय-विद्या-अनेकातिषयसम्पन्ना अनुप्रवदति-	विद्युत्प्रभः पर्वतविशेषः । प्रज्ञा० १५६ । विद्युत्प्रमः-
साधनानुकूल्येन सिद्धिप्रकर्षेण वदतीति विद्यानुप्रवादम् ।	द्रहनाम । ज॰ प्र॰ ३०२ । विद्युत्प्रभः द्रहनाम । ज॰
नंदी॰ २४१ ।	प्र॰ ३५४ । ठाणा० ७१, २२६, ३२६ । विद्युत्प्रभं-
विज्ञापुरिसा-विद्यापुरुषाः-विद्याप्रधानाः पुरुषाः । उत्त०	वक्षस्कारपर्वत: । ज॰ प्र॰ ३०८ ।
२६३ ।	विज्जुपभक्तूड-विद्युत्प्रभवक्षस्कारनामकूटः । जं॰ प्र॰
विञ्जामंतचिगिच्छगा-विद्यामन्त्रचिकित्सकाः-विद्यामन्त्रा	3XX 1
म्यां उक्तरूपाम्यां व्याधिप्रतिकत्तरिः । उत्त० ४७६ ।	विज्जुः पमदह - । ठाणा० ३२६ ।
विज्ञावलिओ-विद्याबली । क्षाव॰ ३१८ ।	विज्जुप्पमा- । ठाणा० ५० ।
विज्ञासिद्ध-विद्यासिद्धः । आव० ४०१ । विद्यासिद्धः	विज्जुभवण-विद्युद्भवनम् । आव० ७३५ ।
आर्यंखपुंटवत् । दश्व० १०३ । विज्ञापभावेण सावाणु-	विड्जुमई-विद्युन्मती-गोध्ठीदासी । आव० २०१ ।
ग्गहसमत्थो । नि० चू० द्वि १०० झ ।	विद्युन्मती चित्रस्य खघुदुहिता ब्रह्म क्तपरनी । उत्तञ
विज्ञाहर-विद्याधरः-प्रज्ञप्त्यादिविविधविद्या विशेषधारी ।	३७९ ।
धौप० २९ ।	विज्जुमाला-विद्युन्माला-चित्रस्य ज्येष्ठा दुहिता ब्रह्म-
विज्जाह रजमलजुयल -विद्याधरयमलजुगलम् । जीवा०	दत्तपरनी । उत्त॰ ३७९ ।
1 338	विज्जुमाली-विद्युन्माली-पश्वरौलाघि गतिव्यंन्तरः । अवि०
विज्जाहरसेढोओ-विद्याधरश्रेणी-विद्याधराणां आश्रय	२९६ । अक्खो । नि० चु० प्र• ३४५ अ ।
भूतः । ज॰ प्र॰ ७४ ।	विञ्जुमुह–विद्युन्मुखनामाऽन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
विङ्जाहरा-विद्याघरा-वैताट्यादिवासिनः । ठाणा०३४७।	विङजुमुहदीवे-ठाणा० १२६ ।
ऋद्धिप्राप्तविशेष: । प्रज्ञा० ५५ ।	विज्जुमेह-विद्युरप्रधान एव जलवजित इत्यर्थः, विद्युन्नि-
विउजु-अमुरेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०३ ।	पातवान् दा विद्युन्निपातकार्यकारी जलनिपातवान् वा मेधः
विशेषेण द्योतते दीप्यते इति विद्युत् । उत्त० ४९०।	भग० ३०६ ।
विङ्जुक-विद्युत् । सोघ० २०१ ।	विज्जुय-विद्युत् प्रसिद्धः । भग० १९५ ।
यिज्जुकुपारा-विद्युत्कुमार:-भुवनपतेर्भेदविश्रेषः । प्रज्ञा »	विऽजुया-धर्मंकथायाः तृतीयवर्गे अध्ययनम् । ज्ञात्री०
£ E 1	2211
विञ्जुकुमारिओ-विद्युत्कुमार्यः-इशानस्याज्ञोपपातवचननि	विज्जुयाइत्ता-विद्युत्कत्ती । ठाणा० २७० ।
र्देशवक्तिन्यो देव्यः । मग० १९५ ।	विज्जुल-कामिकतीर्थवृक्षविशेषः । विशे० ४१० ।
(अल्प॰ १२३) (९	99)

वज्जलयाचञ्चल]

[विडुरी

विज्जुलयाचञ्चल-विद्युल्लताचश्वलः । उत्त० ३२६। **विट्रो-**विष्टिः, करणविशेषः । जं० प्र० ४**९**३ । विञ्जुलयाचञ्चलग्गजोहाल-विद्युत्नतेवे चञ्चलाऽप्रजीह्वा विडंग-विटङ्कः-कपोतपाली । प्रश्न० ८ । विटङ्कः-कपोत-यस्य सः विद्युल्तताचञ्चलाग्रजोव्हाकः । आव० ४६६ । पाली ! जीवा० २६९ । विटण्कः---कपोतपाली । जञ विज्जुयारति-विद्युतं करोति । जीवा० २४८ । प्र० १०७ । विज्जूसिरिभरिया-दिञ्जुगाथापतेर्भायां । ज्ञाता० २५१ । विडंबग-विडम्बकः विदूषक:-नानावेषकारी । जीवा० विज्जू-ईशानेन्द्रस्य चतुर्था अग्रमहिषो । ठाणा० २०४ । २८१ । विडम्बक:-विदूषक: । औप० ३ । सोमदेवेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषा । भग० ४०५ । विद्युत् विडंबिय-विडम्बित-विवृतं शोभितम् । ज० प्र० ५२७ । जीवा० २९ । विद्युत् । प्रज्ञा० २९ । विडबेइ-विडम्ब्यति-विवृतं करोति । भग० १७५ । विङजुखाय-अग्डो भण्णइ । नि० चू॰ द्वि० ५२ अ। ৰিভ– । नि० चू० प्र• २६९ आ । विज्ञिहिय-मिश्रितं-ध्याप्तम् । ज० प्र० १७० । मिश्रितं-विडओलग-षाडिः । ओघ० ४४ । व्याप्तम् । भग० ३०८ । विडक-विटङ्कः-कपोतपाली वरण्डिगाघोवर्ती अस्तरवि-विऽफडियमच्छा-मत्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ । शेषः । ज्ञाता० १२ । विज्ञल-विह्वलं-अर्दवितर्हम् । भग० ३०८ । बिडपुत्त-बृ० प्र० १६५ छ । विज्भविज्जा-विध्यापयेत् उपश्वमयेत् । उत्त॰ ६३ । विडरुव-विटरूपम् । आव॰ २१८ । विज्महिति-विद्राष्यति विनंक्ष्यति । बृ० तृ० ४४ अ । विडस-विडस णाम आसादेंतो थोवाथोवं खायति। नि० विज्ञातिसया-विद्यातिशयानाम विशेषा य आकाशग-चू॰ द्वि० १४२ आ । मादीनि भमन्ति ते वा। व्य० द्वि० ४ अ। विडसइ-विविधेहिं पगारेहि उसति विडसइ । नि० चू० विउभाय-विध्वासः-अग्ने प्रथमो भेदः । पिण्ड० १४२ । दि० १२३ आ । विडसण-विदशन-विविधं दर्शन-भक्षणं लोला इत्यर्थः । विज्भायइ-विच्यायति-ज्ञानदर्शनप्रकाशमावरूपं विच्या-नमवाप्तोति । उत्त० १९३ । बृ० प्र० १६३ आ । विज्भायते-विध्यायति । आव० ३६६ । विडसणा-नखपदानि ददतीत्यर्थः, एसा वा विडसणा । विज्ञाविओ-विध्यातः । आव० २०४ । नि॰ चू० दि॰ १२४ अ। आसारेंतो थोव थोवं खायइ। विज्भासिद्ध-विद्याग्रहणात् विद्यासिद्धः । व्य० प्र० १९ बु० प्र० १६३ आ । नि० चू० तु० २३ अ । विडसाविया-विटशविका । आव० ६८४ । 84 विज्भोहामि-विडिभ-विटपः-विस्तारः । ज॰ प्र० २९ । विटपः-। ओघ० १८० । विज्ञान-कोशलम् । नंदी० १६४ । विस्तरः । औप॰ ४३ । विटपी-प्रशाखावानु वृक्षः । दश॰ २१८। विटपः-वृक्षमध्यभागो वृक्षविस्तारो वा। विटप-विस्तारः । जीवा० १८७ । विट्रिदाल-सुह दिवसं कहंति, आवाहो । नि० चू० अोप०७। ६२ आ । विडिमा-शाखा । जोवा० २७८ । शाखा । जोवा० विट्टी-विण्टिका । ओघ० १२७ । वत्ति:-एकरूपा । ३६३ । बहूमध्यदेशभागे ऊद्वंविनिर्गता शाखा राज० ११। बहुमध्यदेशभागे उद्ध्वं विनिर्गता शाखा । जीवा० २१८ । সলা০ ३३।. विट्टया-प्रतिष्ठिता । नि० चू० प्र० ३४६ आ । बेंठका । जे सालाहितो निग्गया । दश० चू० १११ । विड्र-व्रीडाऽस्यास्तोति व्रीड:-छज्बाप्रकर्षवानु । भगव बृ० प्र० ३०२ वा। विट्रालित-भ्रंगितः । नि० चू० प्र० ३४३ आ । ६८१ । ज्ञाता० २०२ । विट्रिय-विस्थितं-विशिष्टा स्थितिः । भग० ४६९ । विड्रुरी-स्फटाटोपः । उ० मा० गा० ४३६ । (९७८)

विड्रेर]

विह्लेर-विहु`रम् । विशे० १२६४ । अपद्वारं नक्षत्रम् ।	विणय-विनय: । भग०, १२२ । विनय:- ओमित्वादिरूप: ।
गणि० ।	जं० प्र० १६९ । विनय:अम्युत्यानादि । आव० ६०४ ।
विड्रुर-गृहस्थप्रयोजनेषु कुण्टलविण्टलादिषु वा प्रवर्त्तनम् ।	अम्युत्थानपदघवनादि: । दश० १०४ । विनय:–आचारः ।
व्य० प्र० २४६ झा ।	सूर्यं० २९७ । विणयणं । नि० चू० प्र० १४ झ ।
विढत्तं-उपाजितम् । उत्त० २१० ।	विशिष्टो नय: विनय:-प्रतिपत्तिविशेष: । ठाणा० १५४ ।
विढपिते-अजिते । उत्त० ४४१ ।	विनय:-भक्त्यादिकरणम् । ठाणा० ४०८ । विनय:-
विढवावेमि-डपार्जयामि । आव० ५२२ ।	ज्ञानादिविषय: । दशमं स्थानकम् । ज्ञाता० १२२ ।
विखविओ−अजितः । दश≁ ३४ ।	विनयः । आव० ७१३ । विनयोऽभिमुखगमनाऽऽसनप्र-
विढविज्ज-उपार्जयामि । आव• ३४२ ।	दानपर्युपास्त्यऽञ्जलिबद्धानुद्रजनादिलक्षणः । विदो० ४३९ ।
विढवेउण- । ओघ० १८५ ।	विणपणं विणयो । नि० चू० प्र० १४ अ । विनयः
विणअ-विनतं विनमनं वा । उत्त० १९ । विनयो-	विनयशुद्धिः । प्रत्याख्यानशुद्धधास्तृतीयो भेदः । आय०
वन्दनादिलक्षण: । विशे० ६२६ ।	८४७ । विनय:-शुद्धोयोग: । दश० २१३ । विनय:-
विणए-विनय:-कम्मपिनयनोपाय: । भग० ६२५ ।	अभ्युरथानादिरूपः । दश० २३५ । विनयः–आसेवना∙
विनयः-पदघावनानुरागादिः । आव० ४६९ ।	्ञ शिक्षाभेदभिन्नः । दश० २४२ । विनयः–शिक्षा । व्य०
विणओ-विनयः-अञ्जलिप्रग्रहादिः । वाव० ३६१ । विन-	प्र॰ १३३ आ ।
यनं विनयःकर्मापनयनं, विनीयते वाऽनेनाष्ट्रप्रकारं कर्मेति	विणयन-विनयो-ज्ञानदर्शनचारित्रौपचारिकरूपस्तं जाना-
विनयः । आव॰ ४११ । विशिष्टो विविधो वा नयः-	तीति । आचा० १३२ ।
नीतिः विनयः, साधुजनासेवितः समाचारः विनय: ।	विणयपडिवत्ति-विनयप्रतिपत्तिः-उचितकर्त्तं व्यकरणाङ्गी-
उत्त॰ १९। भग० १२२। विनयः-कर्मविनयनहेतुव्या-	काररूपा: । उत्त० ५७६ ।
पारविशेषः । कौप० ४१ । विरुद्धो नयः विनयः–अस-	विणयभंसी-विनयभ्रंशी । आव • १०२ ।
माचार इति । उत्त० २० । विनयः–अभ्युत्थानाद्युप-	विणयया-विनयता-अहंदादीनां नमस्काराहंत्वे हेतुविशेष:।
चारः । प्रश्न० १३२ । विनयः-अभिवन्दनादिलक्षणः ।	अाव० ३५३ । विनयता-उपध्यायानां नमस्काराईत्वे
आव० १०० ।	विनयहेतुः । आव० ३५३ ।
विणओवए-विनयोपगः-विनयवान् न मानकारी । योग-	विणयवई-विनयमतिः । अज्ञातोदाहरणे महतरिका ।
संग्रहे पञ्चदशो योगः । आव० ६६४ ।	साव० ६६९ ।
विणओसंपदा- । नि० चू० प्र० २४१ अ ।	विणयसमाहो-विनये विनयाद्वा समाधिः विनयसमाधिः पर-
विणटु-विनष्टं उश्ववनस्वादिविकारवत् । ज्ञाता० १७३।	मार्थतः खात्मनो हितं सुख-स्वास्थ्यम् । प्रथमं विनयः
विनष्टः- उच्छूनावस्थां प्राप्य स्फुटितः । जीवा० १०७ ।	समाधिस्थानम् । दश० २४४ ।
विणट्ठतेय-विनष्टतेजः-निःसत्ताकीभूततेजः । भग० ६८४।	विणयसुद्ध-विनयगुद्ध-कृतिकमंणो विगुद्धि योऽहीनाति-
विणतं-एकोर्नविंशतिसागरोपनस्थितिकं देवविमानम् ।	रिक्तं प्रयुक्तीत मनोवचनकायगुप्तस्तत् विनयशुद्धम् ।
सम० ३७ । विनयनं विनयः प्रवर्त्तनम् । ठाणा० ४०६ ।	ठाणा॰ ३४९ ।
विगमि-श्रोऋषभस्वामिमहासामन्तमहाकच्छसूतः । ज०	विणयसुय-उत्तराध्ययने प्रथममध्ययनम् । सम० ६४ ।
अ० २५२ । विनमिः-महाकच्छपुत्रः । आव० १४१।	विनयश्रुतं-उत्तराध्यवनेषु प्रथममध्ययनम् । उत्त० ६ ।
विणमिय-विशेषेण पुष्पफलभरेण नमितमितिकृत्वा विन	विणस्सई-विनध्यति-इतस्ततः पर्यटनेन मुक्तिमार्गादिशे-
मितम् । भग• ३७ ।	षेण दूरीमवति । उत्त ५६२ ।
•	and Strand Land Very

(308)

विणस्सउ]

विणस्सउ-विनइयतु क्वथितत्वादिना स्वरूपहानिमाध्नोतु।	निश्चयः-सामान्यं, विगतो निश्चयो विनिश्चयः-निःसामान्य-
उत्त॰ ३६३ । विणाडिका	भावः । आव॰ २८३ । किल्लियमन् केन्द्रन्य स्वयंग्र
	विणिविछयहे ऐदम्पर्योपलम्यात् । ज्ञाता० १०९ ।
विणास-विनाश:-अन्त: । विशे० १३०७ । विनाश:-	विणिच्छिपट्ठा-प्रभानन्तरं अत एवाभिगतार्थः । भग०
प्राणानां विताशः । प्राणवघस्य सप्तविंशतितमः पर्यायः । प्रश्न० ७ ।	५४३ । ऐदम्पर्यार्थस्योपलम्भात् । भग० १३४ ।
-	विणिज्ज-डच्चिनुयात् । आव॰ ३४२ । विणिज्ञ विजन्तं जनसम्प्रितिस्त्रे । स्वय
विणासण-विनाशनं-शैलेध्यवस्थायां सामस्त्येन कर्माभावा-	विणिट्ट-विनष्टं उच्छूनस्वाभिविकारैः । ज्ञाता० १२९ ।
पादनम् । आचा० २६८ । विनाशनम् । दश० ५३। जिल्लाफिनं जिल्लानां अपने जिल्लानान् । दश० ५३।	विणियति-विनयति-अपनयतोत्यर्थः । ज्ञाता० २५ ।
विणासियं-विनाशितं-भस्मोभूतपवनविकोणंदाविव निस्स-	विणिवईणा-विनिवर्त्तना-विषयेम्य:-मन:पराङ्मुखीकर-
त्ताकतीं गतम् । प्रश्न० १३४ । जिज्ञासितम् । आव०	णम् । उत्त० १८७ ।
४१९ । परीक्षितम् । आव० ७२३ ।	विणिवाय-विनिपात दुःखः । बोघ• ४७ । ि
विणिति-विनयन्ति-अपनयन्तीस्थर्थः । ज्ञाता० २८ ।	विणिविट्ठ-विनष्टः-विगतस्वभावः । ज्ञाता० ६३ ।
विणिआ-विनीता-अभिनन्दनस्वामिजग्मभूमिः । आव•	विणिविट्ठचित्त-विनिविष्टं चित्तं यस्याऽसौ विनिविष्ट-
	चितः-गाढ्यं मुपगतः । आचा० २३४ । विविधं-अनेकधा
विणिउत्त-विनिर्युक्तः-कणयोनिवेशितः । ज्ञाता० ३४ ।	विविष्टं स्थितमवगाढमर्थोपार्जनोपाये मातापित्राद्यभिस्व-
व्यापारितम् । व्य० प्र० ६६ झा ।	ङ्गे वा शब्दादिविषयोपभोगे वा चित्तं-अन्तःकरण यस्य
विणिउत्तग-विनियुंक्तकः-वट्यां निवेशितः। ज्ञाता० ३१।	स तथा । आचा० १०२ ।
वि णिउत्तभंडि –सेसभंडोवकरणो । नि० चू० तृ ० १ ०३	विणिहय-विनिहतः-विनिहतचक्षुः । प्रश्न० १६२ ।
े स ।	विणीअभूमी-विनीताभूमिः । आव० ११४ ।
विणिओग~विनिओग:-क्रियाकरणम् । आव० ६०२ ।	विणिअविणओ-अनेकधाप्रापितविनयः विनीतविनयः ।
विणिओगांतर-विनियोगान्तरः-उपयोगान्तरः । विशे०	आव∙ २६१ ।
९७ ६ ।	विणोआ-विनीता-ऋषभप्रभूतिर्गमनपुरी । आव० १३७ ।
विणिगूहई-विनिगूहते-आच्छादयति । दश० १८७।	विनीता–बृहत्पुरुषविनयकरणशोला, विजितेन्द्रिया वा ।
विणिग्गयजीह-विनिगंतजिह्वः । उत्त॰ २७४ ।	ज० प्र० ११८ । विनीता-अयोध्या। ज० प्र० १७९ ।
विणिधात-विनिघातं-धर्मं अंशम् । ठाणा० २४७ ।	विणोए-गुरुषेवागुणात् विनीतः, रोहनामाणगारपुंगवः,
विणिघाय–विनिघातं-मरणं मृगादिवत्। ठाणा० २९२ ।	गुणः । भग० ८१ । विनीतः-विशेषेण नेतः-प्रापितः
विनिघातः-स्रोतसि प्रतिस्वलनम् । अनु• १६२ ।	मेरकचित्तानुवर्त्तनादिभिः श्लाधादिति विनी त: । उ त्त०
विणिच्छओ विनिश्चयः । आव० १०२ ।	४९ । विनीतः–यथेष्ठकटक।दिप्रकारसम्पादनेन / विनीतः
विणिच्छय-सारग्रहण्म् । उ०मा० गा०४३७ । विनिश्चयः-	दश० २६३ ।
निर्वाहः । बृ० द्वि० २४८ व्य । विगतसामान्यानां	विणोध-विनीतः-अवासः विनयो येन स । ज्ञाता० २३२ ।
विशेषाणां निश्चयो विनिश्चयः । अधिकश्चयः निश्चयः ।	विनोतः-विनयवान् । उत्त ४४२ । विनोतः-आत्मनि
विशे ० ९०६ ।	प्रापित:्। प्रश्न∙ १०७ । विनीत:–अभ्युत्थानादिबाह्य-
विणिच्छिअ-विगतो निश्चयः विनिश्चयः विशेषेण निश्चयो	विनयवान् । बृ॰ प्र॰ २४९ आ । बिनोत:-विशेषतः
वा। अनु० २६५ ।	प्रापितः । जीवा० २७४ । विनीत:- ब् हत्पुरुषविनयकर-
विणिच्छिय-निः-आधिक्येन चयनं चयः अधिकोश्चयो	णशोला। जीवा० २७८ ।

विणोयनयरी]

1

[विततपक्खो

विणोयभाषा-कासगमनभाषा । ज मा० १२६ । विणोयभाषा-कासगमनभाषा । ज मा० गा० ४८१ । विणोयविगए-विनीतविनय :-स्वम्यस्तगुर्वाजुचित्तप्रतिप तिः । उत्त० ६१६ । विणोया-विनीता-मरतराजधानी । आव० १६१ । विनीता-आराधनाविषये भरतराजधानी । आव०७२४ । विणोउण-(देधीवचनमेतत्) साम्प्रतकालोनपुरुषयोग्यं विनीता-आराधनाविषये भरतराजधानी । आव०७२४ । विणोत-विनीतत-भरवति-द्रतिवाहयति । प्रध्न० ६४ । विण्णए-विनयित:-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ । विण्णए-विनयित:-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ । विण्णए-विनयित:-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ । विण्णति-विनयित:-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ । विण्णति-वित्रियिता - ग्रिक्षित्रिः: विज्ञानं वा विज्ञतिः- परच्छितिः । आव० ४६ । विण्णवियार-विज्ञापिता-प्राप्तो लोकप्रयोजनानां निवेद- यिता । ज्ञाता० १२ । विण्णवियार-विज्ञार्ग-वर्ण्वात्ते सिक्रप्रयोजनानां निवेद- यिता । ज्ञाता० १२ । विण्णाण-विज्ञानं-अर्थादीनां हेयोपादेयस्वविनिश्चयः । ठाणा० १४६ । विचिष्टं ज्ञानं विज्ञानं स्रयोपत्रामबिग्रेषा- देवावधारितार्थविषये एव तीवतरघारणाहेतुबोधविशेषः । नदी० १७६ । चित्तं मनश्च । वनु० ३२ । विज्ञानं- चतन्यम् । विरो० द ११ । विज्ञानं क्रानर्ध्रतोपयोगः । विर्ये १ इतानम् । दश० १२ । विण्णाणाधण्ग-विशिष्टं ज्ञानं विज्ञानं-ज्ञानदर्शनोपयोग् इत्यर्थः, तेन विज्ञानम् सहानन्यभूतस्वादेकत्तया चनस्वं निविहत्व गत्यने विज्ञानम् सहानन्यभूतस्वादेकत्तया चनस्वं निविहत्व गत्यने विज्ञानम्वः जीवः । विञ्चे ६ ६० । विण्णाय-विशिष्टं ज्ञानं विज्ञानं प्रत्तात्वदेक्तत्या चनस्वं निविहत्व गत्यने विज्ञानम्वः जीवः । विद्ये इत्वर्तातं वि- ज्ञातम् । भग० ६५ । विश्वेपतः ज्ञतं विज्ञातम् । भग० ३१६ । 'वज्ञात तत्त्वभेवपर्यार्यरस्यामिरस्यात्तां वि- ज्ञातम् । भग० ६५ । विश्वेपतः त्रातं विज्ञातम् । भग० ३१६ । 'वज्ञात तत्त्वभेवपर्यार्यरस्यामिरस्यात्तार्यंकर्य्ण	विण्णासण-विन्यासनम् । आव० २१३ । विण्णासण-विन्यासनम् । आव० २१३ । विण्णासिउं-परोक्ष्य । आव० ८०० । मिण्णासिउं-परोक्ष्य । आव० २१४ । जिज्ञासित:- परिक्षितः । आव० ३१४ । विण्हावणय-विविधमंन्त्रमूलादिभिः संस्कृतजलैः स्ना- पत्तं विस्तापनकम् । प्रश्न० ३१ । विण्हुउणगारो- । नि० च्र० प्र० १०० आ । विण्हुपुंगव-वृष्णिपुज्जवः-यदुपुज्जवः-यदुप्रघानः । जाता० २११ । विण्हु-श्रेयांसनाथपिता । सम० १४१ । विष्णुः-श्रेयांस- माता । आव० १६०। सम० १४१ । विष्णुः-श्रेयांस- माता । आव० १६०। सम० १४१ । विष्णुः-श्रेयांसपिता । आव० १६१ । अन्तक्रहवानां प्रयसवर्यस्य दयाममध्ययनम् । अन्त० १ । विष्णुकुमारः । ध्य० दि० २८२ आ । विपट्ठः । नि० च्र० प्र० २७६ आ । विपट्ठः । नि० च्र० प्र० २७६ आ । वित्तकत-व्यक्तिः-विकल्पः पूर्वगतश्रताखम्बनो नानानयान् नुसारलक्षणः । ठाणा० १६१ । वितक्ता-एगमस्यं अणेगेहि पगारेहि तक्तयति-संभाव- यति । दद्य० च्र० ५४ । वित्यडा-जल्प एव प्रतिपक्षस्थापनाहीनः । सूत्र० २२६ । यत्रेकस्य पक्षपरिग्रहोऽस्ति नापरस्य सा दूषणमात्रप्रवृत्ता वित्तर्जा । सम० २४ । वित्तर्जा । सम० २४ । वित्तर्जा-वित्तक्रित्तम् । ठाणा० ६३। वित्ततं-पटहादि । प्रश्न० = । वित्तोक्रतम् । जावा० ४१२ । ततविन लक्षणं-तःव्यादिरहितम् । ठाणा० ६३। वित्ततं-पटहादि । प्रश्न० = । वित्तोक्रतम् । जावा० १९२ । वित्ततं- वादिन्त्रविरोपः । ज० प्र० ४१२ । वित्ततं- वादिन्त्रविरोपः । ज० प्र० ४१२ । वित्तत्यिक्रत्न नाडितम् ज० प्र० ३१ । वितत्त-वीणादिकम् । जोवा० २९७ । वत्ततं पटहादिकम् । जीवा० २६६ । वित्ततं- यातिः वटहादिकम् । जीवा० २६६ । वित्ततं- यहाग्रहा । त्यत्र २३४ । वत्ततं पटहादिकम् । जीवा० २६६ । वत्तः महाग्रहः । ज० प्र १३४ ।
३१६ । 'वज्ञात तत्त्वभेदपर्यायैरस्माभिरस्मात्तीर्थकरेण वा । आचा० १८६ ।	ज्ञाता० १३४३ वितत्तद प्वस्ती -विततपक्षी-मनुष्यक्षेत्रबहिवँत्ती पक्षिविशेषः।
-	– •
विण्णास-वन्यासः-जिज्ञासा । दश० ९३ ।	प्रध्न∘ ⊏ । वितती-नित्यमनाकुन्धितौ पक्षो यस्य सः
विण्णासउ जिज्ञासतु-परीक्षताम् । आव० ७०४ ।	विततरक्षो । जीवा० ४१ ।
(९८१)	

विततपक्षी]

िवित्त

विततपक्षी-खचरे चतुर्थों भेटः । सम० १३४ । विततबंधण-विततबन्धनं-प्रमदितबाहुजञ्झाशिरसः संयन्त्र-णम् । प्रश्न० ५६ । वितत्थ-अष्टसप्ततितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । वितथ-अनृतम् । ठाणा० ४०० । वितथः-वेदः । उत्त० X 2 X) वितथमुणी-द्रव्यपुनिः भावश्रावकः । मर० । वितण्प-विकल्पम् । आव० ६९२ । वितय-विततं-पटहादिकम् । भग० २१६ । वितरण-वानम् । आव• ५४६ । वितरति-अनुजानाति । बृ० तू० ५२ आ । वितरेयुः-अनुजानीयुः । व्य• प्र० १२५ अ । वितक्क-संदेहः । व्य० २४ अ । वितह-वितथ-अन्यथा । आव० २६३ । वितथ-अतथ्यम् । दश० २१४ । वितथं-आगन्तुकतदुत्यजन्तुरहितम् । आचा० २६३ । वितहापडिवत्ती-वितथाप्रतिपत्तः-परस्याभाव्यमपि शैक्षा-दिकमनाभाव्यतयाः प्रतिपद्यते । बृ० द्वि० ७० आ । वितहायरण-वितथावरणं अन्यसामाचार्या आचरण । **छो**घ० १२० । वितानं-। विशे० ८६६ । वितारयति-प्रतारयति-वञ्चयति । ठाणा० ४३ । विताल-तालाभाव: । जोवा० १९३ । वितिकिण्ण-व्यतिकीणंम् । भग० १५३ । विप्रकोणंम् । निo चू० तृ० १३ अ । विति गच्छइ-विचिकित्मति-विमषंति मिमांसते । मुत्र० ३२४ वितिगिछा-विचिकित्सा-जुगुप्सा । आचा० ३३२ । वितिगिच्छा-विमशं: । नि० चू० प्र० ३०५ आ। वितिगच्छा-विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति संशयः । प्रज्ञा ६७ । विचिकिस्सा-विद्वज्जुप्सा साधुनिन्दा । आव० ५११ । साधु नन्दा । आव० ८१५ । विचि-करमा-मतिविभ्रमः । दशका १०२ । विचिकित्सा-अकल प्रति सदे:हःः उल्ला ५६७। विचिकित्सा अमाशङ्का परम्परतो भयं लज्जा वा । आचा० १६५ ।

विचिकित्सा-संशयात् सा निमित्तनिमित्तिनोरभेदादिचि-किरसा । ठाणा० १७४ । विचिकिरसा-मतिविभ्रमः । व्य० प्र० १८ आ। विचिकित्सा फल प्रति शङ्का। ज्ञाता० ९४ । विचिकित्सा-चित्तविष्लुत्तविद्धजुगुप्सा वा । स्त्र० १८६ । विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति सम्मोहः । आव० ८१५ । वितिगिच्छामित्तगा-वीति-विशेषेण विविधप्रकारेवी चिकित्सामि-प्रतिकरोमि निराकरोमि गईणीयान् दोषाः नितीत्येवंविकल्पात्मिका एकाऽन्या गर्हा । ठाणा० २१५ । वितिगिच्छासण्णा-विचिकित्सासंज्ञा-चित्तविष्ठुतिरूपाः। आचा० १२ । वितिगिच्छिए-विचिकित्सितः । भग० ११२ । वितित्थं-सारणी सेधी। नि० चू० तृ० १३३ आ। वितिपरिविखल-वृत्तिपरिक्षिप्तः-परेषामनाल्लोकवत इस्य-र्थः । ज्ञाता० २०४ । वितिमिर-ब्रह्मलोके विमानप्रस्तटः । ठाणा० ३६७ । वितिमिरं-आहार्यान्धकाररहितम् । सम० १४० । वि-तिमिरं-अपगताज्ञानतिमिरपटलम् । ज्ञाता० वितिमिरः कर्मतिमिरवासनापगमात् । प्रज्ञा• ६१० । वितिमिरः – तीर्थंकरगर्भाधानानुभावेन गतान्धकारः । হানা০ १२४। वितिमिरकर-वितिमिरकरः-निरन्धकारकिरणः । র ০ प्र० १०२ । वितिभिरतर-विगतं तिमिरं-तिमिरसम्पाद्यो अमो यत्र तत् वितिमिरं । इदं वितिमिरमिदं वितिमिरमनयोरति-शयेन वितिमिरं वितिमिरतरम् । प्रज्ञा० ३५६ । वितिरिच्छमुहं -। भग० १७३ । वितुट्ट्येत्-प्रतिषेधयेत् । वृ० प्र॰ ४३ अ । वितोयपोत-वितोयपोत:-विगतजलयानपात्रः, वियोगपोतः विगतसम्बन्धनबोधिस्थः । प्रश्न० ४० । वित्त-वृत्तम् । आव० ९२ । विनीतविनयतयैव सकल-गुणाश्रयतया प्रतीत:-प्रसिद्धः । उत्त० ६४ वृत्तं-काव्यं चरित्रं वा । ज॰ प्र॰ ४२१ । वेत्रः जलजवंशात्मकः । उत्त० ३६४ । वृत्तं शीछम् । विशे० ९५५ । वेत्रः− जलवंश: । ज० प्र॰ २३४ । ठाणा• ३९४।

(९=२)

वित्तल]

विदब्स-सुपार्श्वनाथप्रथमशिष्यः । सम० १५२ । विदर्भः । भग० ६२१ ।	
विदरिसण-विदर्शनं-विरूपाकारम् । उमा० ३४ । विद-	
र्शन विकृतं रूपं दर्शयति विदर्शन-अलग्नमेव लोको	
लग्नं पश्यति । बृ० ि ४४ झ ।	
विदर्भकनगर-सिन्धुसौवीरजनपदे उदायनराजधानी ।	
प्रह० ८९ ।	
विदलकड-वंशशकल्कृतः । ठाणा० २७३ । विदलकटः ।	
आव० २८६ ।	
विदारिका–मूलविशेषः । दश० १७६ ।	
विदालणं-विदारण-विविधप्रकारैदें।रणम् । प्रश्नः १७।	
विदित-प्रतीतः । ज्ञाता० २३६ ।	
विदितत्यकाया-विदितोऽर्यकायः-अर्यराधिः श्रुताभिषेयो	
यया सा विदितार्थकाया । प्रहन० १०७ ।	
विदित्वासमुद्देशन-ज्ञात्वा परिणामिकस्वादिगुणोपेतं शिष्यं	
यद् यस्य योग्यं तस्य तदेव समुद्दिशति । उप्त० ३९।	
विदित्वोद्देशनं-विदित्वा-ज्ञात्वा परिणामिकत्वादिगुणोपेतं	
शिष्यं यद् यस्य योग्यं तस्य तदेवोद्दिशति इति विदि-	
त्वोद्देशनम् । उत्त े३९ ।	
विदिन्न-वितीर्णम् । भग० ६२१ ।	
विदिसप्पद्दन्न-विदिक्प्रतोर्णः मोक्षसंयमाभिसुबा दिक्	
ततोऽन्या विदिक्, तां प्रकर्षेण तीर्णो विदिक् प्रतीर्णंः ।	
तताउन्धा विविध्, ता जनवन ताना निविध्यतानः स् झाचा० २१२ ।	
विदिसिवाए-विदिग्वातः-यो विदिग्म्यो वाति । जीवा०	
विदिसीवाए-विदिग्वातो-यो विदिग्म्यो वाति । प्रज्ञाक	
विदु-विदिरवा । बृ० द्वि० २८० आ ।	
विदुग्ग-बहुएहि पव्वतेहि विदुग्गं। नि० चू० दि० ७०	
आ। विदुगँ-समुदायः । भग० ६२ ।	
विदुपक्ख-साहुपक्लो, साहुणोपक्लो । नि० चू० प्र०	
४७ आ ।	
विदुर-जं जत्थ गमणकम्मसमारंभादिसु अणभिहियं तं	
विदुरं-विगद्दारम् । नि० चु० तृ० १९ अ । ज्ञाता०	
1 205	
(६२३)	

विदू]

विदू-विदुः-ज्ञायकः । आव० ८४६ । साहू । ति० चू० प्र० १२ आ । विदूषक-विडम्बकः । अोप० ३ । विदूषकः । ठाणा० २०३ । विदेसत्थ-विदेशस्यः-विदेशं गत्वा तत्रैव स्थितः । ज्ञाता० ११४ । विदेसपरिमंडिय-घात्रिविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।	विद्धंसण-विध्वसनं सर्वगर्भपरिशाटनम् । निरय० २१ । विध्वंसनं-क्षय: । भग० ४६९ । विध्वंसनम् । आव० ७८८ । विद्धंसमो-उत्क्रमिष्याम: । व्य० प्र० २०४ अ । विद्ध-वृद्धः-श्रुतपर्यायादिवृद्धः । उत्त० ६२२ । विद्धत्थ-विध्वस्ता-अप्ररोहसमर्था योति: । दश० १४० । विद्धी-वृद्धिः-क्रुट्सम्बोनां वितीर्णस्य धान्यस्य द्विगुणादेर्ग्रह- णम् । विपा० ३९ । वृद्धिः-वृद्धिहेतुत्वात् । अहिसाया एकविंशतितम नाम । प्रभ० ९६ ।
विदेह-महावीरप्रभोरपरनाम । आचा० ४२२ । विदेहः- क्षत्रियपरिव्राजके भेदः । औप० ६१ । विदेहः-बाह्यस्ती- वैश्याम्यां जातः । आचा० ६ । मिथिलानगरोजनपदः । ज्ञाता० १२६ । विदेहः-द्रव्युपसर्गे देशविशेषः । आव०	विद्या विवक्षितः कोऽप्यागमः । विशे० ३८० । ठाणा <i>०</i> २५ । विद्याचारण विद्या विवक्षितः कोऽप्यागमस्तत्प्रधानस्त्रा• रणः । विशे० ३८० ।
७१६ । जनपदविदेष: । प्रज्ञा० ५५ । विदेहः–जनपद-	विद्याधर–कुलविशेषः । आव० ५१० ।
विशेषः । उत्त० २९९, ३०३ ।	विद्याराजः- । आव० ४११ 🖡
विदेहजंबू-जम्य्वा:-सुदर्शनायाः नवमं नाम । जीवा०	विद्युज्जीव्हः-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।
२९९ । विदेहेषु जम्बूः विदेहजम्बूः विदेहान्तर ग तो <i>·</i> त्तरकुरुक्वतनिवासत्वात् । ^{्रा} ष्ठ ्रप्र े३६ ।	विद्युत्प्रभ-वक्षस्कारपर्वतः । ठाणा० ६८,७४। विद्युत्प्रमः वक्षस्कारपर्वतनाम । प्रज्ञा० ७३ । विद्युत्प्रमःकदंमाधि-
विदेहजञ्च-महावीरप्रभोरपरमाम । आचा• ४२२ ।	धानवैसन्धरनागराजस्यावासपर्वतः । जीवा० ३१३ ।
विदेहदिन्ना-त्रिशलाया अपरनाम । आचा० ४२२ ।	विद्युद्दन्त-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।
विदेहपुत्त- विदेहपुत्रः–कोणिकः, चम्पानगर्यां राजा । भग∙	विद्रम-शिलारूपं प्रवालम् । जीवा० २७२ । विद्रुमः-
3881	प्रवालः । प्रज्ञा० २७ ।
विदेहरायवरकन्ना-विदेहजनपदराजस्य वरकन्या विदेह- राजवरकन्या । ठाणा० ४०१ ।	विद्वान्-साधुर्विदितसंसारस्वभावः-परित्यक्तसमस्तसङ्गः । वाव० ५१५ ।
विदेहसुमाले-महावीरप्रभोरपरनाम । आजा० ४२२ ।	विधइ–विध्यति–प्राजनकारया तुदति । उत्त० ५५१ ।
विदेहा-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।	विधम्मणा-विधर्मणा कदर्धना । प्रक्ष० ५६ ।
विदेहो-वैदेहो-विदेहो नाम जनपदस्तत्र भवा वैदेहाः तन्निवासिनो लोकास्तेऽस्य सन्तीति नमीराजा । सूत्र०९५ ।	विधाए-विधातः जोदीच्यपणपन्निकव्यन्तराणामिन्द्रः । प्रज्ञा ९८ ।
विद्व-विद्रव-विरुथम् । ज्ञाता० १५७ ।	्विधारए–विधारयेत्-प्रतिस्खलयेत् । आचा० २४७ ।
विद्वाया-विद्रुता । आव० ६६ ।	विधारेउं-विधारयितुं-निवारयितुम् । पिण्ड० ४१ ।
विद्देस-विद्वेष:-मत्सरः । प्रश्न० २७ ।	विधि:-प्रतिविधानम् । आव० ७४ । विधानं-प्रकारः ।
विद्वेसगरहण् ज्ञ-विद्वेषो-मत्सरः तस्मात् गहंते-निन्दति	आव० ६०१। विधिःमर्यादा सीमा, आचरणा
विद्वेषाद् गहाँते साधुभिर्वा यत्त् विद्वेषगहँणीयम् ।	आवः ६३ । विधिःभेदः । व्य० द्वि० १३६ अ ।
अधर्मद्वारे मृषावावस्यग्ष्टमं नाम । प्रश्नठ २६ ।	विधसुत्त-बंभचेरा । नि० चू० द्वि ४ अ । नि० चू०
विद्धंसंति अधःपोतात् । भग० २१४ ।	तृ० ३५ अ । नि० चू॰ प्र० १३४ अ ।
	-
(९८	; • <i>J</i>

विधुवण]

विध्वण-वीतणगो । नि० चू० प्र० १०५ आ। विधूम-विधूमः-अग्निः । सूत्र० १३७ । विध्यापन-निर्वापणम् । दश॰ १५४। विध्वंसन-क्षय: । ज्ञाता० १४६ । विनमि-महाकच्छमूतः । आव० १४३ । विनय-गुरुसुश्रूषा। आव० ४१५। विनयति-प्रवाजयति । व्य० द्वि० ३९७ व । दिनायक-राक्षसभेदः । प्रज्ञा० ७० । विनिज्भाए-विनिध्यायेत् विशेषेण प्रयेत् । दश० १६६ । विनियोग:-। नंदी० ७२ । विनिश्चयः-। नंदी० २०४ । विनीतसंसार-नष्टसंसारः । आव० १४६ । विनेय-शिष्यः । नदी० ६३ । गुरोनिवेदितात्मा यो, गुरु-भावानुवर्त्तकः मुक्तघर्थं चेष्टते सो विनेयः । प्रज्ञा० १६३। विनेयजन-। সহাত ११८ । विन्ध्य-पर्वतविशेष: । विशे० ९१६ । आयंरक्षितशिष्ये प्रधानसाधुः । विशे० १००३ । विन्ध्यम् । पिण्ड० ३२ । विन्ध्यादि-परिषदुस्थितः । विशे० ६३४। विन्नवण-विज्ञापनम् । आव॰ ११० । विन्नवणा-विज्ञापना । सूत्र० ७• । प्रार्थना प्रति-सेवना वा । बृ० द्वि० ४५ अ । विज्ञापना-विज्ञ सिका सप्रणयनप्रार्थना । ज्ञाता० ४६ । ज्ञाता० १०१ । विन्नाए-विज्ञातम् । भग० ७७५ । विन्नाण-विज्ञानं-हिताहितप्राप्तिपरिहराष्यवसायो विज्ञा-नम् । आचा० १८३ । विन्नाणखंध-विज्ञानस्कन्ध:-रूपादिविज्ञानलक्षण: । प्रश्न० ३१। रूपविश्वानं रसविज्ञानमिख्यादिविज्ञानं विश्वान-स्कन्धः । सूत्र• २५ । विन्नाणेमो-परीक्षामहे । दश० १०७ । विन्नाय-विज्ञातः । दश० १४। विन्नासणा-विविदिषा । आव० २२४ । विन्नासिय-जिज्ञासित-परोक्षितम् । आव० ६६४ । परी-क्षितम् । उत्त• १९२ । विन्नु-विद्वान्-जिनागमगृहोतसारः । आचा० 856 1 विद्वान् । आव॰ ४२९ । विद्वानु विज्ञो वा तुल्य-(अल्प॰ १२४) (SEX)

बोधरवादेकः । ठाणा० २१ । विपंचि-विपञ्ची-वाद्यविशेषः । प्रश्न ७० । विषंचो-विषञ्ची । प्रश्न० १४६ । विषञ्ची-तन्त्री । जीवा० २६६ । विपक्क-सूपरिनिष्ठितं-प्रकर्षपर्यन्तमूपगतमित्यर्थः । उदया-गतम् । ठाणा० ३२१ । वि वच्चत-वित्रत्ययः-अप्रतीतिः । उत्त । ११५ । विपज्जहसेणियापरिकम्म-परिकम्में षष्ठो भेदः । सम० 125 1 विपट्रिकुव्वई - विपृष्टतः करोति-परित्यजति । दश० ९२। विर्पाण रथेन गच्छत्याम् । व्य० प्र० १३१ आ । विपरामुसाइ-विपरामृशसि-पृथिवोकायादिसमारम्भं कः रोति । आचाः १४१ । विपरिणामः-। आचा० ११। विपरिणामइत्ता-विपरिणामयित्त्वा-विनाशयित्वा। प्रज्ञा० ४०३ । विपरिणामिय-विपरिणामं नीतं स्थितिघातरसघाता-दिभिः विपरिणामितम् । भग० २४१ । वियरिणामेति विगतपरिणामं करोति, विविधैः प्रकारे-रात्मानं परिणामयति । नि० चू० प्र० २८७ आ । विपरिणामेत्तए-विपरीताध्यवसायोत्पादनतः विपरिणा-मयितुम् । ज्ञाता० १३४ । विपरीयपरूवणा-विपरीतप्ररूपणा-अन्यथा पदार्थकथना । জাৰত ২৩३। विपरिषसावेमाण-विपर्यासाभिमान: । ज्ञाता० १७५ । विपर्यय:-। आचा० १५० । विपलिउंचियं-विपलिकुश्वितं-यद् अद्वंवन्दित एव देशा-दिकथां करोति । कृतिकर्मणि द्वाविंशतितमो दोषः । आव० 1 888 विपाक-विपचनं विपाकः-आयुषो परिहाणीस्यर्थ: । नि० चू० दि० २० आ । अनुभावः । विशे० १६५ । वियादिका-स्फुटितच्छविः । प्रश्न० ४१ । विपूल-विसालं, मोक्सो । दश० चू० ८९ । विशासः । उत्त० २७३ । अनेकभेदतया विस्तीर्णः । उत्त० ४९०। विपूलमनःपर्यायज्ञानो-मनोज्ञानो । आव० ४८ ।

fa	पुल लोह दण्डक	1
1.7	भुण लाह दण्ड क	

विपुललोहदण्डक –विपुललोहदण्डक:–वरवच्चम् । ज॰प्र०	विष्परियास-विपर्यासं-पर्यायान्तरम् । भग० ६४४।
२३८ ।	विष्परियासियभूए-विषयसिोभूतः-अब्युपपन्नः । आचा०
विपुलवाहण-अगगमिन्यामुत्सपिण्यां एकादशमः चक्री ।	३३१ ।
सम० १५४।	विप्पलाइत्थ-विपलायितवन्तः । विपा० १० ।
विष्प-विड्-उच्चारः । आव० ४७ । विप्रृट्-प्रश्रवणादिः	विप्पलाव-प्रलापो-निरर्थंकं वचनं, विविधो प्रखापः
बिन्दुः, 'वि' इति विष्टा 'प्र' इति प्रश्रवणमिति वा ।	विप्रलापः । ठाणा० ४०८ ।
औप० २८ ।	विप्पवसिय–विश्रोषितः–देशान्तरं गन्तुं प्रवृत्तः । ज्ञाता●
विष्पइरमाण-विप्रकिरन्तः-क्षरन्तः । ज्ञाता० १५७ ।	७९ । विप्रोषितः-स्वस्यानविनिर्गतः । ज्ञाता० ११५।
विष्पओग-विप्रयोगः-वियोगः । औष० ४३ ।	विष्यवास-विशेषेण प्रवासोऽन्यत्रगमनं विध्रवासः । व्य०
विष्यओगस्सतिसमन्नागए-विप्रयोगस्मृतिसमन्वागतः वि-	য়ত র্ব এ।
योगचिन्तानुगतः । कौप० ४३ ।	विष्यसण्ण-विशेषेण विविधैर्वा भावनादिभिः-प्रकारैः
विष्पक-विष्पकः-कुट्टितस्रवक्रूपः । बृ० द्वि० २०३ अ ।	प्रसन्ना, मरणेऽप्यहतमोहरेणुतयाऽनाकुलचेतसः विघसन्नः ।
विष्पकिट्ठ-विप्रकृष्टं-बृहदन्तरालम् । जीवा० २६८ ।	उत्त॰ २४४ ।
विष्प ञ्चइय -सूत्रे चतुर्थों भेदः । सम० १२८ ।	विष्पसरित्था-वित्रासरत् । ज्ञाता० १०१ ।
विष्पजहणा-विप्रहानम् । आव० ६४१ । विशेषेण-वि-	विप्पसायए-विप्रसादयेद्-विविधैरुपायैरिन्द्रियप्रणिघाना-
विधं वा प्रकर्षतो हानि-त्यागः विप्रहाणिः । उत्त०	प्रमोदादिभिः प्रसन्नं विदघ्यादु । आचा० १६६ ।
280 I	विष्पह-विषयः-विरूपमार्गः । उत्त० ५४८ ।
विष्पद्धहणा-विप्रहानः । प्रज्ञा० ६०९।	विष्पहणे- । ज्ञाता० ६३ ।
विष्पद्धहे-विप्रजह्यात्-परित्यज्येत् । उत्त० २९१ ।	विष्पारद्ध-विविधं खरपरुषवचनैनिवारितः विप्रारद्धः ।
विष्पडिवण्णा-विप्रतिपन्ना । आव॰ ३१३ ।	बू॰ तृ॰ ११४ अ ।
विष्पडिवन्न-अनार्यंकर्मकारित्वादार्यान्मार्याद्विरुद्धं मार्गं	विप्पास-विम्रुषः मूत्रपुरीषावयवा अथवा वित्ति विट्-विष्टा
प्रतिपन्नः विप्रतिपन्नः । सूत्र० २८३ ।	पत्ति-प्रश्रवणं- मूत्रम् । प्रश्न० १०५ ।
विष्पडिवेएइ-विप्रतिवेदयति-पर्यालोचयति । आचा०	विष्पित नाम जस्स जायमेत्तस्सेव अंगुष्ठपादसेणी मज्झि-
286 1	माहि च मडिज्जंति । नि० चू० दि० ३४ अ ।
विष्यमुक-विविधैः परोषहासहनगुरुनियोगासहिष्णुत्वास्य-	विष्पुस-विघुड्-छव: । पिण्ड० ७२ ।
स्यादिभिः प्रकारैः प्रकर्षेण मुक्तः विप्रमुक्तः । उत्त० २० ।	विष्पेविखत-विप्रेक्षित-निरोक्षितम् । प्रदन० १३९ ।
वि ष्परिकम्माइ-विपरि क्र मिष्यामि–परिस्पन्दं करिष्यामि	विष्पोसहि-विपुडोषघिः-सूत्रपुरोषयोरवयवो विप्रडुच्यते,
। आचा० ४०८ ।	अन्येत्वाहु:-विड्-उचार: प्रेति प्रस्नवणम् । विशे० ३७६।
विष्परिणामणा-गिरिसरिदुपलन्यायेन द्रव्यक्षेत्रादिभिर्वा	विष्योसिय-विप्रोषितः देशान्तरे प्रवासं कृतवानु । सूर्यं •
करणविशेषेण वावस्यान्तरापादनं विपरिणामना । ठाणा०	२१२ ।
२२१ ।	विष्फालणा-वियडणा । नि० चू० प्र० २९३ अ ।
विष्परिणामध∓म –विविधः परिणामः–अन्ययाभावारमको	विष्फालिय-विस्फारितं-रविकिरणैविकाशितम् । जीवा०
धर्मः-स्वभावो यस्य तत् विपरिणामधर्मम् । आचा २०६ ।	२७३ ।
विष्परिणामाणुष्पेहा-विविधेन प्रकारेण परिणमनं विप-	विप्फालेइ–(देशीवचनम्) पृच्छति । व्य० प्र० ५१ व ।
रिणामो वस्तुनामनुप्रेक्षा । ठाणा० १८८ ।	विष्फुलिंग-विस्फुलिङ्गः-उल्का । आव० ७१२।
(965)	

विप्रतारण]

विप्रतारण-प्रपद्धनम् । प्रश्न० १७ । विप्रयोग-विविधव्यापारः । उत्त० ५८२ । विप्रुडोषधि-ऋदिविशेषः । ठाणा० ३३२ । विप्तुत-मूढः । दश० २६६ । विफालिय-पाटयित्वा । आचा० ३८१ । विफालिसि-पुच्छति । नि० जू॰ तृ० ६२ आ । विबाहा-विशिष्टवाषा । मग० २१८ । विब्रह्य-वियुद्ध-विकस्वरः । ज० प्र० १८२ ॥ विद्ध्येषको-वियुद्धपद्धुवम् । आव० १६२ । विद्ध्येपको-वियुद्धपद्धुवम् । आव० १६२ । विद्ध्येपन-द्यप्रधानकः-उच्छीर्षकम् । ज० प्र० २८५ । विद्ध्योय-द्याचेष्टाविशेषः । ज्ञाता० १६२ । विद्योय-द्याचेष्टाविशेषः । ज्ञाता० १६२ । विद्धोयण-उपधानकः । मग० १४० । विद्धोयण-उपधानकः । मग० १४० । विद्योय-द्याचेष्ट्याक्प्रेयः । ज्ञाता० १४४ । प्रयुगान्तयोविश्चमः । प्रस्न० १४० । विश्वमा-धात्प- चयेन मोहोदयाम्मनसा धर्मे प्रत्यस्थिरत्वम् । प्रस्न० १४१ । विश्वमः-श्चान्तरसं विश्वमाणं वा मदनविकाराणां आश्रयत्वात् । अत्रह्यणः पत्थदशमं नाम । प्रस्न० ६६ । विद्यमत्त-विद्व्द्वा-जडप्रकृत्तिः । आव० १०९ । विद्वत्तः- धर्दवितर्दः । ज० प्र० १७० । विद्यमत्त-विद्व्दा मङ्गाः-वस्तुविकत्पा यस्मिस्तद्विभङ्घं तच्च तज्ज्ञानं च, अथवा विरूपो भङ्गः अवधिभेदो विभङ्गः । मग० ३४४ । विभङ्गः-गुणानां विराधना । अत्रहाण- श्चतुद्दंशं नाम । प्रस्न० ६६ । विविधो भङ्को विभङ्गः । मग० ३४४ । विभङ्गः-गुणानां विराधना । वत्रहाण- श्चतुद्दंशं नाम । प्रस्न० ६६ । वितिधो भङ्को विभङ्गः । म्इव० ३२७ । वसनुभङ्को वस्तुविकल्पो यस्मित्तद् विरङ्गः २ ठाणा० ३२३ । विभङ्गः-विमागः स्वरूपम् । सूत्र० ३२७ । वस्तुभङ्को वस्तुविकल्पो यस्मित्तद् विरङ्गः २ ठाणा० ३८४ । विभङ्कः-विपरोतो भङ्को-परिच्छित्ति प्रकारो यस्य तत् । प्रज्ञा० ४२७ ।	वा । सूत्र० २४० । विभत्त-विभक्त-दृश्यमानाःतरालम् । भग० १०८ । विभक्त:-भोजनविशेषरदित: । ज०प्र० १७०। विभक्त:- विभाग: । उत्त० ३०४ । विभक्त:-मोजनविशेषरहित: । भग० ३०८ । विभक्त-पृथग्भूतम् । आचा० २६४ ! विभक्ति-विभक्ति:-विजनं विविक्तता । ज्ञाता० १२ । विभक्ति-वर्भावतिः-विजनं विविक्तता । ज्ञाता० १२ । विभक्ति-वर्भावतिः विभक्तित्रा । ज्ञाता० १२ । विभक्ति-वर्भावतिः विभक्तित्रा । ज्ञाता० १२ । विभक्ति-वर्भावतिः । उत्त० ६७१ । विभक्तिभाव-विभक्तिभावं-विभागरूपं भावं नारकतिर्यंग्- मनुष्यामरभवेषु नानारूपं परिणाममित्यर्थं : । मग० १७४ । विभक्तिभिन्न-विभक्तिभन्न-यत्र विभक्तिव्यत्त्ययः । अनु० २६२ । विभक्तिभिन्न-विभक्तिन्वययाः । सूत्रदोषविशेषः । आव० ३७४ । विभत्ति-विभज्यते प्रकटीकियतेऽघोंऽनयेति विभक्तिः । अनु० १३४ । विभजनं विभक्तिः-एवंभूतमनवद्यमित्यं- भूतं च सावद्यमित्यर्थः । दश० १४ । विभजनं-विभक्तिः- विषयविभागकयनम् । दश० ७४ । विभयति-विभज्यते-विजुम्पति । आचा० १२३ । विभयवि-विभज्यते-विजुम्पति । आचा० १२३ । विभाग-विभागः-विभज्तं उच्तित्स्याने तदवयवनिवेशनम् । ज० प्र० २०७ । विभागः-विशेषः । दश० १६२ । विभाग-विभागः-विभज्तं उच्तित्स्याने तदवयवनिवेशनम् । ज० प्र० २०७ । विभागः-विशेषः । दश० १६२ । विभाग-विभागः-विभज्तं उच्तित्स्याने तदवयवनिवेशनम् । विश्ते ६४ । व्यक्ततापादानरूपः । विशेषे भिन्नत्वम् । विश्ते ६४ । व्यक्ततापादानरूपः । विशेष्त भिन्नत्वम् । विश्ते ६४ । व्यक्ततापादानरूपः । विशेषे भिन्नत्वम् । विश्ते १३३९ । वित्यरो । नि॰ जू० तृ० १४६ आ । विश्वोत्तः । विश्ते १३३९ । वित्यरो । नि॰ जू० तृ० १४६ आ । विभागः-प्रकारः । वय॰ प्र० २१६ आ । विभागः- पर्यायः । विशे० ६३७ । विभागत्निष्यम्न-द्वयप्रमाणे द्वितीयो भेदः। ठाणा॰ १९८ । विभागत्वस्य -द्विभागर्यत्ततः-विभक्ति क्तियो भेदः। ठाणा॰ १९८ । विभागत्वर्यय-विभागर्तत्तः-विभक्तिय्तं क्त्यार्तः विभागतः-
विभङ्गज्ञानम् । ठाणा० १५४ ।	प्रब १०४ ।
विभंगु-वनस्पतिविशेषः । भग०	विभागौदेशिक-विभागाख्यो औदेशिकदितीय मेदः । पिण्ड •
विभंगू-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।	00 1
विभन्नवाओ-विभज्यवादः-पृथयर्थनिर्णयवादः स्याद्वादो	विमातिया जामेहि । नि॰ चू॰ प्र॰ २=३ क्षा ।

(९८७)

विभाव]

6	
विभाव–विजाओ । आव० ३८६ ।	दश० २३७ । ण्हाणुब्वलणउज्जलवेसादी । दश० चू०
विभावए-विभाव्य-निरुष्य । ओघ० १६५ ।	१२७ ।
विभावणा-विभावना-विस्तरतः प्रकाशना । प्रज्ञा० ५००।	विभूसावत्तिए-विभूषां वत्तंयितुं-विधातुं बीलमस्येति
्सविभागः पदच्छेदः । बृ० तृ० २१ अ ।	विभूषावत्तीं । उत्त० ४२६ ।
विभाषकः- । बृ० प्र० ३४ अ ।	विभूसावत्तिय~विभूषाप्रत्ययं विभूषानिमित्तम् । दश०
विभासए-विभासक:-सामायिकस्य अनेकघाऽर्थमभिषत्ते ।	२०६ ।
आव० ९६ ।	विभूसिय–आभरणालङ्घारेण विभूषितम् । ज॰प्र॰ ४२० ।
विभासा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ । विविधा	विभ्रमविक्षेपकिलिकिञ्चितादिविमुक्तत्व-विभ्रमो-व
भाषा विभाषा पय्यायशब्दै: तरस्वरूपकथनम् । आव०	क्तृमनसो चान्तता विक्षेपः-तस्यैवाभिषेयार्थं प्रयत्नासक्तता
८६ । विविधा भाषा विभाषा-विषयविभागव्यवस्था-	किलिकिञ्चित्वं रोषभयाभिलाषादिभावानां युगपद्वा सक्तरक-
पनेन व्याख्या । आव० ५०८ । विभाषा-च्याख्या ।	रणमादिशब्दान्मनोदोषान्तरपरिग्रहस्तैविमुक्तं यत्तत्त्या
पिण्ड० १७२ । विभाषा–विकल्पः । दश० १३० ।	तद्भावस्तत्त्वम् । एकोनत्रिंशत्तमवाणिगुणः । सम० ६३ ।
विभाषा-भावना । पिण्ड० ९८ । विभाषा-विविधं भाष-	विमंस-विमर्शः-शिक्षकादिपरीक्षणम् । भग० ६१६ ।
णम् । पिण्ड । १२९ । विभाषा-आदेशानादेशादिभेदा-	चित्तोद्ध्वं क्षयोपशमविशेषात्स्पष्टतरं सद्भूतार्थंविशेषा-
दनेकमेदा भाषा । उत्त० ४३ । विभाषा-व्याख्या-	भिमुखमेव व्यतिरेकधर्मं परित्यागतोऽन्वयधर्मापरित्यागतो-
विविष्वैर्वा प्रकारभोषणं विभाषा- भेदाभिधानम् । उत्त०	उन्वयधर्मविमर्शनं विमर्शः । नंदी० १७६
२३७। विभाषा≁विकल्पना । ओघ० ४२, ५३ । विविधा	विमण-विमना-विगतं-भोगकषायादिष्वरेती वा मनो यस्य
भाषाऽनेकपर्यायैः श्रुतस्य व्यक्तीकरणं विभाषा, विशेषतो	स । आचा० १९३ । विमनस्कःअन्यचित्तः । दश०
वा भाषा विभाषा । विशे० ६१३ । वक्खाण । नि•	१७७ । अणुवउत्तो । दश० चू० ८१ । विमन:–शोका-
चू॰ द्वि॰ ९७ आ । विभाषा । विशे॰ १९३ ।	कुलमनः । ज० प्र० १६०। विमनः−विगतं मनः−चित्त≁
विभासिउं-विविधं भाषितुं विभाषितुम् । आव॰ ६७ ।	मस्येति विमनः । उत्त० ३६७ ।
विभासियव्वा-विभाषितव्या-विशेषेण व्यक्तं वक्तव्याः ।	विमणोवन्तग-ग्रैवेयकानुत्तरखक्षणविमानोत्पन्नः-कल्पाती-
उत्त० ६७७ ।	तः । ठाणा० १७ ।
विभिन्न-विविधप्रकारेरूध्द्वं तिर्यक्च अवतोणः । उत्त०	विमत्तग-मत्तगपमाणाओ होणो । नि० चू० द्वि० १११
४६० ।	811 1
विभिन्नमोस-ईषद्विभिन्नम् । विशे० ६१७ ।	विमत्तोय-विमात्रको-मात्रकान्मनाक् समधिक उनतरो
विभुल्ल-अष्टः । आव० १०८ ।	वा। व्य० द्वि० ३२४ छा।
विभूई-विभूती-परसम्पत् । आव १८७ । विभूती-	विमल-गोशालकभवः । भग० ६८९ । षट्सप्ततितम-
विच्छई एवंविघविस्तार: । ज० प्र०१६२ ।	महाग्रहः । ठाणा० ७९ । खजोतनाथपूर्वंभवनाम । सम०
विभूती-विभूतिः सर्वविभूतिनिबन्धनत्वात्, अहिंसायाः द्वा-	१४१ । ऐरवते भावोतीयंकृत् । सम० १४४ । त्रयोदशम
विंशत्तमं नाम । प्रश्न० ९९ ।	तीर्थंकृत् । भग० ६८१ । विमलः प्रभा सा तन्निवबन्ध-
विभूसा-विभूषा- उपकरणगता उरकृष्टवस्त्राद्यात्मिका ।	नत्वातु । अहिसायाः अष्टपञ्चाशत्तमं नाम । प्रश्न० ९९।
उत्त० ४२९ । विभूषा-करचरणपायूपस्थमुखप्रक्षाखना-	विमलः-देवविशेषः । ज० प्र० ४०५ । विमलः-विमान-
दिका वस्त्रभाण्डकादिप्रक्षालनात्मिका वा । आचा० ४७ ।	विशेषः । औप० ४२ । विमखः-स्वाभाविकागन्तुकमख-
विभूषा-राहिः । दश० २०६ । विभूषा-वस्त्रादिराहा ।	रहितः । जीवा० २६७ । विमलः-क्षीरोरसमुदस्य पूर्वान
(0-	-)

(९दद)

विमलघोस]

द्वीधिपतिर्देवः । जीवा० ३४३ । विमलः–आगन्तुकमल-	विमलवाहन-कुलकर: । भग० ५४५ । कुलकरवि-
रहितः । जीवा० २७२ । सप्तसागरोपमस्थितिकं देव-	बेषः । नंदी ० २४२ ।
विमानम् । सम० १३ । विद्यतिक्षागरोपमस्थितिकं	विमलहर्षवाचकः- । ज॰ प्र॰ १४१ ।
देवविमानम् । सम० ४१ । विगतागन्तुकमलम् । भग०	विमला-नवमी दिशा। ठाणा० १३३ । धरणेन्द्रस्य
६७२ । आगन्तुकमलरहितम् । जीवा० १२३ । विमल–	द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । नवमी दिशा । ठाणा०
रजसा रहितं कङङ्कविकलं वा । जीवा• १६४ । विमलं–	४७८ । सम० १९१ । नवमी दिशा । भग० ४९३ ।
आगन्तुकमलरहितम् । जीवा० १९८५ । विगतमलो विमलः	कालवाळलोकपालस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५ ४ ।
विमलं वा ज्ञानादीनि यस्य स, यस्मिन् गर्भगते मातुः	गोतरतिस्य द्वितीयाऽग्रमहिषो । भग० ४०४ । उद्धवदिक् ।
शरीरं वुद्धिश्चातीव विमङा जाता तेन विमछः, त्रयोदशम-	बाव॰ २१४। संशयविपर्ययानध्यवसायमलरहिता मतिः।
जिनः । आव० ५०४ । रजसा रहितं, कङङ्कविकलं वा ।	झाव० ४१४ । धर्मंकयायाः पञ्चमवर्गेऽघ्ययनम् । ज्ञाता●
प्रज्ञा० ६१ । आगामिन्यामुस्सपिण्यो तीर्थंकृत् । सम०	2X2 I
१५४ । विमसः-स्वाभाविकायन्तुकमलरहितः । ज० प्र०	विमाण-प्रस्तरैकदेशः । भग० २२१ । विमान-वैमानिक-
१०२ । विमलकूटं-सौमनसवक्षस्कारकूटनाम । ज० प्र०	निवास: । प्रश्न० ७० । एकादधमं स्वप्नम् । ज्ञाता०
३५३ । विमलः-सम्यग्दष्टी महाबलस्य राज्ञश्चित्रकारः ।	२० । विमानं-ज्योतिष्कवैमानिकदेवसम्बन्धिगृहम् । प्रश्न०
आव० ७०६ । विन्ध्यगिरिपादमूले सन्निवेसः । निरय●	१४ । विमानम् । ज॰ प्र॰ ३६६ । विमानं-प्रमाणाङ्गळ-
३३ । विमलः-चतुःसप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ४३५ ।	प्रमेयः । अनु० १७१ ।
क्षीरोदसमुद्रपूर्वार्द्धाचिपतिर्देवः । जीवा० ६४३ ।	विमाणछिट्ट-विमानछिद्र: । प्रज्ञा० ७७ ।
विमलघोस-जम्बो अतीतयामुत्सपिण्यां पञ्चमकुलकरः ।	विमाणण-विमाननं-कदर्थंनम् । प्रश्न० १७ ।
ठाणा० ३९८ । भरते भूतकाले पञ्चमकुलकरः । सम०	विमाणणा-विमानना-कदर्थना । प्रश्न ९७ ।
१ ५० ।	विमाणनिष्युड-विमाननिष्कुटः । प्रज्ञा० ७७ ।
विमलप्पभ-विमलप्रभः-क्षोरोदसमुद्रस्यापरार्ढीधिपतिर्देवः।	विमाणपत्थड-विमानप्रस्तरः । सम० ७७ । विमान-
जीवा० ३१३ ।	प्रस्तटः उत्तराधंव्यवस्थितः । सम० २६ । विमान-
विम लव रचिन्हपट्ट –वीरातिवीरतासूचकवस्त्रविशेषः । ज०	प्रस्तटः । ठाणा० ३६७ । विमानप्रस्तरः विमानभूमि-
प्र• २१९ ।	रूपः । प्रज्ञा० ७१ । विमानप्रस्तटः प्रमाणाङ्गुखप्रमेयः ।
विमलवाहण-अस्यामवसरपिण्यां प्रथमकुटकरः । ठाणा०	अनु० १७१ ।
३९८ । प्रथमकुलकरः । सम २१५० । विमलवाहनः-	विमाणपविभत्ती-आवलिकाप्रविष्टानामितरेषां वा विमा-
प्रथमकुलकर: । आव० १११ । विमलवाहन:सप्तम-	नानां वा प्रविभक्तिःप्रविभजनं यसां ग्रन्थपद्धतौ सा
कुलकरः । ज० प्र० १३२ । देवशेनराज्ञोः हस्तिरत्नम् ।	विमानप्रविभक्तिः । नंदी० ५५ ।
ठाणा० ४५९ । भरते आगामिन्यासुरसपिण्यां पञ्चम-	विमाणभवण-एकमेव यत्र विमानाकारं भवनं विमान+
कुलकरः । सम॰ १०४ । ठाणा॰ ५१२ । तृतीयतीर्थ-	भवनम् । अथवा देवलोकाद्योऽवरति तग्माता विमानं
कृत्पूर्वभवनाम । सम० १४१ । ऐरवते भावी प्रथम-	पद्यति यस्तुनरकात् तन्माता भवनमिति । भग० ५४३ ।
कुलकरः । सम० १४३ । भरत भावी दशमचक्री ।	विमानभवनं-वैमातं-देवनिवासः । आव० १७८ ।
- सम० १५४ । गोशालकभव: । भग० ६८८ । विमल-	विमाणवरपुंडरोय-विमानानां मध्ये उत्तमत्वात् विमान-
वाहनः शतद्वारनगरे नृपतिः । विपा० ९४ । विमलवा-	वरपुण्डरीकम् । ज्ञाता० ३१ ।
हनः-नामविशेषः । आव० ११० ।	विमाणवास-विमानवासः-सुरलोकः । बाव० १४३ ।
	- \ - \

(258)

विमाणा]

[वियक्खमाण

विमाणा-विमानानि-ज्योतिष्कादिसम्बन्धीन्यन्युत्तरविमा-	ठाणा० ४४१ । विमोह:-आचारप्रकल्पे प्रथमश्रुतस्कन्ध-
नान्तानि । आव० ६०० ।	स्य सप्तममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । विमोहः-विमोह
विमाणावलिया -विमानावळिका-आवलिकाप्रविष्टः-ग्रैवे·	इवाऽल्पवेदादिमोहनीयोदयतया विमोहः, अथवा मोहो
यकादिविमानानि । प्रज्ञा० ७१ ।	दिधा द्रव्यतो भावतश्च, द्रव्यतोऽन्घकारो भावतश्च मिथ्याः
विमाणावली-विमानावल्तिः विमानपङ्कितः । अनु० १७१।	दर्शनादिः, स द्विविघोऽपि सततरत्नोद्योतितत्वेन सम्य-
विमाणोववण्णगा-विमानेषु-सामान्येषूपपन्ना विमानोप-	ग्दर्शनस्यैव च तच्च सम्भवेन विगतो येषु ते विमोहः।
पन्नाः । सूर्य० २८१ ।	उत्तः २५२ । विमोहः-बाचाराज्जस्य सप्तममध्ययनम् ।
विमाणोववन्ना- विमानोपप न्नः- विमानेषु सामान्यरूपेषु	उत्तः ६१६ । सम० ४४ ।
उपपन्नः । जीवा० ३४६ । विमानेषु-सामाग्येषूपपन्ना	विमोहाइ-विमोहानि-विगतो मोहो येषु येषां वा येभ्यो
विमानोपपन्नाः । सूर्यं २ २ २	वा तानि । आचा॰ २८१ ।
विमान-विविधं माग्यते-उपभुज्यते पुण्यवद्भिर्जीवैरिति	विमोहानि-विगतो मोहो येषु तानि विमोहानि, भक्त-
विमानम् । प्रज्ञा० ७० । विशेषेण–मानयति उपभुञ्जति	परिज्ञेङ्गितमरणपादपोपगमनानि । आचा० २९६ ।
सुक्रुतिन एनमिति । उत्त॰ ७०१ ।	विम्हावण−विस्मयकरणम् । नि∙ चू० ढि० ७ खा ।
विमाया-विमात्रा-विविधामात्रा-विचित्रपरिमाणाः । उत्त०	वियंगिया-म्यङ्गिता-खण्डिता । प्रश्न० ४९ ।
२६१ ।	वियंगेई-व्यङ्गयति । आव० ३७३ ।
विमुकुल-विकसितम् । प्रश्न० १६ ।	वियंगेति-व्यङ्गयति-विगतकर्णनाधाहस्ताद्यङ्गान् करोति ।
विमुकुलितं-विकसितम् । जीव० २६७ ।	হারা০ १९५।
विमुक्ख-विमोक्षः-परित्यागः । आचा• २६० ।	वियंभिय-विजृम्भितः-प्रबलीभूतः । ज्ञाता० ६१ ।
विमुत्तया-विमुक्तता धर्मोपकरणेष्वप्यमूच्छा । दश०२६३ ।	वियंभिया-विजृम्भिता । ज्ञाता० १९७ ।
विमुत्ति-विमूत्तिः-विकृतनयनवदनादित्वेन विकृतिश्वरो रा-	विय-व्ययो-विगमः-मानुषत्वादिपर्यायः । ठाणा० ३४६ ।
इतिः । प्रश्न० १२१ ।	विच्च-विज्ञानम् । ठाणा० ४६५ । विद्वान्-विदितवेद्यः ।
विमुत्ती-विमुक्तिः-आचाराङ्गे पर्श्वविंशतितममध्ययनम् ।	सूत्र० ४८ ।
उत्त• ६१७ । आचाराङ्गे पञ्चविंशतितममध्ययनम् ।	वियइ-विगतिर्विगमः । ठाणा० २० ।
सम० ४४ । विमुच्यते प्राणी सकल्बन्धनेम्यो यया सा	वियक्क-वितक्कं:-पूर्वगतश्रुताश्रयो व्यक्षनरूपोऽर्थरूपो
विमुक्तिः । अहिसाया द्वादशमनाम । प्रश्न० ९९ । विमुक्तिः–	वा । ठाणा १९१ । वितर्कः-पूर्वगतश्रुताश्रयो व्यञ्जन-
क्षाचारप्रकल्पद्वितीयश्रुतस्कन्धस्य षोडशममघ्ययनम् । प्रश्न०	रूपोऽघंरूपो वा यस्य तद् । भग० ९२६ । वितर्कः-
१४५ । विमुक्तिः–आचारप्रकल्पस्य पञ्चविंशतितमो भेदः ।	विकल्प: । औप० ४४ । वितर्कःपूर्वगतश्रुताश्रयी व्य-
अव॰ ६६० ।	ञ्जनरूपोऽर्थरूपो वा विकल्पः । औप॰ ४४ । वितर्कः-
विसृत्र्यकारी-विनयपरायणो गुरुशिष्यः । नंदी० १६०,	मीमांसा । सूत्र० ३९५ । ठाणा० १९१ ।
१६१ ।	वियक्का-वितर्का-मोमांसा स्वोत्प्रेक्षितासरकल्पना । सूत्र•
विमोइय-विमोचितं-स्वस्थानाबालितम् । बृ० दि० २१६	३६ ।
67)	वियक्खण-विचक्षणः-चरणपरिणामवानु । दश० ९९ ।
विमोयणा-विमोचना-क्षपणा । उत्त० ५९४ ।	वियक्खणावज्जमीरुणो । दश० चू० ४१ ।
विमोह-मोहसमुत्थेषु परिसहोपसगेषु पादुभूंतेषु विमोहो	वियवखमाण-विविधं सर्वातु दिक्षु पश्यनु । ओघ०
भवेत् तान् सम्यक् सहेतेति यत्राभिधोते स विमोहः ।	१२७ ।
(९९०)	

वियच्चा]

वियच्चा-विगतेः प्रागुक्तत्वादिह विगतस्य विगमगवतो जीवस्य मृतस्येस्पर्थः अर्चा-शरीरं विगतार्चा विवर्चा-	विकटः–विस्तीर्णः । जीवा● २७१ । वि यडगिह –वितृतग्रहं–अनावृतं ग्रहम् । बृ० द्वि∙ १७९
विशिष्टोपपत्तिपढतिर्विषिष्ठभूषा वा । ठाणा० २० ।	ध्य ।
वियच्छेत्र-गतच्छेदा । दे० ।	वियडघड-चित्रघटम् । उत्त• २६३ ।
वियट्ट-व्यावृत्तं-निवृत्तमपगतम् । सम० ४ । मत्तः ।	वियडजाण-विवृतयान-तल्लटकर्वाजतशकटम् । भग•
आव० ७१६ । विकल: । आव० ६७३ ।	XX0 I
वियट्टइ-व्यवत्तंते-रुष्यति वा । आव० १६७ । प्रमा	वियडण-विकटनं-आखोचना । बृ० तृ० १४ अ ।
द्यति-स्खलति । आव॰ ७०१ ।	वियडणा-बालोयणा । नि० चू० प्र० ४१ व । विकटना-
वियट्टछउम-ध्यावृत्तं-निवृत्तमपगतं छद्म-शठत्वमावरणं वा	असोचना । आव० ७६१ विकटना-आखोचना ।
यस्यासी व्यावृत्तछद्मा । भग० ७ ।	अोघ० १७५ । विकटना–आलोचना । आघ० २२५ ।
बियट्ट च्छउम-ब्यावृत्तच्छद्या-व्यावृत्तं-निवृत्तमपगतं छद्य-	विकटना-आलोचना । पिण्ड० १२६ ।
शठत्वमावरणं वा यस्य स तथा तेन व्यावृत्तछन्नः ।	वियडत-विकटयनू-सम्यगालोचनम् । पिण्ड० १४८ ।
सम०४।	वियडपाओ-विकटपादः-परस्परबह्वन्तराचपादा। पिण्ड०
वियट्टमाण-विवर्तमानो-विचरन् । ज्ञाता० ६९ ।	828 I
बियट्टितए-विवत्तित्तुं-आसितुम् । आचा० ३६५ ।	वियडभाव-विकटभावः-प्रकटभावः । दश्च० २३३ ।
वियट्ठ-विकृष्टं-दूरम् । ज्ञाता० १ ।	वियडमावा-शुद्धभावाः । मरुः ।
वियड-विकटं-प्रासुकम् । आचा० ३०५ । विकटं-	वियडभोइ-विकटे-प्रकटप्रकाशे दिवा न रात्राविस्यर्थं,
प्रकटम् । सूत्र० ६७ । विकटं-प्रासुकोदकम् । सूत्र०	विवाऽपि चाप्रकाशदेशे न भुङ्क्ते-अशनाद्यम्यपहरतीति
१६२ । विकटं-विगतजीवम् । सूत्र० १८१ । विकटं-	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
प्रभूतम् । सूत्र० ३१२ । विवृतं-अनावृतम् । ठाणा०	विकटभोजी । सम० २० । व्यावृत्ते सूर्ये भुङ्क्ते इत्येवं-
१५७ । समयभाषया जलम् । ठाणा० ३१३ । विक-	शीलो व्यावृत्तभोजी प्रतिदिनभोजीत्यर्थ: । भग० ११८ ।
टम् । आव० ३१४ । मद्यम् । आव० ८१४ । विकृतं-	अरात्रीभोजो । उगा० १६ । विकटसोजी-प्रकाशभोजी के
वस्त्राविसा विस्तरं प्रतितन्त	आव॰ ६४७ ।
वह्नघादिना विकारं प्रापितम् । उत्त० ६६ । विकट: विग्नीर्णः । ज्यानः ००	वियडा-विवृता-विपरीता । ठाणा० १२२ ।
विस्तीर्णः । ज्ञाता० १६० । एकपञ्चाशत्तममहाग्रहः ।	वियडावाइ-विकटापाती-वृत्तवैताट्यः पर्वतः । जीवाक
ठाणा० ७१ । विकटः-पञ्चाशत्तममहाग्रहः । ज० प्र०	३२६ ।
४३४ । विकटं−जालम् । भग० ६६५ । विकटो−	वियडित्ता-प्रावृत्त्य । आव • ६८६ ।
विस्तीर्णः । भग० ६७३ । पानकाहारः । ठाणा० १३६ ।	वियडी-अटवी । ज्ञाता० ६३ ।
ववगयजीवियं । नि० चू० प्र० ११६ अ । नि० चू०	वियडीकरण-विकटीकरणं, विकसितमुकुलिताईमुकुलिता+
प्र० १०१ आ । व्यपगतजीवम् । नि० चू० द्वि० ११८	नां भेदेन विभजनम् । आव० ५६२ ।
आ । मज्झतं निठ चू० प्र०३५ अ । व्यपगतजी-	वियड्डि−(देशीवचनं) तडागिका । उत्त० १३८ ।
वम् । नि॰ चू० प्र॰ १८५ अ । मंडवो । नि॰ चू०	वियड्ढगिरिविभत्त-विजयाईगिरिविभक्तम् । प्रश्न० ७३ ।
दि० ६९ आ। विकटो-विस्तीर्णः । उपा० २५ ।	वियण-व्यञ्जनं-वायूदीरकम् । प्रश्न० ८ । युवत्यादि-
विकटं-शीतोदकलक्षणं विकटं-जलम् । सम० ४० ।	व्यतिरिक्तरोषजनापेक्षया विगतजनं विजनम् । आव •
विकटं-मद्यम् । उत्त० ११ १ । विकटं-मद्यम् । पिण्ड०	५९२ । व्यञ्जनविषया विद्या यया व्यञ्जनमभिमस्त्र्य
८१ । विकटं-सूक्ष्मप्रतिगम्यतया दुर्भेदम् । पिण्ड• २५ ।	तेनातुरोऽपमृज्यमानः स्वस्थो भवति सा व्यअतविद्या ।
(928)	

वियणाविभाणियव्व]

ध्य॰ द्वि॰ १३३ छा।	
	अगव• ३८८ । जिल्लान्स किन्द्री के के किन्द्र का का कि
वियणाविभाणियव्व-सूचितवचनान्यप्युक्तन्यायेन सर्वाणि	वियरिज्जइ-वितीर्थते-दोयते । उत्त० ३६० ।
भावनीयानि । सम० १४४ । जिन्ननी जिन्ननित्तित्वर १ जन्म	वियरिय-विचरितं-इतस्ततो गतम् । जीवा॰ १८८ ।
वियती-विगतिर्विगम: । ठाणा० १९ ।	वियल-विदल:-वंशाईः । भग० ६२६ ।
वियत्त-व्यक्तः-बालभावान्निष्क्रान्तः । परिणतबुद्धिः ।	वियलकिल-वंशाद्धानं कटम् । भग० ६२५ ।
सूत्र॰ २७३ । व्यक्तः-भावतो गोतार्थः । ठाणा॰ २३० ।	वियछा-विकना-दित्रिचतुरिग्द्रियखक्षणा विकलेन्द्रियाः ।
विशेषेण-अवस्थाद्योचित्येन विशेषानभिहितमपि दत्तं-	विशे० २३३ ।
वितोर्णमम्युनुज्ञातम् । ठाणा० २०० । व्यक्तः–चतुर्थो	वियवासी-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ११ ।
गणधरः । साव० २४० । अन्नपाणे अप्पडिबद्धो । दश०	वियसिय−विकसितम् । आव∙ ६६६ । ∽
चु॰ ५२ ।	वियाइया-प्रसूता । आव० ३०७ ।
वियत्तकिञ्च-व्यक्तस्य-भावतो गोतार्थस्य कृत्य-करणीयं	वियाण-विभिष्टविबोधः । आचा० ३१ । अणेगाणं संघात,
व्यक्तकृत्यं-प्रायश्चितम् । यत्किश्विन्मध्यस्थयोतार्थेन कृत्यं	अ हवा व झिरेव वियाणं वितण्णत इति वियाणं । नि०
अनुष्ठातं तद् विदत्तकृत्यं प्रायश्चितम् । ठाणा० २०० ।	चू० प्र० ९८ अ।
स्यक्तचारित्र: । नि॰ चू॰ प्र॰ ९८ आ ।	वियाणाइ-विजानाति-गमयतः । बृ० प्र० २२५ अ।
वियत्तमणसाण- । आचा॰ ४२४ ।	वियाया-प्रजनितवती । आब० ६८२ । विजाता । उत्त०
वियत्ता व्यक्ताः-वयःश्रुताभ्यां परिणताः । सम० ३६।	308 1
वियत्ताए- । आचा० ४२४ ।	वियार-चालनेत्यर्थः । ठाणा० ६ । विचारः-अर्थव्यञ्जन-
वियत्था-वस्त्रा । आव॰ २०१ ।	योगसङ्क्रमः । आव॰ ६०७ । उच्चारपासवणं । नि•
वियत्थि-वितस्तिः द्वादशाङ्गुचप्रमाणा । प्रज्ञा० ४८ ।	चू॰ हु॰ १८ अ। विचार:-प्रश्रवणम् । बु॰ प्र॰ ३०६
वियद्द-विविधं-तर्द्तीति-वितर्दः-हिंसकः । आचा० २५२।	अ । संज्ञाभूमिः । बृ₀ द्वि० २ अ । विचारणीयं–
वियप्पाण-विदारमा । मर० ।	शोभनतया निरूपणीयं पर्यालोचनीयं वा । सूत्र० ३६१।
विययपक्लो-विततौ-निश्यमनाकुञ्चितौ पक्षौ येषां (तौ)	विचारःपुरोषोरसर्गः । आव० ७१८ । विचारः-अव-
विततपक्षौ तद्वन्तो विततपक्षिणः । प्रज्ञा० ४६ ।	काशः । इत्ता० ११ । विचारः-अर्थाद्वयञ्जने व्यञ्जनादर्थे
वियर- विदरो–नदीपुलिनादो जलार्थो गर्त्तः । ठाणा०	। औप० ४४ । विचारः-अर्थाद्वचक्कने व्यञ्जनादर्थे मनःप्र-
२८३ । क्षुद्रनद्याकागे नदीपुलिनस्पन्दजखगतिरूपः ।	भृतियोगानां चान्यस्मादन्यस्मिनु विचरणं विचारः । मग०
ज्ञाता० ६३ । विवरम् । ज्ञाता० ९९ । ज्ञाता० २२९ ।	१२६ । विचारः-उच्चारादिपरिष्ठापनम् । व्य० प्र०
प्रयछना । ओघ० ६६ ।	२५ अ । विचार:-गमनशक्ति: । पिण्ड० १६३ ।
वियरइ-ददाति । मोघ० १६१ ।	वियारवखमत्तं-विचारक्षमत्वम् । आव० ३९४ ।
वियरई-अनुजानाति । ज्ञाता० १४० ।	वियारजोग्ग-बहिर्भूमिगमनयोग्यः । अोघ० ४१ ।
वियरग-कूविया । नि० चू० द्वि० १७१ आ । विदरको	वियारणा-विचारणा । ओघ० १६१ ।
गत्ती व्याघातः । बृ॰ द्वि॰ १७ अ ।	वियारणिया तानेव विदारयतः । ठाणा० ३१७ । विदा-
वियरय-जलाशयः, स च षोडशहस्तविस्तारः । व्यव०	रणी-विंशतिक्रिया मध्ये त्रयोदशमी । आव• ६१२ ।
प्र० २७४ अ । वियरयः-षोडशहस्तविस्तारो नद्यां	वियारभूमि-विचारभूमिः-संज्ञाब्युत्सर्गभूमिः 🔹 आचा०
महागत्तीयां वा । व्य० प्र० २२२ आ । वियरयः-	३२४ । विचारभूमिः-विष्ठोरसगंभूमिः । आचा०
खघुश्रोतः । व्य० प्र० २२२ आ । वियरयं-वितरकम् ।	333 1
(९९	२)

वियारिओ]

विचारभूमिः-सञ्झाकायिकाभूमिः । ओघ० ८२ । विचार- भूमिः-बहिगंमनभूमिः । आचा० ३७६ । सण्णावोसिरणं । नि• चू० प्र० १४८ वा । विचारभूमिः-पुरीषोत्सर्ग- भूमिः । ब्य० द्वि० १ व । विद्यारिओ-कण्णचवेडयं । नि० चू० प्र० २१९ व । विद्यारी-विभक्तीपरिणामेत चन्द्रादिभिः सह सामानाधि- करण्येत योजनीयम् । सूर्य० २७२ ।	वियोगचित्तण-दियोगचिन्तनं-विप्रयोगचिन्ता । आव० ५८४ । विरंग-चित्रवर्णकरावम् । बृ० द्वि० १२० आ । विरंगज्जति- । नि० चू० द्वि० १२९ आ । विरंचति-विभवति । ओघ० ८६ । विरइयउचिय-विरचित उचितः । मग० ४५९ । विरए=विरज्ञ:सप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० १३१ ।
वियारेइ-जीवं विषारयति असन्तगुणभिः । खाव•६१४।	वियरओ-लघुमोतरूपो जलाशयः, षोडशहस्तविस्तारः।
वियाल-विकात: । आचा• ३६१ । व्यालं-हप्तं-दुष्ट-	ब्य० प्र॰ २२२ व्या ।
मत्ययः । आवा० ३३८ । ध्यान-दर्पितम् । आवा०	विरक्तचेताः- । आचा० १०६ ।
३ =४ । सम्घ्या । ज्ञाता• १७ । विकालः-सम्घ्या ।	विरग −विदरकः कूपिका । ह ठ दि० १० छ ।
विपा० ६६ । संज्झावगयो । नि० चु० प्र० १९३ छ । जीम जिसको जिसको जन्म संस्थायको संवे जगवा	विरज्जं-पूर्वपुरुषपरम्परागतं वैरं तत्त्वैराज्यम् । ताल्का-
वीए विगमो वियाखो, अथवा संझावगमे, संज्ञे अथवा जंसि काले चोरांदिया रज्फ्रांति सा राती संज्झावगमो ।	लिकवैरं, परग्रामादिदाहजवैरं, अमात्यादिकं मृतप्रोषित-
	नुपंवा राज्यम् । बु० द्वि० ८१ आ ।
नि० चु॰ प्र० २६१ छा । विगतः सम्ब्याकालोऽत्रेति सन्त्रा किस्टानः । सन्त्राप्त-किस्टानः । सन्त्रपाविग्रमा राजिः	विरत-ब्रह्मसोके तृतीयः प्रस्तरः । ठाणा० ३६७ ।
कृत्वा विकालः । सन्ध्या-विकालः । सन्ध्यावियुता रात्रिः विकासः । त्याः विक २२ मा । विकालम् । वावः	विरति-प्रात्वाऽम्युपेत्याकरणम् । तत्त्वा० ७। सिन्दनो जिन्हीय जिन्हीय प्रजान । जन्मिण्या ।
विकाखः । व्य॰ द्वि० ६२ था । विकालम् । आव० १९६, २०३ । विकालं-खपराह्यः । दश० १२ ।	विरती-विरतिः-विवृत्तिः पापात् । अहिंसायाः अष्टमं नाम । प्रभ० ९६ ।
रहर, २०२ । विकाल-विपरात्तुः । दश० १२ । विकालः । धाव• ४२६ । विकालः । दश० ५८ ।	_
विकासः । आव॰ ३२६ । विकालः । दशण् ९५ । विकासः । आव० ६१७ ।	विरत्त-विरक्तं-विगतरागम् । खाचा॰ १२१ । बिरक्तः-
ावकाखः । आष० ६१७ । वियालए- द्वितीयो महाग्रहः । ठाणा० ७८ । विकालकः	सर्वधाऽनाच्छादितत्त्वात् । भग० १७७ । विरक्तः ।
दितीयमहाग्रहः । सूर्यं २६४ ।	सूर्यं० २३४ । विरक्तः-रति क्वचिदप्यश्राप्ताः । प्रश्न•
वियालचारी-सन्ध्यायां चरत इत्येवंधीसः । ज्ञाता० ६७ ।	४१ । विरक्तः-अनावृत्तः । सूर्यं० २३४ । विरक्तमान-विरक्तः प्रसारम्णकोण्डः ज्ञापः जनिकाने
वियालणा-विचारयति । क्षोध० ६८ । विचार्थति ।	विरत्तकाम-विरक्तः-पराङ्गमुखोभूतः कामः-वभिडाषो- अस्येति विरक्तकामः । उत्त० ३९३।
अपनालगान्त्र गर्भार । जावर रेने । विकासमार । स्रोधर ६९ ।	अस्यात विरक्तकामः । उत्त० ३४३। वि रमण −अनर्थदण्डविरतिप्रकारः−रागादिविरतिः । ठाणा०
जावर २०२२ विया लीभूय−विकालीभूतम् । आव० ४⊂५ ।	वरमण-अगयदण्डावरातप्रकारः-रागादावरातः। ठाणा० २३६ । रागादिविरतिः । सम० १२० । अतीतस्थूल-
वियावड-व्यापृतः-आकुछः । क्षोघठ १३८ । ब्यापृतः ।	परेद गरागादावरातः । प्रज्ञा० ३९९ । प्राणातिपातादेविरतिः । प्रज्ञा० ३९९ ।
साव॰ २४९ ।	विरय-विरतः-वधादेनिवृतः । भग० २९१ । विरतः-
वियावण-निध्यापनम् । नि० चू० दि० ११ वा ।	।वरथ-।वरतःपवादानवृतः । मगठ रहर । विरतः- अतीतस्यैषस्य च निन्दासंवरणद्वारेण निवृत्तः । आव०
वियावत्त-घोषस्य दितीयो छोगपालः । ठाणा• १९८ ।	अतातस्य पर्यं पंगण्यात्वरणक्वारणं गिवृत्तः । आवण् ७६२ । दिविधं-अनेकधा द्वादशविधे तपसि रतः विरतः ।
सूत्रे पञ्चदशमो भेदः । सन० १२८ । वेयावृत्त्यं-अव्य-	दश• १४२ । विरतं-अग्निस पारम्भादेनिवृत्तं विगतरतं
क्तम् । आव० २२७ ।	वा । उत्त॰ ८८ । यतो निवृत्तः हिंसादिभ्यः । तपसि
वियाहिए-व्याख्याता । उत्त० २७० ।	वा विशेषेण रतः विरतः, विरयो वा निरौत्सुक्यः,
व बाहि 11-व्यास्याता । आचा० १६१ ।	विरजसो वा अपापः । औष० ४८ ।
विचित्रः-कर्बुरः । ज्ञाता० १६० ।	विरयण-विरचनं-निरूहारिमकमधोविरेको वा । सूत्र०
	· · · · ·
(अल्प॰ १२४) (९६३)	

	कुसुमपत्तवादिप्रसवः, विरहकवृक्षादिषु श्रवणेन्द्रियज्ञानस्य
विरयति-विरमति । ज्ञाता० १६९ ।	व्यक्तं लिङ्गमवलोक्यते । विशे० ६९ ।
विरयाविरइ-विरताविरति:-देशविरति: । आव० ७७ ।	विराएमि-विद्रावयामि । आव० १०० ।
विरयाविरए-विरताविरतः-श्रावकग्रानः, भूतग्रामस्य	विराओ-विद्रुतः । आव० १०१ ।
पञ्चमं नुणस्थानम् । झाव० ६५० ।	विरागया-विरागता-अभिष्वङ्गमात्रस्याभावः । सम० ४६।
विस्याविरय-विरताविरतः-श्रावकः । आव० ४९३ ।	विरागता
विरलए-विस्तारयेतु । भग॰ ५३२ ।	६६० ।
विरलि– । नि॰ चु० ढि० ६१ अ ।	विराडनगर-कृतकराजधानी । ज्ञाता० २०९ ।
विरलो-विरलिका-द्विसरसूत्रपटी । बु॰ द्वि॰ २२० छ ।	विरात-विलीनः । आव० ३०४ ।
विरलीकृता-प्रसारिता । उत्त० ३६७ ।	विराम-विरामः–अवसानम् । दश० ५५ ।
विरल्ल-विस्तारणः । व्य० द्वि० १० आ ।	विराल-बिडाल: । वाव० ३११ ।
बिरलयति-विस्तारयति । त्रु० द्वि० २६ आ ।	बिराला– । ज्ञाता० ६५ ।
विरछिअ-विरल्लितं-विरष्ठीकृतम् । ज॰ प्र॰ १०४।	विरालिय-पत्नासकं । दश्व० चू० ६६ ।
विरल्लिआ-विस्तारिता । बाव• ४४१ ।	विराली-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४।
विरछिए-विरलितः-विरलीकृतः । प्रज्ञा० ३०६ ।	विराविय-बद्धम् । मर० ।
विरल्लित-विरमीकृतम् । जीवा० २६७ । बृ० तृ० ६०	विरावेमि-भक्षयामि । आव० ३६६ ।
आ ।	विरावेहिति-विद्रवयिष्यति । भग० ३०७ ।
विरल्लेति- । नि॰ चू॰ प्र० १२२ अ।	विराहण-विराधन-खण्डनम् । आव० १८० । विराधन-
विरवण-बाक्रन्दनम् । आव० १८७।	परितापनम् । प्रश्न० २४ ।
विरवेति- । निरय० ११।	विराहणा-विराधना-खण्डना । सम० १ । विराधना-
विरस-विरस:-विगतरसः । ज्ञाता० १११ । विगतरसः ।	खण्डना प्रभ• ७। विराधना-खलना । कोघ० २२५ ।
भग० ४८४। पुराणादि । प्रश्न० ६३ । पूराणत्वाद गत-	विराघना गुणानां । अब्रह्मणोऽष्टाविंशतितमं नाम । प्रश्न०
रसम् । प्रश्न• १०६ । पुराणत्वेन विगतरसम् । प्रश्न०	६६ । विराधना-ज्ञानादीनां सम्यगननुपालना । प्रश्न-
१६३ । विरसं-विगतरसमतिपुराणौदनादि । दश०-१८१ ।	१४३ । विराघ्यन्ते दुःखे स्थाप्यन्ते प्राणिनोऽनयेत्ति
सब्भावओ विगतरसं । दश० चू० ८३ । विरसं–विगत-	विराधना । आव० ४७३ । विराधना-विदारणा ।
रसं गीतौदनादि । दश० १८७ ।	उत्त० १२१ ।
विरसमेह-विरसमेघ:-विरुद्धरसः मेघः । (?) ।	विराहिअं-विराधितम् । आव० ७७८ ।
विरसाहार-विरसाहारः-विगतरसः पुराणधान्यौदनादिः।	विराहिओ-विराधितः-दुःखेन स्थापितः । आव० ३७३।
औप॰ ४० ।	बिराधितः-देशभग्नः । आव० ७७९ ।
विरसिंग-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२।	विराहित्ति-न्यङ्क्यति । आव० २६२ ।
विरह-विजनस्वम् । विपा० ७३ । विरहः । दश० १० ।	विराहिय-विराधितः-सर्वात्मना खण्डितः । प्रज्ञा० ४०१।
विजणं। नि॰ चू॰ प्र॰ ७८ अ। एगंतं। नि॰ चू॰	विराधितं-सुतरां भग्नम् । आव० ५७२ ।
प्र० २०६ अ । एकान्तम् । बृ० द्वि० ७ अ । विज-	विराहेल्ला-विराधयेत्-विनाशयेत् । पिण्ड० १६० ।
नम् । ज्ञाता० ७६ ।	विरिचइ-विभजति । मरः ।
विरहकवृक्ष- कलकण्ठोद्गीणंमधुरपञ्चभो द्वारश्रवणात् सद्यः	बिरिचिति-विरिश्वति विभजति । बोष० ७१ ।
	,
(९६४)	

विरिअं]

[विलइप

विरिअं-वीर्यं-वीर्यान्तरायक्षयोपश्चमसमुत्था कक्तिः। उत्त०	विरुय-नि० चू० प्र॰ ५६ अ।	
- 188 1-	विरुवरूव-विरुपरूप:-नानाप्रकार: । आव० ३६ । विरूप	
विरिक्त-विरिक्तो गुहीतरिक्तादिभागः । व्य॰ द्वि॰ २७५	रूप:-विविधस्वभाव: । अन्तञ १८ । बिरूपं-बिभरसं	
स्य ।	मनोऽनाह्लादि विविधं वा मन्दादि भेदाद् रूपं-स्वरूपं	
विरिक्कओ-विरिक्तः । साव० ४५४ ।	येषां ते विरूपरूपः । आचा० २४५ । अनेकप्रकारम् ।	
विरिक्ता-परस्परं विरक्ती धनं विरिच्य पृथक पृथक्	अधि० ∦६ः ।	
जातावित्यर्थः । व्य० प्र० २२७ अ । विरिच्य पृथक्	विरूवा-विविधरूवा । नि० चू• तृ० ४३ अ ।	
पृगक् जाता। व्य० प्र० २८० झ ।	विरेग विरेकः-क्षणिकः । उत्त• १२६ । विरेगः-विभ-	
विरितोवग्गहिए-वीर्योपप्रहीतं-जोववीर्योपस्थापितम् ा	जनम् । ओघ० ५६ ।	
সঙ্গা০ ১রি৫।	विरेडिय-विरक्तः । बृ॰ द्वि० २०० अ ।	
बिरिय-वीयँ जीवप्रसवः । प्रज्ञा० ४६३ । विरतः-	विरेयण-विरेचन- अधोविरेकः । ज्ञाता० १८१ । विरेचन-	
बात्मशक्ति: । उत्त० २६७ ।	विरेक: । आव० ६१० । विरेचनं-कोष्ठशुद्धिरूपम् ।	
विरियलद्धी-वीर्यलव्धिः । भग० ८९ ।	उत्तः ४१७ ।	
विरिली-चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ ।	विरेल्लिओ-प्रसारितः-क्षिप्तः । ज्ञाता॰ २३२ ।	
विश्ंगण-व्यङ्गनम् । बृ० प्र० ३०८ अ । व्यङ्गनम् ।	विरेल्लित-विसारितं – वायुना पुनरपुञ्जोकृतं धान्यम् ।	
बृ• प्र॰ १५१ अ।	ठाणा॰ २७७ ।	
विरुंगा- । नि० चू०प्र० १६८ अ ।	विरोध-परस्परपरिहारलक्षणः । नंदी० २१ ।	
विरुंगिओ-उपदुतः । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४० व ।	विरोहति जन्मान्तरोपस्थानतः प्रादुर्भवति । उत्त० ३६१ ।	
विरुंगिते-छिन्ने। नि० चू० दि० १३२ अ।	विलंक-शालनकम् । नि० चू० दि० १४४ अ । बृ० प्र•	
विरुज्फई-विरुध्यते-न सम्यक् सम्पद्यते । आव० ४९२ ।	१६५ व्या ।	
विरुद्ध यथा नित्यः शब्दः, कृतकत्वाद् घटवद् । ठाणा०	विलंब-विलम्बः-नवमो दक्षिणनिकायेन्द्रः । भग० १५७।	
४९३ । विरुद्धो-अक्रियावादी परलोकानम्युगमात् सर्व-	विलम्ब:-वायुकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ९४ । विखम्बं-	
वादिम्यो विरुद्धः । ज्ञाता० १९३ । विरुद्धः-अक्रिया-	यद् भास्वता परिभुज्य मुक्तम् । विशे० १९९४ । विखम्बं-	
वादी । औप० ९० । विरुद्धः-अक्रियावादी । अनु० २५ ।	परिमन्धरम् । ठाणा० ३९७ ।	
विद्दद्वकारणानुपलम्मानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा०	विलबति-विलम्बति-घारयति । सूत्र० १४७ ।	
२६३ ।	विलंबणा-विलंबना-विलम्बमम् । ओघ॰ २३ ।	
विरुद्धकार्योलम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा०	विलंबना-विडम्बना-निवत्तंना । अनु० १३६ ।	
२६२ ।	विलंबि-यत् सूर्येण परिभज्य मुक्तम् । व्य॰ प्र॰ ६१ अ ।	
विरुद्धरज्ज-परस्परवणिग्गमनागमनरहितं राज्यम् । बृ०	विलंबिअ-विलम्बितं-परिमन्थरम् । अनु० १३३ ।	
हि॰ ५२ आ । आचा॰ ३७७ । नि॰ चू० हि० १०	विलंबिय-विलम्बितः । आव० ९१० ।	
अ ।	विरुंबी-जं पुण पिट्ठतो सूरगतातो तं तितं विलंबी, सूरस्त	
विरुद्धरज्जाइक्कमण–विरुद्धनृपयोर्यद् राज्यं तस्यातिक्रमः-	पिट्ठतो अणंतरं तं विलंबो । नि॰ चू॰ तृ॰ ११ अ ।	
,अतिलङ्घनं विषद्धराज्यातिक्रमः । आव० ८२२ ।	विल-भगः । बृ० तृ० २०३ आ ।	
विरुद्धानु पत्तम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा० २६३ ।	विलइत-विखगितम् । आव० ३४० ।	
विरुद्धोपलम्भानुमान-धनुमानविशेषः । ठाणा० २६२ ।	विलइय-विलगितः । आव० ३४३ ।	
(SEX)		
()<* /		

[विलेहण

विलउलीकारक-विटपोक्लकक्ती-विलोकनाकारको वा।	रसविशेष: ।
प्रदेन० १८)	२९४ । विशिष्ठनेपथ्यरचनादिः । उत्त० ६२६ ।
विलएत्ति-बारोहयति । खाव० ४०८ ।	विलासिओ-विलासिता-विलाससञ्जातः अस्येति विता-
विलओल-(देशी•) लुँटाक: । बृ० दि० १०५ अ ।	सिता । जीवा ॰ २७० ।
विल ओ जगा-लुंटागा। नि० चू॰ द्वि० २१ अ।	विलासिय-विलासित:-जातविलास: । ज्ञाता० २३२ ।
विलेक्ख-विछक्ष: । आव० ६९३ ।	विलिपद्द-अनेकशो खिपइ । नि॰ चू॰ ढि॰ ७६ आ ।
विलक्खोकओ-विलक्षीकृतः । दत्त० ६८ ।	विलिअ-व्यलीकं-वैलक्ष्यं दैन्यम् । ज॰ प्र० २४५ ।
विलग-विलगं गण्ड: । बु॰ प्र॰ २१३ अ ।	विलिए-व्यलीकृत:-सञ्जातव्यलीक: । भग० ६८१ ।
विलग्ग-विलग्नः-धारूढः । आव० ४३७ ।	विलिखन्-लेखन्या मृष्टं कुर्वाणः । अनु० २२३ ।
विलट्ठी-वियष्टिःआत्मप्रमाणाबतुरङ्गुलग्यूना । अोघ०	विलिज्जति-विस्रीयते-विनाशमुपयाति । आव॰ ६११ ।
2401	विलिया-विनिजंगामः । पिण्ड० ९३ । व्रीष्ठिता-ज्वक-
विलपितशब्द प्रलापरूपम् । उत्त० ४२५ ।	स्मात्तदर्शनाञ्चजिता । बृ० द्वि० २०५ था ।
विलम्बित-त्रयोविंशतितमं नाट्यम्ः । ज॰ प्र•ः ४१७ः ।	विलिग्बल । नि॰ चू॰ प्र॰ १२१ व ।
त्रयोविद्यतित्रमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।	विलिहमाप्रे-विलिखन् । भग० ३६५ ।
विलय-वलकः-दीर्घदारुः, वलयः-वलयाकारः । ज्ञाता०	विलीए- । ज्ञाता॰ २०२ ।
820 I	विलीण-विलीनं-जुगुप्सितम् । प्रश्न १६ । विलोनः ।
विलया–वनिता । दे० ।	आव० २७४ । विलीनः-मनसः कलिमचपरिणामहेतुः ।
विलवणया-अतिसगातिभूमिभूयत्तणेण विवित्त चेतसो	जीवा० १९७ । जुगुप्सितं संज्ञाकायिकादिकम् । बृ०
णाय फिट्टाणि विविधाणि विलवइ । दश० चू० १५।	दि॰ २८६ वा।
विलवमाण-विखपतू-आत्तं जस्पन् । आता - ११७ ।	विलीनसंसार-क्षीणसंसारः । माव० १४६ ।
গানা০ ২४০।	विलोय-व्यसीकम् । आव० ५७८ ।
बिलविय-विखपितः आत्तंस्वरूपम् । प्रभ० १६० ।	विलुंगयाम-निग्रंग्थः-अकिञ्चनः । आचा० ३२९ ।
विछसिय-विलसितं-नेत्रविकारबक्षणम् । ज्ञाता० १६६ ।	विलुंचण-विलुखनं-लोमाद्यपनयनम् । प्रश्नः २४ ।
विलसितं-द्रुतवतिः । ज॰ प्र॰ ४१६ ।	बिलुंपति-विलुम्पति-अविच्छिन्दति । आचा० १२३ ।
विलाव–विलापः–आर्त्तस्वरकरणम् । प्रक्ष० २० । विलापः	विलुक्क-विलुखनं-विच्छित्या विश्वबरं वा लुखनम् ।
शब्दविशेषः । प्रश्न० ४९ ।	पिण्ड० ७६ ।
विलास-स्थानासनगमनादीनां सुश्लिष्ठो यो विश्वेषोऽसौ	बिलुलिते-खुंटिते । नि० चू० दि० १६ अ ।
विरुास: । भग• ४७८ । विरुास:नेत्रविकार: । भग	विलेपिका-रन्धितवस्तुविशेषः । उत्त० ६१ ।
४७८। विलासो-नेत्रचेष्टा । ज्ञाता० १३ । नेत्रविकारः ।	विलेव-बिशिष्टं-अतिसूक्ष्मरन्ध्राणामपि स्थगनात् लेपनं-
ज्ञाता॰ १७। नेत्रजो विकार: । ज्ञाता॰ १४४।	लेपः जत्वादिकृतं विधानमुपरिवर्त्तते येन स तथा विलेपः ।
विलासः-नेत्रचेष्टा । अोप० १३ । विलासः-कान्ति: ।	प्राः अत्यापञ्चत स्वतापुरार्थतत येगे च तथा विलयः । प्रज्ञाव ६०० ।
अीप॰ ४६ । विलास:-नेत्रविकार: गतिविछास: । भग्र	विलेवी-रव्बा । आव॰ ४३४ ।
११६ । विलास:-स्रोणां चेष्टाविशेषः । ज• प्र• ११६ ।	विलेवीया-बिलेपिका काझिका, उदकविलेपिका । द०
विछासः-नेत्रविकार: । जीवा० २७६ । विखासः-नेत्रबो	तिसेवगा- अनेहनी छान्न विकेलन्त
(९९६)	

विलोल]

७२ आ । विपन्नम् । आव॰ ४२५ । विवर्णम् । आव॰ बिलोल-व्याप्त । मर० । विलोलति-विजुलति-लुठती । प्रध्न० २१ । ७४२, ७४३ । विवर्णं-विगतवर्णमाम्छखलादि । दश• विलोलनयण-विलोलनयनः । उत्त० २७४ । 8501 विलोलिओ-विलोलित:-मथित: । आव० ६६७ । विवत्ति-विपत्तिः-कार्यस्यासिद्धिः । बृ० प्र० १५ द आ । विलोखियं-विलोडितम् । पउ० ५३-८ । विवत्ती-व्यापत्तिः-विसंवादः । द् प्र प्र ४६ अ । विष्टोवए-विलोपक:-य: पणि गण्छतो जनान् सर्वस्व-विवत्थ-विवस्तः-षट्सप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ । हरणतो लुण्टति । उत्त० २७४ । विवधन-विनाशः । ज्ञाता० ६९ । विवन्नओ-स्क्लो । बृ० प्र० ३७ वा । **विन्न**विवा-। निष् चू॰ दि॰ १४७ स । विछहला-स्फोता । आव० ५६६ । विवन्नच्छंद-व्यापन्नच्छन्दाः-अपेतस्वाभिप्रायः বহা● विवंचि-विपंची-तन्त्री । ज० प्र० १०१ । 286 1 विवक्ख-विपक्षः वैधर्म्यम् । ठाणा० १३ । सत्यस्य विवर--विगतवरणतया विवरम् । भग• ७७६ । गुहुः । सुकृतस्य च बिपक्षः । अधर्मद्वारस्य सक्षविंशतितमं नाम । ज॰ प्र॰ १४४। शेषजनविरहः । विपा॰ ५३। विवरं-अप्रकाधाः । वृक्षरहितभूमागः । ज० म० ११७ । মহন০ ২৩। वित्रक्खा-विवक्षा प्ररूपणा । विधे ९१७ । विवरकुहर-गुहा-पर्वतान्तरम् । भग० ४५३ । विवक्लापूरुव-विवक्षापूर्वः-विवक्षाकारणं-इग्छाहेतुः विवरत्त-जखस्यानविशेषः । ज्ञाता० ३३ । l बिवरय-विवरम् । आव० १२३ । বহা০ ४६ । विवचास-विपर्यासः-मिथ्या । भग• १९३ । विवरीउप्पाय-विवरीतोत्पातः-अशुभन्नूचकः সন্ধবিবি-विवच्छा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ । कार: । प्रदन ० ४० । विवज्जओ-विपयंयः, अध्यवसायः: । विद्ये० ११०६ । विवरीतो सुविण्णो-सुइ सुगंधे मेण्झं मेण्भे दिट्ठे सुविणे विपयंग:-अतस्मिस्तदध्यवसागः । आव• ३६४। फलं मिज्में भवति अमेज्मे दिट्ठे फलं से मेज्में भवति विवज्जयइ-विवजंयति-मोक्षप्रापकतया व्यवच्छेदयति । एस विवरीतो सुविणो । नि० चू० द्वि० ८६ आ । গ্নহন০ १০২। विवरीयभासए-विपरोतभाषकः । अनु० १४२ । विवज्ञास-विपर्यास-वैपरीत्यभवनं विवशकरणपरिचारे-अनिष्टफल्रदायकत्या । आचाव १०६ इ परिणमनमित्यर्थः । विशे० ४३६ । विवसण-। नि० चू० दि। ६१ धा। विवञ्चित्ता-विवर्ज्य-तदनध्यवसानतः परिद्धत्य । उत्त• विवसामि-ध्यवस्यामि-नाशयामि । उत्त० २१९ । विवाइओ-विपादितः-व्यापादितः । उत्त० ४६० । ११६ । विषट्इ-विवर्त्तते-समुपद्यते । सूत्र० ३१८ । विवइतो-विपादितो-विनाशितः । उत्त० ४६० । वित्राण-विपणि:-वणिक्पथः हट्टमार्गः । राज० ३ । विवाओ विवायः-वित्रतिपत्तिः । प्रब्न० ११६ । विपणिः-वणिक्पथः हट्टमार्गः । औप० ४ । दरिद्रापणास्ते विवाग-विपाकः-उदयः । सूत्र १४१ । विपाकः-पुण्य+ विपण्यः, आपणस्थिता व्यवहरन्ति ते वा वणिजः । वृ० पापरूपकर्मफल्लम् । विपा० ३३ । विपाकः-परिणामः । अाव० ५८८ । विपाक: अनुभाव: । आव• ५९८ । दि० १४४ वा। वित्रणो-विपणि:-हट्टम् । आव० २२३ । जे विणा विवाकः-कम्मेणां फलम् । ठाणा० १९० । विवाकः-आवणेण उब्भट्रिगा वाणिज्जं करेंति, अवाणियगा । ग्रभाग्भकमंपरिणामः । सम० १२६ । विपाकः-विपच्य∻ नि० चू० तृ० ४५ अ । मानता रसप्रकर्षावस्था । भग० ४४६ । विपाकः-उदयः । **विवण्णं-**खदिरकक्कसमाणं रसगादिगं च । नि० चू० तृ∙ उत्तः ६३५ । (990)

विवागपत्त]

विवागपत्त- विपाकप्राप्तः-विशिष्टपाकमुपगतः । प्रज्ञा०	४२५ । विविक्तं-स्त्र्याद्यसंसक्तम् । उत्त० ४८७ ।
846 1	विवित्तकूड–देवकुरौ विचित्रकूटपर्वतः । ज० प्र० ३६४ ।
विवागसूय -विपाकः-पुण्यपापरूपकर्मं फलं तत्प्रतिपादनपरं	विवित्तवास-विविक्तवासः-विविक्तो लोकद्वयाश्वितदोषव-
श्रुतं-अगिमः विपाकश्रुतम् । विपा० ३३ ।	जितो विविक्तानां वा-निर्दोषाणां वासो-निवासी यस्यां
विवाणाय- । नि॰ चू॰ प्र॰ ३४२ व ।	सा विविक्तवासःवसतिः । प्रश्न• १२७ ।
विवाद-विप्रतिपत्तिसमुत्यवचनम् । भग० ५७२ । वादः-	विवित्ता-विविक्ता-ज्ञनोपष्टम्मादिकारणवर्जा । प्रश्नः । ३१।
जल्गो विवादः । ठाणा० ३६५ । भडण । नि० चू०	विविक्ता । आव० १८९ । मुषिता । नि० चू० प्र०
तु∘ ३५, अर ।	रर आ।
विवाय-विरुद्धो वादो विवादः । आचा० १८५ । विवादः-	विवित्ताचरिया-विविक्ताचर्या-आरामुज्जाणादिसु यो पसु-
बाङ्कलहः । उत्त० ४३४ ।	पंडगविवजिएसु जंठाणं। फलगादीण य गहणं तह
विवाह-व्याख्या-भगवती । ठाणा० ४१३ । व्याख्यायन्ते	भणियं एसणिज्जाणं । भग० २६ (?) ।
अर्था यस्यां सा व्याख्या । सम० ११४ । व्याख्या-	विविह-विविधं-अनेकधा । ज्ञाता० ६६ । विविधं-
भगवती । तदी० २०६ । विवाहः-पाणिग्रहणम् ।	विचित्रम् । आव० ५६७ ।
प्रधन• १३९ । विवाहविषये मूलकर्मे द्वितीयो भेदः ।	विविहगुण-विविधगुणः-बहुविधप्रभावः । सम० १२४ ।
विण्ड॰ १४२ ।	विविहत्था-विविधार्थाः-भाषागम्भीराः । सम० १२४ ।
विवाहचूलिआ- व्याख्या-भगवती तस्याश्चूलिका व्याख्या-	विविहमुत्तंतरोचिया-विविधा - विविधविच्छित्तिकालता
विवाहमू लिजा ज्वास्या-नगपता तत्त्वारपू सिका व्यास्या- - चूलिका । नंदी० २०६ ।	मुक्ता-मुक्ताफलानि अन्तरा २ ओचिया-आरोपिता यत्र
	तत् विविधमुक्तान्तरोचियम् । जीवा० १९६ ।
विवाहचूलिया-व्याख्या-भगवती तस्याश्चूलिका व्याख्या-	विविहवाहिसयसन्निकेय-विविधव्याधिशतसन्निकेतम् ।
'বুলিকা । তাणা০ ২१३ । বিবাহারে আলের সময়ন । সমুহ ১ ।	उत्त० ३२९ ।
विवाहपन्न-व्याख्याप्रज्ञ:-भगवानु । भग० २ । विचानपन्निः विचानप्रतिः विचानप्रकार्यः १ भगः	
विवाहपन्नत्ति-विवाहप्रज्ञप्तिः-पञ्चमाङ्गम् । भग० १ ।	विवृतरूपा-योनिभेद: । आचा० २४ । विवनपत्नी सराजी । रंगे० १२२ ।
विवाहप्रज्ञप्तिः-विशिष्टा विवाहा-विविधा विशिष्टा वार्थ्यं	विवृताङ्गी-नग्नाङ्गी । नंदी० १३२ । विवेग-भर मन्त्रेग । गर्न मन भेग ला ।
प्रवाहा नयप्रवाहा वा प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यग्ते प्रबोध्यन्ते	विवेएज्भा–गच्छेयुः । व्य० प्र० १२७ आ । चिरेन्द्र नेपरप्रदर्भ जपन्ने न नर्भ संगोलन्स जिनेन्स
यस्यां सा विवाहप्रज्ञप्तिः । भग० २ ।	विवेक-देहादात्मनः आत्मनो वा सर्वं संयोगानां विवेचनं-
विविक्त शया-सामान्येनेकान्त शया । उत्त• ६२६ ।	बुद्धचा पृथक्करणम् । ठाणा० १६२ । विवेचनं–विशो-
विचित्तमाण –विविच्यमानः मुष्यमाण: । बृ० द्वि० ११८	धनं प्रत्युपेक्षणम् । तत्त्वा० ९–२२ । जिल्लेन-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला-जिल्ला
	विवेकप्रतिमा-पञ्चप्रतिमायां तृतीयां प्रतिमा । सम०९६ ।
विविच्य-त्यक्ता । आचा० ३३२ ।	विवेग-विवेकः-अशुद्धातिरिक्तभक्तपानवस्त्रश्र रीरतन्मलादि-
विवित्त-विविक्तः-विक्रत्यादिरहितः । उत्त० १८७ ।	त्यागः । ठाणा० १९५ । विवेकः-प्रायश्चित्ते चतुर्थो भेदः ।
विविक्त-शोभनं प्रचुरम् । आचा० १०० । कार्पंटिक: ।	ठाँणा० २०० । बाह्यग्रन्थिस्यागम् । उपा० ३० ।
बृ० द्वि० १३१ अ । विविक्तं-दोषविमुक्तं लोकान्तदा-	विवेक:-परिस्यागः । सम० ४५ । विवेक:-अशुद्धभक्ता-
सङ्कीणंम् । भग० ५४३ । विविक्त-परिष्ठापितम् ।	दित्यागः । भग० ९२० । विवेकः-पृथग्भावः । उत्तः
- आव० ७३९ । विविक्त-स्त्र्यादिदोषरहितम् । प्रश्न०	६२२ । विवेचनं विवेकः परित्यागः । कोघ० १५ ।
१२७ । विविक्त-इतरब्यवाच्छन्नम् । जीवा० १९ ।	देहादारमनः खात्मनो वा सर्वसंयोगानां विवेचन-बुद्धधा
ीवावकः - रहस्यभूतस्तत्रेव वास्तव्यस्त्र्याद्यभावाद् । उत्त०	पृथक्करणं–विवेक: । भग० ९२६ । विवेकं-विवेचनं–
(९६८)	

[विष्णुकुमार

त्यागः । ठाणा० ६५ । विवेकः-विशिष्टबोधः । भग०	विशेषयति-नैयत्येन स्यापयति । अनु० २६६ ।
१०० । विवेकः–नरकपातनु।द्यपायहेतुत्त्वात् परित्यागः ।	विशेषलब्ध्यक्षरं- । वृ० प्र० १० आ।
दश० ३९ । देहादारमन् आत्मनो वा सर्वसंयोगानां	विशेषवचनं-कग्णं अपवादश्च । ज॰ प्र॰ ९४१ ।
विवेचन–बुद्धचा पृथक्करणं विवेक: । औप० २४ ।	वि द्येषसामान्यार्थावगृह- औपचारिकः । अवग्रहे तृतीयो
विविच्यतेऽनेनेति विवेकः-प्रायश्चितम्, विवेकः-अभावः ।	भेदः । नंदी० १७४ ।
आचा० २१७ । विवेक:-अनेषणीयस्य भक्तादेः कथञ्चित्	विशेषा- । ठाणा॰ १३ ।
गुहीतस्य परित्यागः । आव० ७६४ । विवेकः-परित्यागः।	विशोधन-उच्चारादिस्वरहितोपकरणादेः प्रक्षाखनम् । बृ०
बु॰ तृ० १४१ अ ।	तृ० १४६ आ ।
विवेगट्ठ-विवेकार्थः-स्याज्यत्यागादिकः । भग० १००।	विंगोधिकोटी- । बृ० प्र० १८० व । दश० २३१।
विवेगपडिमा–विवेचनं विदेकः-त्यागः, स चाग्तराणो	विशोध्य- । दश० २३१।
कषायाणां बाह्यानां च षणशरीरानुचितभक्तपानादीनां	विश्वमण– । आव॰ २६० । ओघ॰ ७३ ।
तरप्रतिपत्तिविवेकप्रतिमा । कौप० ३२ ।	विश्रसा–जरा । उत्त० ३९० ।
विवेगभासी-विवेकभाषी-माषासमिस्युपेतः । आचा०	विश्रान्तभागधेयः- । आचा॰ २११ ।
३९२ ।	विश्वेणि:- । आव० १४ ।
विवेगारिह- विवेकः-अशुद्धभक्तादिस्यागः तदहेः । भग०	विश्रोतसिक:-सन्देहः । उत्त• ४१६ ।
६२० । विवेकाहँ-अशुद्धभक्तादिविवेचनम् । अोप० ४१ ।	विश्वकर्मा-मायापिण्डहृष्टान्ते नटः । पिण्ड० १२७ ।
विवेयग-विवेचकः-परिष्ठापकः । क्रोघ॰ १९१ ।	विदवतोमुखं- । बृ॰ प्र• ४६ स ।
विव्वोयण-स्रो णामनादरकृतो विकार: । ज्ञाता० १४४ ।	विद्वावसन्-गन्धवंभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
विशालश्टङ्गः-ग्रहणेषणादृष्टान्ते पर्वतः । पिण्ड० १४६ ।	विष- । भग० १८९ ।
विशाला-वापीनाम । ज० प्र● ३७० । कुलवालक-	विष– । भग० १⊂२ । विषकरः– । नदी० १६२ । विषमकट्टुभिन्नं– । बृ० प्र० १७५ छ ।
भङ्गना पुरी । नंदी० १६७ ।	विषमकटदुभिन्नं- । बृ० प्र० १७५ छ ।
विशालापुरी-यत्र मुनिसुव्रतस्वामिपादुके । नंदी० १६७ ।	विषमवेलापत्तनस्य ग्वानो । दश० १८२ ।
विशिष्ट- । ठाणा० २०५ ।	विषयः । लोघ० १५७ ।
विशिष्टच्छन्दकः- । जीवा॰ २२६ ।	विषयगिद्ध-विषयगृद्ध:-शब्दादिविषयानुरक्तः । आव०
विशिष्टवर्णादिगुणोपेत-अभिनवः । जीवा• १२१ ।	X=2 1
विशिष्टा–तीक्ष्णा । ज० प्र० ५२७ ।	विषयराग-शब्दादिविषयगोचरः अप्रशस्तपरिणामविशेषः 🗈
विशोर्णाः- । नंदी० १६१।	झाव० ३८७।
विशुचिका	विषाण-गजदन्तः । ज० प्र० २६४ ।
विक्षुद्धिकोटिन । आचा० २७१।	विष्टर-आसनम् । सम० १५ ।
विशुध्यमानक- । विशे० ५१४ ।	बिष्ठर-माजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।
विझेष–भेदः । ठाणा० ४९३ । विशेषः-पर्यवः । भग०	बिष्णुः– ।ठाणा० २५६ ।
८८६ । एकोनत्रिंशदिशेषाः । विपा० ४५ । विशेषः-	विष्णुकुमार–योजनङक्षप्रमाणशरीरविकुर्वको महर्षिवि-
पर्यायो गुणो धर्मश्च प्रज्ञा० १७६ ।	र्शेषः । उत्तः २०४ । विष्णुकुमारः । (?) १-१-४७७।
विशेषतः अपुनर्भावरूग्तया । प्रज्ञा० ३ । विशेषापगमेन ।	वैक्रियलब्धी हष्टान्तः । बृठ द्वि० १३३ छ । नुपशि-
সহাত ११३ ।	क्षायां दृष्टान्त: । बृ० द्वि० । ३४ छ ।

(333)

विष्णुमित्र]

विसम

268 1

विष्णुमित्र-मानपिण्डोदाहरणे गृही । पिण्ड० १३४। विसगग-विसगः । वाचा २७१ । विसंति-विसंकटकेन विष्येते । बृ० प्र० १४८ अ । विसन्नण-विसर्जनं-अनुज्ञा कियते । व्य० प्र० १५१ व । विसंधिकण्प-विसन्धिकल्पः-एकपञ्चाशत्तममहाग्रहः । ज० विसञ्चणा-विसर्जना-प्रायश्चित्तमुत्कलम् । व्य० प्र० १६७ म० १३५ । खा । विसंघो-द्रावश्वरात्तममहाग्रहः । ठाणा ७९ । विसञ्जावग-नेतुम् । आव० ३९४ । विसंभ-विश्रम्भः । दश० ६१ । विसट्ट-विसर्पत् । भक्त० । विसंभघाती-विश्रम्भवाती-विश्वासवातकः । ज्ञाता ७६ । विसट्टति-विकसति । जीवा० २६६ । विकसति । ज० विसंभेत्ता-विश्रम्भयित्वा-केनाप्युपायेनातुलां प्रीति कृत्वा। No 800 1 कावः ६६२ । विसट्रमाणि-विकसन्ति-विदलन्ती । ठाणा० विसं भोग-विसम्भोग:-दानादिभिरसंब्यवहार: । ঠাগা৹ विकसन्ती-विदलन्ती । भग० १४२ । 1 28 1 विसण्णा-विविध-अनेकप्रकारं सन्ना-मग्नाः विषण्णाः । विसंभोगिकः-। ठाणा+ २४१। বল০ २६७ । विसंभोतित-विसाम्भोगिकं-मण्डलीबाह्यम् । ठाणा० ३००। विसत-विषयः-देशः । उत्त० ३०१ । विसंवइया-विसंवदिता । बाव० ६४ । विसतुंड--उपद्रवः । नि० चू० द्वि० ८७ अ । विसंवायण-विसंवादन-अन्यया प्रतिपन्नस्यान्ययाकरणम् । विसनंबो-प्रथमबलदेवपूर्वभवनाम । सम० १४३ । भग० ४१२ । विसनिग्धायणहेउ-विषनिर्घातनहेतुः-विषनिर्घातननिमि-विसंवायणाजोग-विस्वादनयोगो-व्यभिचारदर्शनाय व्या-त्तम् । आव० ४६७ । पार: । भग० ४११ । विसनेस-वृषसागारिकम् । व्य० घ० २५५ । विसंसिद्धइ-विशस्यते । वाव ६२४। बिसन्न-विषण्णः-असंयमः । सूत्र ११४ । विषण्णः-विस-विश्रः-आमगन्धिः-कुथित इति । प्रभ० १६। कथममी प्रवणीभविष्यन्तोति चित्तया व्याकुखितः । उत्त० विष-कात्तकूटम् । प्रश्न - ५ । विष-वेवेष्टि-व्याप्नो-350 1 तीति तालपुटादि । उत्त॰ ३१८ । विषं-गरलम् । विसपरिणत-विसपरिणता-विषरूपापन्नः विषपरिगतः । चत्त० ४२९ । विषम् । आचा० ३३ । वेबेष्टि-व्या-ठাणাও २६१। प्नोति भगित्यारमानमिति विषं–ताङपुटादि । उत्त० विसप्प-पश्चमं क्षुद्रं कुष्ठम् । प्रभ० १६१ । विसपं-1 990 स्वल्पमपि बहु भवति । उत्त॰ ६६६ । विसपैतीति विसए-विषय:-गोचरो विषस्येतिगम्यते । ठाणा० २६१ । विसर्पः-क्षुद्रकुष्ठम् । आचा० २३४ । विसर्पंद्-विस्तार-गोचरो-ग्राह्योऽर्थः । भष० ३५७ । पर्वगविशेषः । यामीति हृदयम् । ज्ञाता० १३ । ्रश्रज्ञा० ३३ । विषदः-स्पष्टतया प्रतिभासमानम् । ज० विसप्पमाण-विसपंन् विशिष्टस्वप्रमाणः, संचरन् वा । प्र॰ १४४। प्रध्न॰ ८३। विसर्पदू-उल्लसत् । ज॰ प्र० १८६। विसओ-विषय: । आव० १७५ । विषय: । आव० विसर्पः-विस्तारयायि । जीवा० २१३ । ३५१ । विषय:-गोचर: । आवर् ४८६ । विषय: । विसभक्खण-मरणविशेषः । ठाणा० ९३ । आव० ५४७ । विषय:-मोहः । व्य० प्र० १६७ अ । विसभवखी-विषभक्षी-पर्यन्तदारुणतया विषोपमं फलम् : विसकर-विषकर: । आव॰ ४२४ । उत्त० ५•६ । र्विसकुंग-लूता । नि० चू० प्र• ४८ वा । विषकुम्भः । विसमं भूमी-भूमीविसमं-पती पाषाणाद्याकुलो भूभागः । व्य०द्वि० १३२ अ । बृ० तृ० २२६ आ । (१०००)

विसम]

विसम-विषमः-असंयमः । सूत्र० ६० । विषमः-गर्तपा-	विसयंगण-विषयो-गृहं-तस्याङ्गणं विषायाङ्गणम् ।
षाणाद्याकुलः पर्वत: । ठाणा० ३२८ । विषमः-विषम-	उत्त० २७२।
भूमित्रतिष्ठितम् । भग० ३०७ । गर्तपाषाणादिव्याकु-	विसय-विषयःत्रण्डलम् । प्रक्ष० ४६ । विषदः-निर्मलः ।
लम् । भग० ६८३ । विषमं-पर्वतादिदुर्गम् । प्रश्र०	जीवा० २०७ । विषयः–विषोदत्ति-झवबुष्यते येषु
४२ । दुर्गमत्वाद्विषमम् । भग० ७७६ । विषमं-प्रति-	प्राणी इति विषय: शब्दादि । दश० ५६ । विषय:-
कूलम् । सूत्र० ६५ । विषमं-गत्ततिवर्तताद्याकुलं भूमि-	गृहम् । उत्त॰ २७२ । विषयं-रसलक्षणम् । उत्त॰
रूपम् । भग० १७४ । विषमं-निम्नं दुःसञ्चरम् ।	२७२ । विषदः-निर्मलः । जीवा० २७४ । विशदः-
आव॰ ४९४ । विषमं-निम्नोन्नतम् । दश॰ १६४ ।	स्पष्टः । ज॰ प्र॰ ५२७ । विषयः- शब्दादिः । आव॰
विषम उन्नतम् । अोघ० १२७ । विषमं-सर्वपादेष्वेव	१.६८ । विषयः-निर्मलः ! ज॰ प्र॰ १२ । विषयः-देश: ।
विषमाक्षरम् । दश० ८८ । विषमं-दुरारोहावरोहस्था-	आव॰ ६७३ ।
नम् । जीवा० २८२ । विषम-विसमकालम् । सूर्यं०	विसयछलहो– । नि॰ चू॰ प्र॰ २४१ आ ।
१७२ । विषमं–निम्नोन्नतम् । आचा० ३३८ । विषमं–	विसयट्ठा-मैथुनाध्यासेवनार्थम् । ओघ० १८३ ।
दुर्गमत्वम् । भग० ७७६ । विषमं–अतिदुर्लक्षतयाऽति-	विसयदुट्ट-विमयासेवी । निः चू० दिः ४० अ। विषय-
गहनं विसदृशं वा । उत्त० २४९ । णिण्णोण्णतं–	दुष्टः -साघ्वीकामुकः । ठाणा० १६३ ।
निम्नोन्नतम् । नि∘ चू॰ ⊈० ३० अ४ । णिण्णुण्णतं ।	विसयप्पसिद्ध-विषयप्रसिद्धः । आव० ७३८ ।
नि० चू० द्वि० १२९ ञ । विषमंनिम्नोन्नतम् । ज०	विसयमेत्त-विषयमात्रं-क्रिपाशून्यम् । भग० १४५ ।
प्र० ६६ । विषमं-दुरारोहावरोहस्यानम् । ज० प्र०	विसयलोलुओ-विषयलोलुपः । आव० ४१२ ।
१२४ । विषमः–उट्टङ्कादिः । आव० ७९७ । निण्णो•	विसया-विषीदन्ति एतेषु सक्ताः प्राणिनः इति विषयाः
ण्णतं । नि० चू० प्र० ८८ अ । तिव्ररोहादिजनिता-	इन्द्रियगोचरा वा । आव० ४८४ । विषोदन्ति धर्म
तुरत्वं–विषमम् । ज्ञाता० ७९ ।	प्रति नोत्सहन्ते एतेप्विति विषयाः आसेयनकाले मधुरस्वेन
विसमचउक्कोणसंठिए-विषमचतुष्कोणसंस्थितः । सूर्य०	परिणामे चातिकटुकरवेन विषस्योपमां याग्तीति विषयाः ।
३६, ६९ ।	उत्त∍ १९० ।
विसमचउरंससंठाण-विसमचतुरस्रसंस्थानम् । सूर्यं०	विसरंत-विधीयंमाणम् । ज्ञाता० ११७ ।
35 1	विसरिया-सरडो । नि० चू॰ प्र० १२७ अ ।
विसमचच्कवालसंठिए-विषमचक्रवालसंस्थितः । सूर्य०	विसञ्चोकरण-विगतानि शलयानि-मायादीनि यस्यासी
३६ :	विशल्यस्तस्य करणं विशल्यकरणम् । आव० ७७६ ।
विसमचक्कवालसं ठिया-विषमचक्रवाखसंस्थिता । सूर्यं०	विसवाणिञ्ज-विषवाणिज्य-विषय्यापारः । आव० ६२६ ।
5E 1	विसवेग-विषवेगः । आव० ३६७ ।
विसमचारि-विषमचारि-मासविसहशं नाम । सूर्यं०	विससा-विश्रसा-स्वभावः । ठाणा० ११२ । विश्रसा-
१७२ ।	स्वभाव: । भग० २९० । विश्रसा–निर्व्याघातः । प्रज्ञा०
विसमति-विश्राम्यति । आव० ५३२ ।	३२९ । विश्रसा-स्वभावः । जीवा० २६५ । विश्रमा-
विसमपव्वा-एकं पर्वलघु पुनर्वृहत्प्रमाणमित्येव या विष-	स्वमावः । आव० ४१७ । विश्वसा-स्वमावः । ज०
मपर्वा । आंध० २१८ ।	(0 · j · 0
विसमेह-विसमेघः-जनमरणहेतुजलमेघाः-मेघः । भग०	विससाबंध-स्वभावसम्पन्न: । भग० ३९४ ।
` ३०६ ° I `	विससेणाविश्वसेनः-शान्तिपिता । बाव १११ । विश्व-
(अल्प• १२६) (१२	a{)

विसहनंबी]

सेनः-शान्तिनाथचक्रिपिता । आव० १६२।	१३३ ।
विसहनंदी–विशाखनन्दी-विश्वनंदीराज्ञः पुत्रः । आव०	विसालवच्छ-विशालवक्षो-विस्तीणोरःस्यलम् । ज्ञाता•
१७२ ।	१३३ ।
विसा-विषा-परलोकफलविषये सागरपोतदुहिता । आव०	विसाला-विशाला-महावीरजननी । भग• ११४ ।
5 t t	विशाला–विस्तीर्णा, सुदर्शनायाः षष्ठं नाम । जीवा०
विसाएमाण-विशेषेण स्वादयन् । भग० १६३ ।	२९९ । विशाला-पश्चिमदिग्माव्यञ्जनपर्वतस्य दक्षिणस्यां
विसाएमाणा- । ज्ञाता० ३७ ।	पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । विशाला–विस्तीर्णा । ज०
विसाओ-विषाद:-दैन्यम् । प्रश्न० ६२ । विषाद:-स्ते-	प्र॰ ३३६ । अखनकंपर्वते पुष्करणी । ठाणा० २३० ।
हादिसमुख्यः सम्मोहः । आव० ६२९ ।	विसालिस-मागधदेशीयभाषयां विसहशं-स्वस्वचारित्र-
विसाण-विषाणं-प्रङ्गम् । ज्ञाता० १०४ । विषाण:-	मोहनीयकर्म्मक्षयोपगमापेक्षया विभिन्नम् । उत्त० १८७ ।
शुकरदेन्तः । उपा∙ ४७ । विषाणं-हस्तिदन्तः । प्रश्न०	विसाहदत्ता-वैद्याखदत्ता । उत्त० ३८० ।
म । विषाण	विसाहभूई-विसाखभूतिः-राजग्रहाधिपतिविश्वनन्दीराज्ञी.
विसामे-विश्रमयेत्-स्थापयेत् । पिण्ड० १३ ।	आता, युवराजा । आव• १७२ ।
विसामणा-विश्रामणा । आव १२० ।	विसाहा-चतुर्देशं नक्षत्रम् । ठाणा॰ ७७ । विशाखाः
विसाय-विंशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम•	विद्याखापर्यन्तं नक्षत्रम् । सूर्यं ११४ । विद्याखानक्ष-
३८ । विषादः-दैन्यमात्रम् । सम० १२७। विषादः-	त्रम् । सूर्यं० १३० । यत्रं बहुपुत्रिकाचैरयम् । भग•
खेदः । अनु० १३७ । विषादः-वैक्लव्यम् । आव०	0301
६११ ।	विसिट्ट~द्वितीयो द्वीपकुमारेन्द्र: । ठाणा० ८४ । विशिष्ट: ।
विसायण-विशायनः-मद्यविशेषः । प्रश्न० १६३ ।	जीवा॰ १७१ । विशिष्टः-द्वीपकुमाराणामधिपतिः ।
विसारए-विद्यारदः अयंगहणसमर्थः बहुप्रकारार्थकथनस-	प्रज्ञा० ९४ । विशिष्टः । विशेष २८ । विशिष्ट:-
मर्थो वा । सूत्र० २३७ । विशारदः–पण्डितः । ज्ञाता०	भिन्नः । विशे० १०५३ । विशिष्ट:-व्यतिरिक्तः । विशे०
88 I	द६६ । विशिष्टः-व्यक्तोक्कतः । वि० ५३६ ।
विसारण-विशारणं- शोषणायातपे मोचनम् । पिण्ड०	विसिट्टदिट्ठो-विशिष्टदृष्टिः-प्रधान दर्शनं-मतम् । अहि-
858 I	साया अष्टविंशतितमं नाम । प्रश्न॰ १९ ।
विसारतो-विनिश्चितः-जानेकः । नि० चू० प्र० ९६ अ ।	विसिट्टसिक्खाभाव-विशिष्टशिक्षामावः । उत्त॰ २२३ ।
विसारय-विशारदः-विपश्चितः । नंदी० २१० ।	विसिर-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ५१ ।
विसाल-एकोर्नविंशतितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । द्वितीय-	विसीभति-विषीदत्ति-अवषध्यन्ते । दश० ८१ ।
कमिन्द्रः । ठाणा० ८५ । विशालः-औदीच्यकन्दितव्य-	विसील-विशीलः-विरूपशीलः-अतीचारकलुषितातं: ।
न्तराणाभिन्द्रः । प्रज्ञा० ९६ । विद्यालः-पितामह-	उत्त• ३४५ ।
पितृब्याद्यनेकसमाकुलः । आव० २४० । त्रयोविंशतित-	विसुंभिय−विष्कम्भितः-मृत: । व्य० प्र० । ३०२
मतीर्थक्रुरशीविकानाम । सम० १५१ । विशाल:–सप्तः	आ।
सप्ततितममहाग्रहः । जंब प्रव ५३१ । अष्टादशसागरो-	विसुअवण-शोषणम् । नि० चू• प्र० १३१ व ।
पमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३५ । विकालः	विमुज्भई-विशुघ्यति-अपगच्छति । वाचा० ४३१ ।
समुद्रः । सूत्र० ४१ ।	विसुज्भमाण-अपकश्रेणि उपेशमश्रेणि व। समारोहतः
विसालकुच्छि-विशालकुक्षी-विस्तीर्णोदरदेशः । ज्ञाता०	विशुध्यमानकम् । प्रज्ञा० ६८ ।
·	oz)

विसुणीय]

[विसीसण

विसुणीय-विशेषेण श्रुतः-विज्ञातः विश्रुतः । प्रध्न० ६६ ।	विसूईया-विध्यतीव शरीरं सूचिभिरिति विसूचिका-
विसुत्तिआ -विस्रोतसिका-चित्तविक्तिया । दश० १६५ ।	अजीर्णविशेष: । उत्त० ३३८ ।
विस्रोतसिका अपध्यानम् । आव• ४०७ ।	विसूणियंग-उस्कृताङ्गः-अपगतत्वक् । सुय• १३७।
विसुत्तिया -विश्रोतसिका-स्त्रीरूपादिस्मरणजनिता चित्त-	विसूणियंगमंग-जातस्वपथुकाङ्गोपाङ्गः । प्रस० २१।
विलुप्ति: । ब्रु० द्वि० ४० स ।	विसूरंतो- । निः चू॰ प्र• १४१ ज ।
विमुद्ध-विशुद्ध-रजोमलकल्पवालाग्रविगमकृतशुद्धस्वापेक्षया	विसूरई-विषोदति । आव० ११५, ३०८।
लेपकल्पवाळाग्रापहारेणेन विशेषतः	विसूरण-अप्राप्तो मनःखेदः, परस्य वा मनःपीडा । प्रश्न०
२७७ । विशुद्ध-वियुक्तम् । दश० १ । विशुद्धः-मुक्त: ।	९७ । विस्मरणम् । नि० चू । दि० १२२ आ ।
दश २१२ । ब्रह्मलोके पष्ठप्रस्तरः । ठाणा० ३६७ ।	विसूरणा-चित्तखेदः । प्रक्ष० १२ ।
विशुद्धः-त्रिविधसम्यग्दर्शनादिमार्गप्रतिपत्त्या अत्यन्तशुद्धो-	विसूरेति- । बोघ॰ १९ ।
भूतः । प्रज्ञा• ६१० । विशुद्धः-निर्मेलः । जीवा•	विसूहिय-द्वाविंशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम.
२५४ । विशुद्धः–शुचिः । ओघ० १२६ । स्वाभाविक-	88 1
तमोविरहात् सकल्रदोषविगमात् विशुद्धः । सम० १४० ।	तिसेढो-विश्वेणिव्यवस्थितः श्रोताऽपि विश्वेणिरुच्यते ।
जिणकप्पियो पाउरणवज्जियो । नि० चू० प्र० १०९ अ ।	विशे० २०७ ।
विशुद्धः—यथावस्थित: । ज्ञाव∙ ४१४ । स्पष्टः । नि०	विसेस-विशेषः-प्रज्ञापनायाः पञ्चम पदम् । प्रज्ञा० ६।
चू॰ प्र॰ २३३ छ । विशुद्धः-अरजस्वलस्वादि । झाता॰	विशेष:-विशिष्टस्व माहास्म्यम् । उत्त० ३६९ । विशेष:-
१२४। विशुद्ध-रहितम् । राज ^{्र} ४ ।	प्रकारः । प्रश्न० ६३ । विश्लेषे इति योऽवशिष्टः सो
विसुद्धपण्ण-विशुद्धप्रज्ञः-निर्मलावबोधः । उत्त० २१८ ।	विदलेषः । ज० प्र०४८७ । विशेष:-गुण: । सूर्यं ०
विसुद्धपरिहारिया- । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।	५० । विध्लेष: । सूर्यं० १५५ ।
विसुद्धसिद्धिगत विशुद्धा-रागदिदोषरहितस्वेन निर्मला या	विसेसण-विशेष्यते परस्परं पर्यायजातं भिन्नतया व्यव-
सिद्धि:-कृतक्रस्यता सेव गम्यमानस्वाद् गतिः विशुद्धसिद्धि-	स्याप्यते अनेनेति दिशेषणम् । व्य० प्र० १३ आ ।
गती-जीवस्य स्वरूपम् । प्रश्न॰ १३३ ।	विसेसदिइ-विशेषतो-इष्टार्थयोगाद् विशेषदृष्टम् । अनुक
विसुद्धी-पापक्षयोपायत्वेन जोवनिर्मलतास्वरूपत्वात् वि-	2861
शुद्धिः । अहिसायाः षड्विंशतितमं नाम । प्रश्न ० १९ ।	विसेसलुंढण-विशेषलुण्ठनं निर्मयदिम् । उत्त० १४१ ।
विशुद्धिः–विषयविभाषाव्यवस्थापनम् । दश० ६४ ।	विसेसा-विद्येषाः-नित्यद्रभ्यवृत्तयोऽन्त्यस्वरूपा व्यावृत्त्या-
विजुद्धिः–क्षपणम् । विशे० ११४३ ।	कारबुद्धिहेतवः । विशे० ८६५ ।
विसुद्धचमानः - । ठाणा० ५३ ।	विसेसिय-विशेषितं-निर्घारितम् । पिण्ड० ५३।
विसुद्धच मानकं-सूक्ष्मसम्पराये प्रथमो भेदः । ठाणा०	विसोत्तिया-विस्रोतसिका- बङ्का । आचा० ४३ । विस्रो-
39X I	तसिका-अपध्यानम् । आव० ६०२ । विस्रोतिका - विमा-
विसुमरियं–विस्मृतम् । झाव० ८२८ ।	गंगमनमपच्यानम् । विशे० ११७७ ।
विसुयाविए-विशोधितः । व्य॰ द्वि० १६३ आ ।	विसोद्धि-विशुद्धिः-दोषाणामभावः । उत्त० १८३।
विसुयावेऊ-शोषयितुम् । वृ० प्र० ३१२ अ ।	विसोधेमाण-विशोधयन्-पादादिलग्नस्य निरवयवत्वं कुवंन्
विसूइया–विशुचिका । आचा० ३६२ । विशुचिका ।	शौचभावेन वेति । अथवा सक्वद्विवेचन बहुशो विशोध-
अ।य० ६२९ । विसूचिका । आव० ३४३ । विसूचिका≁	नम् । ठाणा० ३३० ।
वतीसार:। उत्त० १६० ।	विसोसण-विषोषण-अभोजनम् । आव० ६१ ।
(१•	

विसोसणविरेयणोसहविही] अाचार्यश्राआनन्दसागरसूरिसङ्कलितः-

[विहंसणा

विसोसणविरेयणोसहविही-विशोधणविरेचनौषधिः-	विस्संभर-विश्वम्भरः-भुजपरिसर्पः तिर्यग्योनिकः । जीवा०
अभोजनविरेकोेषधप्रकार: । आव० ६१० । २	४० । विश्वम्भरः–जीवविशेष: । क्षोघ० १२६ ।
विसोहण–स्पर्शनधावनकरणं पुनःपुन: परिष्ठापनस्पर्शन- धावनविधानं वा । बृ० तृ० १८३ अ (?) ।	विस्संभिय-विश्वं-जगाद् बिभत्ति क्वचित्-कदाचिदुत्पत्त्या
	सर्वजगाद् व्यापनेनेन पूरयन्ति विश्वभृतः । उत्त० १८१। जिन्हान्द्रोलनं जिल्लाने जन्म दिनानं जन्मजन्मेल्लान् रे
विसोहिकोडी-विशोधिकोटिः-विशोधिः । दश० १६२ । जिसपेक्तिज्ञ किरोपिल्ल किल्लान्स कर्णा	विस्सओमुहं-विश्वतो मुखं प्रतिसूत्रं, चरणानुयोगाद्यनुयो-
विसोहिजुत्त-विशोधियुक्तः- विशुढभावः । ज० प्र० २२२ । जिसोनियः जिन्नेन्द्रेन प्रनेत	गचतुष्टयव्याख्याक्षमम् । अनु २६३ ।
विसोहिज्ज-विशोधयेत्-त्यजेत् । आचा० ३८० ।	विस्सनंदो-विश्वनन्दी-अचलबलदेवपूर्वभवः । आव० १६३
विसोहित्तए-विशोधयितुं-अतिचारपङ्कापेक्षयाऽऽत्मानं वि-	टी० । विश्वनन्दी-राजग्रुहनगरे राजा । आव० १७२ ।
मलीकर्त्तुमिति । ठाणा०	विस्सभूई-प्रथमवासुदेवपूर्वभवनाम । सम० १५३ । विश्व-
तुम् । विपा० ६१ ।	भूतिः-विशाखभूतियुवराजपुत्रः । माव० १७२ । द्वेषा-
विसोहो-कोतत्रित्रये क्रयणकापणानुमतिरूपे विशोधिः	न्निदानकृत् । भक्त० ।
विशोधिकोटो । दश॰ १६२ । विशोधन विशुद्धिः-	विस्सभूति- । नि० चू० प्र० १३५ अ।
अपराधमलिनस्यात्मनः प्रक्षालनम् । आव० ७७६ ।	विस्सरिय-विस्मृतः । आव० ३७० ।
विशुद्धिः–कर्ममलिनस्यारमनो विशुद्धिः । अनु० ३१ ।	विस्सवातितगण-श्रमणस्य भगवतो महावोरस्य षष्ठो
विशुद्धिः–सावद्यपरिहारेणेतरस्वरूपकथनम् । दश० १४ ।	गणः । ठाणा० ४५१।
विशुद्धिः–आवश्यकस्य पर्यायः । विशे० ४१५ ।	विस्ससण-धान्तिनाथपिता । सम० १५१ /
विसोहीकरणं-विशोधीकरण-अपराधमलिनस्यात्मनः प्र-	विस्ससेण-मल्लीनायस्य प्रयमभिक्षादाता । सम० १५१ ।
क्षालनकरणम् । आव० ७७१ ।	षष्ठचक्रीपिता । सम० १५२ । विश्वसेनः-मछिजिनस्य
विसोहीकोडो-अप्पतरदोषदुष्टा। नि० चू० प्र० १३ अ।	प्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।
विसोहेज्जा विशोधनं-आत्मनः चारित्रस्य वा अतिचार-	विस्सहोमुह-विश्वतो मुखं अनेकमुखम् । आव० ३७६ ।
मलक्षालनम् । ठाणा० १३७ ।	विस्सायाणउजं-विशेषतः विश्वादनीयम् । जीवा० २७८।
विसोहेहि-विशोधनं-व्रतानां पुनर्नवोकरणम् । ज्ञाता०	विस्सुयकित्तिए-विश्रुतकीत्तिक-प्रतीतख्यातिकम् । ज्ञाता०
२०६ ।	84
विस्तरालं विशालम् । सम० १४२ ।	विस्सुयजस-विश्रुतयशाः-स्यातकोत्तिः । ज्ञाता० २१३।
विस्तोर्ण-प्रफुल्लहृदयः । ज॰ प्र॰ २११। परग्रामदूतीत्व-	विस्सोय-विश्रोतः । आचा॰ ४३ ।
दोषविवरणे धनदत्तस्य ग्रामम् । पिण्ड० १२७ ।	विस्तोयसिगा विस्रोतसिका । प्रज्ञा० ६६ ।
विस्पन्दन-अर्द्धनिदंग्धघृतमध्यक्षिप्ततन्दुलनिष्पन्नम् । बृ०	विहग-विभागः-खण्डशः कृतः । प्रक्ष० ६ ।
प्र० २६७ आ ।	विहंगम-विहे-नभसि गतो-गच्छति गमिष्यति चेति
विस्वायक-इन्द्रजालीक: ठाणा० २९५ ।	विहज्जमः । विहंगमः-विहं गच्छन्त्यवतिष्ठन्ते स्वसत्ता
विस्रोन्नोलित-जुटितं। नि० चू० द्वि० ११ आ।	बिर्भात इति विहङ्गमः । विहंगमःविहं गच्छन्ति-
विस्संत-दिश्रान्तः-उपशान्तकचवरः । जीवा० ३१५ ।	चलन्ति सबैरात्मप्रदेशैरिति विहङ्गमः । दश० ७० ।
विस्संदण-विगतो वा गता जम्मि दब्वे तं दब्वं । नि०	विहङ्गमः-पुद्गलस्तु विहं गच्छतीति विहङ्गमः । दश्च ०
चू० प्र १९९ स ।	981
विस्संभइ-विश्रम्भति । आव० ५४६ ।	विहंभाणो-विशेषेण घ्नन्-ताडयन् । उत्त० ५४१ ।
विस्संभण गा-विस्रम्भणता-विश्वासापदम् । आचा०२६६।	विहंसणा-विहंसना-विधर्षणा । उत्त० १६० ।
(8008)	

विह]

[विहाण

विह-अनेकाहगमनीयः पन्थाः । आचा० ३७८ । अटवी	११९ । विहरति–आस्ते । जीवा० १६३ । तिष्ठति ।
प्रायो दोर्घो ध्वा भवेत् । आचा० ३८४ । अटवी-	অ০ স০ १६।
प्रायः पन्याः । आचा० ३९८ । विभुखति जोवपुद्गलाः	विहरति-यथायोगं पर्यटति । आचा॰ ३१८ । यतन्तः ।
विति विहं-आकाशः । दश० ६९ । विहः-पम्थाः । ओघ०	आचा० ३१८ । आसते । ज० प्र० ४७ । विहरति-
१९७ । विशेषेण हीयते-विधीयते-क्रियते । भग० ७७६ ।	तिष्ठति । ठाणा॰ २३७ ।
अद्धार्ण। नि० चू० प्र० १३७ आ। अद्धाणं अणेगेहि	विहरसि-वत्तंसे । ज्ञाता० २०४ ।
अहेहि जंगमइतं। नि० चू० तृ० ३५ वा। नि०	विहरिज्ञा-विहरेत्-सामाचारीपालनं कुर्यात् । दश०
चू॰ प्र॰ १५ छ। अध्वा । बृ० द्वि॰ १६ आ । अध्वा।	280 I
बृ० प्र०२०६ आ । विधःभेदः प्रकारो वा । अनु० २ ।	विहरित्तए-विहर्त्तु-स्थातुम् । ठाणा॰ ४७ । विहर्त्तु-
विहग–पक्षी । जीवा० २७० ।	वर्त्तितुम् । ज्ञाता० ११२ ।
विहगगई-विहगगत्या-पक्षिन्यायेन परिवारादिवियोगेनेका	विहरिता-विहर्ता-अवस्थाता । उत्त० ४२४ ।
किनो देशान्तरगमनेन च या सा विह्रगगतिप्रवज्या ।	विहरिय-विहुतः-क्षुण्णः-आसेवितः । ओघ० ६१ ।
ठाणा० २७६ । विद्वायसि–आकाशे गतिर्विहायोगतिः । दश० ७० ।	विहरे-विहरेत्-अवतिब्ठेतु । सूर्यं० २९४ । व्यहार्षीतु । उत्त० १० ।
विहगपवज्जे-विहगस्येवेति दृश्यमिति, विहतस्य वा	विहलावीभूओ-उत्पत्तः । नि० चू० प्र० ३४५ अ ।
दारिद्रचादिभिररिभिर्वेति प्रत्रज्या । ठाणा० १७६ ।	विहलियग-अष्टराज्यः । धाटितो वा । उत्त० २२१ ।
बिहडइ-पृथग्भवति । खाव० ३२१ । विपतति-विश्वेषेण	विहल्ल-विहल्लः शिक्षायोगदृष्टान्ते श्रेणिकचेल्लणापुत्रः। स्राव
बलापचयादपैति । उत्त० ३३८ ।	६७६ । विहल्ल:-चम्पायां कुणिकराज्ञीऽनुजः । भग०
विहडई-विघ्वस्यते-जीवविप्रमुक्तं च विशेषेणाध: पतति	३१६।
ते शरीरम् । उत्त ३३८ ।	वहव-विभवः-सम्पत्तिः । जब् प्रब ४•३ ।
विहण्णिज्ञा-विहन्यात्-उलङ्घयेत् । उत्त० ११० ।	विहवा-रंडा । निञ्च चू॰ प्र॰ २६७ अ ।
विहरिथ-वितस्तिः-द्वादशाङ्गुलप्रमाणा । अनु० १५६ ।	विहसियं-विहसितं-अद्धंहसितादि । ज्ञाता० १६५ ।
वहत्थी-ढादबाङ्गुचप्रमाणा । भग० २७५ । चत्त्वार्य-	विहा-विहगा-भारंडा । वृ॰ तृ० १०८ आ । द्विधा ।
ङ्गुलानि वितस्तिः । ओघः २१४ । द्वादशाङ्गुलानि	आव० ६४१।
वितस्तिः, द्वौ पादौ वितस्तिः । ज० प्र० ९४ ।	विहाए-दितीयः प्रज्ञापनेन्द्रेः । ठाणा० ५५ ।
विहम्मणा-विर्धामताः । विरोठ ९५० ।	विहाडिय-विर्घट्टतः । विगे० ११२ ।
विहम्मसि-विहन्यसे-विविधं बाघ्यसे । उत्त० ३१७।	बिहाडिया-उद्घाटिता । बाव० १४६ ।
विहम्मिया-विधमिता-च्याविता । बृ० द्वि० २११ आ ।	विहाडेइ-उत्घाटयति । राज० १०८ ।
विहम्मेमाण-विधम्मंयनु-स्वाचारभ्रष्टान् कुर्वन् । विषा०	विहाडेहि-विघाटय-सम्बन्धोवियोज्य उद्घाटच । ज० प्र॰
šo	223 1
विहरता- । नि॰ चू० प्र॰ ३१४ व ।	विहाडेतुं-विघाट्य-विदार्यं । प्रश्न० १९ ।
विहरइ-आस्ते । सम० ८६ । विहरति-आत्मानं वासं	विहाण-विधान-स्वरूपस्य करथम् । भग० २८२ । भेद: ।
यस्तिष्ठति । भग० १३ । बिहरति-आस्ते । भग०	भग∝ ≤७४ । विधानं-विशेषः कालादिरिति । भग∘
१२३ । विहरति-अवतिष्ठते । सूर्य० २९२ । विहरति-	
मास्ते । विपा० ३३ । विहरति-अवतिष्ठति । जीवा०	• • • • • • • • •

पोषणं स्वरूपस्य यत् तत् विधानं-विशेष: । प्रज्ञा•	ज्ञाता० ११३ ।
११९० रवरूपर्य यस् एत् वियान-विरायः । त्रशाः ४०१। विधीयत्रे-विशेषाभिव्यक्तये क्रियन्त इति विधानं	गाताण् ४४२ । विहारकप्प-विहरणं विहारः तस्य कल्पो-व्यवस्था स्प-
भेदः । उत्त० २३१ ।	विरकल्गादिरूपा यत्र वर्ण्यते ग्रन्थे स विहारकल्पः ।
विहाणसंगुणिय-विधानेन-भेदप्रकारेण संगुणितः। अोध०	नंदी० २०६ ।
२६ । विधानेन-भेदप्रकारेण संगुणित: । जं० प्र० २६ ।	
विहाणसट्टाण-वेहानसस्थानं मानुषोल्लम्बनस्थानम् ।	विहारकल्पिकं- । हु० प्र०१११ आ । विद्यारमण्ड जिल्ला जीवनं जिल्लाको जान
अचि ४११ । अचि ४११ ।	विहारगमण-विहरण-कीडनं विहारस्तेन गमन-उद्या-
वापा ० • १२ । विहाण्।देस-विधानादेशोः यसमुदितानामप्पेकंकस्यादेश-	नादो क्रोडया गणनं विहारगमनम् । सूत्र० ८७ । जित्राकेन जिन्हारगमनम् । सूत्र० ८७ ।
तम् । भग० ८६३ । भेदप्रकारेणैकैकश: भग० ८७४ ।	विहारगेह-विहारग्रहम् । आव• १३७ ।
	विहारजत्ता-विहारयात्रा-कीडार्थमञ्चवाहनिकादिरूपा ।
बिहायंती-विभाता । आवध ३६६ ।	उत्त॰ ४७२ ।
विहाय-लब्धिशिर्क्षाद्वप्रत्ययस्याकाशगमनस्य जनकम् ।	विहारठाण-विहारस्थानं-आश्रयस्थानम् । व्य० प्र•
तत्त्वा॰ ६-१२ ।	१६६ छ।
विहायगई-विहायगतिस्तु स्पृशद्गतिः । भग० ३८१ ।	विहारभूमि-विहारभूमि:-स्वाध्यायभूमि: । आचा०३२४ ।
विहायगति-विहायसा गतिः गमनं विहायोगतिः । प्रज्ञा०	विहारभूमो-विहारभूमिः-स्वाघ्यायभूमिः । आचा० ३७६।
808 I	वसज्झाए सज्झायभूमी जा सा । नि॰ चू॰ प्र० १४८
विहायगती-आकाशेन विहायोगति विहायोगति स्पृशद्	वा । भिक्षापरिभ्रमणभूमिः । व्य० द्वि० ३६१ छ ।
गत्यादि, सप्तदशभेदभिन्नागति: । प्रज्ञा० ३२७ ।	विहारालोचना-आलोचनाविशेषः । व्य० प्र०४८ आ।
विहायोगति-गतेः पञ्चदषमो भेदः । प्रज्ञा० ३२७।	विहारावधी- । व्य० द्वि० ३३० छ ।
विहार-विहारः-विहरणं-क्रीडनं वा । सूत्र॰ ८७ । विहारः	विहारिण-मासंमासेन विहरन्तः । बृ० तृ० १८४ वा ।
वोद्धाध्याश्रयः । प्रश्न० ८ । मासकल्पादिविहारः ।	विहिंसण-विहिसनं-विविघव्यापादनम् । प्रश्र० २२।
आव० ५२९ । नगरम् । सम० १०३ । विचित्रक्रीडा ।	विहिसा-विविधं-अनेकघा हिंसा-हिंसनबोछा, वीति-
प्रभ० ६९ । विहारः-भिक्षुनिवासो देवग्रुहं वा तरप्रधानो	विश्वब्धावान् स्वेषु स्वेषूरपत्तिस्थानेष्वनाकुलभवस्थितानुः
ग्रामादेरपि । उत्त० ६०१ । विहारः । आव• २९१ ।	जन्तूनु ह्तिमन्तीति विहिसा। उत्त० १९४। विघातः।
विहार:–विचरणम् । ज● प्र० १२४ । विहार:–वस-	प्रश्न० ६ ।
तावस्वाध्यायिके समुरपन्ने सति स्वाध्यायनिभित्तमन्यत्र	विहिसिय-विहिसित-न सम्यग् निजीवकृतमिति । सूत्र •
गमनम् । बृ० प्र० २६१ छ । सज्झायभूमी । नि०	30 S I
चू॰ प्र॰ १४३ अ । विहार:-चंकमणम् । बृ० द्वि०	विहि-विधिःचक्रवाललक्षणः प्रकारः । भग० २८२ ।
२०४ आ । विहारार्थम् । क्षोघ० ६० । गोचरचर्यादि-	विधिः–कौशल्यम् । वाव० ५०३ । विधिः–काय
हिण्डनलक्षण: । ज॰ प्र० १४१ । विहरन्त्यस्मिन्प्रदेश	साघ्यम् । प्रश्न० ९२ । विधि:-प्रवचनोक्तः प्रकारः ।
इति विहारः–प्रदेशः । उत्त० १४४ । विहारः–भिक्षु	दश० २ । विधिः–विधिविशेषः भेदः । सम० ११४ ।
निवासः, देवगृहम् । उत्त० ६०४ । विहार:-ग्रःमादि-	विधिः–विरचनम् । अनू० १४० । विधिः–अनूष्ठःनमा•
चर्या । ठाणा० ४१६ । विहरणं विशेषेणं भगवदभिः	सेवनम् । उत्त० ६११ । विधिः-कल्पे -कल्पाधागने
हितमार्गे पराक्रमणं बिहारो विशेषानुष्ठातरूपः । विशे०	द्वितीयतृतीययोरूद्देशयोविधिः । (?) व्य॰ द्वि० ४२० अ ।
१०। विहारः-अवस्थानशयनादिरूपः । ज॰ प्र० १०७।	विहिगहिंग-विधिगुहीतं-अलुब्धेनोद्गामतम् । आव • = ४६।
विशेषानुष्ठानरूपः । बृ• प्र० २२१ आ । साधुवत्तंन: ।	विधिनोद्गमःोषादि हितं सारासारविभागेन च यन्न कृतं

(१००६)

विहिण्णू]

[वीईपंथठच्चा

पात्रके तत् विधिग्रहीतम् । ओघ• १९२ ।	झाव० ५०७ ।
विहिण्णू-विधिज्ञं-पञ्चचत्वारिशतो देवतानां उचितस्थान-	विहुर-विघूर:-इष्टजनवियोग: । ज्ञाता० ७९ । विधुर:-
निवेशनाचनादिविधिज्ञम् । ज॰ प्र• २०७।	बात्यन्तिकायामापदि । बृ० तृ० २५० व ।
विहिन्नू-विधिज्ञः-न्यायमार्गप्रवेद: । दश० १९४ ।	विहूरयाविघुरता-वैधूयँविसदृशता । ओघ० ३६ ।
विहिप्पगारः-विधिप्रकारः-प्रवृत्तिप्रकारः-विधिभिः-भेदैः	विहुवण -वीजनकम् । बु० तृ० ६८ आ ।
प्रचारः प्रवृतिर्यंस्याः सा । ज्ञाता० ३८ ।	विह्रय-विधूतः-कुण्णः-सम्यग् स्पृष्टः । आचा॰ २४४ ।
विहिभुत्त-कटकच्छेदेन प्रतरच्छेदादिना वा यद्भुक्तं तत्	विधूतः-प्रकम्पितः-अपनीतो वा । आव० ४०७।
विधिभुक्तम् । ओघ० १९२ ! विधिभुक्तं-विधिना-कट-	विह्यकप्प-विधूत:-कुण्णः सम्यग्स्पृष्टः कल्पः-आचारो
प्रतरकसिंहखादितेन भुक्तम् । आव॰ ८५९ ।	येन स तथा। आचा• २४३।
विहिय-विहितं-अनुष्ठानम् । ओघ० ४ । विहितं-अनु-	विहूर्–गुष्क: । महाप्र∙ ।
ब्ठानम् । आव० ६१९ । वीहिः । आव० ८१९ ।	विहेडयंत-विहेड्यमानः-बाध्यमानः । प्रश्न० १६ ।
विहित-चेष्ट्रितम् । ज्ञाता० १३ ।	विहेडयति-विहेठयतो-विशेषेण विविधं वा बाध्यमान:
विही-विधानं विधिः-सम्यग्ज्ञानदर्शनयोर्योगपद्येनावासिः ।	विनाशयतः । उत्त० ३७० ।
सूत्र० १९७। नाम वित्थारो । नि० चू० प्र० ३४ छ ।	विहेडिओ-वपद्धतः । भक्त० ।
विकप्पो । नि० चू० प्र० २१० छा। विथिः-चतुष्पयः ।	वीईगाल-वीतः-गतः अङ्गारः-रागः यस्मात्ततु वीता-
आव० ६७३ । प्रकार: । आव० ६१० । मर्यादा ।	ङ्गारम् । भग० २९२ ।
आव० ६३९ । अनुज्ञा । म्राव० ७१३ । विथी ।	वीइ-वीचिः-ह्रस्वकल्लोलः । भग० ७११ । वीचिः-
आव० ४२१ । विथि: । उत्त० २७६ । विधि:प्रकार: ।	विच्छेदः । भग० ६२४ । अन्तरार्थो रूढः, लघुः । ठाणा०
प्रश्न• ३८। विधिः। आव० ४०१। विधिः । आव०	१०२ ः वीचिः-प्रतिसमयमनुभवमानायुषोऽपरापरायुर्द-
468 1	लिकोदयाःपूर्वायुर्द लिकविच्यु तिलक्षणा । भग० ६२५ ।
विहोए-विधिना-यतनया । कोघ० ६२ ।	विविक्तस्वभावात् वीचिः । भग० ७७६ । वीचिः-तर-
विहोकरणमूल-वोथीकरणमूल-मण्डपिका । आव० ७६७।	ङ्गाकाररेखा । प्रश्न० ८३ । वीचि:-र्डाम: । आव० ६०१ ।
विहुअणा-विघुवणा-वीयणओ । नि० चू० प्र० १४ आ ।	वीइक्कमइ-व्युत्कामति-उत्पद्यते । जीवा० ४०० ।
विहुण-विधूवनं-व्यजनम् । दश० १४४ । विधूवनं-व्यज-	व्यति√ामति−मुच्यति । जीवा० ३३६ ।
नम् । दश० २२९ ।	वीइज्जू-नीजयेत् । आचा० ३४५ ।
बिहुणमाण~विधूनयन् । मर० ।	वीइत्था-वीजितवानु । भग० १७६ ।
बिहुध-विविध-अनेकधा धूतं अपनीतमष्टप्रकारं कम्मं येन	वीइदब्बा-पृथग्भावः-एकादिप्रदेशन्यूनम् । भग० ६४४ ।
स विधूतः । आचा० १६८ ।	वीइवयइ-व्यतिव्रजति-व्यतिकामति । भग७ ३५ ।
विहुयकप्प-विधूतः कल्पो यस्य साधोः स विधूतकल्पः।	वीइवयति-व्यतिव्रजति-व्यतिकामति । भग० ९१ ।
आचा॰ १६८।	वीईक्कमति-ब्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जोवा० ३२२ ।
विहुयरयमला-विधूतरजमला:- तत्र रजश्च मलश्च रज-	वीईपंथठचा-कषायाणां जीवस्य च सम्बन्धो वीचिशब्द-
मलो विधूतो-प्रकम्पितो अनेकार्यत्वात् वा अपनीतौ	वःच्यः, वीचिमतः कषायतः, अथवा विविच्य-पृथाभूय
रजमखो येंस्ते तथाविधाः, तत्र बघ्यमानं कर्मं रजो	यथाऽऽख्यातसंयमात् कषायदमनपर्यायेत्ययंः, विचिन्धय
भण्यते पूर्वबद्धं तु मलं इति, अथवा बद्धं रजः निका-	रागादिविकल्पादिस्यर्थः, विरूपा कृतिः-क्रिया सरागस्वात्
चितं मलः, अथवेयांपथं रजः साम्प्रायिकं मलं इति ।	यस्मिन्नवस्थाने तद्विकृति यथा भवतीस्येवं स्थित्वा, 'पंथे'
(8	(000

वोईमए]

त्ति मार्गे । भग० ४९६ ।	वीतिवयइग्यतिव्रजति । आव० २१४ ।
कीई भए-विगता ईतयो भयानि च यतस्तद् वोतिभयम् ।	वीथि- । नंदी० १४९ ।
भाइ सर्यनाथ गर्भा स्थान व वर्तराष्ट्र व गर्भ वर्त्य व वर्	वीथीसंठिओ-वीथिसंस्थितः-मार्गतंस्थितः । जीवा०
भगण परदा वोईवएज्जा-व्यतिव्रजेत्, अतिकामेत् पारं लभेढा । जीवा०	208 1
વાક્લે પુ શ્ ા-આપપ્રગિય, આપજાગપ્ ગાર સંગઠા ! ગામાં ૧૨૮ !	र्डेट । वीभावनं-एहिकपारत्रिकभयोत्पादनम् । नि० चू० द्वि०
२२८ । बोचिदठवा ईँ-वीचिप्रधानानि द्रव्याणि वी चि द्रव्याणि	भाषाभव- एहिस्सारानक स्वारसंख्याच् । सिठ क्रुणा ४० ४ अग्र
	बीमंसणा-मीमांसा । व्य० प्र० १७० झ ।
एकादिप्रदेशन्यूनानीत्यर्थः । भग० ६४४ ।	
वीजणकं -विधुवनम् । बृ⊴ तृ० ६८ आ । नीनननकि	वीमसा-विमर्शः-पर्यालोचनात्मको मीमांसा वा मातु -
वीट्टलयति- । ओघ० १६४ ।	परिच्छेतुमिच्छा सा । सूत्र॰ ३४ । मीमां सा-शिष्याभि- प्रायविचारणा । ३० प्र० २३९ अ । विमर्भः । आव०
वोडक-विकडुमं। नि० चू॰ द्वि॰ १४४ आ।	
वीडग– । नि॰ चू॰ प्र० १७६ आ ।	७०२ । विमर्शः-शिक्षकादिपरीक्षणः । दशमा प्रतिसेवा ।
वीडिए−व्रीडितः−लज्जित: । ज्ञाता० १४३ ।	भग०
वीणति-गवेशयति । नि॰ चू॰ प्र० २०६ छा ।	-
वीणा-वीणा-तन्त्रीसङ्ख्यादिकृतो विशेषः । ज्ञाता०	ठाणा० ४८५ । विमर्शः–विमर्शनं विमर्शः, ईहाया
२२६ । वाद्यविशेषः । ततः । ठाणा० ६३ । वैतालिकी ।	उत्तरः, प्रायः शिरःकण्डूयनादयः पुरुषधर्मा घटन्त इति
जीवा० १९३ । प्रश्न० १९९ । आतोद्यविशेष: । प्रज्ञा०	संप्रत्ययो विमर्श: । आव० १८ । विमर्शन-विमर्शः
८७। तन्त्री। प्रज्ञा० ८६। को जनमान के जनमान के जनम	अपायावगिगेहायाः परिणामः । नदी० १८७ । विमर्शनं-
वोणावायण-वीणावादनम् । खाव० २९८ ।	विमर्शः- यथावस्थितवस्तुस्वरूपनिर्णयः । नंदी० १९०।
वीणिया- । नि॰ चू॰ प्र॰ १२० झ ।	विमर्श-परीक्षा । बृ० तृ० १७१ आ । परीक्षा ।
वीतभए-वीतभय-नगरविशेषः । आव० २१८। वीतभयं-	नि० चू० प्र० १८० अ । विशेषविमर्शद्वारेण मीमांसा-
विगतिद्वारे उदायनराजधानी । आव० १३७ ।	विचारणा । विशे० १७० । मातुमिच्छा मीमांसा-
वीतभय–सिन्धुसौवीरदेशे नगरम् । बृ० प्र० १६६ झ ।	प्रमाणजिज्ञासा । विशे० ३०४ । विमर्शनं विमर्शः ।
वीतरागसुय-वीतरागश्रुतं सम्यक्त्वपराक्रमाध्ययनस्यापर-	विशेक २२६।
नाम, उत्तराध्ययनस्य एकोनत्रिशतममध्ययनम् । उत्त०	विमंसिय-प्रज्ञापितः विचरितः । आव० ६८१ ।
	वीय णूम । नि॰ चू॰ द्वि॰ ७० छा ।
वीतसोग-वीतशोक:-अरुणद्वीपे मर्हद्धिको देवविशेषः ।	वीयइ-विक्रतिः-क्षीरादिका । ठाणा॰ २४७ ।
जीवा॰ ३६७ ।	वीयकम्हा-वत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।
वीति-विगतेतिकः घुणाद्यक्षरतः । ज० प्र० ११४ ।	वीयण-व्यञ्जनं वंशादिमयम् । प्रदन् ११२ ।
वीतिभए-सिन्धुसौवीरे नगरम्, यत्र उदायणो राजा।	वीयणग-व्यजनकम् । आव० ६८८ । वीजनक-वंशा-
भग॰ ६१८ ।	दिमयमेवान्तग्रह्यिदण्डम् । भग० ४६८ ।
वीतिभय-उद्दायणरण्णो णगरं। नि॰ चू० द्वि॰ १४५	वीयणय-व्यजनम् । आव॰ ३५७ ।
छ । णगरं । नि०्र चू० प्र० ३४६ आ ।	वीयत्ता-प्रोतिकरा । बृ० प्र० १७४ आ ।
वीतिवए छा -व्यतिप्रजेत्-उल्लङ्घ्य ५२तो गःछेत् । जीवा०	वीयदुहिय-भृतम् । नि० चू० दि० १२० था ।
1 309	वोयभय-बीतमयं-सिम्धसौबीरेषु वायंक्षेत्रम् । प्रज्ञा•
वीतिवतिता-व्यतिवज्य-अतित्रम्य । जीवा० २१८ ।	५५ । वीतभयं-उदयनदेवदत्तागन्धारश्राद्धवास्तव्यं नय-
(१००८)	

i

वीयरेइ]

	and the second
प्रतिपाद्यते यत्राघ्ययने तद्वीतरागश्रुतम् । नंदी० २०५ ।	४८९ । वोरःअवगतसंसारभयस्तीर्थकृद् । आचा० १२८ ।
वोयरेइ-वीगयति-कोघयति । आव > ७१४ ।	वीर:- ऊरसबलवान् । व्य० प्र० २३० व । वीर:- कर्म-
वीयसोग-पञ्चश्वततितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । वीत-	विदारणात्, पञ्चमहाव्रतभारारोहणोन्नामितस्कन्धः ।
शोकः-त्रिसततितममहाग्रहः । ज० प्र० ४३४ ।	आवा० १२८ । विशेषेणेरयति - प्रेरयति अष्टप्रकारं कम्मी-
वीयसोगा-सलोलावतीविजजे नगरी । ज्ञाता० १२१ ।	रिषड्वगँ वेति वीरः-शक्तिमान् । ुआवः १४३,
वोतनोकाराजधानी । ज॰ प्र० ३५७ ।	१४७। विशेषेणेरयति-मोक्षं प्रति गच्छति नमयति
वीयार-विचारः चेष्टात्मकः । उत्त० ६०१ ।	वा प्राणिनः प्रेरयति वा–कर्म्माणि निराकरोति,
वोधोपंथे-वोयिः-कषायाणां जीवस्य च सम्बन्धः ततः	वीरयति वा रागादिशत्रूनु प्रति पराक्रमयति इति वीरः
विचिमत: । अथवा विविच्य-पृथग्भूय यथाऽऽख्यातसंयमात्	निइक्तितो वा वीरः । ठाणा० ३६ । ऊरसबलवानु,
कषायोदयमनपत्रार्यस्यर्थः । अथवा विचिन्त्य रागादिवि-	तेनाक्लेशेन परबल जयति । व्य० प्र० २८३ सा ।
कल्पादित्यर्थः। विरूपा कृतिः क्रिया सरागस्वात् यस्मि-	विशेषेण ईरयति-गमयति स्फेटयति कम्मं प्रापयति वा
भवस्थाने तद्विकृति यथा भवतीत्येव स्थित्वा 'पथे' ति	शिवमिति वीर:, 'ईरि गतो' विशेषेण-अपुनभविन इय <mark>ंत</mark> ि-
मार्गे: । भग० ४९४ ।	स्म-याति स्म शिवमिति वीरः । नंदी० २३ । वीरं-
वीरंगओ-वीराङ्गदः-श्रेणिकराज्ञो रथिकः ।आव० ६७७।	सद्व्यवहारकाचार्यः । व्य० प्र० २४६ । सत्योदारणे
वीरंगत-पद्मावतीपुत्रः । निरय० ४० ।	वीर: । साव० ७०५ । विशेषेण ईरयति-कर्म गमयति
वीर- घनघातिकर्ममङ्घातविदारणान्तर ग्राप्तातुलकेवलश्रिया-	याति वा शिवमिति वीरः । आव॰ ७९० । तगरायामा-
विराजन्त इति वीराः-तीर्थंकराः । आचाक ४३ । वीर	चार्यस्य शिष्यः । व्य० प्र० ३१७ अ । वीरः-साघुः ।
यति-विक्रामयति त्यागतपोवैरिनिग्रहेषु प्रेरयति प्राणिन-	अाचा० १४४ । वीर:-अप्रमत्तयति: । आचा० १९३ ।
मित्युतमप्रकृतिपुरुषचबितश्रवण।दिहेतुसमुद्भूतो दानाद्युरसा-	धोरपुरुषः । ज्ञाता० १०० । वीरः–तगरायामाचार्यशिष्यः ।
हप्रकर्षात्मकः वीरः । अनु० १३४ । कषायादिशत्रुजया-	व्य० प्र॰ २५६ आ।
द्विक्रान्त: अत्यन्तानुरक्तः केवस्राममलत्रिया विदाज इति	वीरकंत-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२।
''विदारयति यत्कर्म, तपसा च विराजते तपोवोर्येण	वीरकण्ह-निरयावलिकायां प्रथमवर्गस्य सप्तममध्ययनम् ।
युक्तश्च. तस्माद्वीर इति स्मृतः''। आव० ६०। शिवगतः ।	निरय० ३ ।
(?) । कर्मस्फोटक। शिवप्रापको वा । (?) । षट्साग-	वोरकण्हनित्त-वीरकुष्णमित्रः वीरपुरनगरनुपतिः । विपा०
रोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ वीरः-अन्त-	SX I
रङ्गमोहयहाबलविईलनाथमनन्तं तपोवीयँ व्यापारयतीति	वीरकण्हा-वीरकृष्णा-अन्तकृद्शानामष्टमवर्गस्य सप्तम
वा धोरः । विशे० ४८९ । अनन्यानुभूतमहातपः श्रिया	मध्ययनम् । अग्त० २५ ।
वा विराजत इति वीरः । विशेक ४८९ । 'ईर गतौ'	वीरकूड-षट्सागरोपमस्थितिक देवविमानम् । सम. १२ ।
कियत्तिधतकर्मसाध्वपेक्षया विशेषत ईरयति-क्षिपति	वीरगत-षट्सागरोपमस्तिथिकं देवविमातम् । सम० १२ ।
तिरस्करोत्यशेषाण्यपि कर्माणीति । विशे० ४८८ ।	वीरघोस-वोरघोषः कर्मकरः । आव० १९४ ।
'दृ–विदारणे' विदारयति कर्मरिपु संघट्टामिति । विदेा०	वोरज्भ्य-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।सम० १२+
४८१ । यः जुनको, द्वितीयरास्त्राद्यपेक्षया रहितो मृगयां	वीरण-पर्वंगभेदः । आचा० १७, २८१ । तृणविशेषः ।
करोति स दीरः । ब॰ प्र० २४७ व । विशेषत ईरयति-	भग० ३०६ । तृणविशेषः । उत्त० ३७० । वनस्पति-
शिवपदं प्रति भध्यजन्तून् गमयतीति । विशे० ४८८ ।	विशेषः । भग० ८०२ । तृणविशेषः । बृ ، द्वि ॰ २६८ अ। ।
चिरोषतः शिवपदं स्वयमियति गच्छतीति वीरः । विशे -	वीरत्थओ-वीरस्तवः-सूत्रकृतङ्गाद्यश्रुतब्कन्धे षष्ठमध्यय-
(अल्प॰ १२७) (१२०	۶Ę)

वीरदेवबुबुध]

[वीरिय

नम् । आव० ६५१ । वीरस्तवः-सूत्रकृताङ्गस्य बष्ठमः ध्ययनम् । उत्त० ६१४ । वीरदेव बुबुध-नामविशेषः । अनु० २७१ । वीरपुर-वीरकृष्णमित्रराजधानो । विपा० ६५ । नमिः जिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । वीरप्तन्नीरमद्र:-कनकपुरनगरस्य श्वेताशोकोद्याने यक्षः । वीरभद्द-वीरमद्र:-कनकपुरनगरस्य श्वेताशोकोद्याने यक्षः । विपा० ९५ । वीरभद्द-मौतिपरिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरभद्द-मौतिपरिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरभद्द-मौतिपरिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरभद्द-मौतिपरिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरभद्द-मौतिपरिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरख्न-मौत्परिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरख्न-मौत्परिगृहीताऽहंस्प्रतिमा । आव॰ ८११ । वोरख्न-मोत्यर्भागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२। वीरख्न-छद्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२। वोरख्नासउणो- । नि० च्र० प्र० १५५ आ । वोरख्नसउणा-हलायिकः । बृ० द्वि० १९६ आ । वीरख्नसउणा-हलायिकः । वृ० द्वि० २०४ आ । वीरख्नसउणा-हलायिकः । वृ० द्वि० २०४ आ । वीरख्नसउणा-दिलायिक्येनः-ध्येना एव, पक्षिविशेषः ।प्रस॰ ६। वीरवण्ण-धट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२। वीरवल्ए-वोरबल्यम् । ज॰ प्र० १६० । वीरसिट्ठ-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।सम॰ १२।	नं तद् वीरासनम् । भग० १२५ । सिंहासनम् । बोप॰ ४० । वीरासनम् । जाव० ६४८ । वीरासनं भूव्यस्तपादस्य सिंहासनोपवेद्यानमिव । प्रभ० १०७ । वीरासनं-यत् सिंहासनस्थितस्य तदपनयने तथैवावस्था- नम् । उत्त० ६०७ । सिंहासनोपविष्टः । ज्ञाता० ७२ । वोरासणिए-वोरासनं-सिंहासननिविष्टस्य भूच्यस्तपादस्य सिंहासनापनोदे यादृशमवस्थानं तद्यस्यास्ति स वीरास- तिकः । जोप० ४० । वीरासणिते-वोरासनिको-यः सिंहासननिविष्टमिवास्ते । ठाणा॰ ३६७ । वीरासन-भून्यस्तपादस्य सिंहासने उपविष्टस्य तदपनयेन या कायावस्था तद्रूपं, वीरस्य-साहसिकस्यासनमितिि वीरासनम् । ठाणा० २६६ । जाव॰ २६६ । वीरासनम् । ठाणा० २६६ । जाव॰ २६६ । वीरासनम् । ठाणा० २६६ । जाव॰ २६६ । वीरासनम् । ठाणा० २६१ । जाव॰ २६६ । वीरासनम् । ठाणा० २६१ । जाव॰ २६६ । वीरिअ-वीर्य- जान्तरोत्साहः । ज० प्र० १०५ । वीर्य- जोवोत्साहः । ज० प्र० १३० । बीर्य-मानसोत्साहः । ज० प्र० १५१ । सम० ५५ । बीरिअप्पवाय-सकम्मेतराणां जीवानामजीवानां च वोर्य प्रवदन्तीति वीर्यप्रवादम् । नंदी० २४१ । वीरिए-सूत्रक्रताङ्गप्रथमश्रतस्कंघे अष्टममध्यसम् । सम० ३१ । वोर्य-जीवोत्साहः । भग० १७ । वीर्य-जेव- बल्म् । मग० ३११ । विद्येपेण इय्यंते-चेष्टतेऽनेनेति वीर्यम् । उत्तरः इ४४ ।
वीरल-उछजायग । नि० च० प्र० १४५ था ।	
वीरलओ-लावकपक्षी । ब॰ दि॰ १८६ छा ।	
वीर दुग-वीर छकः श्येनाभिधानः शाकनि शकनिविनाझाय ।	
वीरल्लगसउणो- । नि॰ च॰ प्र० २०४ छा ।	
वीरझसउण-हलायिकः । बृ० दि० २०५ आ ।	
वीरछसेण–वीरझक्ष्येन:–ध्येना एव, पक्षिविशेष: ।प्रक्ष∙ ५।	
वीरवण्ण-षट्सागरोपमस्थितिक देवविमानम् । सम० १२।	
वीरवलए-वोरवख्यम् । ज● प्र० १६० ।	
वीरसिट्ठ-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।सम्• १२।	-
वीरसुणिय-वीरशुनिकः । ओघ० ९६ ।	वरिओ-वीरकः-कृतिकर्महष्टान्ते द्वारिकायां वासुदेवभक्तः
वीरसेण-द्वारामत्यां वीरेषु मुख्यः । ज्ञाता० १०० ।	कोलिक: । आव० ५१३ ।
द्वारावत्यां वोरमुख्यः । ज्ञाता० २०७। वीरसेन:वीर	वीरित-वीयं-जीवप्रयवम् । ठाणा० ३०४ ।
मुख्य: अन्त॰ २ ।	वीरियंतराइय-यदुदयात् सत्यपि नीइजि बरीरे योवनि-
वीरसेणि-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२।	कायामपि वर्तमानोऽल्पन्नाणो भवति, यद्वा बळवत्यपि
वीरा-वीराः परीषहोपसगंकषायसेनाविजयात् । आचा०	शरीरे साध्येऽपि प्रयोजने हीनसस्वतया न प्रवत्तं ते
88 I	तद्वीर्यान्तरायम् । प्रज्ञा० ४७५ ।
वीरायमाण-वीरमिवाश्मानमाचरग्तः वीरायमाणा । आचा०	
243 1	प्रभवम् । ठाणा० ११६ । वीर्ययोगात् वीर्यः-प्राणी ।
वोरावत्त- षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।	भग० ६४ । वीयँ-वीर्यान्तवायक्षयप्रभवाशक्तिः । भग०
वोरासण वीरासन-सिंहासननिर्विष्टस्य भून्यस्तपादस्य	२२४ । बोयँ, तृतीयं पूर्वम् । ठाणा० १६९ । बीयं-
सिंहासनेऽपनीते यादृशमवस्थानं तत् । भग॰ १२४। सिंहा-	आन्तरोत्साहः । जीवा० २६८ । छक्तः । नि० चुक
सनोपविष्टस्य भून्यस्तपादस्यापनीतसिंहासनस्येव यदवस्था-	प्र० १८ म। वीयँ, सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतब्कन्धे अष्टममध्यय-
(१०१०)	

वोरियत्ता]

[बीलु

नम् । आव० ६५१ । वीयँ-सूत्रकृताङ्ग्रस्याष्ट्रममध्ययनम् ।	म्दति-स्रवति । जीवा० २६६ ।
उत्तः ६१४ । वीयं-जीवप्रभवम् । ज्ञाताः १४० ।	वीसंभो-विश्वम्भः-विश्वासः । आव० १६८ ।
बीयँ-आन्तरोत्साहः । सूर्यं० २८६ । वीर्यं अनुप्रेक्षयां	वीसंभघायग- । श्वाता० २३६ ।
सूक्ष्मसूक्ष्मार्थोहनर्शाक्तः । सूर्य० २९६ । वीर्यलक्षण	वीस - लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
सामर्थ्यलक्षणम् । वीर्यं-सामर्थ्यं यद्यस्य वस्तुनः तदेव	वोसइम-विंशतितमः । सम• १५१
लक्षणं वीर्यंलक्षणम् । आव० २८२ । वीर्यं-वीर्यान्त-	वीसत्थ-विश्वस्तः-निर्भयः अनुत्सुको वा । औप० २ ।
रायक्षयोपशमक्षयज खल्वात्मपरिणामः । आव० ७९३।	विश्वस्तः । आव० ३१४ । विश्वस्तः – अप्रावृतशरीरः ।
वीर्य-तृतीयं पूर्वम् । सम० २६ ।	बृ॰ द्वि॰ २०५ अ । विश्वस्तः-निरुद्धिग्नः । बृ॰ प्र०
वीरियत्ता-वीर्यता-परिणतिविद्येषः । भग० ६३ । वीर्यता-	२१० आ ।
वीर्ययोगात् वीर्यः-प्राणी तद्भावो वीर्यता, अथवा वीर्य-	वीसत्था-जीतारीरायमारिया । नि॰ चू॰ द्वि॰ ४२ अ ।
मेव स्वाधिकप्रत्ययात् वीर्यता. वीर्याणां वा भावो	वोसभूई-विश्वभूतिः-त्रिपृष्ठवासुदेवपूर्वभवः । आव० १६३
धीर्यता । भग० ६४ ।	ि ।
वोरियत्रिउत्वणिड्रो -वीर्यवैक्रियद्धिः-तपःसामर्थ्योद्भ रा	वीसरणालु-विस्मरणालुः । क्षोघ० १५४ ।
अाकाशगमनजङ्खाचरणादिवीयंवैकियनिर्माणलक्षणा ।	वीसरस्सर-अवायामेण रूवं तं। नि० चू० तृ० ७७ अ।
दश० ११२ ।	वीससा-विश्रसा-स्वभावः, जरापर्यायः । भग० ५५ ।
वीरियसजोगसदृब्वया- वीर्यं-वीर्यान्तरायक्षयप्रभवा शक्तिः	स्वभावः । भग० १७४ । विश्वसा-स्वभावः । ज्ञाता०
तत्प्रधान सयोग-मानसादिव्यापारयुक्तं यत् सद्-विध्यमानं	१७४ । विश्रसा–स्वभावः । विशे० १०६० ।
द्रव्यं-जीवद्रव्यं तत्तया , वीर्यंसद्भावेऽपि जीवद्रव्यस्य	वीससेण-विश्वा-हस्त्यश्व रथपदातिचतुरङ्गः बनसमेता सेना
योगादिना चलनं न स्यादिति सयोगशब्देन सदुद्रव्यं विशे-	यस्य स चक्रवर्ती विश्वसेनः । सूत्र १४०। विश्वसेनः-
षितं, सदिति विशेषणं च, तस्य सदा सत्तावघारणार्थं,	अष्टादशममुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ । विश्वसेनः–अष्टादश⊷
अथवा–स्व–आत्मा तद्रूपं द्रव्यं स्वद्रव्यं ततः कर्मधारयः,	मुहूर्त्तनाम । जं० प्र० ४९१ ।
अथवा वीर्यप्रधानः सयोगो-योगवानु वीर्यसयोगः स चासौ	वोसा-विस्रा-आमगन्धिका-परमदुरभिगन्धा मृतगवादि-
सद्द्रव्यश्च-मन:प्रभृतिवर्गंणायुक्तो वीर्यंसयोगसद्द्रव्यस्तस्य	कलेवरे∓षोऽप्यतीवानिष्टदूरभिगन्धा । प्रज्ञा०ँ८० ।
भावस्तत्ता वीर्यसयोगसद्दव्यता । भग० २२४ ।	वोसास-विश्वासः-विश्वंगः । अहिसाया एकपञ्चाशततमं
र्वारियायार -वीर्याचारः-ज्ञानादिब्वेव शक्तेर्गोपनं तदन	नाम । भूश्र० ६६ ।
तिक्रमश्चेति । ठाणा० ६५ । वीर्यागोपनम् । ठाणा०	वीसुंकरेति-वीसुंभोगं । नि० चू० प्र० २१८ व ।
३२४ । ज्ञानादिप्रयोगजनेषु वीर्यस्यागोपनमिति वीर्या-	वीसुंभण-विष्कंभन मरण विष्वग्भवन वा (?) ।
चार: । सम० १०८ ।	वीसुंमण्णति-वासासु अण्णं खेत्तं गच्छे वोसु भण्णति 🕨
वीरूणी-पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।	नि॰ चू॰ प्र॰ ३३४ आ ।
वीठत्तरवडिंसग-षट्सागरोपमस्थितिक देवविमानम् ।	वीसंभत-मृतः । नि० चू० द्व० २०९ वा ।
सम० १२ ।	वीसुभिओ-विष्वग्भूतः । बु॰ द्वि॰ २१२ आ ।
बीवाह-परिणयनम् । जीवा० २८१ । वधूपक्षिणां विवाहः ।	वीसुंभेज्ञा-विश्वरु-शरीरात् पृथग् भवे-जायेत् चिये≁
ब्या दि॰ ३४२ आ। विवाहः परिणयनम् । जि प्र॰	तत्यर्थः । ठाणा० ३१० ।
१२३ । पाणिग्रहणम् । बृठ तृ० ४३ आ ।	वीसु-विष्वक्-पृथक् । आचा० ४० । विष्वग्-भेदः ।
बीसं दति-विष्यन्दति-श्रवति । ज॰ प्र० १०० । विष्य-	कोघ० १५ । विष्वग्-पृथग् । क्षोघ० १९५ । विष्यक्
(**	>११)

(१०१२)	
ठाणा० ३७५ । ति० चू० दि ७१ अ । कषहो ।	वुड्रुसावग-वृद्धशावकः । ज्ञाता० १९३ । वृद्धशावकः→ बाह्यणः । ओप० ९० ।
६२ अ । व्युद्रग्रहः-विध्याभिनिवेशः, विप्रतिपत्तिः ।	१९३ । वृद्ध:-तापराः । अनु० २५ । वद्धमावग-वद्धावकः । जाता० १६३ । त्रवधावकः-
कलह: । ओघ० १६ । ब्युद्रग्रहंः-सङ्ग्राम: । व्य प्र∎	। औप • १० । वृद्धः-तापसः प्रथममुराघत्वात् । इति • १६३ । वदः-तापसः । अत्य २४ ।
उत्त० ४३४ । ध्युग्रहः-सङ्ग्रामः । दश० २२२ । विग्रहः-	00
अवि० ७३१ । व्युद्ग्रहः-दण्डादिघातजनितो विरोधः ।	वुडुकुमारो– । निरय० ३७ । वुडु-वृद्धः-बादरशरोरी । सूत्र० २२३ । वृद्ध: तापस्र ।
द्वादशमं नाम । प्रश्न० ६६ । व्युद्रग्रहः-सङ्ग्रामः ।	5
प्रश्न० ६६ । ब्युद्रग्रहः-विपरोतोऽभिनिवेशः । अब्रह्मणो	
विग्यहो विग्रहो वा-कलहः । अब्रह्मणो द्वादशमं नाम ।	पुरमाइ−७ ख्य⊐रह्यया । जायठ २२२ । वुट्ठ-वृष्टः वर्षणम् । दश० २२२ ।
वुग्गह-ब्युद्ग्रहः-मिथ्याभिनिवेशः । ठाणा० ३४१।	वु 'भाइ उहाते-हियते । आव० ५२८ ।
जुगाहिज्ज इन्व्युद्रग्राह्यते । आव० ४३६ ।	पुण्छय-ज्युच्छेदः । उत्त० ५७८ । अभावः-व्युच्छेदः । उत्त० ५७८ ।
वुक्कारेति-मुखेन वुक्कारशब्दं करोति । जीवा० २४८ ।	वुच्छेर-व्युच्छेर:-विशेषेण पुनरसम्भवलक्षणेनोच्छेद:-
चुक्कसाहि– । आचा० ३७८ ।	वुच्छेए-व्युच्छेदः-निरोधोऽदानं च । आव० ८१९ ।
800 1	ठाणा० ४०३ । वुच्छः - उषितः । उत्त० ३८७ ।
वुक्कती-व्युरकान्तिः-प्रज्ञापनायां षष्ठं पदम् । जीवा०	वुच्छ-देशीपदस्वादवदग्धं-विनष्टम् । बृ० प्र० २०८ झा । उषित: । ओघ० १२४ । उषित: । मर० । व्युषित: ।
वुक्कंति- व्युरकान्तिः-निष्कमणम् । प्रज्ञा॰ ४४।	
वुक्कत-व्युत्झान्तः । दश० २०५ ।	वुचनाण-उथ्यनागः-पृथ्ळनागः। नगरं ११० । वुच्चू-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञाः ३२ ।
बुइयं-उदितम् । झाव० ३७० ।	वुच्चमाग-उच्यमानः-पृच्छमानः। भग० ११४।
वुंदँघडिया– । नि० चू० प्र० २४३ आ ।	गण्डः ८८ । व्युद्धाह्यम् । सापण् २१० । व्युद्धाह्यः यन् । उत्ते० १४७ ।
वोहुपण-वीजनः । आचा० ३४४ ।	्वुग्गाहेमाण-व्युद्ग्राहयन् विषद्धग्रहवन्तं कुर्वन्तीस्यर्थ: । भग० ४८९ । व्युद्ग्राहयन् । आव० ३१४ । व्युद्ग्राह-
ठाणा॰ ४६१ ।	वुगगाहेइ-च्युद्ग्राहयति । आव० ३११ । जनगानेमधा- स्वत्यावयन विघत्यवननं कर्वन्तीमर्थः ।
२७४ । औषधि विषेषः । प्रज्ञा० ३३ । वीथी-क्षेत्रमार्गः ।	नीकेन व्युद्ग्राहित: । ओघ० १८ । जगगभेत
तुणविशेषः । ठाणा० २३४ । सामान्यशालिः । भग०	वुग्गाहिय-विश्वब्दः-कुत्सायामुत्-प्राबल्येन केनचिरप्रत्य-
२७९ । बीथ्या । आव० ३९७ । ब्रीहिः । सूत्र० ३०९ ।	
यच्छ्रेणिद्वयं सा । जीवा० १८१ । वीथी-मार्ग: । जीवा०	वुग्गाहित–व्युद्ग्राहितः~कुप्रज्ञापकदृढोक्वतविपर्यासः । ठाणा ∘ १६५ ।
आव∗ ६५२ । वीथि– उभयोरपि पाईवयोरेकैकश्रेणिभावेन	
वीहो-व्रीहिः-धान्यविशेषः, तृणपञ्चके द्वितीयो भेद: ।	वुग्गाहिए–कुप्रज्ञापकहढीकृतविपरोतावबोघः । बृ० त० १०६ ब ।
वीहिमुहं- । नि॰ चू० द्वि॰ १८ आ ।	
वीहिती-वीथिका-मार्गः । ठाणा॰ ३६६ ।	पुरणाहणयान्व कुत्ताया उत् प्रावल्यन प्राहणता व्युद् ग्रहणता । ओघ० १८ ।
श्रेणिद्वयं सा वीथी ! ज॰ प्र॰ २४ ।	वुग्गाहणया-वि कुरसायां उत् प्राबल्येन ग्राहणता व्युद्-
दश० १९३ । उभयोरपि पाइवँयोरेकैकश्रेणिभावेन यत्	वुग्गाहणमूढी- । नि० चू० दि० ४३ अ ।
१६० । वीथिः । उत्त० २२२ । त्रीहिः-धाम्यविशेषः।	दि० २४३ अ । ब्युद्ग्रहः-संग्रामः । ब्य० प्र० ६२ अ ।
चीहि -वीथि:-पन्या:- । आव० ४४:। त्रीहि: । ओघ०	नामादिकब्दात्सेनग्र्यादीनां च परस्परं विग्रह: । व्यक
विष्वक्—पृयग्। ब्र० प्र० २०२ अ ।	ठाणा० ४७७ । व्युद्ग्रह:-परस्पर विग्रहः, दडीकादी-
७६। प्रुयग्-अन्यत्र वसती अवस्थानम् । आव० ३१०	२४ आ । कलहो । नि∙ चू० तृ० ३५, अ । सङ्ग्रामः ।
। ठाणा० ३३१ । एकाकिनो निद्रावशे सति । अोध०	नि० घू० द्वि० ५४ अ । दंडिक: द्विजो वा । बृ० तृ०

वुड्रुसावय]

[वेंटिया

तुडुसावय-वृढश्भावकः ब्राह्मणः इत्यम्ये । अनु० २५ । तुडुवासो- । नि० चू० प्र० २३१ थ तुड्विकाए-वृष्टिकायं-प्रवर्षणतो जलसमुहं प्रकरोति-प्रव षंति । भग० ६३४ । तुड्विश्डरं-वृद्धिप्रयुक्तम् । आव० ३४७ । तुड्वि-वृद्धिः-वृद्धिप्रतिमासः । स्र्यं० ७ । वृद्धिगुक्लपर्थं चन्द्रमसो वृद्धिप्रतिमासः । स्र्यं० ७ । वृद्धिगुक्लपर्थं चन्द्रमसो वृद्धिप्रतिमासः । जोवा० ३४५ । वृद्धिः- यन्द्रमसः प्रकटताया उपचयः । स्र्यं० २४३ । वृद्धिः- यन्द्रमसः प्रकटताया उपचयः । स्र्यं० २४३ । वृद्धिः- यन्द्रमसः प्रकटताया उपचयः । स्र्यं० २४३ । वृष्टिः- महद्वर्षणम् । भग० २०० । तुष्णविया-वायितम् । आव० ३०७ । तुष्ण-खुमियं । नि० चू० प्र० २०४ आ । तुष्ण-खुमियं । नि० चू० प्र० २०४ आ । तुत्त्त्य-उक्तार्थः-स्पष्टार्थः । थाव० ६४३ । तुत्त्त्या-उक्तिरयुक्तिका । भग० १४८ । तुत्त्या-उक्तिया । जाता० १४० । तुर्द्या-उप्यते । आव० १४० । तुर्द्या-उप्यते । आव० १४० । तुर्द्या-उप्यते । आव० १४० । तुर्द्यादयन् । आव० १४० । तुर्द्यास्यन्त् । आव० १४० । तुर्द्यास्यन्त् । आव० ३१४ । तुर्द्यास्यन्त् । आव० ३१४ । तुर्द्यास्यन्त् वा साहु गुणाहि ते । उत्त० २४९ तुसीमत-वसन्ति वा साहु गुणाहि ते । उत्त० २४९ तुसीमज-वस्तुमान्, वस्तूनि-ज्ञानादिनि तद्वतो ज्ञानादिः मानिति वश्यः आत्मवशगः-वश्येन्द्रिय इति । सुत्रत् १७३ । तुसीमओ-वश्य इत्यायत्तः, स चेहात्मा इन्द्रियाणि वा वश्यानि विद्यन्ते येषां वक्ष्यवन्तः । उत्त० २४९ । तुसीमल-त्रुग्नीम्तो वद्यवताम् । उत्त० २४९ । तुसीमल-वशोमानः-सविग्नाः । उत्त० २४९ । तुसीमा-वशोमानः-सविग्नाः । उत्त० २४९ ।	वृत्तिः-वर्त्तनम् । बाचा० ३३४ । वाटकविरोषः । उत्त० ४९० । बाजोविका। नंदी० १५३ । बाजोविका नंदी० १६१ । विविधाभिग्रहवत्तंनम् । नंदी० २१० । वृत्तिः । सम० १११ । वृत्तिः । सम० १११ । वृत्तिः नग-यद्भग्रवत्कवक्त्तीनिवेदनवृत्तिकल्पं परिभा- षितं संवरसरनियतं दानं दीयते तत् । बृ० प्र० १८६ ब । वृत्तिदानम् । आव० २३० । वृद्धवाद-भाचार्यपारम्पर्यश्रुत्यायातो वृद्धवादः । बाचा० २६२ । वृद्धवाद-आचार्यपारम्पर्यश्रुत्यायातो वृद्धवादः । बाचा० २६२ । वृद्धवात्ता-वपुर्मनसो निर्विकार्वता । ठाणा० ४२३ । वृद्धवार्याः- १९ वपुषि मनसि च निभुतस्वभावता निर्विकास्तेति । उत्त० ३६ । वृद्धार्यार्याः- वृद्धिविद्येषः । उत्त० ४९० । नंदी० १६४९ । वृत्तक-पत्रबन्धनम् । उत्त० १९६२ अ । वृत्तक-पत्रबन्धनम् । उत्त० ३६४ । वृत्तक-पत्रबन्धनम् । उत्त० ३२० । गुच्छोनेदः । यग• ३०६ । उत्त० ६६२ । वृत्तक-पृवव्वधितेषः । आव० ७६८ । ३०६ । उत्त० ६८ ।
वूह-प्रतिक्षेपम् । सम० १११ । युयूरसूनां-सैन्यरचनां चक्रन्यूहे-चक्राकृतौ तुम्बारकप्रव्यादिषु राजन्यकस्यापना व्यूहम् । ज० प्र० १३९ । व्यूहः-इदमिल्यमेवं रूपो निश्चयः । अोप० ६९ । कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ व्यूहः-प्रतिक्षेपः। नंदी० २१३ ।	वृषभवाहण-वृषवाहनः-जङ्करः । जीवा॰ ३९१ । वेगल-विह्वत्रः-निस्सहाङ्गः । प्रश्र॰ ४९ ।
वुकम्− । नंदी० १४७	वेंटला— । व्यः द्वि० २३५ अ ।
वृतिवर्धनादि– । विशे० ४३७	वॅटलाजीवा– । नि० चुक दि० ११५ थ ।
-	वेंटिया-विण्टिका । आव० २९१।
(१०१३)	

वंदगणं]

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
वेंदणगं- । नि० चू॰ प्र० २७० छ ।	वेइय-वेदितं-कथितम् । आचा० १२३ । चपलम् ।
वेअच्छगसुत्तग-वैकक्ष्यसूत्रकं-उत्तरासङ्गम् । ज० प्र•	ज्ञाता० २१ । वेदितः-अनुभूतः । भग० २४ ।
२७४ ।	वेइया-वेदिका-पार्श्वतः परिकररूपा । प्रश्न० ११२ ।
वेअड्र-वैताढ्यः-पर्वतविशेषः । ज॰ प्र॰ ६७ ।	वेधिका-प्रमाणाङ्गुलप्रमेयः । अनु० १७१ । वैदिकाः
वेअडुकूड-वैतल्यिनाम्नो देवस्य निवासभूतं कूटं वैताढघ	त्रैविद्यवृद्धाः । दश० १२७ । वेदिका । आघ० १०६ ा
कूटम् । जट प्र॰ ७७ ।	वेदिका-उपवेशनयोग्यमत्तवारणरूपा । जीवा० १८२ ।
वेअडूगिरिकुमार-क्रोडाकारिस्वात् वैताढघ गेरिकुमारः ।	वेदिका-उपवेजनयोग्याभूमिः । जीवा० २७१ । उपवे-
जि प्र २१६ ।	शनयोग्यमत्तवारणरूपा । ज० प्र० २४् । वेदिका−
वेअणअ -वेतनकं-क्रुविन्दादीनां <i>व्यूतवस्व</i> व्यतिकरेऽर्यं प्रदा-	जम्बूद्वीपजगस्यादिसम्बन्धी । प्रज्ञा० ७१ । वेदिका-
नम् । अनु० ११४ ।	उपवेशनयोग्यमत्तवारणरूपा । राज० ८४ ।
वेअद्ध-वैतात्व्यकूटनाम । ज॰ प्र॰ ३४१ ।	वेइपुडंतर-द्वे वेवढिके वेदिकापुट तेषामन्तरं वेदि कापुटा-
वेअरणोत्ति-वैतरणीति पदमाधार्मिकः, स च पुयरुघिर-	न्तरम् । ज० प्र॰ २५ । द्वे वेदिके वेदिकापुटं तेषा-
प्रपुताम्रादिभिरतितापात्कलकलायमानै भूंतां विरूपं तरणं	मन्तरं वेटिकापुटान्तरम् । ज्रावा० १६२ ।
प्रयोजनमस्या इति वेतरणोति । सम० २९।	वेइयाबद्ध-वेदिकाबद्ध-यत् जानुनोरुपरि हस्तौ निवेश्याघो
वेआलिया-विताले-तालाभावे भवतीति वैतालिकी ।	वा पार्श्वयोर्वा उस्सङ्गे वा एकं वा जानुं करद्वयान्तः
जित प्र• ३५।	कुत्वा वदन्ते तत् । कृतिकमंणि दशमो दोष: । आव०
वेआवच्चं-व्यापृतभावे वैयावृत्त्यम् । दश० ३१ । वैया	XXX 1
वृत्त्यं–भक्तपानादिभिइपष्टम्भः । औप० ४३ ।	वेइयाबाहा-वेदिकापार्श्वम् । राज० ८४ । वेदिकाबाहा-
वेआवडिय-व्यावृत्तभावः वैयावृत्त्यं ग्रहस्यं प्रत्यस्नादिसम्पा-	वेदिकापार्श्वम् । जीवा० १८२ । वेदिकापार्ध्वम् । ज०
दनम् । दश० ११७।	प्र• २५ ।
वेइअसंठाणसंठिओ-वैदिकासंस्थानसंस्थितः । जीवा•	वेउट्टिय-व्यावृत्य व्यावृत्य प्रतिदिवसं अनुज्ञापनम् । व्य०
208 1	हि॰ ७२ झ ।
वेद्वझा-वेदिका-उपवेशनयोग्या भूमिः । ज० प्र० १२१ ।	वेउटिव-विकृतम् । ठाणा० १३८ । विकृतम् । आेघ०
वेद्दएवेदनॅकर्मणो भोगः । भग० १६ वेदिताः स्वेत	421
रसविपाकेन प्रतिसमयमनुभूयमानाः अपरिसमाप्ताशेषानु-	वेउठिवइ-वैक्रियं-विकृतम् । अोघ० २१६ ।
भावाः । भग० २४ । वेदितःकथितःप्रतिपादितः ।	विउविष्-विविध विशिष्टं वा कुर्वन्ति तदिति वैकुविकम् ।
छाव० ११६ ।	समः १४३ । वैक्रियं-विविधा विशिष्टा या क्रिया
वेइज्जंत-वेद्यमानं-अनुभूयमानं त्रुटितरसं शुद्धपुञ्जलक्षणम् ।	विक्रिया तस्यां भवं वैकुर्विकं, विकुवंण-विकुवंः विवि-
विशे० २८६ ।	धाकिया तेन निर्वृत्तं वा । प्रज्ञा॰ २६८, २६९ ।
वेइज्ञति-वेद्यते-क्षिप्यते अप्रमादेन । ठाणा• १३५ ।	वैक्रियं-विविधा विशिष्टा वा क्रिया विक्रिया तस्यां भव
वेइन्नमाण-व्येजमानं कम्पमानम् । भग० १८ ।	वैक्रियम् । सम० १४३ । विविधा विशिष्टा वा क्रिया
वेद्यज्ञनाणा-वेद्यमाना-ईर्यापथिकीक्रियाया द्वितीयो भेदः ।	विक्रिया तस्यां भवं वैक्रियम् । जीवा १४ ।
अधिक द्रि ।	वेउव्विध-विविधा विशिष्टा वा किया विक्रिया तस्या
वेइज्जमार्गे वेइए-व्येजमानं-कम्पमानं व्येजितं-कम्पितम् ।	भवं विकियम् । ठाणा॰ २९५ । विभूषितः । भग॰
सम० २८।	७४६ । महत्प्रमाणम् । नि॰ चु॰ प्र• १०८ आ ।
(१०१४)	

वैउग्वियलद्धी]

~

विज्ञसत्य

वातादिवशान्महत्सागारिकं विकुर्वितं सविंटकं वा । वृ द्वि० ५५ आ । विशिष्टं कुर्वन्ति तदिति वैकुर्विकम् । अनु• १९६ । विविधा विशिष्टा वा किया विकिया तस्यां भव वैकियम् । अनु० १९६ । बैक्रियं-द्वितीयं श्वरीरम् । प्रज्ञा० ४६१ । वेउव्वियलद्वी-वैक्रियलब्धि: । भग• ८१ । वेउव्वियसमुग्धाए-वैक्रियसमुद्धात:-वैक्रियकरणाय प्रय-	वेच्छासुत्त-वैकक्षिकासूत्रं-उत्तरासङ्गपरिधानीयम् । भग• ४७७ । वैच्छू-पर्वगविशेष: । प्रज्ञा० ३३ । वेजयत-वैजयन्त:-प्रधान: । सूत्र• १४९ । जम्बूद्वीपे द्वितीयद्वारम् । ठाणा० २२६ । वे जयंता-वैजयन्ता-उत्तरदिग्भाव्यञ्जपर्वतस्य दक्षिणस्यौ पुक्करिणी । जोवा० ३६४ । वेजयन्ता-अनुत्तरोपपाति-
न्तविशेषः । जीवा॰ २४३ ।	कभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६१ ।
वेउव्वियसमुग्धाय-वंक्रियसमुद्धातो-वैक्रियकरणार्थो जी वव्यापारविशेषः । ज्ञाता० ३१ । वैक्रियसमुद्धातःउत्तर- वैक्रियार्थकप्रयत्नविशेषः । ज० प्र० २४१ ।	वेजयंति-वैजयःती-विजयंतसूचिका पताका । प्रभ०४८ । वौजयन्ती-पार्श्वतो लघुपताकिकाद्वययुक्ता पताका । ज० प्र०२०५ ।
वैउव्वियसरीर-विभूषितशरीरः । भग० ७४६ ।	वेजयंतिय-पर्यायेणोपमुज्यमानम् । आचा० ४०० ।
वैउश्टिय या- वंद्रु दिका- विद्रु वितनानारूपधारिणी । जीवा ३४६ । वैकुर्विका-विकुर्वितनानारूपधारिणी । सूर्यं २८१ । वेउटिवयोवंग-वैक्रियाङ्गोपाङ्गः । प्रश्न० ४७० । वेए-लेदः-यज्ञक्रियादिः । दध० ११४ । वेएंति-वेद्यते-आस्मना ज्ञायते । ठाणा० २५३ । वेयो-वेदः-विदन्त्यस्माद्वेयोपादेयपदार्थानिति वेदः-क्षयोप- धमिकभाववर्त्त्ययमाचारः । आचा० ६ । वेग-वेगः-रयः । उत्त० १०८ । वेगः-रयः । आव• ६०२ । वेगच्छ्य-वैकक्षं-उत्तरासङ्गः । उपा॰ २२ । वेगाच्छ्य्या-वैकक्षकी-सयतीनामुपकरणविशेषः । बृ० घ० १७७ । वेगापदक-वेगपववं-रूढिगम्यम् । विपा० ८० ।	वेजयंतो-वेजयग्ती-पोरस्त्यरुचकवास्तव्या षष्ठी दिक्कु- मारी । ज० प्र• ३११ । वैजयन्ती-दात्रेर्नाम । जं॰ प्र० ४११ । वैजयन्ती-प्रहाणामग्रमहीषि । च॰ प्र० १३२ । वैजयन्ती-विजयः-अम्युदस्तत्सं पूचिका या पताका, विजयः-वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका तक्ष्प्रधाना वा पताका वैजयन्ती। प्रद्या० १६ । वैजयन्ती । सूर्यं॰ २६३ । वैजयन्ती-पूर्वरुचकवास्तव्या दिक्कु- मारी । आव॰ १२२ । विजयः-अम्युदयः-तत्सूचका वैजयन्त्यीमधाना वा पताका, अथवा विजय इति वेजयन्तीनां पार्श्वकर्णिकोच्यते, तत्प्रधाना वैजयन्त्यः पता- कास्ता एव विजयवर्जिता वैजयन्त्यः । प्रज्ञा० १९ । ठेजयन्ती-आनन्दबलदेवमाता । आव० १६२ । सम॰ २४२ । इङ्गालयद्विता वैजयन्त्यः । ठाणा० २०४ । अञ्जनपर्वते नंदापुष्करणी । ठाणा० २३१ इङ्गालग्रहस्य
वेगल∽पृथक् । बृ० प्र० २८६ झा ।	द्वितीयाग्रमहिषी । भग० ५०५ । वैजयन्ती-पारुवंतो
्वेगवती-नदीविशेषः । आचा० १७९ । नदीविशेषः । सूत्र० १९६ ।	लघुपताकिकाद्वययुतः प ताकाविद्येषः । वोप० ६९ । वैजयन्ती–विजयवर्जिता पताका । जीवा० १७५, २०६,
वेगविघाओ-वेगविघातः । अत्व• ६१७ ।	३७९ । विजयवर्जिता पताका । ज॰ प्र॰ ५४ ।
वेगसरादि-हस्त्यादिवाहनम् । ठाणा० २११ ।	वैजयन्ती-पार्श्वतो खघुपताकिकाद्वययुक्ता पताकाविशेषः ।
वेगित-प्रासस्य गिलने वेगवत् । त्रश्र० १२९ । श्वाता०	भग• ४७६ ।
	वेज्ञयंतीओ । ठाणा॰ ६० ।
वे च्च- ब्यूतं-वानम् । जीवा० २१० । तजातः । राज०	वेज्जपाठ-स्वरवर्जितः पाठः । त्रु० द्वि० १६ आ ।
३७ ।	वेद्यसत्थ-वैद्यकशास्त्रम् । आव० ३४७ ।
(१९	29史)

.

वेझा]

[वेगुरालि

वैद्धा-विद्याः भिषग्वरः । शता० १७६।	येन चरति विनयो वा प्रयोजनमस्येति वैनयिकः ।
वेडतिय- । औप० ६१ ।	आव॰ ८१७ । वैनयिकं तत्फलं कर्मेक्षयादि । ज्ञाता॰
वेडसठवल -नेमिनाथच स्यवृक्षः । सम० १५२ ।	६१ । मूल्यम् । नि० चू० तृ० ६९ अ ।
वेडुंबग-वेडुम्बगः-न रेन्द्रादिविशि ष्टकुखोद्गतः । आव∙ ६२८ ।	वेणइयवाइ-विनयेन चरन्ति स वा प्रयोजनमेषामिति वैनयिकास्ते च ते वादिनश्चेति वैनयिकवादिनः, विनय
वेङ्खा-व्यद्धाः-लजाप्रकर्षवन्तः । ज० प्र० १३४ ।	एव वा बैनयिकं तदेव ये स्वर्गादिहेतुतया वदन्तीस्ये-
वेड्विकरणपरं परिणयणं । नि० चू० तृ० ८९ आ ।	गंशीलाश्च ते वैनयिकवादिनः । भग० १४४ ।
वेड्रिया-वेट्टिका राजकन्यका। बृ० तृ० ६९ अ ।	वेणइया-लिपिविशेष: । प्रज्ञा० ४६ । विनयः-गुरुगुश्रुषा
वेड्वेति-वर्षयति-प्रमार्जयती । निरय० २६ ।	सकारणमस्यास्तरप्रधाना वा वैनयिकी बुद्धिः । चतुर्विघ
वेढ-वेढः-छन्दो विशेषः । नंदी० २१० । ज्ञाता० २१८,	बुद्धधो दितीया । आव० ४१४ । विनयेन चरति तत्प्र-
२२८ । वेष्टः−ग्रन्थिः । उत्त० १४८ । वेष्टकः-वर्णकः ।	योजनो वा हौनयिका । सूत्र० २०८ । बौनयिकं विनय-
ज॰ प्र० २४३ । देष्टकः-वस्तुविषयवर्णकः । ज॰ प्र०	फलं कर्मक्षयादि । भग० १२२ । आचार्यादयः । व्य०
२३४ । वेष्टकःछन्दो विशेषः । अनु० २३३ । वेष्टकः	प्र० २४१ ।
छन्दोविशेष: । सम० १०८ ।	वेणइयवाईण- । सम० १११ ।
वेढआे− वेष्टक:−वर्णकः । ज₀ प्र० १७३ । नि० चू०	वेणतिप्रा-वैनयिको-विनयल्रम्यशास्त्रार्थसंस्कारजन्या ।
प्र० १३ ल ।	राज॰ ११६।
वेढग-प्राहविशेषः । जीवा० ३६ । ग्राहविशेषः । प्रज्ञा०	वेणतियावादी-विनय एव बैनयिकं तदेव निःश्रेयसाये-
XX	रयेवंवादिनो इति बैनयिकवादिनः । ठाणा० २६८ ।
वेढणय-वेष्टनकः-कर्णाभरणविशेषः । ज० प्र० १०१ ।	वेणय-विनयः । ज्ञाता० ६१ ।
वेढिम-वेष्टनं वेष्टस्तेन निवृंत्तं वेष्टिमं-मुकुटादि । ठाणा०	वेणा–कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य षष्ठी पुत्री । आव०
२८६ । बेष्टिमंवेष्टितनिष्पन्नं पुष्पसम्बूसकादि । भग०	
४७७ । वेष्टिमं-वेष्टनतो निष्पाद्यन्ते । ज्ञाता० १७६ ।	वेणि-वेगी-बृहत्तरा आपणाः । आपणस्थितव्यवहारिणो
वेष्टिमं–यत् पुष्पमुकुटमिवोपर्युपरिशिलराक्तरया माला-	वा। हु॰ द्वि० १५४ छा।
स्थापनम् । ज० प्र० १०४ । वोष्टिमं∼पुष्पमयमुकुट∙	वेणिभूए वनिताशरिसः । ज्ञाता॰ १६० ।
रूपम् । दश० ⊏७ । वेष्टिम⊸बेष्टनेन निवृत्तं पुष्प-	वेणीवंधो-होणीबन्धः । झाव० ३१५ ।
गेन्दुकवत् । प्रश्न० १६० । वेष्टिमं~उपर्युपरिशिखरा	वेणु-वनस्पतिविशेष: : भग० ८०२ । आचा० ४१२ ।
कृत्या मालास्थानम् । जीवाः २६७ । वेष्टिम-यद्ग्र-	वेणुःवंश: । प्रज्ञा० ३७ । वेणुःवंशविशेषः । ज०
थितं सढेष्टचते । ज्ञाता० ५३ । चेष्टिमं-पुष्पवेष्टन-	प्र० १०१ । वंशः । सूर्यं० २३३ । वंशविशेषः ।
क्तमेण निष्पन्नमानन्दपुरादिप्रतितरूपम्, अथवा एकं	जीवा० २६६ । वेणुःआतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० =७ ।
द्रव्यादीनि वा वस्त्राणि वेष्टयनु रूपकं उत्यापयति	वेणुओ-वाद्यविशेषः । ठाणा० ३३१ ।
तहेष्टिमम् । अनु० १२ । गेष्टिमं-वस्त्रादिनिर्वतितपुत्तः	वेणुग्गह्र-वंशग्राहः । जं० उत्त० ४९६ ।
लिकादि । आचा∘ ४१४ ।	वेणुदालि-लोकपालः । ठाणा० २०४ । उत्तरनिकाये
वेहेतुं-वेष्टयिस्वा । आव० ३४१ ।	तृतीय इन्द्रः । भग० १४७ । जीवा० १७० । लोकपाखः
वेणइग्र–विनयेन चरतीति वैनयिकःकिष्यः । दश्व०	सुवर्णकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ९४ ।
११३ । वैनयिकं-विनयफलम् । नदी > २१० । विन-	-
(१०१६)	

वेशुदेव]

[बे गवध

वेणुदे ग-वेणुदेवःप्रवरसुवर्णकुमारविशेषः । प्रश्न० १३५।	वेत्रः-जलवंशः । प्रश्न० ५७ । वेत्रः-जलवशः । जल
वेणुदेव:-सुवणंकुमाराणामधिपति: । प्रज्ञा० ९४ ।	प्र॰ १४७ । वेत्रलता-जलवंशकम्बा । भग० ३९८ ।
वेणुदेवः-नागकुमारराजव्यतिरिक्तो देवराजः । जीवा•	वेत्र:पर्वगविशेषः । प्रजा० ३३ ।
१७० । देवविशेष: । ठाणा - ६९ । लोकपाल: । ठाणा -	वेत्तग्ग-वेत्राग्रम् । आचा• ३४९ ।
२०५ । देवकुर: गरुडजातीयो देव: । सम० १४	वेत्तदेण्ड-वेत्रव्ण्डः । प्रश्नव ५८ । दशव २४८ ।
बेणुदेवः–सुवर्णक् माराणामिन्दः । ठाणा० ५४ । वेणुदेव:–	वेत्तपीढग-वेत्तासणगं। नि० चू० द्वि० ६२ आ।
दक्षिणनिकाये तृतीयो इन्द्रः । भग० १९७ । वेणुदेवः ।	वेद-बन्धः-वेदबन्धकः । प्रज्ञा० ६ । वेदयते-अनुभवतीति-
जीवा० १७७ । टेवविशेषः । ज॰ प्र० ३४६ ।	वेदस्तस्य बन्धः एव, कति प्रकृतीर्वेदयमानस्य कति
वेणुपलासिय-वशारिमका श्रुष्णस्वक् काष्ठिका । सूत्रव	प्रकृतीनां बन्धो भवन्तीति तन्निरूपकं प्रज्ञापनायाः षड्-
210 1	विंशतितमं पदम् । प्रज्ञा० ६ । वेदः-वेदेषु चतुर्षु साङ्गो-
वेणुयाणुजात-वेणु:-वंशस्तदनुजात:-तरसदृशो योगो वेणु	पाङ्गेषु नास्त्याचामाम्ल दितीयः कुडङ्गः शास्त्रम् । आव०
कानुजातः । सूर्यं २३३ ।	style="text-style-st</td
वेणुविल- । उत्त• २४४ ।	सिद्धान्तः । व्य॰ प्र॰ १६९ आ ।
वेणुसिलागिगी-वेणु:-वंशस्तस्य शलाका ताभिनिर्वृत्ता	वेदक-वेयति-निर्जरयति-उपभुञ्जतीति-वेदकः । दशठ
वेणुशसाकिकी–वेणुशलाकामयी सम्माजँनी । राज० २३ ।	90 1
बंधशसाकानिवृंत्ता सम्माउर्जनी वेणुशलाकिकी । ज० प्र२	वेदकत्मम्- । .मग॰ ९७३ ।
ž ec 1	वेदकुंभी-यस्योत्कटमोहतया प्रतिसेवनमलममानस्य मेहने
वेणू- । नि॰ चू॰ प्र॰ १२१ छ।	वृषणद्वयं च शूस्यते यस्य । वृ० तृ० १०० अ ।
वे सेमाणी-दोहलं विनयन्ती । ज्ञाताः ३३ ।	वेदणय-वेतनकम् । वृ० द्वि० २१७ । आ ।
वेण्टम् । ओघ० २१६ ।	वेदन-गमनम् । ठाणा० ३४८ । अनुभवः । ठाणा०
	१०१। अनुभव उदय इत्यर्थः । ठाणा० ४१७ ।
	अनुक्रमोदितस्योदीरणोदीरितस्य वा कर्म्मणोऽनुभवः ।
वेण्णतउ-णगरविसेसो । नि० चू• हि० १०२ झा ।	मग० ५१२ । स्थितिक्षयादुदयप्राप्तस्य कम्मंण उदोरणा-
वेतंत-व्येजमानं-विशेषेण कम्पमानम् । ठाणा० ३८५ ।	करणेन वोदयभावमु पनीतस्यानुभवनं वे ःनम् । ठाणा ० -
वेतन - । नंदो॰ १६२, १६४।	१६४ ।
वेतरणी-वैतरणी-नरके नदी । उत्त० ४७६ / वैतरणि:-	वेदना-उदय विपाकः । ठाणा० १८ । दुःखासिका ।
कृष्णवासुदेवस्य वद्यो भःयः । आव० ३४७ ।	ठाणा० १८१ ।
वेतिता-वेदिका-मुण्डत्रकारलक्षणा । ठाणा १४६।	वेदपुरिसं-वेदः-पुरुषवेदः तदनुभवनप्रधानः पुरुषो-
वेतियं वेदितं-अनुभूतस्वरूपम् । भग० १८४ । वेदिः- वितर्दिका । वेदिका । प्रश्न० ८ ।	वेःपुरुषः । ठाणा० ११३ ।
वेतिया षष्ठी प्रमादप्रत्युपेक्षणा । ठीणा० ३६१ ।	वेदमूढो-भयमूढः । नि॰ चू॰ दि० ४२ आ । नेत्रांगचा जिन्ना । गण्ड १००
	वेद्यायता-विज्ञ: । मग० १२ । वेद्यम-गणः । उत्तर ४२४ ।
वोतयादोसो– । नि॰ चू॰ प्र॰ १६२ छ । वेतुलिय-नास्तिस्ववादी । नि॰ चू॰ द्वि० १० छ ।	वेदस–यागः । उत्त० ४२४ । वेदसा–प्रमाणाबाधितत्त्वखक्षण ज्ञानम् । भग० ३२५ ।
वत्त वेत्रम् । सूत्र० ३१२ । वेत्रम् । प्रज्ञा० २६६ । वेत्र: ।	वेद्या-मनाजाबावतत्वचलण ज्ञानम् । भग० ३२५) वेद्या-यज्ञो-अध्वरः । उत्त० ४२४ ।
अलवंगः । प्रभ० १७ । निः चू० प्र७ १२१ । वनः ।	
(अल्प॰ १२८) (१८८)	वदावधा- । भग• ७०२ ।
(अल्प॰ १२८)	

वेदावेउ]

[वेयणाखंध

 वेदावेउ-वेदे-वेदने कमंप्रकृतेः एकस्याः वेदो-वेदनमन्यासां प्रकृतीनां यत्रोहे्घावेऽश्विधीयते स वेदावेदः । मग० ७०२ । वेदिकादि-वधूपरादिकं तस्त्यानम् । आचा० ४१३ । वेदिबड्रेइ-वेदिकां-देवार्चनस्यानं बद्धंनी-बहुकारिका तां प्रयुङ्क इतं बद्धंयति-प्रमाजंयतीत्थर्थं । मग० १२० । वेदिव-वेदितम् । भग० १८५ । वेदिय-वेदितम् । भग० १८५ । वेदिस-वैदिशं-विदिधा समीपं नगरम् । अनु० १४६ । वेदिस-वेदितम् । भग० १८५ । वेदिस-वेदितम् । भग० १८५ । वेदित-वेदतम् । व्यरस्यां दिशां गच्छति तदा तत् विद्वारं-विगतद्वारम् । व्य० प्र० ६२ अ । वेदित-वेदयति अनुभवत्त, देशेन हस्तादिना अवयवेन सर्वेण सवावयवैराहारसत्कान् परिणमित्तपुद्वछानु इष्टा-निष्ट्रपिणमतः । ठाणा० ६२ । वेधः-वध्वात्तः । दश० २५३ । वेध:-कुन्तादिना शस्त्रेण भेदनम् । सम० १२६ । वेधनक-शस्त्रविशेषः । अनु० २२३ । वेभार-वैभारः-एतभ्रामा राजगुहनगरे कोडापर्वतः । भग० १४१ । वैभारापिरि-वैभाराभिर्यनुप्त्रान्तः । ज्ञाता० २५ । वेभारपिर्वतविशेषः । ज्ञाता० १७८ । वेभारपिर्वतविशेषः । ज्ञाता० १७८ । वेभारपव्यय-पर्वतविशेषः । ज्ञाता १९७४ । वेभारपव्यय-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० २८ । वेभारपव्यय-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० १७८ । वेभानस्स-वैमनस्य दैन्यम् । प्रभ० ४ । वेमाणिआ -वैमानिकाः-विषि मन्यन्ते-उपभुज्यन्मे पुण्य- रार्द्याविरिति विमानाति तेषु भवाः वैमानिकाः । याण्ययायायायाः न्यप्र्य स्याय्यी न्यय्यः वित्यां विपात्ताः विप्रात्यः विद्यत्ते तिरां विमानाति तेषु भवाः वैमानिकाः । <td>विरहकालप्रमाणेति । प्रज्ञा० २२१ । वेयंत-विदन्-जानानः । उत्त० १२३ । वेय-वेदनं-वेदः विपाकः तत्तरूमंफलानुभवः । उत्त० २०९ । वेद्यतेऽनेति वेदः-श्रुतज्ञानम् । दश० २४६ । वेद्यते-जीवादिस्वरूप अनेनेति वेदः-आचार्यायागमः । आचा० १४४ । वेयइ-व्येजते-विविधं कम्पते । मग० १८३ । वेयद्य-ज्छियं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टित्यं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टित्यं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टुन्वंताढघः-पर्वतविशेषः । आव० ११६ । वेयक्टुन्वंताढघः-पर्वतविशेषः । आव० ११६ । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० ११० । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । अव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । अव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमाराः । अव० १४० । वेयक्ट्रग्तिक्तमार-वंतनक्यम् । सग० १०४ । वेदनं-सुद्ववेद- नोपक्षमनम् । पिण्ड० १७६ । वेदनाभयम् । ठाणा० ३८६ । वेयणभत-वेतनक-मुल्यम् । आव० ७२३ । वेयणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः पर्व्यात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेदणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः पर्वात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेद्यणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः एद्यात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेद्या-स्वरमा कर्मणः उपभोगः । प्रज्ञा० २९२ । वेदना-कर्मानुभवखक्षणा । सूत्र० ३७६ । वेदना-कर्मणोऽनुभवः । भग० १९२ । वेतनं-मुल्यम् ।</td>	विरहकालप्रमाणेति । प्रज्ञा० २२१ । वेयंत-विदन्-जानानः । उत्त० १२३ । वेय-वेदनं-वेदः विपाकः तत्तरूमंफलानुभवः । उत्त० २०९ । वेद्यतेऽनेति वेदः-श्रुतज्ञानम् । दश० २४६ । वेद्यते-जीवादिस्वरूप अनेनेति वेदः-आचार्यायागमः । आचा० १४४ । वेयइ-व्येजते-विविधं कम्पते । मग० १८३ । वेयद्य-ज्छियं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टित्यं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टित्यं- । स्त्र० ३२६ । वेयक्टुन्वंताढघः-पर्वतविशेषः । आव० ११६ । वेयक्टुन्वंताढघः-पर्वतविशेषः । आव० ११६ । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० ११० । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्टुगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । आव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । अव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमारः । अव० १४० । वेयक्ट्रगिरिकुमार-वंताढघगिरिकुमाराः । अव० १४० । वेयक्ट्रग्तिक्तमार-वंतनक्यम् । सग० १०४ । वेदनं-सुद्ववेद- नोपक्षमनम् । पिण्ड० १७६ । वेदनाभयम् । ठाणा० ३८६ । वेयणभत-वेतनक-मुल्यम् । आव० ७२३ । वेयणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः पर्व्यात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेदणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः पर्वात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेद्यणा-वेदगा,प्रज्ञापनायाः एद्यात्रक्तत्तमं पदम् ।प्रज्ञा० ६ । वेद्या-स्वरमा कर्मणः उपभोगः । प्रज्ञा० २९२ । वेदना-कर्मानुभवखक्षणा । सूत्र० ३७६ । वेदना-कर्मणोऽनुभवः । भग० १९२ । वेतनं-मुल्यम् ।
वेम– । आचा० २२८ । विशे० ५६९ । वेमनस्स-वैमनस्यं दैग्यम् । प्रभ० ४ । वेमाणिआ-वैमानिकाः-विविधं मन्यन्ते–उपभुज्यन्ते पुण्य- बद्भिर्जीवैरिति विमानाति तेषु भवाः वैमानिकाः ।	वेदना–स्वस्वाबाधाकालक्षयादुदयप्राप्तस्य उदीरणा करणेन वा उदयमुपनीतस्य कर्मणः उपभोगः । प्रज्ञा० २९२ । वेदना–कर्मानुभवखक्षणा । सूत्र० ३७९ । वेदना–कर्मणोऽनुभवः । भग० १९२ । वेदना–सुखदु;ख-
२७६ । चेनाया-विमात्रा-विविधमात्रा । भग० १८४ । विषमा विविधा वा मात्रा-कालविभागो विमात्रा । भग० २९ । विमात्रा-विविधमात्रा । भग० २५२ । विमात्रा-विविधा मात्रा । भग० २८६ । विषमा मात्रा विमात्रा-अनियत-	वेयणासमुग्घाए-वेदनायाः समुदूघातोः वेदनासमुद्घातः । जीवा० १६ । वेयणाखंध-वेदनाष्कन्धः-सुखं दुःखं सुखटुःखेति त्रिविध- वेदनास्वभावः । प्रश्न० ११ । सुखा दुःखा अदृःखसुखा
(2096)	

वेयणापय]

वेयणापय-प्रज्ञापनायां पञ्चत्रिंशत्तमं पदम् । भग० ४१७ ।	वे यालियवक्क -विचारितवाक्यम् । आव० ७७३ ।
वेयणासय-वदनाशतं-अपरिमिताः वेदनाः । जीवा०	वेयाली-वैतालिः-नियताक्षरप्रतिबद्धा विद्या, या कति-
₹ ₹0	भिजंपैदैण्डमुत्थापयति । सूत्र० ३१९ । वैतालिकी वीणा ।
वेयरणि-वैतरणि-नरके नदोविशेषः । प्रश्न० २० ।	जीवा० । १९३ ।
वैतरणि–नरकनदी । झाव० ६४१ । वैतरणी–नरुके	वे याखोय -वैतालिकं-सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयमध्ययनम् ।
त्रयोदशमपरमाधामिकः । आव• ६५० ।	उत्त० ६१४। वैतालिकं, सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कन्धे द्वितोय-
वे यरणी- वैतरणि: त्रयोदशमपरमार्धामिकः । उत्त० ६१४।	मघ्ययनम् । आव० ६५१ ।
वैतरणी-क्षारोष्णरूधिराकारजलवाहिनी नदी । सूत्र०	वे यावज्ञ -व्यावृत्तस्य भावः कर्म वा वैयावृत्त्यं–भक्तादिः
828 1	भिरुपष्टम्भः । ठाणा० १९९ । व्यावृतस्य-जुभव्यापार-
वेयणाऽहियासणया-वेदनाभिसहनता, षड्विंशतितमोऽन-	वतो भावः कर्म वा वैयावृत्त्य-भक्तादिभिर्घम्मोपग्रह-
गारगुणः । आव० ६६० ।	कारिवस्तुभिरुपग्रहकरणमाचार्यवैयावृत्त्यं तत्कुर्वाणः विद-
वेयवी–वेदवित्-तीर्थकरः वेदविद्वा-आगमविद्रणधरचतु-	धत्। ठाणा• २९९। वैयावृत्यं-भक्तपानादिभिरुपष्टम्भः।
ई् गपूर्वविद्वेति । आचा० २१७ ।	भग० ६२२ । वैयावृत्त्यं-व्यावृतकर्म् रूपमुपष्टम्भनमिति ।
वेयवेयए-वेदवेदकः-कां प्रकृति वेद्यमानः कति प्रकृति-	प्रश्न० २२६ । व्यावृत्तभावो वैयावृत्त्यम् । आव० ११६ ।
वेंदयति इस्यर्थं प्रतिपादकं प्रश्नापनायाः सप्तविद्यतितमं	वैयावृत्त्यः । पञ्चदशमं स्यानकम् । ज्ञाता० १२२ । वैया-
पदम् । प्रज्ञा० ६ ।	वृत्त्यं - उचिताहारादिसम्पादनम् । उत्त॰ ६०९ ।
वेयसि-वेदेन-हेतुनाऽस्यति-अधुधानि कर्माणि क्षिपतीति	वे यावत्त-चै त्यविशेषः । आचा० ४२४ ।
निरुक्तविधिना वेदसो—योगः । उत्त∙ ५२५ ।	वे यावडिय- वैयावृत्यं–प्रत्यनिकप्रतिघ⊦तरूपम् । उत्त०
वेया-वेदाः-आगमाः ऋग्वेदादयो वा । औप० ३३ ।	३६८ । वैयावृत्त्यम् । भग० २१६ । आदरकरणम् ।
वेयारणा-विचारणा-प्रतारणम् । धाव॰ ६१६ ।	दश• चू॰ १६३ । ज्ञाता॰ ११२ ।
वेयारणिया-विदारणं विचारणं वितारणं वा स्वाधिक	वेर-वैरं-वैरहेतुस्वात् । अब्रह्मणो द्वाविंशतितमं नाम ।
प्रत्ययोपादानात् वैदारिणोत्यादिवाच्यम् । जीवाज्ञापनी	प्रश्न० ६६ । वैरं-अनुशयानुबन्धः । प्रश्न० ९९,१२० । वैरं-
जीवानायनी । अजीबाऽऽज्ञापनी अजीवानायनी । ठाणा •	परस्परानुशयः । प्रश्न० १३६ । वैरः-वज्ञः । आव०
83 I	१२३ । वैरं–वधः पापं वा । भग∘ ९३ । वैरं–कर्म
वेयारिया-विप्रतारितः । हुः प्र० २४७ व ।	जीववधवनितं वा । जोघ० १९५ । वैरं-परस्परमसहन-
वेयाल-वेतालः-विक्वतपिशाचः । प्रश्न० ५२ । सुवर्णसिद्धौ	तया हिंस्यहिंसकभावाद्यवसायः । जीवा० २९३ । वैर:-
वैतालः-ब्यन्तरविशेषः । आव० ४५२ ।	कर्मः-जीववधजन्तिम् । ओघ० १९४ । अभिमानस-
वेयालि-वैताली । अन्त॰ १५ ।	मुत्थोऽमर्षावेज्ञः-परापकाराष्यवसायो वैरम् । आचा०
वेयालिए-वैक्रियः । सूत्र॰ १३९ । सूत्रकृतांगे द्वितीय-	१४४ । वैरं-प्रद्वेषः । उत्त० २६४ । वैरं-वर्ज, कर्म
मध्ययनम् । सम० ३१ ।	विरोधलक्षण वा वैरं तत् । सूत्र ॰ ३७४ । वैरम् ।
वेयालिय-वैतालिय-छन्दोविशेषरूपं वृत्तम् । सूत्र० १३ ।	खाव॰ ९८।
विकालः । आव० ६५ । विकाले–वेलायां परिसमाप्तं	वेरग्ग-वैराग्यं-कषायनिग्रहः । अोप० ४८ । वैराग्यं-
वैकालिकम्, विकाले पठ्यते इति वैकालिकम्, विकालेन	रागनिग्रहणमुपलक्षणमेतत् द्वेषनिग्रहणं च । व्य० प्र०
निर्वृत्त वा । दश• चू० ३ ! विकालः । आव० ६६१ ।	१५१ छ।
वैकासिकम् । आव• ६१०। वेखातटः । ज्ञाता• २२५।	वेरग्गपडिओ-वैराग्यपतितः-प्राप्तवैराग्यः । दश्च• ९५ ।
(2098)	

वेरग्गित]

वेरगित-विरागो अग्गं जस्स विगतरागो वा । नि०	वेलंधर-वेलां-शिखोपरिजल शिम्तां च अवीक् पतन्ती
चु॰ दि॰ २४ अ ।	धरति धारयतीति वेलन्धरः । जीवा० ३०१ ।
वेरज्ज-यत्र राज्ये पूर्वपुरुषपरम्परागतं वैर तद् वैराज्यम्	वेलंधरनागराया-बेलन्घरनागराजः । जीवा० ३११ ।
न पूर्वपुरुषपरम्पराग्रतं परं सम्प्रति ययो राज्ययो	वेलंब-वायुकुमारेन्द्र: । ठाणा० ५४ । वायुकुमार: ।
वैरं जातम् । परकीयग्रामनगरदाहादीनि कुर्वनु	ठाणा० १९८ । पातालकलशे देवः । ठाणा० २२६ ।
यत्र राजादिवेर-विगोधं रज्यते । आमात्यादिप्रधान-	वेलम्बं-परेषां विडम्बनकारि । प्रश्न• ११६ ।
पुरुषममूहरूपं रज्येणति । विवक्षितेन राज्ञा सह विरज्यते ।	वेलंबक-वेलम्बक:-विडम्बक:, विदूषक: । प्रभ० १३७।
विरक्ति भवति । विगतराजकम् । वृ० द्वि० ⊏१ आ ।	वेलंबका–। नि• चू० प्र० २७७ व ।
एव करेंतो वैरुप्पायणे रजति एव वा, सब्वेसरा	वेलंबग-विडम्बक:-विदूषक:-नानावेषादिकारीत्यर्थ: ।
विरञ्जति भृत्त्याः, जस्स संपदं राइणो वेरं जातं तं	अनु० ४६ । विडम्बक:–विदूषक: । प्रश्न० १४१ ।
वैरज्ज । जस्य रज्जे पुब्वपुरिसपरंपरागयं वेरमस्थि त	विडम्बकःविदूषकः । राज० २ । विडम्बक:विदूषकः
भनत्ति । विगतो रायामतो पविसतो वा । नि० द्वि•	मुखविकारादिभिर्जनानां हास्योत्पादकः। जं० प्र० ३१२।
चू॰ द्वि० १० आ, ११ अ । परचक्रकुतोपद्रवं दाया-	वेलंबगलिंग-विडम्बकलिङ्गं भाण्डादिकृतम् ।आव० १२६।
दविग्रहयुतं वा राज्यम् । बृ० द्वि॰ ५२ अ ।	वेल-भोजनं। ति॰ चू॰ द्वि॰ १०४ अ।
वेरज्ञाणि- । आचा० ३७७ ।	वेलणओ-लजनीयवस्तुदर्शनादिप्रभवो मनोव्यलीकतादि-
वेरडिय-विरेचितः-विभक्तिकृतः । व्यक्तद्वि० ३४१ अ ।	स्वरूपो रसः वीडनक: । अनु० १३५ ।
वेरत्तिय-वैरात्रिक-तृतीयंकालम् । उत्त• १३६ ।	
वेरनिज्ञायण-वैरनियांतनम् । आव• ६९२ ।	वेलन्धर– । सम० ३३ । वेलप्पहार– । ज्ञाता० २३० ।
वेरमण-विरमण-सम्यग्ज्ञानश्रद्धानपूर्वकं निवंत्तंनम् ।	वेलमट्टिया-वेलेण सह मट्टिया कुट्टिया वेलमट्टिया। नि०
ठाणा० २१०। विरमण–रागादिविरतिप्रकार: । ज्ञाता०	चू॰ तृ॰ ६४ स ।
१३४ । मनोनिवृत्तिम् । उपा० ३० । मनसो निवृत्तिः ।	वेलम्ब-देवविशेषः । ठाणाः २०५ । वेलम्बः-पूर्वाभि-
अौप०८३ । विरमण-सम्यग्ज्ञानश्रद्धानपूर्वक सर्वथा	धपातालकलरो देवविशेषः । जीवा• ३०६ ।
निवर्त्तनम् । दश० १४४ । विरमणअीचित्येन रागादि-	वेलम्बसुखद-रत्नेवयकूटस्यापरनाम । ठाणा० २४४ ।
निवृत्तिः । भग० १३६ । विरमण-सामःन्येन डाग।दि-	बेलवण - । व्य० द्वि० १२५ छ ।
विरति: । भग॰ ३२३ ।	वेलवणविहि-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३५ ।
वेरसेण वज्रसेन:-पुण्डरीकिण्यां राजा । अव० ११७ ।	वेलवासी-समुद्रवेलासन्निधिवासी । भग० ५१९ । समुद्र-
वेरस्स-वैरस्यम् । जीवा० २४५ ।	वेलासन्निधिवासी । औप० ६१ /
वेरिय-वैरिणः-सानुबन्धशत्रुभावः । ज्ञाता० ८७ ।	वेलविय-विडम्बत: । आव॰ ४३०।
वेरो-वैरी-जातिनिबद्धवैरोपेतः । जीवा० २८० ।	वेला~लवणसमुद्रशिखामन्तविंशन्तीं बहिर्वाऽऽयान्तोमग्र-
वेरुलिए-पृथिवीभेदः । आचा० २९। वैडूर्यः-मणिभेद:।	शिखा । ठाणा० २२८ । षोडशसहस्रप्रमाणामुरसेधतो
उत्त० ६८९ । वैड्रयंकाण्ड-तृयोग वेड्र्याणा विशिष्ठो	निष्कम्भतश्च दशसहस्रमानां लवणबलविशिखा । सम्०
भूभागः । जीवा० ८१ । वैहुयैः । प्रज्ञा० २७ ।	< २ । जलवृद्धिकक्षणा । क्षोप० ४८ । सामान्यत एव
वेरुलिय-वैहूर्य-रत्नविशेषः । प्रभ० १३४ । वैहूर्यः-	तदेकदेशो मुहूत्तादिः । आव० ४९३ । जलधिवेलाविषय-
मणिविशेषः । आव० ५२१ । वैहूर्यः-रत्नविश्वेष: ।	भूमीनामुद्रेघो भूमिमध्येऽवगाहः । अनु० १७१ । गुविणी-
হারা০ ২१।	वेलामासः । ओघ० १६५ । वेला-समयः । पिण्ड०
`	

(१०२०)

विसाणिता

१६४। जलवृद्धिः । ज्ञाता० १६० । वेला-समुदादिपा-मुहूर्त्तनाम । ज० प्र० ४९१ । वैश्वमणः-चतुर्देशमुहूर्तेशास्त्री. नीयरमणभूमी । प्रज्ञा० ७१ । यनाम । सूर्य ० १८६ । वेश्रमणः-उत्तरदिक्जोकपाखः । वेलागय-वेखागतः-लोमनक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । जीवा॰ २८१। बैश्रमण: ।आव० १२४। वैश्रमण:-रोहकोक्तो राज्ञो द्वितीयपिता । आव० ४१७ । वैभमणः-उत्तर. वेली-घूणा। निब् चू० द्वि• द३ वा। वेलुअ–वेणुकं वंशकरिह्नम् । दश० १८५ । दिग्पालः । भग० १६४ । वैश्रमणः-उत्तरदिक्पालः । **वेलुकरण-**वेलुकरण-रुतपूणिकानिवंत्तंकं जं॰ प्र• ७१ । वैश्वमणः-उत्तरदिक्पालः । आव० चित्राकारमयं वेणुशनानादि । उत्त० १९४ । १८० । वैश्रमणः-यक्षनायकः । अनु० २५ । वैश्रमणः-उत्तराशालोकपासः । ठाणा० २३८ । महाबलराज्ञो। वेलुग-वेलुय-बिल्वम् । आचा० ३४९ । वेऌग्गाह-वेगुग्राहः । दश० ६६ । कुन्तग्राहः । आव∙ पञ्चममित्रः । ज्ञाता० १३१, १५०। वैभमणो-युक्षना-320 1 यकः । ज्ञाता० १३४ । वेलूवंस--वेसमणकाइय-वेश्रमणकायिकः । भग० १९९ । । नि॰ चू० प्र० २२८ मा । वेलोइय-वेलोचितं-ग्रहणकालोचितम् । दश० २१९ । वेसमणकूड-वक्षस्कारपर्वतः । ठाणा० ३२६ । वैभ्रमण-वेलोचितं-पाकातिशयतो ग्रहणकाखोचितम् । **आचा**० खोकपालकूटम् । ज० प्र॰ २९६ । वैश्वमणकूटों नास 1 935 वक्षस्कराद्रिः । ज० प्र० ३५२ । वैश्वमणलोकपालविन विद्य-पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३१ । वासभूतं कूटं वैश्रमणकूटम् । ज० प्र० ७७ । वेव-वेपमानम् । व्य० प्र० १०६ छ । वेसमणकूडा-। তাপাত ८০ । वेवई -वातसमुत्थः-छरीरावयवानां कम्पः । आचा० २३३। वेसमणदत्तो-वैश्वमणदत्तः-रोहीटकनगरनृपतिः । विपा• वेवेष्टि-व्याप्नोति । उत्त० ३१८। नर । वेषः-यज्ञः । उत्त० ५२५ । वेसमणदेवकाइय-वैश्वमणदेवताकायिकः । भग० १९९। वेष्ट्रक-ग्राहविशेषः । सम० १३५ । वेसमणभद्द-वैश्रमणभद्र:-अनगारविशेष: । विपा० ९१ । वेष्ठन-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ । वेसमणमह-देवविशेषमहोत्सवः । ज्ञाता० ३६ । वैश्वमण-वेष्टिम-मुकुटादि । ठाणा० २८६ । महः--उत्तरदिग्लोकगलस्य प्रतिनियतदिवसभावी उत्सवा वेस-वैष्यं वेषोचितम् । भग० १३७ । वेष:-नेपध्यम् । । जीवा० २८१ । जवा० २०७ । वेषः-नेपथ्यमाकारश्च । प्रश्न० ७६ । वेसर-वेसरः । प्रभ० ५ । द्वेष्यः । अनु० १५६ । द्वेष्यः । आव० ३६६ । वेषः-वेसरा-। नि० चू० प्र० १४४ आ । वस्त्र'लंकाररूपः । ज० प्र० २६४ । वेसवार-रसवतीसम्बन्धिनीसामग्री । पिण्ड० ७१ । नि० वेसणं⊸डेरगादि । नि० चू० प्र∙ २०२ व्या । देषनं– चू॰ प्र॰ १५५ स । उत्त० ३६० । वेस नाङ्गारधूमः । पिण्ड० **८५ । वेसनं–जीरकळवणादि ।** वेससामंत-वेष्यसामन्त-गणिकाग्रहसमीपम् । दश० १६५ । षण्ड० २२ । **वेसा-**अनिष्टा । बृ० तृ० २३८ अ । वेषो-नेपथ्**यम्** । वेसणया-प्रवेशनीया । इ० तृ०. ७२ आ । ज्ञाता० १३ । वेसत्ता-द्वेष्यता । भग० ५८। । वेसागार-वेश्यागारं-वेश्याभवनम् । ज्ञाता० ७९ । वेसदारपसंगी-वेश्याप्रसङ्गी कलत्रप्रसङ्गी । विपा० ४२ । वेसाणर-वैश्वानरः-श्रादः । आव० ३९१ । वे**समण-**चमरेन्द्रस्य चतुर्थो लोकपालः । ठाणा० १६७ । वेसाणरवोहो-शुक्रमहाग्रस्य दशमो वीथो । ठाणा० ४६६ | वैश्रमणः-प्रियचन्द्रराजस्य सुतो युवराजः । विपा० ६५ । वेसाणितदीव भ्वन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२५ । वैश्रमणकूटः-वैताढ्यकूटनाम । ज० प्र० ३४१ । वैश्रमणः-वेसाणिता-वेश्यानितद्विपे मनुष्यः । ठाणा० २२५ ।

(१०२१)

वेसाणिय–वैषाणिकः अन्तरद्वीपविशेष: । जीवा० १४४ ।	तद्वैषिकम् । भग० २९६३ । नि० चू० प्र० १४० छा।
वैसाणिया-वैषाणिकनामा अन्तरद्वोप: । प्रज्ञा० १०।	वेसियाथेरी-वेश्यास्थविरा । आव० २१३ ।
वेसायण- वैध्यायनः- बालतपस्वी । आव॰ २१२ ।	वेस्स-वेष्यं-वेसोचितम् । सूर्यं २९२ । द्वेष्य: । आव०
वेसाला-विशालाः-शिष्या:-तीर्थं यशःप्रभृतयो वा गुणाः ।	४२० ।
उत्त० २७० ।	वेह-वेधः-धर्मानुवेधः, वेधः-वस्त्रवेधः-द्यूतविशेषः । सूत्र०
वेसालि-विशालानगरी । आव० २२१ ।	१८१। बेधः-अनुशयः । प्रश्न० ४३ । वेषः कीलिकादिभिः-
वेसालिओ-वैशालिक: । आव० ६७६ ।	नासिकादिवेधनम् । आव० १८८ । वेधःभक्षणम् ।
वेसालिए-गोशालकचरित्रे नगरम् । मगठ ६७१ ।	क्षोघ० १२६।
वेसालिय - वैशालिकः-विशालः- समुद्र स्तत्र भवं- विशाला-	वेहम्मोवणीए-वैधम्येंणोपनीतं-वैधम्योंपनीतम् । अनु०
स्यविधिष्ठजात्युद्भवा वा विद्याला एव वा वैद्यालिक:-	रेर७ ।
बृहच्छरीर इति । सूत्र० ४१ ।	वेहल्ल–अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतोयवर्गस्य दशममध्यय-
वेसाली-वैशाली-चेटकराझो राजधानी । भग० ३१६ ।	नम् । अनुत्त ०२ । अनुत्त रोपपातिकदद्यानां-प्रथमवर्ग-
वैशाली-नगरी यत्र वरुणो वसति । भग॰ ३२० । वैशा-	स्याष्टममध्ययनम् । अनुत्त १ ।
लिको-भगवान्महावोरः । भग० १५८ । वैशाली ।	वेहाणस-विहायसि-नभसि भवं वैहायसं प्राकृतत्वेन
आव०२१४।	वेहाणसम् । ठाणा ७ ६३ । विहायसि-आकासे भवं वृक्ष-
वेसालोमुह-विगालमुखः । आव० २०८ ।	शासाद्युद्रन्धनेन यत्तन्निरुक्तिवशाद्वेहानसम् । भग० १२० ।
वेसालीय-विकालाः- विष्याः तीर्थंयकाः प्रभूतयो वा गुणा	वेहाणसं-वैहायसमरणं, त्रयोदशममरणम् । उत्त० २३० ।
विद्यन्ते यस्येति विशालिकः, विशालेम्य:-उक्तस्वरूपेम्य:	वक्षारके (?) । पुंवेदोपयोगेन जन रहिते हस्तकरमादि-
हित इति हतार्थे ठन् प्रत्ययः, ततः विशालीयः विशालिकः ।	करणेन संयमे भेदो भवति । ठाणा० ३३१ । जाता०
उत्तः २७० ।	२०२ । उद्वन्धनम् । घृ० द्वि० १४४ व । बेहानसं-
वेसावाडय-वैश्यापाटकः । आव० २१३ ।	उद्वन्धनम् । आव० २६० ।
वेसासिय-विश्वासनीयः । ज्ञाता० १४ । विश्वासनीयः ।	वेहाणसम-वेहायस: । ठाणा० ३३१ ।
विपा० ४२ ।	वेहाणसमरण-विहायसि-व्योम्नि भवं वैहायसं विहायो
वेसाह-वैशाख-पार्श्णी अम्यन्तराभिमुखे कृत्वा समश्रेण्या	भवत्वं च तस्य वृक्षधाखाद्युद्धदत्वे सति भावात् । मरु-
करोति अग्निमनले च बहिमुंखे ततो युष्पते तत् वैशा-	णस्य त्रयोदधमो भेदः । सम० ३४ ।
ख्वम् । व्य० प्रः ४६ छा।	वेहाणसिय-विहायसि-आकाशे तरुशाखाः वात्मन उल्ल-
वेसिताकरंडत-वैष्याकरण्डकः-जतुपुरितस्वर्णाभरणादि-	म्बनेन यन्मरणं भवति तद्वैहायसं तदस्ति येषां ते ।
स्थानम् । ठाणा० २७२ ।	औप॰ ८८ ।
वेसिताघर- । विपा॰ ४२।	वेहायस-वेहायसं उद्वंलबनम् । व्य० दि० २२३ व्या।
वेसिय-वैदय:-वणिग् । आचा० ३२७ । केवखरजोहर-	वेहारियवाअओ-विहारिकवातकः-ययाहं वेहारिकः ।
णादिवेषात्नव्धमुत्पादनादिदोषरहितम् । आचा० ३३१ ।	उत्त० १३९ ।
वैषिकं-केवलवेषावाप्त, धात्रीयूतनिमित्तादिपिण्डदोषरहि	वेहारुअ-अल्लेण मइलिय अगं दीसति चोलपट्टो य जहा
्तम् । अाचा॰ ३३६ । बैशिकः-वणिग् माया प्रधानः,	सब्वेर्सि एग पादं दीसति तेण कारणेण ते धुव वेहा-
क्लोपजीवी । सूत्र • १७७ । व्येषित-प्रहणैषणाग्रासँष-	रुमा इत्यर्थः । निठ चू० द्वि० १०८ मा ।
	चेहास-अन्तराजः । सूत्र॰ १६ । भग० १७३ । विहायः-
(ং १ ৫২२)	

बेहिम]

आकाशः । भग० ६२७ । वैद्वायसम् । उत्त० २३४ ।	वैयावृत्त्योपसम्पत्त- । आव• २७१ ।
नि० चू० प्र० ११९ आ । अनुत्तरोपपातिकदशानां	वैरस्यामी-मुनिः । सूत्र० ७२ । कामानभिलाषुकः ।
प्रथमवर्शस्य नवममध्य्यनम् । अनुत्त० १ ।	सूत्र॰ १८४ । त्रिवर्षप्रद्वजितो मुनिः । भग• ४८६ ।
वेहिम-द्वैधिकं-पेशीसम्पादनेन-द्वैधीमावकरणयोग्यम् ।	वैकियादिलब्धिमान् । भग० ६१४ । वैरिस्वामी-उत्साद-
दग॰ २१९ ।	कल्पिक: । बृ० प्र• १२२ अ । वैरस्वामी–रथावर्ते
वेहिय-द्वैधिकं-पेशीसम्पादनेन द्वैधीभावकरणयोग्यम् ।	अनसनकारक । आशा० ४१९ ।
आचा० ३९१ ।	बैरा-शाखाविशेष: । आचा॰ ८१ ।
वैव टिका-सुरागन्धा । व्य • द्वि० १७४ आ ।	वैराग्य-गरोरभोगसंसारनिर्वेदोपशान्तस्य बाह्याम्यन्तरेषू-
वैक्रिय-भोगाद्यर्थं निष्पादितम् । ठाणा० १४६। विक्रि-	पधिष्वनभिष्वंगः । तत्त्वा० ७–१।
यायां भवति-जायते निर्वर्त्यते विक्रियेव वा । तत्त्वा०	वैरिक-जातिनिबद्धवैरोपपेत: । ज॰ प्र॰ १२३ ।
2-¥E 1	वेशाख-योधस्थानम् । आचा० ८९ । योधानां स्थानम् ।
वेक्थिकरणम्- । ठाणा॰ ३३२ ।	ठाणा० ३ । वैशाखं-यत्र पार्णी अम्यन्तरतः कृत्वा
वैक्रियबन्धन-द्वितीयबन्धनम् । प्रज्ञा० ४७० ।	समश्रेण्या व्यवस्थापयति, अग्निमतचो बहिभूंतो कार्यो,
वैक्रियसंघात-द्वितीयसःघातः । प्रज्ञा० ४७० ।	तत्स्यानम् । उत्त० २०५ ।
वंकियसमुद्धात-वैक्रिये प्रारम्यमानो समुदूधातः ।	चैशाखस्थान-कटिस्यकरयुग्मपुरुषाकारः । प्रज्ञा० २७३।
जोवा० १७ ।	वैशिकादिक-स्रीस्वभावाविभविकं शास्त्रम् । सूत्र० ११२।
वैजयस्त-जम्बूजगत्य! द्वितीयं द्वारम् । सम∙ ८८ । वैजयन्ति-पताकाविधेषः । सम० १३९ ।	वैशेषिकः- । आषा० २० ।
वजयान्त-अताकाविशवः । सम० रइष्ट् । वैजयन्तिक-यस्मिनु दिवसे यद्वाह्यते तत्संगतिकमभिधीयते	वैश्रमण-कूटविशेषः । ठाणा• ७१ ।
पजयान्तक=यात्मन्तु विपत्त पढाह्यत तत्वगातकमामधायत इतरत् वैजयन्तिकम् । बृ० प्र० १०६ छा ।	वैभवण- । नंदी० १६६ ।
वैजयन्ती-पार्श्वनो लघुपताका द्वययुक्ता पताकाविशेष: ।	वैश्वसिकः-सन्ध्याञ्चरागादिः । आव० ३८७ । वोड-पोण्डमविकसितावस्यम् । विशे० ६१७ ।
ज॰ प्र॰ २६३ ।	वाड-पाण्डमावकासतावस्थम् । विश्वव ६१७ । वोक्कते-यद् ज्वालाः पिठरकर्णाभ्यःमूर्ध्वमपि गच्छति स
वैह्यर्य रत्नविशेष: । स्राव० २४९ । जीवा० २३ ।	व्युत्क्रान्तः । पिण्ड० १४२ ।
बैडूर्यः-जम्बूमहाहिमवति कूटम् । ठाणा॰ ७२।	वोक्क सिद्धमाण–ध्यवकृष्यमाणः अपकर्षं गच्छन् । भग∎
धैतव्यं- । स्रयं० ८२ ।	२२९ । व्यवक्रव्यमाणं-हीयमानम् । भग० ६६ ।
	वोक्काण-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ११ ।
	वोगडा-व्याकृता या प्रकटार्था भाषा । प्रज्ञा० २१६ ।
वैताढ्यगिरिकुमारदेव- । ज॰ प्र० २१४ ।	वोगसित्ता-व्यवकलय्य । आव० २५६ ।
वैतालिक- । आचा० १२९ ।	वोच्चतथ-विपर्यन्यस्त: । विशे ४०६ ।
वताली-समुद्रतीरम् । प्रज्ञा० ३३० ।	वोच्छिज्जतग व्युच्छेस्स्यति । आव० ३०३ ।
वैदिक-वेदाश्रितः । ठाणा० १५१। मूढः । ओघ० २२२ ।	वोच्छिण्ण-व्युछिन्न-व्यवच्छिन्न । भग० १०० । व्यव-
वैभार-पर्वतविशेषः । ज॰ प्र॰ १६८ ।	च्छिन्न-विभक्तममिलिताक्षरम् । व्य० प्र० २० छ । पृथक्
वेयावृत्त्य –आचार्यादीनां अन्नपानवस्त्र पात्रपुतिश्रयपीठफलक	स्थापितम् । नि० चू० तृ० ७१ अ।
सस्तारादिभिधंमंसाधनेइपग्रहः गुन्नूषा भेषजकिया कान्तार-	वोच्छित्तिणयट्टया-व्यवच्छित्तिप्रधानो यो नयस्तस्य
विषमदुर्गोवसगॅंब्वायुपपत्तिः । तत्त्वा० ६–२४ ।	योऽथः-पर्यायलक्षणस्तरः भावः सा व्यवच्छित्तिनयार्थता ।
(१•	भर ३)

बोच्छित्तिनय]

[वोसिरण

भग० ३०२	वोलति-व्यतिकामति । आव० ५५३ ।
वोच्छित्तिनय-व्यवच्छित्तिनयः - व्यवच्छित्तिप्रतिपादनपरो	वोलयति-क्रामति । बृ॰ प्र॰ २४१ वा ।
नय:पर्यायास्तिकनयः । नदी० १९५ ।	वोलित्ता-उल्लङ्घ्य । आवा॰ ३८४ ।
वोच्छिन्न-अनुदितः । भग० २९२ ।	वोलिही-ध्यतिव्रजति । ग० ।
बोच्छिन्नघर-व्यवच्छिनग्रहं असंबद्ध उपाश्रयः । व्य० प्र०	वोल्त-व्यतिमाम्यन्तः । आव० २११ ।
१८६ छ।	वोलेइ-व्रजति । आव० ६८१ ।
वोच्छिन्नसंसार-व्युच्छिन्नसंसारः-त्रृटितचतुर्गतिगमनानुब-	वोलेह।म-पुरतो बमिष्यामः । बृ० तृ० ६४ अ ।
न्धः । भग॰ १११ ।	वोल्लंत-व्यतिन्नजम् । आव• ३७० ।
बोच्छेय-व्यवच्छेदः-पानोत्तरकालम् । जीवा० ३४१ ।	वोलग- । नि० चू० द्वि० १०६ सा।
वोड्भू-बाह्य-दूरापनेयं-श्लुक्णतरम् । ज॰ प्र० २७१ ।	वोछेति-वत्थाभावे बाहाहि उरं पाउणति । नि॰ चू०
वोडिअहिइ-वक्ष्यति-बहमानं भविष्यति । बृ० द्वि०	वि॰ ३० व्या।
१६ जा।	वोसट्टमाण-दिकसन्-स्फारोभवन् वर्षमानः । भग० ६३।
वोण्ण-तृणकाष्ठहारादिकमधमकमं । सूत्र ३२४ ।	परिपूर्णभृततया उल्लुठन् । जीवा॰ ३२२ ।
वोदाण -व्यवदानं-पूर्वंकृतकर्मदनल्लवनं-कर्मकचवरशोधनं	वोसहे व्युस्पृष्टः । भग० ४९ । ब्युस्तुष्टः-निष्प्रतिकमंग-
वा । ठाणा० १५७ । व्यवदानं-पूर्वक्वतकमंवनहगनस्य	रीरता । सूर्यं० २६३ । व्युत्सृष्टः-कायोत्सर्गस्थः । दश०
रुबन-प्राक्इतकमंकचवरशोधनं वा । भग० १३८ ।	१७१ । जं आउग्गहातो परेण । नि० चू० प्र० २४६
व्यवदानं-कर्मनिर्जरणम् । मग० १४१ । कर्मनिर्जरा ।	आ। भरितं। नि॰ चू॰ द्वि॰ १२१ अ। प्रलुठिते। बृ०
आव• २८० । व्यवदान-पूर्वबद्धकमपिगम् । उत्त०	दि० २४३अ । अणसणं पब्वक्ला । नि॰ चू० घ० २०७
468 1	आ ।
वोदाणफल-व्यवदानफलं-व्यवदानं-पूर्शकृतकर्मवनगहनस्य	वोसट्ठकाए-व्युत्सृष्टकायः-परिकर्म्मवर्जनत: स्यक्तदेह: ।
छवनं प्राक्कृतकर्मकचवरशोधनं वा फल यस्य तद्वघव-	ठोणा० ४६४ ।
दानफलम् । भग १३८ । वोदाणफलः-व्यवदानफलं -	वोसट्ठचत्तदेह-व्युत्सृष्टत्यक्तदेहः । आव॰ १४२ । व्युत्सृ-
तपोविशेषः । मग० १४० ।	ष्टत्यक्तदेहः । आव॰ ६४८ । व्युःस्रृष्ट्रचक्तदेहः-व्युस्सृशे
वोहो-। नि० चू० दि० ४३ ल । व्य० प्र० ६८ ल ।	भावप्रतिबन्धाभःवेत स्यक्तं विभूषांकरणेन देहःगरीरं यन
वोद्रः । आच० २६ ।	स । दश० २६७ ।
वोष्पालया–छिड्डा । नि॰ चू॰ प्र॰ ५३ व ।	वोसट्टदेह-व्युत्सृष्टदेहः-प्रलम्बितबाहुस्स्यक्तदेहः यो दिव्यो
बोमाण- । नि० चू० द्वि० ७१ जा।	पसगब्यपि न कायोत्सर्गभङ्ग करोति । बोघ० १७५ ।
वीयड-व्याकृतो लोकप्रतितशब्दार्थ: । भग० ५०० ।	व्युत्सृष्टदेह:-स्यक्तदेह: । ओघ० १७५ ।
वोयाण वनस्पतिविशेष: भग० ८०२।	वोसविय-अनेकधा मनसा व्युरसुष्टम् । बृ० तृ० २२१ अ ।
वोर-फलविशेषः । प्रज्ञा० ३२८ ।	विसिट्ठ-वृत्सूच्य । कोघ० १७४ ।
वोरमण-ध्युपरमण प्राणेग्यो जीवस्य व्युपरति: । प्राणव-	वोसियायग्रे-बालतपस्त्री । भग० ६६५ ।
धस्य षोडरामपर्यायः । प्रश्न ६ ।	वोसिरण-व्युरसर्जनं-परिष्ठापनम् । आव० ६३४ ।
वोल-रोला नि० चू, प्र० २१+ छा।	अणसणपञ्चनकाणकालो । नि० चू० प्र० २०७ आ ।
वोलट्टमाग-व्यपलोड्यन् छर्डमान् जलः । मग० ८३ ।	व्युरसर्जन-परिस्यागः । कोघ० १९३ । व्युत्सर्जन-परि-
ि होयेण उल्लुट्टन् । जीवा ३२२ ।	रयागः । आघ० १९३ ।
(· ? = ₹ 8)	
('S	

वोसिरामि]

वोसिरामि-विविधं विशेषेण वा मृशं स्यजामि व्युत्स्य जामि । आव० ४४६ । व्युत्सुजामि विविधार्थो विशे- षार्थो वा विशब्द:, उच्छब्दो मृशार्थं: सृजामि-स्यजामि । दग० १४४ । वोसिरिय-उद्यारप्रश्रवणे कृत्वा । ओघ० ७६ । व्युत्सृष्टम् । आव० ४१६ । वो [!] हगतेण-जे मेच्छा माणुमाणि हरति । नि० चू० प्र ॥	व्यवच्छेदः- । आचा० १४ । व्यवस्था-संस्थितिः । सूर्यंब ६ । समाचारः । ठाणा० ११४ । नदीव १४० । मर्यादा । नदीव ४६ । व्यवहार-जौलिकसम उपचारप्रायः विस्तृतार्थः । तत्त्वा० १-३५ । व्यवहारः-लौकिकप्रवृत्तिरूपः । अनु० १८ । नदीव १५४, १४४, १४८ । व्यवहारः-विवादः । वृ०
६३ वर ।	प्र० २७६ व्या ।
वोहिगामेच्छा- । नि० चू० प्र० ६३ अ ।	ठयवहितकल्पना- । आचा० ४४ ।
टयंस्यते- । अोघ॰ १८१ ।	व्यवह्रियते-अपलप्यते । ठाणा० ३९१ । व्याकरण- । प्रभ० १ । संस्कृतशव्यव्याकरणं, प्राकृत-
व्यक्तिः-भेदः । ठाणा० ४१३ ।	व्याकरण - । त्रम्ण १ । संस्कृतराहाव्याकरण, प्राकृत- शब्दव्याकरणम् प्रक्षभ्याकरणं च (?)।
व्यङ्गः ⊷विरुद्धमङ्गं व्यङ्गः, विकारवानवयवः।जं० प्र० ११६ । जीवा० २७६ ।	व्याकरणसूत्रम्- । नदी० १०५ ।
रएर । जायाठ २७२ । डयजन ∽चमरादिना वायुकरणम् । दश० ११४ । उप-	व्यक्षिप्त-हलकुलिशवृक्षच्छेरादिव्यग्रः । कोघ० २३ ।
करणभेदः । आचा० ६० । साम्रान्यतो वातोपकरणम् ।	व्याख्याङ्ग-दारं उपायः । बाचा॰ ८२ ।
जं० प्र०४११ । व्यजनं-तालवृन्तम् । दश० १५४ ।	व्याख्यान-सूत्रार्थकथना । आव०२६१ । विधिप्रतिषेधा
व्यञ्चकः-कारको हेतुर्वा । जाव॰ ४९७ ।	म्यामर्थप्ररूपमम् । विशे ०२ । अनुयोगः । विशे ५९२ ।
व्यञ्जन-व्यज्यतेऽनेनेति व्यंजनं, तीमणमाहरगो । नि•	व्याख्यानविधि-शिष्याचार्यपरीक्षाविधानम् । आव० ८६।
चू० प्र० २०२ आ । व्यज्यतेऽनेनार्यंः प्रदीपेनेव घट	काचार्यशिण्यदोषगुणकथनलक्षणः । आव० १०४ ।
इति व्यञ्जनं । उपकरणेन्द्रियं शब्दादिपरिणतद्रव्यसंघातो	व्याख्यानविधिः–शिष्याऽऽचार्यपरीक्षाभिधानम् । विद्ये०
वा। आव० १०।	x=& (?) I
व्यञ्जनाक्षर-व्यज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनम्,	व्याघात-संहरणम् । चंदो० ११४ । ठाणा० ६५ ।
व्यञ्जनं च तदक्षरं चेति व्यञ्जनाक्षरम् । आव० २४।	व्याघातकाल-परस्परेण वैदिशिकैर्वा स्तम्भैर्वा सह निर्ग- च्छतः प्रतिशतो वा कालः श्राद्धाकादौ य आचार्यः
व्यञ्जनावग्रह-व्यञ्जनेन-उपकरणेन्द्रियेण शब्दादिपरिणत-	ण्छतः प्रातशता वा कालः आद्धाकःदा य आचायः घर्मकयां करोति । सा॰ १२१ (?) ।
द्रध्याणां च व्यञ्जनानामवग्रहः । आव० १० । न्यविष्यम् व्ययजन्तिस्य २ जिले १० ।	व्याघातवत्-पादयोपगमनस्य प्रथमो भेदः । यसिंहाद्युपद्र-
ठ्यतिक्रमः-आनानुपूर्वीमावः । विरो∙ १६० । ट्यतिपातिकभद्रयक्षे भेदविरोषः । प्रज्ञा० ७० ।	व्यव्याधाते सति क्रियते । दश० १६ ।
व्यतिरिष्ठ-अदात् । नदी० ६१ ।	व्याचक्षते- । नंबी० १४८ ।
व्यत्कर्षं यध्यामि-धेर्घवा सत खण्डापन यनतो व्युत्कर्ष	हयाज−ंमषम् । ओघ॰ ५१ । व्याजम् । ओघ७ (?) ।
यिष्यामि । झाचा॰ २४४ ।	व्याधः-लुज्बकः । प्रश्न० १५ । वागुरिकः । ओघ॰ २२३ ।
ब्यथित-पीडितः-भोतः । बाचा० ३५ ।	व्यापकानुगलम्भानुमानम्- । ठाणा॰ २६३ ।
व्य रलाप-निह्नवः । आव० ४८० ।	व्यापार-योगः । विशे० २०९ । व्यापारः-उपयोगः ।
व्यभिचार-विकल्पः, व्याहतिः । विशे० ६८६ ।	বিহা০ দহ্।
व्यलीक- । आचा० ३७४।	व्यापारोपेक्षा-उपेक्षायाः प्रथमो भेवः । ठाणा० ३५३ ।
व्यवच्छिन्नक्रिय-शैलेश्यवस्थायां घ्यानम् । प्रज्ञा० ६०१ ।	ठयाप्त-आकुलम् । आव० ५५९ । आपूरितम् । विद्ये०
(अल्प॰ १२६) (१०२४)	

व्याम]

ट्याहति–विकल्पः–भजना । विशे● **८**८६ । 820 1 व्युच्छिन्नक्रियमप्रतिपाति-ठयाम-तियंग्बाहृद्वयप्रसारणप्रमाणः । जीवा० १८७ । । आव० ४४१ । व्युत्क्रमण-निष्क्रमणम् । नंदी० १०२ । तियंग्बाहुद्वयप्रसारणश्रमाणः । ज० प्र• २१ । व्यायामिका-तृतीया नृत्यकला । सम० ८४ । व्युत्क्रान्तिः-उत्त्पत्तिः । नंदी० १०३ । व्युत्क्रान्तिपद-प्रज्ञापनायां पदम् । जीवा० १३४ । व्यालक:--। प्रश्न ६४ । व्यावहारिकमुद्धारपल्योपम-यावता कालेन योजनाया-व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० २४ । व्युद्ग्राह्यते -मविष्कम्भोच्चत्वः पत्न्यो मुण्डनानन्तरमेकादिसप्तान्ताहोरा-। नंदी० १६७ । व्युपरतक्रियाऽप्रतिपाती-प्रधानशुक्लध्यानभेदः । बाव० त्रप्ररूढानां वालाग्राणां भृतः प्रति समयं वाखाग्रोद्वारे सति निर्लेपो भवति स काखो व्यावहारिकमुद्धारपल्योपममुच्यते 6031 व्यूतं-चेच्चम् । ज॰ प्र॰ ४५ । । ठाणा० ११ । व्रतेश्वरयाग-यज्ञविशेषः । सूत्र० ४०२ । ठ्यावृत-कुलादिकार्येषुः व्यापारवान् । उत्त्० 1 • 38 पृथक्कृतं रूपादिम्यः । विशे० १६१ । व्रीह्युदक-तुषोदकम् । ठाणा० १४७ । -**व्यास:-**विष्कम्भ: । ज० प्र० १६ ।

```
5
```


शुद्धि-पत्रकम्

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्ध	शुद्ध	पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
હપ્ર ર	٩	२३	मु ला ०	मूला	502	२	৩	गलिय०	गालय०
2) 1	२	१०	०निह	०नीह		२	१३	৽ दহার্ক ০	ং হ ৰ্যা ক ০
७४७	१	२	०सरा०	संर०	५१२	१	१३	•वतः	०वातः
,1	२	१२	स्पृष्टटः	स्पृष्टः	,	१	२४	०गवयूत०	०गव्यूता ०
७४ न	१	ሂ	० मा णानु	•माणान्	८१३	१	३	०वोवो०	०वो०
७६०	१	१६	पदाम्	पदम्	,,	१	१५	नुपूर्वा०	नुपूर्वी
७६१	২	२२	०योग द्व ०	ेयोगाद्व ०	,,	१	३४	०सम्बन्धा ०	सम्बन्ध०
७६२	१	35	०निपद्धं	०निबद्धं	,,,	२	३५	०र्वर्शणम्०	०वँर्षणम्
,,,	१	३४	म्यमेका	म्यामेका	ন १७	१	२ २	ेचा न ०	ेचना ॰
७६४	२	२१	०विशेः	०विशेषः	द १द	१	१८	मङ्ग	मङ्ग
৩হ৩	१	१	प्र मु तं	प्रभूतं		१	३०	शिथली ०	शिथिली ०
७६न	१	२०	प्रमोदः	प्रमादः	द१ ६	२	२९	৹বায়৹	०राज०
660	१	80	बलः	बालः	द२३	१	३४	मनु०	मनो०
७७१	२	દ્	बाष्या-	बाष्य	,,	२	२४	प्रप्य	प्राप्य
500	२	१४	वुवते	ब्रुवते	५२४	१	₹	मत्ता०	मत्तां०
७७४	8	१६	अनकु०	अ नंकु०	न्द र्	१	3	ेपत्ती ०	०पत्ति ०
৬৩४	२	₹	युद्धः	बुद्धः	द२ ७	१	१७	०परत्त्वा०	०व स्त्वा ०
"	ર	8 ३	ज्ञान ०	ज्ञात ०	द २द	२	₹ X	०म हीषि	• महिषी
७ ७द	१	३३	जीन०	জিন ০	५२ ६	ર	३१	० लेत्प <i>न्</i> नो	०लोत्पन्नो
620	ર	38	मान्तोः	भ्रान्तः	≂३२	ર	२३	पा शाण ०	पाषाण •
22	२	२ ३	भभ०	भंभ०	८३३	2	२	• कुज ल ॰	দ जल
७६३	8	Ę	सुन्दाः	सुन्दराः	न३ ४	१	३२	०नय:	नद्यः
७९४	2	२०	० संबंधी ०	•संबंधि •	८३४	ş	৩	०ऽमहादि	॰र्म हा र्द्ध
७८६	२	२३	०सिद्धि०	०सिद्धिक	17	२	१३	योगः	योग्यः
530	१	20	भारग्रशः	माराग्रशः	দ ३७	१	38	एल प त्प •	पलापत्य ०
७९४	२	२५	े रात्मना ०	॰ रा त्मन ०	,.	१	२न	०वापो०	०वाः प्रो०
\$3 0	२	३१	०पुरु:	०पुरुष:	, ,,	२	१४	जम्वैव०	जम्ब्वै ०
७९६	२	२५	वक्ता	বন্দ সা	द३द	१	5	माहन०	महान०
७६न	१	२५	े शी लः	० शीलाः	11	२	3	महां	महा ०
. 17	२	१३	तां	ਰਂ	580	१	Ę	• ज्येष्ठ ०	• ज् येष्ठ >
500	२	२६	पद्मि०	पद्मि०	,,	2	१८	० सेन्द्रः	• षेन्द्र:
८ ०१	१	२६	भुजज्यां	सूजाम्यां	11	१	ર્૪	०वलयाः	०वल्याः
505	१	۶	भूक्त्वा	भुक्त्वा	इ४ ४	२	₹ %	जीत०	জিল 🖉
1)	१	२न	<u>े</u> तमा	०तम-	ন ४७	१	X	ऋषीश्च	ক্ষিপ্স
	(20712)								

पृष्ठं	कोल	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	प्रच्ठं	कोलं	पं क्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
5४७	२	२४	< स्पाद्य ०	स्याद्य०	59 X	२	१२	सन्ति०	ुः सन्नि ●
ፍሄፍ	१	१३	० न्यन्त ०	· न्यत ०	302	٩	٩٤	योघ०	योग∙
11	१	२०	॰ ध्रोव्य व ॰	॰ भीव्य ॰	,,	२	ર	< वाशु०	॰ वास <u>ु</u> ०
"	१	३१	जनिनी०	जननी०		२	२२	• यादे या ०	० योद या ०
"	१	३४	माकदी	माकंदी	५५२	२	રવ	०द्रक:	• दक्तः
<u>२</u> ४६	2	२२	मानान्०	मानं	553	9	39	पादयो०	पादपो०
"	१	२४	त्वान०	० त्थान ०	,,	२	ঀৢড়	०हिव	०हिम व०
	२	१६	॰मामो	०मात्मो	५ १३	ર	દ્	॰च्यापकः	॰स्थापकः
ፍሂኃ	२	१०	मानोत्मा०	मानोन्मा०	337	२	२५	द्वाशप्त	द्वासप्त
न् प्र १	२	१ं३	योत्येर्थः	येत्यर्थः	802	२	१८	रोग •	रोम०
न४२	१	R	प् व ०	परव०	.,,	2	રવ	लवल०	लवण •
,,	१	३०	०याश्च व चोः	०याश्रवयोः	803	ર	१५	लम्बननं	लबन
11	२	१४	शुल्यते	शल्यते	१०३	٩	२्द	लज्ञणं	लक्षणं
,,	२	२१	र्थनके	र्थनरके	,,	२	હ	शा स्त्र ०	शास्त्रा 0
,,	२	35	॰जायुवः	जायुषः	१०६	२	90	समयो	सं यमो
,,,	२	३१	मारण०	मारणं०	303	२	23	सद्रे षु	समुद्रेषु
न्र३	२	१०	०त्त्वश्वा	त्वाच्च	899	9	२४	लघ्ब्धः	
<u>न्दर्</u> ष	२	१५	वक्रि	व क्ति	६१२	٩	२२	्मानपि	् •मानमपिo
ፍሂሂ	२	₹ X	अचिन्य०	अचित्य ०	દ૧૪	٩	99	কর ি	कर्तु०
520	२	৩	भवानि	मवामि	६२०	٩	२२	तियङ्	तिर्यङ्
ፍጀፍ	१	કે જ	मत्त०	मित्त०	622	9	5	अपमः	•पशमः
,,	१	२४	० देशम	ेदशम ०	22	२	१२	वन्पते	वन्दते
"	२	3	शप्त म ०	सप्तम०	દરદ્	٩	Ę	सम्य क 0	सम्यक्0
33	२	३२	स ङ्क लपो	सङ्कल्पो	हर ७	٩	8	০ব্যায়া০	০বারা
387	8.	२४	सर्गनां	सर्गानां	,	٩	39	वाक0	वाक्०
न ६ १	२	३४	कृ त्स ०	कृत्स्न ०	825	٩	99	०साम्यु०	ः स्वाम्यु ः
८६६	२	२	ओवलि ०	आवलि०	,,	२	१२	करो क्ति	करोति
"	२	२२	मुख०	मुरव०	878	२	X	०व्यग्न:	्व्यग्रः
न्द्७	१	38	• मार्गः	०मार्गः	.,	२	38	हष्टन्तरे	दृष्टान्ते
"	२	२न	महा०	मुहा०	,,,	२ -	₹ X	वैर्ग०	বৰ্গ০
न्द् ह	१	३०	० तस्सा ०	०तस्या०	٤३ २	٩	२०	॰टोपम्	् टोपमम्
न्७२	१	Y	मतार्यः	मेतार्यः	દ ર્ ર	२	২४	ः सामर्थ	0सामर्थ्यं
<u> </u>	9 .	२६	० कावि०	०का इ०	९३६	٩	३0	० पदेषु	् देषु
"	ર	३४	इद	इदं	, 17 17	ર	33	द्वादस0	द्वादश0

(१०२८)

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	भशुद्धं	शुद्धं
१३ न	9	२०	संक्लेष०	संक्लश०	हर्७	२	२९	वित्राटायतु	वित्रोटयितुं
**	२	२ २	≎फत्वं	०कत्वं	६ ६६	٩	የሂ	प्रशसा	प्रशंसा
353	२	ঀ७	म स्त्र •	व स्त्र ०	· •	٩	१न	स्लाघा	श्लाघा
०४३	٩	३४	् वणम्	॰वरणम्	દહવ	٩	ሂ	क्रडति	क्रीडति
;,	२	90	ग्रप्य २	ग्रम्य०	६७३	٩	3	गृहह्यते	गृह्यते
71 ⁻	২	३३	विशेतो	विशेषतो	દહ્ય	٩	२१	•रूपेण	८ रूप णे
٤४٩	9	٩	दुर्दुने	दुर्दिने	દહદ્	٩	દ્	०व्यज्जन०	व्यञ्जन०
"	٩	২৽	वर्व०	वर्घ		٩	38	पर्श्व०	पार्श्व०
"	ર	२०	एन •	एक ०	१७५	٩	२	० तेवे	०तेव
17	२	રર	नना०	नाना०	17	9	X	०भरिया	•भारिया
૬૪ ૨	٩	źX	सग्दिग्घ:	सन्दिग्धः	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	,,	6	०महिषा	०महिषी
32	२	१६	छद	छर्द	11	2	ЗР	दर्शन	दशनं
"	२	२४	वमपी	वमनी	303	9	২৩	उश्ववन●	उच्छून०
683	٩	१६	दहा०	देहा	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	२	R	०घवनादि	•घावनादि
<u> </u>	٩	3 X	• सिहस	०नि हस	850	ર	१५	विविष्टं	निविष्टं
•,	२	93	वररन्धः	वरगन्धः	37	2	२२	० तिर्गम•	तेनिगम०
દ૪૪	0	३६	१ १८	998	દવર	9	39	विद्वज्जुप्सा	विद्वज्जुगुप्सा
દ૪૬	২	٩٠	० शते:	० शतैः	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	17	zx	संदेहहः	संदेह:
689	٩	3 2	विशेषयः	विशेषं	१८३	8	10	जिविका	जीविका
383	٩	Ę	•चेन •	॰ चेत न ०	१२3	ę	१३	द्रव्यु	द्रव्यो ०
**	२	३४	०सावा ०	८ सामा०	3=3	२	5	उड्वदिक्	उद्ध्वदिक्
६५०	२	90	०दारह०	८दाह ०	,,	ર	২৩	यसां	यस्यां
13	२	३१	०वियय०	५ वि षय०		,,	३ 0	० वरति	०वतरति
629	٩	9 २	दुखंः	दुःखं	033	2	٩	न्युतर ०	०नुत्तर०
EX 2	q	3 २	०पूच्या●	०पूर्व्या ०	21	,,	32	 √मिधीते 	मिघीयते
"	२	१२	●सृपतिः	नृपतिः	٤ ٤٩	17	۶	विगमग०	विगम०
EX3	২	२४	व र्घ:	वधः	,1	२	ર	वितृत०	विवृत०
६४४	٩	१८	८न्त सू०	०न्तरसू०	37	9	१८	८पहर०	८वहर ०
"	२	२१	०पयात	०पपात०	£33	१	5	<i>०</i> गुणमिः	०गुणैः
१४५	२	१न	वामप०	वामपा०	¥33	9	२८	०लम्भा०	ू ०पलम्भा ७
323	9	5	वामबका	वामनका	233	२	દ્	ज्ञनो०	ज्ञानो०
હદ્વર	9	२२	द्वान्तरम्	द्वान्तम्	1001	8	Ę		० गत्ततिवा०
"	२	R	्योग्म	योग्यम्	: 12	२	१	विषाया०	विषया
હદ્દ૪	२	3	०द्व०	०द्वय०	22	33	૨૫	ं शलयानि	शल्यानि

(9078)

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	ગ શુદ્ધં	गुद्ध	9 ೯೮೦	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
1002	9	२८	क मिन्द्रः	कंदिन्द्रः	१०११	2	२ ७	०गजनेषु०	०जने षु,
n	२	ঽ७	अवषध्यन्ते	अल	१०१२	२	ষ	दडी ०	द ण्डी ०
8003	٩	6	्हा रेणेन	०हारेण	१०१३	१	38	प्युत्व ा ः	व्युत्पा ०
1008	२	8	व्यापनेनेन	व्यापनैन	१०१४	"	२ ४	स्वेत	स्वेन
**	२	३ १	सवै०	सर्वे		२	99	वेवद्विके	वेदिके
१००४	२	২খ	प्रज्ञापनेन्द्र ेः	प्रज्ञापनेन्द्रः	१०१४	१	१७	लेदः	वेदः
21	37	३२	करथम्	कर णम्	77	२	12	अभ्युद०	अभ्यु दय
१००५	२	३४	नग	नरगरम् । उत्त०	१०१६	१	२न	थितं	स्थितं
	. ९६ । वीयरागसंजय-वीतरागसंयतः-उपशान्त-					ą	१ २	सवा०	सर्वा०
			য়ন । স্বা০ ২		१०१८ "	13	२९	विभानाति	विमानानि
	वीयरा	गसूअ–वीत	रागश्रुतं -सराग	ञ्यपोहेन वीत∙	"	ર	20	क्षद्र०	क्षुइ
	रागस्व	रूपं।		}	3909	8	۲. ۲	नरुके	पुर नरकै
3008	8	x	०विजजे	•विजये	8028	२	રદ	वे श्या ●	वैश्या •
"	8	२ १ ०नुरत	कःकेवलामम० ५	०निरक्तकेवलाम० ∮	१०२२	Ŕ	28	हतार्थे	वरपा ण् हितार्थे
71	१	२१	विराज	विराजत	, , , , ,,	8	२४	र अग्निम ०	गहरात्र अग्रिम
11	8	२ ६	किय त्सि ०	कियत्क्षि०		२	े १ <u>५</u>	आकासे	आजन आकारो
"	२	38	ंदा रणे	०दा हरणे	" १०२ ३	२	्र	असन॰	आशास अशन०
१०१०	ર	२३	वरिओ	वीरिओ	8028	રે	१ ५	०ह गन ०	
22	ર	રપ્ર	०प्रथवम्	८प्र मवम्	1-7.	ž	12	~Q111 V	०गहन०

5

आगमवाचनादातृ-बहुश्रु त-युगप्रधानसदृद्धा-देवसूरतपागच्छसामाचारीसंरक्षणकटिबद्ध श्रेष्ठिदेवचन्द्रलालभाईजैनपुस्तकोद्धारक श्रीजैनानन्दपुस्तकालयाद्यनेक-संस्थासंस्थापक-अनेकग्रन्थप्रणेतृश्रीवर्धमानजैनागममन्दिर-(सिद्धक्षेत्र)-श्रीवर्धमानजैनताम्रपत्रागममन्दिर-(सूर्यपुर)-संस्थापक-आगमोद्धारक-ध्यानस्थस्वर्गत-श्रीचार्यश्रीआनन्दसागरद्वरीश्वरसङ्घलितः श्रीखल्पपारिच्चितसेद्धान्तिकश्वब्द्कोषः

'फ'तः 'व' पर्यन्तो चतुर्थो विभागः

🛞 समाप्तः 🏶

अषि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारे ग्रन्थाङ्क-१२५ ॥

(8038)

शेठ देवचंद लालभाई जैन पुस्तकोद्धार फंड गोपीपुरा, बड़ेखानों चकेला, खरत.

G <i>y y</i>	
प्रथांक	रु० पैसा
९५ वीतरागस्तोत्र अवचूणि विवरण अने भाषांतर समेत	१ —४०
११५ अल्पपरिचित सैद्धान्तिकशब्दकोषः भाग २	५००
११६ अल्पपरिचित सैद्धान्तिकशब्दकोषः भाग ३	6-00
१०४ उत्तराध्यन अवचूरि भाग १	४००
११२ उत्तराध्ययन अवचूरि भाग २	४/७
१०५ पिंडनिर्युक्ति अवचूरि	şoo
१ ०६ श्राद्धविधिकौमुदीमराठी	१—००
१०७ नंदी अवचूरि भाग १	860
११ ३ नंदी दुर्गंपद व्याख्या	۶ ۵۰
१०८ आवश्यक अवचूणि भाग १	۶
१ •९ आवश्थक अवचूणि भाग २	३—००
१ १० सुयगडांदीपिका भाग २	ą— 0 0
१११ जम्बुद्विप प्रज्ञतिकरणचूर्णि	प्रेसमां
११४ ज्ञातासूत	**
११ ७ भगवतिअवचूरि	9 9
१२१ ओधनियुक्तिअवचूरि	77
१२२ स्थानांगदीपिका	"
१२३ आवश्यक अवचूणि भाग इजो	53
१ २५ अल्पपरिचितकोष भाग ४	78-
(१०३२)	

